χάρι ἰσχύεις ὡς θέλεις·

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ. ἦχος, ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βυθσαΐδα μὲν ἀγάλλου, ἐν σοὶ γὰρ ἀνθήσαν. ἐκ μητρικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα. πέτρος καὶ ἀνδρέας. κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα. εὐωδιάζοντα χάριτι τοῦ χριστοῦ. οὗ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς. ἐν τῇ τοῦ λόγου λάμψει, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, χριστὸν τὸν ζωοδότην. ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν. τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας χριστοῦ. ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις. μαθηταῖς σου τῷ λόγῳ. ἀνδρέας ὁ θεόπτης. ἐβόα φησὶ. τὸν συναίμονα πέτρον ἰδών. εὑρήκαμεν τὸν μεσίαν ὃν ἡ γραφή. καὶ οἱ προφῆται προεκήρυξαν·

Ἡ τῶν πατρέων σε πόλις, ποιμένα κέκτηται. καὶ πολιοῦχον θεῖον. καὶ κινδύνων παντοίων. ῥύστην καὶ φρουρόν σε. ἀνδρέα σοφέ. ἣν χαρείστως τιμῶσα τε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς. διασώζεσθαι ἀλώβητον·

Δόξα, ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. δ'. Ἀνατολίου. Οἱ δὲ Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει. ἀντὶ καλάμου, τὸν σταυρόν, ἐν τῇ χειρὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν. ἀνασπάγει τὰς ψυχάς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ προσκομίζει τῷ θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοί. σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ. ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως·

Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἑτοιμάζου βηθλεέμ, ἤνοικται ἡ ἐδέμ. εὐτρεπίζου ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου... [ordering of original unclear]

ὑποδέξαι βηθλεέμ, τὴν τοῦ θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐν σοὶ γεννῆσαι ἥκει. ἄγγελοι, θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ. ἄνθρωποι, δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. μάγοι ἐκ περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην·

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου, ᾠδή, γ'. καὶ ς'. Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ παρὸν βιβλίον τετύπωται ἐνετίησιν, παρὰ τῶν κληρονόμων, Χρισοφόρου τοῦ ζαφέτη. ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει, Γεωργίου ἱερέως. Βλασοῦ κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου ποιωνίαλέτη. Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας. αφμγ'.

Ἀλφάβητος.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια.

ἡ ἀπόφασις φρικτή. ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη. τίς ὑποστήσεται λοιπόν. παναγία πάντων δέσποινα, ἐλέησον. τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ πρὸς τέλους, δός μοι ἄφεσιν ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις. ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ. καὶ κακίαις ἁπάσαις. καὶ παροργίζοντα θεόν. παναμώμε φώτισον. ὁδηγοῦσα. πρὸς καλὰς ἐργασίας. ὡς αἰτία, οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Οἷα, φοιτητὴς παναίρετος. τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος. τῷ δεσπότῃ σου, μέχρι θανάτου ἑπόμενος. ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ. στελλόμενος πορείαν: πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ ἀπόστολε.

Πύλη, τῆς ἐδέμ σοι ἤνοικται. καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος. καὶ ἐδέξαντο, τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα. καὶ παρέστηκας χαίρων ἀπόστολε. Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ. ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρέσβις ἄριστος.

Ἴσοις, ἐδοξάσθης πάθεσι. τοῦ διδασκάλου μάκαρ ἀνδρέα πάνσοφε. διὰ σταυροῦ γὰρ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας. καὶ μεθέξει θεὸς ἐχρημάτισας. διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις, ξυνωρὶς παναρίστη. ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα. νῦν τὸ πολίτευμα. ἐπουράνιοί τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν. ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν. καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζετε λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ῥίζης, ἐκ δαδ ἐβλάστησας. προφητικῆς παρθένε, καὶ θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ δαδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας. ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν κν τῆς δόξης. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας. καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη. τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν. ἱκέτευε ἅγιε. τὴν ἁγίαν τριάδα. τοῦ πέμψαι. καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη. τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα. καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα. τῆς κλαβείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκσπάντα. γεγόναμεν. συμμέτοχοι, τῶν ἁγίων ἀγγέλων. τοῦ κυ τε, τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται. καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου: μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων. συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε. ἀπόστολοι. τῆς χυ βασιλείας. καὶ μετόχους, τῆς θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες. παρὰ χυ ἐξουσίαν. λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν. τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. ὅταν ἐλεύσεται χς. καὶ πάντες καθήσεσθε. οἱ δώδεκα: ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις. κρῖναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ ιηλ. Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν. καὶ ἀδιαίρετον δόξαν. τὴν ἐν θεότητι μιᾷ ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τριάδα ἀχώριστον. δοξάσωμεν, σὺν υἱῷ τὸν πρα. καὶ τὸ πνα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τὴν εὐσπλαγχνίαν. τοὺς καταφεύγοντας πίστει. καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς. τὸν υἱόν σου παρθένε. θεογεννήτορ ὡς θν. τοῦ κόσμου καὶ κν. ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι. καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνι τῷ ἱερῷ.

Ὁ λόγος ὁ προάναρχος, εὑρηκώς σε παμμάκαρ πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν ἀποστόλων, ἀνδρέα πανάοιδιμε. καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης. ὁδηγὸς πλανωμένων. πρὸς οὐράνιον αὐτοὺς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ πέτρου τὸν σύναιμον. τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ λόγου, ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν. τὰ ἔθνη ὃς ἐφώτισε. καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς μαθητὴς τοῦ δεσπότου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν ὃν ὑπὲρ λόγον ἐγέννησας. παρθένε παναμώμητε. ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων. σὺν τῷ κλεινῷ ἀνδρέα τε. τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ σωτῆρος, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἁγίων. καὶ

γὰρ

ψοῦντε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς. ὃν ἱκέτευσαι πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς. ψυχῆς θανατῶσαι. καὶ ζωῶσαι αὐτὴν. νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ :~
Ἰάσω τὸ σύντριμμα, ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ. σπλαγχνισθεῖσα, πάναγνε θεὸν. αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς. ψυχῆς θεραπεῦσαι ἀνίατα νοσούσης :~
Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν. τοὺς νῦν πολεμοῦντας με, πολέμησον ἐχθρούς. φοβηθέντας ἀπὸ ποιούς δόμαις τὴν ψυχὴν ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ᾿ οἰκτείρον καὶ σῶσον.
Ἴασον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς. καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρόν. καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον. παρθένε μερίδος. χριστὸν ἐκδυσωποῦσα :~

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ. ἀκτῖνας ἰαμάτων. ἀνδρέα χριστοῦ ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν ἡ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε :~
Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης. θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν ἀγγέλων, μεταβέβηκας σκηνήν. ἀνδρέα ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
Ἡ ἐξ ὕψους πηγὴ θεοῦ. πηγῆς προεκπυρώσασα. ῥήτορα θεηγόρε, ἀναδείκνυσι θρόνον. βοῶντα ἀπόστολε τῷ χριστῷ σου. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε :~
Φωσβόλος ὡς πῦρ ἀστραπῆ. εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες. τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας. ἐκδιώκων ἐπιστοὺς, φωτίζων κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. Θεοτοκίον.
Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς. ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας. τεκοῦσα τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον χριστόν. ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες. πάντα τὰ ἔργα κυρίου. Ἄλλος.

Τὸν ἐν σινᾷ τὴν βάτον καιομένην.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἀληθείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρεύσας, ἰχθύας πάνσοφε. νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύσας χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. βυθὸς ἐκείνην ἡ πλάνη ποτὲ. βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας :~
Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας, βυθὸν ἀπόστολε, διαπετάσας, τῷ ἱστίῳ τοῦ πνεύματος τῇ πίστει τοῦ χριστοῦ. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς. κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Τοῦ νοητοῦ ἡλίου. ἐπὶ ξύλου δύναντος, αὐτεξουσίῳ βουλῇ. ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συγκαλύπτειν ζητῶν, καὶ δῦναι εἰς χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας :~
Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε τοῦ χριστοῦ. καὶ σύμψηφε, τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ. ὅταν ἐν θρόνῳ κάθηται κρατὴς. σὺν ὑμῖν τοῖς δώδεκα. κρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί. γενοῦ θε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος :~ Δόξα.
Τρισοφαῆ μονάδα. καὶ τριάδα σύνθρονον, δοξολογήσωμεν, οὐ διαιρουμένην. ἑνουμένην δὲ αὐτὴν συμφυῶς. ὡς μίαν ἀληθῶς. οὐσίαν γνωριζομένην, ἐν προσώποις τρισίν. οὐ συναλοιφομένην :~ Θεοτοκίον.
Τὸν τῆς τριάδος ἕνα. συλλαβοῦσα τέτοκας. σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ. καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως. τὸν τόκον σου ἁγνὴ. αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς θεόν. ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ παύσῃ θεονύμφε :~ Καταβασία.
Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην. ἐν ᾗ ὁ πάντων δεσπότης. ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε. καὶ ἐσαρκώθη δι᾿ ἡμᾶς. γενόμενος ἄνθρωπος. ὁ ἄναρχος. μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν :~
Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω. καὶ τὸ κριτήριον ἁγνὴ τὸ ἀδέκαστον φρίττω. ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι. θεόνυμφε. ἀκατάκριτον ὅπως. ὡς προστάτιν, μακαρίζω σε ἀεί :~
Φρίττω τὸ βῆμα παρθένε. καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα. τοῦ σοῦ υἱοῦ, πράξεις αἰσχρὰς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας. καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ. πανεύσπλαγχνε δέσποινα. βοήθει μοι. καὶ τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με. καὶ διάσωσον ἁγνή.
Ὦ φοβερὰ ἡ ἡμέρα. τῆς ἐξετάσεως κόρη. ὡς ἡ ἀπο

ἐξ ὑμῶν ἀναδιδάξας. Σ χρίσματι ἁγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ. Σ ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς τῇ πρὸς θῦ αὐτοῦ ἐν τάξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. ὑμῶν δὲ τὰς ἐμὲ δεξαμένων, ἐκ τῆς ἱερωσύνης χάριτος μᾶλλον δὲ τοῦ θυ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. οὕτος ζωὴν ἐχόμενοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεωρέσας ἐν αὐτοῖς. Σ τὰς τοῦ θυ ἐντολὰς διδάξας. Σ πρὸς τὴν τοῦ θυ ἐργασίαν παραδόξως μεταρυθμήσας. χυ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ ἀφεῖται κατ' αὐτόν, πρὸς κυ ἐξεδήμησεν. οὗ τὸ τίμιον λείψανον, παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει. εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Παῖδες ἐν καμίνῳ παιδας σε σῶτερ. οὐχ ἥψατο οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν. Σ ἐβόων λέγοντες. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ψυχὴν μου ἁγίασον παναγία. παντοτε τοῦ δόλου σου ἁγνή. Σ τὸν νοῦν, δεινοῦ αἰχμαλωσίας. Σ καρδίας πόρρωσιν. Σ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός. παναμώμητε. ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ θω. τὰ ἀρετὰ ἐπιτελεῖν ἐνισχυσόν με. ἵνα μεγαλύνω σε. ἵνα δοξάζω ἀεί, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νεκρωσόν μου δέσποινα ἁγνή. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς. ῥύπον δεινὸν ἐναποσμήχουσα παρθένε. καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἡ παναγία ἄχραντε ἁγνή, οἱ δοῦλοι σου. πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός. προσπίπτομεν, συντετριμμένῃ διανοίᾳ. δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Σὲ νοητήν, θεοῦ κάμινον.

Ἡ ἀξίαις, ἐμφανῶς πεπλήρωται. ἡ πανσελίας σου χε. τῷ γὰρ σάλῳ φοιτητὴς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος. λόγῳ ἐμβειμώμενος. πρὸς ἱλαράν, γαλήνην μετέβαλεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θς. Σ ὑπερένδοξος.

Τὸν μονογενῆ. τῆς σιῶν ἀπόστολε. προσβλέψας ὄρει κελευσθεὶς. σεβοντες ἐλλήφως, χαίρων τὸ ποτήριον. μέμνοις πορθμευόμενος. διὰ θαύματος πρὸς θέαν ζωήν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Συγγενὴς. πεφυκὼς ἀπόστολε. ὑπερφυῶς τὸ θαυματουργὸς διαγάπης καὶ συγκραθεὶς. τῷ πανηκολουθήσας χω τῷ σε ἀγαπήσαντι. ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων θς Σ ὑπερένδοξος.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ ἀδὰμ τὸ κώδιον. ἐξ ἧς πρὸς θεὸν ὁ ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς. ὅλον με τὸν ἀνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θς Σ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας σου σῶτερ.

Τοὺς παραγγεῖλας τοῦ πυρὸς τὸ πῦρ. ἀνασάμενος ἄνωθεν. ἀπόστολε χυ. γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω. τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι. διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Υπὲρ ἐκπλήττει πάντα λογισμόν. τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ. μυσταγωγοί, Σ θεωροὶ τοῦ λόγου. ὅτι μόνοι δώδεκα. τὰς μυριάδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

Θαυμαστώθη δέσποτα χε. ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις μαθηταῖς. ὅτι μικροὶ Σ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον. ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς. ἕως περάτων πάντων.

Τί τὸ διδάξαν οὕτως σε λαλεῖν. ἀπόστολε. τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν. βλέπειν φανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης. τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν. τῆς ἀληθείας τὸ φῶς. ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοί. δοξάζοντες, ἄναρχον πατέρα καὶ υἱὸν πνα ἅγιον. μοναδικὴν οὐσίαν μίαν. ὃν τελεσίως ὑμνήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ως τῆς τριάδος ἕνα σε χε. δοξάζομεν. ὅτι ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς. δίχα τροπῆς. ἀνθρωπικῶς, πάντα ἰσχύεις. μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως τοῦ πατρικῆς ιυ. εἶ Σ ἰωάννης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

ᾨδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Ον φρίττουσιν ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στρατιαί. ὡς κτίστην καὶ κν. ὑμνεῖτε ἱερεῖς. δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί. Σ ὑπερυψοῦτε

βασιλείαν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις. σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φρουμεντίου, ἐπισκόπου ἰνδίας.

Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς τριάδος,
Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, τύριός τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφούς. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς. προσορμισάντων λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον. καὶ τοὺς μὲν, ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι, πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν. οὓς δὲ, κατέσφαξαν ἐξ ὧν ὁ τύριος φόνου παρανάλωμα γεγονώς. καὶ τοὺς περιλειφθέντας μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς ἰνδίας. τούτων ὁ μὲν αἰδέσιος. ὁ δὲ, φρουμέντιος ὠνομάζοντο. ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν, τῶν βασιλείων. ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προεβάλλετο. εἶθ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως μετὰ τελευτὴν τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου. πλείονος ἔτι καὶ τῆς τιμῆς ἀπολαβόντων, θαρρούντων καὶ τῶν ἐκεῖσε τῶν ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῶν ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προφάσει. καὶ τῆς ὁμοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν. τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. καὶ ὁ μὲν αἰδέσιος, τὴν τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν. φρουμέντιος δὲ, τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν, τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θέας. καὶ τὴν ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς ἐκκλησίας δεδήλωκε προέδρῳ, ὡς ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι, τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. πρὸς ὃν ὁ μακάριος ἀθανάσιος οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν ἐκκλησίαν τότε τῆς ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τίς οὖν ἡμῖν κρείττων ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεδάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην. καὶ ταῦτα εἰπών. καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν. ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπών. καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς. καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν καὶ θεόδοτον χάριν. ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις. οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε. καὶ πᾶν ὅτι οὖν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις. ὃν μὲν, δαίμονι ἐδίδου. κατὰ τὸν λέγοντα ἀπόστολον. παράδοτε αὐτὸν τῷ σατανᾷ, εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ. ὃν δὲ, ξηρὸν ἐποίει. ἄλλου δὲ τὸ φῶς, εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες. καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ χριστῷ. αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς θεογνωσίαν διήλαυνον. διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν ἰνδῶν βαπτίσας χώραν. καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας. καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας. καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας. καὶ τὰ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς θεογνωσίαν μετέβαλεν. ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες. καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες. οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὢν διαβιβάσας, οὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐπεποίηκας. καὶ νῦν, πόθεν σοι παμφίλτατε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ. οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον ὦ τιμιώτατοι τοῦ χριστοῦ φίλοι. ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν κατελάβον τὴν ἀλεξάνδρειαν. καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκκλησίας, τὸν μέγαν ἀθανάσιον τὰ πε-

ρὶ

πειρᾶται καταγαγεῖν αὐτόν. τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ αἰγεάτου, διαμισοῦς ποιούμενος. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁμιλιῶν ἐκεῖνος σταυροῦ ἄξιος, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς. καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανατίοντι ῥῆμα λαβεῖν, ὥστε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς. ὁ ἀνθύπατος δείσας μή τι καὶ νεωτερισθείη παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁ δὲ, οὐκ ἠνείχετο. ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον ἥτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολῦσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, τὸ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως. εἰδ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾶν, τὸν οἴκτιστον ὑποστήσεσθαι θάνατον. ὁ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον, κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν οὖν θεῖος ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺ οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσανηρτημένος, τῷ θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος. μαρτυρικῷ τέλει, ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. ὁ δέ γε θεομισὴς ἀνθύπατος, μανία κάτοχος γεγονὼς. ἐν ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις. ἀπό τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκὼς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν ᾅδην κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φασὶ διεσκορπίσθη. ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, μαξιμίλλα καὶ στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθελόντες. καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσιν ἐντίμως. πατράσι φρουρὸν, πεικλὴν στοργὴν διασώζοντα. στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδὲ τιμὴν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα. ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ, λιπανθῆναι τὴν κεφαλήν. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ μαξιμίλλα. τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν διεβίωσε τῆς ζωῆς. ζωῆς, ἧς ἔτυχε, τῆς φθειρομένης τε καὶ τῆς κρείττονος. αὕτη καὶ μετὰ στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανειμάμενοι μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπὶ τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν. καὶ ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν. αὐτοῦ τοῦ στρατοκλέους, εἰς ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ ἀποστόλου προχειρισθέντος. φροντιστήρια τε ἐκ βάθρων αὐτοῖς δειμαμένων. τὰ μὲν, εἰς ἀνδρῶν. τὰ δὲ, καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν. οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες. εἶτα, καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον. καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς, τῆς ξενοδοχείας αὐτοὺς ἀμειβόμενον. ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος κωνσταντίνου παῖς, ἐπιμε τῷ ληφθεὶς ἔρωτι. μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν μάρτυσι καὶ γενναῖος. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν ἀποστόλοις καὶ μάρτυσι διακονήσωσι μάρτυρες.

Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν, πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ. σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, λουκᾶ φημὶ τοῦ θείου, καὶ τιμοθέου. ὃν μὲν ἐξ ἑλλάδος. ὃν δὲ ἐξ ἐφεσίων. αὐτῶν ὀρώτων ἀφελομένων τοῦ κωνσταντίου. ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἑνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων ἐπωνύμῳ ναῷ. οὐκ ἐν γωνίᾳ. οὐκ ἐν παραβύστῳ. οὐκ ἐκτὸς ἔντιμοι χωρίων, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου καλοί, κάλλιον λαχόντες τὴν κατοικίαν. καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον ὧν τὰ πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς. οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται

βα-

φορᾶν. οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο στρατοκλῆς. καὶ ἦν, οὐκ ἐκ τοῦ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν, εὐσεβείας σπέρματα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν ἀνδρέας. καὶ χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθὺς ἐλύετο. ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ στρατοκλῆς. καὶ παρὰ χρῆμα, βάπτισμα. καὶ παρ' ὅλου οἴκου προσαγωγὴ τῷ χριστῷ. μεθ' ὧν καὶ μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα λουτρῷ. συνῆν ἅμα καὶ στρατοκλεῖ, τῷ ἀποστόλῳ προσηδρεύον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέλαβον διδαχῶν. Τί τὸ μετὰ ταῦτα. ἐπανήεισιν ἐκ ῥώμης ἀνθύπατος. καὶ οἴκοι καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. μαξιμίλλα δὲ, οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον. ἐκείνη γάρ. ἤδη χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ χείρονος οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν. τοὺς μισοῦντάς σε μετὰ τοῦ δαβὶδ λέγουσα. ἐμίσησα κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην. τοῦ μέντοι ἀποθέσθαι τὸ πρόσχημα, μόνου τέως προσποίησις ἦν. ἣν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν. ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης. καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν μαξιμίλλα καὶ στρατοκλῆς. καὶ τῷ αὐτοῦ θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξωμοσάμενοι σέβας. τούτων ἀκούσας ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς. καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ ἁγίου. πλὴν, ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. τί μὲν οὐ λέγων. τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥστε ταύτην ἐπαναγαγέσθαι. καὶ πεῖσαι ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡμέρως. ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐῴκει. καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκούσης. τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ κήρυκος. καὶ νῦν μὲν, εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ στρατοκλῆς σὺν μαξιμίλλῃ. καίτοιγε ἄλλοις τῶν

πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντων, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. ὁ δὲ, καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων. συνεὶς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγνυσιν. εἶτα τὸ γεγονὸς τοῖς φρουροῖς εἰς γνῶσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. καὶ οὓς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαρρεῖν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. στρατοκλῆς δὲ σὺν μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε. καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ ἀποστόλῳ, ἐπιρρῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. ὁ δὲ, πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας. καὶ τοῦτο μὲν, πρὸς θεοσέβειαν. τοῦτο δὲ, καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτούς. καὶ τῶν ἁγίων μεταδοὺς μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευε. καὶ οἱ μὲν ἐξῄεσαν. ὁ δὲ, τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὖθις ἀποκαθίστησι σφραγῖσιν. Ὁ μέντοι ἀνθύπατος. ἐπεὶ ὥσπερ εἴρηται τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν. τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμούς. πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ ἁγίου. τῷ δὲ, ποίας δόξης. ποίου πλούτου. ποίας τρυφῆς οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ὑπεῖχε τῷ δεσπότῃ. καὶ συμμεμορφοῦτο τοῖς ἐκείνου παθήμασι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο. χάριν ὁμολογῶν ὅσην, τῆς ὁμοιώσεως. καὶ ὅτι τὸν τοῦ εὐαγγελίου δρόμον, εἰς πέρας ἤγαγε. καὶ ὅτι τὴν πίστιν, ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ δεσπότῃ. Ἀμέλει, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις. σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις. θανάτου θάνατον. ἐχθρῶν κατάπτωσιν. πιστῶν φύλακα. γηΐνων ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν. καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. πρὸς τούτοις, ἀκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον. καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι' αὐτοῦ χριστῷ συναπτόμεθα. χριστῷ, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ. μεταβαίνοντας ἀπὸ τῶν φθαρτῶν, πρὸς τὰ ἄφθαρτα. καὶ μνείαν ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος. ὁ μὲν στρατοκλῆς ὑ-

περα

το μισθὸν ἑαυτῷ παρασχεῖν τῆς ἰάσεως. ὁ δέ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο. ἀσέβημα γὰρ ἂν τῷ ἐδόκει, χρημάτων ὤνιον τοῦ πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεάν. τὸ τοῦ διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος ἀπόστολος. τὸ δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. ἐκεῖθεν μὲν ἀπέστη. τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιιών, ὁρᾷ ἔντιμον τῶν ἀστῶν ἄνδρα παράλυτον. νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον. μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας. οὗ περ οἶκτον λαβών, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδήν, τὸ τοῦ Χριστοῦ λαλεῖ ὄνομα. καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει. καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας. τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον, βαδίζειν ἐποίει. οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἀνδρέας παρέσχεν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλώττοντα διανοίγει. καὶ φῶς, ἀφωτίστοις δίδωσι.

Καί τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρερριμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον. βρύοντα δὲ καὶ ὀδωδότα τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δούς, ἐξανίστησιν· εἶτα τῇ ἐγγειτόνῳ ἀποσμήξας θαλάσσῃ. μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀνακαινίσας βαπτίσματι. καθαίρεταί τε τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν. ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ τὸ τῆς θείας φάναι γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ ἔλεγεν. ὅς, καὶ αὐτίκα τῷ ἀποστόλῳ συνείπετο. διαστέλλων ἀπὸ τῆς θείας, καὶ πρὸς τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον. καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος.

Οὕτω παρελθεῖν, τὸ ἀποστολικὸν ἀπώνατο τορασίων. οὕτως ἀνδρέας, τὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀχαΐᾳ λαόν, τὸν μέν, τῷ λόγῳ. τὸν δέ, θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος. καὶ ποίμνην Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας. ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγήθει τῷ κατορθώματι. ἐντεῦθεν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμένη, τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε δικαίᾳ ὕβρει. ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον. ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰς τὰς ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρέχοντας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς οἷοί τε ἦσαν ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθ' ὅσον οἷός τε ἦν ἀπομοίραν τῷ ἀποστόλῳ παρεῖχεν. ὁ δέ, ταῦτα μὲν οὐδαμῶς. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο. τὴν γνώμην δὲ προσιέμενος, ἐκεῖνα πενομένοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν. τὰ δέ, καὶ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. ὅς, καὶ πολλῷ τῷ τάχει μεμοργηθεὶς, εἰς συνάξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικάς. ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγοὺς καὶ ἱερέας ἀπολεξάμενος. καὶ ἀπαρτίσας θεοῦ ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἴχετο πρὸς αὐτοὺς διδαχῶν. ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς παράγων γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ. ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς νέας προστιθεὶς διαθήκης. καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἔκβασιν ἔχοι τὰ τῶν προφητῶν προκηρύγματα. καὶ δεικνὺς τὴν νέαν, συμφθεγγομένην τῇ παλαιᾷ. καὶ θεὸν ἕνα, τὸν αὐτήν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα.

Ἐν τούτῳ δέ, ὁ μὲν ἀνθύπατος πρὸς ῥώμην ἀπῄει. ὧν τε ἐνεχειρίσθη, τὸν λόγον ὑφέξων καίσαρι. καὶ τῶν εἰς τὸ ἑξῆς, ληψόμενος τὴν διάταξιν. ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ ἀθηνῶν ἀνακομισθείς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ. τὸν ἄριστον αὐτῷ τῶν θεραπόντων, δαίμονι κάτοχον εὑρηκώς. τοῦτον οὖν θεασάμενος, ἠθύμει. ἠσχάλλεν. ἐδυσφόρει. φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς.

Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γαμετή, οὕτω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τοῦ ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ οὕτω χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν. ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν. καὶ οὐ πρὸς νόσον ἴασιν χαλεπῶν αὐτάρκη, καὶ ῥῆμα ψιλόν. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἀρκοῦν εἶναι τῶν εἰρημένων μαρτύριον. ἐμὲ γὰρ οὕτω παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀχόρως ἐδωρήσατο. ὅθεν εὔελπιν εἶναί σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ κωλῦον, ἄνδρα ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφοράν.

καὶ τούτοις ἐπιδημήσας. τῶν μὲν ἀπειθῶν μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. βεῤῥοιαίων δὲ τοὺς εὐπειθεῖς ἐπαινέσας καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. παρ' οἷς καὶ εἰκόνες ἁγίων, ἀρχετύπως μεμορφωμέναι κηρῷ. τέχνην ἔμμην τὴν καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχναι, ἢ ἔπω μὲν ἠλέγχοντο. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακαι ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν ἀποστόλων ὁμωνύμων, ἐδείκνυντο. τὴν μὲν γὰρ, σίμωνος εἶναι τοῦ ζηλωτοῦ. τὴν δὲ, τοῦ καναναίτου σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν.

Ὁ μὲν οὖν μικρὸν ἐν βεῤῥοίᾳ παραμείνας, πρὸς χερσῶνα πόλιν ἐφοίτα ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον. καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν, οὐκ εὐπαγῆ. πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαράδεκτος ἔχουσαν. ὅθεν καὶ αὐτοὺς ἐπελθὼν εὐδρόμως. καὶ τὸν εὐθῆ τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας. διαπόντιος πόραιωθεὶς, αὖθις κατὰ σινώπην γίνεται, καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον. τοὺς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς θεοσέβειαν φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρησάμενος ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ βυζάντιον. πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. ἐν ᾧ καταστὰς, στάχυν μὲν ἕνα τῶν ἑβδομήκοντα ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ. πολλοὺς δὲ τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ θεοῦ λόγου μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεως ἀνεγείρας φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ὕστερον ὀρθοδόξου βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς ἡράκλειαν τὴν τῆς θρᾴκης ἐχώρει. ὀλίγον οὖν κἀνταῦθα προσμείνας. καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη μακεδονίαν. κηρύττων μὲν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον θεοῦ οἴκους κατασκευάζων. καὶ ψυχαῖς πεινώσαις, τὸν τῶν ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα. Εἶτα διὰ πάσης θεσσαλίας καὶ ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ πελοπόννησον. ἣν εἰσιὼν πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων, ἐπιξενοῦται ἀνδρί. πάτραι τῇ πόλει, σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. οὗτος ἀῤῥωστίᾳ κάτοχος ὤν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. παραπολαύουσι καὶ ἑτέρων αἱ πάτραι θαυμάτων, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος.

Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν, δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων ἐπὶ κοπρίας κείμενος. καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονώς. καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ θεραπείας. ἔδει γὰρ μὴ δὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ χριστοῦ κήρυκα. μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δοῦλος οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κέκριται. καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον. καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν, τῇ ἰδίᾳ δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν. καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων. μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἀμισθον ἰατρόν, τὸν θεῖον φημὶ ἀπόστολον. ὃς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς. ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολάς, ἀλλ' εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν. τὸν δέ γε ἀνθύπατον σύζυγον αὐτῆς ὄντα. καὶ ὅσον οὔπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης, αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα. τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖ μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλε-

αὐτοῖς οὐδ᾽ οὕτως ἐφιέμενοι τῶν ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι· οἱ μὲν οὖν, ξύλοις ἔπαιον· οἱ δὲ, λίθοις ἔβαλον. ἰουδαῖοι πάντως καὶ αὐτοὶ ὄντες, τὴν μνήμην χριστοῦ, τοῦ πρῶτον ὑπ᾽ ἐκείνων ἀναιρεθέντος. ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριψαν. ἀλλ᾽ ἐγγὺς ἡ παράκλησις. ἐπιφανεὶς γὰρ ὁ διδάσκαλος, ἐθάρρυνέ τε καὶ ἀνεκτᾶτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἕνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπεὶς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανεὶς ἀπεδείκνυ· τὸ εἰσιέναι γοῦν αὖθις εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιής. μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Οἱ δ᾽ οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι. καὶ τοῦτο μὲν, τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες. τοῦτο δὲ, καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας. καταμύσσονται τὴν καρδίαν. τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. οὓς καὶ αὐτοὺς τῷ χριστῷ προσάγει. ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος. καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν, λόγῳ. τὰ δὲ, τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. οὕτω πολλάκις τὸ κακῶς παθόντα. μακροθύμως διενεγκεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἐπλῆξεν ἰσχυρότερον. ἅμα τε τῷ θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσας, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενος. Ἔπειτα φόνον τις, ὑποστὰς, ἀπόλλεται τῷ μεγάλῳ. ὑπὲρ οὗ μὲν φονεὺς ἀφανής. ἡ μήτηρ δὲ, μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. ὁ δὲ, σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. ἐνεργεῖ δὲ ὡς χριστοῦ ἀπόστολος καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρί. οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. ὃ, τοὺς ἰδόντας, πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει. καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον. Ὧν οὖν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ ἀμινσῷ πάλιν πρόσεισιν. παρὼν

εἰς τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. ὧν ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας προπεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. οἷς ἐπιμείνας τὰ περὶ πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν νεοκαισάρειαν. κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς σαμόσατα πάλιν μεταχωρεῖ. ἣν ἄνδρες τότε κατῴκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ, δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες. ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν ἀκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ᾽ οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἄμματά τινα διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀλώτους καὶ μετεώρους. μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἀποπλανωμένους. καὶ πολλῷ τοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. οἳ, τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ ἀληθὴς κατασπάσας. καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχάς. καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς ἰλὴμ ἀφικνεῖται. κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας. εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὔπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. καὶ ἐπεδήμει ματθίας τε καὶ θαδδαῖος καί τινες ἄλλοι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ ἐδεσηνῶν πόλει. ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλειν κήρυγμα. αὐτὸς δὲ ἀνδρέας τῆς ἀλανῶν χώρας ἐπιβάς. καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας εὐαγγέλιον. μεταβαίνει πρὸς ἀβασγούς. καὶ τὴν ἐκεῖθεν σεβαστόπολιν εἰσιὼν, ἐδίδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ χριστοῦ μυστήριον. ὥστε πολλοὺς αὐτῶν, ἔργον γενέσθαι τῆς ἀνδρείου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τῆς τῶν ζηκχῶν τε καὶ βοσπορινῶν ἠμέλησε σεβείας, ἀλλὰ

καὶ

οὔπωποτε τειχήρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν. χρόνοις δὲ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ φασὶ καίσαρος, περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθους, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ὑπερίγραπτον, καὶ πολὺ νικαέων ἀποκισμένην.

Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν ἑλληνισμῷ τε καὶ ἰουδαϊσμῷ. οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ. καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχάς, ἐνήργει τὰ θαύματα. ὅτε μέν, ἀφωνίας χαλινὰ λύων. ὅτε δέ, δαίμονας ἐλαύνων. καὶ παθῶν ἄλλως καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς γινόμενος. νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ἣν ἐπεφέρετο. ἧς κατὰ τὸ ἄκρον, σταυρὸς ἐπεπήγει. καταβάλλων καὶ θανατῶν. νῦν δὲ ἀφροδίτης καὶ ἀρτέμιδος, τῶν αἰσχίστων, τὰ μιαρὰ καθαίρων ἀγάλματα. καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ ποιούμενος. ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βουλομένοις.

Ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἑλληνικῶν καθαίρεσις ἑορτῶν. καὶ ἡ τῶν χάριν αὐτῶν συναθροιζομένων ἔνδικος μισθαποδοσία. δαιμονῶντες γάρ. καὶ πνεύμασι πονηροῖς ἐξοιστρούμενοι. σαρκῶν τε ἥπτοντο τῶν ἰδίων. καὶ ταύτας ἐσθίοντες κατεφραίνοντο. ἀξίας παρ' αὐτῶν ὥσπερ ἐφημέρων λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, οὓς θεραπεύειν συνεληλύθασιν. οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελεήσας, διπλῆν παρέσχε τὴν ἴασιν. φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς. καὶ τὸν καθ' αὐτῶν πολύδακρυν στήσας πόλεμον. αὐτά τε τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη εἰς ἱεροὺς μεταποιήσας ναούς. καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγών, ἐκ νικαίας, πρὸς τὴν νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτήν, δεισιδαιμονεστάτην οὖσαν. πλάνης τε ἀσεβείας προσέχουσαν.

καὶ ψεῦδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. ἐκεῖθεν δέ, πρὸς τὴν χαλκηδόνα. καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν προποντίδα. καὶ τὰς τοῦ ἀξείνου πόντου παραμείβων ἀκτάς, ἡράκλειαν ἱστορεῖ. κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς ἀμάστριδα.

Ταύτας δέ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διήρχετο πάλιν. ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς. πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὡμιληκώς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ καὶ βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ὃς, καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων. καὶ στόμα διδοὺς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύνουσαν. Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ σινωπέων ἐπιφοιτᾷ. ἐν φασὶ λόγοι παλαιοί, αὐτὸν τὸν πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγκόνου, χρόνον οὔτι μικρὸν διατρίψαι. μαρτύριον δέ. ὡς ἔτι καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὁρώμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ. αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ νᾶμα τῆς διδασκαλίας προέχεον. καὶ εἰκὼν δὲ ἀνδρέου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐναργής. οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆς δυνάμεως ὅτι περ ζῶν ἁπλῶς καὶ φθεγγόμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ ὅτι καὶ τὸν ἀπόστολον ματθίαν, παρὰ σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὕροι. τῷ σταυρικῷ τε σημείῳ τὴν φυλακὴν διανοίξειε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος ἀνδρέας. Σινωπεῖς δέ, ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον. ὠμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχάς. μορφῇ μόνῃ καὶ ὄψει, τὸ μὴ θῆρες εἶναι ἀπιστούμενοι. οἳ, καὶ τὸν ἀπόστολον θεασάμενοι. καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες. ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον αὐ[illegible] διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι τοὺς καθειργμένους, εἰς ἓν γενόμενοι σύστημα. τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν. ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἐρρίπτουν. καὶ οἱ μέν, ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἷλκόν τε καὶ διέσπων. καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινούσης αὐτοὺς ὁρμώμενοι λύσσης, καὶ

ποιεῖ, ἕως ἐκοιμώσατο πρῶτον ἀνδρέα· τὰ πρεσβεῖα τῷ πρωτοκλήτῳ διδοὺς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν διδάσκαλον. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν παθὼν καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας. δυνάμει τε θεότητος ἐξαναστὰς τοῦ τάφου. καὶ τοὺς μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο. παρέπεμπέ τε, πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύσοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ ἀνδρέας καθοπλισθεὶς πρὸς τὸν τοῦ εὐαγγελίου δρόμον παρεσκευάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν, ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο. ἀνδρέα δὲ, τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα. ἥ τε γὰρ βιθυνῶν ἅπασα χώρα καὶ πόντος ὁ εὔξεινος. τῆς προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ ἀσιανοῦ κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον. καὶ τὸ βυζάντιον αὐτό. καὶ τὰ τῆς θράκης δὲ καὶ μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ ἴστρου φθάνοντα. καὶ θεσσαλία δὲ καὶ ἑλλάς. καὶ τὰ μέχρις ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων. καὶ τῶν ἐν αὐτῆς πόλεων ὁ πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς. οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλύνθη τε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν. ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὤν. καὶ τὸν τοῦ διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἥπτετο τοῦ κηρύγματος. μαθητὰς συναγόμενος. ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα. ὡς κατ' ὀλίγον, καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι. πλείους δὲ τούτων, αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας. ἐν αἷς τὰ περὶ χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε. Καὶ πρῶτα μὲν, ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο. καὶ ἡσυχίους εὑρηκώς. τοὺς μὲν, τὰ ἑλλήνων. τοὺς δὲ, καὶ τὰ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας. καὶ τοὺς μὲν, τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους. φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι. καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ, σφόδρα σεμνυνομένους, συνέξενου ταύτην τὰ ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί. ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γεγονυίας. καὶ τοῦ ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, συνεπυνθάνοντο, τίς τε εἴη. καὶ πόθεν. καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. ὁ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διῄει καλῶς περὶ τοῦ χριστοῦ. καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ προφῆται μὲν προηγόρευσαν. νόμος δὲ ὑπέφηνε. καὶ διὰ πάντων ἔφαινε, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθώς. αὐτὸν παραγαγὼν τὸν πρόδρομον μάρτυρα. καὶ ὅσα πρὸ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε.

Ταῦτά τε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν τῇ αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς. καὶ ἔσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων κατὰ τὸν διδασκάλου λόγον ἐφάνη. εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ θείου βαπτίσματος, τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅσους δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχε τὰ σώματα. ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱδρύσας ἀνεγείρας. καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν πρὸς δεξιὰν τραπεζοῦντα, παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται. ἔπι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν λαζικήν. καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς διδασκαλίας. καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ χριστῷ ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα συντελέσων. ἵνα παύλῳ τε ὁμιλῇ τῷ θείῳ, καὶ πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγένηται. Κἀκεῖθεν ἅμα ἰωάννῃ τῷ θεολόγῳ καὶ εὐαγγελιστῇ, πρὸς ἔφεσον ἀφικνεῖται. ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως πρὸς τὴν βιθυνῶν αὐτῷ κελευούσης συναπελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν νικαέων καταλαμβάνει

οὔπω

σαι φησίν, οὐδὲν ἀναβαλλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδειξαμένας. ἔτι δὲ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων. καὶ τῶν ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένην ἔχον τῇ διανοίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ πέτρου, τέως ἀναμεινάτω. τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν. οὗτος τοίνυν μικρὰ ἢ οὐδὲν τοῦ γένους. καὶ ὅσα τὰς κάτω φροντίσας περιφοράς, εἴχετο τοῦ διδασκάλου. συνείπετο. διδάσκων ἤκουε. διηκόνει. πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. ᾔδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκ τε τῶν μωσαϊκῶν βίβλων καὶ τῶν προφητικῶν, ἀληθῶς ἐλευσόμενον. ἐπειδὲ ἐς πηρώσεις σωμάτων εἶδε. καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα. χωλοὺς μὲν, ἁλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος. τυφλοὺς δὲ, τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας. πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα. καὶ νεκροὺς ῥᾷον ἢ ὕπνον, τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους. τἄλλα τε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεϊκῷ κελεύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεϊκὸν ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχὴς ὤν. ὡς εἰ καὶ πολλοῖς τῶν προφητῶν. καὶ τῶν πάλαι δικαίων σημεῖα καὶ τέρατα κατεπράχθη. ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς. ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατώρθουν. ὁ δὲ, τὸ, σοὶ λέγω. καὶ τὸ, θέλω. καὶ τἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ μετὰ πολλῆς προβαλλόμενος αὐθεντείας, ἴσῃ τοῦ λέγειν εὐκολίᾳ, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμῶν ξηρανθείσῃ χειρί, καὶ λύει παραυτίκα πάθους δεσμά. ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει. καὶ οὐδαμῶς φέρει τὴν ἐπιτίμησιν. ἵστησι μανιώδεις ἀνέμων πνοάς. πεζεύει τὴν ὑγρὰν, ὡς ξηράν. ἐξ ὀλίγων ἄρτων, μυριάδας ἐμπίπλησιν. πάντα ὅσα θεῷ προσῆκον. ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. καὶ θεὸς ἀψευδής. καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου. οὕτως ὁ ἱερὸς ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται. καὶ τὸ ἐξῆς, ἀδιαίρετος τοῦ διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συνδιαιτώμενος. ἐπειδὲ τὰς πόλεις ἀφιεὶς ὁ σωτὴρ, πολλάκις περιενόστει τὴν ἔρημον. περιῄει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων. ἀπό τε τῶν θαυμάτων, καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἑλκόμενοι. ἐρημία δὲ ἦν, καὶ τροφῆς ἀπορία, καὶ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐπενεδέετο. ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθέν. καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον. καὶ τοὺς μαθητὰς, ἑστιάτορας προεβάλλετο. καὶ πρὸς εὐωχίαν σχέδιον παρεκάλει τὸ πλῆθος. τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γινόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει. τὴν ἔνδειαν ἐπισταμένοις. καὶ τί βούλεται τῷ χριστῷ ἡ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρουν. ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριότερόν τι ποιῶν. καὶ φανερῶς διελέγχων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαβε διδοὺς τῷ περὶ τὸ θαῦμα τὰς προφάσεις. φησὶ γάρ. οὐκ εἰσὶν εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. τί οὖν ἐκεῖνος. φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε. καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἔχω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν διδάσκαλον οἰκεῖον καὶ προσφιλές. καὶ ὅπως μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ῥοπῆς. ὅσον δὲ οὗτος πάλιν, τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ. ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντὸς κατετόλμα. καὶ ἀνδρείαν καὶ εὔτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ ἀνδρέας. Δεήσαν γάρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνον καιροῦ τινὰς ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, εἰς ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι. τὸν ναόν τε ἰδεῖν. καὶ τὴν εἰωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν, ἐπεὶ καὶ οὗτοι τὸν ἰουδαϊσμὸν ᾑρετίσαντο. φήμη δὲ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ ἰησοῦ ἀκοάς. ὡς εἴη τὸ κατὰ τὸν λάζαρον θαῦμα ἐνηργηκώς. ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαΐων. ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις, εἰς ἔννοιαν αὐτοὺς ἐμβάλλει θεότητος, καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντας, προσίασι φιλίππῳ δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμιλίας. ὁ δὲ, οὐκ ἄλλως τοῦτο

χῶ. καὶ ὅπου μένει, διαπυνθάνονται. ἐπιστραφεὶς γὰρ ὁ Ἰς. καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος. τί ζητεῖτε λέγει. οἱ δὲ, ῥαββί φασιν. ὃ λέγεται διδάσκαλε, ποῦ μένεις. ὁ δὲ, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον οὖν φησὶν ὁ εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει. καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν. καὶ παρ' αὐτῷ μείνας. καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυτῷ. οὐδὲ ὑπέμεινεν εἰ μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσεται. ἀλλ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν πεπλούτηκε. πέτρος δ' ἦν οὗτος. οὗτος γὰρ ἀνδρέα σύγγονος. καὶ βηθσαϊδὰ πατρὶς ἀμφοτέρων. κώμη, ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος. ἀπὸ δὲ τούτων, καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. καὶ γεννήτορας, πενίᾳ συζῶντας, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν ποριζόμενοι. τοῦτον εὑρηκὼς τῆς συνήθους ἁλιείας ἐχόμενον. καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, εὑρήκαμεν φησὶ τὸν μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χριστός τοῦτον, τῆς ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης. τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη. τὸ δὲ τὸν μεσσίαν εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ ἀνδρέου, ὡς ἕνα πάντως χριστὸν προσδοκώντων, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. τί δὲ ὁ πέτρος. θερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται. καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰν ἄγει. ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος καὶ ἐμβλέψας, σὺ εἶ σίμων φησὶν ὁ υἱὸς ἰωνᾶ. σὺ κληθήσῃ κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χυ. Ὡς οὖν ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθεῖρκτο. καὶ οἷα προφήτης. μᾶλλον δὲ καὶ προφήτου περισσότερος, προδιέγνω. ἑαυτὸν μὲν, ὅσον οὔπω ὑπὸ ἡρώδου διαχειρισθησόμενον. τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς, τῇ νομικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζόφῳ παραμένοντας. ἵνα μὴ τοῦτο γένηται. μηδὲ ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς

καὶ ἔτι περὶ Χυ ὑπολήψεσιν οἱ μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ. δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰν ἐκπέμψας σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν. τί οὖν ὁ τῆς γνώσεως κύριος. οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει θεότητα. ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν. ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ ἐλεύσεσθαι μέλλων. φησὶ γάρ. ἀπελθόντες, εἴπατε ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι. κωφοὶ ἀκούουσι. νεκροὶ ἐγείρονται. χωλοὶ περιπατοῦσι. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. καὶ μακάριος, ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν ἰωάννης εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον. ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἐσπούδαζε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χυ, καὶ τὴν αὐτοῦ θεότητα διδαχθῆναι. οὔτε μὴν ὁ Χς ἀποστέλλων ἐκείνους ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν. ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ' οὗ πρότερον δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκετο. ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰυ. ὅτι ὁ μὲν ἐκ παραδόξου συλλήψεως. ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος. ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προσιθέμενος. ὁ δὲ, πένης. καὶ ἐκ πενήτων. καὶ ἄσημος ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμενον. καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον. ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰς μεταβὰς ἐκεῖθεν ᾗ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην γεννησαρὲτ ἀφικνεῖται. καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες ἀνδρέας τε καὶ πέτρος τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα. ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ θεάνθρωπος ἐπιστὰς, οὐκ ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνείδισεν. οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πρᾳείᾳ καὶ ἡμέρῳ φωνῇ. δεῦτε ἔφη ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ, γε καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. πάντως δὲ ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας. τί γὰρ ἐκείνοις πλέον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα. εὐθέως οὖν ἀκολουθῆ

σαι φη-

ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, παρὰ τοῦ διδασκάλου ἀκούσας δακτυλοδεικτοῦντος τὸν ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν ἠκολούθησε τῷ χριστῷ. καὶ τῷ πέτρῳ τὸ, εὑρήκαμεν ἰησοῦν τὸν ἀπὸ ναζαρὲτ, εἰπὼν, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ χριστοῦ ἔρωτα. καὶ ἕτερα πολλὰ ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, κείμενα περὶ αὐτοῦ. οὗτος ἐπεὶ τῷ χριστῷ ἠκολούθησε. μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἅμα τοῖς ἀποστόλοις ἄλλην τινὰ ἐκληρώθη χώραν. τῷ πρωτοκλήτῳ δὲ, ἥ τε βιθυνῶν. καὶ ὁ εὔξεινος πόντος. τῆς προποντίδος τὰ μέρη. σὺν χαλκηδόνι καὶ βυζαντίῳ καὶ θρᾴκη καὶ μακεδονία, καὶ τὰ ἕως τοῦ ἴστρου φθάνοντα. θεσσαλία τε καὶ ἑλλὰς, καὶ τὰ μέρη ἀχαΐας ἀλλὰ καὶ ἀμισὸς. καὶ τραπεζοῦς. καὶ ἡράκλεια. καὶ ἄμαστρις. ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται. οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν. ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς. πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὁμιλήσας, εἰ καὶ ῥοπὴ χριστοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει. ἐξ ὧν μιᾶς πόλεως ἐπιμνησθεὶς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω. οὗτος, τῇ σινωπέων ἐπιδημήσας. καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν. καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι, εἷλκον. καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον. καὶ ξύλοις ἔπαιον. καὶ λίθοις ἔβαλλον. καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτουν ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον, ὀδοῦσιν ἔκοψαν. ἀλλ' αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ σωτῆρος καὶ διδασκάλου, ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. ἐκεῖθεν τε ἀναστὰς ἤμειψε πλείστας πόλεις καὶ χώρας. τήν τε νεοκαισάρειαν, τὰ σαμόσατα ἀλανοὺς. ἀβασγοὺς. ζηκχοὺς, βοσπορινοὺς, καὶ χερσωνίτας. εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ βυζάντιον. καὶ τὸν στάχυν ἐπίσκοπον χειροτονήσας. καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ πελοπόννησον ἔρχεται. καὶ ξενισθεὶς παρὰ σωσίῳ χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. καὶ παραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν πατρῶν, προσῆλθε τῷ χριστῷ. ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῶν νόσου δεσμῶν. καὶ

ταχείας τυχοῦσα θεραπείας, ἐπίστευσε. καὶ στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ ἀνθυπάτου αἰγεάτου αὐτάδελφος. καὶ ἕτεροι πολλοὶ, νόσους ἔχοντες ποικίλους, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ ἀποστόλου. διὰ ταῦτα μανίᾳ περιπεσὼν ὁ αἰγεάτης. καὶ σταυρῷ προσηλώσας τὸν ἀπόστολον. τῆς παρούσης ζωῆς ἐξήγαγεν. αὐτὸς δὲ ἀπότινος μετέωρον κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. τοῦ δὲ ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίου τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ ἀρτεμίου τοῦ μάρτυρος. καὶ κατετέθη μετὰ λουκᾶ καὶ τιμοθέου, ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει:~

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον, Ἀνδρέου τὸν πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς ζαχαρίου. ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐνάστει κατελθόντος διατριβάς. ἐκάλει καὶ τὴν φωνὴν, ὁ λόγος: καὶ τὸν λύχνον, τὸ φῶς. ἤδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα. ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν βάπτισμα. ὁ καὶ αὐτοῦ φωτὸς καθαρώτερος, ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν, συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας. εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ ἀνδρέας ἦν. ἀνὴρ, τά τε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος. καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος, τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν. καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι τῷ λόγῳ κεκρυμμένας προρρήσεις ὑπὲρ χριστοῦ, θηρεύων. καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προστιθέμενος:~

Τούτῳ δὴ τῷ ἀνδρέᾳ. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν, βουλόμενος ὁ ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ χριστοῦ ὑπολήψεις. δύο τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἅτερος ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ' ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα

Θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν.

ᾠδ. ς. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς· καὶ σῶσόν με, σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθήν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν· ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μου γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεί· ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν· καὶ σῶσόν με πρὸς σωτηρίας ὅρμον, ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, ἐκ παθῶν συναγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, ἁγία δέσποινα.

Μεγαλεῖα σοι ἀεί, συνεποιήσατο Χριστός· ὃν ἱκέτευε ἀεί, μεγαλῦναι σὺν ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Τὴν θάλασσαν, τοῦ βίου πορευόμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε· καὶ πρὸς αὐτόν, μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα, τῷ λόγῳ φυγαδεύοντα, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμός, πόῤῥω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, τῇ ἐκ θεοῦ, σοὶ δεδομένῃ Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κύματα λιμνῶν, πραέω πεζεῖ, κινούμενον μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηράς, τοῖς πολυθείας θείοις ῥήμασι· καὶ ποταμούς, θεογνωσίας πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον. Εὐφραίνονται, ἐν σοὶ παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαύοντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδᾶ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, τῇ πίστει μαθητής, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων μαθητά, κατέβαλες τῶν ἐθνῶν· ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, συνεφάψαντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ὑμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν πατέρα καὶ υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ εὐθές, προσκυνήσωμεν πιστοὶ τρισυπόστατον φύσιν ἀμέριστον βοῶντες· δόξα τῷ ἐν τριάδι θεῷ.

Θεοτοκίον. Εὐδοκίᾳ τοῦ πατρός, ἐσαρκώθη ὁ υἱός, διὰ πνεύματος θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου ἁγνή· καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, θεοκυῆτορ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας συνώνυμον θεηγόρον, καὶ ἐκκλησίας ἀκόλουθον κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγκονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· εὑρήκαμεν, δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμέ, διηγεῖσθαι θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα· ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ Ἰσραὴλ παρεπίκραναν· συνάγει οὖν τῷ ἑξῆς ψαλμῷ, τῷ κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε. Εὑρήκαμεν, δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ τριακοστῇ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. Στίχ.

Ἀντίστροφον σταυρὸν Ἀνδρέας φορεῖ,
φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιώδως ὢν μύστης.
Σ φὸν κἀκ κεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινὸς Ἑβραίου, ἀδελφὸς δέ, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου καὶ κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. οὗτος, πρότερον τῷ προδρόμῳ καὶ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται, ἔπειτα, ἰδὼν

ὁ ἀμνός

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐφώτισας σοφὲ τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν, τὰ τέκνα τῆς ἐκκλησίας. καρποφοροῦντα, τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. δόξα τῷ δοθέντι σοι πράγματι :~

Ὁ ἀφρασμένου κάλλος, ἀνδρείας προϊδὼν. ἰοὺ τὸν σύγκομον, ἐφώνησε λαμπρῶς. πέφαν ὁ μαίμων, εὑρήκαμεν τὸν μεσίαν. τὸν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ προφήταις κηρυχθέντα. δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ :~ Θεοτοκίον.

Τριάδα ἐν μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοί. ἐν μιᾷ θεότητι, πατρὰ καὶ υἱὸν. καὶ πνεῦμα θεοφρόσιον μίαν καὶ φύσιν ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως ἀμερίστως ἐκ τῆς ἐν τριάδι προσώπων δέ :~ Θεοτοκίον.

Ὁ μὲν πατὴρ τῆς τριάδος ἀφράστως ἐγέννησε, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς υἱὸν. καὶ μήτηρ μὲν, προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε. καὶ ἡ ἀγγελία, ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου. σῶα θεομῆτορ διέμεινεν :~ Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί.

Ὠδὴ ς. Ὁ εἱρμός.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν. υἱὲ τοῦ θεοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου θεὸν οὐ γινώσκομεν. τὸ ὄνομα σου ὀνομάζομεν. ὅτι θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις :~

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον ἁγνή. βλέπειν με φανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα. καὶ τὴν σὴν δόξαν, τὴν ἀνέκφραστον. ὅπως ἐλέους τύχω. καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς. τέτοκας τριάδος παρα[...]. φοροῦντα μίαν τὴν ὑπόστασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι :~

Ἐπαγγείλαντες ὡς τέξασα, σὺ πάναγνε θεῷ. πρέσβευε, ἐκπέπτωσαι θλίψεως. καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως. σῶον συντηρηθῆναι. τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον :~

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, παρθένε ὑπὲρ νῦν. σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας. χαῖρε παρθένε παναμώμητε. εὐλογημένη, τοῦ κόσμου προστασία :~

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας. ὃν ἐπόθεις ἀνδρεία ἀπόστολε. ἐνάφθαρτοις. σὺν αὐτῷ καταλύσας

σιωπᾶν μασι. τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως. ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν :~

Ἐπόθησας τὸν δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας. τοῖς ἴχνεσι. τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος. καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέστη μετ' ἀνδρεία, μέχρι θανάτου μιμούμενος :~

Ἐκτείνας σε. δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε. ἐξαφθήκει, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ κύριος. φανατίζων δαίμονας. καὶ δυσσεβεία τοὺς ἀνθρώπους, φαυματιῶντας ἰώμενος :~ Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται. οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε. ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ τόκῳ τῷ σῷ. παρθένε. σε ἀξίως δοξάζοντα :~

Ἄλλος. Καταυγάσον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ θεός.

Ἐπόθησας τὸν σπόρον, χριστοῦ μαθητά. ἐσπείρω τῷ σπόρου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας. σπόρου τῆς θεογνωσίας. κληροδοτεῖσθαι ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ :~

Ἐζήτησας χριστὸν, τὸν ὄντως ζωὴν. καὶ ζητήσας, πρῶτος εὗρες. καὶ εὑρὼν, μυστικῶς ἐδράξω. καὶ ἔλαβες αὐτὸν. ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι. καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου :~

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν, ἐνθέων βροντῶν. διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ φωτὸς. καὶ ἐφαπλώσου αἱ ἀστραπαί. ὡς φησὶ δαυῒδ τῇ οἰκουμένῃ :~

Μνημόνευε ἡμῶν, χριστοῦ μαθητά. τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην. καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου. δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς, περὶ τῆς ποίμνης. ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σοφία :~ Δόξα.

Πατρὰ καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα θεῖον. ἀδιαίρετον τριάδα. τρισυπόστατον βασιλείαν. δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις. αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες :~ Θεοτοκίον.

Ἐγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς. ἡ ὁλόφωτος λυχνία. τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε. καὶ γέγονας αὐλὴ φωτὸς, καιρὸν δοχεῖον. πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς :~ Καταβασία.

Θεὸς

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. Ἦχος, πλ. δ.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν μαθητῶν. καὶ αὐτόπτην τοῦ λόγου καὶ ὑπουργόν. ἀνδρέα ἀπόστολε, κύριος ὁ Χριστὸς τιμώμενος σε. τὸν γὰρ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα. ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης. σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλών. τοῦ σταυροῦ τὰ πάθη ἐπιποθῶν. ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης ἀπόστολος. οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζον τὰ θαύματα. καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ διδάσκαλος. ὅθεν σου τὴν μνήμην. ἐπαξίως τιμῶντες. ἐν ὕμνοις δοξάζομεν. καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν. τοῦ Κυρίου ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ θεοῦ. χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική. κλίνη πορφυρόστρωτε. χρυσοπόρφυρε θάλαμε. χλαμὺς ἁλουργόχροε. τιμαλφέστατον τέμενος. ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε θεοῦ. δωδεκάτειχε πόλις. καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε. ἀγλαόχρυσε τράπεζα. θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡ ἀλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια. Ὠδὴ, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐν πυρὶ προβλέπων, προφῆτα ἀββακούμ. τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν. ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Παρθένε παναγία, ἀμόλυντε σκηνή. μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν. τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥαντίσι καθαρωτάταις. καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας. ἵνα κράζω. δόξα σοι ἁγνὴ θεοδόξαστε :~

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ θεοῦ. τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, παρθένε ἄχραντε νῦν. ἀντὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου. ἀποκαθᾶραι. ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον πνεύματος :~

Ἐλέησόν με μόνη ἐλέους ἡ πηγή. θεὲ τέξασα. καὶ λῦσον τὴν δεινήν, τῆς ψυχῆς μου νόσον. καὶ πόρρω ἀπὸ τῆς καρδίας. δακρύων ῥεῖθρα. καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους. θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου :~

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν πνεύματι θεοῦ. ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον ἁγνή. τοὺς ἐκτακέντας, φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων. ἀποκαθαίρεις, μεσιτείαις σου παρθένε. μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις :~

Ἄλλος. Ὄρος σὲ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαμαλωτικήτε, τοῦ χείρονος. τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς. πνεύματος δύναμις ἐν σοί, ἀνδρέα οἰκήσασα. θεοπρεπῶς, πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι. τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε κήρυκα :~

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλατο σάρκινα. καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρέας ὁ παντίμος. ἀλλὰ Χριστῷ, φραξάμενος προσεκύνησεν. αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντας σου, τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν. ἐκ τῶν ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ διδασκάλου σου Χριστοῦ, ἀνδρέα πανόλβιε. πνευματικῆς, ἀγαλλιάσεως νάματα. ἀναπιμπλῶν, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθών, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν καταβέβηκεν. ὡς ὑετὸς, ὁ ἐπὶ πόκον πανύμνητε. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν :~

Ἄλλος. Ἐν πυρὶ προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν. δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ. καὶ τὴν σαγήνην, τοῦ πνεύματος ὑφαπλώσας, ἀντὶ ἰχθύων, τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις. δόξα τῷ δοθέντι σοι πνεύματι :~

Τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβών. γέγονας ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνήρ. τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολῶν καὶ τὰ ἐν τύποις, νοητὰ καταμανθάνων κάλλη, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά :~

Τὴν

Τὸ θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις δράμων. τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς σαγήνῃ τῇ τοῦ πνς. ἔθνη φῦλα καὶ λαοὺς ζωγρεῖς ἐν πνι. σαφῶς ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε. σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν :~

Μυστοπόλε αὐτόπτα καὶ ῥήτορ. τῆς ἀπορρήτου γνώσεως χῦ. ὁ δεξάμενος ἄνωθεν πνα ἅγιον. λαλῶν ἐν γλώσσαις καθημένον. τῷ πνι διαιροῦν τὰ χαρίσματα. ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς :~ Τριαδ.

Προσαμάρχου τριάδος, μονάδα. ὑπερβρύσως, πίστει προσκυνῶ. οὐ τέμνων τὴν θεότητα. ἔστι γὰρ συνοδής. ἁπλῆ ἀμέριστος. συνάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων. καὶ πιστῶς διαιρῶν :~ Θεοτ.

Βρεφουργεῖται θς ἐκ παρθένου. καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ ἀδάμ. καὶ λύει τὸ μεσότειχον. καὶ τῆς ἔχθρας τὸ φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. κατάραν εὐλογεῖ τῆς προμήτορος. ἐξ ἀχράντου μρς προελθὼν :~

Καταβασία.

Χς γεννᾶται δοξάσατε. ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου. εἰς τὸ θέλημά σου χε ὁ θεός. ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρανὸν. στερεώσας τὸν δεύτερον. καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε :~

Τῆς στειρούσης διανοίας μου. ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον. καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον. παναγία θκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια :~

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως. καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως. τοῦ αἰωνίζοντος πυρός. καὶ τοῦ σκότους παναμώμε. ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν ἀνέσπερον :~

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον. καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον. καὶ τὴν ἀπόφασιν ἁγνή. τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα. ἀνῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου :~

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου. ὁ καρπὸς παρθένε πανύμνητε, τοὺς καὶ φθαρέντας τῷ καρπῷ. διὰ ξύλου σταυροῦ αὐτοῦ. ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θείᾳ χάριτι :~

Ἄλλος. Ὁμοίως εἶδος τῶν βροτῶν.

Προσέδραμεν δίψα ἀληθείας. ἀνδρέα ἀλλ᾽ αὐθαίρετος. τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ [illegible] λαφος. καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν ἐκήρυξας. καὶ πιὼν, ἐπότισας. ἀφθαρσίας νάματα. κεκμηκότα, τῇ δίψει τὰ πρόβατα :~

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμοὺς. ἀνδρέα ἀξιάγαστε. καὶ κοινωνὸν τὸν σύγκονον εἵλκυσας. βοῶν εὕρηκα μὲν τὸν ποθούμενον. καὶ ὁδοποιήσαντι. τῆς σαρκὸς τὴν γύμνησιν. καθηγήσω, τὴν γνῶσιν τοῦ πράγματος :~

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας. τοὺς λογικοὺς, ἰχθύας ἀπόστολε. καὶ τῇ τραπέζῃ, χῦ ὀψώνιον. καθαρὸν προσήγαγες. λαμπρυνθέντας χάριτι. τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι :~ Θεοτ.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, παρθένε διὰ πνς. τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεὶ σε βάτος, τῷ νομοθέτῃ μωσεῖ. φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε. τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον :~

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι δεῦρο ὀπίσω μου. τῷ χῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ ἀνδρέᾳ καὶ κηφᾶς. τὸν γεννήτην ἐάσαντες. καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα. ὡς πίστεως πρόβολοι :~

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς θεοῦ πανσεβάσμιε. καθιδρύσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ βαπτίσματος. οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι᾽ ὕδατος πνι :~

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον. μυστικῶς τῷ κόσμῳ προέθηκας. τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ. κεκρυμμένον ἀπόστολε. ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα :~

Ὡς θησαυρὸν τὸ εὐαγγέλιον. ἐν χερσὶ λαβὼν πολυύμνητε. πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν. τοῦ ἐν θεῷ κηρύγματος. διό σου καὶ τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου :~ Τριαδ.

Τὴν ἐν τριάδι μίαν δύναμιν. ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν. ἄναρχον ἄκτιστον θν ὁμοούσιον σύνθρονον. τρισυπόστατον τρισήλιον. αὐτὴν ἀναμέλποντες :~ Θεοτ.

Πᾶσαι μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα. παρθενεύειν ἔτι οὐ δύνανται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν χν, μήτηρ παρθένος πέφυκας. γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν. ἁγνὴ δὲ διαμένουσα. Καταβασία.

Τῷ

τε συστήματα. αὐτὸν ὡς θν̄ ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη πάναγνε θεοκυῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον. ῥυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασι. ἀποκάθαρον σεμνὴ παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα, ἦχος, πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνι.

Τὸν ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν. ὡς αὐτόπτην τοῦ λόγου, καὶ θεῖον κήρυκα. καὶ τῶν ἐθνῶν πνικὸν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς. ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν χῡ. ἀνδρέας ὁ θηγόρος. ὁ μέγας οὗτος ἡμῶν προστάτης. καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως. εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, παρθένε ἄχραντε. ἀνενδοιάστως ἐχόντων, σκέπη ὑπάρχουσα. ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων. καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς. πρεσβεύουσα τῷ υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ ἀποστόλοις. καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θῡ. Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον, κατὰ ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ ἰησοῦς, παρὰ τὴν θάλασσαν. ζήτει κυριακῇ β'.

Ζήτει εἶτα, τὸν ν'.

Σῶσον ὁ θς̄ τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ κανόνες τῆς θκου πρῶτον, εἰς ς'. καὶ Τοῦ ἁγίου, εἰς η'. ᾠδὴ, α'. ἦχος, α'. ὁ εἱρμός.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες. θεῷ τῷ ποιήσαντι. θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ. καὶ σώσαντι τὸν ἰσλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον υἱὸν ἐν χρόνῳ. τεκοῦσα σαρκούμενον, παναγία ἄχραντε. πάντα τὰ χρόνια. τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου. καρδίας τὴν πώρωσιν. λογισμοῦ τὴν σκότωσιν. καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπάς. ἀφάνισον ὡς συμπαθής. ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα. τὸν λυτρωτήν μου. τοῦ σκότους με λύτρωσαι καὶ βασάνων ἄχραντε. τῶν αἰωνίων ἐκεῖ. ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις. φωτί σου ἀπέλασον. ἡ τὸ φῶς κυήσασα, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν. καὶ δώρησαί μοι ἀγαθή. τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου. ποίημα. Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν. τῆς ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον. τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κῆρυξ χῡ, ἀνδρέα θεία χάριτι. ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ πρόδρομος χῡ. τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον. ὁ ἐκ στειρευούσης βλαστὸς, τῷ ἐκ παρθένου φωτὶ χῷ. τῷ δεδοξασμένῳ, ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ. τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος. καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν. ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως. πρὸς τὴν ἀκροτάτην, ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. χαῖρε ἡ κλίμαξ, καὶ πύλη οὐράνιος. χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ. καὶ ὄρος ἀλατόμητον. ἡ τὸν ζωοδότην χν̄. τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἀποστόλου.

ᾠδὴ, α'. ἦχος, α'. Διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ εὐαγγελίου. ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελὼν. ἀνδρέα πολυύμνητε. σὺ ἐζώγρησας λαοὺς. ὡς ἐπηγγείλατο χς̄. ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε. ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος. ἡ ἕδρα, τῶν ἀληθῶν δογμάτων τοῦ χῡ. ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος. πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα. ἑορτὴν ἐτήσιον, συστήσασθαι. συνελθόντες οὖν πάντες πιστοί.

Τ

γει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ. ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Δάσοιμα προσδέξαι. Καὶ σύνηθες δὲ χαί.

Εἰς τὸν στίχον, τὰ προσόμοια. ἦχος, πλ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς ἁλιεύς. δόξαν Θεοῦ, διαπαντὸς διηγούμενος. ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς. καὶ ἀμέσως τούτῳ συνημμένος. ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον. καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας. ἀγαθότητα τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. ὅθεν τὴν πανάγιάν σου. τελοῦμεν πανήγυριν. καὶ τὸ λείψανον τὸ θεῖον, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι. καὶ μέγα ἔλεος.

στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Πρῶτον τῶν ἀρετῶν εὑρηκώς. δι' ἀσπλαγχνίαν[?], τὴν ἡμῶν περικείμενον. Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν. συνανεκράθης αὐτῷ. διαπύρῳ πόθῳ, τῷ συναίμονι βοῶν ὃν ἐκήρυξαν, οἱ προφῆται ἐν πνεύματι[?] εὑράμεν δεῦρο. τοῦ αὐτοῦ ὡραιότησι. καταθελξώμεν. καὶ ψυχὴν τὴν διάνοιαν. ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι. νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν. Χριστὸν εὐλογοῦντες. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. στ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεόν. ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας. σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων. καὶ συνταράξας σαφῶς. ἁλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος[?]. ὀφθεὶς τοῦ δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε. καὶ σκηπεδόνα, ἀθεΐας ἐξήρανας. ἅλας τίμιον ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου. ἣν ὑπὲρ καὶ κατεπλάγησαν. ἀπόστολε ἔνδοξε. τῆς μωρανθείσης σοφίας. οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι. Χριστὸν μὴ εἰδότες. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος, γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συνώνυμα πέτρου, καὶ Χριστοῦ μαθητήν. τὸν ἰχθύων ἀγρευτήν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων. ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον. οὗ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι. καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε. καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ. παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν. πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες κόρην. ἔγγυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ. ἐγώ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας. καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου. πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως. οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι. σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος. καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ἀνδρέα ἱκέτευε. εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν πρώτην, στιχολογίαν. κάθισμα, ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡς θεῖον μαθητήν, καὶ πρωτόκλητον πάντων. Χριστοῦ τῶν μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ. Ἀνδρέα ἀπόστολε καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης. πάσης θλίψεως. καὶ ἀνάγκης καὶ σκανδάλων. καὶ πάσης κακώσεως.

Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἰκτρᾶς[?] βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου. καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι. τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον. καὶ σὲ δέσποινα, ἐπιγραφομένους κόρη. ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος, γ'.

Θείας πίστεως.

Πρῶτον εὗρες, ἐκκαλύπτοντα. μύστην ἄρχοντα[?], Ἀνδρέα μάκαρ. καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, τομῶς διαστέλλοντα. τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόστροφον[?]. καταφωτίζειν ἔθνη ἀπ'

το

μένοντα τιμήν. ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες. συμπαθεῖς. φιλάδελφοι. εὔσπλαγχνοι. φιλόφρονες. μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας. τοὐναντίον δέ, εὐλογοῦντες. εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε :~

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Πέτρου. τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί. Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε. ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας. εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι θεοῦ, τὸ ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι. πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις. ἐπιθυμίαις. οἰνοφλυγίαις. κώμοις. πότοις. καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσεβείας ἀνάχυσιν. βλασφημοῦντες. οἳ ἀποδώσουσι λόγον, τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη. ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι. πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. πρὸ πάντων δέ, τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῶς ἔχοντες. ὅτι ἡ ἀγάπη, καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμοῦ. ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ. εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς χορηγεῖ ὁ θεός. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ. ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν :~

Εἰς τὴν λιτήν, τὰ ἰδιόμελα. ἦχος, α'.
Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου.

Ὁ πρωτόκλητος μαθητής, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους. συμμορφούμενός σε κύριε. Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος. τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας, πλανωμένους ποτέ. τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ σταυροῦ ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε. τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον. καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ πιστοί. Πέτρου τὸν σύγκομον. Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. οὗτος γάρ, τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην. τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ σταυροῦ. καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει, τῷ βαπτίσματι. καὶ Χριστῷ παριστάμενος. αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν τὸ φωτίζον διανοίας. καὶ φλογίζον ἁμαρτίας. ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητής. λάμπει μέν, ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν. ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις. φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας, τὸ πῦρ γὰρ τοῦ πυρός, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν. ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλίνη φύσις. τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν. τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον, ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ, μύστα τῶν ἀρρήτων. καὶ θεωρὲ τῶν κρυφίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ἦχος, πλ. δ'. Τοῦ μαλαξοῦ.

Τὸν ποθούμενον θεὸν ἐν σαρκὶ κατιδών, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα πρωτόκλητε. τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος, εὑρήκαμεν Μεσσίαν τὸν ποθούμενον. τῷ δὲ σωτῆρι δαβιτικῶς ἐκραύγαζες. ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ θεός. ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθείς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς μαθητής, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ σταυροῦ αὐτοῦ πάθους, διό, καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος. ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.
Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου. οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου. Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει. ἀντὶ καλάμου, τὸν σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανά-

τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐξεζήτησαν καὶ
ἐξηρεύνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς
χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες
εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου, τὸ ἐν αὐτοῖς.
πνεῦμα χριστοῦ. προμαρτυρούμενον τὰ εἰς χριστὸν πα-
θήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας, οἷς ἀπε-
λύφθη. ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ἡμῖν δὲ διηκόνουν
αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ἡμῖν, διὰ τῶν εὐαγγε-
λισαμένων ἡμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἀποσταλέντι
ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι πα-
ρακύψαι. διό, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας
τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλ-
πίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν, ἐν
ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς.
μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀ-
γνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. ἀλλὰ κατὰ τὸν κα-
λέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πά-
σῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. διότι γέγραπται,
ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. καὶ εἰ πατέρα
ἐπικαλεῖσθε, τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα
κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροι-
κίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. εἰδότες, ὅτι
οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε
ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρο-
παραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ
ἀμώμου, καὶ ἀσπίλου χριστοῦ. προεγνωσμένου μὲν,
πρὸ καταβολῆς κόσμου. φανερωθέντος δὲ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, δι' ἡμᾶς. τοὺς δι' αὐ-
τοῦ πιστεύοντας εἰς θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα ὥστε τὴν πίστιν
ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. τὰς ψυχὰς
ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθεί-
ας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκρι-
τον. ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγα-
πήσατε ἐκτενῶς. ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ
σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λό-
γου θεοῦ ζῶντος, καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. διότι
πᾶσα σάρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀν-
θρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου. ἐξηράνθη ὁ χόρ-
τος. καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. τὸ δὲ ῥῆμα
κυρίου. μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα, τὸ
εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. ἀποθέμενοι οὖν πᾶ-
σαν κακίαν. καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις.
καὶ φθόνους. καὶ πάσας καταλαλιάς, ὡς

ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον
γάλα ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε
εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χριστὸς ὁ κύριος. πρὸς
ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα. ὑπὸ ἀν-
θρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον. παρὰ
δὲ θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον. καὶ αὐτοὶ ὡς
λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματι-
κός. ἱεράτευμα ἅγιον. ἀνενέγκαι θυσίας
πνευματικάς. εὐπροσδέκτους τῷ θεῷ,
διὰ ἰησοῦ χριστοῦ. διότι περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ. ἰδοὺ τίθημι ἐν σιών, λίθον ἀκρογω-
νιαῖον. ἐκλεκτόν, ἔντιμον. καὶ ὁ πιστεύων
ἐπ' αὐτόν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.~ Καθο-
λικῆς ἐπιστολῆς πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα ..
Ἀγαπητοί. χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν. ἡμῖν ὑπο-
λιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθή-
σητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. ὅς, ἁμαρτίαν οὐκ
ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ὅς, λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει.
πάσχων, οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρί-
νοντι δικαίως. ὅς, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐ-
τὸς ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ ξύλον. ἵνα ταῖς ἁ-
μαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζή-
σωμεν. οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ, ἰάθητε. ἦτε γάρ,
ὡς πρόβατα πλανώμενα ἀλλ' ἐπεστράφη-
τε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν
ψυχῶν ὑμῶν. ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασ-
σόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ἵνα καὶ εἴ τι-
νες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναι-
κῶν ἀναστροφῆς, ἄνευ λόγου κερδηθήσων-
ται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀναστρο-
φὴν ὑμῶν. ὧν ἔστω, οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς
τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως
ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυ-
χίου πνεύματος. ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτε-
λές. οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες
αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ θεόν ἐκόσμουν ἑαυτάς,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ὡς
σάρρα ὑπήκουσε τῷ ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν κα-
λοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα. ἀγαθοποιοῦ-
σαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. οἱ
ἄνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν
ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπο-
μέ-

περιχαρῶς χορεύσωμεν. τῶν τοῦ ἐν τοῖς ἔτι μακαρίζοντα:~

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι. καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι. ἀκαταγωνίστων μαρτύρων. συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου. μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται. σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Στάδιον ἀνύσαντα τῶν πόνων. πολυειδῶν μεμεστωμένον. καὶ μετὰ Χριστοῦ τὸν κόσμον. νενικηκότος, λαμπρῶς νικήσαντα. στεφανηφόροι μαρτύρων. τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε:~

Ξηρᾶς ἀπὸ γῆς καὶ τὰ ὕδατα. τῶν σῶν ἀγώνων ἐκόμισεν. νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις ἡμῖν θαυμάτων, τοῖς σὲ γεραίρουσι. καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου. πανηγυρίζουσι παράμονε:~ Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου ψυχῆς τὰς κόρας. ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ. τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας. θεογεννῆτορ, πανάγνε δέσποινα. σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια. καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις ἄχραντε:~

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, λʹ. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὸ προοιμιακὸν, ψάλλομεν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. ἦχος, δʹ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τῷ προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος. ὅτε τὸ ἀπαύγασμα, τὸ ἐνυπόστατον τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν. ἀνθρώπων γένος. δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος εὕδοξε, τούτῳ προσέδραμες. καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν. τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς θεότητος. ὅθεν καὶ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος. χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Δίς.

Τῆς προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος. ὅτε ὁ πανάγιος, λόγος σεσάρκωται. ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος. καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος. τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας. καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον. καὶ παναγίαν. ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ, θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι:~

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας. ὅτε ὁ παρθένιος, τόκος ἀνέτειλε. τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος. καὶ σωφροσύνης ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα. τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής. ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι. τὰς ἀναβάσεις. ἐν σῇ καρδίᾳ, διατιθέμενος. καὶ ἀπὸ δόξης, πρὸς τὴν ἄφραστον. ἤρθης δόξαν, Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, δʹ. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν ἀπόστολε. ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος. χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ. καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, ἔθνη ἅπαντα. ἀνδρέα ἀπόστολε. τοῦ κορυφαίου ὁμαίμων. καὶ τῆς οἰκουμένης, ὑφηγητὰ διέπρυσιε. πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, εὐφημούντων πανεύφημε. τὴν σεβάσμιον μνήμην σου:~

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε. λόγον θεοῦ ὑπόδεξαι. προφήτευσον τῇ κόρῃ μαριὰμ βάτον καταφλέγεσθαι. καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος. βηθλεὲμ εὐτρεπίζου. ἄνοιγε πύλην ἡ ἐδέμ. καὶ μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου. ζωοδότην κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν:~

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Καθολικῆς ἐπιστολῆς

Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς πόντου, γαλατίας, καππαδοκίας, ἀσίας καὶ βυθινίας. κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος. εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. ἀγαπητοὶ περὶ

τῆς

δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλα-
χθείς, λύεται αὖθις τὴν κεφαλήν, καὶ
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Καὶ ἐπὶ τεσσα-
κοντα σταδίους ἐλαύνεται ἕως λειποψυ-
χήσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονί-
κης. Καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ
ἐν Περσίδι. Καὶ τῶν ἁγίων ἓξ μαρτύρων.
ὧν διωκομένων, πέτρας ῥαγείσης καὶ ὑ-
ποδεξαμένης αὐτούς, τελειοῦνται. Στίχ.
Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς ἄρας εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Οὐρβανὸς ἐπίσκο-
πος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Στίχ.
Ὁ χθὼν ἀπῆλθεν ἐκπνέων τῶν ἀγγέλων.
Οὐρβανὸς ὅσπερ οὐ βίος κατ᾽ ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Διονύσιος ἐπίσκοπος
Κορίνθου ξίφει πληγείς, τελευτᾷ. Στίχ.
Διονύσιος εἰς τέλος θυηπόλων.
Ξίφος μετελθὼν εἰς ὅσοι καὶ μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Βιασιλείων, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.
Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βιασιλείων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Παγκόσμιος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.
Σύμπας ὁ κόσμος, οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ.
Ἐδὲμ γὰρ ἦρα καὶ μόνως ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Πιτηρούν, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.
Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστὲ μου.
Ὁ σῶν Πιτηροὺν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐαλλε-
ριανός, ξίφει τελειοῦται. Στίχ.
Διὰ σέβος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος,
Ὁ μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεού-
σης καταχυθείσης αὐτῷ, τελευτᾷ. Στίχ.
Πολλοὺς πρὸς ἄλλα προσδὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στεῤῥῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἐγνωμένον
μόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Νοεμβ.

ᾨδὴ ζ. Οἱ ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν
σοφὲ μάρτυς, ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφα-
νῶς. ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας. εὐλο-
γημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε :~

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντι-
σας. ὅλην, τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς.
Καὶ κραυγάζων ἀξιάγαστε. εὐλογημένος εἶ,
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε :~

Σὺ τῶν αἱμάτων, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας.
ὕλην, ἀθεΐας ἔνδοξε πονηράν. τῇ δὲ δρόσῳ
τῶν θαυμάτων σου. τοὺς ἐν τῷ καύσωνι.
τῶν δυσχερῶν, δροσίζεις παράμονε. Θεοτ.

Χαῖρε ἡ μόνη, χαρὰν ἀνθρώποις κυήσασα.
χαῖρε, ὄρος καὶ θρόνε χερουβικέ. Καὶ περί-
δοξον παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος. τῶν
αἰώνων πανάμωμε δέσποινα :~

ᾨδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγρυπνοῦσε φύλακα τῶν σῶν. κατεπλουτή-
σαμεν, κατακοιμίζοντα. δαιμόνων φά-
σματα πάντοθεν. καὶ σαρκὸς ἄγρια κύ-
ματα. Καὶ καταιγίδας λογισμῶν, μάρ-
τυς πολύαθλε. τῶν βοώντων. πάντα
τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱδρώων. πορφύραν ἔβα-
ψας, σαυτῷ παλαίωσιν. μὴ δ᾽ ὅλως μέλ-
λουσαν δέχεσθαι. Καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμε-
νος. τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρόν. καὶ θῦμα ἄμω-
μον. καὶ καλλιέρημα. ὁλοκαυτούμενον
ἄνθραξιν, ἱερῶς μάρτυς ἀθλήσεως. τῷ
ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλ-
πων σοφέ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον :~ Θεοτ.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ προφητῶν. προδιεχά-
ραξαν, σὲ τὰ κηρύγματα. ἀῤῥήτως μέλ-
λουσαν ἔσεσθαι. τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτειραν.
θεοχαρίτωτε ἁγνή, ὣ πάντες μέλπομεν.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

ᾨδὴ θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε φωταυγὲς ἀθλοφόρου. φωτοφανὴς
ἔλαμψε μνήμη. πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας. φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ πνεύματι.

ρικήσας, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα·

Ἱδρύματα σοφέ, τῶν δαιμόνων καὶ ξόανα. συνέτριψας ἑδρασμένον. λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως·

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρείως ἐτραυμάτισας. τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου. ἀθλητὰ γενναιόφρον, διό σε μακαρίζομεν· Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος πατρὶ, ἐνυπάρχων καὶ πνεύματι. ὁ κύριος ἐξ ἁγνῶν σου. ἐσαρκώθη αἱμάτων. ἁγνὴ βροτὸς γενόμενος·

ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας. ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον. καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλαῖος. διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες·

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας. τελειωθεῖσι προθύμως. πρὸ τῆς σῆς ἀοίδιμε μαρτυρίας. καὶ σὺν τούτοις, σεβίου παστάδος ἠξίωσαι·

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο. αἷς τιτρωσκόμενος μάρτυς. πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος. θανατώσας. ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσιν· Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου πανάχραντε. τὸν ἐν νυκτὶ ἀβλεψίας. λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον. τῇ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ ἐνάτῃ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ. στίχ.

Παράμονος μόνος ἔσται σοι Χριστέ μου.
μοὺς τὸν θεὸν μόνον σε σοὶ θρησκεῖ μόνῳ.
Ξίφει κεφαλὰς ἀνδρῶν ἑπτάκις δέκα.
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσιν πεντηκοντάδι.
Παράμονον δ' ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς διὰ Χριστοῦ πίστεως. καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας καλουμένῳ γρῷ, πολίχνης καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις. παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. ἐνταῦθα κατὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς ἑῴας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκελεύσατο. γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος. καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. οὓς ἀπαρνουμένους τοῦτο ποιῆσαι ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ γεγόνασι μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. οὓς θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών. μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ. ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος, τοσούτους δικαίους. καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγως κατασφάττει φόνῳ. ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, ἀθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προσέταττεν. ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ μακάριος, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, κατασχόντων αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, ἠνώχλουν τὸ ἐνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντων ἐπ' ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῷον ἐπείγοντο. οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες. οἱ δὲ καλάμοις ὀξέσι. διατελοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ὄψεσι τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ. οὗτοι πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν. καὶ σὺν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα μαρτύρων, καὶ τῶν τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλουμένου. στίχ.

Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστῷ φιλοῦντας καὶ θεῷ φιλουμένους.

Φιλούμενος ὁ μάρτυς, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως, ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος. καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φήλικι οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις καὶ αἰκίζεται. εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται. καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. ἐκ τούτων

δὲ

Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ καθορῶσα. ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν. τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα. τὴν γῆν ἀσχέτως. καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια. συντρίψω σθένει καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τοὺς δεσμίους, ἐκλυτρώσομαι. τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ χαρίσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον :–

Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον. ἀναγινώσκομεν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. τοῦ ὁσίου στεφάνου. ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ὑμνεῖ σε τὴν σὴν μνήμην δίδου μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὑμνοῦντα τὴν φωτοφόρον μνήμην σου μάρτυς παράμονε. φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον. καὶ παραμένειν θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων περιφανῶς τὴν εὔκλειαν μάκαρ ἐπλούτησας. μαρτυρικοῖς ἐμπρέπων καλλοναῖς. καὶ ὡραίοις ἐνστίγμασιν. ὡραιωθεὶς παράμονε. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων ζωοποιῶν τοῦ πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως. τοὺς ἀθεΐας καύσωνι δεινῷ ἐκτακέντας ἐδρόσισας. καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας. Θεοτοκίον.

Ἐν δρόμῳ τὸν ἔξω δρόμου τέτοκας. βροτὸν γενόμενον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἁγνή. ὡς υἱόν σου καὶ κύριον. τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια. πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε :–

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔπαυσας. καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας :–

Ἠκύρωσας πονηρὸν. κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα. καὶ καρτερῶν ἤθλησας. μάρτυς ἀθλοφόρε παράμονε :–

Νεύρωσαι θεϊκῇ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι καὶ χαλεπὰ βάσανα, μάρτυς ὡς τὸ ὄναρ λελόγισαι :– Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν. περιφερόμενον πολλοῖς πάθεσι. μῆτερ θεοῦ παρθένε,

ὅπως. κατὰ χρέος δοξάζω σε :–

Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς παράμονος, καρτερικῶς ἐν ἄθλοις. τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθεΐας πυρὰν. ἐνθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἴληφε θείαν χάριν. δαίμονας ἀπελαύνει, νοσήματα παύει. αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὴν χαρὰν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις. ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει. εὐχαῖς αὐτῆς κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας. τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν. παρθένε παναμώμητε, καὶ ἀπειρόγαμε. ἀνύμνεις δακρύουσα. δόξα βοῶσα λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει. θέλων ὅτι νεκροῦσαι, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος :–

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη. καὶ παρρησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη. βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα. μάρτυς γενναιόφρον λελόγισαι :–

Νεκρωθέντας τῇ προστάξει τοῦ τυράννου. τοὺς ἀθλητὰς θεώμενος. ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν. ὁ μάρτυς παράμονος. καὶ πρὸς τὸ πάθειν ηὐτομόλησεν :–

Νεανιεύσω τεμνόμενον. καὶ ταῖς λόγχαις. ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδίας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν. ὁ ἀγωνοθέτης μακάριε :–

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν μαρτύρων. καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν. ἔνδοξε θαυμάζων. τούτοις ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως. καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει. τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου. παρθένε μαρία, πάντας ἀνεζώωσας. διό σε δοξάζομεν. καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν :–

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελὲς, σεαυτὸν προσενήνοχας. τῷ κτίστῃ σου ἐναθλήσας. καὶ τὴν πλάνην

ματοις. ἅγιος, ἅγιος. ἅγιος, τελαὶ ὁ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος :~

Ρυσθεὶς παγίδων, τὸ θηράσαντα ὤλεσε. πρὸς καλιὰν, οὐράνιον κατέπαυσας ἔνδοξε. ἐν μαρτύρων συνήθεις στρατεύμασι. μετὰ τῶν συνάθλων. ὅθεν γεραίρομεν μνήμην τὴν ὑμῶν. περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν ἐν κράτος, Χριστοῦ τιθέμενος. τὸ χαλεπὸν, βασάνων διεπέρασας πέλαγος. ἐν τοὺς αἰῶνας λιμένας κατέλαβες. ὅλος ὡραῖος ὑμνοῦμεν ὅλος τοῦ πυρὸς. ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς, περιχεόμενος :~

Ὢ τοῦ θαύματος, τὸ ἀκατάληπτον. τοῦ τοκετοῦ, τῆς ἀειπαρθένου μητρὸς μάθετε ὄντως. σὲ τοῦ τούτου μᾶλλον δοξάζομεν. ἐν σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον. μόνην καὶ καλὴν ἐγνωκὼς ἕξιν, ὦ παναμώμητε :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκομίσω πρὸς Χριστὸν, διπλοῦν τὸ στέφος στέφαμε. ἀσκήσας ὑποβαλόντως. ἐν μαρτυρήσας τῷ αὐτῷ, ἐκόμασε δοξαζόμενος. παντοντι τῶν ἁγίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὡς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας σέφαμε. κατῄσχυνας ὡς ἀθέους. ἐν μαρτυρίαις καλλοναῖς, ἐν στίγμασι κεκόσμησαι. διὰ τοῦτο σε σώσει, ἀειμακαρίζομεν :~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Παρθένε δέσποινα ἁγνὴ, ἐν μόνη ἀπειρόγαμε. ἡ βασιλὶς ἐν κυρία. σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα λυτρωτὴν ἡμῶν. σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε ἐν θλίψεων.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Παρεστῶσα ἡ μήτηρ τῷ σταυρῷ Χριστοῦ, κλαίουσα ὀδυρομένη ἐβόα. ὦ υἱέ μου ἐν θεέ. ἀμάρτυρας ἀπὸ στράτευσον ἡ ἔγερσιν τοῖς πίστει. ταύτην τιμῶσιν ἐκπόθου. ἐν σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος :~

Εἰς τὸν στίχον, Θεοτ. τῆς ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, κθ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος παραμόνου. ἐν τοῦ ἁγίου μάρτυρος φιλουμένου.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἵστωμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Φωτοφανέσι σαφῶς πεπυρσευμένος. παμμάκαρ παράμονε, τῇ θεία πίστει. σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεσκέδασας, πολυθεΐας ἐν αὐτομόλησας εὐθέτου λαβόμενος, καιροῦ παμόλβιε. πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα. γενναιόφρονως. ἐν νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες. τὸν ἀλάζονα, ἐν πολέμιον. πάντων βροτῶν μεγαλαύχον Χριστοῦ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι. τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Διὰ τὸ πάντων θεὸν ἐν βασιλέα. δῆμον πολυάριθμον, κατασφαττόμενον, κατανοήσας παράμονε. τῷ θείῳ ζήλῳ. ὅλως ἐθέλχθης, ἐν ἀνεβόησας. Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε. γνῶτε παράνομοι τύραννοι. ἐν ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι. ἰδοὺ νῦν αὐτόκλητος, παραγενόμενος, μὴ οὖν μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί. διὸ μὲ ἑκουσίως τῷ γενέσθαι κατεπείγομαι :~

Ἡ ἑπταριθμητιμώμενος δεκάδι. τριπλῆ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς. τῶν ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παραμενόντων διὰ τῆς πίστεως. μεθ' οὗ ἐστεφανώσαι, ἀγωνισάμενος. γενναιοφρόνως παράμονε. καὶ ταῖς χορείαις, τῶν ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι. μεθ' ὧν δυσώπει. πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς. τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας. καὶ γνησίως μακαρίζοντας :~

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου. ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ θεός. σάρκα μολύνας ἐν πνεῦμά μου. ἐν νοοῦ ἐννοίαις ἐν ἀθεμίτοις, ἔργοις ἐν λόγοις αἰσχροῖς. γλώσσῃ κατακρίνομαί τε. τὰς ἁμαρτανομένας. ἐντὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. θεογεννῆτορ. τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκκόψας. τῆς κακίστης συνηθείας προστασίᾳ καὶ κλαύσωμαι. ἃ δεινὰ εἰργασάμην. τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Μὴ

βάσεις τηλαυγῶς, καταμοσσοῦντα δυσσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν :~ Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε. φλογιζόμενος. καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ. τῶν παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Μεμακάρισαι τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος. καὶ γυναικῶν ἐνάριθμος. χορὸς ἅγιος. τοὺς ξεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμούς. στερρῶς ὑπομείναντα ὁμοῦ. καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι :~

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως. τῆς πονηρίας πνεύματα. ἐγνωκότα σε, ἀθλητὴν ἀήττητον χριστοῦ. εἰρηνάρχε μέλποντα θερμῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον. πρὸς ἐργασίαν ἄγγαντε. θείων πράξεων. ἐνίσχυσάμε κατ᾽ ἐχθρῶν ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς. καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με :~ ᾨδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θηρῶν συνέλαβον. τοῦ χριστοῦ. τὸ ἀρνίον, παίοντες κτείνοντες. καὶ μετ᾽ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες. οἱ παράνομοι, συζῶντα εἰς αἰῶνας :~

Ἀπηνῶς σου τὴν καρδίαν, ἐχθρὸς συνέτριψεν. ὃν θεὸς ἐν ὑψίστοις, στέφει κατέστεψε. τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε. κλέος τῶν μαρτύρων. καὶ πάντων τῶν ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ. ἀντιταττόμενος. ὁ θεόφρων ἀνδρείας, πληγαῖς συγκόπτεται. καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος. μέλπων τῷ δεσπότῃ, χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος, ἤδη γενόμενος. τοῦ ἐν πᾶσιν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ἔχων ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε. στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτοκίον.

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου, θεοχαρίτωτε. ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. τῆς πονηρᾶς, ἁμαρτίας προσιόντα μοι ῥύπον δυσώπησε, ἀποπλῦναι παρθένε. ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ, ἀεὶ στάζομενος. καὶ μαστίγων τῷ κάλλει, καλλωπιζόμενος. τῷ νικοποιῷ, ἐνεφανίσθης εἰρηνάρχε. νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου δεδεγμένος :~

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ. τοῦ παντοκράτορος. διώκτου τὴν ἀπόνοιαν, ὀφρὺν κατέαξας. καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα. μάρτυς ἀθλοφόρε, εἰρηνάρχε παμμάκαρ :~

Συμπαθείας με θείας, μάρτυς ἀξίωσον. πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ἀπολυτρούμενος. τοὺς εἰς σὲ θερμῇ, τὸν τιμῶντα εἰρηνάρχε. καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα :~ Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος, καὶ θεοβάδιστον. ἀπόρρητον πραγμάτων, χαῖρε φανέρωσις. ἄκουσμα φρικτόν, δυσθεώρητον ὅραμα. χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις παρθένε :~ ᾨδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Ἰδὼν ἀγάλλῃ, ἀγγέλων τάγματα. πατριαρχῶν, ὁσίων προφητῶν, ἀποστόλων τε. καὶ δικαίων ἁπάντων θεόπνευστε. οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι πρόστηθι. τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ γῆς μακαριζόντων σε :~

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος, ὡς μέγας ἥλιος. ὡς οὐρανός, κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι. καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι. πάντων τὰς διανοίας τῶν εὐφημούντων σε. στέφος ἀνελάμπρυνας ἀληθῶς, μάρτυς πολύαθλε :~

Στερροῖς ἀσκήσεως, ἀγωνίσμασι. καταβαλὼν, τοὺς σκότους τὰς ἀρχὰς πρὶν πρότερον. ἐπ᾽ ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα. παντελεῖ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας. στέφανε μαρτύρων καλλονή, ὁσίων καύχημα :~

Ἡ σὴ περίδοξος, μνήμη σήμερον. φωστικαῖς, ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα. ἣν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας. φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, θεομακάριστε :~ Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον, θεοχαρίτωτε. τῶν ἱερῶν, μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα. σῶσον ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεως. καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~ Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον, καὶ ἀκρότατον. τῶν ἐφετῶν, κατείληφας θεόφρον εἰρηνάρχε. καὶ μεθέξει χριστοῦ ἐσχημάτισας. ψάλλων σὺν ἀσωμάτοις.

ἐῤῥίφη. ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τιμίων
ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τόπῳ:–
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀνδρέας συρόμε-
νος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων
προσκύνησιν, τελειοῦται.

Ἑλκυσθεὶς ἐπὶ γῆς ἐνδὴ καὶ κτεινόμενος,
Πλάσει καὶ αὐτὸς ἀνδρέας τιμῶ τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πέτρος τυπτόμενος,
ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τελειοῦται.

Ἀνεικόνων τύπτουσι τὸν πέτρον χάριν.
Εὗρον σὺν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία ἄννα τυπτομένη
πρὸς τὰ κατειπεῖν τοῦ ἁγίου στεφάνου, τε-
λειοῦται.

Μάστιξιν ἄνναν ἀτόμως τετυμμένην,
Ἔδειξε χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ ἁγίῳ
στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκωθέντος λόγου,
Θνήσκουσιν οἱ ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ὀρθόδοξοι ὄντες. ἀπο-
ταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι μοναχοί. τούς-
τους δέ. ὁ παράνομος τιμωρησάμενος
βασιλεύς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. καὶ τὸν
μὲν βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμε-
νος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθό-
μενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων
εἰκόνων σέβεσθαι τοῦτο εἰπόντος. λὰξ κα-
τὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα
ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν, ἄλλος ἐγ-
κλεισθεὶς ἐν τῷ σακκελείῳ. ῥινοκοπηθεὶς,
ἐν χερσῶνι ἐξωρίσθη. καὶ μέλλων φονεύε-
σθαι, ἔφυγεν εἰς χαζαρίαν. ἐν ᾗ καὶ ἐπίσ-
κοπος γέγονε. καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. ἕτερος
δὲ στέφανος τοὔνομα, εἰς σουγδαίαν ἐξω-
ρίσθη. καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε
τοῦ βίου. ὁμοίως δὲ καὶ γρηγόριοι σὺν ἄλλοις
πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. ἀλ-
λὰ καὶ ἰωάννης ὁ ἀπὸ λεγαταρίων. ἐν
δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς καὶ τυπτόμενος.
συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε:–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ
ἁγίων γυναικῶν.

Τὸν εἰρήναρχον ἡ κρατερὰ ἀπάθη.
Σὺ στερρὲ εἰρήναρχε σὺν ταῖς ἑπτὰ μὲν
Ἔδειξε γυναιξὶν ἐν σεβαστείᾳ πόλει.
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ μάρτυς. ἐγένετο ἀπὸ τῆς πό-
λεως σεβαστείας. νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δή-
μιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε. καὶ τιμωρουμένων
τῶν ἁγίων μαρτύρων. αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν
ταῖς κολάσεσιν. ἐτασζομένων δὲ γυναικῶν
χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητια-
νοῦ, παρὰ μαξίμου ἄρχοντος σεβαστείας,
φωτίζεται τὴν ψυχὴν εἰρήναρχος. ὑπὸ τῆς
θείας χάριτος τοῦ χριστοῦ. ὡς εἶδε τὰς γυναῖ-
κας ὑπὲρ χριστοῦ ἀνδριζομένας καὶ καταισχυ-
νούσας τὸν τύραννον, διὰ τῶν παρ᾽ αὐτῶν γε-
γενημένων θαυμάτων. ὅθεν παῤῥησίᾳ ὁμολο-
γήσας τὸν χριστὸν. καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων χρι-
στιανὸν. πρῶτον μὲν τῇ τοῦ ἄρχοντος προσ-
τάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀποῤῥίπτεται. ἔπειτα ἐκ
τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθών. εἰς κάμινον ἐμ-
βάλλεται πυρός. καὶ ταύτης παραδόξως
διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν
ἀκακίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ τοῦτον βαπτί-
σαντι:– Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεί-
αις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμιμήθησοι τὸ τέλος τὸ μακάριον. παντὶ μαρτυ-
ρικῷ βουλήματι ὅθεν πλείονι, ἐπενδυσάμενος καὶ
σὺ σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς.

Ἀποκτανθεὶς διὰ χριστὸν, ἐπὶ πάντων θρι-
αμβευόμενος τῷ πρωτάθλῳ συνδεδόξα-
σαι. καὶ γὰρ λιθολευστούμενος. καὶ συ-
ρόμενος. καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς. αἱ-
μάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν καὶ τὴν ψυ-
χήν σου τῷ θεῷ, χαίρων παρέδωκας:–

Ἐν πλατείαις μάρτυς στέφανε συρόμενος
ἀνηλεῶς τῆς πόλεως. ἐξωμάλισας, μαρ-
τυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς. ἐν ᾗ ἐπιβαί-
νοντας στεῤῥῶς. πρὸς τὴν οὐράνιον σαι-
φῶς, πόλιν κατήντησας:–

Ἱερώτατοι προφῆται προεδήλωσαν. ἀ-
γνὴ ἐκφαντικώτατα. τὸ μυστήριον. τῆς
σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκ-
βάσεις

πωσε, παρρησίαν πρὸς θεὸν ὡς κεκτημένος ὅσιε ἱκέτευε, τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον τοῦ ἀναφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας οὓς ὑπέστης ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων. ὡς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας. ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν τύραννον ἐτροπώσω. Ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνί,

Εἰκοστῇ ὀγδόῃ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Στεφάνου τοῦ νέου. Στίχ.

Πληγεὶς νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως ἀχίγηρα κὸν στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνοιο νέου κρᾶτα θραῦσαν.

Ος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου. πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανοῦ. γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. καὶ χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἄννης. οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε. καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς. ὅθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα, τῷ ἑξκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. εὐθὺς οὖν ἐπὶ πλέον πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ θεσπέσιος Ἰωάννης ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. καὶ ὁ μακάριος Στέφανος, τὴν ἐπιστασίαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν δίαυλον. ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεὺς, πόλεμον ἄσπονδον ἤγειρε κατὰ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, λέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὁρμώμενος. ἀλλ' αὐτὸς μὲν, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκηρυχθεὶς καὶ διελεγχθεὶς ἱκανῶς, τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα. Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατειργάσατο. πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν ἐκκλησίαν. καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας πυρὶ κατακαίων. καὶ τοὺς μοναχοὺς, ἐξορίαις καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. οὗτος καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου μαθὼν, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ αἱρέσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ πραιτώριον. ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι μοναχοὶ λογάδες ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο. οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν ἄλλοι, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι. οἱ μὲν ῥῖνας. οἱ δὲ, ὦτα. ἄλλοι ὄμματα ἀφῃρημένοι. καὶ χεῖρας, καὶ γενειάδας. οὓς ὁρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπήλειφε. πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν, ἐν τῷ πραιτωρίῳ διατελῶν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς. καὶ ὅτι τὸ πραιτώριον μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πραιτώριον τούτου καθείρξεως. ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς. καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται. λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. εἷς δέ τις τῶν φονώντων. λαβόμενος ξύλου. καὶ κρούσας κατὰ τοῦ μήνιγγος, ἀνεῖλε τὸν ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ διαιρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρέματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ θεῷ παρατίθησιν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων, ἔσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα. αἵ τε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο. καὶ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο. ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπόντων, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ ὁσίου διέρρηξε. καὶ παραυτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις, εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. καὶ κάπηλός τις, δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς. καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων, ἐν τοῖς Πελαγίου ἐρρίφη.

ἀθέους, καταπαλαίσαντας :~

Τειχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὥσπερ ἐκκόπτωντε καὶ χειρῶν. μελῶντε θείων κατάφλεξιν. ὑπὲρ τῆς εἰκόνος, Χριστοῦ ὑπήνεγκεν. ὁ δῆμος τῶν ὁσίων, ὁ εὐκλεέστατος :~ Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεὸν. μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα. τοὺς σὲ Θεοτόκον, ἀεὶ κηρύττοντας. ἁγίασον καὶ σῶσον, τῇ μεσιτείᾳ σου :~ Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρός. τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιόφρονος μάρτυρος. καὶ ταῖς τούτου ὑπερμαῖς, καθυποτέτακται. καὶ γέλως καθορᾶται. καὶ καταισχύνεται.

Ὅπως σοῦ ἔστη προφητικῶς. μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφὲ ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι. καθυποσκελίζων, τὸν πολυμήχανον. τῆς τρίβοις μαρτυρίου, καλλωπιζόμενος :~

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν. ἄκακος ἀκέραιος ὀφθείς, μάρτυς ἀπόσω εἰρηνάρχε. καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος. στεφάνοις ἀφθαρσίας, κατεστεφάνωσαι :~ Θεοτοκίον.

Ἠχήσας πόῤῥωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν προφητῶν θεολαμπὴς. χορὸς παρθένε θεόνυμφε. θείου τοκετοῦ σου, βάθος ἀπόῤῥητον. συμβόλοις ἱεροῖς σε, προδιεχάραξεν :~

ᾨδὴ, ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν. ὁ κακίας εὑρετὴς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν δεσμοῖς σε στέφανε καὶ ποιναῖς. θανάτῳ βιαιοτέρῳ, ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν :~

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος. τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος. ὁλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ θεῷ, θυσία προσηνέγξαι. συναυλίας μαρτύρων, ἀξιούμενος :~

Νομίμως ἐνήθλησαν. συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες. ἐν τῇ Ἐφέσῳ ὅσιοι μοναχοί. ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στεῤῥῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς. καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου. θανατωθῆναι εἵλω διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον. ἀξιάγαστε πέτρε, μεγαλώνυμε :~ Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παναύμνητον. τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτειαν. χείλεσι πάντων τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥαγές. τὴν ἄχραντον τὴν δέσποιναν. ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ἐπέζης τοῖς ὕδασι. κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ εἰρηνάρχε. καὶ διεσώθης τοῖς τῶν διωκτῶν. βυθίσας σεβάσματα. προσευχῇ ἐπὶ μόνῳ ἱερώτατε :~

Μικροῖς ἀνταγωνούμεναι. τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν. αἱ ἱεραὶ γυναῖκες τὸν ὑπέρμισθον, τὴν ὡς ἐν πυρὶ. θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον :~

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι. ἱερεῖα καθαρὰ. καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι. τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ. ἀμνῷ προσηνέχθησαν. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι :~ Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται. ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν παρθενομῆτορ κόρη. καὶ τοῖς βροτοῖς ἕνωται δίχα τροπῆς. διάφατον ἔλεος. τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος :~ Κοντάκιον.

ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ. καὶ τῷ κόσμῳ ἤστραψας, τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ. ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων. ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ :~ Ὁ οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας. τὸν αὔλως τὸ πρὶν κύριον καὶ θεὸν ἡμῶν φανέντα. σαρκὸς δὲ ὕλη, ἐπ᾽ ἐσχάτων. ἐν ᾗ τυποῦσθαι τοῦτον καὶ σέβεσθαι, μὴ δόλως θεσπίζοντας, οὐδὲν ἡγήσω ὑπὲρ τὴν κτίσιν σου. ἀλλ᾽ ἀναλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων εὐθὺς παρῆλθες. ἐλέγχων τούτους εὐθαρσῶς, ὡς δυσσεβοῦντας ἐμμανῶς. διὰ τοῦτο παμμάκαρ, ἐπαξίως ἐδοξάσθης.

Ὡς θεῖος μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ :~

Ἕτερον κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία. ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς. ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι. στέφανε θεῖε. ὁσίων τὸ καύχημα :~ Ὁ οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ ὁσιομάρτυς. ὧνπερ εἰργάσω θαυμαστῶς. ὅθεν δυσω-

πῶ

στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει κατάλληλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν. τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε στέφανε :~

Ἕτερον, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν μοναστῶν, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης. τῶν ἀθλητῶν, καλλωπισμὸς ἀνεφάνης. δι' ἀμφοτέρων στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιάγαστε. καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους. ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἱκέτευε στέφανε.

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος. Ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά, τοὺς καρτερικούς σου ἀγῶνας. κατεμερίσθη ἀθλητὰ γενναιόφρον. δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα. καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων μαρτύρων. δόξαν αἰωνίζουσαν ἐκληρώσω παμμάκαρ. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ. τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ εἰρήναρχε :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐνδεομένοις ὑπαρχόντων. καταλλαγὴ πρὸς τὸν θεὸν τῶν πταιόντων. ὑπεραγία δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς. πάσης περιστάσεως. καὶ κακίας ἀνθρώπων. καὶ τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας. τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει ἀεί. προσκαλουμένους παρθένε πανύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεσταμένη παρθένε. τῷ τοῦ υἱοῦ σου, καὶ θεοῦ ἀνεβόας. ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύουσα θερμῶς. οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων. φέρεις τὰ λακίσματα, καὶ τὰς ῥώσεις τῶν ἥλων. καὶ τὸν κακούργων θάνατον σαφῶς. σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος :~

ᾠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ πνεύματος, λαμπαδουχούμενος. δι' ἐντάξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς. πάτερ ἐχορήγησας. τὸν σὸν δεσπότην καὶ θεόν, μιμησάμενος θεόπνευστε :~

Ἐφραίμου πόρρωθεν. τοῖς θαλαττεύουσι. κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαλήνιον, ὅρμον θείᾳ χάριτι. προσκαλουμένους σου πιστῶς, πάτερ στέφανε τὸ ὄνομα :~

Ἱερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον. ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ στέφανε. καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος :~

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὅπερ ἦν ἡμίξηρος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη. καταπλαγείς, μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι. χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς αὐτὸν περιποίησιν :~

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου. τὰς ἐλπίδας ἔθεμην, ἐπὶ τὴν σήν. σκέπην καταπέφευγα. γενοῦ μοι κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με :~

Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες. νομίμως ἤθλησας. καὶ νομίμως ἐστέφθης. τῷ τοῦ θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος. καὶ ἀπαράτρωτον σαυτόν, διατηρῶν μακαριώτατε :~

Μὴ στέργων ἔδοξε. τῆς πλάνης ἔχεσθαι. τῇ θεογνωσίᾳ ὡς νουνεχής, χαίρων προσεχώρησας. φῶς νοερὸν ἀναλαβών. καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος :~

Οὐδ' ὅλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος. σὲ πανόλβιε μάρτυς, ἐπεγνωκώς. θεῖον παθημάτωσε. παραληθέστατον Χριστοῦ. θεῖον μάρτυρα εἰρήναρχε :~

Ἱερουργούμεναι. καὶ προθυόμεναι. καὶ ξεόμεναι ἅμα. καὶ τῷ πυρί, πάντοθεν φλεγόμεναι. οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν. ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι :~

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν. ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύησας. τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε :~

ᾠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους ὅσιε στέφανε. ὁ ἀγωνοθέτης, μόνος θεὸς ἡμῶν. κατὰ τῶν παλαμναίων, ἐνδυναμώσας σε :~

Ἀγωνιζόμενον εὐκλεῶς. δῆμον συμμαρτύρων ἐν εἱρκταῖς. προσομιλῶν μάρτυς εὕρηκας. σὲ γὰρ ὡς ἀστέρα ἄδυτον ἥλιον. κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον, κατελαμπρύνοντο :~

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱερούς. ὁμολογητὰς καὶ μιμητάς. θείων παθῶν μακαρίζομεν. τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα. καὶ δύο, τοὺς ἀθέως,

ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θῦ. ὁ ὁμομάρτυς ἀοίδιμε στέφανε. Καὶ τό, Ὁ μάρτυς σου κε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου στεφάνου, δόξας δ'. ἡ συνήθης στιχολογία. κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων. δύο. Ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χς στέφει σε σὲ μαρτύρων στέφει μάκαρ.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσραήλ.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως. μαρτυρίου πλατυσμῷ. δυσμενῶν ἐτέφρωσας ὁρμήν. καὶ εὐρύχωρον ζωὴν μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ. ἄννης ἡ ἐπώνυμος, ὡς τὸν πάλαι σαμουήλ. καὶ δοτῆρσε δίδωσι θεῷ. τὴν τοῦ βίου σου σοφὲ, χάριν σημαίνουσα.

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ τῶν μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι. ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστούς. καταυγάζων μυστικῶς ὅσιε στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκήσεως. ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφέ. ἀναβάσεσι καλαῖς πρὸς πλατυνόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὸ καθαρὸν, τῆς ἁγνείας τέμενος. τὴν καλὴν ἐν γυναιξί. τὴν ἁγίαν δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικήν μοι προσνέμοις μάρτυς χάριν.

Θεοφάνους. ἦχος, ὁ αὐτός, ὁ εἱρμός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με. εἰρηνεύσας με τὸν νοῦν, ἀθλητὰ εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἰδρομικοὺς στεφάνους ὡς ἀθλητὴς, εἰληφὼς εἰρήναρχε. μετετέθης ἐκ τῆς γῆς. πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς. καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ῥείθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἤρδευσας. διανοίας τῶν πιστῶν. ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς. αἰωνίου εὐσεβῶς, μάρτυς εἰρήναρχε. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρήσαντα τέξασα. θεοχώρητε σκηνή. τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς. τρικυμίας τῶν κακῶν, ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

ᾠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς θεὸν, καλλυνόμενος πάτερ. ὡραιότατος ὤφθη. καὶ χαρίσματος παντός. ἀνάπλεως ἀληθῶς. καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ. καὶ τῆς τούτου τεκούσης, ἀσπαζόμενος μάκαρ. βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς ἐβδελύξω, δυνάμει θείου πνεύματος.

Σιδήρῳ σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν. ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς. ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδαγμάτων. στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς, ἔχων ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς. καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, διαθλῶντας. στέφανε μακάριε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε. καὶ διέσωσεν ἡμᾶς. τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ. τὴν δι' οἶκτον, θείαν συγκατάβασιν. Ὁ αὐτός.

Ἠνδροῦσαι δυνάμει θεϊκῇ. καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλαίως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς. καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν. ἀθλοφόρε, μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχὺν σοὶ δίδωσι χς, ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταισχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς. καὶ δικαίως. μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς. τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς. καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ ὑπομείνας. δυνάμει θείου πνς. Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι ἰακώβ. ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς μαρίαν τὸ καθαρόν. τοῦ δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον.

Κάθισμα, ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει. καὶ

στέ

τε. μονὰς ἦς ἀείζωος. πεφυκὼς στέφανε. καὶ δοχεῖον θείου πνς. καὶ γὰρ συγκλείσας σου. εἴκως ἐνωτάτω μακάριε. τὸ σῶμα ἀνέπτερώσας. νοῦν πρὸς ῥυθμὸν ἐνόπτρίζεσθαι. τὸ ἄρρητον κάλλος, χῦ τοῦ βασιλέως ἐκ θῦ. οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στεῤῥότατα.

Τὸ σαρακονθήμερον, ὡς ὁ δεσπότης νηστεύσας. ἐνεῖρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν, παρεσκεύασας. ἱερὲ στέφανε. μονὰς ὤν ἔδρασμα. καὶ μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θηράτωρ, οἱ ἀπηνεῖς ἐπιθέμενοι. ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον. ἔσυραν, ἀδίκως κατασπαράξαι. καὶ μετ᾽ ἀνόμων. κατέθεντο, ἀθλήσαντα στεῤῥῶς. καὶ παῤῥησία πρεσβεύοντα. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :-

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέχων. παρανόμου ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε, ὡς τὸ πρῶταθλον. ἀφειδῶς ἔβαλε. καὶ τὴν κάραν πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε. ταῖς λεωφόροις τε. σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε. τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε. μὴ δὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας. ὢ γνώμης. ὢ πολλῆς ὑπομονῆς. δι᾽ ἧς ἀπείληφας στέφανε. στέφος ἀμαράντινον :-

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου μάρτυρος.

ἦχος, ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης χε.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ ἀθλητοῦ. τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου χῦ. εὐφημοῦντες, κατὰ χρέος οἱ πιστοί. βοήσωμεν κῶ. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς :-

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ θῦ. ἀθλήσαντι γεγένηται. καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν. εἰρήναρχε παμμάκαρ. γενναῖε στρατιῶτα. καὶ πρεσβεύτα τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλησε γυναίων χορός. καὶ παίδων θεῖος ὅμιλος. σὺν τῷ θείῳ, εἰρήναρχη καρτερῶς. λελουντος σου ἀγῶνας. καὶ πλάνην ἐκνευροῦντος. μάρτυς ἄκακε μακάριε :-

Δόξα, ἦχος, πλβ. Τοῦ στουδίτου.

Σκεῦος χερέφους τῷ θῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε στέφανε. ὥσπερ ὁ μέγας προφήτης σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών. μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς. καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐξορίας καὶ θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα. καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας. συρόμενος, καὶ τυπτόμενος. καὶ λιθαζόμενος. ἐν τῇ κάραν συντριβόμενος. τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ χῦ τοῦ θῦ. αὐτὸν ἱκέτευε. τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου. λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν. καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως. καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, θεοτ. ἦχος, ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. Ἤ σταυροθεοτ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἀμνὸν τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι. καὶ ἄμωμος δέσποινα. ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε. μητρικῶς ἠλάλαζε. καὶ ἐκπληττομένη. ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον. τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον. πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος. βήματι πιλάτου παρέδωκε. καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τὸν ἀπάντων τὴν ζωήν. ἀλλ᾽ ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, λόγε συγκατάβασιν :-

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἰδιόμελα. ἦχος, πλδ.

Τὸ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, ὅσιε πάτερ. ὑπὲρ τῆς χῦ εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα. μὴ ὑποπτήξας τοῦ κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς. ἀλλὰ τῷ τοῦ πνς ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. διό, παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς θν. περίσωζε τὴν ποίμνην σου, ἐξ αἱρέσεων πασῶν. στέφανε πολύαθλε. Καὶ νῦν, θεοτ.

Δέσποινα πρόσδεξαι. ἢ σταυροθεοτ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα. ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶται ὦ δέσποτα. ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν. ἐν σταυρῷ ὑψούμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς. ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα. θεὸν καὶ ἄνθρωπον :-

Ἀπολυτίκιον. τοῦ ὁσίου. ἦχος, δ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει. τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις. τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι᾽

ἀμφοῖν

κλίνων τὰ πρᾶγματα. ἔνθα ἡ ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων μου ἐν οὐρανοῖς. κατεσκήνωσας ὄντως. ὡς μάρτυς ὦ Ἰάκωβε:-

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ σεπτῷ τῶν ὅλων. διόρυσσου τῶν τοῦ σώματος μελῶν. τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας. καὶ πυρὸς καὶ μαστίγων, τὰς πείρας κατεφρόνησας στερρῶς. διὸ ᾤκησας πάντων. καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι᾽ αἱμάτων βαφεῖσαν. τῶν σῶν μου περικείμενος Χριστῷ συμβασιλεύεις Ἰάκωβε. διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρον τὴν πηγήν. ἧς ῥυφᾶν αἰωνίως, παμμάκαρ κατηξίωσαι:- Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν. καὶ Θεοῦ γενομένην μητέρα. κατ᾽ ἀλήθειαν ἁγνήν. σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν. τῶν πραγμάτων τῇ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες φανῶς. καὶ προσφόρως τὴν θείαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες:-

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ
,, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀ-
,, φράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς οἱ πιστοὶ ὁ-
,, μοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:-

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀνθρώπων τὴν πλάνην ἔφλεξας. τῷ ξύλῳ πυρπολούμενος. Χριστοῦ Ἰάκωβε μάρτυς. ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ. τὸ σῶμά σου τεμνόμενον. τί ῥανὴν γνώμῃ πάνσοφε. ἀνέμελπες κατάλληλον. ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον. τῇ ἀπροσίτῳ τριάδι:- Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρωτάτη. χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησε. καὶ ὁ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον:- Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ἑστῶσα πάναγνε. τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ βλέπουσα. τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις. τέκνον μου ἀνεκραύγαζες. πῶς πάσχεις ὁ τῷ νεύματι. τὴν σύμπασαν σαλεύων μου. πάντως οἰκτείρων ἀνθρώπων. τὸ γένος φέρεις εὐσπλάγχνως:- Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ´. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες. ἀθροίσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν Ἰακώβου, τοῦ ἐκ περισσοῦ δόσιν ἡμῖν ἀναγράψαντος, δίκην ὡς ὅρος τοῖς μάγοις φανέντος καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας ἐν τῷ πίπτειν, τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε. καὶ ἐν τῷ ἁρμομελοτομεῖσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου. τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ μαρτυρούμενος βοῶν, εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ᾽ ἔχω Χριστὸν νοητῶς μοι, τὰ πάντα γινόμενον. ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν, διὰ τοῦ ἐν πᾶσι προκειμένου θανάτου. πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περάσαι. εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος. αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ. ἱλασμὸν φωτισμὸν. καὶ τὸ μέγα ἔλεος. τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ:- Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον. καὶ ἀθυμίας δεινῆς. μυσαγμῷ βαρυνόμενον. καὶ στενοχωρίαις με, πρὸ ζόφῳ καλυπτόμενον. καὶ τοῖς κινδύνοις. συμποδιζόμενον, μήπως παντελῶς, εἰς τέλος φθείρεσθαι. δέσποινα εὔσπλαγχνε. τούτων πάντων ῥῦσαί με. καὶ πειρασμῶν. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι. ἐλπίδα μετὰ Θεόν:- Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὸ ἄδικον. λόγε σφαγήν σου ὁρᾶν. πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα. τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα. μεμυκότα τεθέαμαι. πῶς δὲ τὰ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων χείλη ἀνοίξαντα, σπλάγχνα σπαράχθητε. ῥάγηθι καρδία μου. ὑφορῶ ζωήν. κέκραγε δακρύουσα. πικρῶς ἡ πάνσεμνος:-

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη´. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Στεφάνου τοῦ νέου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηνάρχου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ´, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. β´.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ. σαρκὸς ἔξω γέγονας. κοσμικῆς τε σχέσεως ἱδρῶτα τε.

Θαυματουργὸς γέγονεν ἐν γῇ καὶ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος Ῥωμανός, ἐν τῇ Ῥωσσῶν τεχθείς. καὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν διαβάς, ἔρχεται εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ ἔξω τοῦ ἄστεος ἐν ἀλλοτρίῳ καὶ σμικροτάτῳ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν καθείρξας, διετέλεσε μέχρι γήρως. μήτε πυρὶ χρησάμενος μήτε λυχνιαῖον φῶς δεξάμενος, τὸ παράπαν. τροφὴ δὲ ἦν ἄρτος καὶ ἅλας. πόμα δέ, ὕδωρ μικρόν, καὶ αὐτὸ ὅσον μόνον, πρὸς τὸ ζῆν. ἐνεδιδύσκετο δὲ καὶ τρίχινα. καὶ ἔνδοθεν τούτων, σίδηρα βαρύτατα. οὗτος θείας χάριτος ἀξιωθείς, πολλῶν μὲν ἀνθρώπων νοσήματα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰς γυναῖκας στειρευούσας, δι' εὐχῆς τεκνογόνους ἐποίησε. καὶ πολλοὺς τῇ θείᾳ αὐτοῦ παραινέσει. πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν παραπέμψαι παρεσκεύασε. καὶ οὕτω βιώσας καὶ τελειωθείς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Πινούφριος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χρόαις.
Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ναθαναήλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Ἀφεῖσα κόσμον πρὸς θεὸν ψυχὴ τρέχε.
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος. μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος. καὶ ἀρραγὴς διετέλεσας. πίστει στηριζόμενος θείᾳ. καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἰθύνας τοὺς σοὺς λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως. καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης ἀλλ' ἔφερες. ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων. καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μακάριος εἶ. καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε. νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα. καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν καὶ προθύμως κραυγάζοντι. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτ.

Ἀδύτου φωτὸς καὶ λαμπάδος θεϊκῆς. καὶ ἀπαυγάσματος. ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα. καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα. αἴγλῃ τῇ σεπτῇ τῆς παρθενίας. καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα. εὐλογημένη ἡ θεόν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ θεοῦ κραταιωθείς. πονηρῶν τὰς συστροφάς, καὶ παρατάξεις. διεσκέδασας μάκαρ καὶ κατακράτος ἑλὼν. τῆς νίκης, τὸν στέφανον. εἴληφας. κράζων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν. ὡς προσθήκας ἀγαθῶν, μάρτυς ἑώρας. οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους. ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν. μαρτύρων, ὡραῖον στεφάνωμα. παρὰ τοῦ δικαίου, κριτοῦ ηὐτρεπισμένον:~

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ. κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος. διετέλεσας μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμάς. ἀτρόμως. καὶ βέλη δεχόμενος. κράζων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ῥώμῃ πολλῇ σοι προσβαλὼν. ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος. καὶ τύραννος ἐγείρας. καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς. τὸν τόνον. οὐκ ἴσχυσεν ἔνδοξε. τὴν γὰρ πανοπλίαν. Χριστοῦ περιεβάλλου:~ Θεοτ.

Ἀθανασίας διαυγῆ. ἐπιστάμεθα πηγήν σε θεοτόκε. ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον, τοῦ ἀθανάτου πατρός. τὸν πάντας, θανάτου λυτρούμενον. τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Μετὰ μαρτύρων ὡς μάρτυς. συγχορεύων τρισμάκαρ. καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ. τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου. καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, μετ' εὐφροσύνης θείαν ἑορτήν. χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι:~

Ἔνθα μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων ἁγίων, ἁγίως ἀναπέπαυται πληθύς. ἔνθα δι-

καίων

Βέλη παμμάκαρ πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας. λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων τρισμάκαρ, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραξάμενος:~

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε. τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ᾠδὴν. καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες:~

Νέμεις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε. μάρτυς Χριστοῦ. τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδούς. καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνούς σου πανεύφημε:~ Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου. καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες φανῶς. σὲ μὲν Θεοτόκον, ἁγνὴν ὀνομάζομεν:~

ᾨδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος. τῶν οἰκειοτάτων σου, χαίρων ἐχώρησας. πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε. καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας:~

Ἀλλοτρίῳ καθά περ ἐν σώματι. πάσχων ἐκαρτέρησας, μάρτυς Ἰάκωβε. καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Ἐκδὺς προδήλως ἱμάτιον. καὶ τὸν τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος. τοῦ σοῦ βαφέντος πάνσοφε, νικηφόρος ὡς μάρτυς ἐνδέδυσαι:~

Μαρτυρικὸν τὸν δίαυλον ἤνυσας ὅθεν ἰσόνικον, στέφανον εἴληφας. καὶ νῦν μαρτύρων τάγμασι. συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε:~ Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιωνίζεις, παρθένος ἐμφαίνουσα. τῆς ἀληθοῦς θεότητος. τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα. Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε. καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβούμενος. τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα. καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας. καὶ ἀνεδείχθης μάρτυς θαυμαστός. τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος:~ Ὁ οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες. καθορῶντες πικρῶς τὸν μάρτυρα μελιζόμενον δίκην κλωνῶν καὶ ὀρυομένων, συνελθόντες οἱ δῆμοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον, τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν μάρτυσι μάρτυρος. τίς οὖν ὑπάρχει διέπω. εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς. πῶς ἀνθηρὸν θάνατον δέδωκε. τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ ἑβδόμῃ. ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδὸν τὴν σφαγὴν Πέρσης φθόρον,
Ψυχῇ σε σώζω φροῦδα μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφάγη ἐκ μελισθείς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων. χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων. οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἐλυζησίων.. γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς. καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. διὰ δὲ τοῦτο, τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἀπέστη τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφελκύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώλειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. ἐπεὶ δὲ ἥ τε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμετὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθότι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης. τὴν τοῦ βασιλέως προετιμήσατο. καὶ διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν. καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνύσασαι, πληγεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπέστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας. καὶ ἀπέκλαιε τὸ ἐφ' οἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. διά τοι τοῦτο, καθίσταται τῷ βασιλεῖ Περσῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήναντος. ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον. κατὰ μίαν ἑκάστην τοῦ σώματος ἁρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ βραχιόνων. ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας, τὴν κεφαλήν. εἶθ' οὕτως καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ θαυματουργοῦ. Στίχοι.

Ῥώμη Ῥωμανὸς τοῦ Χριστοῦ ὁ γενναῖος,

Θαυ-

Τῆς κοντωνίχου καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροσ.
Τὸν πόρσιν ἰάκωβον ἐν ἄσμασι μάρτυρα μέλπω.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ χυ, βήματι νῦν παριστάμενος. στεφανηφόρος ἔνδοξε. μάρτυς ἰάκωβε. φωτοφόρον μοι αἴγλην. καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου :~

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος. ἀνατολῆς ὁρμώμενος. καὶ κατελάμπρυνας τὴν χυ ἐκκλησίαν. λαμπρότητι τῶν ἄθλων μάκαρ ἰάκωβε :~

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος. ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως. καὶ τελείων ἐπάθλων. καὶ δόξης αἰωνίου, μάρτυς ἰάκωβε. Θεοτ.

Προφῆται καὶ, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν. τὸ. καὶ σοὶ μυστήριον, μυσταγωγούμεναι. θεοτόκε παρθένε. καὶ πόρρωθεν ὁρῶσαι. τὰ σὰ θαυμάσια.

ᾠδὴ, γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Εὐγενὴς ἐκλεκτὴ χυ ὡς ἄμπελος. δρεπάνῳ, βασάνων καθαιρουμένη. καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα. τοῖς ληνοῖς τοῦ σρς προσαγόμενος :~

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ ἀδιάλυτον. παρεῖδες, ἐμφρόνως στεφανηφόρε. ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας. τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον :~

Στεφάνους σοι λαμπρούς, καθ' ὃν τεμνόμενον. τὸ σῶμα, ὠμότητι τῶν τυράννων. προεξένησεν ἰάκωβε. καὶ τρυφῆς παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν :~ Θεοτ.

Ἡλέκται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου. τοῦ θείου, παρθένε ἡ ἀνθρωπότης. ἑνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων θεονύμφευτε :~ Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε. ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κα, ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ πόρσιδος ἀστὴρ ἀνεφάνη, ὁ χριστὸν ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον μάρτυρα δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε. καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ πρὸς ἔλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν. βοήσωμεν λέγοντες. ἀθλοφόρε πελίαθλε. πρέσβευε χω τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν. ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός. καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ πῶς καταφεύξεσθαι. ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν παμάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι. ὁμολογῶν σοι τὸ, ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν, ἐλπίδα ἀνέθηκα :~ Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν θν. καὶ δεσπότην καὶ λυτρωτὴν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σρῷ. ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κε. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ἐκ νεκρῶν ὦ φιλάνθρωπε. καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου. ἐκ πάσης περιστάσεως :~

ᾠδ, δ΄. Εἰσακήκοα κε τὴν ἀκοήν.

Νεανδρωμένος ἔνδοξε. τῇ ἐκ θυ, δοθείσῃ πανοπλίᾳ. πυρσολάτρων πᾶσαν πλάνην κατέφλεξας :~

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι. τοῖς τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐκτελοῦσι. παρρησίαν ἔχων, μάρτυς ἰάκωβε :~

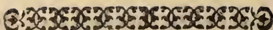
Ἀπορρέοντος αἵματος. οἱ ὀχετοὶ, τῶν σῶν μελῶν τρισμάκαρ. τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν :~ Θεοτ.

Κυβέρνησόν με πάναγνε. τοὺς λογισμοὺς, πρὸς εὔδιον λιμένα. τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος :~

ᾠδ, ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡς σπορίτις γῆ ἀγαθή. καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας. τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφέ. πολύχουν τῷ κτίσῃ, προσφέρων γεώργιον :~

Βέλη

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, ἰακώβου τοῦ πέρσου. εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, προσόμοια. ἦχος, β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν γένος περιφάνειαν πλοῦτον. καὶ ὡραιότητα. πᾶσαν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος. καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει. χαίρων ἠθλήσας χριστῷ ἰάκωβε. ὡς οὖν κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας ὄντως. καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ συμμέτοχος.

Μέλη, θεριζόμενος σαρκὸς. καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν. μάρτυς ἀξιάγαστε χριστοῦ ἰάκωβε. καὶ τυράννων ὠμότητα πατήσας ἀνδρείως. νίκης τὸν πολύτιμον, στέφανον εἴληφας. ὢ νῦν, ἐγκοσμούμενος μάκαρ. θείῳ τοῦ δεσπότου σου θρόνῳ. μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς χριστόν. πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν. μάρτυς πανοίδιμε, θερμῶς προΐστασο. τῶν κινδύνων ῥυόμενος. παθῶν ἀπαλλάττων πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος. νέμων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν. θείαις σου ἐντάξεσιν ὅπως. τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, ἦχος, β. Τοῦ στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, μάρτυς ἰάκωβε. τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ χριστὸν τὸν θεόν. καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηροὺς. καὶ βραχίονας καὶ κνήμας, καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου. ἀνίστασαι ἐν οὐρανοῖς. συμβασιλεύων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. διὸ ἀθλούντων κράτιστε μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον θεόν. ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας. ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα. παναγία θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε. τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ θείαν τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ζωὴν παρθένε φορέσασαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς. ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα. πρὸς σφαγὴν ὡς βροτὸν. θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν ἀπειθεῖς με, χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω. σου τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ.

Ἐθαυμαστώθης ἰάκωβε. ἐν τῇ βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας. τῶν κατὰ δακτύλων, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου. ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν ἀρχόμενος σου, καὶ τὴν σεπτὴν σου κάραν ἀπέτεμον. μάρτυς πολύαθλε. ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ χριστῷ δεόμενος. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ ἰακὼβ. ἣν ἐξελέξατο θεός, ἣν ἠγάπησεν. ἡ θύρα τῶν σωζομένων. ἡ φλογοφόρος λαβίς. τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις πανταλόγητε. γαστὴρ θεοχώρητε. πεπτωκότων ἀνόρθωσις. ἁγιωτέρα χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα. δυσθεώρητον ὅραμα. ἄκουσμα τὸ καινότατον. ἀνέκφραστον λάλημα. ἅρμα τοῦ λόγου, νεφέλη. ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος. χριστὸς καταυγάζων. τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς. ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἀγόμενον. προθύμως κατηκολούθει. ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον. χριστὲ τίνος χάριν. τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι. μὴ τοῖς ἐγάμος. ἐν κανᾶ πάλιν ἕτερος. οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας. δὸς μοι λόγον τῇ δούλῃ σου. υἱέ μου παμφίλτατε μή με παρίδῃς οἰκτίρμον. σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε. θεὲ ὑπὲρ λόγον. ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν

τῆς

ἐξήκοντα πρὸς ἑπτά, οἷα ἀθλητὴς. ἀθλῶν προθυμότατα. καὶ τὸ κρύει καὶ τῷ παγετῷ. πῦρ καὶ καύσωνι, ἀμνδόπως τεζόμενος :-

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τῷ ἁγίῳ τιμῇ ἡμᾶς. καὶ θαγιάζει σοφέ, ταύτην ἱερῶς. τελοῦντας καὶ πιστεύσει. ἀνυμνοῦντας, πάτερ ἐν αὐτῇ. ὡς ἀντιλήπτορα. καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν :- Σῖ.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐνσκοτεῖ ὄντι τῶν παθῶν. καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς. ἐναποκειμένης μοι. τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ. ἐξάρπτε δέσποινα. προστασία τῶν ὑμνούντων σε :-

Ἀ Ἦχος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς.

Ἀμέσως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν. ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀσκητικῷ. καὶ μεταβὰς μακαρίως. νῦν πρὸς ἀΰλους διαμονὰς. συνῆψαι θεοφόρε. δυσώπει τοὺς ἐν πίστει. ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας :-

Ἀγάλλεται ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ. τῷ τῶν ὅλων θεῷ παρεστάμενος. καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς. ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται. σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτόν. τοῖς πόθῳ προσιοῦσι. καὶ φόβῳ ἀπονέμοντι. νῦν πανμάκαρ τῶν λειψάνων σου :- Σῖ.

Ἐν ῥοῇ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν. ἐτιμήθη μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ θεόν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς. σεσαρκωμένον τέτοκας. μείνασα παρθένος παναληθῆς. διόσε θεοτόκον. κυρίως ἀνυμνοῦμεν. καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν :-

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου ἐλυσίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων. μετῆλθες πάτερ ὅσιε. τῇ τοῦ χριστοῦ δυναστείᾳ. πεντήκοντα πρὸς τρισί. ἔτεσιν τοῦ κόσμου. ἔζης σοφὲ ἀλύπως. πανταχόθεν πιεζόμενος. καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Ἕτερον τῆς ἁγίας νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ ἀκλεέστατον σῶμα. χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς. τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. νίκων ἀεὶ θεοφόρε :-

Ἀἱ τῶν ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ ἀρχαγγέλων χορεῖαι. ἀνευφημοῦσι σε κόρη. μῆτερ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος. δοξολογοῦμέν σε πόθῳ :-

Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως ὅσιε. τὸν ἐπὶ γῆς φωτίζεις. πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίστει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σήν, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν. καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ παράσεβῶς ἀθροισθέντων παμμακάριστε.

Ὑπὸ προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐκμιμησάμενος. μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. ἡ γὰρ χριστοῦ, βασιλεία ἐφέστηκεν. ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς ἕω ἐς δύσιν, πάτερ διέδραμες. καὶ μεταμοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις. ὡς ἄλλον μωυσῆν δέ. πόλις ἡ σή, λακεδαίμων ἐγνώρισε. τῶν παθῶν ἀποτέμνειν αἴγυπτον νῦν, μετανοίας τοῖς δόγμασιν :- Δόξα. ἦχος, πλ. δ.

Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες, μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῷ μνήμῃ σου. εἰρήνην αἴτησαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :- Καὶ νῦν, Σῖ.

Ἡ καταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα θεοτόκε παρθένε πανύμνητε. σῶζε πόλιν καὶ λαόν. τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη. τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη. ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν :-

σταυροθεοτόκιον, Σῖ. Ὅμοιον.

Τὴν ἄμωμος ἀμνὰς τοῦ χριστοῦ.

Ἡ παρθένος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου, καὶ θεέ μου γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :-

ε ιιιι

Καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου γεωργίου.

Ἐν τῷ κυπαρισσῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων κύριος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς ἀλύπιος. χρόνοις γὰρ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος. τοῦ πυρὸς τῇ θάλψει ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα. σώματος ἠλόγησας. ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις:~

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, πάτερ ἀρνησάμενος. τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας. αἴθριος ἀναμέλπων, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίγραπτος, σάρκα ἀνελάβετο. ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ ἀειπάρθενε. τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι πάτερ. ἀρετῶν τετρακτύϊ. σὺ ἐποχούμενος. ἀνέδραμες εἰς ὕψος. ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ σωτῆρι σου. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ:~

Μηλωτὴν ὥσπερ ἄλλον, τοῖς ποθοῦσι σε πάτερ. τὸ ῥάκος ἔλιπες. ἐν ᾧ σοῦ τὸ σαρκίον. ἐκθλίβων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διαμείβεται. ὁ τῶν πατέρων βοῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας. καὶ δυνάμεως θείας. ἡ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ ὑψίστου διὰ τῆς θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος σαμουήλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον. ναὸς καθαρότητι, ὤφθης ἀλύπιε. πᾶσι προλέγων. ὡς ἔνθεος προφήτης. τὰ ὑπὸ κυρίου, δηλούμενά σοι πάτερ:~

Ὁ φωτοειδής, τῆς ἐκκλησίας στῦλος. ὁ πύργος ὁ ἄσειστος. τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. πάντων ἀνθρώπων. θεῷ πεπιστευκότων. ὁ Χριστοῦ θεράπων, ἀλύπιος τιμάσθω:~

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις πάτερ. πᾶσι ὀφειλόμενον. κοιμήσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐν τάξεσιν ἀγρύπνοις. ὅθεν σε προστάτην. ἄγρυπνον μνῶ πλητοῦμεν:~ Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετός, τὴν τικτομένην βλάβην κακία τοῦ ὄφεως, μὴν ἀπεστείρωσε. μόνη κατάρας, ἀναίρεσις παρθένε. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον. τὸ καρτερικὸν καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου. ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ λάρναξ δαίμων φέρουσα. καὶ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων. τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα. πᾶσαν νοσημάτων καὶ παθῶν ἐπήρειαν παντοίαν τε κάκωσιν. καὶ μαλακίαν ἅπασαν. πάντων θεραπεύει τῶν πιστῶς μελῳδούντων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὴν σορὰν καὶ κύριον. τῶν καταφευγόντων τὴν σὴν σκέπην ὅσιε. ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ θεῷ παριστάμενος. πάσης λυτρωθῆναι τῆς ἐχθρῶν κακουργίας. δαιμόνων ἐπηρείας. καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται. τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου. πῶς καὶ παρθενεύεις μετὰ τόκον ἄχραντε. ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων κύριος. ὃν ἱκετεύουσα μὴ ἐλλίπῃς παρθένε, σωθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τῷ υἱῷ σου βοῶσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου ἐκμαργαρίτων, ὤφθη τῷ Χριστῷ. λαμπόμενος ἀρετῶν μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γεγονε Χριστοῦ. πάτερ ἀλύπιε. μοναζόντων ἀκροθίνιον:~

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις ἅπασαν τὴν γῆν. ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα τῶν παθῶν. καὶ λύων σκοτόμαιναν τῶν δαιμόνων. καὶ φωταγωγῶν. θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας ὅσιε:~

Στάσιν, ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω ἔτεσι σοφέ.

ἐξή-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, ἰακώβου. τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Ο ἰάκωβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Ὑ πὲρ κόσμιον μὲν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, ἐν ἐκαρτέρει. οὐκ ἀντρον ἔχων. οὐ σκηνὴν οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν. ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος. κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτέ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε πάλιν νοσῆσαι. διδάσκων μὲν αὐτοὺς, τοὺς περὶ ἀσεβείας λόγους. ἀλλ' ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε. καὶ τῆς φύσεως κατεπειγούσης. οὗτος ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν. ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι τὸ δὲ σῶμα σιδηροῖς κατησφαλίσατο. ἔνδοθεν μὲν τειχίνοις δύο φοροῦσι κύκλους. καὶ δύο χιώματα ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν. εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος. ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πρς ἀποδυρομένου καὶ λέγοντος πρὸς τὸν ἅγιον. οἶδα δοῦλε τοῦ θεοῦ ὅτι δύνασαι μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. ἰδὼν οὖν ὁ ἅγιος καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ πρς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας. καὶ τὸν θεὸν ἐπικαλεσάμενος. τὸν παῖδα ἀνέστησε καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ ἁγίου ἀνδραγαθήματα. ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων. εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δέ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μακρόθεν διὰ τῆς ἑβδομάδος. καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῷ διακονητῇ. καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ. ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. τοῦτο ποιῶν, ἐσπούδασεν ἐξ ἀνυδρείας ἀπάγξαι τὸν ἅγιον. ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμερισμὸν, καὶ λέγει ὁ γέρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομίζοντα ἄνθρωπον τί τοῦτο τέκνον πολλοῦ καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας. καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἦλθον ἐξ ἀνυδρείας. ὁ δὲ, οὐδέποτε πάτερ φησί κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀπεκόμιζον τὸ ὕδωρ. ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν, εἰς τόνδε τὸν τόπον. ποτὲ δὲ εἰς τόνδε οὕτω συνεχώρεις μοι ἐλθεῖν ὧδε. ὁ δὲ ἅγιος πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντα σοι καὶ κωλύοντά σε ἢ ἐπιτιμῶντα σοι τέκνον, μὴ μοι δῷς τὸ σκεῦος ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο. καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς κν εὐφραινόμενος :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, ἐλεήμονος τοῦ μετανοεῖτε.

Σοὶ λακεδαίμων, οὐδαμῶς δαίμων λάκοι.
Σοφοὶ μὲν αὐτοῖς τοῖς τρασίοις νίκων.

Οὗτος ἐκ τοῖς τῶν ἀρμενίων ὡρμᾶτο χώρας. μεγιστᾶνός τινος υἱὸς ὑπάρχων. τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης. πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα. ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς. καταλιπὼν πάντα παραγίνεται ἔν τινι μοναστηρίῳ. ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο. καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρα σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρί, ἀνηρεῖτο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια, αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν περιήρχετο πᾶσαν ἑῴαν. τὸ μετανοεῖτε βοῶν. ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔχε τοῦ μετανοεῖτε. περιελθὼν δὲ τὴν τῶν κρητῶν νῆσον. καὶ τὴν πελοπόννησον. καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστήσας, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει λακώνων. ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος. ναὸν ἀνεγήγερσε χῶ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει. τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἀλυπίου ἐπισκόπου κορίνθου, τῆς περσίδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στῦλος,
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ ἁγίου πνεύματος οἰκητήριον. τὸν μὲν προσιόντα αὐτῷ πλοῦτον, σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστικὸν ὑποδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει καὶ πόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. εἶθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε. καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο. καὶ ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατὴρ γενόμενος. ὁπηνίκα ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνώσας τὰς κυήσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. θανὼν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη. ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Κακὸν φυγὼν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ.
Καλοῖς ἀπείροις ἐντρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔν τινι τῆς Ἀσίας μονῇ. καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. εἶχε δὲ ἐπιστάτην αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμεινεν, οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον. ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον. ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. ἐπεὶ δὲ διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνηλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς κύριον καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ. ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρός τινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι καὶ λέγει αὐτῷ. ὁ ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχου καὶ ἴδε. ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον. καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα καὶ φησίν. ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο. καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν. πῶς πάτερ ὅσιε ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν. τότε ὁ γέρων ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης. ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε. καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε λέγων ἀεὶ τοῖς πᾶσιν. ὅτι φόνον πεποίηκα. ὁ μὲν οὖν θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους, σῶον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. καί ποτε τὴν μονὴν ταύτην οἰκούντων μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ μονῇ, τοῦ μὲν, ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ, πρὸς φυλακὴν τῆς μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ ἁγίου. καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα, τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρε αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ ἁγίου λέγων πρὸς αὐτόν. ἤκουσαί μοι ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι ὡς οὐδὲν ἑτέρῳ ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη. ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρῶν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπορρίπτειν αὐτόν. ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ ἁγίου, ἀπῆλθε. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ ἅγιον οὐχ εὗρε. καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ ἁγίου.

Τῇ

ἀρραγὲς, πέρας οὐδ᾽ ὅλως ἐσάλευσαν·
Ὑπομένων ὅσιε, ὑπέμεινας τὴν ὑπομο-
νήν. ἀληθῶς οἱ κυρίου δωρούμενοι. καὶ ἐκ πάν-
των, τῶν δυσχερῶν σε ἐρρύσατο·
Παραδόξως ὅσιε, φῶς ὁρᾶται, ὕπερθεν τοῦ
σοῦ καθ᾽ ἑκάστην κίονος φωτίζον σου. θαυμα-
τουργέ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια· Θεοτοκίον.
Ἰσχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει ἔχομεν
ἁγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σὲ ἀντίληψιν.
μῆτερ θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου·

Ἄλλος. Γλάα τιμία σήμ.

Ἐδόξασέ σε θεός. ὁ δοξασθεὶς ἐν σοῦ τοῖς μελέ-
σιν. ἐν τοῖς ὁράσι θαυμαστοῖς, διὸ καὶ τῷ κίο-
νι. ὅπως χρηματίσῃς σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ,
τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας·
Ὡς ἄλλον σε μωϋσῆν, ἡ λακεδαίμων ἐγνώρι-
σεν. τὴν αἴγυπτον τῶν παθῶν, περιέζοντα
μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασιν. τοῖς τῆς με-
τανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενος· Θεοτοκίον.
Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ἱκεσίαις σου. θεογεννῆτορ ἁγνή. καὶ τύχοιμεν
πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως. τοῦ ἐκ σοῦ
ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ·

Κοντάκιον. τοῦ ὁσίου ἀλυπίου, ἦχος, πλ. δ.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῆς ὑπόθεσιν. καὶ ἀσκητῶν καλλώπισμα.
ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον. καὶ ἀνυμνεῖ
σε ἀλύπιε. ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου.
τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου. καὶ
τὰ παλαίσματα. τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων
ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος· Ὁ οἶκος.
Ἀλυπίου τὸν βίον τὸν ἔνθεον καὶ ἰσάγγελον,
δεῦτε θαυμάσατε, ἱερεῖς βασιλεῖς καὶ μο-
νάζοντες, καὶ μιγάδες, λαοί τε θεόφρο-
νες. καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις,
ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν,
ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὦ φιλέορτοι. καὶ
γὰρ αὐτὸς ὕμνον αἴνεσιν ᾄδει ἀλύπως
θεῷ. Ὡς ἐπώνυμος·

Ἕτερον κοντάκιον. τοῦ ἁγίου νίκωνος.
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Τὴν ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν. κόσμου
τὰ τερπνά, ὡς σκύβαλα ἐλογίσω. μετα-
νοίας τὴν τρίβον, δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε νί-

κων ὅσιε. διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν. ἐκτελοῦν-
τες νῦν τὴν μνήμην σου. ὑπάρχεις γὰρ
ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή· Ὁ οἶκος.
Τῷ θεῷ ἀνατεθεὶς. ὑπὲρ ἐκ βρέφους, τὴν τοῦ
βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν. πᾶσαν
ἐκ νεότητος, ἀρετὴν διηρίθμησας, ἐξασκή-
σας λαμπρότατα. σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λα-
βὼν τὸν τοῦ χριστοῦ, ταῖς τούτου νίκων τρίβοις
ὥδευσας φανῶς. μιμούμενος πᾶσαν τοῦ βα-
πτιστοῦ ἰωάννου τὴν παρρησίαν τε καὶ τὸν ζῆ-
λον. τῆς μετανοίας κῆρυξ ἐδείχθης, κραυ-
γάζων ἐν ταῖς πόλεσι. μετανοεῖτε ἤγγικεν
ἡ χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος. τοῖς ἐν
πίστει εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὴν κα-
θαρῷ λογισμῷ. διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λει-
ψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς.
Ὑπάρχει γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κϛ΄. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, ἀλυπίου τοῦ κιονίτου. Στί.

Ἀμεῖχεν ἄλυπον ὄρθιος κίων.
Γερουσίας ζητοῦντα βαίνειν οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτη, ἄλυπον ἀλύπιε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, ἐξ ἀ-
δριανουπόλεως τῆς παμφλαγόνων χώρας
καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῇ μητρὶ διὰ δή τινων δε-
ξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελ-
λε προγνωσθεὶς καὶ μετὰ τὴν γέννησιν
τούς τε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρ-
τερίᾳ κατέπληξε. καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ μήτηρ τοῦ-
τον ἐγκυμονοῦσαν καὶ ἀμνὸν ὡραῖον ἐν
τοῖς κόρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπά-
δας ἀποφέρεσθαι. ὅπερ σύμβολον τῆς ἐς ὕ-
στερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς
οὗτος ἦν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἐγνωρίσα-
το. καὶ θαύματα κατειργάσατο. καὶ τῇ καρ-
τερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. ἐπὶ τοῦ κίο-
νος, αἴθριος ἔστη τοῖς χρόνοις τρισὶ καὶ πεν-
τήκοντα. ἐπεὶ δὲ καὶ ῥεύματι αὐτὸν ὁ πονη-
ρὸς κατὰ τὸν ἰὼβ ἔρρωσεν. ἐν αὐτῷ τῷ κίονι
ἐφ᾽ ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ διήρκεσεν
ἔτη δεκατέσσαρα μὴ μετακλιθείς, πρὸς θάτε-
ρον μέρος ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχήν,
παρέθετο τῷ θεῷ. ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ
χρόνος, γέγονεν ἔτη ἑκατόν·

χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα. χαῖρε παναμώμε :~

Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Συμβιῶν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ. τὸ τοῦ σώματος ὑψώσας στύλῳ ἐχυρῆς, πάτερ ἀλύπως. τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. κατετροπώσω θεόφρον. πικρῶς ὀλοφύρομενος. καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας. ὅθεν καὶ ἐδέχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον. πρῶν τὸ καύχημα. μοναζόντων τὸ στήριγμα. διὸ πίστει βοῶμέν σοι. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον ἦχος, α'. Τοῦ τάφου σου σῶτερ.

Τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον, βαπτιστοῦ ἐμιμήσω. καὶ κόσμου τὴν φρικτὴν καὶ δαιτόραν τοῦ κτίστου, ἐμφανείαν ἐκήρυξαν. καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζον. νῦν ποιήσατε. καρποὺς ἀξίους κῶ. μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας. πάτερ ἡμῶν ὅσιε :~

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Κατεύφρανον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ οἰκτείρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παναμώμε. καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων. φρικτῆς ἀποφάσεως :~

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ὢ καὶ νοῦ μυστηρίου. ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμώμος κόρη. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν ἀπολωθέντα τὸν κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων. ὡς κατάκριτος. ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται :~

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν. πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ. καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον. ἀναλαβόμενος πάτερ. θεράπων τοῦ χριστοῦ ἐχρημάτισας :~

Ἑστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος. ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας. καὶ κλονουμένοις ἐγένου, πανμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα :~

Χαμάτων θείων ἔμπλεος γέγονας. καὶ κατεδρόσισας ψυχάς. καταπακείσας τῷ καύσωνι. χαλεπῆς ἁμαρτίας, ἀλύπως θεόφρον πανσέβιε :~

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον. καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν. καὶ τὴν καρδίαν μου δέσποινα. ἡ φωτοδότην τεκοῦσα. χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον κύριον :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος. γνώσεως μακάριε. πράξει γέγονας. θεωρίας συνανάβασις. τοὺς ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος :~

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος. καὶ προεμήνυσαν τὰ μέλλοντα. ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος :~

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι. τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος. καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου. ὁ θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε :~

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ παντοκράτορι, χειμερίαν στάσιν, ὕπαιθρος πάτερ. νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς πρὸς παλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας :~

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι σχολάζων ὅσιε. τῆς τελείου αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι. ἐδέξω καὶ φέγγος. ἰάσεων ἀπήστραψας :~

Σῶμα σου τῷ κίονι, περιγραψάμενος. τὸν νοῦν βαδίζειν, ἀνεμποδίστως. πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον. πάτερ σεραφικῶς, φωτὸς ἀναπληρούμενος :~

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας. θεὸν γενόμενον. βροτὸν δι' οἶκτον. ἁγία κόρη τὸν καθαγιάζοντα. τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει. καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας :~

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Τελέσαντα τὸν εἰς σὲ παροικήσαντα. θεηλάτως. ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρωσας. καὶ σὲ τιμᾶν παρεσκεύασας :~

Ναὸν παναγίου ἀνεστήλωσας. τῷ σωτῆρι. ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος. προχρηματίσας θεσπέσιε :~

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, θεὲ τὴν κτίσιν καὶ κύριον. ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ἰθύνοις σε τὰ πράγματα. τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς. ποιούμενος στάσιν ἐν τῷ κίονι. τὸν ἀρραγοῦς,

ψυχῶν ἡμῶν :~ Δόξα, καὶ νῦν, θκ.

Ἀπολυτίκιον. τοῦ ὁσίου ἦχος, ά.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας. ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε. τὸν ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι. τὸν ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐνσώματι. συμεὼν πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἕτερον, τοῦ ἁγίου νίκωνος. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ λακεδαίμων, θείαν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων. καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων. τοὺς σοὶ προστρέχοντας πάτερ ἐκ πίστεως, νίκων ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀλυπίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ ά. ἦχος, πλ. δ'. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος. χαρᾶς μου πλήρωσον τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι. τὸν βίον σου ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου. δι᾽ ἧς πάντας ηὔφρανας, τοὺς ἀγγέλους ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς σαμουήλ σε. θεὸς ἡγίασε μητρικῆς ἐκ κοιλίας. ἀλύπιε μακάριε. καὶ βλέπειν τὰ ἔμπροσθεν ὡς προφήτην, ἔνθεον ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε :~

Ἵνα θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα. ἣν πρὸ ὕστερον ἔχειν. καλῶς ἀγωνισάμενος. φωτὸς θείου ἔπλησε. σοῦ τεχθέντος ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. θκ.

Ῥῆσις σε τοῦ προφήτου, πέρας ἐδέξατο. ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος, σαρκὶ θεὸν ἐκύησε βροτοὺς ἀναπλάττοντα. συντετριμμένους πρότερον, ἁμαρτίαις πλημμελήμασιν :~

Ἕτερος κανών. τοῦ ἁγίου νίκωνος. ᾠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῆς οὐρανίου πείρας τῷ ἔρωτι, καταχεθεὶς τὴν ψυχήν. καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη. καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν. ἐπιγείου πένθος. καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, νίκων σεαυτὸν παμαοίδιμε :~

Ὅπου ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα. τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος. οὐδενὶ τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς ἐνυβρίσαι σου. μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀναχόμενος :~ θκ.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται. ἐν γενεαῖς γενεῶν. ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα. θεομακαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν. τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν :~

ᾠδὴ, γ'. Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν πράξεως κρείττονος. ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν πιστῶς σοι προσιοῦσαν. εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας. σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος :~

Ἠδόσσου τὰς ἱερὰς κινήσεις ποιούμενος. πρὸς τηρήσεις θείων νόμων τοῦ πατρός. ἄγγελος ἔφανης ἐπὶ γῆς. ἄγγελων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος. πάτερ θεοφόρε ἀλύπιε.

Εὐφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀοίδιμε. μεταναστάσης ὤφθης. καὶ προσεχώρησας. πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως. τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, ὅσιε δεικνύων τοῦ πατρός :~

Παρθένε τὸ καθαρὸν τοῦ λόγου παλάτιον. τὴν ψυχήν μου δεῖξον οἶκον τοῦ πατρός. ὕδατος πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον. ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε :~

Ἄλλος. Ὁ μόνος ἀψῖδας.

Ἐξ ἑῴας εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας. τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρσευσας ὅθεν κατάλληλον. τῇ πράξει εὗρεν τὴν κλῆσιν. μετανοίας ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος. πάτερ, τὴν δευτέραν, ἐν κόσμῳ χριστοῦ ἐμφάνειαν. προανεκήρυττες. καὶ μετανοίας ἀξίους. ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε :~ θκ.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα. τὸν τοῦ παντὸς κύριον. χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα.

φιλάνθρωπον. καὶ σῶσαι καὶ κύριε.
Μάρτυς ἐθελούσιος. αἰκατερῖνα πανένδοξε, καὶ θρασέως τὸν τύραννον. αὐτόμως ἐλέγξασα. καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ. καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι. ἐντεῦθεν καὶ ὡς μάρτυρα. καὶ ὡς παρθένον παμάμωμον. ὁ χριστὸς ἐστεφάνωσεν. ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Χαίροις τῆς πόλεως. αἰκατερῖνα πανένδοξε. ἐναπόρρηξει τοῦ στόματος. ἐδέξω καθαρῶσα, σεαυτὴν προθύμως. διὰ πολιτείας. καὶ λογισμῷ καρτερικῷ τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας. καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος. τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα. θεόφρονος συνέθηκας. ἀθλητικὸν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, ἦχος, β΄. Βαβυλὼν.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη. βῆμα ἄθεον καταβαλοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος αἰκατερῖνα σεμνή. ἀνθηφοροῦσα τοῦ θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον ἀθλήσεως ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας. καὶ ῥητόρων ἔπαυσας. τὰς φλυάρους ῥήσεις πολύαθλε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος, ὁ αὐτὸς.

Σήμερον, τῷ ναῷ προσάγεται. ἡ παναμώμος παρθένος. εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος θεοῦ. καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα. ὡς τριετίζουσα δάμαλις. εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ, ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κς΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀλυπίου τοῦ κιονίτου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ ἀλύπιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας. ζωὴν χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. ὑφ᾽ οὗ ἀθετούμενος. τῆς σαρκὸς τὰ πάθη. λογισμῷ ὑπέταξας. τὸ χεῖρον ὑποτάξας τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην. καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Θεόφρον ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος. φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι. καὶ ἐν θείων ἔργων. ὅθεν μετὰ κοίμησιν. τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Στῦλος ἐσχημάτισας σοφέ. μονασῶν ἀλύπιε. ὑπόρθεν στύλου ἰσάμμενος. καὶ πιεζόμενος. καύσωνι καὶ κρύει. καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσιν. διὸ καθυπεδέξω τοῦ πνεύματος. θεῖα χαρίσματα, ἰᾶσθαι ἀρρωστήματα. καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου νίκωνος. ἦχος, πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὑψώσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι. καὶ τοὺς τρόπους ἔλαμψις, ἡ τῷ θείῳ πνεύματι ἀπαστράπτουσα. ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ ἤνυσας, θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκη ῥήματα. βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα. πῶς τάφος οὐκ ἀπέδυσεν. ἡ λίθος κατέχει τὴν δύναμιν. ἀλλ᾽ ὡς καὶ προτέλους μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν. ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἕλκεις μετὰ θάνατον.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν. λαὸς ἐν οἴκῳ κυρίου. ὅπου τὸ πανάγιον σκῆνος τεθησαύρισται, τοῦ παμμάκαρος. ὃν τὸν πνευματικοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι. λιτανεύοντες βοήσωμεν. ἅγιε πρόφθασον. καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον. καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον. καὶ τῆς καταιγίδος τῆς θλίψεως. ἵνα τὴν τὸν πνεύματος. καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορόν. καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα. μύρον ἀναβλύζουσαν.
Ἄλυτον ἀναφαίρετον, ἔχεισε πόλις λακώνων. μάκαρ ἀξιάγαστε. φαειναῖς αὐγάζοντα τῆς λαμπρότησι, ἣ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην νίκων. καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλησον. ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν. καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβείας σου πάτερ ἡμῶν. καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως πλήσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς. ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυ-

ἦχ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς. νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι. παρθενικήν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ. τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα. τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. καὶ νῦν παρισταμένη. Χριστῷ τῷ σῷ νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον :–

Ἐδέχθη σου θεόφρον ἡ προσευχή. τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας. κλῆσιν σεμνήν. σώζει ὁ δεσπότης ἐκ πειρασμῶν. καὶ ῥῶσιν δίδωσιν. νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν. ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διό σε γεγηθότες, αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης νῦν γαληνῷ, ἀσάλως τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν. τὴν κοσμικήν. μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν. μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε. πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ. προσφέρουσα παρθένε. τὸν δῆμον τῶν μαρτύρων. αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Νεάδων οὐρανίων ἔνδον τὰ νῦν. σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς. αἰκατερίνα πάνσοφε. λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. προθύμως δυσωποῦσα. τὸν πάντων εὐεργέτην. δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. Θκ.

Ὡράθης ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθόν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο. πάντων πρὸ αἰώνων ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν. εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται :–

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἡ χώρα νῦν μαρτυρική, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτι. καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν. ἀρρήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν. ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεως νάματα. καὶ καταρδεύει ψυχὰς τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα :–

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἱερῶς σε γεραίρομεν. ὡς στύλον ἄσειστον. ὡς τεῖχον μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον. ὡς στρατιώτην δυνατόν. θεοῦ τοῦ παντάνακτος. ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν. ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον :–

Σύνδρομον ἄγγελον φωτὸς. πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσαι. ὅθεν στρεβλούμενος. καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος. καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς. καὶ ξίφει τεμνόμενος. οὐκ ἐδειλίασας. ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε :–

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ. εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν. ἡ θεία μνήμη σου τοῖς σὲ τιμῶσι, μάρτυς Μερκούριε. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου. καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν. καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι :– Θκ.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός. τὴν τυφλωθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι. καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε. τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα :–

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε. αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα. καὶ φιλοσόφων ἄνοιαν. ἐν θεῷ, διήλεγξας ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον. τὴν πανάμωμον ὄντως. μητέρα τοῦ θεοῦ. συλλήπτορα κεκτημένη :– Τοῦ ἁγίου ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας. καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε. ἐκ χειρὸς τοῦ κτίστου σου. ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας. διασώζεις δὲ πάντας. ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου :–

Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ ἱεροῦ σήμερον, θεοῦ παρθένε. δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου ἀγγέλου. ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου :–

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας.
ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον. αἰκατερίνα πανεύφημε. τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν. ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον. ὑπομονήν σοι καρτεράν. καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα. καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, ὑπὲρ τὸν

φιλαν

Νεᾶνις ὀπίσω σου. ἀκολουθοῦσα, σοὶ προσενήνεκται. διὰ ξίφους τμηθεῖσα. σὸν μιμουμένη, πάθος τὸ ἄχραντον. καὶ σοὶ τῷ κτίστῃ. βοῶσα καὶ λέγουσα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~ Θ.

Ἁγίων ὁ ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνή. θεοτόκε παρθένε σεσαρκωμένος, ἐκ σοῦ γεγέννηται. διὰ τὸ σῶσαι, τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Παῖδας ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας. αὐγαζόμενος γενναῖε στρατιῶτα. τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πρων :~

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην. πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου μάκαρ. καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Λίθοις προσάγοντές τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι. λίθῳ μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα. κραυγάζοντα μάρτυς κύριε, ὁ θς εὐλογητὸς εἶ :~

Αἵμασιν. αἷμα συγκεράσας. σοῦ τὸ τίμιον δεσπότου φιλάνθρωπε. κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων. ἀναβοῶν μάρτυς κύριε, ὁ θς εὐλογητὸς εἶ :~ Θ.

Τάξεις ἀγγέλων καταπλήττει. μυστήριόν σου τὸ βάθος θκε. ὁ θς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη. ᾧ μελῳδοῦμεν κε, ὁ θς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς βασίλισσα. πειθαρχοῦσα προσέδραμε. τῇ θεοσεβείᾳ. καὶ στερρῶς ὑπέμεινε. τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν. καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν. τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη. βοῶσα τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μετὰ μαρτύρων γένοιτο. τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ ἀθλοφόρος, τῷ χῷ παρίσταται. αἰτοῦσα τὰ κρείττονα. καὶ σρίας πρόξενα. τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην. προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ νυμφίος σε πάνσοφε. πύλας παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε. καὶ βασιλείας μέτοχον ὡς συγκοινωνὸν τῶν παθημάτων δείκνυσιν. ὦ νῦν παρισταμένη, βασιλέως θυγάτηρ. λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ :~

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος. πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος. ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν. τὴν σὴν ἐλπίσας ἔδοξε. ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ χῷ βουλομένη. ἐβόας τῷ δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας. Θ.

Ἱερωτέρα πέφηνας, θκε παναμώμε. τῆς ὑπερκοσμίου τῶν ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ χν. ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως. μιᾷ δὲ ὑποστάσει, θν σεσαρκωμένον :~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο. καθωραϊσμένον. καὶ φαιδρὸν γενόμενον. σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου. καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου καὶ σεπτῆς μαρτυρίας. καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔδοξε, τὸν ἀγῶνα διανύσαι. καὶ γενναιοφρόνως τὸν ἐχθρὸν καταισχύνας. καὶ νίκην κύριον, ὡς νικητὴς ἀράμενος. ταῖς ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις. μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεῖσα πανόλβιε, διὰ ξίφους μάρτυς κύριε. καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους σοι. τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θ.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσα, ἀναπλάσεως ἄχραντε. ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. θν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας. τὴν συντριβεῖσαν, ἐκ κακίας εἰκόνα. οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη. καὶ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ θ.

τας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν :~ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας αἰκατερίνης καταβληθέντες καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται. στίχ.

Αἱ πρὸς πλάνην ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις.
Εἰς πῦρ θανοῦσι τῶν στεφάνων εὑρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία βασίλισσα ἡ γαμετὴ μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως.
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πορφύριος ὁ στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Σὺν τῷ στρατῷ σοῦ πορφύριε πρὸς ξίφος.
Πρόθυμος ἥκεις, οἷς πρὸ στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μερκουρίου.

Εἰ καὶ πατάσσῃ μερκούριε τῷ ξίφει.
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ δεκίου καὶ οὐαλεριανοῦ τῶν βασιλέων. ἐκ γῆς ἀνατολῶν. κατηλεγμένος τῇ στρατείᾳ τῶν μαρτησίων. γορδιανὸς τιμὸς, τὸ γένος σκύθου τυγχάνων υἱός. ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ ἀγγέλου καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως τάξιν λαμβάνει. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθεὶς, καὶ τοῦ ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρὸς τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται. καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. λίθου βαρέως ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. καὶ μετὰ τοῦτο φραγελοῦται τέρα φραγέλῳ χαλκῷ. καὶ ἐν καισαρείᾳ τῆς καππαδοκίας ἀχθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ἦν δὲ ὁ μάρτυς ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε. εὐμεγέθης τὸ σῶμα. τὴν ὄψιν εὐπρεπής. τὴν κόμην ξανθός. συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος :~ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πέτρου τοῦ ἡσυχαστοῦ. στίχ.

Ἡσύχως βίου τὸν στάδιον ἀνύσας.
Πρὸς ἡσύχιον πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν πέτρος ἐν τῷ πόντῳ γεννηθεὶς παρὰ εὐσεβῶν γονέων ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. ἐν γαλατίᾳ μὲν καὶ πρῶτον ἤθλησεν, εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν παλαιστίνην κατέλαβεν. ἐκεῖθέν τε πανταχοῦ προσδεξάμενος, κατήχθη εἰς ἀντιόχειαν. καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος. μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινὸς ὀλίγου διὰ ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλίγου τοῦ ὕδατος. οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν. καὶ καί τινα τοῦ νομα δανιὴλ, τοῦ δαίμονος ἐλευθερώσας τοῦτον τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους, ὑγίωσε. καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν, ὡς γραφέντα. τὰ δὲ. καὶ ἐξ ἀκοῆς ᾄδονται. οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος, ἐν τῇ ἀντιοχέων πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ. καὶ ἐνενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Ἐμμέτρων ἀνδρῶν ἑκάδας τριπλῶν δέκα.
Μεθ' ὧν πρὸ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

ᾠδὴ, ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα. τῆς εὐσεβείας, μύστης γεγένησαι. τῷ λαμπρῷ σου νυμφίῳ μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα χριστῷ. μεθ' οὗ κραυγάζεις, παμφήμως ψάλλουσα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὁ λόγος σου πάνσοφε. πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας. καὶ φωτοφόρος, ἔδειξε μάρτυρας. μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀμακαρίζοντας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν

Νεανις

ἀπειργάσαι. σὺ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι ;~

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ἐμάρουσε, ὁ θεῖος λόγος. δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων. μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων. καὶ δι' ἀγγέλου θαρρεῖν σοι προσέταξε. μὴ φοβούμενε καὶ μηδαμῶς. τῶν τυράννων ὑποστῆναι τὴν ἔνστασιν ;~

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις. καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις. τοῦ ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὁπλίτου. ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε. πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμοὺς. καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ δεσπότῃ προσῆξας. τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν μάκαρ. καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις. ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφανῶσαι. καὶ τούτῳ νυνὶ ἐνοικοῖς. μετὰ πάντων μαρτύρων παρίστασαι. Θ.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου. τὸν βουλῆς μεγάλης ἄγγελον κόρη. καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων. σεσαρκωμένον παναμώμε τέτοκας. τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος ;~

Κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος, γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, αἰκατερίνα ἡ μάρτυς. καὶ ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. ἄγγελος γὰρ οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη. δύναμιν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα. πιστῶς ἐβόα. χριστὸς ὑπάρχει, μαρτύρων καύχημα ;~

Ἕτερον κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος, β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες. ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον. αἰκατερίναν αὕτη γάρ. ἐν σταδίῳ τὸν χριστὸν ἐκήρυξε. καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε. ῥητόρων τῆς γνῶσιν καταπτύσασα. Ὁ οἶκος.

Τὴν ἐκ θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν ἡ μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε. γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχείων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον. καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν ἀγχιστείαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε. τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας. Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα ;~

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου. ἦχος, γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἱερὰν πανταχίαν. οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώνως ἄγγελοι μετ' εὐωχίας συνευδοκοῦσι. μάρτυρες μετ' εὐφροσύνης νῦν συγκροτοῦσι. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη. μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα ;~ Ὁ οἶκος.

Ὁ στερρὸς ἀθλητὴς, καὶ μαθητὴς μερκούριος. στρατιώτης τὸ πρὶν, ὑπάρχων πρὸς παράταξιν. ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθεΐας. τὴν τῶν ἑλλήνων στηλιτῶν θρησκείαν ψευδώνυμον. καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον καὶ ἀληθινὴν, τοῦ βασιλέως χριστοῦ. ἠμφιεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτοῦ, τὸν τίμιον σταυρὸν. καὶ ἐγκαυχώμενος φαιδρῶς, τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. ὅθεν πάντες ὁμοφρόνως εὐφημοῦμεν. μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα ;~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ πέμπτῃ, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνας. Στίχοι.

Αἰκατερίνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένος.
Ἔκ δὲ ξίφους καὶ μάρτυς ὢ καλὰ τρία.
Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως ἀλεξανδρείας. θυγάτηρ βασιλίσκου τινὸς, τοὔνομα κώνστου. πάνυ ὡραία. καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος. ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. ἦν δὲ ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. ἥτις πᾶσαν παιδείαν ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν, ἄκρως ἐμμαθεῖσα. ὁμήρου τε καὶ βιργιλλίου, τοῦ ῥωμαίων μεγίστου ποιητοῦ. ἀσκληπιοῦ τε καὶ ἱπποκράτους καὶ γαληνοῦ τῶν ἰατρῶν. ἀριστοτέλους τε καὶ πλάτωνος, φιλιστίωνός τε καὶ εὐσεβίου τῶν φιλοσόφων. ἰαννῆ καὶ ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων μάγων. διονυσίου καὶ σιβύλλης. καὶ ὅση ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ. οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν, ἀλλά γε καὶ τοὺς ἀκούοντας

Νύμφη χῦ, αἰκατερῖνα πανόλβιε. καθωράθης. θείας ὡραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη. καὶ κάλλει περιαστράπτουσα. διὸ καὶ γηθομένη, μελῳδεῖς τῷ δεσπότῃ. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας. καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου. ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς. δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας. διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ χῷ μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Εὐκλεὴς. καὶ φωτοφόρος πανήγυρις. τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε. τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, καταπατησάσης. ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ δεσπότῃ βοῶμεν. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Δόξα.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε. τῆς εἰκόνος, κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς. καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος. καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη πανύμνητε. Ἄλλος. Εἰσακήκοα κε.

Οἰκειώθης τῷ κτίστῃ σου. θείου μαρτυρίου θεόφρον πάθεσι. καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε. παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῶν ἄνωθεν. χάριτος ἱμάτιον, νῦν ἐνδέδυσαι. τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως. τοὺς χιτῶνας μάρτυς, ἐκδυσαμένη.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισαμένη. νικηφόρος ἀναδέδειξαι. καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι. Δόξα.

Ἐπὶ σὲ ὁ θεῖος. λόγος καταβέβηκεν ἀειπάρθενε. ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε. τῆς πολυθεΐας τὰ ὀμβρήματα.

ᾠδὴ, δ. Ἱματίμε ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, μάρτυς πανοίδιμε, τῷ τοῦ δεσπότου σου. καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι. αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχου. παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρυνάσα. σεαυτὴν προσφρόνως. ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ χῦ παστάδα. καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ. γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη. ὤφθης ἀγαπήσασα, μόνον ἐράσμιον. καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρόμον διήνυσας. εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ, τοῦ κενωθέντος. ἀναβοῶσα δραμοῦμαι νυμφίε μου. Δόξα.

Ἀληθῆ θεοτόκον. πάντων σε ὁμολογοῦντάς σε, πάναγνε δέσποινα. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. θεὸν λόγον εἰδότας κηρύττομεν. ἐν δυσὶν οὐσίαις. θελητικαῖς αὐτεξουσίαις. γνωριζόμενον κόρη θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κε.

Τειρόμενος τῇ λόγχῃ μερκούριε. ἀνενδότως. τεμνόμενος ἔφερες. θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ὁ πέτρα νοητῇ στερεώσας σου. τὴν καρδίαν. λίθῳ βαρυνόμενος. οὐ παρετράπης μακάριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ δεσπότου σου. χρηματίσας. δόξης ἐκοινώνησας. τούτου καὶ θείας λαμπρότητος. Δόξα.

Θανάτωσον παρθένε τὴν ζῶσάν μου. ἁμαρτίαν. ζωὴν ἡ κυήσασα. τὴν θανατώσασαν θάνατον.

ᾠδὴ, ς. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ. μαρτυρικοῖς τε κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι. καθορῶν ὁ ἀγαθὸς, λόγος καὶ ἄχραντος. ἐν θαλάμοις, σὺν οὐρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἰσχύσας διὰ σοῦ, τῶν τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος. καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον. θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα. μεγαλόφρον, αἰκατερῖνα πανοίδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν ἀδάμ. παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα. τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους. καρτερῶς ὑπομείνασα. καταβέβληκας εἰς γῆν, μάρτυς πανένδοξε. καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι. Δόξα.

Ἱλεώμενοι τὸν κριτὴν, τὸν υἱόν σου θεοῦ παρθένε. ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, μὲν

ἀπόρ-

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄.
Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε. τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παρεστάμενος. καὶ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος. τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σήν, τελοῦντας περιφύλαττε. τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας σοφέ. σθένει κραταιούμενος Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σεπτά. θελήσει ὑπομείναντος σαρκί. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥήματα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας. ὁμολογίᾳ Χριστοῦ, μάκαρ σεμνυνόμενος. καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν. ἰδέαν ἀγαλλόμενος. ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θκ.

Κόρης παρθένου ὡράθης σαρκούμενος. ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος. καὶ μάρτυρα πιστόν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι. Μερκούριον γενόμενον, αὐτοῦ τὸν ἀθλητήν. αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐθελουσίοις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος. τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη καὶ νικήσασα λαμπρῶς τὸν σκότους κοσμοκράτορα. στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους. ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας. ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα. θεία σοφία μάρτυς. λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ἰσοθεΐαν τοῖς ὠσί, τοῖς ἀσοψιθυρείσας. ὑπὸ κόρης ἁπαλῆς νῦν πατεῖται. τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ᾔσχυνεν, Αἰκατερίνα μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον. Θκ.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ. τῆς ἐκ σοῦ φανωθείσης τῷ κόσμῳ. διανάστησον ἁγνή. καὶ τύπους ἐξαλείφουσα. τῆς ἁμαρτίας μόνη. θεογεννῆτορ πανάμωμε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε. πῦρ καὶ δεσμά. ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὕμνεις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι. μάρτυς σοφέ. καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθροῦ φρύαγμα. ὡς ἀθλητής. μάρτυς γενναιόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας. Θκ.

Ἵνα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁγνὴ κύησιν. βάτος πυρί. ὤφθη καιομένη. οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξουσίου. διὰ στόματος μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε. καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε. τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἔπτηξας. τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ τὴν πλάνην ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, δεῦρο λέγων ἀνάβηθι. οἱ θησαυροί γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον, τοῦ ἁγίου. ἦχος, δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ᾔσχυνε. καὶ στεφανίτης στερρός, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν. ὅθεν τῶν οὐρανίων, νῦν συνήφθη χορείαις δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Τῆς ἑορτῆς ἦχος, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς καὶ ἀκηλίδωτος παστάς. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ θεόπαις Μαριάμ. μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς. καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαρίζουσιν ἀεί. καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα καὶ σωτηρία. σὺ ὑπάρχεις πανάχραντε.

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀθλητικήν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνστασιν ἐπεδείξω μάρτυς πανοίδιμε. τῷ δυσμενεῖ λίαν καρτερῶς. ἀντικαταστᾶσα. καὶ τοῦτον καταπατήσασα. ποσὶν ὡραϊσμένοις, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει. ἀθλοφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη

παμάμωμον. φοβηρὸν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ, ἄσπιλε ἀμόλυντε. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μῆτερ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν :~

Εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. εἰ βούλει ὁ προεστώς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου μερκουρίου, στιχηρά, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ πνς. ἀθλοφόρε μερκούριε. καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον. ὡς στρατιώτης ἀήττητος. τῶν ὅλων τῆς πίστεως. μυριάδας μονὴν, αἰθιόπων διέκοψας. καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως. μετὰ πάντων. ἀθλητῶν ἐστεφανώθης. μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Οὐρανόθεν σοι ἄγγελον. τὰς πληγάς σου ἰώμενος ἀπεστάλη νεύματι θείου πνς. ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε. ταῖς σούβλαις κεντούμενος πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος. καὶ τεινόμενος. καὶ δεσμούμενος λίθῳ. βαρυτάτῳ. καὶ τοῖς αἵμασί σου μάρτυς. περιρρεόμενος πάντοθεν :~

Βασιλεῖ στρατευόμενος. ἐπιγείῳ μερκούριε. ὑπ' αὐτοῦ τε, δαίμοσι προτρεπόμενος. θύειν θεόφρον μακάριε. βασάνους ὑπήνεγκας. καὶ κατάφλεξιν πυρός. καὶ τὸν βίαιον θάνατον. καὶ ἀνέδραμες. πρὸς χν στεφανηφόρος. καὶ συνήφθης. ταῖς ἀγέλαις τῶν μαρτύρων. ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος :~ Δόξα, ἦχος, β΄.

Βίον ἄυλον ἐξησκημένη. βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα. ἔστης φωτοφόρος αἰκατερίνα σεμνή. ἀνθηφοροῦσα, τοῦ θυ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον ἐπένδυμα ἐνδεδυμένη. δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας. καὶ ῥητόρων ἔπαυσας. τὰς φλυάφους ῥήσεις πολύαθλε :~ Καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα, παρθένον καὶ θκον. ἐν ναῷ κυ προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος χυ, θυ τῶν ὅλων, παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε. τὴν ἀειπάρθενον τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον, μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι χαρμονικῶς συνακολουθήσατε. τὴν μητέρα τοῦ θυ γενομένην. καὶ τὴν χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς. τὸ χαῖρε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν. τῇ κεχαριτωμένῃ. τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου ἰῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατερίναν τὴν πανοίδιμον ἄσμασι μέλπω. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Αἰκατερίνη τῆς πανσόφου μάρτυρος. ταῖς ἱκεσίαις χε. τὸ ζοφερὸν ὄμμα. τῆς ψυχῆς μου φώτισον. αἴγλην διδούς μοι δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας. τὴν ψυχοφθόρων παθημάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσα.

Ἰθυνομένη τοῦ δεσπότου πάνσοφε. θείοις προστάγμασι. καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ᾄδουσα. καὶ τυράννων τὰς φρένας. αἰκατερίνα κατέπληξας. λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι :~

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε. τῇ κραταιᾷ τοῦ χυ. εἰδωλικὴν ζάλην, μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ σρς. τῷ ἱστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ πνς. ᾆσμα τῷ θῷ ἀναμέλπουσα :~

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν. αἰκατερίνα σοφή. καὶ θείαν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα. τῆς ψευδωνύμου γνώσεως. ἀθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προστάτας κατήσχυνας. τούτους κατακράτος νικήσασα :~ Θκ.

Τὴν θκον σὲ κηρύττειν ἅπαντες. πάσης αἱρέσεως, ἀποτρόπαιον φρονεῖ. σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες. τὸν ἐπέκεινα πάσης, θεοκυήτορ τῆς κτίσεως. λόγον τοῦ θυ τὸν ἀΐδιον :~

κανὼν τοῦ ἁγίου μερκουρίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μερκούριός με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

θῦ δὲ τέξῃ παμάγνε :~ ἀπ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἰσραὴλ. καὶ θείας ξυνωρίδος. ἰωακεὶμ καὶ ἄννης. ὑφ᾽ ὧν ἁγνὴ τεχθεῖσα. προσήχθης νῦν τῷ κτίστῃ σου :~

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε παρθένον. μαρίαν ἀπειράνδρως. ἁγνὴν τὴν θεοτόκον. δι᾽ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις :~ Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κέ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ χῦ καὶ πανσόφου αἰκατερίνας, καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται, καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν εἰσοδίων, καὶ ψάλλομεν τὸ μακάριος ἀνήρ. καὶ εἰ μὲν βούληται ὁ προεστὼς, ψάλλεται. καὶ ὁ ἅγιος μέγας τῆς ἁγίας. εἰ δ᾽ οὖν ψάλλεται εἰς τὰ ἀπόδειπνα. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η. καὶ ψάλλομεν δ΄ τῆς ἑορτῆς. καὶ τῆς ἁγίας ἄμα δ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος, α΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ κυρίῳ ᾄδοντες. τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν. τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν. τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ θεῷ. ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, ζαχαρίας δέχεται. εὐφραινόμενος ταύτην. ὡς θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, χῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ. προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ, κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ. ἰωακεὶμ καὶ ἡ ἄννα τῷ πνι. καὶ παρθενικαὶ χορείαι, τῷ κυρίῳ ᾄδουσι. ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι. καὶ τιμῶσαι τὴν μρα αὐτοῦ :~

Σὺ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. ἀποστόλων δόξα. καὶ μαρτύρων καύχημα. καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνάκλησις, παρθένε μῆρ θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν. ἐν τῷ ναῷ τοῦ κῦ προέλευσιν. καὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες. ψαλμικῶς τὸ χαῖρε σοι. τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν. τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα τῆς ἁγίας. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις, ἡ ἀλεξάνδρεια. τὰ σπαργανά σου μάρτυς. ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου κατέχουσα προφρόνως. διὸ καὶ ἡμεῖς. εὐσεβῶς ἑορτάζομεν. αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν. ὑπερμάχου τῶν τιμώντων σε :~

Αἰκατερίνας τὴν μνήμην, νῦν ἑορτάσωμεν. αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας. τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις. καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. καθεῖλε στερρῶς. καὶ ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς. ὁ θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε μάρτυς. αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ σίναιον ὄρος. ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον. μωσῆς μὴ φλεγομένην. ἐν τούτῳ χς. τὸ θεαρεστὸν σκῆνός σου. νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει, ἕως καιροῦ. τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ :~

Δόξα, τῆς ἁγίας. ἦχος, β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει. τῆς θεοσόφου μάρτυρος αἰκατερίνας, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες. καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἀνθεσι καταστέψωμεν. χαίροις βοῶντες αὐτῇ. ἡ τῶν φλυάφων ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων. καὶ τούτους, πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. χαίροις. ἡ τὸ σῶμα, πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι᾽ ἀγάπην τοῦ ποιητοῦ σου. καὶ μὴ καταλυθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. χαίροις. ἡ τὴν ἄνω μονὰς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα. καὶ δόξης αἰωνίου καταξιωθήσασα. ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὕμνῳ δοίσου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἦχος, [illegible].

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα. παρεγένου ἐν ναῷ κῦ. τοῦ ἀναστραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη τότε καὶ γαβριὴλ ἀπεστάλη. πρὸς σὲ τὴν

πανά-

θεσπέσιον ὑμνήσωμεν :~
Ῥάβδῳ στηριχθέντα, δυνάμεως τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ ἱερουργήσαντα, καὶ ἱερουργηθέντα. καὶ χ(ριστ)ῷ προσαχθέντα θῦμα. πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν :~
Ὅλῃ συγκραθέντα, τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς τριάδος. καὶ τῷ φαεινοτάτῳ, ταύτης ἐνδιδόμενος φέγγει. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, πέτρον τὸν θεόκλητον ὑμνήσωμεν :~
Ἡμέροις μοι ἀφθόνως, ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν. ὡς γὰρ ἱεράρχης, ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν. καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων ἀθρόως. τῶν σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε. Θ(εοτοκίον).
Σὺ εἶ θ(εοτό)κε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις. τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν. ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν :~ Ὁ εἱρμός.
Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ. ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν. ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.
Τῷ κορυφαίῳ κήρυκι, ἠκολούθησας πέτρε. καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐκκλησίας. ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας. ὀρθοδόξους φαιδρύνων. τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου. καὶ ἀπείρων θαυμάτων σου. ὅθεν τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν πέτρε μνήμην παμμάκαρ. αἰτούμενοι πρεσβείαις σου. ψυχικὴν σωτηρίαν.
Καὶ τῆς ἑορτῆς.
Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος. ἡ πανάγαστος κόρη. ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται σήμερον παραδόξως. καὶ ταύτης προπορεύονται. ἀσωμάτων τάγματα. καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι. μετὰ πλήθους λαμπαδηφόρων παρθένων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στί(χους), δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος, πλ(άγιος) α'.
Χαίροις ἀσκητικῶν.
Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν. τοῦ θείου πυρὸς, σοφὲ καταγώγιον. τὸ κλῆμα τὸ τῆς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς. εὐθαλὲς παμμάκαρ, καὶ πολύφορον. ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, δογμάτων σωτήριον. γλεῦκος

ποτίζων. καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε. τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας παμόλβιε. μάρτυς ἀκαταγώνιστε ὅσιε ἄνθρωπε. τῆς ἐκκλησίας ὁ στῦλος. τῆς εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα. χ(ριστ)ὸν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~
Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πυκτίς. ὁ τῶν ἀρρήτων, ὑμνῳδὸς γραφικώτατος. ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς ἐκκλησίας στερρὸς. στῦλός τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος. κανὼν ἀκριβέστατος. μυστογράφος σοφώτατος. εὔστομος γλῶσσα. πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα. ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος. ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον. ὁμοῦ ὁ ὅσιος. κλῆμα μαρτύρων τὸ κλέος. τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα. χ(ριστ)ὸν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~
Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν. διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα. ὑπέστης ἀπερι(τ)ρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν παμμάκαρ, καὶ τὸν θάνατον. διὸ τῆς ἔνθεν, μακαριότητος ἔτυχες. καὶ τῆς γλυκείας. τοῦ σ(ταυ)ροῦ μεθέξεως. καὶ τῆς πρότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. πέτρε μακαριώτατε. ἡ πέτρα τῆς πίστεως. κλέος τῶν θείων μαρτύρων. ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα. χ(ριστ)ὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.
Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς. ἡ θ(εοτό)κος, ἐν ναῷ κ(υρίο)υ προσάγεται. καὶ ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κ(ύριο)ς μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~
Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β'.
Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.
Φῶς σε τὸ τρισλαμπὲς. ἀνάψαν θ(εοτό)κε. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης. ὁσίων φοβοῦσι, ἐκπέμπει μεγαλυνόν σε :~
Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.
Ῥίζης μὲν ἐκ δα(βί)δ, ἐβλάστησας παρθένε. ὁ γαβριὴλ τὸ χαῖρε. κομίζων σοι ἐβόα,

φωτὶ καταλαμπόμενος. κυρίων ἀδύτων. ἐπιβὰς γηθόμενος. καὶ βοῶν σοφὲ τῷ ποιήσαντι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιμα περιφανῶς, εὐαρεστήσας χριστῷ. τῷ θεῷ θεομακάριστε. τῇ χορῷ τῶν ἀΰλων, σαυτὸν παραδέδωκας ἑκουσίως, ψάλλων πανόλβιε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ολος πεφωτισμένος ἠξιώθης. ἰδεῖν τὸν χριστόν σοι προμηνύοντα. τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα. δεινῶς διαρρήξαντα. ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν ὅσιε. εὐλογητὸς ἐκ βοῶν. ὁ τῶν πατέρων θεός.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ θεέ. ὁ κύκλος οἰκῶν καὶ περιέχων. καὶ ἐκφέρεται γάλα, μαζῶν σου ὁ φέρων υἱόν. προνοίᾳ πᾶσαν νάματι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος. ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος. περιεβάλου ἔνδοξε. ἀφθαρσίας χιτῶνα. καὶ εἰς τὰ ἄνω, κατοικεῖς ἱεράρχα βασίλεια.

Συνεπάφη σοι μάρτυς πολύαθλε. τὰ κλοιὰ οἷς δεσμούμενος ἔλυσας. τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος. ἱεράρχα κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Εμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος. καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος. θαυματουργίᾳ κρείττονι δωρουμένη ὡράθη. ἔνθα τὸ θεῖον. ἱεράρχα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν. ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος. μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν. ἐπανάγαγε μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις. καὶ σεπταῖς σου ἐνθέοις δεήσεσιν. Θεοτοκίον.

Ωφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θεάματος. ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος. καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γίνεται. καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον, καὶ τὴν τεκοῦσαν. μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην: τῆς ἀρείου κακίστης βλασφημίας. τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας. τῶν τῆς ἐκκλησίας, θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν ἀποστόλων. πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος κορυφαῖος. στῦλος μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε. πέτρε θεοφόρε. καὶ ἱερουργός τε, τῶν θείων μυστηρίων.

Εμυήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας. τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρῆμον. καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν. διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, θεὸν πέτρε θεόφρον. Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, παρθένος διαμένεις. ὡς πρὸ τόκου, παρθένε θεοτόκε. τὸν πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου. τῷ μωϋσεῖ
" μυστήριον γνωρίσαντα. κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑ-
" περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδού σε χοροὶ πατριαρχῶν. συνόμιλον ἐδέξαντο, κλῆμα ἔνδοξε. πόθῳ ἀγαλλόμεναι ἀπαύστως. μεθ' ὧν καὶ συνευφραίνονται μαρτύρων. ἀπόστολοι προφῆται καὶ δίκαιοι. οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ωραῖόν σε βότρυν τῆς ζωῆς. προσήγαγε, γεωργία τῆς τοῦ πνεύματος. πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου. ὑπάρχων ἰησοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας. τῆς ἀθείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς. ἀνέβλυσας, διδαγμάτων πέτρε ἄβυσσον. καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα. δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐξήρανεις ἐπομβρίαις τοῦ πνεύματος. κλῆμα μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ηθεοφεγγὴς καὶ ἱερά. καὶ εὔσημος καὶ ἁγία. καὶ περίβλεπτος. καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη ἔνδοξε. καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν θεόν. ὡς πύρινος παναγία, θρόνος ἄχραντος. φύσιν βροτείαν εἰληφότα. καὶ ταύτης συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν. ἀπόρρητον δι' οἶκτον ἀμέτρητον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὸν προβληθέντα.

Τὸν προορισθέντα, ἁγίως ἱερατεύειν. καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα. καὶ χριστοῦ μιμησάμενον πάθος. πέτρον τὸν

θε-

Η ἔκλισε μοι μὴ φέροντι μέχει καὶ τέλους,
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἑρμογένης, ἐπίσκοπος ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ, τελειοῦται.

στί. Α παύσας ἑρμογένην αἰώνων γένους,
Κατήχυνας φρύαγμα δαιμόνων γένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι φιλούμενος καὶ χειστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Φ ιλούμενον τέμνουσι καὶ χειστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι χυ φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς. τῆς εἰσόδου ἀναφραγείσης τελειοῦται. στί.

Μ άτην ὀπῇ τὰ κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις,
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς θεὸν τρίβος γίνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος προκόπιος καὶ χειστοφόρος, ξίφει τελειοῦνται.

Ο προκόπιος ὡς ἐγὼ χειστοφόρε.
Θ οῦ καὶ σὺ φησὶν εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν κοεί(ν)θῳ. καὶ τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν γρηγορίου. τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ πέτρᾳ. ὃς ὥρμητο ἐκ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν. καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδώρου τοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ. στί.

Δ ῶρον θεοῦ τέμνουσιν ἄνομοι ξίφει.
Θ εοῦ δῶρον φέροντος αἵματα χύλου.

Οὗτος ὁ ἅγιος κρατηθεὶς ὑπὸ ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, παρὰ σαλουστίου τοῦ ὑπάρχου ἁρπαγεὶς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν ἰουλιανὸν καθ᾽ ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς ἰουλιανοῦ ἐγεγόνει, ᾀδομένων δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων χειστιανῶν τὰ τίμια λείψανα. ἐπιφθεγγομένων καθ᾽ ἕνα στί. τὸ, αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς. ὧν εἷς ἦν ὁ μάρτυς θεόδωρος. ὃς, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βυρσαῖς τὰ νῶτα κατεξάνθη. καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη. καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἱρκτῇ παρεδόθη. τῇ ἕωθεν δὲ ὁ ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ ὑπάρχου

τῆς μὲν καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν παχόντων χειστιανῶν διὰ τὸν χυ μέχρι τέλους, εἰς οὐ ἦττα μενων, τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι. εἰς ἀνακλησιν δὲ καὶ χαρὰν τοῖς διωκομένοις. πεισθεὶς ὁ θεομισὴς, ἐκέλευσε τὸν ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ κυ ἀγωνιστὴς, ἐρωτώμενος τινῶν εἴπερ ἠσθετο οὐδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασάνους, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔφη ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθέσθαι. εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα. ὅθεν ἠρέμα ἀπαλλύντα καὶ ψυχρὰν, τοῦ προσώπου ἐκ μαστομένην τὸν ἱδρῶτα, καὶ παραινούμενον θαρρεῖν. διὰ τοι τοῦτο καὶ τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἥσθηναι. ἀλλ᾽ ἀναῤῥωσθῆναι. ἔφη. συναπωσθῆναι καὶ ἔλεγε καὶ τὴν τῆς ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. τοιαῦτα δὲ δρακὼς ὁ παράνομος ἰουλιανὸς, αὐτὸς μετὰ πικρῷ καὶ ὑπομειδήσῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν περσῶν. ὁ δὲ ἅγιος θεόδωρος, ἐν κω ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~

ᾠδ, ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Π υρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως. πῦρ ἀπετέφρωσας. τῆς ἀθείας σοφέ. πιστοὺς δὲ ἐφώτισας. φόβῳ κραυγάζοντας. ὑπερύμνητε. ὁ τῶν πρων κς, καὶ θς ἀλογητὸς εἶ.

Ε κ τῆς ῥώμης, τὰς ἁλύσεις περικείμενος. ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς. διὰ θαλάσσης ἄθλων. χερσῶνα κατέλαβες, ἔνθα διήνυσας. τὸ μαρτύριον. καὶ τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνας σου, τοῦ χυ ἱερομύστα :~

Π ύρα ὤφθης. τὸ σεῖον παμόλβιε. μέλος φωνοῦσα ἡμῖν. καὶ καταθέλγουσα. καρδίας πρὸς ἔνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς. μάρτυς ἔρωτα. ὁ τῶν πρων κς. καὶ θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~ Θ.

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος θελήματι. τὸ εἶναι πάναγνε. ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικήν. λαμβάνει καὶ τίκτεται. λύων τὰ χρόνια. παραπτώματα. τῆς συμπτωθείσης ἄχραντε, τῶν βροτῶν φύσεως οὐσίας :~

Ἄλλος. Παῖδας θεοσεβεῖς.

Β ίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος. καὶ θείῳ

φωτὶ

ῥητῶν, σήμερον χαίρουσι καλῶς. κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ χριστοῦ. τὸ ῥέθρον κόσμον βρύουσι τοῖς τῆς θεογνωσίας. πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ σωτῆρος. ἀμφότεροι, τῆς θείας χάριτος οἱ λαμπάται, καὶ μύσται τῆς ἀῤῥήτου σοφίας. καὶ τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοί. οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι, παντοίοις δεινοῖς καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδʹ. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κλήμεντος ἐπισκόπου ῥώμης. στίχοι.

Ως λῆμα χριστοῦ τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Γέγονας κλήμη, οἶνον θεῖον προχέων.
Βληθεὶς ὁ κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους. φαύστου καὶ ματθιδίας υἱός. πᾶσαν παιδείαν τῆς ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως. καὶ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπεδεύεται παρ' αὐτοῦ. κῆρυξ δὲ τοῦ εὐαγγελίου γεγονώς. καὶ τὰς τῶν ἀποστόλων διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ ῥώμης ἐπίσκοπος. ἀλλὰ παρὰ δομετιανοῦ κρατηθείς, τιμωρεῖται. ὡς μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προστάγμασιν ἐν ἐρήμῳ πόλει παρακειμένῃ τῇ χερσῶνι, ἐξορίζεται. ἐκεῖθεν τε πάλιν δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται. ὁ δὲ τῶν θαυμασίων θεός. δοξάζων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. ἔκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου μνήμῃ. καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, μεγάλη ἦν τοῖς ἠλπικόσιν εἰς χριστὸν εὐφροσύνη. καί ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης καὶ τοῦ λαοῦ εἰσεληλυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ οἵτινες οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες. εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτόν, πάλιν τοῦ κύματος ἅμα κεχωρηκότος προσελθόντες, εὗρον τὸν παῖδα ὑγιῶς, καὶ τῇ τοῦ ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. ὃν ἐπερωτήσαντες, ἔμαθον. παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε ἁγίου διατρέφεσθαί τε. καὶ ἐκ τῶν ἁγίων αὐτοῦ πρεσβειῶν χάριτος, τῶν ἐναλίων τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. καὶ τοῦτο ἀναλαβόμενοι. καὶ τῷ ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀνεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν θεόν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος πέτρου, ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας. στίχοι.

Ἄρρηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς πέτρος,
Ὃς εἶδε χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας. καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτόν. προσκειμένου τοῦ ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν δὲ αἰτοῦντος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἄκαμπτος ὢν οὐκ ἐνένευε μὲν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπεπέμψατο. ἐπαρασάμενος αὐτόν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ. ἔφη γάρ, τὸν κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα. περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν, παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτὸν ἐν συμβόλῳ. δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ. κατὰ τὸ ὁμοούσιον διαίρεσιν. καὶ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἁγίοις, ἐτελειώθη κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν. τὴν κάραν ἀποτμηθείς :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάλχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχοι.

Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νοάν.
Ψυχὴν ἀπάξαι μάλχε τὴν σὴν κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος χαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχοι.

Θεὶς πάντα πόρρω χαρίων ψυχῆς χάριν,

Ἡ σχω-

Ἀναπλάττει συντριβεῖσαν. καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν. τὴν βροτείαν φύσιν, ἄχραντε θεὸν σωματώσασαν. καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμε. ὦ κραυγάζομεν, δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν, ὁδὸν τρίβον πέτρε. ἔφθασας μονάς, τὰς ἄνω θεοφόρε ἱεροσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων. καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι :~

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς, τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ. ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης. καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην. ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε :~

Νέος τὶς πέτρος, ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως. ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε. καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ δεσπότου σου παμόλβιε :~ Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία θεοῦ χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

ᾠδὴ ε. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου χριστέ.

Μαρτυρίου αἵματι, φοινίξας ἱερῶς. τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν. λαμπροτέραν ἔνδοξε, ἐναποτέλεσας. μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων προσεχώρησας :~

Ἀναιμάκτους ἔθυσας. θυσίας τῷ χριστῷ. τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τυθεὶς προσήνεξαι, τοῦτο, ὡς σφάγιον. καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἀθλητὰ θεομακάριστε :~

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς πέτρου φοιτητής. καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱεράν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε. ἡ σιὼν ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο :~ Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ. καλλονὴν τὴν τοῦ ἰακώβ. ταῖς ἐνθέοις πράξεσι, καλλυνόμενοι. εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ἡ πέτρα ὑπέρβας τῇ τῆς πίστεως. ἀθλοφόρε. ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι :~

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ πνεύματος ἱεράρχα ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας

ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε τοῦ σταυροῦ. τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Κατάπαυσον τὸν ἄγριον κλύδωνα. τῶν παθῶν μου. ἡ θεὸν κυήσασα. τὸν κυβερνήτην καὶ κύριον :~ ᾠδὴ ϛ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑπὸ βάθραν. καὶ θεμέλιον πέτρου τὰ λόγια. κεκτημένος. ἐν αὐτοῖς ἐδομήσω ὡς ἔμψυχος. τῆς τριάδος οἶκος. καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας :~

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι. καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας. ἱεράρχα κλήμη. ἀθλοφόρε χριστοῦ γενναιότατε :~

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος. ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα. ἱερομαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον :~ Θεοτοκίον.

Μεμύηται. ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου. καὶ παρθένον. ἐν γαστρὶ σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν. τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε :~

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος. τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, παμμακάριστε :~

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτήν, σαυτὸν προσενήνοχας, πέτρε θεσπέσιε. τῷ θυσίᾳ διὰ σὲ γενομένῳ θεῷ :~

Λογίων τῶν τοῦ πνεύματος πλησθεὶς. πρὶν κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα :~ Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ θεοῦ καὶ κιβωτόν. καὶ παστάδα ἔμψυχον. καὶ πύλην οὐράνιον, θεοῦ οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~ Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι. εὐσεβείας ἔνθεοι, στῦλοι ὡς ὄντες κραταιοί. κλήμη σὺν πέτρῳ πανεύφημοι. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. Ὁ οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στερρᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ. οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρ

 ῥήτως :~

ἔβλυσας κρουνούς, θεογνωσίας ἀοίδιμε ἐπά-
σαν κατήρδευσας, τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Θεοτοκίον.
Κυριοτόκε, ἡ τὸν Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα τὸν
σωτῆρα τοῦ παντός. αὐτὸν δυσώπει. σωθῆ-
ναί με. παθέσιν ἑκάστοτε, περιαντλού-
μενον. Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.
Ἀνῆλθε ὁ χειρούμενος τῷ σχήματι. ὡς ἐναρμά-
τιος ἐπί, πρὸς τὰ [illegible]ρία. ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν,
Χριστὸς εἰσελήλυθεν. ὁμόνομος ἀναμάρτητος:~
Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας. καὶ
ζωὴν τὴν ἀκήρατον, εὗρες μακάριε. ἔν-
θα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε. σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~
Ὡς φοίνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος. ὡς ἐ-
λαία κατάκαρπος, ὤφθης θεόπνευστε.
ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου. ὡς σμύρνα καὶ λίβανος.
ὡς μύρον εὐωδέστατον:~ Θεοτοκίον.
Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε. καὶ παρθένος
ἔμεινας. μῆτερ ἀπείρανδρε. Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς. ὁ εἱρμός.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς
ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστιν
ὅμοιος. δεδοξασμένε Κύριε. Κοντάκιον τοῦ ἁ-
γίου Πέτρου. ἦχος γ΄. ἡ παρθένος σήμερον.
Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύ-
νας. ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακά-
ριστε Πέτρε. Ἄρειον τὸν ἀποστάτην κατα-
διώξας. ὅθεν σου, τὴν παναγίαν μνήμην τε-
λοῦντες. ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν. Χαίροις
Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως:~ Ὁ οἶκος.
Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀπελθόν-
τες πορευθῶμεν τῷ νοΐ κατίδωμεν πράγ-
ματα, μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέν-
τα. πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρό-
βατον ἄκακον, ὁ ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβο-
λος. Πέτρος, ὁ νῦν συγκαλεσάμενος ἡ-
μᾶς ἐνταῦθα. καὶ τὴν ἁγίαν χάριν προθέ-
μενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν. ἡ
εὐφρήσαντες νῦν ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶ-
μεν. Χαίροις Πέτρε ἡ πέτρα τῆς πίστεως.
ᾠδὴ ε΄, ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς. ἁπλω-
θεὶς τῇ βασάνων κατατομῇ. ὡραίους ἐξήν-
θησας, ἀξιάγαστε βότρυας. σεπτοῦ γλεῦκος
ἀεὶ ἀποστάζοντας. καὶ καρδίας πάντων,
πιστῶν κατευφραίνοντας. ὅθεν συνελ-
θόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν
γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. ἱεράρχα
πολύαθλε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.
Τοῦ ἁγίου Πέτρου, Ὅμοιον.
Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ. ἡγησάμενος
ποίμνης ἐπὶ νομαῖς, εὐζώους ἐποίμανας,
τῶν πανσόφων δογμάτων σου. ἀπελάσας
Ἄρειον ὡς λύκον ἀνήμερον. ἐπιβαίνοντα ταύ-
τῃ, ἀθέοις διδάγμασιν. ὅθεν τὴν ψυχήν σου,
ὑπὲρ ταύτης ἐκδόσας, ποιμὴν ἀνηγορεύ-
σαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. ἱεράρχα μακάριστε.
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι. Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.
ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Πρὸ συλλήψεως ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ
Θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσ-
ηνέχθης νῦν αὐτῷ. ἀποπληροῦσα πα-
τρῴαν ἐπαγγελίαν τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς
θεῖος ὄντως ναός. ἐκ βρέφους καθαρῶς,
μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν ἀποδοθεῖσα ὤ-
φθης. δοχεῖον τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φω-
τός. μεγάλη ὄντως ἡ πρόοδός σου, μόνη
θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε:~
ᾠδὴ ς΄, δ΄. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.
Λαμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι.
τοῦ Πνεύματος. εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς
ψυχὰς κατελάμπρυνας. τὸ τῆς ἀγνοί-
ας δὲ σκότος, τὸ βαθύτατον. ἀπεδίω-
ξας τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε:~
Ἡ κατάκαρπος ὡς κλῆμα, ἐκβλαστήσασα
ἄμπελος. Ἰησοῦ παμμάκαρ, φόρον ἐπι-
γνώσεως βότρυας. ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυ-
ρίου. οἶνον βλύζοντα. τὰς καρδίας πάν-
των, πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα:~
Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κυ-
ρίῳ. μεμαθητευμένῳ. λόγῳ μακαρί-
σαντι πάνσοφε. τοῦτον ἀξίως λαβόντα.
ἀποκάλυψιν. ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς
ὡς θερμότατον:~ Θεοτοκίον.
Ἀγα

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν. τὴν μόνην θεοῦ. τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον. παρθένοι γηθοσύνως, λαμπάσι φαιδραῖς, τὴν παρθένον καὶ ἄχραντον. ἐν τῷ ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ ποιητοῦ, γηθοσύνως λιτανεύσατε :~ [illegible],

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, ἐπιστῶς εἰς δέξασθαι. παρθένοι λαμπαδοῦχοι. εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν. τὴν ἄχραντον νεᾶν, καὶ πάντων χαρὰν. τοῦ θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι. εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί. θεοτόκε ἀειπάρθενε.

[illegible]. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας. ἁγίας καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς. ἡ θεοτόκος ὄντως. ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ. ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ. συντηρουμένη θείῳ πνεύματι.

Δόξα. τοῦ ἁγίου πέτρου. ἦχος, δ'.

Ἀνατολίου.

Χειρὶ θεοῦ, χρισθεὶς εἰς ἱερέα. τοῦ κορυφαίου συνώνυμε. καὶ ἔργοις συμμέτοχε. τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν. ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς ποιμὴν. ἐν μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς. τῷ ἀθλητικῷ αἵματι. τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας. τοῦ λαοῦ προθυόμενος. καὶ χριστῷ συμμορφούμενος. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος, [illegible].

Ὃ δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε. προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον, ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσι σε παννύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῷ ναῷ ἱερατείας εὐφραίνεται, ἀπολαβοῦσα δεσποινα. καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενα σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμεν σοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν ἁγίων.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, εἷς, καὶ τῶν ἁγίων, δύο. κανὼν τοῦ ἁγίου κλήμεντος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Θείας σε κλῆμα, μάρτυς ἀμπέλου σέβω. ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παρεστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος. καὶ θείας λαμπόμενος, πέρι λαμπρότητος. τὴν ζοφώδη μου, καταύγασον καρδίαν. ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν :~

Εἰς βάθη τοῦ πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος ὅσιε. ὁσίως ἐνέκυψας. καὶ κατενόησας. ὡς ἐχώρησας, τὰ ἀκατάληπτα. μονούμενον κηρύττων. μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πετώμενος, τῷ τοῦ σταυροῦ διεπέρασας. τοῦ βίου τὸ πέλαγος, μάρτυς πανάριστε. καὶ τὸν ἀΐδιον, κατέλαβες λιμένα. τῆς ἀνωλαμπρότητος, κλήμης πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ἁγίασον δέσποινα. τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν. ἡ τὸν ὑπερούσιον, λόγον κυήσασα. καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων, θεοχαρίτωτε :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου πέτρου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον πέτρον,

Ἀνθ' ὧν τῶν πατέρων. ᾠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι. φωτισμὸν ἡμῖν παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου πάτερ πανόλβιε :~

Γνώσει μεμυημένος. καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος. παμμακάριστε πάτερ, τῷ χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος :~

Κόσμος πεποικιλμένος. καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα. τῇ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ. πρὸς θεοῦ ἐδωρήθης μακάριε :~ Θεοτοκίον.

Ἄχραντε θεοτόκε. ἡ σεσαρκωμένον, τὸν ἀΐδιον. καὶ ὑπέρθεον λόγον. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε :~

ᾨδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς ἐν θεῷ ὡδήγησε γνώσεως. ὁ τοῦ κόσμου διαυγὴς. καὶ καθαρώτατος ἥλιος. πέτρος ὁ θαυμάσιος θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου. τῶν τοῦ πέτρου ποταμὸς, ῥαμάτων πλήρης τοῦ πνεύματος. μάρτυς ἐσχημάτισας θεομακάριστε :~

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ πνεύματος. ὅθεν

δα, παρθένον καὶ θεὸν ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν. εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε. τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι. χαρμονικῶς, συνακολουθήσατε, τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς. τὸ χαῖρε, σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν. τῇ κεχαριτωμένῃ τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἡ ἀκολουθία ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ΄. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἱερομαρτύρων, κλήμεντος ῥώμης. καὶ πέτρου ἀλεξανδρείας.
Εἰς καὶ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου κλήμεντος.
ἦχος, δ΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς. πέρ πεφυκὼς ἱεράρχα. ὡραίους ἤνεγκας. βότρυας ἐν πνεύματι. δογμάτων πάνσοφε. ἀποστάζοντας πάντοτε. σεπτὸν οἶνον. θείας ἐπιγνώσεως. καὶ κατευφραίνοντας. πάντων, ὦ σεβών τὰς καρδίας. τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων. κλῆμη θεοφόρε παμμακάριστε.
Πέτρου, κορυφαίου μαθητοῦ. περ γεγονὼς μιμητὴς πέτραν. τούτου ἐδόμησας. λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε. καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον. ναοὺς δὲ ἤγειρας. θείους, εἰς τιμὴν τῆς τριάδος. μάκαρ, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω. καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.
Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν. ἡλιος ἀνέτειλας περ καταλαμπρύνων τὴν γῆν. αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου. καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. ἐπὶ φθάσας δὲ μέχρις ἕως τέλους μάκαρ. ἔδυς θανατούμενος. καὶ διαμένεις λάμπων. κλήμη. πρὸς χριστὸν τὸν ἐκεῖθε. λάμψεσι πλουσίως ἀπαύστως. θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος. Ἕτερα, τοῦ ἁγίου πέτρου ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου τριάδος, τὸ ὁμοούσιον. διεκδικῶν παμμάκαρ. ὡς ἀκτίστου μονάδος. ἄρειον καθεῖλες. δείξας ἡμῖν. τοῦ υἱοῦ τὸ ἀμέριστον ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ πατρί. καὶ τῷ πνεύματι θεότητος :—
Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμή. ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη. ἄμφω σφραγισθέντα. πέτρε σοφέ. τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου. ὡς τοῦ παιδὸς μωϋσέως ἐστηρίχθη. τῇ ψηφίδι τῆς σεπφώρας ποτέ.
Ἱεραρχικῶς διαπρέψας, ἱερομάρτυς χριστοῦ. μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως. ἔνθεν διαμφοτέρων στέφος λαβὼν. ἐκαρτέρεις κοσμούμενος. ἱερωσύνῃ, καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς. διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα τοῦ ἁγίου κλήμεντος. ἦχος, πλ. β΄.
Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως, ἀπασχολήσας τὸν νοῦν. περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε κλῆμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. δόσε, τὸ κυρίως. καὶ πρώτως ὄν, ὃ ταύτην ἐπέλκυσε. διὰ πέτρου τοῦ τῶν ἀποστόλων ἐξάρχοντος. ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε. καὶ αὐτοῦ διάδοχον, καταλέλοιπεν ἄξιον. μεθ' ὃν τὴν ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγών. μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας. οἷα θεός. θεῷ τῷ ὄντι, ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀναπαύστως τυχεῖν καθικέτευε. ἱερομάρτυς ἀπόστολε. Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.
Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα. παρεγένου ἐν ναῷ κυρίου. τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ γαβριὴλ ἀπεστάλη. πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διό, ἄσπιλε ἀμόλυντε. ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μῆτερ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν :—

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. ἦχος, α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δ ὅτε

καπλήσει μόνη εὐλογημένη ὁ Θεὸς ὁ ἐκσοῦ, σάρκα προσέλαβεν. ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεός. ἄτρεπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ο εἱρμός.

Ἐργαζόμενον ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς θαλάσσης, ὅριον ψάμμον. καὶ συνέχων τὸ πᾶν. σὲ ὑμνεῖ ἥλιος. σὲ δοξάζει σελήνη σοὶ προσφέρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις. τῷ δημιουργῷ καὶ κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, παρὰ σεβῶς θεολογήσας. τὴν παμβασιλίδα τριάδα. τὴν θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον. νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι. ἱεροφάντορ ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχη θεοφόρε. τῶν τῇ ἱερὰν καὶ φωσφόρον. τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε. διὰ παντὸς μνημόνευε. τῷ σῷ δεσπότῃ παριστάμενος.

Ἡμεῖς μοι τὴν ἄφθονον χάριν. τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι θεόφρον. πλέξαντι προθύμω καρδίᾳ. τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος. ὡς ἱερεὺς πιστότατος. ὅσιε πάτερ ἀμφιλόχιε :~ Θεοτ.

Ἀδάμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης. τοῦ δὲ θεοῦ μήτηρ ἐδείχθης. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης. ἁγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως. εὐλογημένη πανάγνε. διόσε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ.

Ἰδὲ λαμπρὰ πανήγυρις. ἰδὲ μνήμη ἱερά. ἰδὲ χάρις, πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς. ἀφθόνως, ἰάσεις πηγάζουσα. προσέλθωμεν. βρύει γὰρ ἡμῖν ἡ γρηγορείου θήκη. φωτισμὸν ἄσυλον, καὶ ἀθανασίαν :~

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ. ὡς ἐλαία, ἔλεον πηγάζεις ζωῆς. ὡς φοῖνιξ, ὑψώθης γρηγόριε. ὡς ἄμπελος. βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σὺ φέρεις. ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας :~

Συνευφραινέσθω σήμερον. ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν. ἱερέων δῆμος καὶ ὁσίων πληθὺς καὶ πάντων ἀγγέλων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ ποιητῇ, πεπυρσευμένος πάτερ μνήσθητι τῶν πόθῳ σε, ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον, γέγονας πάτερ σκήνωμα χριστοῦ. ἐκκλησίας φύλαξ, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν. καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα. πηγὴ ἰαμάτων. καὶ βυθὸς ἐν θείων νοημάτων. καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος. καὶ ποιμὴν ποιμένων :~

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ πατρός. φώτισόν μου κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν. μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος παρθένε τῶν παθῶν. ἵνα σε μακαρίζω. τὴν ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα :~ Ο εἱρμός.

Εὐλογητὸς κύριος, ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. ὁ ἐγείρας κέρας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι ποιμένες. ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος. ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ γρηγόριε μάκαρ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων. τὴν ἱερὰν μνήμην. τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων. ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων :~ Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, θεοῦ παρθένε. δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως ἐν οἷς τρεῖς ἐστὶν ἀπὸ χρόνων. ἕως δύο καὶ δέκα. διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείᾳ ἀγγέλου. ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκταινομένου :~

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ ἐφραθά.

Ἠνεῴχθη τὸ τοῦ φραγμοῦ. μεσότοιχον τῇ θείᾳ. τῆς ὄντως θεοτόκου. εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω. τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν :~ Στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ἠδον παρθενικαί, χορεῖαι θεῖον ὕμνον. προπέμπουσα, ἐν οἴκῳ, θεοῦ λαμπαδηφόρον. τὴν μόνην παναμώμητον :~ Στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ, ἁγίαν τῶν ἁγίων. τὴν θεὸν οὖσαν. ὦ ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια :~ Δόξα, καὶ νῦν ἦχος, πλ. β.

Στυλιανοῦ ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη. τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα,

εἴκοσι, παρευνόμενος αὐτοῖς τῆς ἰνύτου διόρ
θωσιν. ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγ
γυωμένου ἐγένετο ἀφανής. ὁ ταῦτα βλέπων,
ἀφανῆ ψας. καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀν
ναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν γεώργιον
ἐπαύσατο. ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. ὁ δὲ τού
των ἀκούσας. καὶ αὐτὸ οὐδενὸς λογισάμε
νος, ἔμεινεν ὁ αὐτός, καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν
διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ γεώρ
γιος. καὶ τὸ ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων ὡς
ὑπήχετο. καὶ ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ μο
ναχοῦ συνείραντος ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ
λαβὼν ὧν ἐθεάσατο. τὰ ἑαυτοῦ ἀφυθειά
ςως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρεῖττο
να μεταβολὴν μεταρυθμήσας. διήρκεσεν
ζωῇ πολὺ θεαρέστως βιώσας. καὶ μεταστὰς,
ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς :~

ᾠδὴ, ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσ
σέχοντες. πόθω, τὴν ἀρείου πῦρ κατα
τομὴν, τῆς θεότητος ἐκφάγομεν. τριά
δα ἄκτιστον. ὁμοούσιον. πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου μακεδό
νιον. πατέρα, καθορῶντες πνεῦμα τὸ ἀγαθόν. τῷ
πατρί τε καὶ γεννήματι. συμπροσκυνούμε
νον. καὶ συνυπάρχον, πίστει δοξάζομεν.

Λόγω φανώσας, τοῦ ὑπὲρ λόγον λόγου σάρ
κωσιν. σέβειν, ἐνδυσὶν οὐσίαις ἕνα θν̄. θεο
φρόνως ἐξεπαίδευσας. καὶ τὴν διαίρεσιν. καὶ
τὴν σύγχυσιν, φεύγειν θεόληπτε :~ θκ.

Πάντες προθύμως, τὴν θκόν. εὐφημήσωμεν.
δεῦτε, οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς, γεννη
θέντος παντοκράτορος. εὐλογημένη σύ,
ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναγνέ :~

Ἄλλος. Ὁ διʼ ἀγγέλου παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ κτίστης. κειμένους σου μά
καρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον. φορᾷ λη
φθὲν δαιμόνων. πᾶσιν ἐδήλου, καθα
ρόν σε γρηγόριε :~

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι. μαθηταὶ τοῦ σρς̄. σοὶ
ζωῖσαντες ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω. λύ
σαι σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι :~

Ὑπομονῇ σου πάτερ. ὁ δεσπότης προσέχων.
θαυματουργίαις μείζοσι. σὲ ἴσως λαμ
πρύνει. τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀ
πελαύνοντα :~ θκ.

Μεγαλοπρεπῶς τὸν πάντων. ἀπεκύησας
κτίστην. καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας. χερου
βικὸς ὡς θρόνος. τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς
ἀπειρόγαμε :~

ᾠδὴ, ή. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς. αἱ σιαγόνες σου.
θεολογοῦντες φανῶς. τριάδα ἄναρχον
ἄκτιστον. ὁμοούσιον ἀσύγχυτον. ἐνυπο
στάσεσι τρισὶ, πάτερ θεόσοφε. ἣν βοῶμεν.
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν̄ :~

Κλῦτον σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ. ἡ ἐνυπόστα
τος, σοφία δέδωκε. θεολογήσαντι πάν
σοφε. ἀσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων. κατα
βαλόντι τὴν ὀφρύν. καὶ πόθω ψάλλον
τι. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν. ὡς ἱεράρχην
πιστὸν, καὶ θεορρήμονα. ἐν ἐκκλησίᾳ σε ὅ
σιε. πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο. ἱερουργοῦν
τα μυστικῶς. καὶ πίστει μέλποντα. εὐ
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄ :~

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς ἰούδα φυλῆς,
ἄρχων ἡγούμενος, σὺ γὰρ παναμώμε τέ
τοκας. τὸν αὐτὸν, πρὶν ἀποκείμενον. τὴν
προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, χν̄ ὃν ψάλλομεν.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄ :~

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος. δαιμονικῆς φοβερᾶς.
προσεχὴς σου μάκαρ. ἡ τῇ κακίᾳ παραμό
νων ἀνδρῶν συκοφαντήσασα, σὲ τὸν δί
καιον κόρη. καὶ συνόδου, μέσον σε δοξά
ζει. ὁ ἀγωνοθέτης, χς̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως. οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ.
βουλευθέντες πάτερ. ἀποπληροῦνται. καὶ
ἐκλάμπει καὶ νῦν. φωταυγὴς βίωσις. ἐναντί
ον γρηγόριε πάτερ. ὧν τῇ παρουσίᾳ. ἄνθρα
κας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις :~

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἀναφανεὶς ἀληθῶς.
ἐν τῷ ὕψει πάτερ τῆς ἐκκλησίας. καταυγάζεις
ἡμᾶς, ἀρετῇ πάντοτε. καὶ θαυμάτων ἀκτῖ
σι, τοὺς ὑμνοῦντας. σου τὴν φωτοφόρον,
μνήμην ἱεράρχα. γρηγόριε θεόφρον. θκ.

Ὁ παράδοξος τόκος σου. τὰς διανοίας ἡμῶν. κα
τα

γένετό τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως. ὃς, ἔγνωστος ἦν αὐτῷ διάτιμος
ἐπιστήμης γνωριζόμενος οὗτος, ἀσέμνως τὸν ἑ-
αυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέενναν οὔποτε
ἀνετυπώσατο. ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάν-
τα καλῶς οἰκονομῶν θεός, δι' ὀπτασίας τούτῳ
τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται. ἔδοξε γάρ πο-
τε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας
ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς
μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συνα-
γάλλεσθαι. εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι
τὸν βασιλέα μάχαιραν. καὶ τὴν κόμην συναγα-
γεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἕνα ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶ-
σθαι, τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς, τοῦ ἀνδρὸς τὸν
αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος. καὶ τῷ δοκεῖν
πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς.
τὸν βασιλέα, πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι. ὅτ' ἂν
σου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται,
τότε σου καὶ τοῦ τραχήλου τοῦ αἵματος ἐμπλη-
σθήσεται. προσέτι τούτοις, τῇ καταφορᾷ
τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν
ἀποτμηθῆναι. καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μα-
χαίρας ἐλθούσης. ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν
ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. ἐκ δὲ τοῦ δέους
καὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶ-
νος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει.
καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, εὐχαριστῶ
σοι ὄνειρε ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον
ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. καὶ
πάλιν ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθω-
τος. καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιο-
δυνηθεὶς νόσῳ, ἐκ θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκα-
λεῖτο. τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν
ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τι-
νος σεκρετικῆς ἑστῶτα καθέδρας. ἢ μᾶλλον
δικαστικῆς καταστάσεως. καὶ ταύτης προκαθε-
ζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον βασι-
λέα, στολὴν ἠμφιεσμένον ἀρχιερατικὴν καὶ
βασιλικήν. ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου με-
ρῶν, καθῆσθαι ἔνθεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς
τινὰς κατενόει. ἑστάναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν
ὑπελάμβανεν ἤδη, τῆς φαινομένης τραπέ-
ζης ἐκείνης. πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τούτου ἀνει-
δεῖς τινὰς ἑστῶτας ἀψύχους ἀπετόπαζε.

ἐξ ἀνωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ
προσηνέστερον ἔβλεπε. βόθρον δέ τινα σκο-
τεινὸν ὄπισθεν ἐς φοβερὸν κατενόει. ὀδύνην
μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ
οὕτως ἑαυτὸν ἑστάναι σὺν τρόμῳ ἀπετόπα-
ζε. καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος
βασιλεύς. ἆρ' ἄγε οἶδας ὅστις ἐγὼ ὢν εἰμί;
κἀκεῖνος. γινώσκω δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρ-
κωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ θεός, ὡς αἱ καθ'
ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. καὶ πάλιν ὁ βα-
σιλεὺς πρὸς αὐτόν. καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν
ὡς σὺ φὴς ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέ-
δρους ἀγνοεῖς. καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπει-
λῆς, ἧς σοι πάλαι κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς
ἠπειλήσατο. ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον. οὐκ
ἀγνοῶ φησὶ δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου
τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. καὶ ὁ
βασιλεύς. καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς
ὀλεθρίοις. ὅμως μάθε διὰ τῆς πείρας, ὅτιπερ
πρώην ἐγώ, καὶ οὐχὶ κωνσταντῖνος τὸν φοβε-
ρὸν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρε-
στῶσι κελεῦσαι ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα, εἰς τὸν
ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον. ὁ
δέ, γοερῶς, τὴν τῆς θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοή-
θειαν. ἔδοξε δέ, κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι.
καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης. ἄφετε τοῦτον
ἀπελθεῖν, διὰ τὴν τῆς μητρὸς δέησιν. καὶ
ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε.
σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονώς. καὶ πρὸς ἑαυτὸν
ἐπανελθὼν τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ
τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν διηγήσατο καὶ ὁ μο-
ναχὸς πρὸς αὐτὸν δὸς δόξαν τῷ θεῷ, ὅτι τοι-
αύτης διδασκαλίας κατηξιώθης. καὶ διεγέρ-
θητι ἀδελφέ, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλή-
σια ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν
σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο ἄνδρα
τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρω-
τεύοντα γεώργιον τοὔνομα. βιαίως ἀπαγό-
μενον δέσμιον ἔν τινι φοβερῷ χάσματι, καὶ
ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. ἐν ᾧ τις, εὐπαρ-
ρησιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχὼν,
τοῦτον ἀφεθῆναι προσέταξε μέχρις ἡμερῶν
εἴκοσι,

ἐκπαιδεύεσθαι. ὁ δὲ παῖς, ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις ποταμίωνος. καὶ τὴν κόμην κείρεται. ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ ἀρχιδιακόνου δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τρίτου καθὰ καὶ τὸν σαμουήλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. λοιπὸν τάχυνον καὶ πορεύθητι. ὁ δὲ μὴ μελλήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν καθαργενίαν. καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ μάρκον μοναχὸν πραγματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. κἀκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε. καὶ μεγάλως θαυμασθεὶς ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ διάκονος γίνεται ὑπὸ μακαρίου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων, εἶτα, κατέλαβε τὴν κωνσταντινούπολιν. καὶ ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα γεωργίῳ πατριάρχῃ ἐν οἷς καὶ σύνοδος κατὰ σεργίου καὶ πύρρου καὶ παύλου συνεκροτήθη. τούτοις συμπλακεὶς ὁ γρηγόριος. καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν. καὶ μέχρι τῆς τοῦ βασιλέως ἀκοῆς τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην ἐξώρμησε. καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος ἀκραγαντίνων, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται, μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας. καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν σαβῖνον καὶ κρισκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμούς. καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν πάπαν ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν. ὃς, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθείς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνοις δύο καὶ ἥμισυ. καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα. τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος. καὶ γνόφῳ μελαίνῃ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα. καὶ κατεζοφώθη. ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. ἥ, τε ὑπὸ αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. καὶ ὁ ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε. μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. οὗτος, πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς κύριον ἐκδημήσας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν α σισινίου τοῦ μάρτυρος.

Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας.
Μετῆλθε σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. καὶ ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος. ἐκ πόλεως κυζίκου ὁρμώμενος. καὶ ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδέδεται. καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται. καὶ ἀφειδῶς τύπτεται. καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας. καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, μέσον συνόδου ταῖς μωρίαις τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν ἄρειον ἀπηγχόνησεν. ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ πατρὶ τὸν υἱόν. οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος. καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Ὁ ἅγιος ἰσχυρίων, ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἰσχυρίων ἰσχὺς τῆς ἐκκλησίας.
Ἦν πρὶν μογητῶς καὶ θανὼν ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος ἕλληνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταρσοῦ πρόεδρος ἕλληνος θυηπόλος.
Ταρσοῖς ἄνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας ἰωάννου τινός, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγένε-

προσελθοῦσάσοι. καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει χριστόν.

Ἰχνηλατῶν τοῦ δεσπότου. πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε. ἀδίκως θλιβόμενος. καὶ συκοφαντούμενος. ἀταπείνωτος, ἔμεινας γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες. σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα. ὡς ἄγριοι θῆρες διαρπάζοντες. φρουρᾷ κατεδίκασαν. τὸν φρουρούμενον, πάτερ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα. ἀπορρεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον. θεὸν γὰρ ἐκύησας. ἄνθρωπον γενόμενον. ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ εἱρμός.

Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω. ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, χριστὲ ὁ θεός. κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον, τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος, γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος. ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων. καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πολλοὺς ἀνθρώπους. ἤλασας τοὺς κακοδόξους, ἐκ τῆς ποίμνης. διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, θεόφρον πάτερ σοφὲ γρηγόριε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, εἰκοστῇ τρίτῃ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου ἰκονίου.

Στίχ.

Σταλεὶς ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις.
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρός, νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, πάντα βαθμὸν ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας. καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων. ψήφῳ τοῦ κοινοῦ, προχειρίζεται ἐπίσκοπος τῆς ἰκονιέων πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις οὐαλεντιανοῦ καὶ οὐάλεντος τῶν βασιλέων. παρατείνας τὴν ζωήν, μέχρι θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ὅς, καὶ διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονώς. καὶ κατὰ τῆς ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν μακαρίων πατέρων, κατὰ τῆς ἀνομοίου βλασφημίας. οὗτος καὶ τῇ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσατο κατὰ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ τῶν φοιτητῶν ἀρείου. κατὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας θεοδόσιον τὸν μέγαν. καὶ τὸν νέον οὐαλεντινιανὸν καταστρέψαι, καὶ νικήσαντα ἐπανελθεῖν, ἠντιβόλει ὁ μέγας ἀμφιλόχιος τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἀπώσασθαι τοὺς ἀρειανούς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. ἐπεὶ οὖν ὁ βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος. καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν βασιλέα θεοδόσιον ἠσπάσατο. τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀρκάδιον, καταλιπὼν ὑφειμένως, οὐκ ἠσπάσατο. τοῦτο ὁ βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. ὁ δέ, σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καὶ φησίν. ὁρᾷς ὦ βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ θεὸς ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ. τότε συνεὶς ὁ βασιλεύς, νόμους ἔγραψε τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνήρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ χριστοῦ ποίμνιον. καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας. καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς ἀκραγαντίνων ἐκκλησίας.

Ἐξ ἀκραγάντων πρὸς θεὸν χωρεῖς λόγον,
Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμάκαρ πάτερ.
Εἰκάδι γρηγόριον. θανάτου μέρος εἷλε τετάρτῃ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. ὁρμώμενος ἐκ πόλεως ἀκραγάντος, τῆς σικελῶν ἐπαρχίας. χαρίτωνος καὶ θεοδότης γέννημα. ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων οὗτοι, τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι. ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν

ἐκπαι-

τω ἰωακεὶμ σὺν τῇ ἄννῃ. ὅτι μόνος ἅγιος
ἐξ αὐτῶν προῆλθε. μαρία ἡ φωτοφόρος
θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν
τῷ ναῷ τὴν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ βα-
χὶς ὑός. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. χαῖ-
ρε θαῦμα παγκόσμιον :-

ᾠδ. δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Α μφιλόχιε τοῦ θείου καὶ θηγόρου. τὴν ἱε-
ρὰν πανήγυριν. θεόφρονες δεῦτε. τῶν
ἐν ... συγκροτήσωμεν. τοῖς τούτου διδάγ-
μασι. καὶ θεολογίαις μυρούμενοι :-

Ν υμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς ἐκκλησίας. τῆς
ἐν χριστῷ γενόμενος. τῷ κάλλει τῶν λόγων.
ταύτην κατεκόσμησας. καὶ τῇ ὡραιότη-
τι. τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας :-

Η θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θηγόρος. τῆς
ἀρχικῆς τριάδος. τὸ μονόσεπτον κράτος.
πᾶσι διετράνωσε. καὶ μίαν θεότητα. σέ-
βειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν :- Θκ.

Ν έαν σκηνώσε παρθένε καταμονουμένη. καὶ
καθαρὸν ἁγίασμα. τοῦ πάντων δεσπό-
του. τοῦτον γὰρ ἐγέννησας. σαρκὶ καθ' ὑ-
πόστασιν. συνδεδραμηκότα πανάμωμε.

Ἄλλος. Ἀκήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Ε ῆ ὡς καλῆ ἐπνεύθησας. ἑκατοστεύοντα πάτερ
στάχυν. καὶ τῇ δρεπανηθέντων σῶν. διδαχῶν
ἐξέτεμες. αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ.
συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, ὅσιε γρηγόριε.

Ο ὕμνος ψῆφος σου. ἀρχιερέα θεοῦ θεράπον.
ὑποδεικνύει καλῶς. ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον.
ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι χριστός. ὁ προειδὼς σου
τῆς ψυχῆς. μάκαρ τὴν λαμπρότητα :-

Ν αὸς θεοῦ γέγονας. κεκαθαρμένος παθῶν
κηλίδος. καὶ ἐν ναῷ ἱερῶ παρεστὼς. τοῦ πνεύματος
τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς. εἴδει σε
μνήμης περιστερᾶς. χριστοῦ σε δοξάσαντος. Θκ.

Ε ννόα βροτὸν σέσωσαι. τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυο-
φορίᾳ. καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, παναγία
δέσποινα. εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ
γαστρὸς. σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, κόρη ἀ-
ναπλάσεως :- ᾠδ. ε'. Σὺ κύριε μου φῶς.

Λ αμπόμενος φωτὶ, τρισηλίου θεότητος.
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς ἀρχιερωσύνης.
θεόφρον ἀμφιλόχιε :-

Ο λόκληρον σαυτὸν, τῷ θεῷ καθιερώσας.
καὶ γέγονας θεοκήρυξ. μεγαλόφωνος
πάτερ, παμμάκαρ ἀμφιλόχιε :-

Χ αρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος. ἐ-
φέστηκεν ἡ τοῦ θείου. καὶ σοφοῦ διδασκά-
λου, τὸν κόσμον ἁγιάζουσα :- Θκ.

Ω πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπι-
σμα. πανάχραντε θεομῆτορ. τῆς ψυχῆς
μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις
σου. ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ρ ήματί σου καθαίρεις. εἰδεχθοῦς ἀσθενεί-
ας λελεπρωμένον ποτέ. τὸν προσελθόν-
τα σοι πίστει. θεόθεν γὰρ ἐδέξω. χάριν
θαυμάτων σοφέ. ὡς ἐλισσαῖος ὁ θεῖος.
θεόφρον γρηγόριε :-

Η νέῳξας ἀλήσου. μογιλάλου στόμα. καὶ ὦτα
γρηγόριε. τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ. ἐνέρ-
γειαν πλουτήσας. καὶ ἐξηράξω βυθὸν θεο-
λογίας. θαλάσσας ἀθέων ξαίνοντα :-

Ε ὐώδους προσπαθείας. καθαρεύσας πά-
τερ ὡς πέτρος ὁ πρόκριτος. τῶν ἀποστό-
λων σκιᾷ σου. ἰάσεις ἐπετέλεις. συνε-
χομένους δεινοῖς. ἀσθενειῶν καταιγί-
σιν. ἐν θέως ἰώμενος :- Θκ.

Ο κόλπους τοὺς πρώους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρ-
κοῦσθαι πανάμωμε. σοῦ ἐν τοῖς κόλποις ὁρᾶ-
ται. κρατούμενος ὡς βρέφος. ὃν ἐξιλέω-
σαι. τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσιν. παρθένε θεό-
νυμφε :- ᾠδ. ς'. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Η εκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρό-
νημα. τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν. ἐστολί-
σω περ ἱερωμένος. καὶ πανάγνοις, διδα-
χαῖς τὴν τριάδα ἐκήρυξας :-

Τ ῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπ-
τε. καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθα-
ρὰν τελέσας θεολογίας. ἀνεδείχθης, ἱε-
ρώτατον ὄργανον ὅσιε :- Θκ.

Α γνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκή-
νωμα. τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. καὶ ναὸν
καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου. δυσωποῦμεν,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι πανύμνητε :-

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω.

Ρ ώννυται κόρη τὸ σῶμα. παραμένει, ἐν
τάξει σου ὅσιε. ἐν ἔτεσι πλείοσι. πιστῶς
προ-

θεὶς. ἀμαρῶς διεσκέδασας. εἰ ἡ τοὺς σὲ γεραίροντας, ἱεροφάντα περιφρούρησον :~

Ὁ πάντων τὴν σεῖραν κε', ἀεὶ βουλόμενος. τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν. ἱεράρχα προβάλλεται. λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφόρως θεασάμενος :~

Ηομίμως ὑποδραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς ἐκκλησίας χ(ριστο)ῦ. τῇ πανταχίᾳ πὲρ τοῦ στ(αυρο)ῦ. σεαυτὸν περιέφραξας. καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι :~ Θ(εοτοκίο)ν.

Τὸν λόγον τὸν τῷ π(ατ)ρὶ συνάναρχον. καὶ συναΐδιον. καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα. σεσαρκωμένον τέτοκας ἀνερμηνεύτως ἀπειρόγαμε :~

Ἕτερος κανών. τοῦ ἁγίου γρηγορίου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν θαυματουργὸν γρηγόριον θαυμάσω.

Ἰωσήφ, ᾠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ πν(εύματο)ς ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν. ἱερὲ γρηγόριε. καὶ φωταυγὴς, ἀστὴρ γεγενημένος. ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε :~

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν. θεοσδότοις λάμψεσιν. ἀπὸ σπαργάνων σε, καθαγιάζει. θείαις ἀρεταῖς. ἐμπρέπειν μέλλοντα, πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλών. λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας πράγματι, τὴν κλῆσιν σου γρηγόριε ἐπαληθεύουσαν :~ Θ(εοτοκίο)ν.

Θεοτόκον σε κυρίως ἀληθῶς ὁμολογῶ τέτοκας γὰρ κ(ύριο)ν. ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις. ἄχραντε παρθένε, καὶ θελήσεσι καταμοούμενον :~

ᾨδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, τῶν σῶν δογμάτων, λαμπηδὼν ἔσβεσε. τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν ἀμφιλόχιε :~

Ναμάτων ζωοποιῶν. ὡς ποταμὸς ὢν, ἐκ θεοῦ ἔμπλεος. ἀρχιερεὺς γέγονας. οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα :~

Ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς. καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, ἔγραψας. τὴν μυστικὴν ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν :~ Θ(εοτοκίο)ν.

Λυχνίαν σε φωτεινὴν. καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν. καὶ κιβωτὸν πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν κ(υρί)ῳ.

Τὸν δι' αὐτόν σου, προσδεξάμενος πὲρ κόπον ἐκτίσης γόροντις οἰχειοῖς ἐνδρήμωσε μυστὴν ταγρηγόριε. ἁπάσης γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφελκων, ἑβδομάδα ἄσιτος πὲρ. ἐτρέφου, βρώσει ἐπουρανίῳ. σῶν δακρύων νεφέλαις ποτιζόμενος. καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ θεοῦ σοι ἱεράρχα, χύμα καρδίας. ἐδόθη. ἔβλυσας γὰρ πλουσίως διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα. καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα :~ Θ(εοτοκίο)ν.

Ῥῆσις κηρύκων, θεηγόρων ἀπεπληρώθη. ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ παρθένος. νέον βρέφος, τοῦ ἀδὰμ παλαιότερον. καὶ σύνθρονον τοῦ γεννήτορος :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη, ἡ καρδία μου ἐν κ(υρί)ῳ. ὑψώθη κέρας μου, ἐν θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου. εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου :~

Κοντάκιον. ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντὴ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ πν(εύματο)ς. πιστῶν φυτουργὲ. καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων. ἱεράρχα ἀμφιλόχιε. τῆς τριάδος θεράπων ὁ μέγιστος. σὺν ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ. πρεσβεύων μὴ παύσῃ ἀεὶ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Κον. τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος, πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ σπαργάνων κ(υρί)ῳ ἀνατεθεὶς. ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος σαμουήλ. ὡσαύτως καλούμενος σε, τοῦ ἱεροῦ ἀκήκοας. καὶ ψυχὴν καθαρὰς, καλῶν ἐπιδόσεσιν. ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπείληφας. ὅθεν τῶν χλόην, ἐπιγνώσεως θείας. ποιμαίνας τὸ ποίμνιον. ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας γρηγόριε. πρέσβευε χ(ριστ)ῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Τῆς ἑορτῆς. ἦχος, ὁ αὐτός.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ δαυῒδ ὁ ὑμνογράφος. χορευέ-

τω ἰωα-

μητον. συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκύνητου. παρορωμένου τοῦ υἱοῦ. ἀγαμακτήσει πῦρ θερμότατα. ὁ τοῦτον προαιώνιον. ἐκτετοκὼς ὑπερφυΐαν, ἀπαθῆ ὡς ἀσώματον. ὡς αὐτὸς οἶδεν ὅσπερ :~

Ἕτερα τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων θεῷ ἀνετέθης κολλώμενος. ἀμέμπτοις μάσεσι. τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τοῦτον, καταλαμπόμενος. παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας. φέγγος ἰάσεων. καὶ θαυμάτων χάριτας. ἀποσοβῶν. χαλεπὰ νοσήματα. καὶ πλάνης πνεύματα :~

Πάτερ. θαυμαστὲ γρηγόριε φωτοφανείαις τὴν ψυχὴν καθαρῶς ἀστραπτόμενος. τὴν παθῶν ἐκοίμησας. πολυκύμαντον θάλασσαν. καὶ ἀπαθείας, περιαστράπτόμενος. καθαρωτάταις, ἀπορρύξιν ἔφθασας. ἔνθα τὸ ἄφραστον. κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν. πάντοτε δεόμενος. τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ πρῶν γρηγόριε. ἱερωσύνης κανών. σωφροσύνης ἐκμαγεῖον. μοναζόντων στήριγμα ἐκκλησίας ἑδραίωμα. ἀγάπης λύχνος. θρόνος αἰσθήσεως. πηγὴ θαυμάτων. γλῶσσα πυρίπνοος. στόμα ἡδύλαλον. σκεῦος θείου πνεύματος. καὶ μονοτὸς γέγονας παράδεισος. θεομακάριστε :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ. τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν. καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα. καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν θεοτόκον. κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν. καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ἑορτῆς. ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει, ὁ θεοπάτωρ δαβίδ. τῷ βασιλεῖ παρθένοι. ἐν ναῷ τοῦ κυρίου. ὀπίσω σου παρθένε μετὰ φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι. καὶ εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε ἁγνή. ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενος. ἐκ μονοτρόπων λειμώνων. τῶν τοῦ πνευματικοῦ λόγων. ἐμπλέκων τοὺς στεφάνους. χαρμονικῶς, τῇ παρθένῳ συμπλέξωμεν. καὶ μεθεόρτιον τούτους, δῶρον αὐτῇ. ἐπαξίως προσκομίσωμεν :~ στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θειοτάτου ναοῦ. καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον. τὴν οὐράνιον πύλην. καὶ πανηγυριζέτω. φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν ἄγγελοι. συνεορτάζοντες ἄμφω, ἅμα ἡμῖν, τῆς θεομήτορος τὴν εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄.

Λέοντος μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν. ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. σήμερον γάρ, ἡ πρὸ τόκου παρθένος. καὶ μετὰ τόκον, παρθένος μείνασα, ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει, ζαχαρίας ὁ πρέσβυς. ὁ γεννήτης τοῦ προδρόμου. καὶ βοᾷ γηθοσύνως. ἤγγικεν, ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν ναῷ ἁγίῳ, ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ παντάνακτος. εὐφραινέσθω, ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν θεῷ. ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε. παρθένοι σκιρτήσατε. καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν, τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα, χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τροπάριον τῶν ἁγίων. ἦχος, δ΄.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν. μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν εἰς τὴν ἑορτήν. καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀμφιλοχίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην λογῶντα μέλπω ποιμένα. Θεοφάνους. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων. καὶ τὰ φρυάγματα. ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι. καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου· ἄρχιππε ἱερώτατε, σὺν φιλήμονι ἀπφία. καὶ χιλία μαρτυρεῖ. ἱκεσίαν τῷ κτίστῃ. ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε. τῶν τελούντων ἐν πίστει. τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην. λύσιν λαβεῖν, τῶν πταισμάτων. τύξεσθαι δὲ ἐλέους. θαρροῦντες γὰρ βαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν δεσπότην :~ Τῆς ἑορτῆς.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παμάγαθος κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως. καὶ ταύτης προπορεύονται. ἀσωμάτων τάγματα. καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι· μετὰ πλήθους λαμπάδων. ἣν ὁ θεῖος ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων :~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῶν ἀποστόλων. ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος. ἰησοῦς ὁ θεὸς ἡμῶν. εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα. ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, φιλῆμον ἀπόστολε, ἐξαπέστειλε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν. καὶ φωτίζουσαν. σκοτισθείσας καρδίας. ἀγνωσίᾳ. καὶ παθῶν ἐπικρατείας, ἱεροκῆρυξ παμόλβιε :~

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα. τῆς τριάδος γεγένησαι. ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα. τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε. ἀπφία καὶ λάμψασα. εὐσεβείας φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον. μυηθεῖσά τε. πᾶσαν μύησιν θείαν, διὰ τοῦτο. τῷ χορῷ τῶν ἀσωμάτων. συνεπαγάλλῃ θεόπτε :~

Σὺν τῷ θείῳ φιλήμονι. εὐφημήσωμεν ἄρχιππον. τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ ὀνήσιμον. ὡς ἱεράρχας, θεόφρονας. μεγίστους ὡς μάρτυρας. ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς. καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος. συμμετέχοντας. καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης, παρεστῶτας· καὶ ὑμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς. ἡ θεοτόκος, ἐν ναῷ κυρίου προσάγεται. καὶ ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβρι-

ὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ἐμβόντες ἱεροῦ. ἁγίαν τῶν ἁγίων. τὴν θεοτόκον οὖσαν. ὦ ζαχαρία δέχου. ἁγίων εἰς τὰ ἅγια. στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ δαβὶδ. ἐβλάστησας παρθένε. ὁ γαβριὴλ τὸ χαῖρε. κομίζων σοι ἐβόα. θεὸν δὲ τέξῃ πάναγνε :~ στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς. καὶ θείας ξυνωρίδος. ἰωακεὶμ καὶ ἄννης. ὑφ᾽ ὧν ἁγνὴ τεχθεῖσα. προσήχθης νῦν τῷ κτίστῃ σου :~

Δόξα καὶ νῦν.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπὲς. αὐγάσαν θεοτόκε. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης. ἀΐδιον φαεινῶσαι. ἐκπέμπει μεγαλυνόν σε :~ Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου ἰκονίου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ ἀκραγαντίνου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον. καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα. τῶν παθῶν κληρωσάμενος. τῷ κρείττονι δέδωκας. νουνεχῶς παμμάκαρ. τὴν ἡγεμονίαν. κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ. δικαιοτάτῳ περ χρησάμενος, ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος. πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι. καὶ θεοῦ κατανόησιν. ἱεράρχα θεόπνευστε,

Βρόχους διεσκέδασας. καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας. τῶν αἱρέσεων ὅσιε δογμάτων ὀρθότητι. καὶ θεολογία. τῇ ἀκριβεστάτῃ. καὶ τὴν διαίρεσιν φυγὼν. καὶ τὴν κακίστην πάτερ συναίρεσιν. ἐν ὅροις δὲ διέμεινας. τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. καὶ τριάδα ἐκήρυξας, ἐν μονάδι θεότητος :~

Τέχνῃ σοφισάμενος. τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα. τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπρόσκυ-

Η ὕρομη δύπνευσα φῶς. ἀποστάξας ἱδρῶτα αἱμάτων μάκαρ. εὐωδίασας φρένας. ϗ λογισμοὺς εὐσεβῶν. ϗ παθῶν δυσωδίαν ἀπήλασας. τῶν ὑπερυψούντων, χριστὸν σοφὲ φιλήμον.

Ο ἷα ἀστὴρ ὡς φαιδροῖς στερεώματι ἀεὶ τῆς ἐκκλησίας. διαπρέπουσιν ἅμα, ἄρχιππος ὁ θαυμαστός. ἀπφία, φιλήμων ὀνήσιμος. ϗ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι. ϗ.

Η ἕος παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς ἁγνὴ ὡράθη ζωῆς ξύλον βλαστάνων. καὶ τοὺς θανόντας καρπῷ τοῦ ξύλου, πάλιν πρὸς παράδεισον ζωοποιηθέντας, εἰσάγων θεέ :– ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θ είαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις. τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων μάρτυς σεμνή. ἀνάψυχεις κικιλία πανάοιδιμε. βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας. εὐλογεί‐τω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Ζ εούσῃ τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον. τὴν παμφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δέ. ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκλουθεῖσα ἀφθαρσίας κικιλία ἀνάμελπουσα. χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον :–

Θ είου βαλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδισμοὺς καὶ πάντοθεν. καὶ μάστιξι τῶν αἰκισμῶν. πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα. συντρόφων ἐχθρούς, ϗ μέλπων ἄριστα. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον :– ϗ.

Σ τάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τὴν θεότητος ἐγνωσμένην κόρην. κιβωτὸν ϗ τράπεζαν. καὶ λυχνίαν, θρόνον θεοῦ καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν. πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀνάμελποντας. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον :–

ᾠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ι ερωτάτη χορεία, ἱερῶν ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανούς. θεία μεθέξει θεούμενος. ϗ φωτὶ ἀπαστράπτων. ἀρρήτω, καὶ χαρᾷ πνευματικῇ. ἱεράρχα φιλήμον, δι' ἐνεκῶς πληρούμενος :–

Ω ς θαυμαστός σου ὁ τρόπος. ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ βίος ὁ περίδοξος καὶ σή. κοίμησις μάκαρ ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ καὶ ἡ μόρα. ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς. οὐρανίαις ἀψῖσιν, ἐπέβης ἀγαλλόμενος :–

Σ ήμερον τέρπεται πᾶσα. ἡ χριστοῦ ἐκκλησία. ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς. συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου, ἣν ἀκλόνητον σῶζε. ταῖς σαῖς πρὸς τὸν σωτῆρα ϗ θεὸν. εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, φιλήμον ἱερώτατε :–

Η τῶν λειψάνων σου θήκη. ἰαμάτων σταγόνας. ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς. μάκαρ φιλήμον ἀπόστολε. ϗ νοσήματα παύει. ϗ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχάς. τῶν τὴν θείαν σου μνήμην. ἑορταζόντων πάντοτε :– ϗ.

Φ έρεις τὸν φέροντα πάντα καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις. τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς. ἐπιστάμενοι πανάμωμε. ὑπερ ὑμνοῦμεν σου τὸ θαῦμα. ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτούς. τοὺς εἰδότας σε μόνην, παρθένον θεομήτορα :–

ἄλλος. Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Κ ῆπος, κεκλεισμένος πέφυκας. πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον. νύμφη ἐκλεκτή. φωτοειδὲς ἐν διαίτημα. εὐανθής τε ϗ θεῖος παράδεισος. θεόφρον κικιλία, τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων :–

Ο ρμον, γαληνὸν ἐφθάσατε. τῆς εὐσεβείας φόρτον, ἐλιμενίσατε. ϗ μαρμαρυγαῖς, τῆς τρισηλίου θεότητος. καταυγάζεσθε. θέσει θεούμενοι. γενναῖοι ἀθλοφόροι, πανεύκλεεῖς θεομακάριστοι :– Δόξα

Η μοις, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσι σε. πάτερ υἱὲ ϗ πνεῦμα, τριὰς ἀμέριστε. θεῖον φωτισμόν. ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν. τῶν σοφῶν σου μαρτύρων ἐν τάξεσιν. ἵνα σε κατὰ χρέος. ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :– ϗ.

Φ έγγος, ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου. ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν πανάμωμε. εἶδε, ϗ νυκτός. τῆς ἀγνωσίας λελύτρωται. καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σεβόμεθα.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστο‐

αν ἡγεῖτο οὐδαμῶς. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτὲ κατακλιθέντα ἐθεάσατο. ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ κορυφαῖος γενόμενος. καὶ προστατεῖν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προὔθηκεν, οὕτω βιούς. καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος. ἀνεπαύσατο ἐν κῶ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Χειρόφορος, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Τὴν εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,
ὡς συσφαγεῖσαν χειροφόρῳ ἐκ ξίφους.

Οἱ ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ ἄνθιμος, ξίφει τελειοῦνται.

Θαλλέλαιος ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσι ξύλα ὡς θεῖα.

Ὁ ὅσιος Κάλλιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον ἐκβαλὼν,
Φίλος θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν ῥοχῷ δεθεὶς. καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ ῥοχὸς στρέφει.
Φωνὴν δὲ βροντῆς ἐν ῥοχῷ ψαλμῶν λέγει.

Καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀγαπίονος. συνερίου ἱερομάρτυρος, καὶ ἀγάπης. στί.

Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς ἀγαπίων,
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
Εἶχεν θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με σιδήριον ἐκ ξίφους λόγε.
Ὑπὲρ θεοῦ ταθέντος ἐν τῷ κρανίῳ,
Ξίφει σὺ ἀγάπη κτείνεις κρανίον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοὶ, χρηματίσαντες ὄντως, φιλήμον πόδες. τρίβους συντόμως βηματίσαντες εὐαγγελίου καὶ ἅπασι. τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην. ἱερὰν καταγγέλλοντες. καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ, τῶν γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη. ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος. ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα. καὶ πάντας ποιμάνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας ἀπόστολε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ τοῖς τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν, γαζέων πόλις αὐτῆς γὰρ ὤφθης. καὶ πρωτόθρονος. καὶ ἱεράρχης σεπτός. ὡς ἱεροφάντης, φιλήμον. ἐκβοᾶν προτρεπόμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Φιλήσας χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς, δι' εὐσπλαγχνίαν. τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος νοσηθέντας. τυγχάνοντας. φίλους ἀπειργάσω φιλήμον, τοῦ θεοῦ ἀναμέλποντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς :~ θεοτ.

Ἰσχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ, καὶ θεία τράπεζα. ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος. θρόνος θεοῦ καὶ παλάτιον. ῥάβδος ἀαρῶντε καὶ στάμνος. χρυσαυγίζουσα πέφυκας. χριστὸν τὸν μάνναν τῆς ζωῆς, παρθένε φέρουσα. ἄλλος. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον. δροσιζομένη δὲ λουτρῷ, κικιλία τοῦ βαπτίσματος. τῷ φλογίζοντι λύθρῳ, οὐ κατεφλέχθης βοῶν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπολιπὼν, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται. καὶ χριστοῦ τοῖς ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~ Δόξα.

Τρισηλίου ἀκτῖνα ὑπερθέου, ἀθληταὶ θεότητος. ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν. ἐσκεδάσατε, φωστῆρες χρηματίσαντες. καὶ φωταγωγοῦντες, πιστῶν τὰς διανοίας :~ θεοτ.

Τὸ χαῖρε σοι βοῶμεν κυησάσῃ, τὴν χαρὰν παναγία ἄχραντε. καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένῃ μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ, τοὺς ἀναμέλποντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπαστράπτοντα τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ. κειμένους ἀγνωσίας ἐνέδοξε. πρὸς θεογνωσίας, ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱεράσου πρὸς θεὸν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη. προπομπαῖς ἀποστόλων. καὶ ἀσωμάτων νόων. ὧν ἔχεις, ἐν γῇ τὸ πολίτευμα. ὡς ἱερομύστης, φιλήμον θεηγόρε.

παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Χριστοῦ καλοῦντος ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ.

Χριστοῦ μαθηταὶ δραμόντων πρὸς τὴν κλῆσιν,

Οὗτοι ὑπῆρχον μὲν μόδιμος τοῦ βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότων. τοῦ ἁγίου παύλου. ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν κολασσαῖς, πόλει τῆς φρυγίας. πλησίον τῆς λαοδικείας. τῶν γὰρ ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. ἐν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς ἀπιστίας τῆς καὶ αὐτῆς οὔσης ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντων τὸ κατὰ χριστὸν μαρτύριον. συσχεθέντων οὖν, ἤχθησαν πρὸς ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα ἐφέσου. τύπτονται οὖν παραυτίκα. καὶ μὴ πεισθέντων θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ μηνᾶ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος. καὶ οὕτω λιθολεύονται. πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, μάρκου. στεφάνου, καὶ ἑτέρου μάρκου.

Τμηθεὶς ξίφει στέφανε σὺν μάρκοις δύο,

Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ μάγνου ἡγεμόνος ἐκ πόλεως ἀντιοχείας τῆς πισιδίας. κατασχεθέντων δὲ καὶ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογησάντων. καὶ πλείστας ὑποστάντων βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντων ἀρνήσασθαι τὸν χριστόν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος προκοπίου τοῦ ἐν παλαιστίνῃ.

Γροὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην,

Καὶ προκόπιος θρέμμα τῆς παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος μενίγνου τοῦ κναφέως.

Κάραν κναφεῦ μένιγνε τμηθεὶς ἐκ ξίφους,

Κάθαιρε σεαυτὸν καὶ ῥύπους ἐχθρῶν πλάνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ κολωνείας τῆς ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως παρείου. καὶ ἀκούσας, σπανιοῦ τινῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ βοώντων. ὅτι ὁ μαζωραῖος ἐκ νυκτὸς ἐλθών, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν. ὑποβρύξας τῷ πυρί. πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. ἐν καὶ τῇ αὐτῇ πόλει τοῦ ἁγίου, πολλῶν μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων τῇ φυλακῇ. ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ ἅγιοι ὑπὸ θείου ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. ἐπειδὴ ὁ μένιγνος καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτόν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν. οὐκ ἀμελεῖβαλλετο. ἀλλ᾽ ἀποδὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, κναφεὺς καὶ ὤν. καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς. καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφεὶς, λὰξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, ξέεται. καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται. καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται. καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ κυρίῳ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου ἀββᾶ.

Τὸν ἀββᾶν ὡς τύπωσιν ὄντα ἀββάδων.

Τιμῶ πατρικῶς ὡς φθορωνύμως τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκγόνους τῶν ἰσμαηλιτῶν. καταλιπὼν δὲ γονεῖς καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον. ἐκολλήθησε μοναχῷ τινί, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα. καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους. τινάς. εἶθ᾽ οὕτως λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητῶν θεῖναι παρὰ τῷ μεγάλῳ εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. οὐ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παραυτῷ τῷ τόπῳ. ὀκτὼ δὲ καὶ τεσσαράκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. οὐποτε δὴ μὴ σιδ᾽, οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν. ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δύναμιν. περιεῖλεν ἦγε τὸ καὶ τῆς τοῦ ὕδατος χρείαν. σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος. ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις. τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς. ἡ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαί

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα. καὶ περιφανῶς, τὸν θεὸν θεραπεύσαντα. πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν ἀγγέλοις ἀπαυδία χορεύουσα. Δόξα.

Σωματοῦται ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου. καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος. ἵνα θεὸν τὸν ἄνθρωπον. ἀπεργάσηται κόρη παναμώμε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς θεόν, προθύμως ἐπαίροντες. τοὺς εἰδωλικοὺς, ναοὺς κατέρραξαν. καὶ συνέτριψαν. καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν. τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο. εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἀρνῶν λογικοί, ὑπάρχοντες ἅγιοι. θηρείων ὀρμάς, οὐκ ἐπτοήθητε οὐκ ἐνείματε. ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν. οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον. μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα. καθαρὰ τῷ θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε θεοῦ. καὶ ἔρως ἐγκάρδιος. καὶ θεία στοργή. ὅλην ἀνέφλεξε. καὶ εἰργάσατο. μετὰ σώματος ἔνδοξε ἄγγελον. ἀποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα. ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι. καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας. Δόξα.

Ἔστη μέχρι σοῦ, παρθένε ὁ θάνατος. ζωὴν γὰρ χριστὸν ἐκυοφόρησας. τὸν δωρούμενον. καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι. τὴν ἀθάνατον, καὶ θείαν ἀγαλλίασιν. τοῦτον, παναγία αἴτησαι. λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου. Κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ χριστῷ ἐκουσίως. καὶ στολισθεῖσαν ἀρεταῖς τὴν καρδίαν. θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθὺς αὕτη γὰρ κατήσχυνεν, ἀλμακίου τὸ θράσος. λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐχθρῶν τούτων. καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἔργοις. στήριγμα θεῖον, τὴν πίστιν κρατύνασα. Ὁ οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδόθη τοῖς ἁγίοις. καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα. ἅπερ καὶ θαύματα δοκεῖ. θαυμάζεσθαι ἀξίως. μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα. πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐρρωμένη ἀπτοήτως. καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φῶμεν. πῶς διὰ χριστὸν, ἐπτόρνησε τὸν βελίαρ. Τὴν πίστιν κρατύνασα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, εἰκοστῇ δευτέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος κικιλίας. βαλλεριανοῦ, καὶ τιβουρτίου. Στίχοι.

Λύθρου φθορᾶς ἔκαυσιν ὦ κικιλία.
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα,
Κτείνει ξίφος βάλλοντας. ὕβρεσι πλάνην.
Δευτερίῃ εἰκάδι κικιλίαν τάμον ἀμφιλόεφον.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. καὶ ἡ μὲν κικιλία, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ῥώμης. προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. μνηστευθεῖσα δὲ τῷ βαλλεριανῷ. τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐνάγγελα διάγειν ἔπεισεν. ὁ δὲ βαλλεριανὸς τὸν τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ τιβούρτιος, ὡς καὶ ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προσομιλεῖν. οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ χριστοῦ μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ σκιοαλματίῳ, ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ καπηκλαρίῳ μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. ὃς, μετὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐκτομήν. θεασάμενος ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. ἡ δὲ ἁγία κικιλία ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαέντι. καὶ μὴ συγχωρηθεῖσα τὴν ἔξοδον. ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, φιλήμονος. ἀρχίππου, καὶ ἀπφίας, μαθητῶν γεγονότων παύλου

Ισίῳ τοῦ σρσῦ ὑποδεχόμενος. διεπέρασας ἀχειμάστως. τὸ χαλεπὸν πέλαγος. τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, μάκαρ πολλοῦς. καθορμήσας θαλαττεύοντας. πρὸς σεπτὰς ὅρμον, θεία χάριτι :~

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις κολασσαέων. τὸν ἱερὸν ἀρχιππον. φιλήμονά τε, καὶ ἀπφίαν σαφῶς. καὶ ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον. φωταγωγοῦντας, κόσμου τὰ πληρώματα :~

Ὁ θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε τῆς καρδίας σου θεοῤῥήμον. καὶ ποταμοὺς ἔστησε. καὶ ῥεύματα τῆς ἀθεΐας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι. τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι :~ θκ.

Ὑμνῶ σε ἀληθῶς πανύμνητε. ὑπερύμνητον θεὸν λόγον. ὑπερφυῶς τέξασαν. καὶ δέομαι. τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, θεραπεῦσαι τὰ νοσήματα. ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα θεόνυμφε :~

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστὼς. καὶ φύλαξ δεδομένος σοι. φωτίσε θείῳ κατελάμπρυνε. ῥυόμενός σε παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε. ἄφθορον ἁγνὴν διατηροῦντι. εὐαρεστοῦσαν χῷ. πίστει κικιλία καὶ χάριτι :~

Θείαις σου πεισθεῖσα διδαχαῖς. εἰδώλων τὸ βαθύτατον. ὦ κικιλία σκότος ἔλιπε. βαπτίσματι θεουργῷ. προσελθὼν γηθόμενος. βαλεριανὸς ὁ γενναιόφρων. καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν. φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν. ἤλλαξε τὸν οὐράνιον. τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε. εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ. παρθενίας κάλλεσι. καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, μάρτυς κικιλία θεόνυμφε :~ θκ.

Ῥάβδον σε παρθένε ἀαρὼν. ἀνίκμως ἐκβλαστήσασαν. προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν. τὸν φυτουργὸν τοῦ παντὸς. ὃν δυσώπει πάντοτε. πάντων δυσσεβῶν τὰς διανοίας. τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ. δέσποινα φυτεῦσαι παναμώμε :~

ᾠδ, ε. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῷ σῷ πεδόμι τῶν δαιμόνων ἔνδοξε. τῷ δραστικῷ, λόγῳ σου ἰάσω. φιλήμον τοὺς ποτέ. εἰδωλομανίᾳ, σφοδρῶς κινδυνεύοντας :~

Τὰς ὁσίας ὁδοὺς. τοῖς πλανηθεῖσι, χαλεπῶς ἔδειξας. ὡς ἀπλανὴς, ὁδηγὸς φιλήμον. καὶ μόνην τὴν ὁδὸν. χῦ ἀγαπῆσαι, ὁσίως ὡδήγησας :~

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτὴν. κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον. περιχαρῶς, χῦ ἐκκλησία, τὸν θεῖον ἄρχιππον. καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα φιλήμονα :~ θκ.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς. χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι. τῶν πειρασμῶν. καὶ τῶν ἀνήμερων, βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσιν :~

Ἄλλος. Θς ὢν εἰρήνης πὴρ οἰκτιρμῶν.

Οὐρανὸν σοῦ τὸ θεῖον, βαλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὡράθη σοι ἄγγελος. τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει. καὶ πέθων ὁσίαις. συναφθῆναι χορείαις. ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηρῆσαι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν. συνδεμένοις τε θείῳ ἐν πνὶ. στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε χς. ἐκ ῥόδων ἠδυπνόων. αὐτοῦ γὰρ εὐωδία. καὶ τῆς πίστεως ὄντως. παναύκλεεστατοι γεγόνατε :~

Δυσώδη τιβούρτιε, πλάνην λιπὼν. αὐτελάβου ὀσμῆς, θείας γνώσεως. καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης. πιστώσας ὁλοψύχως. τῇ τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα :~ θκ.

Ἁγίων ἀγγέλων παρθένε ἁγνή. ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα. βουλῆς μεγάλης ἄγγελον, θὸν ἐμμανουήλ. βροτοὺς ἐπιουσίους. αὐτοῦ τῇ καταβάσει. ἐργαζόμενον κόρη. διὸ ἀπαλλαγχρίαν ἀδιήγητον :~ ᾠδ, ς.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Οὐρανὸς ὤφθης, πᾶσι φθεγγόμενος. δόξαν τὴν σεπτὸν. τοῦ σὲ δοξάσαντος. καὶ μαθηταῖς συντάξαντος. ἑβδομήκοντα, μάκαρ πανόλβιε :~

Ζηνωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξόανον. λόγῳ ἐξυμνωθέντας, θεοῦ ἐσαγηνεύσας. καὶ τὴν σὴν οἰκήτορας, ἱεράρχα φιλῆμον ἀνέδειξας.

Ἀρεταῖς

ῆταις τοῦ πνεύματος. ψυχὰς ἐφώτισας. λυτρωσάμενος σκότους. τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ ἀπόστολε :~ ἄλλο.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος. πολυειδέσιν ἄστραπτε. συμβόλοις πορρωθεν. προεχάραξεν ὄντως. τὴν μόνην τὸν δεσπότην, ἀποκυήσασαν :~

Ἕτερος κανὼν τῆς ἁγίας. ᾠδὴ, ά. ἦχος, ά. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Χριστοῦ παμφάγιον τέμενος. Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα. Χριστοῦ νεᾶ καθαρωτάτη. ἔνδοξε κικιλία. μάρτυς σεμνή. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις. φωταγώγησον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντας σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα. Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι. Χριστοῦ προσαγωγαῖς πεισθεῖσα. κόσμω καὶ τοῖς ἐν κόσμω. μάρτυς σεμνή. πᾶσιν ἐνεκρώθης. καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα. καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον. Χριστῷ τῷ θεῷ ἐνυμφεύσαι. ἄμωμον σε τηροῦντι. καὶ καθαρὰν. μάρτυς εἰς αἰῶνας. εἰς νυμφῶνα μονὴν τὸν θεομακάριστε :~ ἄλλο.

Ῥυσθῆναι κόρη πανάμωμε. παθῶν ἀκρατείας τοὺς δούλους σου. τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. κύριον καὶ δεσπότην. ὃν ἐκ τῶν σῶν, παναγνὲ αἱμάτων. ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα :~

ᾠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων. ἀνέστησας ὡς ἐκτάφους. ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως. τοὺς ἀνδρὸς φιλήμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ φιλήμονα. ἀπφίαν. καὶ ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας. τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα. ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν :~

Νόος τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες. τῆς θείας, ἐτύχετε θεοπτίας. καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε. πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι :~ ἄλλο.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος. ἐδέξω, ἐν μήτρα τὸν θεὸν λόγον. τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν. ῥυπωθεῖσαν παρθένε ἀτοπήμασιν :~

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν θεόν. καθαρωτάτη διανοία. ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῷ. σοῦ ὀπίσω δέσποτα. προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ. ψυχὴν συνέδησα :~

Ἔχουσα παστάδα, ἐπουράνιον προῖκα τε μένουσαν. τῆς ἐπιγείου ὡς πρόσκαιρον. καὶ φθαρτῆς κικιλία. ἁγνή. μάρτυς κατεφρόνησας. τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ. ἄσπιλον ἀμείωτον :~

Ἔρωτι αὔλω. τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις. καὶ πανσόφοις σου λόγοις. σὺν σοί. παρθενεύειν ἔπεισας. μεθ' οὗ συνήφθης ἀγγέλων χοροῖς. μάρτυς ἀξιάγαστε :~ ἄλλο.

Ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος ἄνθησας. καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα. τὸν ἀκήρατον βότρυν, Χριστόν. οἶνον ἀποστάζοντα. θεογνωσίας αὐτὸν ὡς θεόν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς :~ Κάθισμα, ἦχος, δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν. χερσωθείσας καρδίας ἱερουργέ. τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελὼν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας. ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ κτίστου σου. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, φιλῆμον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον. καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ θεῷ διὰ πίστεως. ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερρῶς κικιλία. καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης. μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο :~

Τῆς ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς, ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης. προσφέρεται θεῷ ἱερῷ ἐν ἁγίῳ. σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου. πιστῶς μακαρίσωμεν :~ ᾠδὴ, δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοὴν.

Δόξα τῶν ἁγίων. ἦχος, πλ. β'.

Δεῦτε, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν. τοὺς αὐτόπτας τοῦ λόγου. καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ. Φιλήμονα, καὶ Ὀνήσιμον. Ἀπφίαν, καὶ Ἄρχιππον, τοὺς ἀποστόλους Χριστοῦ. χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς. τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, κολασταέων πρόβολοι. χαίρετε, ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι. οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι. καὶ Χριστὸν τὸν σταυρωθέντα κηρύξαντες. καὶ τῆς πλάνης, τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διό. ὡς παρεστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας τριάδος. πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατ' ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας. καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ. ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ἁγίας. ἦχος, δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον. καὶ λογισμῶν ἀπαράδεκτον. ἡδονῶν διετήρησας καὶ νύμφη ἀκήρατος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱδρῶσι, τῷ μαρτυρίῳ ἀειμακάριστε. διό σε προσελάβετο πρὸς φωτεινότατον θάλαμον. καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον. Κικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ κύριος. αἰθηρίως σεμνοπάρθενε. ζωγροῖ μεσιτείας σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῆς σου ἐκτενεῖ. ὅθεν λιπόντες, δυσώδη σέβασμα. τῆς πλάνης, ἠξιώθησαν. τοῦ ἐκ παρθένου νεανίδος. μύρου θείου διάφατον. κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου κατεφρόνησας. τὸν ἐπουράνιον στέρξασα. καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας. παρθένων ἐντάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως ἀριθμήσασα μέν. καὶ προσενήνοχας σαυτὴν. τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε. ἀθλήσασα στεῤῥότατα. καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος. ἀνδρικῶς συμπατήσασα. ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Ἕτερα, τῆς ἑορτῆς. ἦχος, β'.
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι. τὴν μόνην παναμώμητον. στ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ὄρος τὸ νοητὸν, ἡ τράπεζα ἡ θεία. ἡ γέφυρα ἡ στάμνος. προφῆτα ὑποδέχου. τὴν μόνην παναμώμητον. στ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ. διάρας Ζαχαρία. προφήτατα ὑποδέχου. θεοῦ τὴν θείαν πύλην. τὴν μόνην ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. ἡ πανάμωμος παρθένος. εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον. τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ἦχος, γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσωσε Φιλήμων.

ᾠδή, α. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια. ἱερουργὲ σκηνώματα. χαίρειν παράσχου μοι. τὴν ἁγίαν σου μνήμην. ἐνθέως ἀνυμνοῦντι, σὺ γὰρ δεδόξασαι.

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας. καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πιστά, ἀπόστολε Φιλήμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον. τῆς ἀστρα-

ταῖς

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής. ἡ θεοτόκος ὄντως. ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ. ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἣ εὐσεβῶς. προσαγομένη ἐν οἴκῳ θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ. συντηρουμένη θείῳ πνεύματι:~

Ἐν πορφυρίῳ ῥαφεῖσα, παρθένε ἄρτῳ πιστῶς. ἐν τῷ ναῷ κυρίου. ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν λόγον. ὦ ὡς ναὸς. ἐκλεκτὸς καὶ παμμώμος. προεμνηστεύθης τῷ πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ θεῷ καὶ πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ. τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως καὶ θρόνον. σήμερον ἔνδοξη, ἔνδον λαβοῦν. ἰωακεὶμ ἀνατίθεται. ἀφιερώσας κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ:~

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'.

Λέοντος μαΐστορος.

Σήμερον. τῷ ναῷ προσάγεται ἡ παναμώμος παρθένος. εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντανάκτος θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα. ὡς τριετίζουσα δάμαλις. εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ ἄγγελος. χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον, τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδή, γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα ἑορτή, ἄχρι τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ παρόντος μηνός.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ'. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος κικιλίας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. προϋπογράφεται νῦν. τὸ ἐσόμενον ἀπόρρητον. ἐν συμβόλοις σήμερον. ὁρατοῖς τὰ νοούμενα. ἡ φῶς τῷ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα. νυμφαγωγεῖται, πρὸς ναὸν θεότητος. ὑπερφυῆ ἅγιον ἀείφωτον. τοῦ φωτοδότου χριστοῦ:~

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον. ἰωακεὶμ ὁ σοφός. σὺν τῇ ἄννῃ προσήνεγκαν τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς. τὴν θεόπαιδα κόρην, μαρίαν σαφῶς. δι' ἧς τῆς λύπης, ἠλάθη ὄφλημα, ἣν ἀνυμνήσωμεν. εὐσεβῶς γηθόμενοι. τῆς γὰρ χαρᾶς. πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὕτη:~

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν. καὶ προεξάρξωμεν νῦν. ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως. καταλαμπρυνόμενοι. τῆς παρθένου τὴν πρόοδον. εἰς γὰρ ναὸν ἐνδόξως εἰσέρχεται. τοῦ βασιλέως, μνηστευθεῖσα τῷ πνεύματι. ἧς ἑορτάσωμεν. τὴν τερπνὴν πανήγυριν. θεοπρεπῶς. πάντες εὐωχούμενοι. ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς:~

Ἕτερα, στιχηρὰ τῶν ἁγίων. ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλήμον ὑπάρχων. οἶνον ἀπέσταξας. θείας καὶ γνώσεως. τὸν ἐνοδυνῶν ψυχαῖς. καὶ καρδίας ἐπευφραίνοντας. τὰς σκυθρωπαζούσας πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε. ζόφῳ, τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην σου τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν:~

Πόλις, τῆς γάζης ὤν σε τιμᾷ. φῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα. ἡ κολασσαέων δέ, τὸ θεῖον σῶμά σου. ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα. φυγαδεύει τὰς ἰάσεις. καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην. περισωζομένη κινδύνων. ἔνδοξε Φιλήμον τῇ πρεσβείᾳ σου:~

Πίστει, σὺν ἀπφία τῇ σεμνῇ. ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν. μέλποντες Φιλήμονα. καὶ τὸν ὀνήσιμον. ἱεροὺς θεοκήρυκας. σεπτοὺς διδασκάλους. πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας. λόγῳ. καὶ φυτεύσαντας πᾶσι. γνῶσιν ἀληθείας, τιμῶντες. τούτων εὐσεβῶς τὴν μνήμην πάντοτε:~

Δόξα

θυγατέρα μὲν βασιλέως. κάλλει ἀρετῆς, ἐκδεξιῶν παρισταμένην. ἰδὼν τοῦ θεοῦ πεποικιλμένην ὡσεί. ὅθεν, προφητάνων ἐβόα. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε. σὺν ἁγίοις, παρθένοι συγχορεύσατε. ἡ γὰρ θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων :~

Θεοδόχον προθεωρῶν σολομῶν. ᾐνίξατό σε πύλην βασιλέως. ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην. ἐξ ἧς, τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν. ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων :~

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν. Γαλήνην θεῖε τῇ ψυχῇ μου. βρύουσα ζωὴν τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος. Αὕτη περιέπουσα, καὶ σκέπουσα. καὶ διατηροῦσα βοῶ σοι. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου. τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ κυρίου. καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τοῦ ἱερέως.

Ἐκ τῶν δικαίων προῆλθεν. ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης. εὐαγγελίας ὁ καρπός. ἡ θεόπαις μαρία. καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν. σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται. ἱερῷ ἐν ἁγίῳ. ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν :~

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει. καὶ ὑπὲρ φύσιν μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ θεοῦ. ἀνυμνήσωμεν ὕμνοις. ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ. κῶ ἣ σήμερον προσφέρεται. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός :~

Σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε. τῇ θεομήτορι προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί. χαῖρε πάγκαλε νύμφη. χαῖρε νεφέλη φωτεινή. ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ χριστός. τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς :~

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία. καὶ θεομήτωρ μαρία. ταῖς ἱκεσίαις σου ἁγνή. ἐλευθέρωσον ἡμᾶς. ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως. τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας. τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς :~

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα. τῇ θεοτόκῳ ἡ κτίσις. σὺν τῷ ἀγγέλῳ γαβριήλ. ἀνακράζει βοῶσα. χαῖρε ἡ μήτηρ τοῦ θεοῦ. δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε. τῆς ἀρχαίας κατάρας. γεγονότες, ἀφθαρσίας κοινωνοί :~

Τῶν χερουβὶμ ὑπερτέρα. τῶν σεραφὶμ ἀνωτέρα. καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν. ἀνεδείχθης παρθένε. ὡς τὸν ἀχώρητον παντί. ἐν μήτρα χωρήσασα, θεὸν ἡμῶν. καὶ τεκοῦσα ἀφράστως. ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν. ⁊.

Μεγάλυνον ψυχή μου. τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν. καὶ ἀδιαίρετον δόξαν. καὶ ἐν θεότητι μιᾷ. ὑμνουμένην ἀπαύστως. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν. σὺν υἱῷ τὸν πατέρα. καὶ τὸ πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς. Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου. τὴν τιμιωτέραν. καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. τοὺς καταφεύγοντας πίστει. καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς. τὸν υἱόν σου παρθένε. θεογεννήτορ ὡς θεόν. τοῦ κόσμου καὶ κύριον. ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι. καὶ παντοίων πειρασμῶν :~ Καταβασία.

Μυστήριον ξένον. ὁρῶ καὶ παράδοξον. οὐρανὸν τὸ σπήλαιον. θρόνον χερουβικὸν τὴν παρθένον τὴν φάτνην χωρίον. ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος. χριστὸς ὁ θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε. τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος. στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα. καὶ ἀλατόμητον ὄρος. μαρίαν τὴν θεόπαιδα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. σήμερον ἣ εἰσάγεται. εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ἀναθρέψασθαι κῷ. Λέγεται ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους, δ᾽. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος, α᾽. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδοφόροι παρθένοι, τὴν ἀειπάρθενον. φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι. προφητεύουσιν ὄντως. ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. ναὸς γὰρ θεοῦ, ἡ θεοτόκος ὑπάρχουσα. πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται :~

Ἐπαγγε-

κτίσις σου χαίρων ψάλλει εὐλόγως. εὐλογεῖτε.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνέλαμψας. ἐβόησεν ὁ ἱερεύς. Χαρὰν μεγίστην, ἐκλάμπουσαν ἐν ναῷ. Ψυχαὶ προφητῶν συνευφραινέσθωσάν μοι. Ὡς παράδοξα θεώμεθα. τελούμενα ἐν οἴκῳ θῦ. καὶ ἐκβοάτω ἀεί. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς ἰωακείμ. καὶ ἄννα ἡ ἄμεμπτος, κῶ τῷ θεῷ. προσφέρει θυσίαν, τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ. ἐξ ἐπαγγελίας, ἁγίαν θυγατέρα :~

Καυχῶνται οἱ ἅγιοι, δαδ, καὶ ἰεσσαί. ἰούδας σεμνύνεται, ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν. ἐβλάστησε μόνος, ἡ παρθένος ἁγνή. ἐξ ἧς ἐγεννήθη. θς ὁ πρὸ αἰώνων :~

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή. προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ θῦ. καὶ δέχεται ταύτην, ζαχαρίας χερσίν. ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον κῦ :~

Ὡς πύλην σεπτόν, καὶ ὄρος νοητόν. ὡς κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοί. τὴν ὄντως παρθένον, καὶ μρα θῦ. τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων :~

Προφῆται ἀπόστολοι, καὶ μάρτυρες χῦ. ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς. τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν παρθένον ἁγνήν. ὡς εὐλογημένην, μρα τοῦ ὑψίστου :~

Ναὸς προσεφέρου, παράχραντε ἁγνή. οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρόν. καὶ ξένως, αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις θεῶ. προετοιμασθεῖσα. εἰς κατοικίαν λόγου :~ δ.

εὐλογοῦμεν πρα, υἱὸν καὶ ἅγιον πνα. τὸν κῦ.

Ὑμνείσθω τρισάγιος, πὴρ καὶ ὁ υἱός. καὶ πνα τὸ ἅγιον, ἀμέριστος μονάς. ἡ μία θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί. εἰς σύμπασαν κτίσιν. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Καὶ νῦν. θ.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται. ὁ λόγος ἐνσαρκεῖ. τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, θεός τε καὶ βροτός. ἐκ κόρης παρθένου. ἀναπλάττων ἡμᾶς. τοὺς πρὶν πεπτωκότας, διὰ τὴν παραγχρίαν :~

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος. ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ. τῆς θεότητος παρθένου νηδύν, ἣν ὑπέδυ νηδὺν. διὸ, ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κῦ. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς.

ᾠδὴ θ. Ἧς ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον, Ἀντίστροφα. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου. ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς ἡ παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ εἱρμός.

Ὡς ἐμψύχῳ θῦ κιβωτῷ. Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ θεοτόκῳ. ἀσιγήτως. Φωνὴν. τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα. ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν. εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον θῦ ἁγνή. Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος. Χάριν δὲ θῦ. ἐμπεπλασμένη ὅμως ἄνωθεν. φωτὶ, ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεί. τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς παραδόξῃ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὑπερεπαίνεται θεὲ ἁγνή, τὸ θαῦμά σου. Τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοί, καταμόνων ὑπὲρ λόγον. Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή :~

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς παρθένου, τὴν εἴσοδον τιμήσωμεν. ὅτι ἐνδόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου ἁγνή. Ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον. Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα, καὶ ῥάβδον. Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην θῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἁγνή :~

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο. πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει δαδ. Λαλῶν σε θυγα

ξαν Θῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Οὐκ ἐλ[illegible] ἐν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν. ἔαρ εὐφροσύνου. καταφαιδρύνων ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν. καὶ νοῦν τῇ χάριτι. ἡ πανήγυρις, τῆς Θκοῦ σήμερον. μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ βασιλίδι μρί. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ἀγγέλων τὰ τάγματα. καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθύς. καὶ βοάτωσαν. ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται. ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γράμματος παρέδραμεν. ἐξέλιπε νόμος καθάπερ σκιά. καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν. ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θῦ εἰσαχθείσης σου, παρθενομήτορ ἄχραντε. ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου πανάχραντε. ὡς ποιητῇ καὶ Θεῷ. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια. καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι κς, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν. ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος σῆρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν, φιλέορτοι σήμερον. ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον δέσποιναν. Ἰωακεὶμ καὶ ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον, ὁ λέγων ἐν πνι. ἀχθήσονται, παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς ναὸν τῇ βασιλίδι μρί.

Ἠγάλλοντο, ἀγγέλων τὰ τάγματα. ηὐφραίνοντο, δικαίων τὰ πνεύματα. ὅτε Θῦ ἡ μήτηρ, εἰς τὰ ἅγια προήγετο.

Καὶ σώματι, καὶ πνι ἔχαιρε. σχολάζουσα μαρία ἡ ἄμωμος. ἐν τῷ ναῷ κῦ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα, τροφὴν τὴν οὐράνιον προέκοπτε, σοφίᾳ καὶ χάριτι. ἡ γενομένη μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ σρς χῦ.

Εἰσέφερον ναοῦ εἰς ἐνδότατον. οἱ σώφρονες πατέρες σε ἄχραντε. ἀναφανεῖσαν ξένως, εἰς κατοίκησιν χῦ τοῦ Θῦ.

Δοξάσωμεν, τριάδα ἀχώριστον. ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν θεότητα σὺν τῷ πρὶ τοῦ λόγου καὶ τὸ πνα τὸ πανάγιον. Καὶ νῦν, Θκ.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες κν. ὡς εὔσπλαγχνον. τῇ φύσει ὑπάρχοντα. θεογενήτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες. πυρὸς, ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον. ὁ τῶν πρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδ. η΄. Ἡ ἀκροστιχὶς, κατ' ἀλφάβητον.
Ὁ εἱρμός.

Ἄκουε κόρη παρθένε ἁγνή. εἰπάτω δὴ ὁ γαβριήλ. Βουλὴν ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχήν, ἑτοίμη Θῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν.

Ἄχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θῦ. προσάγουσα ἄννα ποτέ. Βοῶσα ἔφη ἐν πίστει τῷ ἱερεῖ. Γονὴν τὴν ὑπὸ Θῦ δοθεῖσαν κἀμοί. Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε. ἐν τῷ ναῷ τοῦ κτίσαντος. καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν.

Ἔφησεν ἰδὼν τὴν ἄνναν ποτέ. ἐν πνι ὁ ζαχαρίας. Ζωῆς μρα εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἥνπερ τηλαυγῶς οἱ προφῆται Θεοῦ. Θκὸν προεκήρυξαν. καὶ πῶς ναὸς χωρήσει αὐτήν. διὸ. θαυμάζων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν.

Ἱκέτις Θῦ κατέστην ἐγώ. ἀντέφησεν ἄννα αὐτῷ. Καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ. Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖνος καρπόν. Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα. προσάγειν τῷ παρέχοντι. διὸ κραυγάζων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστί. ὁ ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ. Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ. Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θῦ. Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν τὰ ἅγια τῇ χάριτι. διὸ καὶ χαίρων βοῶ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν.

Ῥώννυμαι ἔφη ἡ ἄννα αὐτῷ. μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς. Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ πνι τοῦ Θῦ. Τρανῶς τὰ τῆς παρθένου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον. ἐν τῷ ναῷ τοῦ

κτίσου

Η ἀμίαντος ἀμνάς. καὶ ἁγνὴ περιστερά. προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ἄμωμος. προορισθεῖσα. γενέσθαι μήτηρ θεοῦ.

Εν ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ. ὁ ναὸς ὁ τοῦ θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν. τοῖς ἐν τῷ σκότει. τὸ φῶς ἐξέλαμψεν :~

Η νηπιάζουσα σαρκί. καὶ τελεία τῇ ψυχῇ. ἡ ἁγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. εἰσέρχεται. καταφυφῆσαι, τῆς θείας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν. καὶ κινδύνων ψυχικῶν. ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ. πανύμνητε. ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ :~ Δόξα.

Ο πατὴρ καὶ υἱός. καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τρισυπόστατε μονάς. καὶ ἀχώριστε τριάς. ἐλέησον. τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου. Θεοτοκίον.

Εν γαστρί σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος πάντη. θεομῆτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ. παναγάσταντε. διπλοῦς τῇ φύσει. θεὸς καὶ ἄνθρωπος :~ Καταβασία.

Σπλάγχνων ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν. ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ παρθένῳ
„ δέ, ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβών.
„ διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς
„ γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως. τὴν τεκοῦσαν
„ κατέσχεν ἀπήμαντον :~

Κοντάκιον. ἦχος, δ.
Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος. ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος. τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν πνεύματι θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος :~ Ο οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων. ὁρῶν ἐν τῇ παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην. καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω. καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον. πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον. ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, εἰκοστῇ πρώτῃ, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς θεομήτορος εἴσοδος. Στίχ.

Ενδον φέρεισε γαβριὴλ ναοῦ κόρη.
Ηξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρε σοι λέγων.
Βῆ ἱερὸν μακαρ ἐν τεμένεσι παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς θεομήτορος εἴσοδος, ἑορτὴ τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν. ἡ γὰρ πανοίδιμος ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυσε. καθ᾿ ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος ἰωακείμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν δεσπότην τῆς φύσεως καθικετεύσεν, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι. ἐπαγγελομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αἰτίαν τῆς ἀνακλήσεως τοῦ πεπτωκότος ἀδάμ, ἔτι δὲ αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν παναγίαν θεοῦ μαρίαν, ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ἄγουσι πρὸς τὸ ἱερὸν, καὶ τοῖς ἱερεῦσι παραδιδόασιν. ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι. τάχα βουλήσει θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, καὶ διορθώσεως σωτηρίας τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι. χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε. διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. ἣ καὶ διαπαντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη. καὶ τροφὴν οὐράνιον ὑπὸ ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, ἕως τοῦ θείου εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μυστηρίων. θεοῦ σαρκοῦσθαι, τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. ἡ, καὶ ἐνηλικίζετο. καὶ ἐνδιητᾶτο. θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη. ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης ὡς ἔοικεν ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος εἰς δόξαν

καὶ θς. δόξα τῇ δυνάμει σου κε.

ᾠδ. ε. Ὁ εἱρμός.

Ἐξέςη τὰ σύμπαντα. ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε. εἴδον, εἰσελθεῖν ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ὥσπερ καθαρώτατος ναός. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε. τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον. καὶ ἱερὸν ἀνάθημα. σήμερον ἡ πανάγνος παρθένος. ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν θεῷ. μόνως εἰς ἐνοίκησιν συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος παμάκαρ τε. τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ. πίστει ζαχαρίας ἀνεβόα. σὺ εἶ τὸ λύτρον. σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν. δι᾽ ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ὑπὲρ ὑπερκόσμιον, θαυμάτων σε παμμάκαρ τε. ξένης ἡ γέννησις ὑπάρχει. ξένος ὁ τρόπος, ὁ τῆς αὐξήσεως σου. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά. πάντα θεονύμφευτε. καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Αὐγὴν ἡ πολύφωτος, ὑπάρχουσα θεονύμφε. σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ. τῷ τοῦ κυ, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς. τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἁγνή. τοῖς τῶν θαυμασίων σου, θεοῦ παμμήτερ.

Ἄλλος. Τὸ φαεινόν ἡμῖν παλάτιον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, παρόντων συντρεχόντων. καὶ δοξάζοντων τὴν θεομήτορα. ὅτι κῶ. σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ προπάτορες σήμερον δέσποινα. καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσα σε, σὺν τῷ πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, κῶ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον. καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν. ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον. πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια. τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἁγνὴ παρθένε. σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ, ἁγίῳ ἐν οἴκῳ θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης θεοῦ ἡμῶν. καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, θεοῦ μητέρα. ὥσπερ τελετήσασαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν. τὴν ἀειπάρθενον, θεοῦ μητέρα γεναμένην. αὕτη γὰρ ἐξήςραψε. τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον. καὶ ἀΐδιον, μίαν θεότητα. δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν. τρισὶ προσώποις. φύσει ἀδιαίρετον. καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν θς.

Ἡ μήτηρ ἄδιον. καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα. τὴν πρεσβείαν σου, ἐν περιςάσεσι. θεοκυῆτορ. πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ᾠδ. ς. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι. εὐχὰς τὰς τῶν δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως. λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος. τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν, τούτοις δεδώρηται.

Φανερῶσαι θέλων ὁ κς. τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ ἔλεος. τὴν ἀπειρόγαμον. νῦν δὲ ἀνθρώπων παρέλαβε. καταλλαγῆς σημεῖον, καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος ὄντα τῆς χάριτος. ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται. τῆς ἀπορρήτου θεοῦ, οἰκονομίας παμάκαρ τε. ἐν τῷ ναῷ μετέχεις. τῆς ἀκηράτου τροφῆς.

Διάδημα σε βασίλειον. δεξάμενος ναὸς θεονύμφευτε. κατεφαιδρύνετο. καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι. τῶν προφητῶν βλέπων, ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν πιστοί, ἑορτὴν πνευματικήν. τὴν μητέρα τοῦ θῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γάρ. ἁγιωτέρα, τῶν ἁγίων νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί. τὴν μητέρα τοῦ φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν ἐπέφανε. προσερχομένη, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θῦ.

Γύμ

ᾨδ. ἦχος, δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ:

Ἀναβόησον Δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή. ἣν ὑμνήσας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν. ὡς θυγατέρα θεόπαιδα, καὶ παρθένον. ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ βασιλεῖ μυστικῶς. παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς. καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. ἡ θεοτόκος, ἡμῖν ὑπέστη. τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος:~

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς καὶ ἀκηλίδωτος παστάς. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἡ θεοτόκος μαριάμ. μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ἣν ἄγγελοι θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς. καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαρίζουσιν ἀεί. καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγαλοφωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα καὶ σωτηρία. σὺ ὑπάρχεις πανάμωμε:~ ᾨδ. δ'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον, θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ προφήτης ἀββακούμ. κατανοῶν ἐκραύγαζε. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ τοῦ θεοῦ. οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον. ἔπαυσε πᾶσαν. τὴν λατρείαν τοῦ νόμου ὡς ἀληθῶς ὑπέφηνε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια:~

Ὄρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν πάλαι ἀββακοὺμ προεκήρυξεν. ἔνδον χωροῦσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ. ὡς ἀληθῶς ὑπέφηνε. καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα:~

Ἴδωμεν παράδοξα, πᾶσα ἡ γῆ ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα. πῶς ἡ παρθένος. δι' ἀγγέλου τὴν τροφήν. εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται:~

Ναὸς καὶ παλάτιον, καὶ θρόνος. ἔμψυχος ὀφθεῖσα θεόνυμφε τοῦ βασιλέως. ἐν ναῷ τῷ νομικῷ. ἀφιεροῦσαι σήμερον. τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε:~

Ἄλλος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα ἠσαΐα. προφήτευσον ἡμῖν. ἡ παρθένος τίς δ' ἐστιν, ἡ ἔχουσα γαστρί. ἡ ἐξ ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα. καὶ γεννηθεῖσα. ἐκ δαβὶδ τοῦ βασιλέως. ἐκ σπέρματος ἁγίου, καρπὸς εὐκλεής:~

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ᾄσατε ᾠδάς. τῇ χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς ἁγνῆς. καὶ θεοῦ, τὴν πρόοδον. νῦν ἀπιούσης. ἐν ναῷ τῷ τοῦ κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσα.

Ἰωακεὶμ καὶ ἄννα. εὐφραίνεσθε νῦν. ἐν ναῷ προσάγοντες, καὶ τὴν ἁγνήν. θεοῦ μητέρα. χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, γεννησομένην. ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τελετίζουσαν δάμαλιν:~

Ἁγία τῶν ἁγίων ὑπάρχουσα σεμνή. ἐν ναῷ ἠγάπησας, ἁγίῳ κατοικεῖν. καὶ τοῖς ἀγγέλοις, παρθένε προσομιλοῦσα. προσεκαρτέρεις, παραδόξως οὐρανόθεν. ἄρτον δεχομένη, τροφὲ τῆς ζωῆς:~

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἄχραντον ἁγνήν. εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, θεῷ προσαγαγεῖν. καὶ ἐκπληροῦσι. παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν. ἰωακεὶμ τε, σήμερον καὶ ἄννα ἐν οἴκῳ θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ ἀαρών. προτυποῦσα ἄχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν. ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ ἀφθαρήσῃ. καὶ μετὰ τόκον, παρθενεύουσα ὀφθήσῃ. βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων θεόν:~

Παρθένοι τῇ παρθένῳ, νέες τῇ μητρί. εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῆσαι σὺν ἡμῖν. τὴν γεννηθεῖσαν, ὡς ἄμωμον ἱερεῖον. καὶ τὴν τεκοῦσαν. τῷ θεῷ καρποφοροῦσαν. πάντες, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσωμεν:~ Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, μονάδα τῇ μορφῇ. εὐσεβῶς δοξάσωμεν, θεὸν ἀληθινόν. ὃν ἀνυμνοῦσιν, ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων ταξιαρχίαι. ὡς τῆς κτίσεως δεσπότην. ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί:~ Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, πανάχραντε ἁγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, υἱόν σου καὶ θεόν. ἐκ πολυτρόπων, παγίδων τοῦ διαβόλου. καὶ ἐκ παντοίων, πειρασμῶν ἐπερχομένων. πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου:~

Καταβασία.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί. καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς χριστέ, ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος

καὶ

ναῷ μητρικῶς. Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυῒδ ὁ προπάτωρ σε ὕμνησε πάλαι. παρθένε θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. ὃν καὶ τεκοῦσα, μητρικῶς. βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τελετίζουσα ἡ θεοτόκος, νῦν προσάγεται. Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ. δεξάμενος ἐν τῷ ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι. ἐξάρξατε σήμερον. καὶ μητέρες ᾄσατε, τῇ βασιλίδι μεθ᾽. προσερχομένῃ τῷ ναῷ, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὁμούσιε, πάτερ καὶ λόγε, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον. σὲ τρισσῶς δοξάζομεν, ὡς ποιητὴν τοῦ παντός. καὶ σοὶ βοῶμεν δυσωπῶς σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Βαφεὶς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἁλουργίδα. φορέσας παράδοξα νῦν τε. προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ βασιλεὺς καὶ θεός. τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ ὅτι δεδόξασται.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή. θίασον συγκροτήσαντας. πνευματικὸν στερέωσον. ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη. τὸν πνευματικὸν τῆς παρθένου ὁ ναός. καὶ θάλαμος δεχόμενος. τὴν ἔμψυχον παστάδα θεοῦ. τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυῒδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν. καὶ βασιλίδα κράζει σε. πεποικιλμένην ἄνασσάν τε. παρεσταμένην πάρα γε. ἐν τῷ ναῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν. ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν. ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις. καὶ ἀφθαρσία ἀνήνθησεν. ἡ θεοτόκος σήμερον. προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ θεοῦ.

Σκιρτῶσι τῶν οὐρανίων στρατηγίαι. καὶ ἀνθρώπων ἡ πληθύς. καὶ πρὸ προσώπου παρα-
γγε, προτρέχουσί σου σήμερον. λαμπαδηφόροι κράζουσαι. τὰ μεγαλεῖά σου, ἐν οἴκῳ θεοῦ. ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν, φιλέορτοι. καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι. ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑορτῇ. εὐωχούμενοι σήμερον. θυγατρὸς τοῦ βασιλέως καὶ μητρὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον. καὶ ἀγάλλου ἄννα τῷ πνεύματι. τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν. τῷ κυρίῳ προσάγοντες. τελετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν πανάμωμον.

Τὸ τοῦ θεοῦ κατοικητήριον. ἐν ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται. ἡ θεοτόκος μαριάμ. τῇ σαρκὶ τελετίζουσα. καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν, αἱ παρθένοι προτρέχουσαι.

Ἡ τοῦ θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος. ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος. ἡ θεοχώρητος σκηνή. τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα. ἐν σκηνώματι ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἡρετίσατο.

Ἡ τελετίζουσα τῷ σώματι. καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι. ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν. καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων. ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ θεόνυμφος.

Τῆς θεοτόκου ἑορτάζοντες. τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν. λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον. καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ ἱερεῖς θεοῦ ἐνδύσασθε. τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι. καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς. τὰς εἰσόδους παρέχοντες. θυγατρὶ τοῦ βασιλέως. καὶ θεοῦ εἰς τὰ ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ πατήρ, φῶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα φῶς, τὸ παράκλητον. ὡς ἐκ ἡλίου ἐξ ἑνός, ἡ τριὰς ἀπαστράπτουσα. θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ. καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ οἱ προφῆται προεκήρυξαν. κιβωτόν σε μὲν ἁγιάσματος. θυμιατήριον χρυσοῦν. καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν. καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον. σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως υἱῷ. καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως. Χριστῷ τῷ θεῷ βοήσωμεν. ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Δικαίων ὁ καρπὸς, ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης. προσφέρεται θεῷ, ἱερὸν ἐν ἁγίῳ. σαρκικῇ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἣν εὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες. ὡς τοῦ κυρίου μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προοδοποίησον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν βασιλίδα ἡμῶν. καὶ ταύτῃ ἐκβόησον. εἴσελθε ἡ κυρία, εἰς ναὸν βασιλέως. εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται. ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσαι πᾶσι τὸ φῶς ὁ χριστός.

Δόξα καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν τρίτην στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ θεῷ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ. ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. τῷ θείῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός. ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν. ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. μεγάλη ὄντως ἡ πρόοδός σου, μόνη θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω, ὁ δαβὶδ ὑμνογράφος. καὶ χορευέτω ἰωακεὶμ σὺν τῇ ἄννῃ. ὅτι μόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε. μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ. ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν. ὁ βαραχίου υἱός. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε. χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἄκουσον θύγατερ. στίχος. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν,

Ἀναστᾶσα μαριάμ. ὁ ν. ἀθ΄ οὕτως.

Δόξα. ἦχος, β΄.

Σήμερον, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου καὶ βασιλέως ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι. εἰς θείαν κατοίκησιν, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. εἶτα, στίχος.

Ἐλέησόν με ὁ θεός. καὶ ψάλλομεν ἦχος, δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός.

Ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

Ὁ ἱερεύς, σῶσον ὁ θεός, τὸν λαόν σου. καὶ ψάλλομεν κανόνας δύο. Γεωργίου, ἦχος ὁ τέταρτος, εἰς ς΄. καὶ βασιλείου, ὁ πρῶτος, εἰς η΄. ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Σὺ τὴν χάριν δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ πληρωθήσεται πνεύματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι. τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι. φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας παράδειγμα τε. σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμεθα. τῆς χάριτος βρύουσαν πηγὴν ἀέναον τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμεν σου ῥανίδας. ἐπιστόμωσον δέσποινα. τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ὑπέρτερος πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα. ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι. εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα. ἠθικὸς τῆς χάριτος. πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο. τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι. πανήγυριν ᾄσμασι. δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος. ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος. τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας. τὰ θεῖα θαυμάσια. κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ἕτερος κανὼν, εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. ποίημα Βασιλείου. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ θεοτόκῳ. τιμῶντες ἐν ᾄσμασι. καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ ναῷ γάρ, τῷ θεῷ δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς θεοτόκου. τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἡ ἄννα ἡμῖν ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο. ὡς δῶρον πολύτιμον. τῷ θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ

ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί. τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν. καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν. τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα. καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν θεοτόκον. καὶ πρεσβείαις αὐτῆς. τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Λέοντος μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου παρθένος. καὶ μετὰ τόκον, παρθένος μείνασα. ἐν ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς. ὁ γενέτης τοῦ προδρόμου. καὶ βοᾷ γηθοσύνως. ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων. ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία. ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ παντάνακτος. εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ. καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω. ὅτι προσήνεγκαν θεῷ. ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον δέσποιναν. μητέρες συγχάρητε. παρθένοι σκιρτήσατε. καὶ στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν. ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ ἱερέως.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, προσόμοια. ἦχος, πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανός. καὶ ἡ γῆ. τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν προερχόμενον. ὁρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀναστραφῆναι σεπτῶς, τὴν παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε. πύλη κυρίου, τοῦ ναοῦ ἀνοίγω σοι. πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα. ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις. ἐπιδημήσει προδήλως. τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται. ἐκ σοῦ θεὸς λόγος. ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ἄννα, ἡ θεία χάρις σαφῶς. χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν ἀειπάρθενον. προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ. προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι. αὐτῆς τὰς νεάνιδας. λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα. ἄπιθι τέκνον, τῷ δότῃ γενήθητι. καὶ ἀνάθημα. καὶ εὐῶδες θυμίαμα. εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια. καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι. τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον. τερπνὸν καὶ ὡραῖον. τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Στίχ.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται. παρθένος ἡ παναγία, καὶ νεάνιδες αὐτῇ, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος. Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες. ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν κτίστην κυήσασαν. ἥτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα. καὶ τρεφομένη ἀγγέλου. διὰ χειρὸς ἡ παναμώμος. χριστοῦ ὤφθη μήτηρ. τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'. Σεργίου ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεόπαιδα παρθένον καὶ θεοτόκον, ἐν ναῷ κυρίου προσαγομένην. εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος χριστοῦ, καὶ θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε. τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι. χαρμονικῶς συνακολουθήσατε. τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ γενομένην. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ κεχαριτωμένῃ. τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον. καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ τρανῶς ἡ παρθένος δείκνυται. καὶ τὸν χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν. χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. ἐκ τρίτου.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις, εἰς τὸν λόγον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Δαυΐδ

μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ϗ θήσεις τὴν κιβωτόν. ϗ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. ϗ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν ϗ τὴν λυχνίαν. ϗ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν. εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου. ϗ θήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ϗ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος. ϗ χρίσεις τὴν σκηνήν, ϗ πάντα, τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἁγιάσεις αὐτήν. ϗ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς. ϗ ἔσται ἅγια. ϗ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον. ϗ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. ϗ ἐποίησε μωϋσῆς πάντα ὅσα συνέταξεν αὐτῷ κ̅ς ὁ Θ̅ς ὁ ἅγιος τοῦ ἰ̅η̅λ. ϗ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ϗ δόξης κ̅υ ἐπλήσθη ἡ σκηνή. καὶ οὐκ ἠδυνήθη μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ᾽ αὐτὴν ἡ νεφέλη. καὶ δόξης κ̅υ ἐπλήσθη ἡ σκηνή :~

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε σολομῶν, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κ̅υ. ϗ ἐξεκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἰ̅η̅λ ἐν σιών. τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κ̅υ, ἐκ πόλεως δ̅α̅δ. ϗ αὕτη ἐστὶ σιών. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κ̅υ. ϗ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου. ϗ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ἰ̅η̅λ, ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ. ϗ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κ̅υ. εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίμ. ὅτι τὰ χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ. ϗ περιεκάλυπτον τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτόν. ϗ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν. ϗ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ. πλὴν αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης. ἃς ἔθηκεν, ἐκεῖ μωϋσῆς ἐν χωρήβ, ἃς διέθετο κ̅ς. ϗ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου. ϗ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον. ϗ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς, στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα, τὸν οἶκον κ̅υ Θ̅υ παντοκράτορος.

Νοεμβ.

Προφητείας ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κ̅ς. ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, ϗ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν. ϗ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, ϗ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει κ̅ς κ̅ς. καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης. τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατ᾽ ἀνατολάς. ϗ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. ϗ εἶπε κ̅ς πρός με. υἱὲ ἀν̅ου. ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται. οὐκ ἀνοιχθήσεται ϗ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι᾽ αὐτῆς. ὅτι κ̅ς ὁ θεὸς. τοῦ ἰ̅η̅λ διελεύσεται δι᾽ αὐτῆς. ϗ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος, καθήσεται ἐπ᾽ αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται. ϗ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ϗ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν. κατέναντι τοῦ οἴκου. ϗ εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κ̅υ :~

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἦχος, ά. Γεωργίου νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. ϗ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας. ϗ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ δ̅α̅δ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ. ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ π̅ρ̅ς ἀρρεύστως γεννηθέντος. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

ἦχος, δ'. Γεωργίου νικομηδείας.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. ἡ θεοτόκος, ἐν ναῷ κ̅υ προσάγεται. ϗ ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ᾽ ὧν ϗ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κ̅ς μετὰ σοῦ,

Πύλαι τῶν οἰκῶν, εἰς δέξασθε παρθένον· εἰς ἅγια ἁγίων. ἀμόλυντον σκηνὴν τε, θεοῦ τοῦ παντοκράτορος :~

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Παρθένοι τὴν ἁγνὴν, προπέμψατε παρθένον. φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι. εἰς ἅγια ἁγίων. ὡς νύμφην τοῦ παντάνακτος.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ, παρὰ θεοῦ τοῦ λόγου, χειρὶ θείου ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια :~

Δόξα, καὶ νῦν. ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τρισλαμπὲς, ἀνάψαν θεοῦ. ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης. οὐρανίων φοβηθῶσι, ἐκπέμπει μεγαλῦνον σε :~

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ τροπάριον, σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς θεοτόκου ἐν κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ψάλλομεν, τὸ α΄. ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ. εἰς ἦχον, πλ. δ΄. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ΄. η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. ἦχος, α΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν. ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ κυρίῳ ᾄδοντες. τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ ἡγιασμένην σκηνὴν. τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, ζαχαρίας δέχεται. εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς θεοῦ κατοικητήριον :~

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ. προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ. ἰωακεὶμ καὶ ἡ ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ κυρίῳ ᾄδουσι. ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. ἀποστόλων δόξα. καὶ μαρτύρων καύχημα. καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνησις. παρθένε μήτηρ θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κυρίου προέλευσιν. καὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρε σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν. τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι :~

Δὶς τὸ τροπάριον τὸ, α. εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα. ἦχος, δ΄. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰσοικίζεται. καὶ δι' ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος ναός. τοῦ ἁγίου θεοῦ ἡμῶν. τοῦ τὰ σύμπαντα. ἁγιάσαντος ταύτης. εἰσοικήσει. καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν. τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι. καὶ λαμπάδας κατέχουσαι. τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται. τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν. αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια. τῶν ἁγίων ἱερῶς. προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν. αἴγλην ἄρρητον. ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι, καὶ φωτίσαι. τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν πνεύματι :~

Ηὐφρανθεῖσα ὑπόδεξαι. ζαχαρία ἐβόησεν, ἄννα ἡ πανεύφημος ἣν ἐκήρυξαν. θεοῦ προφῆται ἐν πνεύματι. καὶ ταύτην εἰσάγαγε. εἰς τὸν ἅγιον ναόν. ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. θεῖος θρόνος. καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα :~

Δὶς τὸ τροπάριον τὸ α΄.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, θεόνυμφε δέσποινα, παραγένου ἐν ναῷ κυρίου. τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ, ἄσπιλε ἀμόλυντε. ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη. μήτηρ θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν :~

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρὸν, προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων. ἐν ἡμέρα μιᾶ

μεσοεία, τῆς δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν. θεοτόκον κυρίως καὶ ἀληθῶς. τὴν ἁγνὴν ἐκήρυξας. καὶ παρθένον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει:~

Ἕτερον προεόρτιον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος. καὶ ὑπέρτερον θρόνον τῶν χερουβὶμ ὑπάρχουσαν. τὴν ἁγνὴν θεοτόκον. ὑπέρτιμον ζαχαρία. τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους. τὰ τῶν ἁγίων ἅγια. ὑποδέξασθαι ταύτην. καὶ σὺν ἡμῖν. ᾆδε προεόρτιον τῇ παρθένῳ. ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ κύριος. σαρκωθεὶς κόσμον σώζει:~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρά.

ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ᾠδαῖς τιμήσωμεν τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν. θεόνυμφον μητέρα. τοῦ ποιητοῦ. καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε. προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

Στίχος. ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα, περιδρεψάμενοι. ἐκ μὲν τῶν λειμώνων, τῶν τοῦ πνευματικοῦ λόγων. ἐπαίνων τοὺς στεφάνους. χαρμονικῶς, τῇ παρθένῳ συμπλέξωμεν. καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν:~ Στίχος.

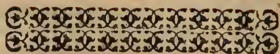
Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐπρεπιζέσθωσαν πύλαι, καὶ διαιρέσθωσαν αἱ τοῦ ναοῦ Χριστοῦ. καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης. καὶ μόνην ὑπερτέραν, τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν. ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστὸν τὸν σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἰδιόμελον. ἦχος, ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥαινέτωσαν. ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα. μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας. καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ. ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ προαιωνίου ἐκ πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα'. ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ καρποῦ λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν ἰωακεὶμ καὶ ἄννα, τοῦ θεοῦ τὴν μητέρα. ὡς πρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ ναῷ, προσενηνόχασι σήμερον. καὶ ζαχαρίας ἀρχιερεύς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο:~

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν. ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα. ἔνθεν ταύτης αἱ παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν. λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον:~

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ. τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως καὶ θρόνον. σήμερον ἔνδοξε, ἔνδον λαβὼν, ἰωακεὶμ ἀνατίθεται. ἀφιερώσας κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτοῦ.

Δευτεροῦνται τὸ πρῶτον.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι ᾄδων ἄχραντε. προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον, ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος. μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῷ ναῷ ὁ ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβών σε δέσποινα. καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται. ὑποδεξάμενά σε, τὴν φορβὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοώμενοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στίχον, στίχοι. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

φαιδρῶν. ἔνδον εἰς τὰ ἅγια. βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται. καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα. δαιμονικὰ λεπτυνεῖ. τοὺς βροτοὺς δέ, τούτοις ἀπεργάσεται. καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια :~

Ὤμοσε θεός. καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε. φυλῆς ἰούδα ἡμῖν. δοὺς τὴν ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς. θανατηφόρου βρώσεως ἀπολυτρούμενον. τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώσει ὑποκύψαντας. καὶ κλαπέντας, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως :~

Στόματι λαμπρῷ, ἡ ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ ναῷ, τοῦ θεοῦ. σοὶ προσανατίθημι, ἣν μοι παρέσχου παῖδα ὦ δέσποτα. ἐξ ἧς διοίκτον ἄφατον. σωματοφόρος ὀφθεὶς. διασώσεις, κόσμον ὅνπερ ἔπλασας. μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου :~

Ηὔγασεν ἰδού, ἡμέρα σεπτός. τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν. πύλη ἐπουράνιος. νοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα. μετὰ λαμπάδων πρόεισιν. ἔνδον εἰς ἅγια. ὑφ' ἁγίας, φέρεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίου θεοῦ κατασκηνώσιν. Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα. φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μὴ δὲ βυθὸς καλυψάτω με, τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον. πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος :~

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας. καὶ οὐ πόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι. οὐ καταφλέγουσαν σοφέ. μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν καὶ ἐνισχύσασε. δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, περ ἤνθησας κοιλάσι γρηγόριε. ὡς κρίνον εὔοσμον. διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον. τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς, ὡς μὴ ζωῆς πλήρης γὰρ αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν. ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων εὐφραίνεται. πατριαρχῶν προφητῶν. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ γρηγόριε. συνεορτάζουσιν ἡμῖν. ἀπόστολοι μαρτύρων. μεθ' ὧν μνημόνευε. τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν καὶ πολύαθλον σοῦ σῶμα κατάκειται. θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάζει πὲρ γρηγόριε. καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. τῶν πλουτησάντων σε. καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα :~ Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τὴν τοῦ γαβριήλ, οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα. χαῖρε παράδεισε. ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς. μαρτύρων στεφάνωμα. ὁσίων καύχημα. καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν, τὸ κραταίωμα :~ ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες. καὶ τὴν ἀλήθειαν χριστὸν κατεπλούτησας, ἀναγεννηθεὶς, διὰ λουτροῦ τοῦ βαπτίσματος. ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος. ὅθεν καὶ θεὸν, τὴν τοῦτον τεκοῦσαν ἐκήρυξας :~

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα. τοῦ χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος. ζῆλόν τε αὐτοῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως. ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος. αἱρέσεων χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι :~

Σῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου. τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον. καὶ ἀπέλασον τῶν πειρασμῶν καὶ τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν. ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου. τὸν τοῦ θεοῦ καὶ λόγον σάρκα γενόμενον. μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς μητροπάρθενε. τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι. σοφῶς διακρατοῦντα. καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἁγίου γρηγορίου.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου. καὶ ἤσκησας θεόφρον μεγαλοφρόνως. ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες. ἐν οἷς νῦν μετ' ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων σωτῆρα :~

Ἕτερον τοῦ ἁγίου πρόκλου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ χρυσοστόμου. καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἔνδοξε πρόκλε, διάδοχος θεοκήρυξ. καθελὼν

μεσο

ὁ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν ὁ αἰνετὸς τῶν πρῶν. ᾠδὴ η΄. Ἀκατάληπτον παρθένε ἁγνή. Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον. ἔχει δὲ εἰς ἕκαστον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ, στιχηρὰ τέσσαρα.

Ἄκουε συνὰς πρεσβύτα σοφέ. τῷ ζαχαρίᾳ ἀμφὶ φησί. Β ουλήσει θείᾳ ἣν ἔσχον παῖδα σεμνήν. Γ ενναία ψυχὴ ὑπόδεξαι. Δ ιὰ ταύτης γὰρ ἔσται λύτρωσις. Καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος κε, ἐβόησεν ὁ ἱερεύς. Ζ ωῆς εἴσοδος μου ἀποφαίνεις σαφῶς. Η μὴν φανερῶσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν. Θ εοχώρητον παλάτιον. Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ παντός. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς. καλλίστην παῖδα, ἣν δέδωκέ μοι θεός. Λ αμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφῆται. Μ όνην μέλλουσαν εἰς πράγματα. προφορεῖν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς προφῆται. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἡ ν ἐγνων γυναῖ σαφέστατα, προδρόμως ἔφη ὁ γηραιός. ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνειν ἐκσοῦ. Ο ὕπερ ἔξαν θήσει θεῖον ὄντως καρπόν. παραδείσῳ εἰσοικίζοντι, τοὺς βροτοὺς ἐξωσθέντας φθορᾷ. ἀναβοῶντας χαρᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Π ῶν ἀρρήτων μυήσεων. ἡ σὴ ψυχὴ κόρη σε μυεῖ. Σ αφῶς ὑπάρξει ὁ πρέσβυς ἔφη φανερῶς. Τ ὸν θεῖον ἰδοὺ παρθένε οἶκει ναόν. Υ π' ἀγγέλου φερομένη τε. βουλῆς μεγάλης ἄγγελον. κυήσεις ᾧ μελῳδεῖ. εὐλογοῦντα, πάντα τὰ ἔργα κυρίου ὡς κύριον.

Φ ωνὴν ᾄσοι ᾀδομένη κόρη ἁγνή. περιχαρῶς τοῦ γαβριήλ. Χ αῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψ υχῶν χαῖρε καθαρτήριον. Ὦ ς τέξασα τὴν λύτρωσιν. ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν. τῶν μελῳδούντων αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἄλλο. Ἑ πταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς θεὸν δεήσεσιν, ἀπαύστως χρησάμενος εἴληφας παμμάκαρ, τὸ πιστῶς αἰτούμενον. νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι, ἀπαύστως φανεὶς σοι ἄγγελος. μάχαιραν φλογίνην, ἀπαύστως δίδωσι πάθη. ἐκτέμνουσαν καρδίας. καὶ πυρίσε ἄϋλω. καθαίρουσαν καὶ δόξῃ, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ὁ λολαμπὴς ὡς ἥλιος. νοητῶς ἀνατέταλκας. φέρει ἀρετῶν περιφανῶς γρηγόριε. θαυμάτων τε λάμψεσι περιαυγάζων πάντας τοὺς ἐν γῇ. καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀ γγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας γρηγόριε ἔτι ἐν δημῶν ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου. τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθείς. καὶ θεοειδὴς τε φωταυγὴς ἐγνωρίσθης. κραυγάζω τῷ δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ κοινοῦ τῆς καὶ κυρίου, ὑπὲρ λόγον κυήσασα. τοῦ τῆς ὡς υἱὸν σου παναγία αἴτησαι. ἐν ὥρα τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός. σκότους ἀφέσεως καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων. λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐ ν καμίνῳ παῖδες ἰσλ.

Ὡς χωρεία τῇ φωτολαμπεῖ. παμένδοξε ἀγρεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρας ὡς χρυσός. τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων. πάντα τὰ ἔργα κυρίου. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀ ργάνῳ μάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη. τῷ φθόγγῳ ἡ ἐκκλησία. τοῦ θεοῦ τὴν ἀπαύστως γῆς, σεῖον κάθοδον ἀναμέλπει. πᾶσι φωνοῦσα φανῶς. καὶ ἐκβοῶσα. σὲ ὑπερυψοῦμεν, χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀ ύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸ φθόγγον ἐνηχοῦσα. τοῖς πίστει προσδεχομένοις τοῦ θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς. σεῖον σάρκωσιν θεῖε πρόκλε. πὲρ παμμάκαρ καὶ τῆς τοῦ μεσορίου. δυσσεβῆ ματαίαν φωνὴν ἀποσοβοῦσα. Θεοτοκίον.

Σ ωτηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς παρθένε παρθενίας. ἀλώβητα ὁ δεσπότης προελήλυθε χριστὸς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν. εἰς τὸ σῶσαι τοὺς βοῶντας. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ἀ πειρογάμε.

Ἰ δε τοῦ θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. μετὰ λαμπάδων φαι-

ται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς χριστιανοί. καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται. ἐν ᾗ ἀγγέλου θεία ἐπιστασία τῶν δεσμῶν ἀφείθησαν. καὶ βρώσεως μετέσχον. τῇ δὲ ἔωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἄβρωτοι. ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ ἀντώνιος. καὶ τὴν νικαίαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου. καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι. καὶ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται. καὶ πάλιν θεία καὶ ἀγγελικὴ ἐπιφάνεια, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέστη. ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφήνατο κατ᾽ αὐτῶν. καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ θεῷ ἀπέδωκαν. ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συνεχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοκτίστου πατρικίου, τῇ θέσει εὐνούχου. ὃς ἦν, ἐπὶ Θεοδώρας αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται. ναὸς ὁ ἅγιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν. ἀκτῖνας τοῖς πέρασι σωτηριώδεις ἁγνή. ὑπεράγιον. ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τοῦ υἱοῦ θεοῦ παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως. σύμβολα φέρουσαν τὴν ἀπειρόγαμον. ὁρῶντες ἀγγέλου γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται. τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν :~

Ψυχαὶ ἅπασαι δικαίων ὑποχθόνιοι εὐαγγελίζεσθε. περιστερὰ ἡ χρυσῆ. κατάπαυσιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ. πεφανέρωται. καὶ εἰς ἁγίων ἅγια, εὐσεβῶς περιχορεύει :~

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν. προσαναλαβόντα. εἰς πρώτην εὐμορφίαν. κόρη παναμώμητε. ὃν καὶ ψάλλομεν. ὁ τῶν πατέρων κύριος. καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προχύσεσι. τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας. ἀπαθείας δὲ ὕδωρ. καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα. τοῖς μελῳδοῦσι πηγάζεις γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος. ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο. τὸ σὸν κραυγάζων, θεόφρον πολίτευμα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύπνοις στάσεσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἁρμόζοντα. πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀπολλύμενον. τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα, ἁγνὴ παρθένε ζώωσον σῶσον με. καὶ τῆς γεέννης, ἐξάρπασον ψάλλοντα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας. τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν. ἱεράρχα πρόκλε σοφὲ ὅθεν ἐδογμάτισας. σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν. τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα θεὸν. δίχα τροπῆς. διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς ἀναδεξάμενον :~

Πῦρ νοητὸν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου. τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς. αἵρεσιν κατέφλεξας. ὅθεν σου δεόμεθα. τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονάς. ταῖς πρὸς θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον :~

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος ἅγιε. τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῇ, εὐφημοῦντας, μελῳδικῶς μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε. τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας θεὸν, πρόκλε θεσπέσιε :~ θεοτοκίον.

Φέρεις θεὸν, σάρκα περικείμενον. ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνή. ὥσπερ θρόνος χερουβικός. φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως.

ὃν μελῳδοῦ-

τῶν ἁγίων εἰκόνων ἔνδον ἐγκεκλεισμένον. καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. πολλὰ καὶ διάφορα νοσήματα ἐξ αὐτῶν ἀπελάσας:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸ ἡμῶν πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. Ὃς ἐσχημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Ἔχει πρόκλε σε ἡ οὐράνιος μοῦσα.
Καὶ σὲ ἔνδον χαίροντα σὺν χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος δασίου, τοῦ ἐν ῥοδοσόλῳ.

Ἔμελλε καὶ δάσιος ἀθλήσας ξίφει.
Ἀθλητικὸν στέφανον εὑρεῖν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει ῥοδοσόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ ἴστρῳ ποταμῷ. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει, τοιοῦτον ἔθος ἦν τοῖς ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ χρόνῳ ἑορτὴν ἐτησίως. πρὸ δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντό τινα τῶν στρατιωτῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ ηὐτρέπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν. ἐνδύοντές τε αὐτὸν τὰ ἱμάτια βασιλικά. καὶ προτρέποντες ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξαι τῷ βωμῷ τοῦ χρόνου. ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ δάσιον τὸν στρατιώτην. καὶ τῶν συστρατιωτῶν περιστάντων αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὅμοια ἐκβιαζομένων. ἐκεῖνος ἀγαθῷ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπών. ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι ἐστὶν ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ ἄρχοντος βήματι, παρρησίᾳ τὸν χριστὸν ὡμολόγησε. διοκλητιανοῦ δὲ καὶ μαξιμιανοῦ τότε μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἤχθη. καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, προστάξει τούτων πολλὰ τιμωρηθείς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη, τῶν ἁγίων μαρτύρων νερσᾶ ἐπισκόπου, καὶ ἰωσὴφ μαθητοῦ αὐτοῦ. καὶ ἑτέρων, σὺν αὐτῷ. τελειωθέντων ἐν περσίδι.

Θνήσκουσιν ἄμφω νερσᾶς ἰωσὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας ὡς ἀπόστολος λέγει.

Τούτων ὁ μὲν ἐπίσκοπος νερσᾶς, ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ ἰωσὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἐξουσίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν, ὀγδοήκοντα ἐννέα. μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποί τε καὶ ἱερεῖς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες ἀσκήτριαι διαφόρως δοκιμασθέντες. καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐτασθέντες. τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον:-

Σὺν ἰωάννῃ καὶ σαβωρίῳ λίθοις,
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.
Τὸν γειθαζὲτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ τριάδος.
Θέκλαν βαυθὰν δὲ ναχίδα παρθένους,
Ἆθλος ξίφους ἔδειξεν ἀθλοπαρθένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀγαθίου. θεαπεσίου. καὶ ἀνατολίου.

Κάρας τεμὼν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἷς νεκροὺς δεικνύντες οἶκτον ὢ πλάνης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ. πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν γαλατῶν. πόλιν δὲ γάγγραν. φιλοθέου καὶ εὐσεβείας ὄντες τέκνα. ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν γαλατῶν ὥρμητο. ἡ δὲ μήτηρ ἐκ νικομηδείας. τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι ἕλληνες. τεχθέντων οὖν τούτων καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων. ὁ μὲν ἀγάθιος, γράμμασιν ἐσχόλαζεν. ὁ δὲ θεαπέσιος καὶ ἀνατόλιος, τὸ τοῦ πατρὸς μετῆρχοντο ἐπιτήδευμα. βεστιοπράτης γὰρ ἦν. ἐπεὶ δὲ φιλόθεος μετὰ τοῦ υἱοῦ ἀνατολίου. ἐξ ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν νικομήδειαν ἐποιοῦντο. καὶ λουκιανῷ τῷ πρεσβύτῃ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνωδεύσαν. καὶ ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν. καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. καταλαβόντες δὲ τὴν νικομήδειαν. καὶ εἰς ὁμιλίαν τοῦ μακαρίου ἀνθίμου γενόμενοι. ἀγάθιος καὶ θεαπέσιος ἐβαπτίσθησαν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν φιλόθεος, πρεσβύτερος ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἀγάθιος, διάκονος κεχειροτόνηται. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ. καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλον-

ται

βλάβης δεινῆς πάσης ῥύομαι. ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς θν̄, θεούμενος ἱδρῶτα τε. θεωριῶν μυστικῶν. καὶ θείων ἐλλάμψεων. προφήτης ὡς ἔνθεος. ὡς θῦ θεράπων, ἠξιώθη θεία χάριτι.

Ἡσύχως σὺ τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε. θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος. παθῶν ὑψηλότερος. καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας. ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκόσμησας. τὸν ἄνω Γρηγόριε. καὶ τὴν πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θ.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ βασιλέως παλάτιον. γενόμενον με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα. τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος. ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας ὅσιε. μεγίστοις κατορθώμασι. κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς. ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε. ἀρχιερεῦ. μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ ἐκκλησίᾳ Χῦ. τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέθωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραμέσεσι. καὶ ἔφραξας. τῶν δυσσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χῦ. τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν. Πρόκλε μακάριε. πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θ.

Ὑπερτέρα χερουβὶμ θεοχαρίτωτε. παρθένε ὑπάρχουσα. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεὶ, σὲ θκε̄ πάντες δοξάζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα. ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ. τῆς θεοῦ κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς ὁ πλάστης καὶ δεσπότης, ἀῤῥήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ. ὃν περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσίν. ἰδὼν πεσόντα οἴκτειρε. καὶ ἀναστῆσαι τοῦτον εὐδόκησεν, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ καινώσει τῇ ἰδίᾳ. ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτην λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου. ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Στ.

Χάραξ κύκλῳ σου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος.
Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκετο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας Δεκαπόλεως. υἱὸς, Σεργίου καὶ Μακαρίας. ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων. ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. καὶ τούτων πλήρης γεγονώς, ταῖς ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. ὁ δὲ λάθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, προήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς μάρτυρας κατασπαζόμενος. καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' αὐτῶν θησαυρίζων. τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε. καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἑσπέραν περινοστήσαμενος. ἐθαύμασι τε καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος μετέστη. καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε. καὶ πάνυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. ἐκεῖθεν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ. καὶ συμεῶνα τὸν ὁμολογητὴν καὶ θεοφόρον ὑπὸ τῶν

τῶν

Ρημάτων ὁ φθόγγος. καὶ δογμάτων ἡ ἀνήχος, τῶν διδαγμάτων σου βροντή. τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα. αἱρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα. ἱεροφάντορ Πρόκλε πανάοίδιμε:~

Γνώσεως τῆς θείας ἐμμυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερός. ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ. καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος. εἰς σωτηρίαν ψυχῶν ἀξίαν ἄγαγε. Δόξα.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον ἐνηδύϊ παναμώμε. εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς. ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν. συμβολικῶς. τὴν σὴν λοχείαν ἐκόμιζον. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν:~

ᾨδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον. ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται. θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν. πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τὴν πικρίαν ἐξαίροντα:~

Ξένη σου ἡ σύλληψις, ξένη σου καὶ ἡ γέννησις. ξένη σου ἡ πρόοδος παρθένε. ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά. λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν ἅπαντα:~

Ὅλην σε ἡγίασε, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἔνδον τοῦ ναοῦ διαιτωμένην. καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον. νύμφη τοῦ πατρὸς περικαλλής. ὅθεν ἐσχημάτισας. καὶ τοῦ λόγου γεννήτειρα. Δόξα.

Πρὸς σὲ μόνην τὴν ἅπασαν, ἐλπίδα κόρη τίθημι. πρὸς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου καταφεύγω. βλάβης δαιμόνων δεῖξόν με ἀμέτοχον. τὴν καταπτωθεῖσαν μου ψυχήν. καὶ ἐξασθενήσασαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν:~

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης ὅσιε. ἀρετῶν πεπείρους. καὶ μεγίστους προσφέρου σὰ βότρυας. σωτηρίας οἶνον. πνευματικὸν βλύζοντας πάτερ. καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα:~

Ἡ περίδοξος ῥώμη, πάτερ ἐξέωας σε λαμπτῆρα ἄδυτον. δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν καὶ ἔχων. ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος. τοὺς ὁρῶντας σε πάτερ αὐγάζοντας:~

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντα σου πτέρναν γρηγορεῖς. ἐγρηγόρσει θεία. ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος. ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης. ἐθανάτωσας σθένει τοῦ πνεύματος:~ Δόξα.

Προστασία τοῦ κόσμου. μῆτερ ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον. καὶ ὁδήγησόν με. εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον. πρὸς δικαιοσύνης. τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου. καὶ ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα:~

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος, ὡς λυχνία παμμάκαρ γενόμενος. τῆς ἁγίας, ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος. καὶ Θεοῦ ἐραψώσας. τὴν ἐκ παρθένου παναγίας, γέννησιν ἄρρητον ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ παρθένου τὴν ἔνδοξον. τῶν δογμάτων, ἐνσφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον. γολιὰθ κατέβαλες. τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν, γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος δαβίδ:~

Τῶν τοῦ παύλου, διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως. καὶ τὴν τούτου, κατιδὼν ὀπτασίαν πανάριστε, ἐλισσαῖος δεύτερος. ἀναπεφάνθης χρῖσμα θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς:~ Δόξα.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο. τῆς παρθένου. ὁ Θεὸς ἐνσαρκὶ προερχόμενος. ἀλλ᾽ ὅλον μεμένηκε. Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἀρρέπτως. ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

ᾨδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Σωθέντες τῇ θείᾳ χάριτι. οἱ θεῖοι τῆς παρθένου γεννήτορες. ταύτην ὡς ἄμωμον. περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια. ἀνατραφῆναι πόθῳ ἀνατιθέασιν:~

Τοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι. τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον. φῶτα ὑφάπτουσαι. κόραι σεμναὶ προπορεύονται. φωτοειδῆ πρὸς θεῖον ναὸν χορεύουσαι:~

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον. τὸ μέγα προφητῶν περιήχημα. θρόνος ὁ ἅγιος. ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται. τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος:~

Ὑμνῶ σου κόρη τὴν σύλληψιν. ὑμνῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν. ὑμνῶ τὴν σκέπην σου.

βλά

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῶν βροτῶν.

Φωστὴρ ἐκ φωτὸς θεοπτικῆς, παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε νοητῶς ὡς γέγραπται, ὦ καταλαμπόμενος. τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη κατέβαλες, ἱεριχούντια τῶν αἱρέσεων. τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα. καὶ νικήσας τρόπαια ἀνεστήσω σάρκωσιν. τοῦ θεοῦ ἐκ παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγὴν τῆς σοφίας προσβαλών, τὸ στόμα σου θεόληπτε. καὶ τῆς τοῦ πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα. θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω πατρὶ μονογενής. ἀφράστως συννοούμενος. μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε. ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται. καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε. θεοτόκε παρθένε ἀνύμφευτε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου γρηγορίου. ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι καταυγαζόμενος. τὸ σκότος ἐδίωξας τῶν ψυχοφθόρων παθῶν. γρηγόριε ἀοίδιμε. ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον. ὕψος ἤστραψας παραδόξως ἰαμάτων ἀκτῖνας. σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας χριστοῦ.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου πρόκλου. ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει κύριε, τῆς ἐκκλησίας. ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν. φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας. πρόκλε τὸ κλέος, πατέρων ἀοίδιμε.

Ἕτερον, προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη. ἐπληρώθη ἅπασα. ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ. τῆς θεοτόκου κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος. ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν. τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως. σοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁ προφήτης ἀββακούμ. κατανοῶν ἐκραύγαζε. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἱεραὶ προήγγειλαν, γλῶσσαι σεμνή. ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου. διὰ τοῦτο σε χοροί. παρθενικοὶ προπέμπουσι. λαμπαδηφοροῦντες εἰς ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο, ἰωακείμ. ἅμ' ἄννῃ συμβαδίζων καὶ φέρων σε. σὺν εὐωχίᾳ. εἰς τὸν ἅγιον ναόν. ναὲ θεοῦ πανάγιε. ἄχραντε πανάμωμε δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις, προγονική. ἐξήνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν. καρπογονήσει φέροντα. οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον, ὁ πλαστουργός. λόγος εὑρηκὼς κατεσκήνωσεν. σοῦ ἐν νηδύϊ. ἐργαζόμενος ἡμῶν. τὴν σωτηρίαν ἄχραντε. χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ὁ δι' ἡμᾶς ξένην κάθοδον γρηγόριε. χρηματίσας ξένος ἀγαθότητι. σὲ δι' αὐτόν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαμένης. γενόμενον ἠγκαλίσατο. καὶ θεῖον κληρονόμον. τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρετῇ λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ χριστὸν τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα. καὶ παιδίον ὥσπερ γενόμενον. παίδων χολῇ, δέδωκας σαυτὸν. νήπιος κακίᾳ, θεόφρον ὑπὲρ γενόμενος. καὶ θείᾳ ταπεινώσει. τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπείνωσας μάκαρ γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν. ὑπὲρ δακρύων γρηγόριε. ὥσπερ δρόσῳ, θείᾳ ἀρδευόμενος. πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετήν. πᾶσαν εὐκαρπίαν. δικαιοσύνης ἐζηλώθησας. ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδους ὑδάτων. φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Μῆτερ θεοῦ, εὐλογημένη πανάμωμε. τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον. τὰς ὁρμάς, σβέσον τῆς σαρκός. τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν μου φωταγώγησον. εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου. καὶ παντοίας ἐκ βλάβης. καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε. τῆς ἐγκρατείας σου σοφὲ σῶμα καθαρὸς τὸ σεπτόν. ὡραῖον ἀπέδειξας. τῷ ποιητῇ ἱερωσύνης ἐνθένσοι. καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Γκμάτιμ

Γ ἐννήτορες ἔνθεοι. σὲ τοῦ θεοῦ τὴν γεννήτειραν· γεννήσεσθαι μέλλουσαν. ἀνατιθέασιν. εἰς τὰ ἅγια, τραφῆναι τῶν ἁγίων. εὐχὴν ἥνπερ ηὔξαντο, πληροῦντες πάναγνε.

Δ υνάμωσόν δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου. καὶ στήριξον πάθεσι, περιφερόμενον. ὅπως ὑμνήσω σε, καὶ πόθῳ μακαρίζω. τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον :~

Ἕτερος κανὼν, τοῦ ἁγίου γρηγορίου.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Ν εκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος. τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. ταῖς προσευχαῖς πάτερ. ζώωσον γρηγόριε. ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κ ατακρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναιότητι. ἐκνεάρας πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ πυρὸς γεγένησαι. τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος. καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος :~

Ε ρωτι θείῳ, τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας. ἐναπεμάρανας. καὶ σεαυτῷ μάκαρ. ἐμνηστεύσω σύζυγον. ἁγνείαν ἐξ ἧς τέκνα σοι. ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ πανᾀοίδιμε. δῶρον σε θεοῦ ἐργασάμεναι :~ θεοτοκίον.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα. κλίμαξ οὐράνιος. δι᾽ ἧς θεοῦ λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησε. εὐλογημένη πάναγνε. ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὅραμα. σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας :~

Ἕτερος κανὼν, εἰς τὸν ἅγιον πρόκλον.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Π ράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν ἀρχαγγέλων γενόμενος. σύμμορφος θεόληπτε. καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος. τῆς σεπτῆς τριάδος. πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ι χνεσιν ἑπόμενος σοφὲ, τοῦ χρυσορρήμονος πατρὸς ἀοίδιμε. τούτου τε τὸ ἄνθεον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα. κλῆρον ὡς πρῶτον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε :~

Π άλαι τὸν θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἡσαΐου βοῶντος ἐν πυρί. ἥξειν ὁ νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν. ὑπὸ σοῦ τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται :~ θεοτοκίον.

Λ όγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν. ἐκ τῆς παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν. πρόκλε τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας. δόγμασι πανσόφοις, τῶν ἀποστόλων ἑπόμενος :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τ οὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή. θίασον συγκροτήσαντας· πνευματικὸν στερέωσον. ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. στεφάνων δόξης ἀξίωσον :~

Ε ξάρχουσαι κόραι τῆς παρθένου. λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς. τὸ μέλλον ἀπογράφουσαι. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως. λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν :~

Ηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως. ἡ ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ. καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ ἱερῷ παναμώμε. ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν :~

Η λιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας. ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός. ἐφαπλουμένην νάματι. θεοῦ ἔνδον εἰς ἅγια. ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσιν. τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν :~

Θ εοῖ με θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας. δι᾽ οἶκτον πανάχραντε ἁγνή. κλαπέντα βρώσει πρότερον. ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως. καὶ τῆς φθορᾶς τὸν ἄφθαρτον. πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν :~

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδας:

Α ρετῇ ἐν τῷ ὄρει. ἀναδραμὼν ὅσιε. γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, κατενόησας. ὅσον ἐχώρησας. τὴν ἀκατάληπτον φύσει. φωτισμοῦ ἀνάπλεως. πατὴρ γενόμενος :~

Ο τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ. διὰ βροτῶν λύτρωσιν. πάλαι σε σπηλαίῳ παμμάκαρ, ἐνδιαιτώμενον φέρει κατὰ τὴν γραφὴν ἐν ἐπουρανίῳ ὡς παῦλον. φωταυγῆ δεικνύωσε, πάτερ γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη. ἡ τοῦ χριστοῦ ἄχραντος μήτηρ προσβολαῖς σε δαιμόνων, περικυκλούμενον. πάτερ ἐπέρρωσε. καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύει. κατ᾽ αὐτῶν εἰργάσατο, πνεύματος χάριτι :~

Χ αῖρε μόνη τεκοῦσα. τὸν τοῦ παντὸς κύριον. χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. χαῖρε κατάσκιον καὶ ἀλατόμητον ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε. :

Ἄλλος.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν ἀγγέλοις πάτερ, παρεστὼς παρρησίᾳ, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ, πάτερ γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας ἐκτεμών, καὶ νεώσας ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, ἐστήλην σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐν διαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτήν, τῶν τιμώντων σε γρηγόριε.

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ ζαχαρίας, ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον, τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου πρόκλου. ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, πρόκλε πανσοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, θεοτόκον τὴν ἄχραντον, κόρην τὴν κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, κτίστην καὶ δεσπότην, υἱὸν καὶ λόγον τοῦ πατρός, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, καὶ νεστόριον ᾔσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ναμάτων ἐξήντλησας, τῶν χρυσαυγῶν πανσοίδιμε, τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος, ὄντως καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὤφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, καὶ τούτου τὸ ἁγιώτατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον, ὥσπερ κόσμον τὸν τιμιώτατον, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν ἁγίων. ἦχος, δ'.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον προεόρτιον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Χαρὰν προμνηστεύεται σήμερον ἅννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην ἀειπάρθενον. ἣν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου. ὡς ὄντως ναὸν τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ μητέρα ἁγνήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανόνες γ'. ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο, ἀνὰ τεσσάρων.

Κανὼν ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾨδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ πληρωθήσεται πνεύματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς ἅγια. ἡ παναγία καὶ ἄμωμος. οἰκῆσαι προέρχεται, ὑπερaγίου θεοῦ. ὅπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος. καὶ ταύτῃ προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων θεοῦ ἡμῶν εἰς πέρας προέρχεται. προερχομένης σου. ἀναστραφῆναι, εἰς ἅγια ἁγίων. εἰς λόγου κατοίκησιν, κόρη πανάμωμε.

Γεννητὸς

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει. τοῖς ἐν σκότει μακρὰν ἔφανας. ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις, αὐδίου καταυγαζόμενος. τὸν Χριστὸν κραυγάζων. λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν, τῷ πατρὶ ὁμοούσιος. ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης. σαρκὸς ἐξ ἀπειράνδρου μητρός. διό σε ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν. Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. εἱρμός, ἄλλος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε. ἔφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν κραυγάζων. σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς. Χριστῷ παρέστης ἀθλητὰ παναοίδιμε. αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς δυσσεβείας τῷ πυρὶ. πεπυρσωμένος, ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας. πάσας τὰς δαιμονικὰς φαντασίας. κραυγάζων. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Οἱ εὐλογοῦντά σε πιστῶς. ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται παναμώμε. τίκτεις γάρ, τὸν εὐλογοῦντα τὴν κτίσιν δεσπότην. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠ, θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ. καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐστερεώθης τῷ πνεύματι. ἀϊδίου θεσπέσιε. καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα προφητῶν. χορεῖαι σκηνούμενος. καὶ ἁγίων λαμπρότητες. δυσώπει τὸν Χριστόν. τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ θεῷ. θερμῶς ἀνακείμενος καθαρῶς προσωμίλησας. ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν. ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις παμμακάριστε. Θκ.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς λυχνίαν ὑμνοῦμεν ἁγνή. σὲ καὶ πλάκαν τῆς χάριτος. τὸν λόγον σαρκούμενον. δεξαμένην, εἰδότες μεγαλύνομεν. ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἥπλαται. τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει. μόνος ὁ δεσπότης σε Χριστός. δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι. ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον. ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ. ζῶσαν προσήνεγκας θυσίαν. ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος. καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος. νῦν βασιλεύεις παναοίδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς στεῤῥᾶς ἀγάπης. αἵματος μέχρι καὶ θανάτου. ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις. ὁ θεῖος μάρτυς ἀντιταξάμενος. τῆς παρὰ σοῦ φιλάνθρωπε. ἀθανασίας ἀντελάβετο. Θκ.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου. καὶ θεομήτορα παρθένον. πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν. καὶ σεβίας χαίρων προβάλλομαι. σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ'. προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στ', ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν προεορτίων. ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι. τὴν ἀειπάρθενον. φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι. προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα. πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής, ἡ Θεοτόκος ὄντως. ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ. ὡς πάντων ὑπέρτερα. ἣ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ. τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ. συντηρουμένη θείῳ πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, παρθένε ἄρτῳ πιστῶς. ἐν τῷ ναῷ Κυρίου. ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν λόγον. ᾧ ὡς ναός. ἐκλεκτὸς καὶ παναμώμος. προεμνηστεύθης τῷ πνεύματι μυστικῶς. νυμφευθεῖσα τῷ θεῷ καὶ πατρί.

Ἕτερα στ, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. ὅμοια.

Τὰς

χαλκὸν ἐκκαυθῆναι καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν μάρτυρα. καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ πυρὶν θηροβολῶν βοῦς γέγονεν. ὅτι δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοὸς ὁ ἄρχων ἤσθετο, ἐξέστη. προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ πυρὶν θηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν ἅγιον· ἀνεσία κεφαλή. καὶ τοῦ πυρὸς κατέχυσαν αἱ μαγεῖαι σου; καὶ ὁ ἅγιος· αἱ μαγεῖαι μου, ὁ Χριστός, εἶπεν, ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. ὁ δὲ ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ πανθέῳ καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα, καταπεσόντα συνετρίβησαν. τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν ἅγιον καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει. καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἤσθετο, τὸν θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. τότε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι κυριεύεται ὑπὸ τῆς κολάσεως, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε. καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ. καὶ πρὸς τὴν ἀταλέων πόλιν ἄγεσθαι. καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ ἁγίου παρασῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τοῦ εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου τάς τε χεῖρας καὶ πόδας αὐτοῦ. εἶτα τὴν γαμὸν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν μάρτυρα ἐνίησι. τοῦ δὲ ἁγίου μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι. εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν κύριον λέγοντες· ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν. καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμὼν ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ ἡλιοδώρου θεὸν, φοβηθεὶς μή ποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν μαγιδῷ. καὶ λαβόντες ἐπὶ [illegible] αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. καὶ μετὰ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι. καὶ κρεμασθέντα ἀπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσί. καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ καὶ εἷλκον ἔξω τῆς πόλεως. καὶ νεύσας ὁ ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ τοὺς ἕλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν. καὶ πληρώσας ταύτην, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀνθίμου. θαλελαίου. χριστοφόρου, καὶ εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου παγχαρίου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδή, ζ. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυὴς ἀληθῶς. τῶν προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ θεοῦ κατοικεῖν ἠξιωμένος ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἐν τοῖς προφήταις τοῖς σοῖς. τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ. παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν πατέρων θεός.

Μετὰ μαρτύρων χοροῦ. ὡς ἀήττητος μάρτυς, κατηξίωσαι χριστοῦ. μεγαλοφώνως κραυγάζων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν. εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα. εἰσελήλυθας χριστοῦ. μεγαλομάρτυς κραυγάζων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν,

Εὐτονωτέραν πυρός. δεξιὰν κεκτημένος παρασάτης δεξιός. τῷ σῷ δεσπότῃ κραυγάζεις. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ. παναγία γεννήσει. ὑμνοῦμέν σε πιστοί. ἀκαταπαύστως βοῶντες. εὐλογημένος πανάγνε. ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου:~

ᾨδή, η. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Παρὰ θεοῦ φωτισθέντες. οἱ προφῆται προθεσπίζουσι. τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε. χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν πρώην αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ.

Σὺν λιβάνῳ τῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων.
Εὔοσμος ὤφθη λιβανωτὸς Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς ἀσυρίας. γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη τῷ ἄρχοντι. καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται θυμώροις. καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκτείζεται. εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθείς, βιαίως τὴν χεῖρα ἡπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ᾽ αὐτῇ καὶ λίβανον τὸν δέχεται. ἐνόμισε γὰρ ὁ ἄρχων ὅτι εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. ὁ δὲ, ἀνένδοτος ἵστατο καὶ ἄτρεπτος. ἀντὶ τόμων τόρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. διατεθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. καὶ οὕτω τούτου αἱρετήσαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα. ἢ πως παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν. μετὰ γενναίου καὶ στερροῦ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. τοῦτον καὶ ὁ θεῖος χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἄζη τοῦ θαυματουργοῦ.

Διψητικῶς ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ.
Ἄζης ὁ μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὁρμώμενος. στρατιώτης τὴν τάξιν. καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν τοῖς ὄρεσιν. καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπό τινων κινηγετῶν μηνύεται. καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ μετὰ ρν. στρατιωτῶν τῶν καὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων. πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ μάρτυρος ἐν τῷ ἐπαγρυπνῆσαι αὐτούς. καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος. καὶ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. τοῦ δὲ ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γενομένου καὶ τὸν ἅγιον ἀξίαν ἔκπληξιν πολλῶν οὐκ ὀλίγαις ἐμφάσεσιν ὑποβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν βρόχῳ ἀναρτήσαντος, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρός, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη καὶ ὁ ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβής, ἥ τε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. τότε ὁ ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ρν στρατιωτῶν, προσέταξε. μεθ᾽ ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός, καὶ θυγατρός. ὕστερον δὲ τὸν ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι προσέταξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ρν. στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Τετμημένας τρεῖς Χριστὲ πεντηκοντάδας,
ἐν τῇ στεφῶν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

Στρατὸν ὁμαιχμόν σοι σήμερον διὰ ξίφους.
Τῷ παμβασιλεῖ δωδεκὰς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαπίου.

Κἂν ἐσπαράχθη Ἀγάπιος θηρίοις.
Τὴν πίστιν ἀσάλευτος ἐν μέσοις λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡλιοδώρου. τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Αἐτίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας. ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιόδωρος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὤν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ ἄρχοντι. καὶ παραστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπείσθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις κρεμᾶται καὶ ξέεται. καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι προσειπόντος, αὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα. μὴ φοβοῦ. μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες. προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες ἀγγέλους κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς. ἐπιστεύσαν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες.. ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. τότε κελεύει βοῦν

χαλκὸν

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς παρθένου ὁ ἀσώματος· τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

ᾨδὴ ε. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ὀρθρίσασα πρὸς τὸν κύριον εἴληφας. οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. τοῦ παναγίου θεόπνευστε :~

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον. κεκτημένος, ὁρᾶν κατηξίωσαι. τὸν ἀοράτως νοούμενον :~

Ἀνέτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε. ὡς προφήτης. καὶ ἡ τούτου σύζυγος. σοὶ εὐφροσύνη. δεδώρηται :~ Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα παράγων. ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται. τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος :~

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν. τῶν αὐτοῦ παθημάτων. τὸν μάρτυρα βοῶντα. δόξα σοι δόξα σοι. ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ :~

Ὑπομονῆς σοι πολλῆς. ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης. ὁ στέφανος ἐπλάκη. δόξα σοι δόξα σοι. ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ :~

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν. τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις. κατέπηξας κραυγάζων. δόξα σοι δόξα σοι. ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ :~ Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος ἁγνή. καὶ ὡς σκηνὴν ὑψίστου. φρονοῦντές σε παρθένε. δόξα σοι κραυγάζομεν. θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς :~

ᾨδὴ ς. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει θείου πνεύματος. ἑώρας προφῆτα τὰ μέλλοντα. τοὺς τύπους δεχόμενος τῶν θείων ἐμφάσεων. ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι :~

Ἱλέωσαι τὸν κύριον. προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου. τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου. τελοῦσιν αἰτούμενος. τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν :~

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου. καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν. παράσχου φιλάνθρωπε. ἔχων δυσωποῦντά σε. τὸν σὸν προφήτην. κόσμωσε προαγγείλαντα :~ Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα. τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως. ἀγκάλαις βαστάζεται. τῆς σαῖς ἀπειρογάμε. ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω. δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα. τῶν δαιμόνων. τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν. καὶ τῶν ἀσωμάτων αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν :~

Λαμπρύνεται. τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια. καὶ τὰς νίκας. καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα. ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις :~

Ἀμάστητε. οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ μάρτυρος. τὴν εἰκόνα. τῆς ὑμῶν εὐτεχνίας λαμπρύνατε. τὸν ἀγωνοθέτην. ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες :~ Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται. ἐν σοὶ θεομῆτορ πανάμωμε. ἡ προμήτωρ. τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου. ἐλευθερωθεῖσα. καὶ θανάτου καὶ πικρᾶς κατακλείσεως :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἀβδιοῦ. Στίχοι.

Ἔφησεν ἄρτι μέλλων, ἀβδιοῦ πάλιν.
Εἰ μὴ τελῶ τήν, εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βίον ἀβδιοῦ ἐξεπόρησεν.

Οὗτος δοῦλος κυρίου ἑρμηνεύεται. ἢ ἐξομολογούμενος. οὗτος. ἦν ἐκ τῆς συχὲμ ἀγροῦ βηθαχαράμ. ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν ἑβραίων ἀχαάβ, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν προφήτην ἠλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν. καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς, ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν προφήτην ἀβδιού, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος οὗ ἐφείσατο ἠλίας. ὅς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ. καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ προφήτῃ ἠλίᾳ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητής, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε.

καὶ

καὶ νενίκηκας. τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα. Θεοτ.
Κλίμαξ ἐδείχθης ὑψουμένης. δι' ἧς ὡμίλη-
σεν ἡμῖν. ὁ λόγος παρθένε. ἣν πάλαι
προεώρακεν. Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου :~

ᾠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς. ἐκ τῆς ἀβύσ-
σου προερχόμενος. τῶν χαρισμάτων
τοῦ πνεύματος, Αὐδιοῦ μάκαρ γεγένησαι :~
Βουλήσει καὶ προνοίᾳ θεοῦ. προαγορεύειν
τὰ ἐσόμενα. καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλ-
λοντα. προεβλήθης ἀξιάγαστε :~
Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ. καὶ οὐρανίῳ
προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνε-
σιν. σωτηρίαν παναοίδιμε :~ Θεοτ.
Ἐσκήνωσεν ὁ λόγος ἐν σοὶ. παρθενομῆτορ
διασώζει δέ. τοὺς θεοτόκον φρονοῦντάς σε.
μεσιτείᾳ σου πανάμωμε :~

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος. καὶ ἡ ἁρμο-
νία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο. ἀλλ' ὁ τόνος
διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος :~
Ῥώμην τοῦ θανάτου ἔστησας. τῶν διορυττόντων
σου τὰς πλευρὰς παναοίδιμε. καρτερίαν
ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.
Τίς σου τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον. καὶ τῆς διανοίας. τὸ
ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις
ἐγκωμιάσει κατ' ἀξίαν παμμακάριστε. Θεοτ.
Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος. τῷ ἐνυποστάτῳ
διὰ σαρκὸς ζωῆς πανάγνε. τοῖς ἀνθρώποις
φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου θεονύμφευ-
τε :~ Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτὴρ,
Ὁ μέγας Αὐδιοῦ, ἐπιλάμψεσι θείαις. τὸν
νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει. τὰ
μέλλοντα πνεύματι, τῷ ἁγίῳ φεγγόμε-
νος. τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶν-
τες. ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνή-
μην. καρδίας φωτίζουσαν :~

Ἕτερον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος. καὶ πα-
μμάχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος. τῶν ἀθλη-
τῶν τὸ καύχημα πανένδοξε. στέφος τὸ ἀμά-
ραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω. χαίρων σὺν ἀγ-
γέλοις τε. καὶ χορεύων ἀπαύστως. ταῖς σαῖς
πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστοὺς, ἀνευφημοῦν-

τας τὴν θείαν σου ἄθλησιν :~

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτ.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε. τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστα-
σο πρεσβεύουσα. τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ
τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσ-
ποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν :~

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ'
ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμά-
μενον ὁρῶσα Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ
ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ'
ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱὲ
θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν. παθῶν ὡς προκα-
θάρας τῆς ψυχῆς. διὰ πνεύματος ἁγίου εἴλη-
φας ἀνεβόησας. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Ὁ προφήτης Αὐδιοῦ. πνεύματος ἁγίου ἀστρα-
πῇ δαδουχούμενος. ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ
κραυγάζειν σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Νυμφοστόλος ἐδείχθης. τῆς ἐκκλησίας μά-
καρ ἐκ Σιὼν. προθεσπίσας τὸν σωτῆρα
προελθεῖν. ᾧ κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυ-
νάμει σου κύριε :~ Θεοτ.
Τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον λόγον τῷ
πατρί, ἀπεγέννησας ἁγνὴ θεοπρεπῶς. ᾧ
κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος. διδα-
χὰς δὲ ἀποστόλων προσηκάμενος. τῆς ἀλη-
θείας ἔνδοξε. μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.
Ὁ τοῦ πυρὸς αὐτόνομον τὸ δρᾶν τῆς προαίρεσιν κεκτη-
μένος. τυράννων τὴν ἀπόνοιαν. καταβα-
λὼν ἐκραύγαζες. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε. καὶ
πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος. μεγαλο-
φρόνως ἔψαλλες. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Συντονωτάταις προθυμίαις παμμακάρι-
στε. κεχρημένος τὴν πλάνην κατέσβε-
σας. καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες. δόξα τῇ
δυνάμει σου κύριε :~ Θεοτ.

Εἰς χαρακτηρίζεται Θεός. πρώτοις ἰδιώμασι. καὶ κατ᾽ ὄναρ γνωρίσμασι. τύπων οἱ ἔνδοξοι. καὶ σεπτοὶ προφῆται. μετοχῇ καὶ χάριτι. δ᾽ αὖ τόρως καταθέσιν μετέχουσι. καταλαμπρυνόμενος. τοὺς χριστοῦ τοὺς θεράποντας. τοὺς οἰκείους. ἰδίᾳ λαμπρότητι:~ Στίχ.

Ἀδύτῳ πληρούμενος φωτός. καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν. καὶ παριστάμενος. τῷ δεσπότῃ πάντων. ἀϊδίου μακάριε. καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε. δωρηθῆναι τῇ ψυχῇ ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, στιχηρὰ, τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ. ἦχος, δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀνδριάντος στερρότερος. καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος. καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος. παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον. καὶ θᾶττον λυόμενον. τούτων ἕκαστον πυρὶ. βίᾳ τούτῳ νικώμενον. σὺ δὲ ἄκαμπτος. δεξιὰ τεταμένη. τῶν ἀνθράκων. φλεγομένων παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε:~

Ἱερεὺς ὡς περιπέφηνας καὶ θεῷ παριστάμενος. καὶ αὐτῷ μακάριε, προσερχόμενος. οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι. οἰκείῳ δὲ μάλιστα καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ. εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας. οὐ δαιμόνων ἀπάταις τῷ χριστῷ δὲ, τῷ σῷ καὶ δεσπότῃ. καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντι:~

Ἱερεία προσάγοντα. καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον. τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ πανεύφημε. περιχαρῶς ὀνομάζομεν. ὡς ὄντα ἑκάτερα. σεαυτὸν γὰρ τῷ θεῷ. ὡς πανάμωμον σφάγιον. ὁλοκαύτωσας. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων. ὃν δυσώπει. τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας. τὴν πανοίδιμον μνήμην σου:~ Δόξα. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ δεσπότου ὑπάρχουσα. καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε. τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος. νηδύος πανάμωμε. φωταγώγησον ἡμῶν. καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα. τοῦ δολίου. τῇ πρεσβείᾳ σου παρθένε. τὸν λογισμὸν ἡμῶν. στήριξον:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε χριστὸν. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν. οἱ πολλῶν σου δωρεῶν. ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι. συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ προφήτου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος ἀϊδίου μέλπω κλέος.

Θεοφανοῦς. ᾠδὴ, α´. ἦχος, πλ.

Τῷ σωτῆρι θεῷ.

Τῷ σῷ θεῷ. προφητικῇ παρεστὼς. νῦν παρρησίᾳ καθικέτευε. φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς καταλαμπρυνέσθαι. ἀϊδίου, τοὺς πίστει, σὲ καταγεραίροντας:~

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς. προγνωστικῶς θεωρῶν. τῆς σῆς καρδίας τὸ ἄδολον. καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς μάκαρ θεώμενος. προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται:~

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν. τὰς ἀληθῶς ἐκ θεοῦ σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν πανωλεθρίαν δεινὴν. καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ. θεογεννῆτορ ἁγνή. ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε. τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον συμφώνως κραυγάζοντας. ὕμνον ἐπινίκιον:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Τοὺς καρτερούς σου Βαρλαὰμ μέλπω πόνους.

Θεοφανοῦς. ᾠδὴ, α´. ἦχος, δ´.

Ἀσωμαίσοι κε̄ ὁ θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι. περιλαμπόμενος ἡμᾶς. τοὺς πίστει τιμῶντας. τὴν μνήμην σου περίσωζε. Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου:~

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας. θεοσεβείας ἀκριβῶς. πυρὶ θεοπνεύστῳ. τιμάσθω μελῳδήμασι. Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος:~

Ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας ἠγωνισμένος. στεφανηφόρος Βαρλαάμ. στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι. δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ δεσπότης. κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε μάρτυς. ἐνταῦθεν

καὶ

μένος. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. στ.

Πυρούμενοι παμμάκαρ. τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου. τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου. καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου ἀδάμ. σὲ θεόν, φρονοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδ. η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μέν, ἠγωνίσω παμμάκαρ φημε. περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν. χριστὸς σοὶ δεδώρηται. καὶ διαιωνίζουσαν. ἐν σκηνώσεσι σε σκηναῖς κατοικήσας. προθύμως μελῳδοῦντα. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον. τῷ παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς κτίσεως. σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τῇ μαρτυρικῇ σου παρρησίᾳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων. καὶ πιστῶς μελῳδούντων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβὼν ἠξίωσαι. βασιλείαν ἀσάλευτον. διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως. ὡς σοι ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόμενος θεός. ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις. παρέδωκας κραυγάζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. θκ.

Λόγον θεοῦ τὸν ἄναρχον. καὶ πατρὶ συμμορφούμενον. τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῷ βουλήματι. τὸ πᾶν συστησάμενον. θεοπρεπῶς γεγέννηκας. σάρκα γενόμενον δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διό σε θεοτόκον. ὀρθοδόξως φρονοῦντες. χριστὸν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θ'. Ἐφρίξε [illegible] ἀκοή.

Τρυγεδὴ τὸν θεοστεφῆ. φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν μάρτυρα. τὸν ἐξαπλώσαντα. τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα. τῆς καὶ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος. καρπὸν προβάλλεται. κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἐναντι θεοῦ. τῶν μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος. τῆς ἀϊδίου καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος. παναληθέστατα ζωῆς. καὶ κληρονόμον ἀθανάτου καὶ δόξης ἀφθάρτου. καὶ

πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ολύσσου μάρτυς τὴν ζωήν, τῷ δεσπότῃ καὶ θεῷ ἀφιερώσας. καὶ ὡς εὐάρεστον. ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες. διὸ φυγάδες τῆς ὑπὲρ μου. πλάτων κατηξίωσαι. ἀλλὰ δυσώπησον. λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε. θκ.

Σῶσον με μῆτερ τοῦ θεοῦ. ἡ γεννήσασα χριστὸν τὸν σωτῆρα μου. θεὸν καὶ ἄνθρωπον. διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν. μονογενῆ μὲν ἐκ πατρός. ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον. πάσης τῆς κτίσεως. διὸ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ορῶν σου τὸ ἀήττητον, μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, ὁ τύραννος προσπλειόνων. βασάνων πεῖραν ἐχώρει. ὃν καταπτύσας χάριτι. χριστοῦ ὑπερενήθλησας. μέχρι θανάτου πάνσοφε. διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ κτίσαντι. θκ. [illegible]

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ πῦρ ηὐδόκησεν. ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον. σταυροθεοτοκίον

Παρεστάμενη παμμακαρ. ἐν τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα. τὸν σὸν υἱὸν ἐπὶ ξύλου. ταθέντα ἄπνουν θρηνοῦσα. μητρικῶς ἠλάλαζεν. δακρύουσα καὶ λέγουσα. τί τοῦτο τὸ παράδοξον. ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου.

ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ μηνί, ιθ'. τοῦ ἁγίου προφήτου ἀβδίου καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βαρλαάμ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Δοχεῖον τοῦ πνεύματος λαμπρόν. ἀβδιοῦ γενόμενος. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ φωτιζόμενος. θεοειδέστατον, προφητείας τρόπον. καὶ μελλόντων πρόγνωσιν. καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ῥωμανοῦ ...

Τὸ καρτερόφρον ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει, σὺν χαρμονῇ καὶ, πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ μαξιμιανοῦ βασιλέως. καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν ἔπαρχον ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, κατέσχεν. οὐκ εἰσὶ λέγων τὰ εἴδωλα θεοί. τύπτεται οὖν τὸ στόμα καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. ἐπερωτηθεὶς δὲ καὶ παιδίον τοῦτο τοῦ ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ ἐπάρχου. καὶ ἐρωτηθέν. ποῖον δεῖ σέβειν θεὸν, ἢ τὸν χριστὸν ἀπεῖπε. τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ. μὴ τέκνον τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου. ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθεὶς αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται, ὁ δὲ ἅγιος ῥωμανὸς, τὴν γλῶτταν τέμνεται. καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ θεῷ. διαγγωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον παραδόξου θαύματος. καὶ τῷ βασιλεῖ μαξιμιανῷ προσάξει αὐτὸν διαπνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται. καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ ἐπάρχου ποῖον δεῖ σέβειν θεὸν. καὶ εἰπὼν τὸν χριστὸν, ξίφει τελευταῖ. ...

Κόλπους ἀβραὰμ, νήπιον λαχὸν ξίφει. Τοῖς βηθλεὲμ σύνεδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ῥωμανοῦ διακόνου, τοῦ παλαιστινοῦ.

Οὗτος ἐκ παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος. καὶ τῆς ἐν καισαρείᾳ παροικίας ὢν διάκονος καὶ ἐφορκιστὴς, ἤθλησεν ἐπὶ διοκλητιανοῦ ἐν πόλει ἀντιοχείᾳ. οὗτος πολλοὺς τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρέστη. καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς διοκλητιανὸς, τοῦ πυρὸς ἀπήγαγε. τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἀλλ᾽ ὁ μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγονότερον ἐλάλει καὶ παρρησίᾳ τὸν χριστὸν ἐκήρυττε. καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται. καὶ ἐν πεντεκεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται. καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς ἀφαιρεῖται ἀποπνιγείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ζακχαίου διακόνου, τῆς ἐν γαδείροις ἐκκλησίας, καὶ ἀλφαίου. ...

Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση. Νυνὶ δὲ σὺν, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους. Ἀλφαῖε καρτέρησον εἰ τέμνῃ κάραν, Καὶ κλῆρον ἕξεις τὴν ἄτμητον τριάδα.

Ἄγεται ὁ ζακχαῖος οὗτος διάκονος τοῦ βήματος. σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φορῶν ἐπὶ τοῦ τραχήλου. καὶ ἐρωτηθεὶς δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ἀποβάλλεται τιμωρίαις. καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον. τῷ κατὰ διάστημα τεσσαρσιν ἀποδιηρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. μετὰ τοῦτον ὁ ἀλφαῖος πλήρης πυρὸς ἁγίου προσάγεται. καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. καὶ τὰς πλευρὰς κατακαεὶς τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται. καὶ τὸ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταθεὶς, τῇ ἑωθεν τῷ διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. ὁμοίως καὶ ὁ ζακχαῖος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν :~ ᾠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα. καὶ τοὺς ἐχθροὺς συγκαταπατήσαντα. τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ. ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε. μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Μετέσχες γηθόμενος. πρὸς τὸν ἀεὶ σοι πάλαι ποθούμενον. οὗ τὸ ἄχραντον πάθος. τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον. γεγενημένον. μεμυημένος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἐξέστησαν ἅπασαι. τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως. οὐρανῶν αἱ δυνάμεις. καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες. ὑπερφυῶς καὶ ἐβόας τεμνόμενος.

ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ δεσπότου τῷ φίλτρῳ. φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας :~

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος. τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας. ἀλλὰ στερρῶς, καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάστατον. διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως. ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε :~ Θκ.

Ως ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα. τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα. λόγον θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν. σάρκα γεγονότα. καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον. διό σε θεοτόκον. ἀληθῶς καὶ κυρίως. παναγία παρθένε δοξάζομεν :~ ᾠδὴ ε. Ι…ματ με …ωσιο.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις. ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι μάρτυς οὐκ ἔδωκας. ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον. τοῖς θεὸν ποθοῦσιν ἀγαπητοῖς ὕπνωσας πλάτων. διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος :~

Ωσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι. πανεύφημε πάσχων ἠγώνισαι. ὡς ἀθλούντων ἄλλων. θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων. αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε :~

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν. πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον. ἐν τοῖς οὐρανίοις, σὺν ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι. καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας. γεγονὼς ἐν μεθέξει παμμάκαρ :~ Θκ.

Λύσιν ἁμαρτημάτων. τὸ σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου. ῥυομένη τούτους. πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων. καὶ τῆς τῶν βλασφήμων. αἱρετικῶν ἐπικρατείας. θεοκυῆτορ παρθένε πανύμνητε :~

ᾠδὴ ς. Ι λάσθητί μοι…

Αμώτορος τῶν παθῶν. καὶ τῶν βασάνων γενόμενος. τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς ὑπέφερες ἔνδοξε. χριστὸν γὰρ συλλήπτορα. συνεργοῦντα εἶχες. καὶ συναντιλαμβανόμενον.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ. τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος. ἐνατενίζων ἀεί. καὶ κατοπτριζόμενος. τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. τῆς τῶν ὁρωμένων. εὐτελείας κατεφρόνησας. Θκ.

Νοεμβ:

Ως ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐχώρησας. ὡς ἅγιος δὲ ναὸς, ἐδέξω τὸν ἅγιον. γενόμενον ἄνθρωπον ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ἀειπάρθενε :~ Κ…τακιον.

ἦχος, δ. Ε…ραμης σημερον.

Ως ἀστέρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. ῥωμανὲ πανεύφημε. σὲ κεκτημένη ἀληθῶς. φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου. τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου :~ Ε τερον.

ἦχος, γ. Η παρθένος σημερον.

Η ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει. συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου. ἔνθα νῦν μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταυγίαις, διὰ τοῦτο πλάτων βοῶμεν. βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε. Ο οἶκος.

Τῶν ἑλλήνων λιπὼν, ἅπασαν τὴν ματαιότητα. τῶν χριστοῦ μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα, ἠγάπησε λίαν πλάτων ὁ θεόφρων. διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, ἄγκυρα ἐπονομάζεται. καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα. βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου ἅγιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος πλάτωνος. Χ.

Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ πλάτων.
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ογδοάτῃ δεκάτῃ τε πλάτων ἄορ κατέπεφνεν.

Οὗτος ἦν ἐκ χώρας τῶν γαλατῶν ἀγκύρας τῆς πόλεως. ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ϛ ἀντιόχου. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη ἀγριππίνῳ τῷ ἡγεμόνι. νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν. καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραβάτου χαλκοῦ πυρωθέντος ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν. καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰ πλευρὰ διακαίεται. καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται. καὶ τὰς σάρκας ξέεται. καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν, καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν :~

Τῇ

τασε. ἐπὶ ξύλου. ἡ παρθένος καὶ ἁγνή. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη. τὰ σπλάγχνα σῶτερ διετέτρωτο :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ πλάτων μέλπω πλάτος. *Θεοφάνους. ᾠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ. Ἁρματηλάτην φαραώ.*

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε. τὸ καθαρώτατον. χοροβατεῖς πλάτος. ἀπὸ πάσης θλίψεως. καὶ πειρασμῶν στενώσεως. τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον. ἀπερίτρεπτος στρόφιγξ ὁδὸν στενὴν. τὴν πρὸς οὐρανὸν τείνουσαν φθάσαντας.

Ὀχυρωμένος εὐσεβείας προβόλοις. καὶ πύργος ἄσειστος. ἀναδειχθεὶς πλάτων. πᾶσαν ἀγριότητα. τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας. καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας. θεία πλατυνόμενος χάριτι :~.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν. τὸ τῆς μεχρώσεως. καὶ τῆς φθορᾶς πάχος. διὰ τῆς ἀθλήσεως. ἀπετινάξω πάνσοφε. καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος. χαίρων τῷ δεσπότῃ παρίστασαι. *θεοτοκίον.*

Σεσαρκωμένον τὸν πρὶν συνάναρχον. καὶ συναΐδιον. μονογενῆ λόγον. ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας. εὐλογημένη πάναγνε. θεοτόκον διό σε. ὀρθὰ φρονοῦντα κηρύττομεν καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν :~

ᾠδὴ, γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Ω επτὸρ ἀνάλγητος πυρός. τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην. καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέστης. εὐσεβείας προφανῶς. τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος. καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ. πεπυρσευμένος τῆς πίστεως :~

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ. παμμάκαρ ἠγωνισμένος. ἐπινίκους δωρεὰς ἐκομίσω. καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ. τοὺς ἀεὶ διαμένοντας. στεφανηφόρος ὤφθης. πλάτων θεόφρον μακάριστε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σου ταθείς. τὸ καρτερώτατον σῶμα. κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις. ἀλλ' ἀντείχετο ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος. τῷ τοῦ δεσπότου φίλτρῳ. καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι :~ *θεοτοκίον.*

Νύλη φωτὸς φωτιστικαῖς. τοῦ πνεύματος δαδουχίαις. λαμπρυνθεῖσα θεοῦ ὑπάρχεις. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς. ὁ λόγος κατελήλυθε. καταφωτίζων πάντας. θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ *Κάθισμα ἦχος, δ. αὐτόμελον. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον*

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει μάρτυς σοφὲ, πλατυνόμενος τῇ πίστει πανευκλεῶς. ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφάνισας. καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον. παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας. ὅθεν ἡ ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου. καὶ βοᾶ σοι μακάριε πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν :~

Δόξα. ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς, νεανίας παμμάκαρ. ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, καρτερικῶς ἐτροπώσω. τοῖς πόνοις τοῦ σώματος. καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος. ὅθεν ἅπασα. ἡ ἐκκλησία συμφώνως. πλάτων ἔνδοξε. ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην. χριστὸν μεγαλύνουσα :~ *θεοτοκίον.*

Κυβέρνησον ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με. τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου. ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων. καὶ φρικτῆς ἀποφάσεως :~ *σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον,*

Ὢ θαύματος φρικτοῦ. ὢ καινοῦ μυστηρίου. ἐβόα ἡ ἁγνή, καὶ πανάμωμος κόρη. ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων. ὡς κατάκριτος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων. σταυρῷ κατακρίνεται :~

ᾠδὴ, δ. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ἀμαραθεὶς, ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος. οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος. τὴν ἐμπαθῆ σάρκα καὶ θνητήν. καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος. καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης. καὶ τὸ τοῦ θείου. ἐνδυσάμενος πλάτων ἱμάτιον :~

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον ἱερεῖον. ἄρσεν τε καὶ τέλειον. ὁλοκαυτῶν μάρτυς σεαυτόν. τῷ ὑπὲρ τοὺς πάντων, τυθέντι

ἀπολυ

ἐπιθεὶς μὲν ἔρρας, διὰ ψυχῆς περιβαλλόμενος. τὰς πύλας τῆς ἀστασίας τῆς, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας. θεοῦ σοφίας χάριτι ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου. παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ Χριστοῦ γρηγόριε. διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου. αἴτησαι Χριστὸν τὸν θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Φωνὴν ὤσοι τοῦ θείου γαβριήλ. προσάγομεν χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν. χαῖρε παράδεισε τὸ ξύλον. ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. περίδοξον τοῦ λόγου παλάτιον. χαῖρε παρθένε παναμώμητε.

σταυροθεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος δέσποινα, τὸν δεσπότην τῆς κτίσεως. θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι θεῖον τέκνον. πῶς φέρεις ὀδύνας. θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής. ἀγγέλων τάξεις φόβῳ διεξέστησαν. ὁρῶντες τὸ μυστήριον. τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως. υἱὲ παντοδύναμε. καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος πλάτωνος. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ῥωμανοῦ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πλήρης γενναίου φρονήματος. τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν. καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος. καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον. ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες. τὴν διαιώνιον, ἀποκειμένην σοι δόξαν θεώμενος. τὴν μὴ διαπίπτουσαν. καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν. καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν. μεταθεὶς τὴν διάνοιαν. λογισμῷ θεόφρονι. καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι. τῆς εὐτελείας, καὶ ταπεινότητος. τῶν ὁρωμένων καταπεφρόνηκας. ὅθεν ξεόμενος. καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ. μάρτυς ἀνδρειότατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον. καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμάς. καταλύσας τῇ χάριτι. τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε. τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως. καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως. ἔνθα νῦν γενόμενος. ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν. τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ἁγίου ῥωμανοῦ. ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος. τῇ ἀθλήσει στενούμενος. ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος. ξίφος γεγένησαι δίστομον. συγκόπτων τὰς φάλαγγας. τῶν δαιμόνων ῥωμανέ. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα. θεῖον καύχημα. τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας. ὡραιότης. τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ. τελειωθέντων πανεύφημε.

Ἀμαρτήσει ξεόμενος. καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος. καὶ τὴν γλῶτταν ἔνδοξε ἀφαιρούμενος. καὶ παρειὰς συντριβόμενος. καὶ τέλος μακάριον. τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, ἀθλοφόρε δεχόμενος. ἀπερίτρεπτος ἀταπείνωτος ὤφθης. συνεργείᾳ. ῥωμανὲ, πνεύματος θείου. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ μέτωπον. καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας. καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὡραΐζεται. καὶ τελειώσει λαμπρύνεται. πλουτήσας τὴν εὔκλειαν, τῶν ἁγίων ἀθλητῶν· ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο. ἀξιάγαστε. ῥωμανὲ γενναιόφρον. μεθ' οὗ λύσιν. ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι. καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα τὰ τρόπαια κύριε τοῦ μάρτυρός σου. τὴν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, τὴν σκηνορράφου θεολογίαν. τὴν πλάτωνος μυθολογίαν. καὶ τὴν στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε. τὴν δορρὰν ἀποδαρείς. καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθείς. τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. ἀλλ' ὢ μαρτύρων τὸ κλέος. ὁ παρρησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα. αἴτησαι θαυματουργέ, πλάτων παμμακάριστε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

σταυροθεοτοκίον. Τετρωμένος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀμνὸν τὸν ἀμωμώτατον. ἀδίκως καθηλούμε-

Ἀρίστης πολιτείας λάμψας φωτί. νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας. θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητής. κατεστεμμένος ὅσιε. ὑπὲρ ἱεράρχα θαυματουργέ. Γρηγόριε θεόφρον. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας. τῶν ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα :~

Ἰθύνεσθαι δυσώπει ταῖς προσευχαῖς. τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα. τὸ ἐκλεκτόν. καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ. καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου. νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν. τῆς ἄνω βασιλείας. Γρηγόριε θεόφρον. ἀξιωθῆναι καθικέτευε :~

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς. καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα. ἀρχιερεύς. ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονώς. δικαιοσύνης ἔνδυμα. περιβεβλημένος θαυματουργέ. παρίστασαι τῷ θρόνῳ. τοῦ πάντων βασιλέως. σὺν παρρησίᾳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ παρθένε μήτηρ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθόν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο. πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν καὶ τῶν σωμάτων. ἐπέκεινα νοοῦμεν. εἰς καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται :~ Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν ἱεράρχην. ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ. θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις. Γρηγόριον φιλέορτοι. ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις. λάβωμεν λύσιν πταισμάτων :~ Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς ζωῆς θείας καὶ μακαρίας. φθονήσας μοι τὴν πάλαι ἐν παραδείσῳ. ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος. καὶ τῆς Ἐδὲμ διώριστον. ποιήσας με θανατοῦται. τῇ σῇ γεννήσει παρθένε :~

Εἰς τοὺς αἴνους. τὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος. ὁ στῦλος τῆς ἐκκλησίας. ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς. τὸ τοῦ παρακλήτου θεῖον ὄργανον ὄντως ὁ ὅσιος. ἡ κιθάρα τοῦ πνεύματος. ποιμὴν ὁ μέγας. καὶ χριστοῦ ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον. καὶ ἀρνίου πραότατον. κρήνη ἀναβλύσασα. δογμάτων τὰ νάματα. καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα. ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Χαίροις ἱεραρχῶν καλλονή. τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον. ἡ στάθμη τῆς ἐκκλησίας. ἱεροσύνης κανών. ποταμὸς ναμάτων, θείων ἔμπλεως. ἐξ ὧν καταρδεύεται. ἡ ὑφήλιος ἅπασα. πρὸς εὐκαρπίαν ψυχικὴν καὶ σεῖον. καὶ αἱρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. ἄνθρωπε ἐπουράνιε. ἐπίγειε ἄγγελε. στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον. ἐμμελετήσαν Γρηγόριε. Χριστοῦ κληρονόμε. τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος :~

Ὄμβροις τῶν ἱερῶν προσευχῶν. λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον. ῥεῖθρον, τῇ δενδρωθείσῃ ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ. ἐπικλύζον εἴργεις θείᾳ χάριτι. βωμοὺς κατεδάφησας. τῶν δαιμόνων Γρηγόριε. τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας. θερμοτάταις σου, πρὸς θεὸν παρακλήσεσι. θαύμασιν ἐβεβαίωσας. ψυχὰς καὶ προσήγαγες. τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων. παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας. μισθὸν ὃν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν ἱεράρχην. καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα παραδόξως μετεβάλλετο. λίμνη μὲν ἐχερσοῦτο, ἀδελφοὺς νουθετοῦσα. ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμὸν χαλινοῦσα. λίθος λόγῳ μετετέθη. μεταφέρων τοὺς ἀπίστους, πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος. παράσχου ὁ θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου θεοτόκε παρθένε. ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες. ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν θεοῦ καὶ λόγον. βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ. ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ παρθένος. λύπῃ συνείχετο δακρύουσα :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, δ΄.

Ἱεροσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος.

δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς ῥυπα-
ρᾶς μίξεως καθαρεύομεν. προσθήσω δέ
σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν.
ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον μάτην ἀλή-
θειαν εἰ μὴ τετμήμενον ἐστί. καὶ τοῦτο μεταχει-
ριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος.
καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον
τίθημι. τὸν πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ χῷ.
τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. καὶ οὕτως
ἀεὶ συντηρούμενος, τὸν κλῆρον καθ' ἑκά-
στην καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς
ἐφόδους φαντάζομαι. καὶ συμπεράνας ὧ-
δε τὸν λόγον. ἀλλήλους κατασπασάμενοι,
καὶ πρὸς γῆν καταπαύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς
κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. καὶ ὁ μὲν
ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ θεῷ
ηὐχαρίστει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. ὁ δὲ
θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεὺς. καὶ ἀληθῶς ἀ-
φιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων
τὸ δέλεαρ, μεταναστὰς τῆς κέλλης ἐγένετο.
ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος λογγῖνος, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται. στίχ.
Ἔχεις ἀθλητὴν χριστὲ λογγῖνον μέγαν,
Ἔχεις δὲ καὶ λογγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος γεννάδιος πα-
τριάρχης κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται. στίχ.
Ὁ γεννάδιος εὗρε τὴν ἐδὲμ σέβος.
Φανεὶς μόνον πρὸς παλαίστραν γεννάδας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάξιμος πατρι-
άρχης κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται. στίχ.
Μάξιμος ὠδίνησε καὶ τεκὼν τέκνα.
Πράξεις ἁγνὰς ἅπασαν ἁγνὸς ἐκ βίου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἰούστιμος, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται. στίχ.
Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει.
Ἰούστιμος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.
ᾠδὴ θ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.
Ἱερῶν τὸ καύχημα καὶ διδασκάλων τὸ σεμνο-
λόγημα. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας. τῆς εὐσεβεί-
ας στῦλος ἀκράδαντος. σὺ καθωράθης,
κραυγάζων γρηγόριε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ἀστράψας τοῖς θαύμασι. τὴν οἰκουμένην ἐ-
φωταγώγησας. διὰ τοῦτο θεόφρον συνα-
θροισθέντες σὲ μακαρίζομεν. οἱ τῶν σῶν
λόγων τρυφῶντες γρηγόριε. εὐλογητὸς
ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ἰάματα πάνσοφε. τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν
ἐπήγασας. ἐξεχύθη γὰρ χάρις. δαψι-
λεστάτη, σοῦ ἐν χείλεσι. θαυματουργίαις
διὸ ἀνεκραύγαζες εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν. θεοτ.
Ἡ γῆ πάντα πεπλήρωται. φωτὸς τοῦ θείου
διὰ σοῦ πανάγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης.
δι' ἧς τῷ κόσμῳ ὁ θεὸς, ὡμίλησεν. κατα-
φωτίζων, τοὺς πίστει κραυγάζοντας.
εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.
Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες. τῆς τριάδος τὴν
ἔλλαμψιν. τῆς ὁμοουσίου καὶ σεπτῆς γρη-
γόριε. τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτε-
λοῦντες χάριτι. θαυματουργικῇ κα-
ταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν. βοῶντες τῷ
δεσπότῃ ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἡ σοφανθεὶς ὡς ἔσοπτρον. δεδεγμένος πα-
μόλβιε. τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς θεότη-
τος. τὸν κόσμον ἐφώτισας. ἀνταναλά-
σεις πέμπων φωτὸς. τοῖς μελῳδικῶς ὀρ-
θοδοξίᾳ βοῶσιν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε.
Ὑπὸ θεοῦ σκεπόμενος. εὐσεβείας ὑπόθεσις.
τοῖς θεοσεβέσιν ἐφρουρήθης πάνσοφε. εἰς
ὅρος ἱστάμενος. ὡς νομοθέτης ἄλλος μω-
σῆς. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων.
γρηγόριε ἐβόας. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. θεοτ.
Φωτὸς ἀδύτου γέγονας. ἐνδιαίτημα πανά-
γνε. τῇ τῆς παρθενίας καλλοναῖς ἀστράπτου-
σα. καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς θεὸν σε
ἀληθῆ καθομολογοῦντας ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶν-
τας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς.
Ἀείστης

Ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας ναὸν
τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. ϗ τὰς πύλας ἤδη κε
κλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ
κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο. ὑποψιθυρίζων τὴν
ἐκ τύπου αὐτοῦ ἀκολουθίαν. ϗ ὡς ἐν τούτοις
ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην
ὁρᾷ. ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἄνδρα τίμια
σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. ϗ πε
ριχαρὴς ὥσπερ ὑπὸ τῷ θεάματι γεγονὼς. συ
νέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν. γνῶναι θέλων τοῦ
ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. ὡς δὲ λοιπὸν
ἐκεῖνος ἤδη τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς
τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο. ἐπ' αὐ
τῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς. ϗ ἱκανῶς προ
σευξάμενος. ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας,
τὸ χριστοφόρον σημεῖον τῆς πύλαις διαχα
ράττει. ϗ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύ
τως εἰσῆλθε. ϗ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδά
φει καταβαλὼν ἑαυτὸν. ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς
θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπωται. ϗ ἀνα
στὰς ὁμοιοτρόπως, ϗ ταύτας τὰς πύλας
ἤνοιξε. καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι πρὸς
τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ
ὁρῶντι προσηύξατο. ϗ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν
διὰ τῆς σφραγῖδος ϗ ταύτας τὰς ὡραίας ὑ
πανοίξαντα πύλας. ϗ φωτοειδῆ ὅλον ἐν
τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον. ϗ κατὰ τὸ μεσαι
τατον τοῦ ναοῦ, ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα
καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενιζόμενον. ὅτε δὲ τὰς εὐ
χὰς τῷ θεῷ ἀπεδίδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔ
σχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον.
τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργεί
ας, ἀποκλειομένων. ἵστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖ
νος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν
πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθών. ὡς δὲ λοι
πὸν τὴν κατ' ἀλήθειαν ὁδὸν ἐβάδιζε. μὴ ὀκλά
σας ὁ ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολού
θει κατὰ μαθεῖν βουλόμενος ποῦ ἄρα ὁ τοῦ θεοῦ
ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. ὡς δὲ τὴν
ὁδὸν μικρὸν ὑπεκκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς
τὸ κατ' ἀντικρὺ τοῦ μάρτυρος ἰουλιανοῦ τῆς βα
θμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τὸ
ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, ϗ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης
γυναικὸς ὄνομα μαρία. ϗ σιγηρᾷ τῇ φω

νῇ καλέσας ϗ τῇ χειρὶ κρούσας, εἰσῆλθε.
τό, τε περιαστράπτον φῶς τὸν ἄνδρα κα
τὰ τὴν ὁδὸν ὑπεξιὸν, ἀνεχώρει. ϗ ἐν ἀμ
φοτέροις ἐκείνοις ἦσαν νὺξ ἐγνωρίζετο. ἀλ
λὰ τὸ γενναῖον ἐπιδραμὼν μετὰ τῆς φωτα
γωγοῦ λυχνίας ἀνάψαι, τῷ εἰσελθόντι ἀν
δρὶ προσήνεγκεν. ὁ δὲ μὴ δὲ τῇ κλίνῃ προς
κληθεὶς. μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύ
σας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη. σκυτοτόμος γὰρ
ἦν ϗ δερμάτων διαρραφεύς. τότε ὁ ἐπα
κολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος ἰωάννης.
ἀνορθείας ὡς τῇ κέλλῃ προσέβαλλε. ἐπὶ τῆς
γῆς προσκλιθεὶς. τοῖς ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς
πόδας κατέβρεχε. μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
λέγων ὅστις εἶ. ϗ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ
εἰς τὸν θεὸν δι' ἧς τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶ
δον πεποίηκας. ϗ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖ
νος. συγχώρησον γέρον διὰ τὸν κύριον. ἁμαρτω
λός εἰμι ἄνθρωπος. μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπι
φερόμενος. τίς γάρ εἰμι ὁ ἰδιώτης ἐγώ. ἢ πόθεν
μεμάθη κατ' ὑπευθύναι τισὶ ϗ κανονίζειν,
ἐπιδεικνύων, ἢ εἰ καὶ τὰς ἐργασίας ἐπειλημμέ
νις πεπλανῆσαι ἀνὴρ πεπλανῆσθαι. φάν
τασμα μᾶλλον ἰδὼν ϗ οὐκ ἀλήθειαν. τό
τε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα.
μηδὲν δοὺς ὁρκίζων εἰς τὸν θεὸν, εἰπεῖν τὴν ἀγα
θῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον. εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦ
το τῆς προνοίας ἦν τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ
σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς
τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. τότε
ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ συνεχόμενος ὁ ἀνήρ. ἀ
ναστὰς ὅθεν ἐκάθητο. ϗ μετάνοιαν πρῶ
τον τῷ γέροντι ποιησάμενος. οὕτως ἤρξατο
λέγειν. οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα τὴν
ἀλήθειαν κέκτημαι ἀδελφὲ μου συγχώρη
σον, εἰ μὴ τὸ τὴν ἁμαρτίαι μου συμφύρεσθαι.
ϗ τῆς σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν περιπολ
λοῦ ποιεῖσθαι. ἐκ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ μου ἀγαθότη
τος. οὐδέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισά
μενος. ταύτην ἣν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα
ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρ
κὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξ ἴσου τῇ ἁγνείας συχη
σαντα. ὡς τηρήσῃ ταύτῃ τὸ δρᾶμα τοῖς
γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν. ϗ μέχρι τῆς
δεῦρο

ειον. καὶ μετὰ τὸ ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τῆς Ἀμασείας προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. καὶ ἔν τινι εἰδωλείῳ ὁ ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ ἁγίου ὠργίζετο. τοῦ δὲ ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ σατανᾷ, εἴσελθε, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ λατρεύτης εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς αὐθωρὸν ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. καὶ λίμνην θαλάσσῃ κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας ἐν προσευχῇ, ἄνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε. τὸν δύο ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμὸν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. ἐπιδὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα, τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν. ἀλλὰ καὶ νῦν ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φθάνοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς ἑβραῖος τὸν νεκρὸν ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. ἐνομίσθη δέ ποτε ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι. καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε. καὶ προσελθοῦσι τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίας ἀφῆκε φωνὰς. ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ. καὶ ἀπιστίᾳ πληθύουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ ζωγράφου. στί.

Ὁ ζωγραφήσας Λάζαρος καὶ νῦν λόγῳ.
Ἀναβλέπει σε ζῶντα μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. καὶ τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται. καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ. καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖτο. διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται. καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων. ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται. τῶν πατρικῶν καὶ ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀποστρέψας αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων, ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ζαχαρίου τοῦ σκυτοτόμου. καὶ Ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνήρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. πάντων καταφρονήσας καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον. ἔργῳ τὸ τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν. ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς. καὶ νήφων τοῖς ἐπὶ προσθεῖν αὐτῷ κατορθώμασιν, ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς κυρίου παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ. μιᾷ τῶν νυκτῶν. ἀφίκετο πρὸς τὸν

ἐπό

μένη. μόνον τὸν θεόγραφον. τὴν ἐνυπόστατον τὸν ζωαρχικόν. λόγον συλλαβοῦσαν, ἀσπερμάτως παρθένε. τὸν θρέψαντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

ᾠδὴ, ε΄. Γνῶτι ὅτι μετὰ ἀπὸ σου.

Γεωργία σῶν λόγων. τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας. καὶ τὸν θεῖον σπόρον. ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες. καὶ καρπὸν πολύχουν. τῷ λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν. τῶν πιστῶν θεόρρημον προσήγαγες :~

Ὁ θεοῦ παραστάτης. ζήλῳ πυρπολούμενος χειρίσε φαίδιμος. καὶ παρόντα πέτρον. τῷ θεῷ. τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι. ἀσεβῶς θαρρήσας. καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ. πεποιθὼς θεόρρημον γρηγόριε :~

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων. τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας. καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε. ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς σαμουὴλ τῆς θεωρίας. δενδρωθεὶς καὶ γενόμενος ὄρθιος :~

Ἱεράρχα θεόφρον. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι. τῶν ἐμῶν πταισμάτων. τὸ χειρόγραφον πάτερ διάρρηξον. ἱερῶς ὑπάρχων. παρὰ θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα :~ θεοτοκίον.

Ὡραιώθης παρθένε. τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀστράπτουσι κάλλεσι. καὶ τῆς πρώτης ἀρᾶς, περιεστάλη αἶσχος τὸ δύσμορφον. τὸν χριστὸν τεκοῦσα περιβολὴν ἀθανασίας. χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν :~

ᾠδὴ, ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν. ἀδελφοκτόνων ἐξήρανας. καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, ἀνέστειλας πάνσοφε. τὴν ῥάβδον πηξάμενος. τὴν καὶ δενδρωθεῖσαν. θείῳ νεύματι γρηγόριε :~

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ θεοῦ. κατέφαγέ σε γρηγόριε. μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν. θεὸν βριζόμενον. λαὸν ματαιόφρονα. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις. θεόρρημον ἐξωλόθρευσας :~

Ἠνέκρωται βουληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος. ἑβραῖος ὁ δυσσεβὴς, θεὸν σε δοξάζοντος, ὡς θεῖον θεράποντα. τῶν αὐτοῦ δογμάτων. πληρωτὴν ἀναδειχθέντα. θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργόν. ἐπὶ σὲ πνεῦμα παρθένε. καὶ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε. καὶ σὰρξ ἐσχημάτισεν. ἀνεκδιηγήτως. διαμείνας ἀναλλοίωτος :~

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν. σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας. καὶ νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε γρηγόριε. θαυματουργὸς δὲ ὀνομάζεσαι. τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος :~

Ὁ οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἀγῶνας ἐξυφαίνειν ὁ τάλας. καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα. ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρίσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω. πάντα γὰρ μόνων ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα. διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός. τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. στίχοι.

Ὁ γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι.
θεῷ παραστὰς θαυματουργεῖ νῦν πλέον.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἐξ ἑλλήνων γεννητόρων. τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ χριστὸν πίστιν ἐπέγνω. καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας. τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηύξανε τὸ μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθὸν τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον. ἰάσατο διὰ προσευχῆς. καὶ τὴν ἱερωσύνην ἱερατεύων ... ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ θεολόγου ... ἰωάννου ... ὄναρ μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς τριάδος μυστήριον.

τῆς ψυχῆς ἀγῶνα. τῶν τῆς σαρκὸς μακαρ. ἡδονῶν προέκρινας. τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων. δι' ὧν ἐκείνην γρηγόριε, φέρεται θεῷ πλησιάζουσα :~

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενος, ὡς συνεργὸν ἀγαθήν. σὲ καθορῶν ὄφις. ὁ δεινὸς γρηγόριε. σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν. οὓς κατῄσχυνας πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον. πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξενίας διατρίβων ὅσιε. πᾶσιν αἰδέσιμος. δι' ἀρετὴν ὤφθης. ἀσεβὴς φιλόθεος. θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς θεοῦ δεδεγμένος. δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος. λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ γρηγόριε :~ θο.

Ῥίζης ἁγνὴ βασιλικῆς ἐβλάστησας. καὶ βασιλέα χριστόν. τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν. σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. διπλοῦν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὴν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἅμα καθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας. φιλοσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης ἐκπρεπῶς, σοφίας ἐνδιαίτημα. καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης γρηγόριε :~

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας πανμάκαρ. καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέας. ἐκλεξάμενος σοφῶς. ἐν ἀρετῇ εἰκόνισμα. ἐν σεαυτῷ θεόφρον. ἀπηκρίβωσω γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ. τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας. κατεφώτισεν ἡμᾶς. τριάδα ὁμοούσιον. ὁμοφυῆ τε σέβειν. ἄκτιστον καὶ συναΐδιον :~

Ὑπὸ θεοῦ ὁδηγηθείς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας. τὴν ἁγνὴν καὶ θεομήτορα μαρίαν. καὶ τὸν νόμον τῆς βροντῆς, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο. τὸ τῆς τριάδος φέγγος. σὲ θεορρῆμον διδάσκοντας :~ θο.

Ῥάβδον βλαστήσασαν χριστόν. τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντων, σὲ γινώσκομεν ἁγνή. θείας οὐσίας φορέσαν. ἐν ταῖς ἀγκάλαις κόρη ἄνθρακα θεομακάριστε.

κα. ἦχος γ. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Νέος γέγονας μωσῆς τοῖς ἔργοις. πλάκας [illegible] ἔσω τοῦ ὄρους. τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος. νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν τοῦ τῆς τριάδος μυστηρίου γρηγόριε. ὅθεν ἀπαντῶν τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου. αἰτούμενοι διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος :~ θο.

Ὁ[illegible] γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη πάναγνε παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον. ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου. τοῖς ἐν θείοις νάμασι. παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος :~

σταυροθεοτοκίον. Ὁ μ[illegible]

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι. παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :~

ᾠδὴ δ. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Γῆν τὴν καλὴν, πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας. τὸν τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος. εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις. εἰς ἔτι καὶ νῦν γρηγόριε. προσάγων διδαχαῖς σου. τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὡς ἀστραπὴ, πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου. τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε. τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε. διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀποστάτης. κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται :~

Γνόφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι. ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς μωϋσῆς, πάτερ εἰληφώς. τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι. ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ. ἀνεδείχθης θεόφρον γρηγόριε :~

Ῥητορικὴν, ὑπερχελίαν ἐξέκλινας. καὶ τῷ λόγῳ, πάτερ τῷ τῆς χάριτος. καταυγασθείς. ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν. κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας. τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀποστράπτουσαν αἴγλην. ὁ τοῦ σκότους προστάτης γρηγόριε :~ θο.

Ἡ κιβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε. δεξαμένη.

ὅτι ἐθρέψω, τῆς σοφίας καρπόν. ἐνθέου, ὁπτασίας ἀξιούμενον. δογμάτων, οὐρανίων ἐνηχούμενον. ἱερουργὸν ἱερώτατον. θαυματουργὸν ὑπὲρ θαύμαστον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε ὅσιε. ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων. καὶ νοσούντων ἰατρόν. χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἄφθονον. διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον, ἀλείπτην, τοῦ μαρτύρων ἀγωνίσματος. προφητικοῖς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίσε νῦν προσείπω γρηγόριε. καθαιρέτην τῆς ἀθέου δυσσεβείας καρτερόν. ὀλετῆρα τῆς ἀσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν. εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον. πολέμων, καταλυτὴν ἀκαθαίρετον. ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Εἰς βάθος θεωρίας. ὑπεισελθὼν πανσόφως ἱεράρχα χριστοῦ. τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς τριάδος φανέρωσιν. τῷ πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας. καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς. τοῖς διώκταις ἔπεισας, πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὀφθεὶς αὐτοῖς. τῶν θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωποῦμέν σε. μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῇ πλάνῃ. ἀπάτῃ θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπὲρ θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου. καὶ θερμὴν δέησιν. παναγία κόρη. καταφεύγω ὁ πανάθλιος. δεσμοῦ με λύτρωσαι. τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων. καὶ σῶσόν με πανάμωμε. τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ. καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα. τὴν ἀεὶ μακάριστον.

Ἡ σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον. μέσον λῃστῶν καθορῶσα ἡ χωρὶς ὠδίνων σε. καὶ φθορᾶς κυήσασα μητροπάρθενος. χαλεπῶς βέβληται. τὴν ψυχὴν χριστέ. βέλει λύπης καὶ σπαράττεται. πικρῶς στενάζουσα. σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον. καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν. ἀφειδῶς τὰς ὄψεις, καὶ πνεῦμα, δάκρυα κενοῦσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε σῶτερ. οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου. πῶς ἀδίκως πάσχεις μου.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Γρηγόρησις θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὲ χριστοῦ τὸν δανιήλ. ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι. διὸ, σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε πάτερ.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω. καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

σταυροθεοτοκίον. Γεννήτορος ἀμέτοχε.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον. χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα. τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ.

Τροπάριον. ἦχος, πλ. δ.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, πάτερ γρηγόριε. φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς. ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τῶν τερατουργῶν γρηγόριον, τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους. ᾠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ.

Ἁρματηλάτην.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ γρηγόριε. θείαν ἐνέργειαν. περιφανῶς πάτερ. καὶ τὰ νῦν ἀπόδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος. τῶν πταισμάτων με μάκαρ. καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος. τὸ

τῆς

θείας ὕλην πολύθεον. διό σε ὡς ἀπόστολον καὶ θεηγόρον γεραίρομεν. τὴν ἀγαπητὴν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας πάνσοφε. τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα. ἱερὰ καὶ σεπτά. καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε. καὶ κατεφώτισας λαούς, εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν. εἰδώλων τὰ τεμένη δέ. καταστρεψάμενος χάριτι. ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα. ἦχος [illegible]. Βυζάντιος.

Ζυγὸν λιπὼν ἀδικίας. καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας. ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις. καὶ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἁρπάζεις, ὡς ἔμφρων ἔμπορος. ἀνταλλαξάμενος τῶν προσκαίρων τὰ μόνιμα. καὶ τῶν ἀπολλυμένων, τὰ διαμένοντα. τὸν γὰρ θεολαμπῆ, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος. τὰ καίσαρος καίσαρι. τῶν κάτω συρομένων, ἐμφρόνως ἀπέλιπες. καὶ τῷ παμβασιλεῖ, εὐπειθῶς ἀκολουθήσας χριστῷ. πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας, εὐαγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ' αἴτησαι καὶ νῦν, Ματθαῖε παμμάριστε. τοῖς σὲ τιμῶσι σεπτήν. καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅλην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς. καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην ἁγνή. πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. οὗπερ, ἐξελοῦ με παρθένε. καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, δέσποινα ἐπίστρεψόν καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς. ἄμπελος ἡ θεία ὡς εἶδε, τοῦτον ἠρτημένον σταυρῷ. ταῦτα ἀπεφθέγγετο. καθικετεύουσα. ἡ γλυκύτης ἡ ἄρρητος ἡ ἄφατος δρόσος. υἱὲ σεπτόν, τῆς σῆς ἐγέρσεως. γλεῦκος, ἐναπόσταξον πᾶσαν. μέθην τῶν παθῶν ἐκδιώκων. τοῖς τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζουσιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος πλ. δ΄.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον πιστοί. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγόν. καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολούθησε χριστῷ. καὶ κήρυξ τοῦ εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεν. ὅθεν ἐξῆλθεν προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Κύριε, [illegible] κριτηρίῳ.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς θεονύμφευτε. πρόσδεξαι παρθένε μαρία. καὶ μὴ ἀπώσῃ παναμώμητε. τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω. τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδειξας, λόγε ὑπὲρ φύσιν με μόνην, ἡ ἁγνὴ μήτηρ κέκραγε. τίκτω γὰρ ἀσπόρως καὶ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος. καὶ τὰς ὀδυνῶν βολάς, κυήσασα διέφυγον. ἀλλ' ἐν τῷ πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται. Τέλος. Οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ζήτει, τῇ γ΄. τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον. Τέλος. Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Ζήτει, σαββάτῳ ε΄. Κοινωνικόν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν [illegible]

Προσόμοια. ἦχος [illegible].

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Πίστει προσκαλέσω γρηγόριε. πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρόν,

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται. καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν δαιμόνων πληθύς. τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου πνεύματος. ἐν οἷς ἔψαλλεν. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον παρθένον ἐξιστόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου. τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, τεκοῦσαν ἀπόστολε. ὃν πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἠὤσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις. Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεώμενος. θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ ὁ λόγος τοῦ θεολόγου ἐξαπέστειλε. ζόφον μὲν διώκοντα. ἔθνη δὲ φωτίζοντα. θεολογίας δόγμασιν. ὅθεν καὶ ἔψαλλε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ. θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο. ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες. τέλεον προσεπέλασας. καὶ συνεκράθης ἔνδοξε. ὅθεν καὶ ἔψαλλες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων. ὁ λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε. πύλην παρθενίας γάρ. ὥδευσεν ὁ κύριος καὶ θεὸν ἔδειξε. διὸ κραυγάζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα. θεῖον ἀπόστολε. καὶ τῆς βασιλείας δέ. εὐπρεπεστάτως στέφει κεκόσμησαι. δεξιᾷ παντοκράτορι. καὶ διαλάμπεις σοφέ. σὺν ἀγγέλοις, θρόνῳ παρεστάμενος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς. ἀξίως τετύχηκας. κῆρυξ τοῦ ζῶντος θεοῦ. εὐαγγελισάμενος. ζωῆς τῷ κόσμῳ, θείαν ἐπίσκεψιν. τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν. διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος. ἐκκλησίας κρηπὶς παμμακάριστε.

Νυμφίον τοῦ Χριστοῦ. ἐνθέως ἐκόσμησας, εὐαγγελίου σου. ὥσπερ διαδήματι. τὴν ἐκκλησίαν θεομακάριστε. καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου πανηγυρίζει φαιδρῶς. ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως καὶ κινδύνων δεινῶν καθικετεύει. Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἔστας, ἀνάρχου γεννήτορος. λόγος ὁ ἄναρχος. ὡς εὐαγγελίζεται. Ματθαῖος γράφων θεὸς σεσάρκωται. ἐκ σοῦ ἁγνὴ πανύμνητε. τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν, ὁλοτρόπως. πᾶσαν ἐνδυσάμενος. καὶ τὰ ταύτης. λαβὼν ἰδιώματα.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας ἐμφρόνως. Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρον. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς ἑπόμενος. ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ τῆς δόξης κοινωνός. καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖρας σου, θεοκυῆτορ παρθένε. αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον εἰς πρεσβείαν. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν σου. ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας δαιμόνων. καὶ τάξεσθαι παράμονε. τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν ἀξιώσῃ. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐφῶν τὸν σὸν ὁρῶσα πρὶν, τόκον ἀνυψωθέντα. θρήνοις σαυτὴν συνέκοπτες, παρειὰς σὺν θριξί σου, ἐκτίλλουσα. καὶ βοῶσα. τέκνον ἐμῶν ὠδίνων, προελθὼν ἀπορρήτως. πῶς φορεῖς ταῦτα σῶτέρ μου. σῶσαι πάντως τὸ γένος, ἀνθρώπων βουλόμενος.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν, στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας ἀπόστολε. φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος. ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος. καὶ πᾶσαν κατηύγασας. οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ. καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν. πολυθείας, Ματθαῖε πάνσοφε. διὸ σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον σήμερον. ἐκτελοῦμεν πανήγυριν. ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. Δίς.

Ἐν ὕψει καθήμενος. θεογνωσίας ἀπόστολε. ὑπεδέξω τοῦ πνεύματος. τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι. τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει. καὶ γλώσσῃ πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς. τὴν ἀσεβείας

πῶν τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. τότε κλίνην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν λείψανον ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἐπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πρὶν οὐκ ἄρτιον ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο. σιδηροῦν ὁ βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν θεὸς ἀναγνωσθείς. εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιός τις ἐστὶ καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος. ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρᾶν λάρνακα προστάσσει. ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ εὐαγγελιστὴς τῷ ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται. πρὸς ἀνατολὴν λέγων τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος, τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην ἑωρακὼς, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε κύριον. τοίνυν καὶ ὁ βασιλεὺς. τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. τούτου δὲ τὸ διάπυρον οἱ ἱερεῖς θεασάμενοι. τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν. καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλέθρου ὁρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς. μὴ φουλβιανὸν, ἀλλὰ ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. τότε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἴδωλα. καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα καθ' ὕπαρ, πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι ὁ ἀπόστολος τῷ ἐπισκόπῳ φανεὶς, ἐπέσκηψε· καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διάκονον. καὶ μετὰ τρεῖς ἐνιαυτοὺς τὴν τελείωσιν, ἔσται σοι. πρὸς χριστὸν ἡ ἀνάλυσις. καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται ματθαῖος ὁ βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς. καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ πλάτων πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. καὶ τῷ βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς ἱερεῖ καταλέλοιπε. καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου διάταξιν:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαρλαάμ. στίχ.

Φέρει βαρλαὰμ τοῦ πυρὸς καῦσιν χαίρων.
Ἀποσκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰωνίαν.

Οὗτος ὁ ἅγιος, εἷλκε τὸ γένος ἐξ ἀντιοχέας τῆς μεγάλης, πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν. ὃν καὶ ὁ τίμιος χρυσόστομος, ἐγκωμίοις ἐτίμησε, διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ ἄρχοντι προσαχθεὶς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τύπτεται βουνεύροις. καὶ τοὺς ὄνυχας ἀπορριζοῦται. εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, ἁπλοῦται τὴν χεῖρα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται. δεδογμένον τοῦτο τῷ ἄρχοντι. ὡς εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τὸ λιβανωτοῦ ἐπιρρίψειε, νομισθῆναι αὐτὸν τοῖς εἰδώλοις θυσίαν προσενεγκεῖν. ὁ δὲ, ἀνένδοτος εἱστήκει καὶ ἀτρέμας. ἀτονωτέρας αὐτοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως οὗ τὴν ὑποκειμένην σάρκα τῆς χειρὸς τὸ πῦρ καταδαπανῆσαν καὶ καταφαγὸν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. τῶν νεύρων οὖν διασπασθέντων. καὶ τῆς χειρὸς διαφθαρείσης, αὐτὸς τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέδωκεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα. ὡς μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος. ὦ ψάλλων ἔλεγον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:-

Ὡς διάκονος τοῦ λόγου παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν. ὅπου χριστὸς κατοικεῖ. αὐτὸς κατεσκήνωσας. ὡς σοὶ ὑπέσχετο ὁ ὑπέρθεος. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς μόνος τῶν ὅλων:-

τας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνδεδραμήκει. τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνων ἡδύτητος, τὸν πρότερον ἑτοίμως ἀπέπτυον ἀγριότητα. ὡς δὲ κατάφανὴς καὶ τῷ βασιλεῖ τὸ γινόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν ἀπόστολον. διὰ τὸ μὴ δὲ τὸν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. ἀλλὰ πάλιν ὁ σωτὴρ μυκτὸς ὀπτάνεται τῷ ἀποστόλῳ, εἰρηκώς. κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς ματθαῖε μὴ δέδειθι ἔχων με μετὰ σοῦ ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ θεοῦ μύστης τῷ ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος. καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ᾽ ὀφθαλμῶν τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι. τούτου τῆς φωνῆς πρὸς θέμενοι ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος. ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών. εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται. ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, ὁ Ἰησοῦς ὁ θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾶν, τῶν ὅπλων ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες γραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ τὸ συμβάν. τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῄει χειραγωγοῦ προσδεόμενος. καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, σύγγνωθί μοι λέγων τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τὴν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ κυρίου ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, φανερῶς αὐτὸν ὁρᾶν παρεσκεύασε. καὶ τῆς χει-

ρὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ βασίλεια εἷλκεν. ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν ἀπόστολον, οὐ διέλαθε. τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον. καὶ παραυθὺς τοῖς στρατιώταις, συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν ἀπόστολον. καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. εἶθ᾽ οὕτως, φορητὸν τούτῳ κατασκευάσαι ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου. καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὸν σωρὸν ἄνωθεν ἐπιρραντίζεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ᾽ αὐτῷ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ ἀποστόλου εὐφήμουν θεόν. ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς, καὶ τὸν βασιλέα ταραχθῆναι. καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. ὃς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθὼν ἐναργὲς ἔργον ἀνέλεγε τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδεῖξαι βουλόμενος εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. ἐκ πολλὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανείων συλλέξας. καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγών. καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου τῆς τὸν ἀπόστολον ἐχούσης περιθείς. καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας. καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιρράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. τοῦ ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τὸ δρᾶμα ἐξαίσιον δείκνυται. τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαι. τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. ὁ δὲ ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον δεδοικὼς καὶ μὴ καταληφθῇ. καὶ τὸν ἀπόστολον εὑρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδρᾶναι τὸν κίνδυνον. καὶ ὅς, ἔνδον τῇ τῆς καμίνῳ πάλιν προσδεξάμενος. καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτόν. καὶ εἰς χεῖράς σου κύριε προσειπὼν

τοῦ δικτύοις. τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων. διὰ παντὸς, πρὸς τὴν μίαν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεο.

Π αρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων. εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα ἄνευ σπορᾶς. καὶ φθορᾶς παναμώμε. ὁ ματθαῖος ὁ παναίρετος. Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τ ου τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης. καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος παναίρετος. πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς. καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ὁ οἶκος.

Τ οῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς, βιάζεται ἀπλήστως. καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον, τὸν σπόρον καθαρπάζει, ματθαῖε φίλε τοῦ χριστοῦ. ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς, πρὸς τὴν δουλείαν καρπῶσον. καὶ δεῖξον ὑμνωδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με, τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων. καὶ τῆς πρὸς χριστόν σου σχέσεως. πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι. πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ κόσμῳ. Καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ἑξκαιδεκάτῃ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ ματθαίου. Στί.

Σ ώζεις ἰησοῦ καὶ τελώνας σοὶ χάρις.
Ο ὕτω βοᾷ ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Α κάματον ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Ο ὗτος ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος. τοῦ χριστοῦ ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀκολούθει μοι. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην καθὼς φησὶ τὸ εὐαγγέλιον, τοῖς ἀποστόλοις συναριθμεῖται. οὗτος τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον συνεγράψατο. καὶ τοῖς ἰουδαίοις ἀπέστειλε. πάρθους τε καὶ μήδους διδάξας. καὶ ἐκκλησίαν συστησάμενος. καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται. οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ ματθαῖος ἀνέδραμε. καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ ματθαίῳ ὀπτάνεται. καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιὰν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς. δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ μυρμηνῇ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα δένδρον πολύκαρπον γενήσεται. καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος. καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται. ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πόλεως ἀνδρῶν θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντων, τὴν αἴσθησιν ἡδυνθήσονται. τὸ παραμονεῖν ἐν βρώσει καταλιπόντων. τότε ὁ ματθαῖος τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς χριστοῦ δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφεὶς, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. ἡ τοῦ βασιλέως οὖν ὁμόζυγος φουλβανία, τῷ ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν ἀπόστολον δομοῦντων προὔλεγον. τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν. ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον. ὁ δὲ, πραεία τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο. καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. τὴν τοῦ ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε πλάτων ἐπίσκοπος, ἐξιὼν σὺν τῷ κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα, εὐλόγησεν. τότε ῥιζωθὲν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς πορκάζοντας ἔφορε. τοῦ μέλιτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας. καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ, πηγὴν ἀναρρεῦσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόν

ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Ὁ πρῶτος τὸ χῦ. εὐαγγέλιον γράψας. καὶ πᾶσαν σαδοχὼν, τὴν ὑψηλὴν κτίσιν. ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ χῦ μύστης. ἀριστος. νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις. πᾶσιν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται. τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν :- Ἕτερον.

ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς. τὸν χῦ δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς. ματθαῖε ἀπόστολε, τῶν πράττων ἐδείχθης φωστήρ. καὶ ἐκτελώνης ὤφθης, ἀπόστολος ἔνδοξος. μαθητὴς γενόμενος καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. ὅθεν συνελθόντες, καταχρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου. καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν μελωδοῦντες καὶ λέγοντες. πρέσβευε χῷ τῷ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :- δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν. τὸ παναγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα. τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς εὔας τὴν λύτρωσιν. τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ. καὶ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου :- σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν θῦ σου παρθένε καὶ ποιητὴν. ἐν ἀγκάλαις συνέχουσα. ὥσπερ βροτὸν. καὶ βρέφος ἐθήλαζες, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος. καὶ χαρᾶς ἀρρήτου, ἐπλήσθης τῷ τόκῳ σου. ἀλλ᾽ ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης, τὰ σπλάγχνα διῆλθε σου. καὶ δακρύουσα ἔλεγες. ὦ υἱέ μου προανάρχε. μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον, ἀλλ᾽ ἀνάστα παντοδύναμε. καὶ σῶσον τοὺς δι᾽ οἴκτον σου. καὶ ἄμετρον ἔλεος. ὑπερηγάπησας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπεράγαθος :- ᾠδὴ, δ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου λόγῳ θέε. μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ὁ θεόπτης μαθητὴς. μεγαλοφώνως κράζουσα. δόξα τῇ δυνάμει σου κέ :-

Τὸ μεμακαρισμένον ὑπὸ χῦ. ποίαν εὐφημίαν προσοίσωμεν. σοὶ θεηγόρε. οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς. τὴν ἐνυπάρχουσαν χάριν σοι. λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε :-

Τὸν ἀκηλίδωτόν σου καὶ ἀκραιφνῆ. νοῦν τεθεαμένον οὐψιστος. ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλήν. τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν. πᾶσι θεοφαντορ προτέθεικεν. θεοτοκίον.

Τὴν τεθαματωμένην φύσιν βροτῶν. ἡ ἀλόγοις γημμένην ἀνύψωσας. τοῦ ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχύν. ὑπερφυῶς παναχραντε. μῆτερ ὡς ματθαῖος ἐδίδαξεν :-

ᾠδὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ παναγίου πνς. θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης. θείως διδάξας, θεογνωσίας τὸ φῶς. πιστωθεὶς τὰ δόγματα χῦ. γράμμασιν ἐκτίθεσθαι. ὡς αὐτόπτης θεόκριτος :-

Ἡ γλῶσσα σου κάλαμος. τοῦ παρακλήτου γέγονεν. ὀξέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος. τοῖς ἐπιγνοῦσι, τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ. καὶ τῶν σφῶν ἐμπνέοντα ψυχαῖς. γνῶσιν ἐπουράνιον. ὦ ματθαῖε πανέντιμε :-

Ἀστράπτοντα θαύμασι. καὶ ἰαμάτων χάρισι. σὲ χς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ. τὴν τῶν δαιμόνων, καταπατοῦντα ἰσχὺν. καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν. πάντων τῶν ὑμνούντων σε. τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα :- θεοτοκίον.

Παρθένος γεγένηκεν, υἱὸν τὸν προαιώνιον. φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων. ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ θεηγόρος φησί. καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς. πάθει τῷ τοῦ σώματος. καὶ παρθένος διέμεινεν :-

ᾠδὴ, ς. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου. ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκεύασαι ὁ θεηγόρος. τῇ παναλκεῖ, παντουργέ δυνάμει σου ὁ ματθαῖος ὁ πανάριστος :-

Ῥυθμίζεται τοῦ εὐαγγελίου. τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις. καὶ τῶν ἐθνῶν πλῆθος ἀναπτυσσόμενον. πρὸς ἀρετῶν, ὑψηλὴν ἀκρότητα. ὦ ματθαῖε παμμακάριστε :-

Ματθαῖος ζωγρεῖται θεοπλόκοις. τοῦ μαθη

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι. τοὺς ἀμούσους συνήθροισας. εἰς θείαν ἐπίγνωσιν παμμάκαρ. Ματθαῖε. καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας. καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἥνωσας. καὶ πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ, καθοπλίσας τοῦ πυρὸς κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, Χριστοῦ τῆς πλάνης ἀπόστολε. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. δι᾽ οὗ ἔλαβες λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ πυρὸς, διακύψας ἀπόστολε, τὸν ἀκένωτον πλοῦτον κατενόησας. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον. ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας. καὶ πρέσβευε ῥυσθῆναι. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος, πλ. β.

Ἐκπυθμένος κακίας ἐσχάτης. πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε παμμάκαρ. τῆς καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῆς. καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος. Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι. μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι. εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προστάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον. εὐαρεστοῦντας τῷ κτίστῃ. καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε. τῷ πατρί σου καὶ τῷ πνεύματι. ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός. ἐν ἀγάπῃ εἰρηνικῇ, φύλαττε τὴν ποίμνην σου. ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός. Τερπνότερον ἀνέτειλας Χριστέ.

Τὴν ἀμνάδα, τὸν ἀμνὸν τὸν ἀμωμότατον, εἶδ᾽ ὅπως καθηλωθέντα σε, ἐν τῷ ξύλου. ἡ παρθένος καὶ ἁγνή. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα σῶτερ διετέτρωτο.

Τροπάριον. Ἦχος γ.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς κτήνης, καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς ς. Θεοφάνης ὁ κανών. Ὠδὴ α. Ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἡ λυσίως μετάδος μοι. τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος. Ματθαῖε πανένδοξε. καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ. ἵνα βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων. καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες. τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν. τοῦ λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς. καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος καὶ κῆρυξ θεόληπτος, θεομακάριστε.

Ἀπόστολος γενόμενος. καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας. τοῦ λόγου ἀπόστολε, τοῦ πρὸς αἰώνων πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν. καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν. ζωῆς τε φανέρωσιν, ἀπήγγειλέ σοι σοφέ. ἡ παρθένος κόρη, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα. τὸν ἀπερινόητον, κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ἀποστόλους Θεοῦ λόγε. φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς. τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθεΐας δέσποτα. καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου. τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας πανταχοῦ χάριτι. Ματθαῖον τὸν ἄριστον σῶτερ. τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω δέσποτα. καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος. δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς. Ματθαῖε τὸ θεόπνευστον, τοῦ παρακλήτου ὄργανον. δι᾽ οὗ Χριστὸς κηρύττεται. ζωὴ ἡ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη συντόμως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος. τῆς τριάδος ἔλλαμψιν. τὴν ἀπόρρητον σάρκωσιν. τοῦ λόγου ἐκ σοῦ παναγία τε.

ἔδειξεν. ἐκ τῆς ἀληθείας μητρὸς παρθένε :~

Ε[illegible]

Γ υναικ[illegible]

Ὡ ς πάλαι διεσώσατε. πικροῦ θανάτου ἅγιοι. κόρην ἐν τάφῳ βλεφθεῖσαν. τὸ δὲ παράμονον γόνθον θανάτῳ παρεδώκατε. καὶ μὲ τῶν ἀναθέντων μου. παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε. ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον. μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω :~ Θεοτ. ὅμοιον.

Ο πάντα τῇ θεότητι. πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος. ἐκ σοῦ δὲ ἀπορρήτως. ἐσωματώθη παρθένε. διὸ ἴκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ ἀδὰμ παράπτωμα. νέος ἀδὰμ γενόμενος. ἀνύμνησε δυσωπεῖ, ὑπὲρ ἡμῶν θεέ.

[illegible] καὶ λυθ[illegible] τὸ ὀρθρ[illegible], [illegible]

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ις´ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελικοῦ ματθαίου.

Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς´

Καὶ ψάλλομεν, γ´ προσόμοια ἦχος, δ´.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς

Ἐ μβατεύων καρδίας τῶν αἰώνων. ὅτε σε τὴν ἔνθεον, γνώμην ὁ ἀπόστολος. θεία προγνώσει ἑώρακεν. ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπεργάσατο. τὸ οἰκουμένης τὰ πέρατα. καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. οὗ καὶ τὸ θεῖον εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ ἐκ τελωνίου κληθεὶς εἰς μαθητείαν. ὅτε σε ὁ ἄναρχος, λόγος ἐφώνησεν. ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας εὐαγγελιζόμενος. τότε παμμακάριστε, πάντων ἀφέμενος. καὶ ταραχώδους συγχύσεως. ἀναχωρήσας. αὐτῷ συντόμως ἐπηκολούθησας. καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος. τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας, φανῶς. καθικέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Π ροφητικῆς σαφῶς ὀξυδορκία. πάλαι μηνύσε ἅγιον, λίθον τεθέαται. ἐκ τῆς γῆς κυλιόμενον. καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλεαίνοντα. ὁ λόγος πάνσοφε, ὃν συντόματος. φῶς σε τῷ κόσμῳ καὶ κήρυκα. δικαιοσύνης. καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε. λελαμπρυσμένον, τῇ ἀκτῖνι, τῆς τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Δόξα. ἦχος, δ´

Κ αλοῦντι χῷ, πρὸς μαθητείαν ὁσίων. προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε. πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ᾽ ἓν παρωσάμενος. ἐπαξίαν γὰρ τῆς αἰωνίου βασιλείας, γνώμην ἀπειθῶς ἀναλαβόμενος. τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης. εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελωνῶν γενόμενος. φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας. καὶ πεπλανημένων, ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν. νῦν δὲ πρεσβεύτης, παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος. καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων ματθαῖε, φύλαξ σεπτός :~

Καὶ [illegible]. θεοτ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σ ωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων. ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, θεομακάριστε. ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον. τὸν πρὶν πεσόντα. τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. ὃν γὰρ ἐγέννησας, τοῦτον ἀφράστως ἁγνή. καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας. τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν, διὰ τοῦ τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν. σοῦ τὴν χάριν παρθένε ἀνύμφευτε. δι᾽ ἧς σκέπε καὶ σῶζε. τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας :~

σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Μ ὴ ἐποδύρου μου μῆτερ καθορῶσα. ὃν ἀρρήτως ἔτεκες, ξύλῳ κρεμάμενον. τὸν ἐφ᾽ ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως. καὶ πόλου πλάτος, λόγῳ τανύσαντα. καὶ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι. καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει. καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τῆς δουλείας, ἐκλυτρώσομαι. τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος. καὶ πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος :~

Εἰς τὸν [illegible] ἦχος, δ´ [illegible] ἐν μάρτυσιν.

Τ ν

γεν ἔθαιμε γάλῳ ἐν τῷ φόρῳ, ἐκεῖ τὸν ἀκοντίσας κατέκαυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς, πρὸς τὸ μὴ τοιοῦτον παθεῖν ἄλλοτε, τῷ αὐτοῦ ταμείῳ τὴν τοῦ ἁγίου εἰκόνα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ ἀνεστήλωσεν. οὗτος φθονούμενος παρὰ τῶν ἀθέων ναυατιανῶν, τῶν καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἐπιτρεχόντων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ τὴν λαζικὴν οἰκούντων κακοτέχνων, ἐνεδρευσάντων αὐτῷ ἐν στενῷ καὶ ἐπικρήμνῳ τόπῳ, ἡνίκα παρελθεῖν ἔδει τὸν ἀβραμιαῖον ἐκεῖνον γέροντα. ἄφνω ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ γυναικῶν. λίθοις αὐτὸν ἔβαλον. ἡμιθανοῦς δὲ αὐτοῦ πεσόντος, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, ὅλην τῆς αἱρέσεως ποιοῦσα τὴν κύλικα. λίθον μέγαν λαβοῦσα, τῷ κροτάφῳ ἐπιφέρει. καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος δημητρίου.

Ὁ δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει κυρίου.

Οὗτος, καταχθεὶς ἐπὶ μαξιμιανοῦ καὶ μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ χριστὸν ὑπέμεινε. καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἀβραμιαίοις, ἐν τῇ καμίνῳ ῥυσάμενος οὕτως, καὶ τὴν ξένην κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε. τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε. πάντων, τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς. ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος. κρίσει δικαίᾳ σου. λόγε θεοῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Ἠνδρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι ἔνδοξοι. κόρη, βαθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν. εὐλογημένος εἶ, ὁ θεὸς μου κραυγάζων καὶ κἄ :~

Ὡς νεόσμηκτον καὶ φωταυγίας πέμπων ἔσοπτρον. αἴγλην, θεϊκῆς παρθένε μαρμαρυγῆς. προσβαλοῦσαν σοὶ ἐχώρησας εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν μαρτύρων χριστοῦ. περιαυγάζουσα χάριτι. τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας. καὶ χαρμονικῇ, πίστει κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ῥᾳδίως οἱ ὁμολογηταὶ. τῆς σῆς θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα δέσποτα. τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν, πίστει ῥωννύμενοι. ἀνεβόων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταὶ. οἱ προϊστάμενοι τοῦ θείου δόγματος. ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας φέροντες. διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι. νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν. δεδειχότες. πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν :~

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, χριστὸν ἐγέννησας. μίαν φέροντα σαφῶς. ὑπόστασιν σύνθετον. ἀνθρωπότητι θεότητος. συνεισδραμούσης φυσικῶς, ὄντως καθ' ἕνωσιν. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν μακαρία θεόνυμφε.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς. στερρῶς ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρατε. τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν. ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς τριάδος. μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι. ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται. τοῖς ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζονται :~

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε. τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας. ὁμολογηταὶ τοῦ σωτῆρος. τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι. τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε. στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου τριάδος. σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες ὁμολογηταὶ θεηγόροι. τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε. ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας. ὁ διακοσμήσας πάντα λόγος. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ. ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος. καὶ θρόνον

ἔδει-

Ζωὴν ὁ θαυμαστὸς ἐκλιπὼν μεμορφωμένην.
Ζωὴν πρεπόντως ἄρχει οὐ μεμορφωμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. ἐλπιδίου. μαρκέλλου. εὐσοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Γῆν ὑπὲρ ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις.
Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέ σε.

Μακάριος ἐλπίδιος ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπάρχων. καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. παραστὰς οὖν ἀποστάτῃ ἰουλιανῷ τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται. σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων. ὧν πιέσης χαλαζούσης ἄνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἠρεύγοντο. εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου. καὶ ὑπὸ τῶν τριβόλων ἀκίσι, τὰς σάρκας καταπείρεται. καὶ βόθρῳ βληθεὶς, χαλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται. καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. καὶ ἐκ πίσσης καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων κρᾶμα ἐνσκευασάμενα ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει. καὶ δριμεῖς ἑτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμμένους ἐγχέεται κατὰ τοῦ στόματος. ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα εὐσοχίῳ καὶ μαρκέλλῳ δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι. τὰ δὲ, ἀκίνητα ἔμειναν. καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται. καὶ πυρὰν πορριφθέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας θεοῦ. λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα. βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γινομένων. τὸν χριστὸν μετὰ δυνάμεως ἀγγελικῆς παραγενέσθαι καὶ τοὺς μάρτυρας ἀσπάσασθαι. καὶ εὐσόχιον μὲν καὶ μάρκελλον μεταθεῖναι εἰς ὃν εὐδόκησε τόπον. τὸ δὲ θαυμαστὸν ἐλπίδιον, ζῶσαι τε αὖθις καὶ παραθαρρῦναι. καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. καὶ ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνενδότως δὲ μαστί-

ζεσθαι. ὀξάλμητε καταντλεῖσθαι. καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεσθαι. καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἁπλωθῆναι. καὶ ἄνθρακας ἄπτοντας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι. καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι. καὶ ἥλῳ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπὴν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι. καὶ κόρακι σιδηρῷ, κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι. καὶ σωρὸν πυρὸς ἐπιτεθῆναι ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. καὶ τύχης γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν χριστόν. καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι. ἐν ᾗ τὸ τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ κυρίῳ τὸ πνεῦμα :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ὑπατίου, ἐπισκόπου γαγγρῶν.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ.
Τὸν ὑπάτιον φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ὑπάτιος, ὑπῆρχεν ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, εἷς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πρώτων τῆς συνελθόντων ἐν νικαίᾳ. ὃς διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ καὶ ἔνθεον πολιτείαν, μεγάλα κατειργάσατο θαύματα. πολλὰ τε πλήθη προσαγὼν τῷ χριστῷ. καὶ οἶκον κατασκευάσας, τοὺς ξένους ὑπεδέχετο. ἀλλὰ καὶ ἀσπάλακας τὴν χώραν κυκλοῦντας, λόγῳ ἠφάνισε καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμπροῦ φωτὸς κατηυγάζετο. καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ εἰς γλυκὺ μετεποίησεν. ἐπὶ δὲ κωνσταντίου υἱοῦ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, θήρειον δράκων μέγας ποθεν, τῷ θησαυρῷ τῶν χρημάτων ἐπιβρύσας ὑπεισῆλθε. καὶ ὡς λόγος τοσαύτην ἐμποιεῖ κατάπληξιν, ὡς μηδένα κατατολμᾶν ἐκεῖσε προσελθεῖν. εἰ δέ τις καὶ τολμήσας προσῆλθεν, εὐθέως ἐθανατοῦτο. καὶ ἦν ἐν ἀπορίᾳ ὁ βασιλεύς. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἁγίου, διεπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν. καὶ ἐλθὼν ὁ ἅγιος. καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν θύραν, ῥάβδον κατέχων, ἄνωθεν ἔχουσαν σταυρόν. καὶ ταύτῃ πατάξας τὸν δράκοντα, ἐξήγαγε σύρων αὐτὸν ὥσπερ κῆτος, τῇ ῥάβδῳ περιαλώμενον. καὶ κελεύσας πυρκαϊὰν

γενέ

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότητι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῆ ὥσπερ ἀγαθή, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει, φιλοπόνως πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν. Θεο.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομῆτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι. μετὰ φωνῆς.

Νομίμως ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ φανῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τῆς θείας δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ δεσπότου προστάξει. δι' ὑμῶν δὲ κόρη τυραννουμένη, θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει ἡ σορὸς τῶν μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν. Θεο.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος ὁ μονος ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

[illegible]ον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι τοῖς ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι. διὸ κόρην ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά. Ὁ οἶκος.

Τίς τῆς ἐχθροῦ δουλείας με ῥύσαι, ὦ ζωοδόται, ἢ τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντάξει δυσωπούμενος. ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τῶν παθημάτων, ἀνυμνῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν. προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κραυγάσασαν τὴν κόρην. ἣν περ παρέθετο, ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς μάρτυσιν. Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν. Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου. Στί.

Ξίφος τελειοῖ, Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν·
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον, οἷς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέμφθη χαλκὸς ἑταίρους.

Οὗτοι, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκός. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωνητίας κώμης. Σαμωνᾶς δὲ, ἀπὸ Γαμάδος. διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς, ἑκάτερος. τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναποῤῥίπτονται. καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιχθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ λιμῷ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηναῖον χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διῶκται, τὸν μὲν ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδὸς καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται. τὸν δὲ ἅγιον Γουρίαν ἐῶσιν, ὡς ἡμιθνῆτον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον ἐοικότι. καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπεσφράγισαν. Ἄβιβος δὲ διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται. καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται. ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φορέως, καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ [illegible] μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν [illegible] ἐπισκόπου Σελευκείας. Καὶ μνήμη [illegible] βασιλ[illegible]ων. Ἰου[illegible] καὶ Θε[illegible] καὶ [illegible] ἁγίου θαῦμα, πα[illegible] τειραρχ[illegible] αὐτ[illegible] τοῦ [illegible].

τὸ τ̃ πλάνης πολύθεον. καρτερικῶς τ̃ ἐνςᾶσιν. Ὅθεν ἐκμιμοῦνται ἐξηφάνησαν :–

Χ μαϲ μὲν, ὑποθετικῶς ἔνδοξοι. θέσει ὁ φύσει υἱὸς. τ̃ νῦν αὐτῷ δοθέντος ἐκ πατρὸς. κληρονομίας ὡς εὔσπλαγχνος. συγκληρονόμους ἔδειξε. ϛ βασιλείας συμμετέχοντας. ϛ.

Σ οφίας τ̃ ὑπὸ σοφοῦ γέγονας. σκηνὴ πανάμωμε. τ̃ ἐὰν τ̃ κ̃ οἶκον ἐκ τ̃ σῶν. παναχράντων αἱμάτων σεμνή. οἰκονομικῶς ᾠκοδόμησε. πρὸς σέβας τῶν ψυχῶν ἡμῶν :–

ᾠ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τ ὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς ἐθελουσίως καὶ δεινοῖς μάςιξιν. οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες :–

Ρ υσθῆναι τῶν χαλεπῶν. τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν ἅγιοι. τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντας πρεσβεύσατε :–

Ε ν ξύλῳ καρτερικῶς. ἀμαρτυρήσαντες οἱ σεπτοὶ μάρτυρες. παμφαεστάτως ἄρρητον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν :–

Ι άσεως σὲ πηγὴν. ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑπεδὺς ἔδειξε. μῆτερ θεοῦ πάναγνε. τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον :–

ᾠ, ἦχος, α΄. Τὸ τάφον σου σῶτερ.

Τ ριάδος τῆς σεπτῆς, καταπαλαίσαντες τὴν γῆν. πολύθεον σοφοὶ, τ̃ εἰδώλων ἀπάτην. ἀνδρείως καθείλετε. ὡς τ̃ πίστεως πρόμαχοι. κόρην ζῶσαν δέ. καταχλευάσασαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατοφόρου κινδύνου. ὑμᾶς μακαρίζουσαν :–

Δόξα. ἦχος, ᾠ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ψ ς ςρωθεὶς ἐν ὅπλοις τοῦ τιμίου ςαυροῦ Χριστοῦ. ἐν αὐτῷ τ̃ τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. τ̃ ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες. ϛ τ̃ τριάδα ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες. ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς ςεφάνους, τ̃ νίκης ἐλάβετε. ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, ἀθλοφόροι πανεύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. τ̃ ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :– Καὶ νῦν, ϛ. Ὅμοιον.

Τ ὴν σοφίαν ϛ λόγον ἐν γαςρὶ συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τ̃ τ̃ κόσμον κατέχοντα. ϛ ἐν ἀγκάλαις συνέχεις, τὸν πάντα συνέχοντα. τ̃ τροφοδότην πάντων, ϛ πλάστην καὶ κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγὶς παρθένε, ϛ πίστει κραυγάζω σοι. τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίςασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. δέσποινα θεοῦ ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε :– ςρο ϛ. Ὅμοιον.

Ε κουσίως ὁρῶσα ἐν τῷ ςαυρῷ. ὑπομένοντα πάθη, ἡ λέγει Χριστέ. καρδίαν ἡ παναγνος, θεοῦ ϛ μήτηρ σου. ϛ δακρυρρόους λόγε, φωνὰς σοι ἐφθέγγετο. οἴμοι θεῖον τέκνον, καὶ φῶς τ̃ ὀμμάτων μου. πῶς λαὸς ἀνόμων, θανάτῳ κατέκρινεν. ὅμως εἰς τὸ σῶσαι, τῶν ἀνθρώπων τ̃ φύσιν, ταῦτα νῦν ὑφίςασαι, τ̃ πεσοῦσαν τὸ πρότερον. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον. ϛ τὴν ἄρρητον δύναμιν. ὦ θεὲ ὑπεράγαθε. δι' ἧς ἀλλάττει κ̃. ὁ θέλων τὸ σωτήριον, τοῦ λαοῦ σου, εἰς οἶκον ἐκ σπλάγχνων σου καμπτόμενος :–

ᾠ, δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Τ α θηρίων τὴν καρτερίαν οἱ ἀθλοφόροι. ἀνηλεῶς ςρεβλούμενοι. ποικίλοις βασάνοις, πᾶσιν ὑπεδέξαντο. συμφώνως κραυγάζοντες. δόξα τῇ δυνάμει σου κ̃.

Ο ἱ τ̃ τριάδος ἰσάριθμοι ςεφανοῦται. τελεσφεῖ λαμπάδι. τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζουσι. πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντας :–

Μ ετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ. ϛ φωταυγεῖ θεόφρονες. θήκη τ̃ μαρτύρων. βρύει γὰρ ἰάματα. τοῖς πίστει κραυγάζουσι. δόξα τῇ δυνάμει σου κ̃ :–

Ο μολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας. τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον. γλώσσαις θεολόγοις. πᾶσαν ἀθεότητα. οἱ θεῖοι ϛ πάνσοφοι. ὁμολογηταὶ καθυφάνησαν :– ϛ.

Υ πὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ παρθένε, ϛ μετὰ τόκον ὤφθης. παρθενεύσα πάλιν. μέγα τὸ μυστήριον. τῆς κυοφορίας σου. ἄχραντε ἁγνὴ ἀειπάρθενε :–

ᾠ, ε.

τῶν ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. διό, καὶ ἐδύνηται ὄντων τῆς ἀληθείας. κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην. καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα. καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν τριάδα. τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν. καὶ παντοίων κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, δέσποινα τοῦ κόσμου προσοίσω, εἰ μὴ δακρύων πηγάς. καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι. ἐπίβλεψον κόρη. ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη. καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος. δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε ἰησοῦ. προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος ἔκλαιε καὶ ἔλεγε. τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπας, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν. μόνον φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου πατρός. ἀνάστηθι, καὶ δοξάσθητι ὅπως. δόξης ἐπιτύχωσι θείας οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον. τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη. τὸ ὑμέτερον θαῦμα, μάρτυρες χριστοῦ ἀπὸ δυσμῶν. τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτέ. ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς. διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι. τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας. ὥσπερ χάριν πλουσίαν ἐδέξασθε προθύμως. τῶν ὀρεκτῶν, τὴν ἀπόλαυσιν ἔρωτι. ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ. ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Γουρίαν πάντων τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον. σὺν σαμωνᾷ τῷ θείῳ. καὶ ἀβίβῳ τῷ πάνυ. ὡς ὄντι καὶ λευΐτῃ. ὕμνοις πιστῶς. εὐφημήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων ὑπασπισταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι.

Δόξα. ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες. τοὺς τοῦ χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, γουρίαν ἀβίβον καὶ σαμωνᾶν. ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μεταναστεῦσαι κόρην. ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα τὴν παῖδα διεσώσαντο. παράνομον γότθον, ἀμείψαντο ποιήσαντες. δι' ὧν χριστὲ ὁ θεός. ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον θεόν. ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας. ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα. παναγία θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε. τὸν στενοχωροῦντά με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ ἀθείαν τρίβον διοδεύσας προφθάσω. τὴν σὴν ζωὴν παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς. καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν. βλέψασα παμάχραντε, ἔστενες λέγουσα ὑπερύμνητε κύριε. υἱὲ καὶ θεέ μου. πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα. φορεῖς, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ. καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων. τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος χριστὲ ὁ θεός. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον. τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον. ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων εἷς. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν ἅγιοι. θεολογοῦντες σεπτῶς. πολυαρχίας ἄστατον ἀχλύν. ἀμαυρῶς ἐδιελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ ἱερεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι. τῆς ἀρχικῆς τριάδος ἐμφανῶς

τὸ τῆς

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. ἀνὰ μετανοίας. τὸ κε ἐλέησον, μ΄. αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. καὶ ἀπόλυσις :~

Περὶ τῶν ἀποδείπνων

Μετὰ τὴν εὐλογητὸν, τὸ τρισάγιον, καὶ μετανοίας. γ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. οἱ ψαλμοί. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. δόξα καὶ νῦν, ἀλληλούϊα. καὶ τοὺς λοιποὺς ψαλμούς. εἰς τὸ ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ΄. τὸ, Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θς, τρισάγιον πρν. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου χε ὁ θεός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ κε ἐλέησον μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Κε κε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας γ΄. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ εὐχή. Κε παντοκράτωρ ὁ θς. τὸ τρισάγιον. μετανοίας, γ΄. πρν. Ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ λοιπά. τὸ κε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Δέσποτα θεὲ πὲρ παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. οἱ ψαλμοί. Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ. ὁ κανὼν τῆς θκου. τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ΄. Κε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ τὸ πρν αὐτοῦ ὡς σύνηθες. τὸ κε ἐλέησον. μ΄. αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ αἱ ιβ΄. τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ΄. τὸ κε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα, καὶ ἀπόλυσις. Οὕτω τελεσθήτω ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ μεσονυκτικῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς, ἐδηλώθη ἐν τῇ α΄. ἡμέρα. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκολουθία. γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ νηστείᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἀναγινώσκεται τὸ κατὰ λουκᾶν, θ΄. εὐαγγέλιον, κατ᾽ αὐτὴν τὴν
» κυριακὴν, ἀναγινώσκομεν λόγον τοῦ μεγά
» λου βασιλείου. εἰς τὸ, καθελῶ μου τὰς ἀπο
» θήκας. ζήτει αὐτὸν, εἰς τὰ ἠθικὰ αὐτοῦ :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε΄, τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος. καὶ σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος. καὶ γουρίας ὁ ἔνδοξος. κοινὴν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν. ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν. οἱ ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται. ψυχαῖς τῶν μαρτύρων κε. παρὰ θῦ τοῦτο δέδοται. τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι :~

Ὅμως ὑπομείναντες. τῶν ἀφορήτων κολάσεων. γενναίως ἀθλήσαντες. τριάδος ἰσάριθμοι. σαμωνᾶ γουρία. ἄβιβε θεόφρον. τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς. κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως. καμάτων τὴν ἀντίδοσιν. ἀντιμετροῦντος ἡμῖν τοῦ χῦ. ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Μονάδα τρισάριθμον. ὁμολογήσαντες ἅγιοι. τὴν ἑλλήνων ἐλύσατε. πολύθεον φρόνημα. καὶ μωρὰν σοφίαν. τὴν νομιζομένην, μωρία εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς. σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ᾽ οὗ ἐνδυναμούμενοι. καὶ τὰς πικρὰς τῶν κολάσεων. ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλέῳ φρονήματι :~

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον. καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον. καὶ λιμένα τὸν ἀΐδιον. ἀθλοφόροι μάρτυρες. προσκεχωρηκότες. τὸ διαιωνίζων. τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς. καὶ διαρκοῦσαν νῦν ἀντηλλάξασθε. τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν. καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα. ἐκ θῦ κομισάμενοι. ἐπαξίως μακάριοι :~

Δόξα. ἦχος, β΄. Ἰκασίας μοναχῆς.

Ἥδεσσα εὐφραίνεται. ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν ἁγίων ἐπλουτίσθη. γουρία σαμωνᾶ καὶ ἀβίβου. καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ. δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε οὖν φιλέορτοι φωτίσθητε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαν

τες

τροπ. Κύριε τῶν δυνάμεων. μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς συνήθως, ἀνὰ μέλους. τό, κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ μετανοίας μεγάλας, γ΄. ϗ μικράς, ιβ΄. τό, κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχὴ τό, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τό, Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα. καὶ ἀπόλυσις :—

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας, οὔτε τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν, οὔτε ἀλληλούϊα λέγομεν, ἀλλὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ δὲ τοῦ καταξίωσον, ποιοῦμεν μετανοίας καθὼς προδεδήλωται. ὡσαύτως ϗ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οὐ παύομεν μετανοίας ἀπ' ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τό, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, εἰς τὸ τρισάγιον γ΄. ϗ ἐν τῷ τέλει, τρεῖς μεγάλας, ϗ ιβ΄. μικράς, καὶ εἰς τὸ τρίτον, τρισάγιον :—

Περὶ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, μετὰ τὴν στιχολογίαν, τρισάγιον ϗ μετανοίας, γ΄. εἰς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανοίας, γ΄. ὁ πεντηκοστός. ϗ ὁ ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μετανοίας, γ΄. τρισάγιον, ϗ μετανοίας, γ΄. τροπ. Ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ϗ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ϗ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. ϗ μεγάλας μετανοίας, γ΄. καὶ μικράς, ιβ΄. ϗ ἡ εὐχή. Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ. ἡ ἑτέρα εὐχή. Κύριε παντοκράτορ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ οἱ ψαλμοί. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. τρισάγιον. καὶ μετανοίας, γ΄. τροπ. Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχή. Μνήσθητι κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. καὶ ἀπόλυσις :— Περὶ τοῦ ὄρθρου.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν εὐλογητόν. τρισάγιον, ἀνὰ μετανοιῶν. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀνὰ μετανοιῶν. οἱ ψαλμοί. Ἐπακούσαι σου κύριος. ϗ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. τρισάγιον ἀνὰ μετανοιῶν. τροπ. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά. ἡ ἐκτενής, ϗ ὁ ἑξάψαλμος. ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, ϗ τὰ τριαδικὰ αὐτοῦ. εἰς τὰ καθίσματα τοῦ ψαλτηρίου, καθ' ἑκάστην δόξα. μετανοίας γ΄. ϗ εἰς ἓν ἕκαστον αὐτῶν, καθίσματα τῆς ὀκτωήχου, δύο. δόξα ϗ νῦν, θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. ὁ α΄. σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ϛ΄. ὁ β΄. εἰς δ΄. ϗ τῶν ἁγίων. εἰς δ΄. ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς, κάθισμα τῶν ἁγίων. δόξα ϗ νῦν, θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. εἰς τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, μετανοίας, γ΄. εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα ϗ νῦν, θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ τρισάγιον. μετανοίας, γ΄. τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ἐνταῦθα τροπ. οὐ λέγομεν. ϗ μεγάλαι, γ΄. μετάνοιαι. ϗ αἱ ιβ΄. τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. ἡ α΄. ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ μ΄. μετὰ μετανοιῶν, ἀνὰ τοῦ καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου. ὡσαύτως ϗ αἱ λοιπαί. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηστείᾳ. ἐν ταῖς ὥραις ϗ τοῖς ἀποδείπνοις. οὔτε στιχολογοῦμεν. οὔτε τροπ. ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ τροπ. καὶ τὰ θεοτοκία, καὶ τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, χῦμα, καὶ ἀνὰ μέλους λέγομεν :—

Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν. εἰ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ ϛ΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν α΄. ἡμέραν, εἰ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν β΄. ἢ δ΄. ἢ παρασκευῇ. ἐν μὲν τῇ β΄. καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν α΄ ἡμέραν. γινέσθω ἡ ἀκολουθία ϗ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ΄. ϗ τῇ ϛ΄. γενέσθω οὕτως. τῇ γ΄. ἑσπέρας, ἢ τῇ ε΄. ἑσπέρας, μετὰ τὸν εὐλογητόν, τρισάγιον, ϗ μετανοίας γ΄. τὸ κύριε ἐλέησον, ιε΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. ϗ μετανοίας, γ΄. ϗ ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. εἰς τὸ ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ΄. ἡ συνήθης στιχολογία, ϗ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας, γ΄. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ εἰσὶ δύο ἅγιοι, τὰ στιχηρὰ αὐτῶν, εἰς ϛ΄. δόξα ϗ νῦν, θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ προκειμένου, ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. β΄. Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ. στίχ. ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ ἱερεύς. ἢ ὁ ἀναγνώστης. ὕστερον τὸ ἀλληλούϊα, ἅπαξ. τὸ καταξίωσον κύριε. καὶ μετανοίας. γ΄. τροπ. Θεοτόκε παρθένε. καὶ μετάνοιαν, α΄. δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μετάνοιαν, α΄, ϗ νῦν. Ἱκετεύσατε. μετάνοιαν, α΄.

Ὑπὸ

μάτισας. τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἣν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν. δύνασαι γὰρ ἐν θεῷ πολλὰ, ἐγγίζων αὐτῷ :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πᾶσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχύς. σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε μῆτερ. καὶ καταφύγιον, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, σὺ εἶ ἀντίληψις. μὴ οὖν μάτην λογίζονται, τὴν σὴν προστασίαν. οἱ καταυχώμενοι, κατὰ τῶν δούλων σου σὺ γὰρ, προστασία πρὸς θεόν. δέδωσαι διὸ μὴ παρίδῃς. διασῶσαι δέσποινα τοὺς δούλους σου :~ σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε σὲ ὁ ἄνομος λαός. σὲ τὸν τῆς ζωῆς τῆς ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε. τότε ἡ παναμώμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου. παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ. ξύλῳ προσπαγῆναι ὑπέστης. ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. εἶτα στιχηρά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος, β'.

Ὁ θεῖος ἀναδειχθεὶς κρατὴρ τῆς σοφίας. πρὸς χριστὸν ὤφθης, καταγώγιον τοῦ πνεύματος. καὶ ὑπὲρ φίλωας ἀρετῶν ἐξάλξεις. τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας, τῷ νοητῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας θεοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε ἀπόστολε φίλιππε. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, γ'. Γ όμαμου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἁλείαν μεταβαλών. τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, φίλιππε ἀπόστολε, ὅλον τὸν κόσμον ἐζώγρησας. καὶ τῷ διδασκάλῳ σου χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Μεγάλης, διὰ σοῦ εὐεργεσίας ἄχραντε. τυχόντες σὺν ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου. τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος :~

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δακρύων, προχοὰς κενοῦσα ἡ παναμώμος. ἐστέναζεν ἐθρήνει βοῶσα ἐκ βαθέων. φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς υἱέ μου, ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν σταυρῷ νῦν ὁρᾶσαι :~ Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγέννων.

Ἰστέον ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς μ' ταύτης, ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ κοντάκιον, καὶ τὰ ἰδιόμελα στιχηρά. εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸ ἀλληλούϊα, καὶ τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου, διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς. ὅπερ ἀναγκαῖον ἐστὶ φυλάττεσθαι :~

Ἔτι περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγέννων.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἀρχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγέννων, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ἀντὶ τοῦ σαββάτου καὶ τῆς κυριακῆς, ἑσπέρας μετὰ τὴν στιχολογίαν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῶν ἁγίων στιχηρὰ, εἰς ἕξ. δόξα. τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς ἡμέρας. προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ καταξίωσον, μετανοίας γ'. εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ τρισάγιον μετανοίας γ'. Θεοτόκε παρθένε. μετάνοιαν ά. δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ χριστοῦ. μετάνοιαν ά. καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. μετάνοιαν ά. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν. ἄνευ μετανοίας. τὸ κύριε ἐλέησον, τεσσαράκοντα. καὶ μεγάλας μετανοίας γ'. καὶ ἀπόλυσις :~

Περὶ τῶν ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ ἀπόδειπνα. ἐν τῷ δευτέρῳ τρισαγίῳ, τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου. χριστὲ ὁ θεός. καὶ τὰ λοιπὰ, ἀντὶ μέλους εἰς δὲ τὸ τέταρτον τρισάγιον τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς τὰ ἕτερα. ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ τρισάγιον, μετανοίας γ'. τροπάριον.

τάξεις ὑπερενίκησας. τὴν ἀντίθεον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας. τὴν δὲ εἰρήνην, κλῆρον ἀναφαίρετον λαβών. εἰρηναίαν κατάστασιν ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας. τῷ σαρκωθέντι λόγῳ θεοῦ ἀπόστολε. μαθητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης. καὶ μυστολέκτης. ὅθεν ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀποσταλεὶς. εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας αὐτοῦ τὴν παρουσίαν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας :~ Θ.

Ὅλος ἡνώθη, ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι. ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου παναγία παρθένε. ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς. εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. τὰ τοῦ κυρίου ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδὴ, θ΄. Ἅπασα γλῶσσα.

Ἐν τῇ ἀπορρήτου δόξης. καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου ἠξιωμένος. ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑπάρχει εὐφροσύνη. ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος. ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων. ἔνθα δικαίων αἱ σκηναί. πάντων χειρισμῶν ὑπεράνω, φίλιππε πάνσοφε :~

Ὡραϊσμένος κάλλει, μονῇ τῆς εὐπρεπείας. καὶ βασιλείας, στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις. φίλιππε περικεχυμένος, φωτοδοσίαις. τῆς τοῦ ὑπερφώτου, φωτὸς μαρμαρυγαῖς. χαίρων τῷ τοῦ δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι :~

Σὺν ἀποστόλοις. ἅπασι σὺ τοῖς καὶ προφήταις. καὶ ἀθλοφόροις, φίλιππε ὁσίοις. ἱεράρχαις καὶ δικαίοις. σὺν τῇ θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων. πολλῶν ἀμπλακημάτων. δοθῆναι ἱλασμόν. τοῖς πιστῶς τοῖς τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν μνήμην τελοῦσί σου. Θ.

Σεσαρκωμένον, λόγον τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα. παρθενομῆτορ τέτοκας. ἐντεῦθεν σε κυρίως. πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν. ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν ἁρμόζοντες ἁγνή. σὺ γὰρ, τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, φίλιππε ἀναστρέψας. πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων. καὶ τῇ τριάδι παρεστὼς ἐν πείρᾳ τεθέασαι. υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ θεῖον. διὰ τοῦτο σου τῷ πόθῳ. τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην :~ Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πυρσὲ θείαν ἀκτῖνα, θεοπρεπῶς δεδεγμένος. καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων. ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει. κύριον πάντας σωθῆναι :~ Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία παρθένε, δέησιν νῦν τῷ υἱῷ σου. ὑπὲρ ἡμῶν σὺν φιλίππῳ. τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ. προσφέρουσα παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας :~

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Τὸ πάθος καθορῶσα, τὸ σταυρικὸν τοῦ υἱοῦ σου. εὐλογημένη παρθένε, οἴμοι ἐβόας θρηνοῦσα. ὑπὲρ βροτῶν καταδίκων. πῶς φέρεις ταῦτα, βουλήσει :~

Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων, τὰ ἀπηχήματα. ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ. διηχήθη καὶ ταύτην. ἐπλήρωσε δογμάτων. δι᾽ ὧν τὸν υἱόν. τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. θεολογοῦντες ἀπόστολε. μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν :~

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες, τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ. καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σε πιστοῖς ἐκκλησίας. φίλιππε τρισμάκαρ. ἔχοντες νῦν. τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα. καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν. ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε :~

Διαστρέψας τὸν ἀγῶνα, τὸν τῆς ἀθλήσεως. δικαίως τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους. φίλιππε ἀξίως. μεθ᾽ ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια. συμπαρεδρεύεις ἀπόστολε τῷ Χριστῷ. καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~ Δόξα. Αὐτόμελον. Δόξα. ἦχος, β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφέ. ὤφθησαν ἀπόστολε φίλιππε. περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν. πρᾶξιν δὲ, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκώς. Χριστοῦ ὁ παιδὸς καὶ προσήγορος ἐγένου

πρὸς αὐτοῦ ὀφθαλμὸς ἀπετύφλωτο. καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε. καὶ μετὰ δέους ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς αὐτούς. αἱ τῶν μελῶν διαστροφαί, ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαποροῦσιν. ὁ γὰρ τούτων διορθωτὴς εἷς ἐστίν, ὁ ἐξ ἀρχῆς κατ' ἀρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον. ᾧ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως. καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν. καὶ κατεχόντων τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντων ἀειστάρχῳ, χλευαζόντων ἔλεγον τῷ ἀποστόλῳ. εἰ τοῦτον ἐγείρεις, πάντες σὺν ἀειστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ θεῷ σου. ὁ δὲ ἅγιος πρὸς οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσηύξατο ἐπὶ ἱκανόν. καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ, πραείᾳ τῇ φωνῇ λέγει. θεόφιλε. καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέῳξε, καὶ προσθεὶς ὁ ἀπόστολος, εἶπεν, ὁ χς σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσωμίλει. ὁ δὲ ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων. εὐχαριστῶ σοι ἅγιε τοῦ θυ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχνων ἑλκόμενος βιαίως, ἔτι μικρόν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπορρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. τότε τὸ παράδοξον τοῦτο, ἐξέστησε πάντας λέγοντας. πῶς ὃν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν. ἐπ' ἀληθείας οὖν, ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ θν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν. καὶ τῇ χειρὶ ὁ ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ ἥρωι. σὺ ἀειστάρχῳ τῇ χειρί σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀφελείας ἀνόρθωσον. καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ ἥρως, τὸν ἀείσταρχον ἀπετέλεσεν ἄρτιον, ἐπὶ τούτῳ πάντων τῷ ἀποστόλῳ προσπιπτόντων. ἐν οἷς καὶ πρέφαντος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης. τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ, προσῆλθε τῷ ἀποστόλῳ, καὶ τὸν κατηχήσεως ἀμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεούς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ ἀποστόλῳ γενέσθαι προστίθησιν. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. καταρτίσας δὲ ὁ ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν ἥρωα τούτοις χειροτονήσας ἐπίσκοπον, καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐξ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας. καὶ πάντας κατηχήσας καὶ ἐπιδεξάμενος, αὐτὸς ἐν φρυγίᾳ προσέβαλε, ἅμα τῇ λυκαονίᾳ καὶ τῇ ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν χν. ᾧ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδ, ζ. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης, ἡλίου δίκην ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς. καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πρων ἡμῶν:~

Ἡλουσίαις φωτοχυσίαις. τοῦ θείου μάκαρ κηρύγματος. διαλάμπων φαιδρῶς. τοὺς ἐν σκότει μελωδεῖν κατεφώτισας. εὐλογητὸς εἶ κε. ὁ θς τῶν πρων ἡμῶν:~

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν. καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα. τῷ συντόμῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἐψάλλετε. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν:~ θκ

Οὐσίαις ὑπερουσίως. παρθένε δύο γεγέννηκας, ἡνωμένας ἀγνή, ἀσυγχύτως τὸν χν ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ᾠδ, η. Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε. τὸ πατρικὸν φῶς, λόγος ὁ ἐνυπόστατος. ἐκλεξάμενος. ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου τρισμάκαρ, καὶ καθοπλίσας, θεία δυναστεία τῇ αὐτοῦ. ἐπαφῆκεν ἀήττητον. ὡς ὁπλίτην βοῶντα. τὸν κν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ δυναμούμενος. τὰς ἀντιπάλους

τάς

ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ τὸ δυσειδὲς, ἠδύνατό τις
διορθώσασθαι. καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη,
ἔτι περ ἤθελεν, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θε-
ραπευτής. καὶ ποῦ τοῦτον ἔφη. ἐν τῷ μεσο-
γαίῳ οἰκήματι ἡ παῖς ἀντεπάγει. ὃν ἐκ τοῦ
πλοίου τῇ χθὲς ὀψιαθέντα καθυπεδέξω.
καὶ παραυτίκα τὸν ἀπόστολον προσκληθῆναι
κελεύει. καὶ τούτοις τὸν ἥλιον τῆς ἀληθείας ὁ
προσκληθεὶς ἐγκραμένος λόγον, παμμου-
σι καταθέλξας ἐβάπτισε. τῆς δὲ κόρης, τοῦ
ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούσης τὴν ἴασιν τοῦ
πρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ ἀπόστολος, σοὶ τὴν ἐπιστή-
μην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς
προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ βαπτίσμα-
τος. πρωΐας ἀναστᾶσα ὦ κόρη, τῷ πάσχον-
τι ὀφθαλμῷ τὸν χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖ-
ρα ἐπιθὲς, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλ-
μὸς γενήσεται. οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσα-
σα ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθε-
ράπευσε πάθος. καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ χαριτί-
να, συνεργείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς νικοκλείδους,
ὀπαδὸς τοῦ ἀποστόλου ἐγένετο. δοξάζουσα
σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν θεόν. τὴν δὲ ἱε-
ράπολιν καταλαβὼν ὁ ἀπόστολος φίλιπ-
πος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ
ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ
ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς
ἀπατεῶνα. προφάσει, μὴ καὶ τὰς αὐτῶν
γυναῖκας ἀποστατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων
πολλῶν. ἥρως δέ τις, τῶν πολιτῶν τὴν τύχην
αἰδεσιμώτερος. ἐξαιρεῖσθαι θέλων τοῦ λιθασμοῦ
τὸν ἀπόστολον πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπιθαμο-
λογούμενος, οὕτω πως ἔφη. ἄνδρες πολῖ-
ται, τὸ ὑπ᾽ ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε. μη-
δὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί. ἀλλ᾽ εἰ δο-
κεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν
ἀγαθὴν ψυχικὴν περιποίησιν ἔσεσθαι. καὶ ὡς ἐπὶ
σιγῇ τῷ ἥρωι, ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. καὶ
αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ ἀποστόλου
δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν ἅγιον εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. καὶ ἀμφοτέρων
ἀφικομένων, νάρκελλα ἡ τοῦ ἥρωος γαμετὴ,
ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνευνοῦ, λύσιν τοῦ συνοικε-
σίου ζητοῦσα. καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς,

Νοεμβ.

ἐὰν μὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλλει τὸν φίλιππον.
ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ ἀπόστολος τὸν ἥρωα
ἑωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ
πίστει. αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-
νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκεί-
αν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν. ὦ
ἄνερ γλυκύτατε λέγουσα, πόθεν ὁ θαυμα-
στὸς οὗτος ἐγένετο ἀνὴρ. ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λό-
γος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις. μεγάλου θεοῦ ὁ
ἥρως ἔφησε καταγγελεὺς οὗτος ὦ γύναι,
καὶ αἰωνίου βασιλείας πρόξενος. καὶ εἰ δοκεῖ
ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου θεῷ
καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ ἀποστόλῳ,
παμοικὶ λαμβάνουσι τὴν δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος
ἀναγέννησιν. ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῶν περιοι-
κίδος, πρὸς κύριον μετετάξαντο. ἀλλ᾽ ὁ τῆς κα-
κίας ἐφευρετὴς, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε.
καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου ἐξωγρη-
μένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ ἥρωος
ἤγειρε. καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ ἀπόστολος,
ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. ὃν ἀνημέρως
ἐπικατασχόντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτή-
ριον ἤγαγον. ἐμβριθῶς δὲ τῷ ἀποστόλῳ
ἀρίσταρχος ὁ ἔξαρχος. τοῦ βουλευτηρίου προ-
εχὼν, οἶδά σε τῆς μαγείας ἐναβρυνόμε-
νον, ἔλεγεν. ἀλλ᾽ εἰ μὴ ἀποθέμενος, ταύτας
ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷ σε ἀπολέσω. τὰ δὲ
περὶ τοῦ σταυρωθέντος θεοῦ σου, εὐκαίρως ἐπι-
ζητήσωμεν λόγῳ. καὶ τῆς ἀποστολικῆς δρα-
ξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπηλάκι-
ζεν. ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνα-
σαμένου σωφρονῆσαι ὁ μακάριος φίλιπ-
πος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας.
ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ θεοῦ ἐστὶν ὑπηρέτης,
εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν.
ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας,
καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιὼν τρε-
πόμενος, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς
ἀμέτοχον ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλή-
ρωσον κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. ἡ
προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην τῆς ἡγιασμένης
κεφαλῆς, παρεθήτω. ἐπηκολούθει δὲ τῷ λό-
γῳ. ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. πα-
ρεθεῖσα γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χείρ. καὶ ὁ

ταφῇ συγκεχώρηται. καὶ μόνῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί. λαθραίως ἀωρεὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνασάμενοι τοῦτο. καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι διδάσκαλον. δεῦ αὐτὸν εἰς ὄψιν, καὶ ὁ φίλιππος οὗτος. οὗ περιεκρατὴς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. ὅνπερ ἐβούλεσθε. πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς ἱλημ ἀπαγάγετε. καὶ δὴ τοῦ ἀρχιερέως παυσαμένου τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ φιλίππῳ. τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. ἠρέμα δέ πως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ φίλιππος τῷ ἀρχιερεῖ, ἔφησεν οὑτωσί· υἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος. ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις. οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως τὴν συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγῖδας τῷ μνήματι; αὗταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύουσι τὸ ἀνόμημα. ταῦτα τὸν ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν. θυμικῶς δὲ διορμήσας διαχειρίσασθαι τὸν ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παραυτίκα γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν. καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγεγόνει. τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονός, γοητεία προσεδοκᾶτο, ὅμως κατὰ τοῦ ἀποστόλου ὁρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις. καὶ τοῦτο οἰμώξας μέγα δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, κύριε, ἔλεγε. καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. κάτωθεν οὖν τοῦ ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο. καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. ἀλλ᾽ ἐπεὶ πολλάκις τὴν ἀστήρικτον καὶ εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τοῖς

τοῖς ἀξίοις ἐπινεύουσιν. ἐκτενέστερον δὲ τοῦ ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε. καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε. καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν ἀπόστολον ἐτίθουν μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ. ἰσχυρὸς θεός ἐστιν, ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν. καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. καὶ ἀρξάμενος, πάντας ἐβάπτισε. μόνος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποστασιασθέντας ὡς οἶδε τοὺς ὑπ᾽ αὐτόν, τῇ τοῦ διαβόλου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ δαθὰν καὶ ἀβειρών, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς καταχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας. καὶ νάρκισσον τινὰ τούτοις ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος παῦλος μέμνηται. αὐτὸς πρὸς πάρθους ἀφίκετο. καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. καὶ αὐτίκα σχήματι τούτῳ ἐδείκνυτο ἀστὴρ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν χριστὸν εἰκονίζουσας ἐσταυρωμένον. ὅθεν ἀναρρωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος. καὶ τὰς τῶν καππαδόκων πόλεις διαδραμὼν. ἐπὶ ἄζωτον ἔπλει νηὸς ἐπιβάς. καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν. φωτοφανὴς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ὁλκάδος τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. καὶ ἀποβάντων τὴν πόλιν, ὑπὸ ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ ἀπόστολος. τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν ἀχλὺν παρέτεινε τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν χρῷ τῆς συνεχοῦς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν. οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. εἶτα προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρί, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰχμὴν σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προΐεμην

εἰ τοῦ

τοὺς ἀστραγάλους ῥυπτηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη. καὶ οὕτως δεξάμενος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. αὐτίκα δὲ ἡ γῆ ῥόμῳ ληφθεῖσα. καὶ ἦχον ἐκπέμψασα, ἐσχίσθη. καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες τῷ βαρθολομαίῳ καὶ τῇ μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένων αὐτῶν. καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. εἶθ᾽ οὕτως συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ ἀποστόλου. καὶ τὸν στάχυν ἐπίσκοπον ἐν τῷ βυζαντίῳ καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν λυκαονίᾳ ἐξέδραμον :~

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστὴρ καὶ μέγας τοῦ χριστοῦ ἀπόστολος. ὡς ἐπ᾽ αὐτῷ ᾔει τὴν γαλιλαίαν κηρύσσων. ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, γυναῖκα μὲν τῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζων παιδίον τεθνηκός. καὶ οἷα μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας. καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας. ἔγειραι κελεύει σοι ὁ ὑπ᾽ ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν ἰησοῦς ὁ χριστὸς καὶ ὁ λόγος, ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν. καὶ τῇ πενθούσῃ, βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. ἤδη δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργοῦ δραξαμένη, ὃν ἀνέστησας ἔλεγε, δι᾽ οὗ δύνατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν. ἦγε δὲ τοῦτον καὶ ἐπ᾽ ἀθήνησιν. ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κατευτελίζειν οἱ ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπιχειρεῖν ἔπεισε. καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφειλόμενον ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι. καὶ γὰρ ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις. ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδέδεικται. τοιγαροῦν δι᾽ ἐπιστολῆς σημαίνουσι τῷ ἀρχιγραμματεῖ τῶν ἰουδαίων ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ τὸ δόξαν οὕτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν, ὁ γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς ἱερουσαλὴμ γεγονὼς. μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διαλόγων τοῖς ἄρχουσιν ἐπεφάνωσε τὰ τῆς γραφῆς λέγων. τοὔνομα φίλιππος ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς. ὃς ἄγροικον μὲν, ἐπιφέρεται λόγον. οὐ μικρὸν δὲ τῶν ἡμῶν ἐπισείοντα καρδίαν καὶ πέπεικα. καινὸν διαγγέλλων ὄνομα ἰησοῦ. ᾧ καὶ χρώμενος τῆς γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχειν δαιμόνων. καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. ἀλλὰ γε σὺν τούτοις, καὶ τὸ κατ᾽ ἔκπληξιν ἔπραξεν. ἀπολιπών τις τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσας, τῇ τοῦ ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰ μὴ τάχιον τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. καὶ δὴ ἐξ αὐτῶν μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν ἑλλάδα ὁ ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει. κατὰ φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος. μὴ τέτιμος ἀλλὰ τῷ σώματι χαριζόμενος. ὑψηλὸν δὲ αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρῃτήσατο. καὶ τὴν ἐξάλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἀνεῖσι θρόνον. πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων, μετὰ δέους παρεστηκότων. ὅμως προσκληθεὶς ὁ ἀπόστολος μέσον, τῷ ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. καὶ πρὸς τὸν ἀπόστολον ὁ ἀρχιερεὺς, οὕτω προσῄρετο. οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ ἰουδαίᾳ καὶ γαλιλαίᾳ, καὶ σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ᾽ αὐτῶν ἀσφαλεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν ἀθηνῶν ὑπενόησας με μελετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπνυμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημένους καὶ αὐτὸς καταφρονῶν σου τὸ παρὸν ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σὲ τὸν λόγον ποιήσομαι. ὁ τούτου διδάσκαλος ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παραφορᾷ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ᾽ ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι ἀλόγῳ μόνῳ κατεκρίθη. καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπῃωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τῷ πιλάτῳ, ἰωσήφ τινος πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος,

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ. ταῖς ἀλεξικά-
κοις σου, θεοῤῥήμοσι παλάμαις διήραμας.
τοὺς θανατηφόρω, κεκρατημένους θυμῷ.
χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀναφρυόμενος:-
Π νείπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς, τῇ τοῦ παρα-
κλήτου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι φίλιππε.
τοὺς ἀποψυγέντας, ἐν ἀθείας κρυμῷ.
τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας:-
Π λησίον γέγονας τοῦ χριστοῦ. τὰς ἐνδιδομένας σοι
λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος. καὶ δια-
βιβάζων, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. φωτίζων
καὶ προσάγων, τούτους τῷ κτίστῃ σου. θεοτοκίον.
Ο λόγω πάντα δημιουργῶν. καὶ σοφῇ προνοίᾳ
κυβερνῶν. μόνος ὡς βούλεται χριστὸς ὑπὲρ δι'
σπλαγχνίαν, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ. καὶ
σὰρξ ἀνθρωπίνως, πάναγνε γίνεται.
ᾠδὴ ς. Συνεχέθη. ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.
Μ εμονωμένην, καὶ λυμαινομένην. βλέπων τὴν
πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. τὰ σὰ
βέλη τὰ ἠκονημένα. τοὺς ἀποστόλους, τέ-
μας διαπέστειλας. καὶ διήνοιξας θώρακος
πτύξιν, χριστὲ τοῦ δράκοντος. ἅπαντας τῆς
αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς σωτὴρ ἰώμενος.
Υ πὲρ τὸν ἥλιον, φέγγει καταλάμπων. ὤφθης
καθάπερ ἀστραπὴ, τῇ οἰκουμένῃ φαίνων. καὶ
ὡς ὄρος γλυκασμὸν στάλαζον. ὡς θεῖος δρόσος
οὐρανόθεν πίπτουσα ὡς ἀπόστολος ἐκλεγμέ-
νος. τὴν δωδεκάριθμον. φάλαγγα συμ-
πληρῶν. τὴν τῶν μαθητῶν χριστοῦ πανόλβιε.
Μ υηθεὶς σου. τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ θεῖος
μαθητὴς. ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύ-
ζοντα φυσικῆς χειμάῤῥου. ὡς ἐπικλύζον,
κῦμα δόξαν ἔθνεσι. σὲ ἐκήρυξε μεγαλο-
φώνως. καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον, κένωσιν ἀγα-
θὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐηγγελίσατο:- θεοτοκίον.
Π εχρωμένους, καὶ λυμαινομένους. πάντας
θανάτω τοὺς βροτοὺς. σὺ τὸν χριστὸν τεκοῦσα.
τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν. ἀνεκαλέσω,
πρὸς ζωὴν αἰώνιον. καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισ-
μένους. καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσ-
μὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν πανύμνητε:-
Κοντάκιον. ἦχος [illegible]
Ὡς ἐπαρχ[illegible]
Ο μαθητὴς καὶ φίλος σου. καὶ μιμητὴς τοῦ πά-
θους σου. τῇ οἰκουμένῃ θεόν σε ἐκήρυξεν,
ὁ θεηγόρος φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις,
ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων. τὴν ἐκκλησίαν
σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου. διὰ τῆς θεο-
τόκου συντήρησον πολυέλεε:- Ὁ οἶκος.
Ρ εῖθρα λόγου παράσχου μοι κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν
φύσιν δεικνύμενος. τὴν καρδίαν στερεξον
δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου.
καὶ φώτισόν μου, τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς
ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος. ἵνα λέγω καὶ
ψάλλω τὰ πρέποντα. καὶ ἀξίως ὑμνή-
σω. Τὸν σὸν μαθητὴν, πολυέλεε:-
Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ [illegible]
δόξε παμφάφημαν ἀπ[illegible] φ[illegible]
νος τῆς πρώτης χ[illegible] δώδεκα.
Α ρθεὶς φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου.
Τ ὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα σὲρ ἐκτείνει.
Η ρθης κάρη κεφαλῆς δεκάτῃ φίλιππε
τετάρτῃ.
Οὗτος ἦν, ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς πόλεως. συμ-
πολίτης ἀνδρέου καὶ πέτρου. πολὺς δὲ ὢν
τοῖς βίβλοις τῶν προφητῶν προσκείμε-
νος. παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο.
τοῦτο εὑρὼν ὁ χριστὸς μετὰ τὸ βάπτισμα ἐν τῇ γα-
λιλαίᾳ, προσέτρεπετο ἀκολουθεῖν. ὁ δὲ, με-
τὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ ναθαναὴλ. ἔφη εὑρη-
κα μὲν ἰησοῦν τὸν υἱὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέτ.
καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶ ἀνάγειν ἐν τῇ θεοπνεύ-
στω γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. οὗτος, τὴν
ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν βαρθολο-
μαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμε-
νον τοῦ κηρύγματος. σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελ-
φὴ οὖσα ἡ μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα
διηκόνει. ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς μυσίας καὶ λυδίας
διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι. καὶ πολ-
λοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλί-
ψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι. ῥαβδιζόμε-
νοι. ἐγκλειόμενοι. λιθαζόμενοι, κατέλα-
βον τὸν ἠγαπημένον μαθητὴν καὶ θεολό-
γον ἰωάννην. κατὰ τὴν ἀσίαν κηρύττοντα
τὸν χριστόν. ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ νικάνο-
ρος ἐπίστευσε. καὶ ἡ τοῦ στάχυος οἰκία, ὑπὸ τοῦ
ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. ὁ δὲ
φίλιππος ἐπὶ τῆς πλατείας συρεὶς, εἶτα
τοὺς

τὴν θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς. οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν. ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον χριστόν. ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς σαφῶς πρὸς πρόσωπον. θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς. τοῦ ἰούδα. παρῆλθεν ὁ υἱός σου καὶ θεὸς προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς. τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτὸς. πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενόμενος μεθ' ἡμῶν. κατηξιώθης χριστῷ. λειτουργῆσαι, φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων ἀσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, ἀσεβῶς ἀνεδείχθη. δι' αὐτῆς γὰρ τὸν υἱὸν, ἐπέγνωμεν εὐσεβῶς. ὑμνούμενον, ὄντα τῷ γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ. δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος. καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς. ἐπιγνώσει, φίλιππε παμμάκαριστε. θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ παρθένε σεμνή. πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω. τῆς εἰς σὲ προσδοκίας. ἀλλ' ὡς μήτηρ συμπαθής. τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ. τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Κάθ. ἦχος, [illegible]. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς. καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς. ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐκ παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας. ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν. καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. ἀπόστολε φίλιππε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Ἕτερον ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος νεφέλη πνευματική. ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς. ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν. διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ, ποτίζεις τὰ πέρατα. καὶ ὑετοὺς προχέεις, τὰ μύρα τῇ λάρνακι. ὅθεν διαπνεύσας, τοῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὀσμὴν τὴν τοῦ πνεύματος, ἐν ᾗ ἐθησαύρισας ἀπόστολε φίλιππε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινήν. ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς. καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα. καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι. ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἄθλιος, διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναμώμητον. νῦν προστρέχω καὶ δέομαι. ὁμολογῶν σοι τὸ ἥμαρτον. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα. σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν θεὸν καὶ δεσπότην καὶ λυτρωτὴν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι. ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. διὸ σοι κραυγάζω σοι. ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ, γ'. Χριστός μου δύναμις. θεὸς καὶ κύριος.

Ἡλίου σκήνωμα, χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτὸς. καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος. καὶ ὁμοίως δόξαν θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρεῖσαν πάθεσι, τὴν ἀνθρωπότητα. ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ χριστοῦ. ταύτης ἀνεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινήν. θεόφαντορ ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ φίλιππε, χριστοῦ ῥωννύμενος. τῶν δαιμόνων τὸ ξίφος καὶ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος. τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον. χριστὸς ἀνέδειξε. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἀληθεῖ, δέσποινα παναμώμε. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

ᾠδὴ δ'. Τὴν [illegible] σου ἀγαθέ.

ἀκατάπρηστον. καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον. καὶ τὸν τῶν πάντων, δεσπότην τε καὶ Χριστὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας. φίλιππε θεόπτα σε.

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄. Βυζαντίου.

Τοῦ μεγάλου φίλιππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθείς. παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ. τὸν πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν υἱῷ ζητήσας εὗρες. ἐν τῷ φωτὶ, τὸ φῶς γὰρ εὑρίσκεται. καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. ὃν ἀπόστολε δυσώπει. τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Τε[illegible] ἀφέσεις Χριστοῦ.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου πανάχραντε. καθ᾽ ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς, κατάβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ θεοτόκε. τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν τὸν ἀμωμώτατον. ἀδίκως καθηλούμενόν σε, ἐπὶ ξύλου. ἡ παρθένος καὶ ἁγνὴ. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη. τὰ σπλάγχνα [illegible] διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Ἢ ταῦτα. στιχηρά. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τοὺς ἰχθύας ποτὲ. σαγηνεύων ἀπόστολος. τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, ἁλιεὺς θεοπρόβλητος. λόγων σαγήνῃ. ἔθνη ἐζώγρησε, σταυροῦ ἀγκίστρῳ, κόσμον ἀνείλκυσεν. ὢ οἷον θήραμα. προσήγαγεν, ὁ θεουργός. οὗ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἑορτάζομεν. στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀποσταλεὶς ἐκ θεοῦ, ὁ ἀπόστολος φίλιππος. μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι. τοὺς θῆρας ἀνθρώπους, πίστει ἀνέδειξε. τὸν κόσμον θείως μετεστοιχείωσεν. ὢ ἔργα πίστεως. ὢ δυνάμεις ἄρισται. οὐ ταῖς ἀρχαῖς. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. φρέαρ πηγάζων ζωήν. ἐν σοφίας ἀντλήματι. τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ ἀπόστολος φίλιππος. ὢ τῶν ὑπὲρ ῥεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν. τῶν θαυμάτων, ῥεύματα πίνομεν. ὢ οἷα δέδρακε. φοβερὰ τέρατα, ὁ θεουργός. οὗ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα. ἦχος, β΄. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ. καὶ σφραγισθεὶς, τῷ ἐμφυσήματι τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀπεστάλεις ὑπ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα. ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, φίλιππε ἀπόστολε. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου. διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχήν σου τῷ θεῷ παρέδωκας. αὐτὸν ἱκέτευε παμμάκαρ ἀεί. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν. τῶν σῶν οἰκετῶν θεοτόκε. ἣν σοι προσφέρομεν. δέσποινα βοήθησον, ἀπορουμένοις ἡμῖν. καὶ κινδύνων ἐξάγαγε. τὴν ποίμνην σου ταύτην. πίστει σοι προσπίπτουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. σὺ γὰρ, τὸν σωτῆρα τεκοῦσα. ἔχεις παρρησίαν ὡς τούτου. μήτηρ ἱκετεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν. θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω. σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε φίλιππε.

Εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου εἰς ς΄. Ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἐκλεκτὸν φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ τοῦ Χριστοῦ. θείκης λαμπρότητος, ἐνδεδυμένος φανῶς. θεοκῆρυξ φίλιππε ταῖς σαῖς. κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ πατρός σοι τὴν δόξαν δι᾽ ἑαυτοῦ. ὑποδείξας φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν. σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σήν. προγινώσκων ἀρε-

τὴν

ποιμνα. τὸν σὸν υἱὸν ἐκδυσώπει. σωὶ τῷ κλεινῷ χρυσοστόμῳ. πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων τάξεσθαι, τῶν ἀγαθῶν παναγία. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις :~

[illegible] πᾶσα π[illegible] ἰσῶμεν

[illegible] μὲν τῷ πρ[illegible]

ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον. τὰ ἱεράσου διδάγματα. προχεόμενος πάνσοφε πλουτίζεις χρυσόστομε. πᾶν ὁμιλίαις φρένας. καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν. φιλαργυρείας πικρὸν χειμῶρρατε. διόσε μακαρίζομεν. χρεοσικῶς καὶ τὸν κόμμισον. τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στύλος ὁ πύρινος. ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι. τῶν δογμάτων κατάρρυτος. ὁμοῦς ὁ ὁσιώτατος. τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα. ἁμαρτωλῶν ἐλπὶς [illegible]. τῆς μετανοίας καὶ ῥὺξ ὁ ἔνθεος. φωστὴρ ὁ διαυγέστατος ὁ Χριστοῦ ὁσιώτατος ἄνθρωπος. ὁ μακάριος σήμερον, εὐφημείσθω χρυσόστομος :~

Ἠλιος πολύφωτος. τοῖς κεκλημένοις τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι. ἀστὴρ φαεινότατος. λαμπάς φαεινοτάτη. πυρσὸς τῆς θαλάσσης. τῇ κοσμικῇ διαπαντός. χειμαζομένοις προεκκαλύμμενος. πρὸς ὅρμον γαληνότατον. τῆς σείας ἐν χάριτι. χρυσολόγε χρυσόστομε. πρεσβεύετε τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου. ἀπελαθεὶς πέρος τε, προσωμίλησας θλίψεσι. πικραῖς ἐξορίαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης. μακαρίου τέλους. οἷα γενναῖος ἀθλητής. καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον. καὶ νίκης διαδήματι. σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν. ἰωάννη χρυσόστομε. πρεσβεύετε τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

[illegible] ἦχος [illegible]

Χρυσέοις ἔπεσι. καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι. κατακοσμήσας τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια. διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων. πλεξάμενοι τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ. πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺ καὶ τῇ γλώττῃ. ἰωάννη θεόσοφε. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

[illegible] Δόξα [illegible]

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς. ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως :~

Δ[illegible] μεγάλη καὶ ἀπόλυσις [illegible] ται [illegible] ἔλαι[illegible] τοῖς ἀδελφοῖς

Ε[illegible] λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἀπὸ τῆς [illegible] ᾠδῆς γ' καὶ ς'. Ὁ ἀπόστολος

Ἀδελφοὶ τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς.

[illegible] κατὰ ἰωάννην

Εἶπεν ὁ κύριος. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Τέλος. Μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ [illegible] δ' τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου φιλίππου. εἰς τὸ κε[illegible]κραξα, ἰσῶμεν τῷ, ς' καὶ [illegible] προσόμοια. ἦχος πλ. β'. Ὅλην [illegible]

Ἠ ρᾶξιν μὲν Χριστοῦ βάσιν. εἰλικρινοῦς θεωρίας. θεωρίαν τέλος δέ. φιλοθέου πράξεως, μάκαρ θέμενος. τὸν Χριστὸν ἠξίωσαι. τοῦ πρὸς τὴν δόξαν. ὑποδέξασθαι τὴν ἄφρασον. καὶ γὰρ ἐφίεται. πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδόξως. θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος. καὶ ποθουμένου τετύχηκας. τούτου παραυτίκα δεξάμενος σφραγίδα τὸν υἱόν. ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Θείαις ἀναβάσεσι. διαπαντὸς κεχρημένος ὡς μωσῆς τὸ πρότερον. τὸν θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας. καὶ γνωστῶς εἶδον δέ. τὴν αὐτοῦ εἰκόνα. δεδεγμένος πρὸς ἐμφόρειαν. πρὸς γὰρ σύντομος. γνῶσις ὁ υἱὸς καὶ ἀπόδειξις, τοῦ δὲ καὶ γεννήτορος. μία ἡ οὐσία γνωρίζεται. καὶ ἡ διὰ πάντων. ταυτότης ἀναφαίρετα σεπτῶς. καὶ βασιλεία καὶ δύναμις. δόξα καὶ προσκύνησις :~

Ὑ ραγμὸν κρυόμενον. τῆς θείαις χριστοπυρσοῖς. καὶ τῆς ὑφηγήσεσι. τοῦ ἁγίου πυρὸς ἐχρηματίσας. καὶ τὸ ὑπέρκοσμιον, μελῳδῶν εὐκόσμως, τοῦ σοῦ εὐαγγέλιον πυρίνῃ γλώσσῃ σου. πᾶσαν καὶ ἀπάτην κατέφλεξας, ὡς ὕλην ἀκα-

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἱ μονιχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες χρυσόστομε. τῆς θεολογίας τὸ σεπτὸν μυούμεθα. καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν. καὶ τὴν τῆς κακίας ἀποφάγομεν βλάβην. καινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου. βοῶν ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τὸν δεσπότην χρυσόστομε. τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος. καὶ τῇ ἐλεήμονι. καὶ φιλανθρώπῳ περ στοργῇ σὲ γὰρ πάσῃ, προβαλλόμεθα ἀπάσῃ. μεσίτην καὶ τὸν προστάτην. καὶ θερμότατον πρέσβιν. θεόφρον ἱεράρχα. παμμάκαρ ἰωάννη :~

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν. ἀταπείνωτον φρόνημα. καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἀδικοῦσιν ἔδειξας. θερμῶς προϊστάμενος. ἀδικουμένων ὅσιε. καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων. περ γεγονημένος. στοργικῇ διαθέσει. βοῶν ὑπερυψοῦτε. χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτ.

Σωματικαῖς μορφώσεσι. καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι. καὶ συμβολικαῖς καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι. τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν. τὴν ὑπερφυῆ καὶ θαυμαστὴν σου παρθένε. διόσε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν. χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν :~

Ῥοῖς μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου τῶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα παρθένε χριστὸν κυήσασα :~

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα. τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα :~

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων γενοῦ παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον. καταφυγή τε. καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα :~

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι. λάμπρυνον παρθένε. τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα. τοὺς εὐσεβῶς θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ. τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντι παρθένε θεράπευσον. ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα :~

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων περ ζωῆς. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν. ἐπὶ τῆς γῆς, βίον διαπρέψας ἀγγελικόν. καὶ τοῦ χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν. σωθῆναι θεηγόρε. δυσώπει τοὺς σὲ πίστει. διαφόρως μακαρίζοντας :~

Ὁ λόγοις σου τρισμάκαρ, λόγοι ζωῆς. τῆς ζωῆς προξενοῦντες τῆς ἀλήκτου. σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ χριστός. καὶ ποταμὸν προχέοντα. θείων διδαγμάτων ἐπιρροάς. φυσικῆς ὄντως χειμάρρουν. ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον. καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα :~

Μεσίτης ἀναδειχθεὶς ἀρχιερεῦ. τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος. σὺ γὰρ φωστήρ. ὤφθης εὐσεβείας θεοφεγγής. καὶ τῆς ἐνθέου γνώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητὴς διόσε χρυσολόγε. καρδίας διαθέσει. νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν :~ Θεοτ.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη μῆτερ θεοῦ. τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε. τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς. ὡς γὰρ θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖς. ἀνύεις ἀκωλύτως. καὶ δύνασαι παρθένε. διόσε πάντες μεγαλύνομεν :~

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς τὸ ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου. ἡ χριστοῦ ἐκκλησία φαιδρύνεται λαμπρύνεται. ὦ χρυσόστομε πάτερ. ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται. τῶν πιστῶν γεραίρουσαι. τὴν παναγίαν σου μνήμην. σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης. μετανοίας ὁδηγός, καὶ προμομάχος σεβείας :~ Ἕτερον.

Πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα. τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων. τὸ στόμα τῆς ἐκκλησίας. τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον. τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν. ἰωάννην τὸν πάνσοφον. ἀνευφημήσωμεν πάντες. ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες :~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε. κυρία μου καὶ δέσποινα.

μὴ κατέχειν. καὶ μὴ πειθομένῳ τὴν βασιλίδα, διήλεγχεν. καὶ τῷ κατὰ τὴν ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐγκλίνουσαν. ἡ δὲ ἀποθηριοῦται ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπολαύειν αὐτόν. τὸ μὲν πρῶτον, δι᾽ ἑαυτῆς. τὸ δὲ δεύτερον, δι᾽ ἐπισκόπων. οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. εἶτα πάλιν, ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν κουκουσῷ τῆς ἀρμενίας ἐξορισθεὶς καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ κῷ παρέθετο. ὡς δὲ ἡ κατ᾽ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. ὅτι μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης. καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας πρόξενος. φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν χρυσόστομον ἀδικίας. ἡ λάρναξ ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις, τριάκοντα καὶ δύο. ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη. Ταῖς τοῦ χρυσορρήμονος πρεσβείαις χε ὁ θς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :~ ᾠ, ζ. Ὁ εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν βαβυλῶνι ποτέ. τῇ πίστει τῆς τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν πρων ἡμῶν, θς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας σῶτερ οἰκονομήσασθαι. ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ. ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῶν πρων ἡμῶν, θς εὐλογητὸς εἶ :~

Θησαυρὸν σωτηρίας. καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν. καὶ πύργον ἀσφαλείας. καὶ θύραν μετανοίας. τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους. ὃν ἐγέννησας λόγον ἁγνὴ δυσώπησον. ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων. ψυχῆς τε μολυσμάτων. τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Σωμάτων μαλακίας. καὶ ψυχῶν ἁμαρτίας, θεογεννήτρια. τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ. θεραπεύειν ἀξίωσον. ἡ τὸν σρα χν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα :~

Ἄλλος. Θου συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον. καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος θεοῦ. ἐνδυνάμενος ὤφθης. σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς. ἐν ὁλοψύχως, κῷ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ θς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις χρυσόστομε. ταῖς διδαχαῖς σου, πᾶσαν διάνοιαν. καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρωστίας ὡς συμπαθέστατος. καὶ εὐδρομοῦσι· συμψάλλεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὑψώθης γηθόμενος. ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος. ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς. καὶ εὐφροσύνῃ, κραυγάζων πανόλβιε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θκ.

Συνέλαβες ἄχραντε. τὸν ἐπὶ πάντων θν καὶ κύριον. εὐδοκήσαντα σῶσαι. τὸ τῶν ἀνων γένος, θανάτου φθορᾶς. ὃν ἐπαξίως, ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠ, η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐνῶν. ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τῆς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεόμενος. μὴ παρίδῃς παρθένε ὑμνοῦντας. καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ κόρη εἰς αἰῶνας :~

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις. τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι σε παρθένε. καὶ ὑπερυψοῦσιν. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας παρθένε. ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου. καὶ δύναμις δὲ τῶν σῶν ῥημάτων χρυσόστομε. ὡς σάλπιγξ πανεύφημος. οἰκουμένης πάντα. περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος. παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος. ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα :~ Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῇ δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα. τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς, ἐκ σοῦ περιβάλλεται. παρθένε πανάμωμε. ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν. καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντας διδάσκεις. προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα θεόν, ἰωάννη χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε. ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν :~ Ὁ οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων ποιητῇ, κλίνω τὸ γόνυ. τῷ προαιωνίῳ λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω. λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε. φησὶ γὰρ τῷ προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν ἱεράρχην. τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ, λόγον δέξασθαί με. ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς, ἀνυμνῆσαι αὐτόν. τῶν περάτων γὰρ αὐτοὺς ὑπάρχει καθηγητὴς, Ὡς τὰ θεῖα σαφῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνί. τρισκαιδεκάτῃ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου. ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ χρυσοστόμου.

Μύσας ὁ χρυσοῦς ἰωάννης τὸ στόμα.
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτῃ σίγησε χρύσεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος. ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως ἀντιοχείας. πατρὸς σεκούνδου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε. φοιτήσας παρὰ λιβανίῳ καὶ ἀνδραγαθίῳ τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ σοφισταῖς. εἶτα τοὺς ἐν ἀθήναις. μελετήσας δὲ καλῶς τήν τε τῶν ἑλλήνων καὶ χριστιανῶν γραφήν. καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως. καὶ ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας. εἰς τὸ τοῦ κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα, παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μελετίου πατριάρχου ἀντιοχείας. παρὰ δὲ φλαβιανοῦ, διάκονος καὶ πρεσβύτερος. πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους κρείττονας ἀριθμοῦ, περί τε μετανοίας καὶ τοῖς ἐν ἤθεσι καταστάσεως. καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον γραφὴν ἑρμηνεύσας, ἐπεὶ νεκτάριος ὁ τῆς κωνσταντινουπόλεως πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν ἐπισκόπων. καὶ τῇ τοῦ βασιλέως ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς ἀντιοχείας παραπεμφθεὶς, ἀρχιερεὺς τῆς βασιλίδος καθίσταται πόλεως. κανονικῶν τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. ἐπέτεινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς γραφῆς σπουδὴν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν. δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ. καὶ ὕπνου μικροῦ. καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης. ἀλλ' ἱστάμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος. εἰ δέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος. ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς, πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι διά τοι τοῦτο, καὶ εὐδοξίᾳ τῇ βασιλίσσῃ πρῶτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. ἡ μὲν γὰρ ἥρπασεν ἀμπελῶνα, χήρας τινός. καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς. καὶ ὁ ἅγιος παρῄνει, τὸ ἀλλότριον

μὴ κα-

λαμπροτέρα. καὶ φωτὸς πληρεστάτη.
ἐκβρύουσι τὴν χάριν τὴν ἔνθεον :~

Ὅλος θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον. ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ πνς. ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος. καὶ θεωρίας ὑπόθεσιν. καὶ κάλλος ὑποφαῖνον. ἡμῶν βασιλείας, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόστομε :~

Σὺ τοῦ θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας. μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος. καὶ τῶν κακῶν. τὴν ἀποφυγὴν. ἄριστα διδάσκων. παμμάκαρ καὶ τελεώτατα. καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων. παραινέσεις ὑφαίνων. πανσεβάσμιε πάτερ χρυσόστομε :~ Θ.

Μετὰ θν̄, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ μῆρ, θεοῦ ἐχρημάτισας. τοῦ ποιητοῦ, καὶ δημιουργοῦ. τοῦ τὴν ἡμετέραν. μορφὴν λαβόντος πανάμωμε. καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου. καὶ τῇ δόξῃ τῇ θεία δοξάσαντος :~

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.
ᾠδ. ε΄. Ὁ εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου κε. καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. καὶ τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου, ἡμῖν φιλάνθρωπε :~

Ἔμπλησον ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν. τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν. τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον :~

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων θκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν. καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν :~

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου θεόνυμφε τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος. ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον :~

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν. ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα. καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα. πάντως σε γινώσκομεν. φωτοειδέστατον. καὶ ψυχῶν σωτῆρα. ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος. τοῦ θανατηφόρου. καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον πάτερ ἀοίδιμε :~

Λύεις τὰς παρατάξεις. τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος. εὐσεβείας ὅπλοις. καὶ ἀνδρεία ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ πνεύματος :~

Κλήσης ὥσπερ φιάλαι. θείων ἀρωμάτων μὲν, αἱ σταγόνες σου. καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι. τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ. καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε :~ Θ.

Ὡς θν̄ συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ κν̄. γενεαί σε πᾶσαι. τῶν ἀνθρώπων ἁγνὴ μακαρίζουσι. καὶ τῶν ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ ταξιαρχίαι. ὡς μρα θῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.
ᾠδ. ς΄. Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν̄. καὶ αὐτῷ ἀναγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν. ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ. τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατασχεθεῖσαν. παρθένε δυσώπησον τὸν κν̄ σου καὶ υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι :~

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι. καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην παρθένε. τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον. καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς. τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε :~

Ὡς τεῖχος καταφυγὴν κεκτήμεθα. καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν. καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη. καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς. ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον :~

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ᾽ ἡ θεὸν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα. σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς. ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον :~

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι σῶτερ.

Σοφία πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτησας. τοῦ λόγου διανομαῖς. γενόμενος πλούσιος. πλουσία γὰρ ἄνωθεν. ἰδρᾶχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χείλεσιν :~

Πρoστάτην καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι. σὲ θεογεννήτορ παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου. τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον. καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ θεόνυμφε. τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανύμνητε :—

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ. τὸν χριστὸν κυήσασα, μόνη πανύμνητε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν ἐξεταζομένῳ παρθένε, σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω. θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ ἀδαπάνητον :—

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς

Νοῦν σου χριστοῦ πεπλουτηκὼς. σὴ καθαρὰ πολιτεία. τῆς αὐτῶν σοφίας ἐγένου. συνεργὸς ὑφηγητής. δημιουργὸς χρυσόστομε. διδασκαλίας βρύων. σωτηριώδεις θεόπνευστε. καὶ τῶν ἀΰλων θησαυρῶν, τοῦ πνεύματος σὺ πλουτήσας. ἐκ πηγῶν τοῦ σωτῆρος ἀντλήσας. τὴν ἀέναον πηγὴν. τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας. τῆς ἐκκλησίας ἅπαν, ὥσπερ τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν. χρυσόστομε τὰς ἀρούρας. τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων. ἐξεκάθηρας σαφῶς. καὶ καρποφόρους ἔδειξας. τοῖς θείοις ὄμβροις. ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε :—

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός. οὐκ ἔστιν ὅλως παρθένε. ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης. οὐρανίων ἀρετῶν. ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε. τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσύνη πανάμωμε :— Κα[illegible]

Τοὺς σοὺς ὑμνολ[illegible]

[illegible] ἦχος, [illegible]. Τὴν σ[illegible]

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς. ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν. πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας ταμάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα. τῶν δὲ ἀπιστῶν ἀξίως, βυθίζον τὰ δόγματα. ὅθεν δι᾽ ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς τριάδος ὑπέρμαχος, ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν παραπτωμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δό[illegible]

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν. τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμόν. τὸν ἐλεεινότατον χωρισμὸν καὶ ἀποκρότατον. τοῦ τῶν ἁγίων κλήρου, καὶ τὸ ὀμηγύρεως. ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχή μου καὶ στέναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπειχθητι, καταννύξεως δάκρυσι. συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν ἁγνὴν θεομήτορα. δι᾽ αὐτῆς γὰρ τῶν παραπτωμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις. τοῖς αὐτὴν θεὸν, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν :—

[illegible]

Εἰσακήκοα κύριε. τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα σου τὴν θεότητα :—

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον. ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα κύριον. καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων θεονύμφευτε :—

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον. ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι. ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα. καὶ σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε :—

Ἐλπίδα καὶ στήριγμα. καὶ τὸ σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον. κεκτημένοι σε πανάμωμε. δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα :—

Ἀπολαύοντες πάναγνε. τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια. οἱ γινώσκοντές σε θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης σου. καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι. ὡς φιλάγαθος βοήθησον, θεοῦ μήτηρ ἀειπάρθενε :—

Ἄλλος [illegible] χριστὸν κ[illegible]

Λύχνον ἡμῖν, τῶν ἀποστόλων ὁμότροπον. ἡ πρόνοια, πάντων προμηθουμένη. ὡς ἀγαθὸς δέδωκε χριστός. σὲ τὸν θεῖον, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα. καὶ θεῖον ὑποφοίτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόστομε :—

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον χρυσόστομον, ἰωάννην, πάντες τὸν χρυσώσαντα. χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας. καὶ κόσμον γλώττῃ φαιδρύναντα χρυσίζ-

λαμ

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ· καὶ ἰατρεύειν σήματα τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσά σε, χρυσεόφρατα παμμάκαρ χρυσόστομε :~

Οὔτε ἔχθρα συνόδου, οὔτε παράνομος, οὔτε μῖσος ἀνυγέστης, οὔτε τῆς παράφρονος, τὰς ἀρετὰς ἐν σοὶ πάτερ κατέσβεσαν. ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν ἁγίαν τριάδα. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι :~

Θ.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν. καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ καταπράϋνον. τῶν ματαίων λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα παρθένε. ὅτι ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει :~

… τέταρτος ἦχος …

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, ἀρχιερέων δῆμοι, συνήμιν τιμώντων σου, τὴν μνήμην ἱεράρχα. χρυσόστομε ὅσιε. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας :~

Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις.

… ἦχος πλ. β.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ. καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι :~

Κανὼν …

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν. καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν ὁ ἰσραηλίτης ἀνεβόα. τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς. πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ μῆτερ τοῦ λόγου καὶ παρθένε. τῶν δυσχερῶν. καὶ δεινῶν με διάσωσον :~

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί. πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον κόρη τῇ γαλήνῃ. τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου παναμώμε :~

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ θεόν. δυσωπῶ παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν :~

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ. ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ. ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ. ἐπισκοπῆς θείας, ἐν προνοίας μόνη ἁγνή. ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

… ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

… ἦχος, πλ.

… τὴν φαραώ.

Τῆς μετανοίας γενόμενος θερμότατος. κήρυξ χρυσόστομε. μετανοεῖν πάτερ, τῷ θεῷ με πρέσβευε. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου. καὶ τῶν παλαισμάτων θεραπευθῆναι τὰ τραύματα. τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον :~

Ἥλιον τὴν αἴγλην τοῦ ἁγίου, πάτερ δεξάμενος. ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς ἐκκλησίας ὅσιε. φωτεινή τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα :~

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς διδάσκαλος θεῖα διδάγματα. χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρον. πλουσίως σὺ ἐπήγασας. τοῦ θεοῦ ποταμὸς γάρ. ὑδάτων πλήρης τοῦ πνεύματος. ὤφθης θεοφάντορ χρυσόστομε :~

Θκ.

Ἡ πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος. θεοχαρίτωτε. τὸν τοῦ πατρὸς λόγον. σάρκα χρηματίσαντα. δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον. ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀλογημένη γεγέννηκας. μείνασα παρθένος ἀμόλυντος :~

… Α μ… ζω τὸ στό.

… Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδας. ὀροφουργὲ κύριε. καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε :~

Προσ

Ο ἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας. ἐν σοὶ γὰρ, τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ. καὶ καθαρωτάτῳ, περιέθετο. σαφῶς κυβερνήσας γὰρ τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος. ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας. τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν. ὅθεν, θεοειδέστατος, παμμάκαρ γενόμενος. τῆς ἐκκλησίας προέστης. ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος. χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης χρυσορρήμον χρυσόστομε. χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν. τοῖς χρυσεπόμοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ δὲ ἦλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσιε πάτερ. καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου πανάγνε, χριστὸς ὁ κύριος. ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν. ἐμὲ ἐνδυσάμενος. τῆς πρώτης κατάρας, τὸν ἀδὰμ ἠλευθέρωσε, διόσοι πανάγνε. ὡς τοῦ θεοῦ μητέρι τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς. βοῶμεν ἀσιγήτως τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. χαῖρε δέσποινα. προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ἀπολυτίκιον. ἦχος [illegible].

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις. τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε τῷ λόγῳ, χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ [illegible]

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ. ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α. στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος, α. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν δὲ ὕψους καταμαθὼν. καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ θεοῦ. τοῖς πᾶσιν δὲ λάμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας. τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον. βασιλίδα ἐλέγξας, ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα. ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Δόξα. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν. νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε. ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον. καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύσασαν. φθάσον θεοτόκε. τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον. ἵνα πίστει κραυγάζωσι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου,

Μετὰ τὴν β. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, γ. Θείας πίστεως.

Κλέος εὔθεον τῆς ἐκκλησίας. πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας. ἀνεδείχθης ἱεράρχα χρυσόστομε. ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου. τοῖς δεομένοις ἐξαπλώσας τὸν ἔλεον. πάτερ ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερον. ἦχος, πλ. δ.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν. τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν. τὸν τοὺς πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντα. τὸν χρυσόστομον πιστοὶ ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ. τιμήσωμεν κατὰ χρέος. πρεσβεύει γὰρ τῷ κυρίῳ. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως. καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, σοὶ ἐγνώρισται ἁγνὴ ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν. καὶ ἐξίστα τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου θεοτόκε τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη. πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς

χρυσαυγὰς ἰσ πηγῆς, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρηματίσας. ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος(?), πᾶσαν ἐκκλησίαν. σωτηρίας ὡδήγησας λόγοις παρακλητικοῖς. παρρησίαν οὖν ἀράμενος πρὸς τὸν θεὸν. ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πάτερ ἁγιώτατε :~ Ὁ αὐτος.

Ἐξεχύθη, ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ, ἰωάννη χρυσόστομε. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. διὸ περιζωσάμενος, τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας τῆς αἱρέσεως. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων. εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον. καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ἦχος, β'. Του[...]

Ἐ τὸν μέγαν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα. τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα. τὸ χρυσέπον στόμα τῆς χάριτος. ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα. μετάδος ἡμῖν, τῶν πρεσβειῶν σου πάτερ. εἰς ἀπαύμενψιν(?) τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὁ αὐτος Γεωργίου νικομηδ[είας]

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ ἐκκλησία. ὡς κόσμον χρυσὸν περικοσμηθεῖσα ἰωάννη χρυσόστομε. νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι. κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων. καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρύσοις στόμασιν. ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων. καὶ πρὸς χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον, ἑνοῦμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν. μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς χριστὸν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ὁ αὐτος.

Ἐίληφας ἰεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν. καὶ ἔξω κόσμου γενόμενος. ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὢν ἀεὶ ἑνούμενος. φωτὶ, φῶς προσελάμβανον. καὶ φανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχον τέλους. πρέσβευε χρυσόστομε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἦχος, δ'.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις. τὴν ἤπειρον σαφῶς κατηρδεύσας. χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε. παντάδια χρυ

σώσας τοῖς λόγοις σου, χρυσουργὲ τῶν δογμάτων σου. καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικάς. ἀνέτως τῆς εἰκουμένης. διὸ βοῶμέν σοι. χρυσορρόα καὶ χρυσόστομε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα ἦχος, ὁ αὐτος. Γ[ερμ]ανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων. ἰωάννην αὐχεῖν ἀρχιερέα, ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν. καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα. πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα. τὰ σεπτὰ δόγματα. καὶ πάντας συνεγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν. πρὸς ὃν βοήσωμεν. χρυσολόγε καὶ χρυσόστομε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ ν[ῦν]

Ἐ τεῖχος κεκτήμεθα, θεοτόκε ἄχραντε. καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα. διὸ δεόμεθα. οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι. κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς :~

Εἰς τὸν στ[ίχον], στ[ιχηρὰ], προσόμοια. ἦχος, πλ[...]

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνὸν. τῆς ἐκκλησίας καὶ θεόπνευστον ὄργανον. ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα. ὁμοῦ ὁ χρυσόμορφος. χελιδὼν ἡ χρυσόστομος. περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα. ἀρετῶν ἐν χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον. προχέον τὰ νάματα. στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἔγγυον. χριστὸν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~ στ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σο[φί]αν:

Χαίροις, τῶν ὀρφανῶν ὁ πατὴρ. ἀδικουμένων ἡ ὀξυτάτη βοήθεια. πενήτων, ἡ χορηγία. ἡ τῶν πεινώντων τροφή. τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις. ψυχῶν ἀρχιατρὸς χώτατος(?). ἰατρὸς καὶ σεμνότατος. θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια. ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τοῦ πνεύματος. νόμος ὁ πρακτικώτατος. κανὼν ὁ ἄθυτατος. ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις. αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος. στ.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

 Οἶκον

σκει. δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ κύριε τοῦ ἐλέους. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου. καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον. ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν. καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου. ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει. καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δολοί. καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν :–

Σοφία σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ. ὅτι καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. καὶ ἀρεστὴ κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀποκρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια θεοῦ. ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. καὶ πᾶσαν φρόνησιν καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμην. πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ, πνεῦμα νοερὸν ἅγιον. ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ. αὕτη φίλους θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν. καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων. καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς. ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα πάντων ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία, σοφίας. οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον. μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς, νόμος. καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι. καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν, ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν θεοῦ. καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος. ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ. καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ. καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ καθαρσιῶν. καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς. καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. ἔσται γὰρ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς, ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν. καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ. ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν. καὶ τῷ σῷ βραχίονι, τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος :–

Εἰς τὴν λιτήν· στιχηρὰ, ἰδιόμελα, ἦχος, α΄. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές. ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν. καὶ ἐνδιαίτημα γραφῶν μυσταρχικῶν. σὺ τοῦ παμα

χράντου

δῶν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος. τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα. ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος. τῶν πιστῶν ὑπογραμμός. τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος. ἰσοστάσιος. τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἀποστόλων ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις. μεγαλυνέσθω χρυσόστομος:~

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς. καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος χριστοῦ μαθητής. ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, ἰωάννη χρυσόστομε. αἴτησαι πρεσβείαις σοῦ. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία παρθένε. τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον. ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς, ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἴσοδος, φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. καὶ εὐλογία κυρίου, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς. καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου. διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς. καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία, κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν. καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλε-

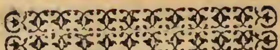
σάμην, ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ φρόνησις. ἐμὴ δὲ ἰσχύς. ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν. οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. μετὰ δικαιοσύνης, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν. καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος:~

Σοφία σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν. χείλη δὲ ἀνδρῶν, ἐπίστανται χάριτας. στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. δικαιοσύνη δὲ, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. υἱὸς δίκαιος. γεννᾶται εἰς ζωήν. καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. φῶς δικαίοις διαπαντός. καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται. καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύσεται σοφία. ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας. δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. σοφία κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει. καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν. ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα. καὶ ἐν ταῖς τρίβοις, φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα ταύτην. καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. μύστης γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδά-

ταλίπῃς με, τὴν δούλην σου :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία
Τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί. δ΄. καὶ ψάλλομεν στι προσόμοια. ἦχος, ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς. τῇ ἐγκρατείᾳ πάτερ. καὶ ἠλίαν τὸν μέγαν. μηστείας καὶ ἁγνείας, ζήλῳ φωθεὶς, ἀμφοτέρων χρυσόστομε. βασιλικῆς, τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ :~

Θεία ἐμπνεύσει τοῦ λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς. πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου πάτερ. ἐφώτισε τὸν κόσμον. ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τῶν πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ χριστοῦ τὸ εὐαγγέλιον :~

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου. καὶ ἀκηλίδωτον φῶς. ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ. δογμάτων εὐσεβείας. πάτερ σοφέ. ἰωάννη χρυσόστομε. καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ διαδοχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν :~

Δευτεροῦντα, τὸ ά. Δόξα. ἦχος, δ΄.

Μέγιστον χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον. δι' οὗ ἡμῖν τὸ πνα τὸ ἅγιον ἐφώνησε. τῇ ἐρήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου. καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν ἀποστόλων ὅσιε. τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον ὃν ἐπόθησας. πρέσβευε τῷ κῷ παμμακάριστε. εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν. μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητήν. ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στί στι, ἦχος, ά. Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδής. λαμπρῶς ἀναβοῶσα. τὰ θεῖα μεγαλεῖα. ἐδείχθης ἰωάννη. εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα :~ στί.

Τὸ στόμα μου. λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς μωϋσῆς. ἐδέξω ἐκ χυ. χρυσόστομε τὸν κόσμον. σοφίζων καὶ φωτίζων. τοῖς θείοις σου διδάγμασιν :~ στί.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Κῆρυξ ὡς ἀληθῶς. τῆς θείας βασιλείας. ἐγένου χρυσολόγε. βοῶν μετανοεῖτε. βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν :~ Δόξα, Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς. τὴν μίαν μοναρχίαν. ἐδίδαξας πιστεύειν. πρα, λόγον. πνεῦμα. χρυσόστομε πτὴρ ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτ. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ. τεχθέντα θεὸν λόγον. δυσώπει θεοτόκε μετὰ τοῦ χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Νῦν ἀπολύεις.

Τὸ τρισάγιον. τὸ πάτερ ἡμῶν. τὸ τροπ.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρός.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ εἰς τὸ λυχνικὸν, ψάλλομεν, τὸ μακάριος ἀνήρ: Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στί. ή. καὶ ψάλλομεν, στιχηρά. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα. τὸ θεόπνευστον ὄργανον. τῶν δογμάτων. πέλαγος ἀνεξάντλητον. τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα. τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον. τῆς σοφίας τὸν βυθὸν. τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον. τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων. μελιρρύτων. καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν :~

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον. τῶν ἀκτῖσι φωτίζοντα. διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. τῆς μετανοίας κήρυκα. τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον. τὴν ὑγρότητα δεινῆς. ἀπογνώσεως αἴροντα. καὶ δροσίζοντα. ἐκτακείσας καρδίας. ἁμαρτίαις. ἰωάννην ἐπαξίως. τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν :~

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος. καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. χελιδὼν

κῆς ζωῆς ἀνέβης ἐνδοξίας τῆ χάριτος μαρμαρυγαῖς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης. καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγάζων. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες παρθένε. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα θεὸν λόγον. ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦντες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον.

Ἰδοὺ σε μετὰ τέλος. μέσον συλλαμβάνει. δυὰς ἁγίων πρώην ἐν μνήματι. ἱεροτάτην τιμιώτατη. πάτερ προσμένουσα.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα. πάτερ ἰωάννη. ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις. φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν ἀρχιερέων. τῶν προφητῶν ἀποστόλων μαρτύρων τε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάτερ. τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται. πάτερ ἰωάννη, τὸ ἱερόν σου καὶ ἅγιον λείψανον. πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, οὐρανῶν παρθένε. τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον. χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα. ἄλλος Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ῥηγνῦντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς. τὰ δεσμὰ καὶ θεῷ συντιθέμενον. σὲ καθορῶν, πάτερ ὁ δαλάσσων βαρβαρικὰς, σοὶ τρικυμίας ἤγειρε. λύειν σου νομίζων τὸ στεῤῥόν. τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ. τὰς τούτου διεκρούσω. μηχανουργίας πανάοιδιμε.

Ἡλιακαῖς διαλάμπων μαρμαρυγαῖς. διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας. τὸν δυσσεβεῖ. πιστεῖ προσιόντων σοι τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε. μεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθ' ἡμῶν. τὰ χείλη προσπελάσας, ἐξήντλησας ἀφθόνως. καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἰδρύσας προθύμως πάτερ σαυτὸν. μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον. τῷ πλαστουργῷ, τοῦ

τὸν ἀγαπήσαντα εἰλικρινῶς. ἐν μνήμῃ τῷ θρόνῳ πάνσοφε. μεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς. δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελοῦντας σου τὴν μνήμην. ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας παρθένε τὸ τῶν γυναικῶν. τὸ ὀλίσθημα λόγον κυήσασα. τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθόν. καὶ κραταιὸν δυνάμενον. τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν. ἐκ σοῦ σωματωθέντα. καὶ σώσαντα τὸν κόσμον. τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν. Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα. τοῦ φιλοικτίρμονος θεοῦ. ὑμνήσωμεν ἰωάννην. ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν. καὶ λῆψιν πλημμελημάτων δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας. μεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι. ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ χρέει. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων. τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ κυρίου. ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου. Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον, ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων. πρὸς χριστὸν τὸν θεόν. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριημέρος ἀνέστης χριστέ.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες. ὅπως σώσῃ ἅπαν γένος τῶν βροτῶν. καὶ γὰρ σὲ θεοτόκον. καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ. ὁμολογοῦμεν μητροπάρθενε. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμέμπτος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα. ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατον μου τέκνον. μὴ κα

ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεσπότῃ μόνῳ ἐπιδίδομαι. ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκκομιζόμενον ποτέ. ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει. λέγων χρεωστεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ χρυσίνων σταθμὸν, ἐκεῖνον μὲν ἀνέστησε. τοῦτον δὲ ψεύστην ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐκέλευσεν. οὕτως οὖν θεαρέστως. καὶ ἐπὶ τοῖς θαυμαστοῖς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀντωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ξίφος ζεβινᾶν γορδιανὸν νικηφόρον,
Σὺν ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ μαξιμιανοῦ. καὶ ὁ μὲν ἀντώνιος, τὴν τῆς ἡλικίαν προβεβηκώς. ὁ δὲ νικηφόρος καὶ ζεβινᾶς, καὶ γορδιανὸς, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. καταχθέντες δὲ ἐν καισαρείᾳ, καὶ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. μαναθὼ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβευθεῖσα γυμνὴ, πυρὶ παραδίδοται. καὶ τελειοῦται. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ σωτῆρος. ἐβεβαίωσας καὶ μακαριζομένων. συνετάγης χορῷ ὑπάρξας ἐλεήμων. καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι. ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡ ἡδυτάτη. μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσὸν σοι. τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει. ὁ ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει τριάδος ἀνεσπέρου. λαμπρυνόμενος θεράπων τῆς τριάδος τοὺς τιμῶντας σεμνῶς, φωτίζεις μελῳδοῦντας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς τριάδος, ἀπεκύησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμενον παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν κύριε. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Καταρδόμενος πάτερ, ὑετοῖς οὐρανίοις, ὤφθης πολύφορος. καρποὺς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ δεσπότῃ. τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ γλῶσσα, καταράκτας δογμάτων, ἀναπετάσασα. αἱρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει. τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν ἀγγέλων. μετὰ σώματος πάτερ ἐν γῇ ἐβίωσας. καὶ θείαις θεωρίαις τῶν ἄνω θεαμάτων. ἐνετρύφας καὶ ἔψαλλες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διὸ σοῦ τὴν μητέρα, εἰδότες θεοτόκον, ἀχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ χριστὸς ἐν ὕψωσε τῆς ἐκκλησίας, ἀναδείξας πάτερ διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης. πρᾶος εὐσυμπάθητος ἄκακος πάτερ. πλοῦτος πενομένων. καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐν θείοις. ἐξαιρέτως πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ. ἐλεήμων ὅθεν, ὑπὲρ πάντας κέκλησαι. τοὺς ἐν συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας ἁγίους.

Ῥεῖθρον ζῶντος ὤφθης, παναγία σκήνωμα. ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες. τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντείχου τῆς τελείας. ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας. καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς

μάλω τὸν θρίαμβον εἶ πλέον τοῦ καθήκοντος. καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται. τῆς θείας οὖν καταξιωθεὶς ἱερωσύνης. καὶ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἐκθεὶς, δυνάμει λόγου καὶ ἁγίου πνς χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε, καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖστα. καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτοῦ τῷ χῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. κεῖται δὲ ὡς φασὶν αὐτὸς, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεόδουλος μεθ' ἑτέρων ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ, ὑπὸ κάτω τοῦ θυσιαστηρίου, ὑπὸ ἰουστίνου τοῦ βασιλέως κατατεθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ. ἐπισκόπου φραγγίας. στίχ.

Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου μαρτῖνε·
Σ' ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθεν εἰς κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ φαιανοῦ τοῦ βασιλέως. καὶ κατασταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγὸς, πρὸς τῶν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον. καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν ὡς εἰκός. κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβὼν, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίαν. συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο. καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως, τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν ἄνω βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ. δι' ἀποιτίας μικρᾶς. πρὸ δὲ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθὼν αὐτῷ τίς προσαίτης. καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας. μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας. ἐπιδέδωκεν. ὅθεν ἔδοξε τὸν χριστὸν ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν. ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας. καὶ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοι νίκην. ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ θεῷ, τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγυμνασάμενος. καὶ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφὰς, ἐπίσκοπος χειροτονεῖται κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ γαλλίαν διακειμένης. ἔτι δὲ τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας. καὶ περιστερὰν ζῶσαν, εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τῷ ἐπιδεομένῳ βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ. καὶ πάλιν εἰς ὅλην ἀποκαταστήσας αὐτήν. καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, καὶ ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἀχιά. στίχ.

Ὅτι προφήτης ἀχιὰ περὶ τεθνᾶναι.
Ἱεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς ἀρῆρα.

Οὗτος ἦν ἀποσιλὼμ, ἐκ πόλεως ἡλεί. ὅπου ἦν ἡ σκηνὴ τὸ παλαιόν. οὗτος εἶπε περὶ σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ κῷ. καὶ ἤλεγξε τὸν ἱεροβοὰμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται μετὰ κυ. εἶδε δὲ καὶ ζεῦγος βοῶν πατούντων τὸν ναόν. καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων. ὃν πρὶν ἐλθόντες οἱ βαβυλώνιοι, τοῦτον κατέλασαν. προεῖπε δέ. καὶ περὶ τοῦ σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐκστήσουσι. καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ. καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς σιλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρτίνου, ἐπισκόπου ταρακίνης. στίχ.

Κλέος κράτιστον ἐκ θεοῦ ὁ μαρτῖνος.
Εἴληφεν ὡς ἔλεον ἐκμιμούμενος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ σαβαρίας τῆς ταφωνίας. ἐπίσημος τῷ γένει. καὶ παρὰ τοῖς ἰλλυρίοις μέγας γνωριζόμενος. καὶ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ ἀρείου φρονούντων. καὶ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη. καὶ εἰς μεδιόλανον ἀπελθὼν, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ αὐξεντίου τοῦ ἐπισκόπου, ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. ὅθεν ἀναγκασθεὶς, ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἄοικον, καὶ τῷ τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκούμενος. ὅθεν ὕστερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν ταρακίναις ἐκκλησίαν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχείᾳ ἐξήστραψεν, ὥστε πρώην μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχῃ αὐτὸν ἐν περιβολαίῳ σκέπεσθαι, καὶ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο

Ἡ ὀνόμασαν τὸν θεηγόροι προφῆται. μυστηρίου σου παρθενικοῦ τὸ βάθος. προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο. φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι. καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν :~

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος. καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας. ἱεουργὸς, ἐχρημάτισας θεῖος. τῷ πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι. καὶ γέγονας περιφανὴς. καὶ περίβλεπτος πάτερ διδάσκαλος :~

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσπελάσας. καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς πάτερ γνόφῳ. παρὰ θεοῦ, τῶν δογμάτων τὰς πλάκας. τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλβιε. καὶ δεύτερος ἡμῖν μωσῆς. νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἱερώσας σεαυτὸν ἑκουσίως. μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα. τῷ πλαστουργῷ. παρεστάμενος μείζω. καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος. μνημόνευε πάτερ ἡμῶν. τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου :~ *Θεοτ.*

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι. τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος. ὅτι θεὸς, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσει. οἱ θεηγόροις προφῆται προήγγειλαν. πανάμωμε καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν :~

Κοντάκιον ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι. καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον, νῦν ἀπείληφας. ἰωάννη πάνσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν. ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου. τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε :~ *Ὁ οἶκος.*

Ἴδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, κόρην ὡραίως κεκοσμημένην τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ, ἀληθῶς ἰωάννη ἑώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην. ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀγάγω σε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως χριστοῦ. καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐχ ἥμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε,

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ΄. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος α΄.

Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὅποια χοῦν, νῦν παρεστὼς λαμβάνει:

Στίχ. Ὤχετο ἐκ τεάνων δυοκαιδεκάτῃ ἐλεήμων.

Οὗτος κύπριος ἦν τὸ γένος. ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας ἄρχοντος υἱός. γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς. καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς. ἐπεὶ τὸν βίον ἥ τε γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε. καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας καθίσταται. τοῦ τῶν ἀλεξανδρέων δήμου τοῦτον ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ αἰτησαμένων. ὃς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἀγγελικῶς τεθεὶς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένῃ ἐξέλαμψε. πρῶτος τὴν ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προστεθεῖσαν γνώμῃ κακούργῳ τινῶν, τὸ, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ. καὶ πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα. καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀφθόνως. καὶ τὴν τοῦ ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών. καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου τοῦ ἀσκητοῦ.

Αἴγυπτον ἄρδει νεῖλος ἀλλὰ καὶ κτίσιν,
Λόγῳ κατάρδει καὶ θανὼν νεῖλος μέγας.

Στίχ. Οὗτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις. ἐπὶ τῆς βασιλείας μαυρικίου, ἔπαρχος κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. σεμνῇ δὲ γυναικὶ συζευχθεὶς. καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτεκὼν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς τῆς αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι. μερίσασθαί τε τὰ τέκνα. καὶ τὴν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν θεόδουλον. τὴν δὲ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατειληφὼς, συνῆν τοῖς πατράσι. βάρβαροι τινὲς ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον. ὁμῶς αἰχμά-

πτικῇ σου ἱκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει. τὸν παγάγιον τόκον σου σεβομένους. λυτρῶσαι πάσης συμφορᾶς καὶ δίδου πρὸς αὐτὸν οἰκειακήν. παρρησίαν ὡς δυνατή. ἐξευμενίσασθαι αὐτόν. εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμαρτομεν :~ σταυροθεοτοκίον. Ὁ μόνος...

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα. ἐκ παρθενίας ἀσπόρου ἀρρήτως τεχθέντα. ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐβόας, οἴμοι τέκνον μου. τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος οἰκονομία σου. δι᾽ ἧς ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου, ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

ᾠδ, δ. Εἰσακήκοα κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον. ὤφθης τῆς ἁγίας τριάδος ὅσιε. καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον. ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα :~

Τὴ πολλὴ συμπαθεία σου. κύριε προσέχων ὁ συμπαθέστατος. τὴν ψυχὴν σου καθηγίασεν. ἰωάννη περιώνυμε :~

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος. γέγονας ἐργάτης, τοῦ πανοικτίρμονος. καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ. ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος. θεοτοκίον.

Ἰασαίμου τὰ τραύματα. κόρη τῆς καρδίας. καὶ κατεύθυνον τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα. εἰς θεοῦ παρθένε τὰ θελήματα :~ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε πάνσοφε. τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με. ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα. τῷ θεῷ προσάγων τὰς ἐντάξεις σου :~

Ἰσχυρῶς ἀντετάξατο. τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σοφίας τὰ δόγματα. δοκιμάσας δι᾽ ἀσκήσεως. σεαυτὸν παμμάκαρ προεκάθηρας :~

Λογισμῶν ἀνάπαυμα. περικαιρόμενον ἐταπείνωσας. τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου. ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον :~

Ὁ πατρὶ συναΐδιος. καὶ ὡς θεὸς λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος. ἐπ᾽ ἐσχάτων σεσωμάτωται. ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου πανύμνητε :~

ᾠδ, ε. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας. ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον. ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου κύριε. ποδήγων με ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον :~

Τοῦ νεκρωθέντος δι᾽ οἶκτον. νέκρωσιν ἑκούσιον, πάτερ σοφὲ μιμούμενος. ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι. καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε :~

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης. πρᾶος ὢν συμπαθὴς. καὶ εἰρηνικὸς γενόμενος. καὶ πεινώντων, ἄρτος ἀδαπάνητος. καὶ πενήτων χορηγία. περιβόλαιον γυμνητεύουσιν :~

Θείαις μεθέξεσι πάτερ. καταλαμπόμενος οἷα περ ἄγγελος. τῷ θεῷ ἀμέμπτως ἱερουργήσας. τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων. ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου :~ θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου. ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, ἁγνὴ πανάμωμε. τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον. ἡ τὸ φῶς χριστὸν τεκοῦσα. τὸ ἀγνωσίας σκότος λύοντα. Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Σοφίας ὀρεγόμενος πάνσοφε. τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες. τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν :~

Μόνος σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως. θεοφάντορ. νοητῶς κατείληφας. ἐνώσει θεῖα μυούμενος :~

Ἠγάπησας ... ἐφέλκων σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως. θεοφόρε. πᾶσαν κατακλύζουσαν. τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν :~ θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀνὰ μέσον ἐκλάμπουσαν. τῶν ἀκανθῶν, ὁρῶν ὁ νυμφίος σε. παρθενομῆτορ ἠγάπησεν :~

ᾠδ, ς. Ἰλὺν δεινὴν ἐκ χειρῶν πρὸς κύριον.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων. καὶ ἀγρύπνως τὸν θεὸν ἱκετεύων. ὀπτασιῶν. καὶ ὁράσεων θείων. κατηξιώθης θεόφρον πανόλβιε. μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι :~

Ὡς ἄγγελος μετὰ σώματος πάτερ. ἐπὶ γῆς ἐπιτελῶν θυσίας. εἰρηνικάς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει. συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ πνεύματι. μακάριε τῷ ποιητῇ, ἰωάννη προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμψας. συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας. τὸ σκοτεινὸν νέφος ἐξελαύνουσας. τῆς δεομένων πενίας πανόλβιε. θάλπουσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ. τῶν δεινῶν κρατουμένους θεόπνευστε :~ θεοτοκίον.

Νοή

πρόσωπον ἅπαν ἀσινῶς, τῆς ἐκκλησίας καταρδάουσιν :~

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν θεορρήμων, τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν. ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ συστήματα :~ Θε.

Ἐξήμεσεν ὥσπερ ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχοφθόρον. ὁ δαλάστωρ καὶ δυσμενής. Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας :~

ᾠδὴ γʹ. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη. ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη ἐπὶ σὲ ὤφθη σοι ἀξία γάγασε. τοῦ ἐλεήμονος. ἡ ἀσυμπάθητος χάρις. προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος :~

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον. ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε. πάτερ Ἰωάννη καθίσας καθάπερ ἄγγελος. σὺ πεπολίτευσαι. εἰρηνικὰς ἀναφέρων. ἱερὰς θυσίας τε τῷ παροικτίρμονι :~

Ἡ πολλὴ συμπάθεια. τὸν συμπαθῆ Χριστόν. πάτερ θεραπεύων διοίκτον, σάρκα πτωχεύσαντα. πτωχοῖς ἐπήρκεσας. ξένους ἀστέγους συνῆξας. πληρωτὴς προστάξεων, θείων γενόμενος :~ Θε.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία. ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος. δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε. καὶ καθηγίασε. τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν. παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν :~

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τματὰ χαρίσματα. πάτερ τοῦ πνεύματος φορέσου, ὁ λογισμός. τοὺς τῆς πορνείας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας :~

Μύρον εὐωδέστατον. τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνεύσας. ἱερουργεῖ διὰ θεωρίας. πρακτικῆς ἐκτιθέμενος :~

Ἔβλυσας διδάγματα. σὺ ἐπουράνια πάνσοφε. ὡς ἐκ πηγῆς. καὶ τῆς ἐκκλησίας τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας :~ Θε.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα. τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάναγνε. ἡ τὴν πηγήν, τῆς ἀθανασίας τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα :~

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δʹ.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τὰς ἐκ τοῦ σώματος. ἐπαναστάσεις τμητικῶς μέλλε μακάριε. ἐν ἀγρυπνίαις συνεκόψας ἱκεσίαις. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν. ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι. Χαίροις πάτερ παγκόσμιε. ὁ οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσειε μέλλε. εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἆθλα. καὶ τοὺς βίους τοὺς ἀμέτρους μόχθους καὶ πολλοὺς κόπους σου. ὑπὲρ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας. ἀλλ' ὅμως κράζω.

Χαίροις θεοῦ ποταμὲ χαρίτων,
Χαίροις Χριστοῦ διδαγμάτων πλημμύρα.
Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως.
Χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.
Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων.
Χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότου ἑρμηνευτάς.
Χαίροις τοῦ νοουμένου παραδείσου φυτουργέ.
Χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τοῦ πνεύματος.
Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.
Χαίροις πιστῶν ἡγεμόνων ὁ προστάτης.
Χαίροις πάτερ παγκόσμιε :~

Καθ. ἦχος, πλ. δʹ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών. ἀσυμπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν. πτωχοῖς ἐνδεέσι τε Ἰωάννη θεόπνευστε. διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον. παρὰ πάντας μάκαρ, ἁγίους ἐπλούτησας. ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε. καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. ἱεράρχα πανόλβιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Ἕτερον τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις. θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω. καταρδεύων καρδίας μέλλε θεοφόρε. τῶν πιστῶν ἀρυομένων σῶν διδαχῶν. τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν. καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου. τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτήν. ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. καὶ πατέρων τὸ καύχημα :~ Θε. Ὅμοιον.

Τὴν καθαρὰν σου θεομῆτερ πρὸς τὴν κτίσιν. καὶ ῥυπτικὴν

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν. παιδαγωγία, τῆς νεότητος ἔνδοξε. τοῦ γήρως, ἡ βακτηρία τῶν πλανωμένων ποιμήν. τῶν ἁμαρτανόντων, ἡ διόρθωσις. λειμὼν ἀωδέστατος. μυροθήκη τοῦ πνς. ποταμὸς ὁ ἀέναος. καταγώγιον, τῆς ἁγίας τριάδος σεπτόν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε. ῥυόμενος θλίψεων. καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων. καὶ αἰωνίου κολάσεως. χν ἱκετεύων. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χν τὸν θν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν θ.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ σταυροθ. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον. χε ἡ σὲ κυήσασα θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Στιχ. ἦχος, πλ.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε. ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας. τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ, ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα, τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι μάκαρ πάτερ ἡμῶν ὅσιε. χν τὸν θν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν θ. ὁ αὐτός.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ. ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας. καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θς. μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον:~

Εἰς τὸν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἦχος, [illegible] ὁ εἱρμός.

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε. καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρόν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλθεν ἰσλ. ᾠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο. τῷ κῷ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἡ συμπαθείᾳ, τὸ μὲν λαμπρυνόμενος. καὶ τῇ ἀγάπῃ χυ, πάτερ πυρσευόμενος. ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων τῇ λαμπρότητι. τοῦ μόνου ἐλεήμονος θυ, δοχεῖον καθαρώτατον. ἰωάννη γέγονας. διὸ σε μακαρίζομεν.

Τὰ διαιώνια, ἀεὶ διαμένοντα. σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ. πάτερ ἱερώτατε. ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα. καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς. βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς. τῷ κῷ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου. τὴν ἐλεήμονα ὅσιε διάνοιαν. ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου. ἐστὶν γὰρ παράκλησις ψυχῶν. πενήτων τε προμήθεια. ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε:~ Θ.

Ἵνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψειεν. ὁ μόνος πάντων θς. μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός. φανεὶς ἐν ὁμοιώματι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἑλών. εἰρήνην ἐμεσίτευσε. καὶ ζωὴν ἐβράβευσε. καὶ θέαν ἀπολύτρωσιν.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἄρδει με μέλος. γνωστικὴ παγκαρπία.

Θεοφάνους. ἦχος, πλ.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις σου μάκαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως. τὸν ψυγέντα μου λογισμόν. ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν. ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον:~

Ῥημάτων ῥοαῖς σου ὡς ἐξ ἐδέμ, πανόλβιε μεῖλε, προσερχόμενοι προφανῶς. τὸ πρό-

κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει. εἰς μέγιστον θρόνον. χείσας τῷ μύρωσε σοφέ. καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης οἴακας. σαφῶς ἐγχειρισάμενος. ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας. τοῦ ἐν θεοῦ θελήματος. ἰωάννη θεσπέσιε :~

Η αὐτὰ τὰ αἰτήματα. τῆς σῆς καρδίας ὁ χς, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας. τὰς σωτηριώδει. τὸν κύριον θν ὁλοχρόως. καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε. ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτο σε σήμερον, ἰωάννη γεραίρομεν. Ἕτερα, στιχηρά, τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε νῦν καλέσωμεν ἅγιε. ποταμὸν τῆς μονῆς, ἐκπορευόμενον ἐδέμ. ὀχετὸν τῶν τοῦ θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν. πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος. κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. προσεκτικὸν συνετώτατον. διδακτικὸν πρακτικώτατον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε. γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν, φυτουργὸν τοῦ νοουμένου παραδείσου τῶν πιστῶν. νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον. δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα. ὁρμὴν τῆς ἀφυέστατον. καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε. ὁρισμὸν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτήν. παιδευτὴν τῶν μοναζόντων. παρθενίας ὁδηγόν. δικαίοις, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα. ὡς πεῖρα, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα. καὶ ἐν θεός σου ἡ ἄσκησις. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, β΄. Ἀνατολῦοι.

Η τοῦ ἐλέους πηγή. τοῖς ἐνδέεσι πλημμυρεῖ, ἀνεσυμπαθεῖς οἰκτιρμούς, ἰωάννης ὁ χυ μιμητής. ὁ μέγας ποιμὴν τῶν ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. δεῦτε χορεύσωμεν οἱ πτωχοὶ χυ πνα. μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα. φιλεύσπλαγχνῳ γὰρ στοργῇ, χν ξενήσας διὰ τῶν πενήτων. ὡς πάλαι ἀβραὰμ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη. καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τίς σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ. δέσποινα τῷ κόσμου προσοίσω, εἰμὴ δακρύων πηγάς. καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλ' ἱλέωσου ὄμματι, ἐπίβλεψον κόρη. ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λῦσον. τῶν παθῶν μου τὰ νέφη. καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπαλλαξον τὸν δοῦλον σου :~ σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ξύλω, τοῦ σταυροῦ σε ἰησοῦ. σε προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπάς. ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν. μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου πατρός. ἀνάσον. καὶ δοξάσθητι ὅπως. δόξης ἐπιτύχωσι θείας. οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.
Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχος, πλ. δ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης, τὸ περίβλεπτον καύχημα. τὸ κλέος, ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς. ἐγκρατείας στάθμη, καμῶν ἀσκήσεως. λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ. κινδυνευόντων ἡ λύτρωσις. πύργος. ἰσχύος. καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος. νόμος ἔμπρακτος, εὐποιΐας τὸ πέλαγος. δότης ὁ ἱλαρώτατος. ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα. νέμων πλουσίως παμμάκαρ. τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. χν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι. τὸ μέγα ἔλεος :~ Ἕτερ. Τίμιος ἐναντίον κυ, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς. τῶν δεομένων, παροχεὺς ἀφθονώτατος. ἡ βρύσις, τῆς συμπαθείας ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ καταπονουμένων, ἡ ἀντίληψις. χηρῶν ὁ προστάτης. τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις. γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον. ἡ ὀξύτατος, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. πὲρ ὑπέρτρεπε. ἱλέωσου ὄμματι. ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν. χν καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος :~ Ἕτερ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυ.

Χαίροις

δεσπότῃ ἀγαλλόμενος :—

Ιδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν. τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε. ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς. καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως. διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς. τὸν μονὴν ἐλάθρωσας. καὶ μάρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ὤφθης ἄριστος :—

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον θεοῦ ἐπὶ πάσας ἠκούσθη πανεύφημε. οἷα βροντὴ, τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς. ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι. τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαὶ, Θεόδωρε διό σε. ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν :— Θκ.

Ωράθης ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐνσώματι. τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο. πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων. ἐπέκεινα νοοῦμεν. καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρων, κατακοσμοῦσιν οἰκτιρμόν. τὴν ἐκκλησίαν μηνὸς δέ. βίκτωρ βικέντιος κοσμεῖ. καὶ στέφανις δ' ἰδὼν σῶσον. ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας :—

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Ὅμοιον.

Υπὲρ τῶν θείων εἰκόνων. ὑπέμεινας πᾶσαν θλῖψιν. βασάνους καὶ ἐξορίας. διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος. ἐκ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἐδέξω ὅσιε πάτερ :— Θκ.

Εν σοὶ πανάγαθε κόρη. ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ κυρίου πορεῖαι. καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσι. ἔνθα χορεῖαι, ἀγγέλων. καὶ πάντων ἁγίων δῆμοι. Εἰς τὸν αἶνον, ἐκ τῆς ὀκτωήχου. εἶτα λέγομεν στιχηρά. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν, ἰδιόμελον.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν. μηνᾶν τε καὶ βίκτορα καὶ βικέντιον. ὅτι αἵματα ἔδωκαν. καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ χαριστηρίως ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προκρινόμεθα τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων. οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηΐνῳ. ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα. τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται :—

Δόξα. ἦχος, α. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ χριστοῦ μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον. συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις. μαρτυρικοῖς. καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ, τοῖς πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους, πόλεμον ὑπελθὼν. καὶ νομίμως ἀθλήσας. ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν. αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :— Καὶ νῦν, Θκ.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Α...τὸς ἐν διαίτημα ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζω σοι. τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον. καὶ ἐνσκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον. ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως ἄχραντε :— Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον χριστὲ, ἡ παρθένος βλέπουσα. ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως πάσχεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι. μὴ λίπῃς μόνην με. εὐεργέτα πολυέλεε. σὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι :—

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, νείλου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκορπίσας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου. ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος. τοῦ συμπαθεστάτου. ὅσιε δεσπότου, διόσου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη. ἅγιε τοὺς πιστοὺς ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε. πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων. ἱεράρχα πανόλβιε :—

Σοῦ τὴν καθαρότητα. καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα. καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον. ὁ βλέπων τὰ

κρύ-

τούμενος συνέτριψας. κνίσῃ τοῦ ἀλάστορος. ξίφει δὲ τεμνόμενος. ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως. ὅπλοις διέκοψας. ἀνόμων κεφαλὰς ἀθλοφόρε μέλπων εὐλογεῖτε, χ͞ν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Τυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους. στοργῇ συνεδέθης τε λεόντων. μάρτυς τοῦ δεσπότου σου. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. νῦν καθορᾶν θεώμενος. μεθ' οὗ καὶ μέλπεις. αὐτῷ. τὰ κ͞ν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ✠.

Ο κἀκ γαστέρος πατρὸς λόγον. ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται δὲ σοῦ ἀποτικτόμενος. ὁ πρὸ αἰώνων ἄχραντε. ἐκ τοῦ π͞ρς γεννηθείς. ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει. κτίσις θ͞κε, εἰς πάντας, τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, θεοφόρε θεόδωρε. τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων. διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα χ͞ῦ σέβειν προσκυνεῖν τε. καὶ τιμᾶν θεοφρόνως. καὶ μέλπειν τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Λαμπτὸς τοῦ βίου σου. θεοφόρε θεόδωρε. τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι. φωστὴρ φαεινότατος. θεοειδὴς διδάσκαλος. τύπος μοναστῶν καὶ ἀκριβὴς νομογράφος. διδάσκων ἀναμέλπειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χ͞ν εἰς τοὺς αἰῶνας :

Εὐσεβείας ἐγνώρισαι. εὐσεβείας συνήγορος. καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος. παμμάκαρ γενόμενος. ἐνώπιος δὲ δῶρον θεοῦ. τῆς δικαιοσύνης ἀναδησάμενος στέφανον. τὸν δρόμον ἐκτελέσας. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας. χ͞ν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας. σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν. καὶ τῷ θυμικῷ δὲ τὴν ἀνδρείαν ἔζωσας. ἰθύνας θεόδωρε δικαιοσύνῃ πάνσοφε. ἰσορρόπως τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις. συμφώνως ἀναμέλπων. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χ͞ν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ✠.

Εὐλογημένη δέσποινα. τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα. καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς ὕλας ἐξάλειψον. θ͞ν ἡ κυήσασα. τὸν θ͞ν πάντων κόρη ἁγνή. ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν. ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ✠, θ. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θ͞κε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Τὴν σοῦ νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρὸν, μακάριε ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε. φέρει τὸ πνεῦμα ὅμως δέ. σὺν πνεύμασι μαρτύρων γηθόμενον. μεθ' ὧν φαιδρᾷ τῇ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :~

Οἰκεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτί. ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος. βλέπεις νοῒ κεκαθαρμένῳ. μεθ' ὧν τὴν τοῦ κ͞υ τερπνότητα. πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος. φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε :~

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον χ͞ν. πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς θεώσεως. ἔσχες τοῦ πόθου τέλος φθάσας. μεθ' ὧν τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν δὲ μνημονεύεις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον :~ θ.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν, ἐκύησας θ͞ν λόγον μ͞ρ παρθένε. ὅθεν κυρίως θ͞κον. καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν. φωνὴν σοι τοῦ γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα. χαῖρε βοῶντες πάντων δέσποινα :~

Ἄλλος. Ἐξέστη θ͞ν τούτῳ οὐρανός.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ὡς ἀσκητής. καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς μάρτυς χ͞ῦ. ἐκλαμπρυνθείς. λάμπεις ἑκατέρωθεν πολλαπλῶς. δικαιοσύνην ὅσιε. περιβεβλημένος ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων χορῶν τῶν ἐνδοτάτων, περὶ θ͞ν π͞ερ θεόδωρε :~

Ἁγίως σου τὸν δρόμον διαδραμὼν. ἐν ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς. στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς. καὶ βασιλείας ἔνδυμα. μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος. θεόδωρε παρέστης. τῷ σῷ

δεσ

βίον ἑλόμενος. γράμμασιν ἐκπαιδεύεται. καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀνήχθη. τὸν μονήρη βίον ὑπεισελθὼν. καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας. χρίσματι τῆς ἱερωσύνης παρὰ τοῦ μεγάλου ταρασίου ἀξιοῦται. καὶ τοῦ ὁσίου πλάτωνος τηνικαῦτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν στουδίου τυγχάνοντος καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ. ποίμνιον ὁδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομὰς σεβάσμιας ποιμαίνων. ἐπεὶ οὗτος οὖν ὁ μέγας θεόδωρος καὶ ταράσιος ὁ ἐν ἁγίοις. ὁ μὲν, ἀπωθεῖται τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ μαστιχθεὶς, ἐν τῇ θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ κωνσταντίνου υἱοῦ εἰρήνης τῆς βασιλίσσης, διὰ τὸ, τὴν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν. ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας θεόδωρος. ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας θεόδωρος ἐν τῇ τῆς ἀπολλωνιάδος λίμνῃ. ἐκεῖθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν ἀνατολικῶν θέματι. ἐν ᾧπερ τὰς ἑκατὸν μάστιγας περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνεκαρτέρει. καὶ αὖθις παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. κἀκεῖθεν ἐν τῇ σμύρνῃ παραπεμφθεὶς, εἱρκτῇ δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται. καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη. καὶ μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας θεόδωρος. καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν. καὶ μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. τὴν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν. μιξοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος :–

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν. ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας. καὶ τοὺς χαλδαίους ἀνελὼν. οὓς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσεν. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :–

Συναπεβάλλου πληγαῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας. τῆς ἁμαρτίας καὶ στολὴν. ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν. δεχομένην μακάριε. ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Ἡ πυρπολήσει τῶν σεπτῶν, μάρτυς καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων. ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀθεΐα τεφροῦται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται. ἀγνωσίας ἐπηρμένη νῦν παμμάκαρ :–

Ἔχων ἀφθόνους δωρεὰς. καὶ θαυματουργίας πηγάζεις. τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι νῦν ἀξιάγαστε. καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ. θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη :– ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου. τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα. λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα πατὲρ προβάλλεται. ὧν νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις θεόδωρε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης χριστοῦ. προσκυνῶν διετέλεις. τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος. μέχρι θανάτου. καὶ ψάλλων θεόδωρε εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Ὁ λόγος σου ἅλατι. διηρτυμένος ὤφθη θεόδωρε. καὶ ὁ βίος σου πάτερ. λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. ὦ νῦν ἀστράπτων βοᾷς ἀγαλλόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :– θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται. δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύουσιν ὄντως τῷ σῷ προσώπῳ, θεογεννῆτορ ἁγνή. οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος. καὶ εὐλογοῦσι θεὸν. τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν :–

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀποτεμὼν καὶ ἐξοπτώμενος. θῦμα ὡς ἀμώμητον. τέλειον ὡς σφάγιον. ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον, ὁλοκαυτούμενος. καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων τὴν θεὸς ὡς φραγὴ νῦν θεράπων.

Συρόμενος μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι καὶ

ἑαυτοῦ δοῦλος ἐρωτᾷ, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρείῳ, καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη. καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν δοῦλον φησίν. ὁ δέ, φοβερός τις ἔφιππος ἀπεκρίνατο εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθών, καὶ ἐπιδοὺς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειρείου σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν. ἐν σπουδῇ ἀπόστειλον τὸ τοῦ ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνήρ σου κινδυνεύσῃ. καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο, ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν. ὁ δὲ ἑβραῖος περιχαρὴς γενόμενος ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τὸν ἅγιον, καὶ οὗτος μὲν ἠντιβόλει βαπτισθῆναι, ὡς τοιούτου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. ὁ δέ, συγχώρησιν ᾔτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ θεῖον παρώργησεν. ἀμφότεροι οὖν λαβόντες καθὼς ᾐτήσαντο. ὁ μέν, τὸ ἅγιον βάπτισμα. ὁ δέ, τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν ἀμφότεροι εἰς τὰ ἴδια χαίροντες :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίκτορος.

Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.
Πᾶσαν μακράν που καρδίας θεὶς δειλίαν.

Οὗτος ἐγνωρίσατο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. ἀναγκασθεὶς δὲ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι καὶ μὴ πεισθείς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται. εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται. ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ἃ ταῦτα κερασάμενος τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. καὶ ἀναρτηθείς, λαμπάσι καταφλέγεται. καὶ κονίαν μετ' ὄξους ἀναγκάζεται τῷ στόματι δέξασθαι. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται. καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθεται :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βικεντίου διακόνου.

Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς ἄνω τρέχει.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἱσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Ἱλαρίου, διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου. κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. ὃς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθείς. εἰς πόλιν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι. ἐν σταυρῷ καταπήγνυσθαι. καὶ κατὰ μέλος αἰκίζει ἐκεῖθεν τε ἀποσπασθείς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται. καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. ἔξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος. ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. βοηθείας θείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιοῦται. καὶ αὐτίκα τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Στεφανίδος.

Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων.
Τῶν μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

Αὕτη στρατιώτου μὲν τινὸς ὑπάρχουσα γαμετή. καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη. ἐν τῷ βλέπειν τὸν ἅγιον Βίκτορα ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχοντα. ἤδη τὸν ἄνδρα ἀποβαλοῦσα καὶ ἐν χηρείᾳ τυγχάνουσα. ἐμακάρισέ τε τῆς καρτερίας. καὶ τοὺς στεφάνους οὓς ἀμφοτέροις ὁ θεὸς ἐδωρήσατο θεασαμένη, τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσι προσδεθεῖσα ἀφίεται. ὧν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλινάντων ὁρμήν, αὕτη διαιρεῖται. καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα. καὶ οὕτω τῷ θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τρισμάκαρ.
Βίου μεταστὰς ὧν βιοὺς ἀπροσδόκα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ κοπρωνύμου. γονέων εὐσεβῶν Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. ἐκπαιδευθεὶς δὲ τὸν ἐνάρετον

ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον καραδο-
κῶν, καὶ ὑφορώμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ
ζητούμενον. καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως δυ-
νηθείη θεάσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον.
καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δοῦλον
ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δί-
σκου καὶ ἔφειξε. καὶ κράξας μεγάλῃ τῇ φω-
νῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ
ὡς εἶδον τὸν δοῦλον κατέχοντα τὸν δίσκον,
ἐξέστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ ἀλο-
γοῦντες τὸν θεόν. πυνθανομένων δὲ τούτων
μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσά-
φησεν ὁ δοῦλος λέγων. ὅτι ἅμα τῷ ἀπορρι-
φῆναί με ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀνὴρ εὐειδὴς μεθ'
ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὡδήγησαν
σὺν ἐμοὶ χθὲς καὶ σήμερον μέχρι τοῦ ὧδε :-

Ἀλλὰ καὶ γυνή τις ἀπερχομένη εἰς τὸν ἅγιον
καὶ βιασθεῖσα παρά τινος εἰς αἰσχρὰν μίξιν.
τὸν ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτησαμένη, οὐ παρεῖ-
δεν αὐτήν. ἀλλὰ τὸν βιαστὴν παραδειγμα-
τίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. δήσας
γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πό-
δα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. ὁ δὲ ἵππος
ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. οὐ μόνον
εἰς περικοπὴν τῆς αἰσχρᾶς μίξεως ἐγεγό-
νει. ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἕλκων κατὰ γῆς, ἄχρις
ἂν τὸν τοῦ ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἔστη.
αὐτίκα γοῦν μεγάλα καὶ πυκνὰ ἐπιχρεμε-
τίσας, ἱκανοὺς ἐξήγαγε πρὸς θεωρίαν. ἑορ-
τῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεῖσε συν-
έτρεχεν. ὁ δὲ τοῦτο πεπονθώς, ἰδὼν τὴν τοῦ
λαοῦ συνέλευσιν. τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλεῖον
ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοη-
θούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριώτερόν
τι ὑποσταίη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου. ἀνερυθριά-
στως ἐνώπιον πάντων ἐστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ
ἀνόμημα. καὶ εὐθέως ὁ ἵππος παυσάμενος,
ἔστη ἐν ἡμερότητι. καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης,
εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον. καὶ προσπεσὼν ἐδέε-
το τοῦ ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι :-

Καὶ χωλοῦ ποτὲ καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλά-
λου παραμενόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεθ'
ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι. μέ-
σης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχολουμέ-
νων, ἐφάνη ὁ ἅγιος καὶ φησὶ τῷ χωλῷ ἀπέλ-
θε ἔτι ἠρεμίας οὔσης, κράτησον τὸ πάλλιον
τῆς ἀλάλου καὶ θεραπευθήσῃ. τοῦ δὲ ἀπελ-
θόντος καὶ κρατήσαντος αὐτό, ἐκείνη ἀπα-
σθεῖσα, ἀνέκραξε κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ
χωλοῦ. καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. ὁ δὲ
χωλὸς αἰδεσθείς, εὐθέως ἀνέστη φυγεῖν
μέλλων χρήσασθαι. καὶ ἐπιγνόντες ἀμ-
φότεροι τὴν τοῦ ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην
θαυματοποιίαν, ἐδόξασαν τὸν θεόν :-

Ἑβραῖος δέ τις ἔχων χριστιανὸν προσφιλῆ.
εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν πολλάκις κα-
τελίμπανεν αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν. τούτῳ
ποτὲ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων
νομισμάτων. ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὃ καὶ πε-
ποίηκεν. ἐλθὼν γὰρ ὁ ἑβραῖος καὶ ζητήσας κα-
τὰ τὸ εἰωθός, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ. λέγων μηδὲν
παραθέμενός μοι τῇ φορᾷ ταύτῃ ἃ ἐπιζη-
τεῖς. ὁ δὲ ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκού-
σας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. καὶ εἰς ἑαυτὸν
ἐλθών, φησὶ πρὸς τὸν χριστιανόν. ἑτέρου μὴ
βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον.
καὶ ἐζήτει διὰ τοῦ ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ
ἀληθεύοντα. ἀφίκοντο οὖν ὡς ἐκ συνθήμα-
τος εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μηνᾶ. καὶ παραυθὺς
ὁ χριστιανὸς μηδὲν μελλήσας. δι' ὅρκου τὴν
οἰκείαν ἔνστασιν ἐβεβαίωσεν. ὡς δὲ τοῦ ὅρκου
ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντων τοῦ ναοῦ ἀμφό-
τεροι τῶν οἰκείων ἵππων ἐπιβάντων, ὁ τοῦ
χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου
ἀτακτῶν ἦν. καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακὼν πι-
κρὸν ἠπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον.
καὶ τέως μέν, ἔρριψε κατὰ γῆς. διετηρήθη δὲ
ἀσινής. μόνου τοῦ ἐγχειριδίου αὐτοῦ ἀπολεσθέν-
τος σὺν κλειδίῳ καὶ βουλλωτηρίῳ χρυσέῳ
ἐν ᾧ. εὐθέως καὶ αὖθις ἐπιβὰς ἐπορεύετο συ-
νόντος αὐτῷ καὶ τοῦ ἑβραίου στυγνάζοντος καὶ ἐκ
βάθους στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέρον-
τος. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐ-
τόν. ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτήδειός ἐστιν ὦ φίλ-
τατε, ἀποβάντες τῶν ἵππων ἀπολαύσο-
μεν τροφῆς. καὶ ἀρξαμένων αὐτῶν ἐσθίειν.
μετὰ μικρὸν ἀτενίσας ὁ χριστιανός, εἶδε τὸν

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ.

Αἴγυπτος ὄντως εἰ τέκει, τίκτει μέγα,
Τμηθεὶς ἀληθῶς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
Μηνᾶς ἐνδεκάτῃ ξίφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ. στρατευόμενος ἐν τοῖς νουμέροις, τοῖς λεγομένοις ῥουταλικοῖς. ὑπὸ Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας. μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, νηστείαις ἑαυτὸν καθαίρων καὶ προσευχαῖς. ἱκανῶς δὲ γυμνάσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. ὅθεν αἰκισθεὶς. καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεὶς. καὶ καυστῆρσι προσομιλήσας πυρός. καὶ τριβόλοις ἐν τῷ ἀφειδῶς ἕλκεσθαι ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν :~

Ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτὲ δέ τις ἀπερχόμενος, ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύξασθαι, ἐδέχθη παρά τινος εἰς μονήν. καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φορεῖν χρυσοῦν. ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φονέα χεῖρα τούτῳ ἐπέθετο. καὶ μεληδὸν κατακόψας, εἰς σπυρίδα ἐνέβαλε. καὶ ἀπηώρησε τὴν ἕω ἐκδεχόμενος. καὶ ἦν λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε καὶ ποῦ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βουλόμενος. καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν ἡ μελέτη, ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ἔφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανεὶς περὶ τοῦ ἐκεῖσε καταλύσαντος ἠρώτα ξένου. τοῦ δὲ φονέως μηδὲν γινώσκειν διαβεβαιουμένου. τοῦ ἵππου ἀποβὰς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκήματι. καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστι τοῦτο φησίν. ὁ δὲ, ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου πτῶμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ ἅγιος συναρμολογήσας καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπών. δὸς δόξαν τῷ θεῷ. ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀναστάς. καὶ καταμηνύσας ὅσα καὶ οἷα πάθοι παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνησιν ἐδίδου. ἀναστάντος δὲ αὐτοῦ, ὁ ἅγιος τὸ χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονέως λαβών. δοὺς αὐτῷ ἔφη, τὴν ὁδόν σου πορεύου. τὸν δὲ φονέα ἐπιστραφεὶς, τύψας ὡς εἰκὸς καὶ κατηχήσας. προσέτι καὶ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος. καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος. τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὖθις ἐπιβὰς, ἀπέπτη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ :~

Ἕτερος δέ τις δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ ἁγίῳ ἐπαγγειλάμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο. καὶ ἐπιγράψαι, ἐν μὲν τῷ ἑνὶ, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, τὸ ἑαυτοῦ. κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερός τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ ἁγίου ἐδείκνυτο. τῆς ἐπιγραφῆς μηδ᾽ ὁποσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τοῦτον προσήρμοσε. τοίνυν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ τοῦ πλοὸς τὴν πορείαν ποιούμενος. καὶ ἐν τῇ νηῒ τοῦ δείπνου διὰ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ ἁγίου δίσκῳ, ἀνυποστόλως ἤσθιε. μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης. ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δοῦλος. λαβὼν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦναι τοῦτον, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. ὑποσυρεὶς δ᾽ ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἄν τις εἴποι, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφη. ὁ γοῦν δοῦλος σύνδρομος γενόμενος, καὶ δειλίᾳ καὶ φόβῳ συσχεθεὶς, ἔτι δὲ καὶ καταναρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσσῃ. τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ. ἐλεεινολογούμενος. ἔλεγεν. οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ. ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ ἁγίου δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ καὶ τὸν δοῦλον. ἀλλὰ σὺ κύριε ὁ θεός μου τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου. ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ θεράποντί σου Μηνᾷ, καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν,

ἀπέ-

ἡμεῖς σὲ μονογενοῦς, πατρικῆς ἀπαύγα-
σμα. δόξης θεότητος. καὶ πρὸς σὲ ὀρθρί-
ζοντας, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε:-

Μαρτυρικῆς γραφαῖς φαιδραῖς μαρμαρυγαῖς.
ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν, ἀθεΐαν πάνσο-
φε. καὶ κατεφώτισας. τῶν πιστῶν πλη-
ρώματα. ἀθλητὰ μάρτυς πανάφημε:-

Ἠφανίσθη ἅπασα. ἐπίνοια ἐχθρῶν. τῇ
στερρᾷ σου ὑπομονῇ. οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐ-
δὲ κατάφλεξις. οὐ τριβόλων κάκωσις.
σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν:- Θκ.

Ἱερουργεῖ φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ,
ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτής. παλαιᾶς κα-
τάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, θεομῆτορ ἄ-
χραντε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:-

Ἄλλος. Γματίμε ἀπωσω.

Νοῦν ψυχήν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηρά-
μενος, ναὸς πανέντιμος. τοῦ θεοῦ τῶν ὅ-
λων. ἐσχημάτισας πάτερ θεόδωρε. εὐωδίας
θῦμα. ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων. ἱε-
ρεὺς καὶ θυσία γενόμενος:-

Ἐλλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ πνεύματος,
πᾶσιν ἀπέστραψας. θεολόγῳ γλώσσῃ.
τῆς τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον. τῆς
τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ θεοῦ
λόγου. τὸ ἀπόρρητον πάτερ μυστήριον:-

Ἱερῶς σὺν ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.
Χριστὸν δυσώπησον. τῶν παθῶν ῥυσθῆναι.
καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας. καὶ
τὴν σὴν τιμῶντας, πανεύκλεε καὶ θείαν
μνήμην. παμμακάριστε μάκαρ θεόδωρε.

Ἀνεκφράστῳ παρθένε. τρόπῳ κατοικήσας
σοι, ἄνθρωπος γίνεται. ὁ πρὸ τῶν αἰώ-
νων, ἐκ πατρὸς ἀναλάμψας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ
φθορᾶς λυτροῦται. καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφ-
θαρσίαν. ἐπανήγαγεν ὡς μόνος εὔσπλαγ-
χνος:- ᾨδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον
ὁ προφήτης. ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος ἐκ
φθορᾶς με ῥῦσαι Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ἀνάλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμε-
νος. καὶ τειχίοις, τὰς πλευρὰς προσ-
τριβόμενος ῥάκεσιν. ἡ γὰρ θεία χάρις.
συμπαροῦσα μάρτυς σε ἐνίσχυσε:-

Ἠρείσασο, πρὸ βημάτων τυράννων κειμέ-
νος. καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων μη-
νᾶ πανάοιδιμε. ἑαυτὸν δὲ στήλην, ὡς εὐσε-
βείας πιστοῖς παρεχόμενος:-

Ἱδρώτων σου, τῶν ἀγώνων τὴν πλάνην
ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων. σεαυτὸν δὲ ναὸν
ᾠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς τριάδος. ἀθ-
λοφόρε μάρτυς ἀξιάγαστε:- Θκ.

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη πανάμωμε.
τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθό-
τητος. ἀγαθὸν σαρκὶ, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ
κυήσασα:- Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, θεόδωρε μάκαρ
ἰθύνας. δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρείᾳ φρο-
νήσει τε. τὸν πυρότατον ὄχημα, ἀρετῶν
ἡρμόσω. σεαυτῷ θεόφρον ὅσιε:-

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι
λόγοι σου. ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, αἱρέσεων
ἅπαντας, ἀνάγουσι πάνσοφε. τῆς ὀρ-
θοδοξίας, πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα:-

Ἀνέτειλέ σοι τὸ φῶς. καὶ τούτου πάτερ ἡ σύζυ-
γος, καὶ νῦν εὐφροσύνη σαφῶς. ὡς φοί-
νιξ δὲ ἤνθησας, παμμάκαρ θεόδωρε. καὶ
καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Σωθείημεν διὰ σοῦ, θεογεννῆτορ πανάμω-
με. καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλ-
λάμψεως, θεοτόκε ἄχραντε. τοῦ ἐκ σοῦ ἀ-
φράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ:-

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου. καὶ ἀ-
φθάρτου ἔδειξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν.
μάρτυς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τῶν μαρτύρων ἀ-
κήρατος στέφανος:- Ὁ οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχεις θυμη-
δίας, ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων. κατὰ παθῶν
ἀνδρείαν. καὶ ἀριστείαν κατ᾽ ἐχθρῶν ἐπι-
δεικνυμένη. ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ ὁμο-
λογίας χάριτι. δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φι-
λέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν. τῆς προ-
σκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τε-
λειοτέραν. μάρτυς τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην
τελοῦντες καὶ λαμβάνοντες παθῶν, δῶρον
τὴν λύσιν τούτων δὲ δοτὴρ, Χριστὸς ὁ θεὸς ὑπάρχει.
Ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος:-

Χαῖρε ἀνομούντας ἐλέγχων στερρότατα.
Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως, δυσανάβατον τοῖς πολλοῖς,
Χαῖρε βάθος διακρίσεως, ὃ δυσθεώρητον τοῖς πολλοῖς.
Χαῖρε ὅτι ἐγένου τοῦ θεοῦ θεῖος θύτης,
Χαῖρε ὅτι προσάγεις τῷ θεῷ σεσωσμένους.
Χαῖρε θεοῦ μαρτύρων ὁμόσκηνε,
Χαῖρε σεπτῶν ὁσίων συνόμιλε.
Χαῖρε δι' οὗ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.
Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται,
Χαίροις πάτερ θεόδωρε :~

ἦχος. πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῷ κρατούμενην θεόφρον μάρτυς μήνιν. αἴγυπτος ἀνέτειλε, σε φωστῆρα παγκόσμιον. ἀθείας νύκτα, συντόμως ἐλαύνονται. τῆς βασιλείας μάκαρ, τῆς θείων ἀγώνων σου. ὅθεν τὴν φωσφόρον. καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν φαιδρῶς ἑορτάζοντες. ἐκτενῶς σοι κράζομεν. ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Τοῦ ὁσίου. ἦχος γ. [illegible]

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας. τὴν πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας. προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης θεόδωρε ἐνδοξότατε. ἀθλήσας καὶ μάστιξιν. ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν, πάτερ ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη πανάγνε παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον. ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν. ἀποκαθάρισον πρεσβείαις σου. τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος :~ σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀμίαντον ἀμνάδα τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομῆτορ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Βαπτισμῷ σου τῶν αἱμάτων. κατεσβέσθη σαν ἄνθρακες. τῆς πολυθείας. φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται. ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία, κατηρδάσθη δε. ἀθλοφόρε παμμάκαρ μήνιν ἀξιάγαστε :~

Ἡ ἐν ξύλῳ ἁμαρτήσει. ἐκομίζεις τὸ πάθημα, τοῦ σταυρῷ τὸν ὄφιν. μάρτυς τὸν πονηρὸν θανατώσαντος. τοὺς δε ξεσμοὺς ὑπομείνας, προξενοῦντας σοι. ἀπολαύσεις τας ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε :~

Ὑπερφυῆ ἀλγηδόνων. ἀθλητὰ πεῖραν ἔλαβες. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, σοῦ καταπατήσας τῆς φύσεως. λήθην μήνιν οὐκ ἐποίει, βρεθίζων σε. ἐκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς ἀγαλλόμενον :~ θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν θεὸν ἀπεκύησας. ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων. οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον. τὸν ἐνδύσει τῆς οὐσίας, καὶ θελήσει. γνωριζόμενον θεοπρεπῶς ἀπειρόγαμε :~ Ἄλλος. ᾨδὴ μου ἰσχὺς κύριε.

Δῶρον θεοῦ. δέδυσαι κόσμῳ τὸ φερώνυμον. τοῖς πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενον. ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇδε μάκαρ θεόδωρε. ἐντεῦθεν διδασκάλων, ἀσκητῶν καὶ μαρτύρων. συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι :~

Ὤ τῆς στερρᾶς. καὶ καρτερᾶς σου ἐν στάσεως. ἡ τυράννων, θράσος κατεπάτησας. δι' ἧς σαφῶς σύ τὴν ὑπερ μονὴν. τῆς ἀναθαρσίας ἔχει τὴν μακαριότητα. κατέλαβες θεόφρον. ἀσωμάτοις συμψάλλων τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ῥήμα θεοῦ. σοὶ ἐνοικῆσαν φανώτατα. τῶν δογμάτων. πάνσοφε θεόδωρε τοὺς ποταμοὺς. βρύει δαψιλῶς. οἷς νῦν ἐμφυφῶντα, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευστε. βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~ θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοί. ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον. ὅλως ὅλῳ. πανάγνε ἑνούμενος. ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν. καὶ τῆς συναγορᾶς. οἰκῆσαι καταδεξάμενος. ὁ πλούτῳ ἀσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας. καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον θεότητι :~ ᾠδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου χριστέ. ἀλλ' ἡμεῖς

παῤάδοντας. μύστα τῶν ἀῤῥήτων θεόδωρε.

Ὀλοσχερῶς τῆς ἀμειδότοις μάστιξι. πρὸς τὸν θν̄ ἐκδημῶν. πρὸ τελευτῆς ὤφθης. ζωηφόρον νέκρωσιν. ἐνδεδυμένος ὅσιε. καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω. νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας. πάτερ θεοφόρε θεόδωρε :~

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα. τὰς τῶν τυράννων ὁρμὰς. νεανικῶς μάκαρ. πάσας ἐξεφαύλισας. ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος. τοῦ χῡ τὴν εἰκόνα. τιμᾶν διδάσκων θεόδωρε. καὶ τὰ τῶν ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε. τῶν θεοπνεύστοις γραφαῖς. προσομιλῶν πλοῦτον, ἀρετῶν συνήθροισας. καὶ εὐσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας. καὶ βίου μάκαρ λαμπρότητι. λάμψας ἀμφοτέρωθεν ὅσιε :~ Θκ.

Λόγον θῦ σωματωθέντα τέτοκας. τὸν πρὶν ἀσώματον. θεανδρικῶς κόσμῳ. συναναστρεφόμενον. ὑπερφυῶς πανάμωμε. θκε παρθένε. διό σε πάντες γεραίρομεν. τὴν μετὰ θν̄ προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδ. γ'. Ὁ εἱρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πρς̄. ἐν ὑποστάτῳ σοφίᾳ θῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε :~

Σεσοβημένος. τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος. σὲ μαστίζει ἀφειδῶς. ὠμοῖς βουνεύροις οἰόμενος. τούτοις κατακάμπτειν σε μόνα μακάριε :~

Ἀτενίζων. νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν χν̄. τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ. βασάνων βάρη ὑπέφερες. γνώμης γενναιότητι, μόνα θαυμάσιε :~

Μὴ δειλιάσας. τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον. πνέων ζήλου θεϊκοῦ. πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας. κράζων μὴ ζητούμενος. ἦλθον αὐτόκλητος :~ Θκ.

Ἀδου πυλῶν με. ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνήγαγε τὸ. ξύλου βρώσει πονηρᾷ. θανατωθέντα πανάμωμε. θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος :~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέ- ...

σει. καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας. ἐν τῇ πέτρᾳ με χε̄, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι. πλήν σου ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἐνανθρωπήσας τοῦ χῦ. παμμάκαρ τῇ πανταχίᾳ. τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης. μαστιζόμενος δεινῶς. καὶ σκότει καθειργνύμενος. ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι :~

Θεοφορούμενος σαφῶς. καὶ ζήλῳ πεπυρσωμένος. τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων. διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις πάνσοφε. τὴν ἐκ θεοῦ γὰρ χάριν. θεόδωρε κατεπλούτησας :~

Ἐν θεωρίαις πρακτικὸς. ἐν πράξεσι θεολόγος. ἐσχημάτισας θεόδωρε πτὲρ. ἀσκητὴς διδακτικὸς. ἰσομάρτυς ἔνδοξος. ὀρθοδοξίας στῦλος. τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα. Θκ.

Ὁ συναΐδιος πρὶ, καὶ πνι θεὸς λόγος. ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γεναρχὴν. καθυπόστασιν αὐτὸν. ἐκ σοῦ ἁγνὴ συνέλαβεν. ἁγιωτέραν πάντων. σὲ θεομῆτορ ἀνάδειξας.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου. ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν καὶ ἰσάγγελον βίον σου. τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι. καὶ ἀγγέλοις σύσκηνος. θεομάκαρ γέγονας θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς χω̄ τῷ θῶ̄. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος. καὶ μοναζόντων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος. στεφανούσθω νῦν τοῖς ἀνθεσιν τῶν ᾀσμάτων. ἡ θεόφθογγος κιθάρα τοῦ παρακλήτου. ὁ θεόδωρος ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας καὶ ἀκουέτω.. χαίροις πάτερ θεόδωρε :~ Ὁ οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἐκ θεοῦ ἐδωρήθης ἡμῖν τοῖς γηΐνοις θεοφόρε. ταῖς εἰσηγήσεσι ταῖς σαῖς, οὐρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύμεθα. διό σοι κραυγάζομεν τὰ τέχνασου πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' οὗ τριὰς προσκυνεῖται,

Χαῖρε δι' οὗ θεὸς ἀνυμνεῖται.

Χαῖρε μοναζόντων κανὼν ὁ ἀθύτατος,

μῆτερ Θεοῦ, ἠξιώθης. ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς τριάδος. Χριστὸν τὸν ζωοδότην. σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ἀμνὸν τὸν ἀμωμώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνή. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα σὲρ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει, εἶπε τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος. τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος. τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος. οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα. Χριστοῦ τὸ σεπτόν. οὐχ ἡττήθης λογισμῷ. οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ἀλλὰ γέγονας. ἐθελόθυτον θῦμα. καὶ θυσία. καθαρά τε καὶ τελεία. μάρτυς Μηνᾶ τῷ δεσπότῃ σου. Στίχος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος. καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος. καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος. καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος. τὰ νεῦρα τεμνόμενος. καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν ἀφαιρούμενος ἔχαιρες. Βίκτορ ἔνδοξε. ἀθλητὰ τοῦ σωτῆρος. ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. Στίχος.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε κύριος. τῶν χαρίτων στεφάνωσε. στεφανὶς πολύαθλε ἑκουσίως γάρ. σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας. ψυχῆς γενναιότητι. προσδεθεῖσα δὲ δυσίν. ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι. καὶ ἐπέτασας. πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον. τὸ σαρκίον. ἐν χερσὶ καταλιποῦσα. τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε. Δόξα. ἦχος, πλ.

Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τ[illegible]ος ἀμέσως χι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου. ἐκτείνω πρὸς σέ δέσποινα. μὴ παρίδῃς. τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς υἱὸς τὸν κό-

σμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον. Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα. τί τὸ ξένον. ὃ ὁρῶ. μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ. Τροπάριον. τῶν ἁγίων. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος, [illegible].

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ τῶν μοναζόντων, θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. λύρα τοῦ πνεύματος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανόνες, τῆς ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων εἷς. καὶ τοῦ ὁσίου εἷς. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμῶ σε μάρτυς Μηνᾶ. πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους. ᾠδή, α'. ἦχος, δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου. καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου. Μηνᾶ πανοίδιμε. αἴγλην ἐξ ὕψους μοι. φωτοδότιδα. πεμφθῆναι ἐκδυσώπει. τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος. ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν. θανεῖν τιμωρούμενος. μάρτυς ἠγάπησας. τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος. τὸ πάθος μιμούμενος Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φοβῶν ἀοίδιμε. θεὸν ὁρᾶν ὑβριζόμενον. ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος. καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας. γυμνάζων ἐξέλυσας γνώμης στερρότητι. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα. ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὡς βάτος βαστάσασα, οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ. καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις. τὸν βότρυν παναμώμε τὸν ἀγεώργητον.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω. Θεοφάνους ᾠδή, α'. ἦχος, [illegible].

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος καταλαμπόμενος. ὁ ὁλόλαμπης στῦλος. πατὴρ ἐσχημάτισας. καθοδηγῶν θεσπέσιε. πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς

αὐδὸν

Ἐν ὁσίοις συγχορεύεις. τοῖς. ἀγγέλοις παμμάκαρ. καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. πατὴρ ὁ παντοκράτωρ. υἱὸς ὁ ὁμοούσιος πατρί. καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. τριὰς ἡ παντοδύναμος:–

Συναγελάζων χορείαις. ἀποστόλων μαρτύρων. ὁσίων προφητῶν ἱεραρχῶν. μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι. τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ. δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. καὶ παντοίων κινδύνων. ὀρέστα ἀπολύτρωσιν:– Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ κυρίου μητέρα. χερουβὶμ ὑπερτέρα. παράσχου παρθένε δυσωπῶ. τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου. τὰ ἐπώδυνα πάθη. θεράπευσον καὶ ῥῦσαί με πυρός. ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. τὸν καταδίκης ἄξιον:–

Ἐξαποστειλάριον. γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ σωσίπατρος. καὶ ὀλυμπᾶς, καὶ τέρτιος. καὶ ἔραστος σὺν κουάρτῳ. νῦν παρ' ἡμῶν κατ' ἀξίαν. λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν. ὡς τοῦ χριστοῦ ἀπόστολοι. καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων. τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην:– Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον. χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν. ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη. ἀνέδειξε θεοτόκον. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις:

Τῷ αὐτῷ μηνί, ια'. τῶν ἁγίων μαρτύρων. μηνᾶ, βίκτορος, καὶ βικεντίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, θεοδώρου τοῦ στουδίτου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος μηνᾶ ἐκμιμούμενος, τοῦ ἀπαθοῦς σεαυτόν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον, ἀθλοφόρε πανεύφημε. θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας. σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ὧν πρὸς γῆν. μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον:–

Μάστιξι καταξαινόμενος. καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρίν, ὁ δεσπότης τεινόμενος. καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος. οὐκ ἐξηρνήσω χριστοῦ τὸ ὄνομα. πρὸς τοῦτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα. ὢ συντομώτατα, ἀτενίζων ἅγιε. τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπονα. μηνᾶ μακάριε:–

Μάρτυς μηνᾶ πανάοιδιμε. σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλύν. καὶ στρατείαν ἐπίκηρον. καὶ εἰδώλων σκότωσιν. ἀσεβῶν τε συνέδρια. τῇ ἀγαπήσει χριστοῦ κατέλιπες. στρατολογίᾳ συναριθμούμενος. τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἀήττητος. πανάληθως. μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν:–

Ἕτερα τοῦ ὁσίου ὅμοια.

Ἱερὲ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι θεόδωρε. καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον. εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας. ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς. θρόνῳ τοῦ παντάνακτος. ἀξιοθαύμαστε:–

Ἱερῶν θεόδωρε, συμμοναζόντων πληθύν, τῷ χριστῷ προσενήνοχας, σειρᾶς αἴτιος, γεγονὼς χριστομίμητος διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος. καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος. στόμα δεικνύμενος, τοῦ κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς. ὢ νῦν παριστάμενος ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ πνεύματος. ἱερομύστα σαφῶς, ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι. καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων θεόδωρε. τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον. τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον. στῦλον ἑδραίωμα, ὀρθοδόξου πίστεως. μοναδικοῦ, βίου ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε:–

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη. τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε. μηνᾶ τε καὶ βίκτορος καὶ βικεντίου. τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα. τοῖς ὑπὲρ χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτοῦ ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ἔνδοξον καὶ τιμὴν στεφανώσαντα αὐτούς. χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν:– Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή. παρθενομήτορ

ἀπελύθης. καὶ θεῷ καθαρότερον καὶ τελειό-
τερον σαυτὸν μάρτυς συνέδησας :~ Θε.

Ο φύσει θεὸς. φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ ἁγνὴ βρο-
τείαν. καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν. διὰ
πολλὴν ἀγαθότητα. σῶσαι βουληθεὶς
τοὺς ἀνθρώπους. ὃν ἀνυμνοῦντες κραυγά-
ζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παίδων ἰσραήλ.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τοῦ χριστοῦ, δειχθέντες ἐκ-
κλησίας. κατέστρεψαν δυσσεβείας, τείχη
ἅπαντας πιστοὺς, ὡς λίθους δομήσαντες ἐπὶ
πέτραν. τοῦ θεμελίου χριστοῦ τῆς ἐκκλησίας. ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης μάκαρ ὀλυμπᾶ. καθ' ἣν ἡμέραν
πέτρος. ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο. σταυρῷ προ-
σηλωθεὶς. ἅμα τῷ ῥοδίωνι διὰ ξίφους. νέ-
ρωνος προστάξει ἀνόμου βασιλέως. καὶ
ταῖς οὐρανίαις συνήφθητε χορείαις :~

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς, τοῦ πνεύματος τὸν
νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, παμμα-
κάριστοι πιστῶν. δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων
πάντα τὰ ἔργα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θε.

Στάμνος πάλαι φέρουσα ἁγνή. ἐτύπου σε
τὸ μάννα. χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν
ἐβάστασας σεμνή. καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαί-
ροντα. πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλη-
μάτων. τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας :~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς. τῶν ἑβραίων τοῖς
παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα
εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν. τὴν αἰώνιον
σοφὲ ἐπιποθήσας. τῆς θνησκούσης ὀ-
ρέστα καὶ φθειρομένης σαρκὸς. οὐδ' ὅλως,
ἐφείσω πανόλβιε. ὅθεν τὰς βασάνους,
ὑπέμεινας γενναίως :~

Σεπτὸν ἀρνίον τοῦ χριστοῦ, ὥσπερ λύκος πονηρὸς κα-
ταπαράπτων. αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦ-
μα δεκτὸν ἱερὸν. καὶ θεῖον, εἰργάσατο σφά-
γιον. ἄξιον τῆς ἄνω δεσποτικῆς τραπέζης :~

Ἅρμα τοῦ λόγου γεγονὼς. ἐποχούμενον ἀν-
τὸν ἔχθρον παμμάκαρ. ὅθεν δεθεὶς ἀλό-
γοις, ἀπαγωγῇ πονηρᾷ. συρμῷ τε, βιαίῳ
ἐξέπνευσας. καὶ πρὸς τὸν ἀγήρω, νυμφῶνα
ἔφθασας χαίρων :~ Θε.

Ἱερωτάτοις σε φωναῖς. προκατήγγειλαν
θεοῦ σεπτοὶ προφῆται. ἐσομένην μητέρα ξε-
νοπρεπεῖ τοκετῷ. τοῦ πάντων, κτισμάτων
δεσπόζοντος. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. ᾨδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες. ἴσον πρὸς τοῦ δε-
σπότου λόγον πλουτίσαντες. ἴσων δωρε-
ῶν ἀξιωθέντες τοῦ πνεύματος. καὶ βραβείων τῶν
ἴσων ἐτύχετε. ἀπόστολοι χριστοῦ, φωταγω-
γοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν :~

Ὥσπερ οὐρανοὶ κατάστεροι. θεοσημείαις πᾶ-
σαν γῆν ἐφωτίσατε. σκότος τὸ βαθὺ τῆς
ἀγνωσίας διώξαντες. καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀ-
ναδείξαντες. τοὺς πάλαι δουλωθέντας.
ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος :~

Στῖφος δυσμενῶν ὠλέσατε. τῇ ἀπωλείᾳ
πάλαι παραπεμψάμενοι. ἔθνη καὶ λα-
οὺς δῆμον, θεῷ τε προσήξατε. σεσωσμένα
πληθύϊ ἑνούμενοι. δυνάμεων ἀΰλων.
πανευκλεεῖς σοφοὶ ἀπόστολοι :~

Ἤρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια. ὁ ὀλυμπᾶς ὁ
μέγας καὶ ὁ σωσίπατρος. τέρτιος ὁμοῦ καὶ
ἡρωδίων καὶ κούαρτος. καὶ ὁ ἔραστος ὁ ἱε-
ρώτατος. καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὴν
λύτρωσιν καθικετεύουσιν :~ Θε.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου κύριε. ἐπιδρομῆς βαρβάρων
ἡμᾶς λυτρούμενος. καὶ ἁμαρτιῶν καὶ πειρα-
σμῶν καὶ κολάσεως. αἰωνίου εὐχαῖς τῆς τε-
κούσης σε. παρθένου παναγίας. καὶ τῶν ἐνδό-
ξων ἀποστόλων σου :~ Εἱρμὸς. ἄλλος.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥ-
κοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθο-
ρᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθέ-
νου ἀφράστως σωματούμενον θεόν. οἱ πιστοὶ
ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Νενικηκὼς τοὺς τυράννους. μετὰ πλείστους βα-
σάνους. μετῆλθες πρὸς θεὸν περιχαρῶς.
νίκης βραβεῖα δεξάμενος. ὡς ὁ πολίτης
γενναῖος. ὡς μέγας ἀριστεὺς. ὡς ἐκλεκτὸς.
τοῦ χριστοῦ στρατιώτης ὀρέστα παμμακάριστε :~

στησιν ὑγιῆ. καὶ ἀδίκως τινὰ καθ' ἑτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ὅρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον. ἐπὶ τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου παρ' οὐδὲν θέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν καθόλου τοῦ σώματος ἔχειν παρεσκεύασεν, εἰς διόρθωσιν τῶν πολλῶν. ὡς καὶ ἐκ τούτου πλῆθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ἅμα καλεῖσθαι. καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν, ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν ἅγιον. τὸν παραστήσας σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοῦ ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στήθους τὸν ἅγιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλίσκου τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν ἅγιον μετὰ τῆς καρδίας, ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς ἔτι ἐμπνέων, ἐπεὶ δὴ συνεφωνήσατε φησὶν ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι. αὔριον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται. καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσται. καὶ ταῦτα εἰπὼν παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις συνέχωσε. τῇ δὲ ἑξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς εἰς θήραν. οὐδὲν λογισάμενος τὸ τοῦ ἁγίου πρόρρημα. ἔλαφον ἀμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὑρεθέντες, ἀφιᾶσι τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς. αἱ δὲ ὡς ῥοίζῳ τινὶ κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι. ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασι. καὶ οὕτως τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τὴν ζωὴν ἀπηλλάγησαν. οἱ δὲ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν. Στίχοι εἰς τὸν αὐτόν.

Μῆλος ὁ ἐπίσκοπος σὺν μύσταις δύο,
Τριπλοῦν ἔλαβε τὸν θρόνον ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων. κα... πίου, μύρου, καὶ ἀρείονος. ἡ.

Ξίφει τράχηλον ὦ καλλιόπιε κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ λόγον.
Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου μύρε,
Θείου κεφαλὴ μάρτυρος διὰ ξίφους.
Καὶ ζῶν ἐβλήθη μάρτυς εἰς γῆν ὠρείων,
Εἰς οὐρανοὺς ζῇ καὶ μετὰ πότμον πάλιν.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Σὲ μόνην τὴν Θκε κάμινον.

Ἱερὸν, οἰκονόμον ὤφθης. τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ. γράφων ἀνεκήρυττε, Παῦλος ὁ ἀπόστολος. μεθ' οὗ τιμῶντάς σε ψάλλομεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῆς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων. καὶ διωγμῶν δοκιμασθείς. καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλωπιζόμενος, ὤφθης πανόλβιε. μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε. καταγγελεὺς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφιστῶν. τοὺς ἀλλοτριόφρονας. καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας. ὁ αἰνετός. Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ πατρί, λόγον συναΐδιον. ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς. ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί, κόρη ἀπεκύησας. ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Εἱρμὸς ἄλλος.

Εἰκόνος χρυσῆς. ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν. ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἱμάτων κρουνοῖς, ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσβέσας. ὄμβροις θαυμάτων ἀξιάγαςε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι. πάντοτε δροσίζεις βοῶντας. καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα. πᾶσαν ὑγείαν πᾶσαν ἄφεσιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται. μάρτυς ἀθλοφόρε ὀρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου. τῶν προσκυνούντων εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Νεκρωθεὶς τῶν παθῶν, τῆς τοῦ σώματος σοφὲ διαβάσεων. ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος. καὶ ὠμοτάτως συρόμενος. ὅθεν τῆς σαρκὸς

ἀπο

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μίλου ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμάνθανε. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ στρατευθῆναι τῷ ἐκεῖσε βασιλεῖ. εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον νυκτερινὴ καὶ φοβερά. καὶ ἔκτοτε ἐν παρθενίᾳ τε καὶ ἀσκήσει ἐξιλεούμενος τὸν θεόν. ὑπερορῶν τε ἑαυτοῦ, καὶ παντὸς τοῦ γένους αὐτοῦ. καταλιπὼν τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ χρόνους τινὰς, γέγονε μοναχός. καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ προφήτης Δανιὴλ, τὰς ὀπτασίας ἑώρακεν. ἀξιοῦται τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας. διὰ χειρὸς Γενναδίου ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος γενομένου. καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἔργοις καὶ λόγοις τοὺς ἀνομοῦντας. εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ διωκόμενος, ὡς ἔγνω τούτους ἀδιορθώτους. προκηρύξας αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ θεοῦ ὀργὴν, ἀνεχώρησεν. ἤδη δὲ τριμηναίου παραδραμόντος καιροῦ. καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ τὴν μὲν πόλιν ὁ βασιλεὺς στρατιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελείως κατέστρεψε. τοὺς δὲ ταύτης οἰκήτορας, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. ὁ δὲ ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον μαθητὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς μοναχόν τινα σπήλαιον οἰκοῦντα. καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ ἦν σπηλαίῳ, τριάκοντα δύο πηχῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτόν. ἔφθασε δράκων σε ἡ ῥομφαία τοῦ κυρίου. καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγῖδα δεξάμενος. καὶ φυσηθεὶς, διερράγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ᾠκοδόμησεν ἐκκλησίαν εἰς συγγνώμην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ. καὶ πικρῷ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. καὶ χρόνον ἐκεῖσε ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο. ἐν ᾗ καὶ σύνοδον ἀθροισθέντων ἐπισκόπων, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. τοῦ δὲ ἐξουτελίζοντος τὸν ἅγιον καὶ μυκτηρίζοντος. καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ ἅγιος, πρὸς αὐτόν. ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος φησὶ μένων, ἀλαζονικῶς γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ κυρίου μου ἀρχιερέων μετὰ ἐπισυνῆψε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἤδη ἔφθασέ σε ἡ ὀργὴ τοῦ κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστῶσα χρόνοις πλείστοις. ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονισθῆναι. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο. καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα, ἡμίξηρος, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο. ὁ γοῦν ἄρχων τῆς πόλεως χαλεπῇ μαστιζόμενος νόσῳ, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μηνύσας ἱκετεύειν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν εὐχῆς μεταδοῦναι καὶ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλεὶς, ὁ ἅγιος πρὸς αὐτόν. ἄπελθε φησὶ καὶ εἰπὲ τῷ ἀποστείλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ. τάδε ὁ ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος καὶ ἀτελὴς, ἀποβαλοῦ πᾶσαν περιέχουσάν σε νόσον. καὶ περιζωσάμενος τὴν ὀσφύν σου, ἐλθὲ τοῖς ποσί σου περιπατῶν καὶ ὄψομαί σε. τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ ἁγίου λόγον. ὁ ἄρχων ἀναῤῥωσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς. ὡς μηδ' ὁτιοῦν λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον οἰκείοις βαδίζων ποσίν. οὗ τοῖς τιμίοις ἑαυτὸν προσρίψας ἴχνεσιν. ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινδεῖτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ οὕτως αὐτὸν δοξάσαντι. τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ ἅγιος οὐκ ὀλίγους. καὶ γυναῖκα κλινήρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀνέ-

στησεν

καθωδηγήσατε :-
Νόημα τὸ ῥητινοῖς, ἀφροντιζόμενον. τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαιώσατε θεῷ παμβασιλεῖ. μόνῳ προσανέχειν κτίσιν. ἅπασαν. τῆς θείκαις φωτοχυσίαις καταφαιδρυνόμενοι :- Θεοτοκίον.
Ὡς ἄλλον οὐρανόν, τοῦ πρώτου δέσποινα, δειχθεῖσαν ὑψηλότερον. σὲ δοξάζομεν τὸν ἥλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλαντα. καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.
Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου. λύθρον ἐναγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι. φρενοβλαβῶς φερόμενον. ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε :-
Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε. μάρτυς ἀνυμνήσαντες παθῶν λυτρούμεθα. καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων. ἀντιπροσδεχθεὶς ταῖς καὶ θείαις πρεσβείαις σου :-
Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος. ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος ἔνδυμα. ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας. δυσμενῶν παρατάξεις πανόλβιε :- Θεοτοκίον.
Συμπαθείας μεθ' εἰς ἀξίωσον. τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον. καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον. παναγία παρθένε θεόνυμφε.
Κοντάκιον. ἦχος, α΄. Χορὸς ἀγγελικός.
Τελάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν. πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην. ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. ὅθεν εὕρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν. ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες ἀπόστολοι :-
Τῷ αὐτῷ μηνί, ι΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὀρέστου. στίχοι:
Ἀθλητικῶν ὀρέστα σῶν ἱππασμάτων.
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.
Ἀγρίῳ ἀμφιδέθη δεκάτῃ ἵππῳ ὀρέστης.
Οὗτος ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως τυάνων. χώρας καππαδοκίας. ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστόν. ἐκρατήθη παρὰ μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. καὶ μὴ πεισθεὶς, θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ῥάβδων ἰσχυρῶς. τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ ἀποσεσαλεῦσθαι καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. τοῦ δὲ ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγένετο παραχρῆμα ὡσεὶ κονιορτός. εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ. καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέστη τῷ βήματι τοῦ μαξιμίνου. καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι καὶ μὴ πεισθεὶς, ἥλοις μακροῖς ἐνεπήχθη τοὺς ἀστραγάλους. καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μετὰ ἁλύσεων. ἐλαυνομένῳ βίᾳ πολλῇ. καὶ ἑλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ τῆς πόλεως τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα :-
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοστηρίκτου, τοῦ ἐν συμβόλοις. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νόνου ἐπισκόπου τοῦ κατηχήσαντος τὴν ἁγίαν πελαγίαν. καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ὀλυμπᾶ. ῥοδίωνος. σωσιπάτρου. ἐράστου καὶ κουάρτου.
στίχοι. Πεντάδα μύστων τοῦ λόγου ὑμνῶ λόγοις.
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.
Οὗτοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ ὁ μὲν ὀλυμπᾶς καὶ ῥοδίων, ἀκολουθοῦντες τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν ῥώμῃ τῇ πόλει, ὑπὸ νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ σωσίπατρος, οὗτινος πρὸς ῥωμαίους γράφων ὁ ἅγιος παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται, ἐπίσκοπος ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ ἔστιν εὑρεῖν, πολλαχοῦ τὸν ἀπόστολον μεμνημένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. ὁ δὲ ἔραστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος παῦλος, οἰκονόμος τοῖς ἐν ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας γεγονώς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος πανεάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. ὁ δὲ κούαρτος, ἐπίσκοπος βηρυτοῦ γενόμενος. καὶ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, καὶ πλείστους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Χριστόν, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ :-
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μαρτίνου ἐπισκόπου. στίχοι.
Βίου διαστάς, οὐ βραχύς τις ὁ δρόμος.
Τὸν πρὸς πόλον μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

θέλων ςροῦσαι. ὑμνῶσε μακρόθυμε :~

ᾨδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Στηρίγματα τοῖς πάλαι, ἀσθενέσι γενόμενοι. ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα. παντοδαπά. καὶ ἀφανῆ δεδώκατε. θεοειδεῖς τοῦ σρς ἀπόστολοι :~

Μεγάλως χυ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες. τοὺς μακρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτούς, μεγάλως φωτίσαντες. περιφανῶς, τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος. ἀπετελέσατε θεῖοι ἀπόστολοι :~

Αἰνείσθω ἐν θείοις ὀλυμπᾶς μελωδήμασι. καὶ ἡροδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς. τὸν δρόμον τελέσαντες. μαρτυρικῶς, σὺν πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι. ἐπὶ τῆς ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι :~ Θκ.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἁπάντων πανάμωμε. τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς. θεὸν γὰρ ἐκύησας σωματικῶς. βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον. ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει θεόνυμφε :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν. τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συῤῥάξαντες. βασάνων οἱ χείμαῤῥοι. μάρτυς ὀρέστα μακάριε. πέτρα γὰρ ἐστήρικτο. τῆς τοῦ χυ ἀγάπης ἀξιάγαστε :~

Ῥημάτων σου ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος. νυκτὶ πορευόμενος. τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν καταικίζων σε. υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο :~

Ἐμαύρωσε. ιc ὁ χc θείᾳ χάριτι. βασάνοις θλιβόμενον. καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον καὶ κατατεινόμενον. ἀνηλεῶς ἀθλοφόρε παναοίδιμε :~ Θκ.

Σὲ ἄχραντε. ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, μόνος ὁ λόγος σαρκούμενος. ἄνθρωπος γενόμενος. ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος :~

ᾨδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ σοφία τοῦ πρς ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα. διδασκάλους, εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν. ἐν σοφίᾳ πνεύματος. καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας :~

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβάλλοντες πάνσοφοι ἄγκιστρον. ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι. τοὺς ἰχθύων πέλοντας, ἀφωνοτέρους καὶ τῷ πεπιστευκότας προσήξατε.

Αἰνέσωμεν ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν ῥοδίωνα. καὶ τέρτιον. καὶ σωσίπατρον ἅμα καὶ ἔραστον. καὶ τὸν θεῖον κούαρτον. τοὺς χριστοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας :~ Θκ.

Συνέλαβες διὰ λόγου, τὸν λόγον πανάμωμε. καὶ ἔτεκες. ὑπὲρ λόγον γενόμενον, θκε ἄνθρωπον. διόσε λόγοις θεοπνεύστοις. διαπαντὸς μακαρίζομεν :~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα. ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην. τὴν καρτερίαν, ἐνδεικνύμενος πίστει. καὶ κραυγάζων ὀρέστα ἔνδοξε. ἕτερον ἐκτός σου θεὸν, οὐκ ἐπίσταμαι :~

Ἀφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν ἑλλήνων συμπαραπέμψας. ταῖς ἱδρωτάταις σου πρὸς τὸν κτίστην. εὐχαῖς ὀρέστα. αἰκισμοὺς καθ' ὑπέστης. σφοδροτάτους καταικιζόμενος. καὶ τὴν τῆς σαρκός σου, δορὰν ἀφαιρούμενος :~ Τριαδικόν.

Μίαν αὐγὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν. μίαν κυριότητα καταγγέλλων. τῆς ὑπερθέου καὶ ἀκτῖσι τριάδος ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας. καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας :~ Θκ.

Ἀνατολῆς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης μήτηρ ἐδείχθης. κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης. γεγενημένου, ἡνωσμένης οὐσίας. καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος. πάντας ἐκ μυχοῦ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

ᾨδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι. ἐν γῇ κατεκυλίσατε. πρὸς ἀσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ, λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας.

Θεοειδεῖς, τοῦ λόγου μύσται μακαριώτατοι. μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον. ἀσύγχυτον κηρύττοντες. τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς. πλάνην ἀπλανεῖς χυ ἀπόστολοι. καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένους καθω-

ρον σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας. καταύγασον καὶ σκότους, δεινῶν ἀπάλλαξον:–

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖος σε πόθος ἐξέκαυσε. καὶ δυνατὸν εἰργάσατο. τὴν ἀκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, μάρτυς παμάριστε:–

Ὑπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας. τοὺς παρανόμους σέβειν σε. καταναγκάζοντας. ἀθλοφόρε ὀρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα:– Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα. καθικετεύω ἄχραντε. τὴν σπιλωθεῖσάν μου. ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν. τῇ μεσιτείᾳ σου:–

ᾠδὴ γ΄. Ὁμόνους εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον μονῆς, προσφέροντες ἀπόστολοι. θεοπειθῶς, τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε. τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες. καὶ ὑμᾶς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐγχάριτι. τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε. τὴν οἰκουμένην, φθόγγος σωτήριος. καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις. πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε. ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Χριστοῦ ἀπόστολοι:–

Οἰκήσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, θεοειδεῖς, δι' ὅλου εἰργάσατο. ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι. ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε:– Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ πατρὸς μονογενῆ. ἀμήτορα τὸ πρότερον. ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, θεοῦ μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν. καὶ παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον μαρία θεόνυμφε:– εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε:–

Στενούμενος δυνάμει τοῦ παρακλήτου. παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως. καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ. παμμάκαρ ᾔσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου κύριε:–

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος. ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος. πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγεν ἀσεβείας. μάρτυς πολύαθλε. μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλον. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου κύριε:–

Ὑψούμενον τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ. κατέστρεψας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ. ὑψώθης δὲ πρὸς κύριον ἀθλοφόρε. ὀρέστα ἔνδοξε. καὶ ψάλλων ἔλεγες. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου κύριε. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου θεομῆτορ. τὸν πλάσαντά σου καὶ κύριον τῶν ἁπάντων. καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον. σάρκα γενόμενον, διό σοι κράζομεν. ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου δέσποινα:– Κάθισμα.

ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐράσου ὀλυμπᾶ. σωσιπάτρου τερτίου. ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ κουάρτου τὴν μνήμην. συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, θεῖοι κήρυκες. καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν. αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε:–

Ἕτερον κάθ. τοῦ ἁγίου. ἦχος, δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας. καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν. μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε. στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ. θρόνῳ παριστάμενος, τῆς ἁγίας τριάδος. ἣν ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς. μάρτυς ὀρέστα τοὺς τιμῶντάς σε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη. καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας. τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται παναμώμε. τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου. τίς ἐκδιηγήσεται. καὶ τὴν τούτων κακίαν. ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή. τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι:–

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. ὁρῶσα Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, υἱὲ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος. ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ, θέλων

γοῦ αἰρομεν Θεέ. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ὀλυμπᾶ, ῥοδίωνος, σωσιπάτρου, τερτίου, ἐράστου, καὶ κουάρτου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὀρέστου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ἦχος, ά. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀστοὶ ὑπέρλαμπροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες. τοὺς ἐζωγρημένους. ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἱλκύσατε πρὸς τὴν πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον σωσίπατρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν. καὶ ὀλυμπᾶν καὶ ῥοδίωνα. σὺν τούτοις ἔραστον. τὸν ἱερομύστην. καὶ τὸν θεῖον κούαρτον. δοξάζοντες χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. καθικετεύοντας. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε χριστῷ. τῷ θεῷ μακάριοι. λελυτρωμένα τῷ αἵματι. τοῦ ἐνδοξήσαντος. ἐπὶ γῆς τεχθῆναι. καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον. θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι. ᾧ νῦν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Ὕμνοις.

Ὀρέστα παμόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος. σαυτῷ πορφύραν ἐνέζωσας. ἣν στολισάμενος. καὶ τῆς νίκης στέφος ἐπαναδησάμενος. χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι. ὃν καθικέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σὺ σοφέ, πλάνην κατεμέπρησας. καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας. παρατάξεις πάσας. καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστούσας ἀσέβειαν. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, ὀρέστα ἔνδοξε. ἀθλητοῦ τὸ κλέος. καὶ τὸ ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι. διὸ ἱκέτευε. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα ἁγνή. χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ παραδείσου θεόφυτον. χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. παναγία ὑπεράμωμε. ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαλέσαι. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς. καὶ ἄμωμος δέσποινα. ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν. εἶδος οὐκ ἔχοντα. οὐδὲ κάλλος οἴμοι. θρηνῳδοῦσα ἔλεγε. ποῦ σου τὸ κάλλος ἐδύ γλυκύτατε. ποῦ ἡ εὐπρέπεια. ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα. τῆς μορφῆς σου. υἱέ μου πανφίλτατε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων δύο. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Θεηγόρους μαθητὰς. ὑμνῶ συντόμως. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος, ά. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες μαθηταί. τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον θεοῦ ἡμῶν. τοῦτον δυσωπήσατε. ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν. τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἑωσφόρα θεοῦ φωτοειδῆ. χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων. ὤφθητε μακάριοι. πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀγαθοδότως μένοντες. ταῖς σωτηριώδεις, αὐγαῖς θεόπται ἀπόστολοι.

Ηὐγάσαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν. ἀπαυγασμάτων πηγαῖς ἀναβλύσαμεν. ἔραστος καὶ τέρτιος. καὶ ὀλυμπᾶς ῥοδίων καὶ σωσίπατρος. ἅμα τῷ κουάρτῳ. οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ παρθένε ἀνέπλασας. λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα. καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, Τοὺς σοὺς ὀρέστα. μάρτυς ἄθλους αἰνέσω. ᾠδὴ, ά. ἦχος, ά. Δόξα τοῖς ἄσωμεν ὅτι ... χριστῷ τῷ θεῷ.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε. τὴν φωτοφόρον

τίσου γεγονότων. οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι, παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα. θεῖον τῷ Χριστῷ, προσῆξας μελῳδοῦντα, πάνσεμνε χορὸν παρθένων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων. ὄμβροι θείᾳ χάριτι τῶν παθημάτων. τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα. θολεροὺς ξηραίνουσι. καὶ τὰς καρδίας. τῶν πιστῶς φοιτώντων. πάντοτε ἀρδεύουσιν. ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις. πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας. οὐκ ἔρωτος βέλη. ἡδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ. τὸν τὴν Εὔαν πάλαι. τρώσαντα δὲ ἔτρωσας. λόγχῃ σωφροσύνης. Ματρῶνα μακαρία. θ

Ἰδοὺ ἡ παρθένος. ὡς φησὶν ἐν πνεύματι ὁ Ἠσαΐας. ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ. τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ἀπὸ δεινῆς κοιλίας. εὐσεβῶς βοῶντας. ὑμνεῖτε τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε. ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰσχύσαντες δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, μάρτυρες τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος. καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες. οἱ στῦλοι τῆς πίστεως. καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται. τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐνθλήσασιν.

Ὡς ἅρμα τοῦ λόγου ἱερόν, γενόμενοι τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε. μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν. οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες. καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν παγκεαμῶν, περίδοξος νῦν κατέχει κώμη μάρτυρες. θείους πλουτήσασα προστάτας. ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας. σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρωστήματα. τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγής. Πορφύριε ἀθλοφόρε πανἀοίδιμε, Ὀνησίφορε γενναιόφρον. τῇ τριάδι τῇ ἁγίᾳ πρεσβεύσατε. εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν. παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσι σε. θ.

Φορέσας με ὅλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται ὡς νυμφίος παναμώμητε. θείων αἱμάτων ὁ δεσπότης. καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι. εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος. ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς θεία σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξιν. Ματρῶνα ἔνδοξε. ἀνεκουφίσθης καὶ νῦν κατέπαυσας. ἔνθα ὁσίων οἱ χοροί. δικαίων τὰ τάγματα. καὶ ἠχὼ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα. ἄδυτον ἥλιον. τὴν κασιγνήτην καὶ δυσδιόδατον. ῥᾳδίως ὥδευσας σεμνή. τρίβον τῆς ἀσκήσεως. δαίμονας φλέγουσα. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ἡ θεία μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον ἡλίου ἀνέτειλε. φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διανοίας καὶ τὰ νοήματα. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν. τῶν μνημονευόντων σου. Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα. θ.

Φέρουσα κόρη ταῖς χερσί, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ ῥήματι φέροντα. χειρός με λύτρωσαι. τοῦ ἀλλοτρίου τῇ μεσιτείᾳ σου. καὶ τὸν φωτίσου τὴν ἐμήν, διάνοιαν φώτισον. καὶ ἀλλοτρίωσον. τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον τὸν νοῦν σου ὑψώσας. τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων. ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα ὥδευσας τρίβον θεόφρον. τῶν ἐντολῶν τοῦ σωτῆρος, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου. θ.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε. σε πιστοὶ προφῆται παρθένε. κατήγγελλον ἐσομένην, θεομήτορα διό σε. εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ.

γεραί

ἐπισκευάσθη. λυπηθεῖσα μὲν ἐχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον. καὶ εὑρίσκει δοῦλον θεοῦ ἀναχωρητὴν τῷ ὀνόματι τιμόθεον. καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τῆς χώρας αὐτοῦ καὶ εὑρὼν αὐτοὺς ἔτι ἐπιτελοῦντας τοῖς δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα. εἶτα κρατηθεὶς καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς ἀπάμειαν τῆς συρίας, καὶ δεηθεὶς τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. καὶ τοῦτο μαθόντων οἱ συγχωρῖται αὐτοῦ. νυκτὸς ἀπελθόντων, τοῖς ξίφεσι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν. καὶ οὕτως, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, τῷ θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος χριστοφόρος καὶ μαῦρα, ξίφει τελειοῦνται. Στίχ.

Γλῶτταν ἀμαυροῖ μαῦρα τμηθεῖσα ξίφει.
Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς, φῶς ὁρᾷ χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἰωάννης ὁ κολοβὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος.
Ὃς ἦν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἑλλάδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στίχ.

Εἰ καὶ μετέστης ἑλλάδιε τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

ᾨδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν βαβυλῶνι παῖδες. καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους. ὑποδεικνύων ὡμολόγησας. τυράννων ἐνώπιον. ὁ νικηφόρε μάρτυς, θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν. ἐλευθερίαν στέργων. τῷ σῷ δεσπότῃ ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθλησας. καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, πορφύριε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα. τῆς ἀθεΐας κατασβέσαντες. βοᾶτε πανεύφημοι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερὰ τῆς μακαρίας. καὶ ἀθανάτου δόξης. ἀξιωθῆτε. τῆς μακαρίου, ὑποστῆτε θάνατον. θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ ἡλίου. Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον λόγον. σῶν ἐξ αἱμάτων τίκτεις. βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα. παρθένε τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος.

Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὥσπερ φυτὸν ὡραιοτάτη, διετήρησας θεῷ τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν παθῶν. στειρώσει μακαρία. ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα. διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ. καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει. ὑπερκόσμιον νοῦν, κληρώσασα κληρουχίαν. μοναζουσῶν ὑπάρχουσα. ἀληθῶς μα[illegible]ωμα κόσμος. Θεοτοκίον.

Λύουσα εὔας τὴν κατάραν. παναμώμητε ἐγκύμησας παρθένε. τὸν τῶν ὅλων θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα. καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, σέβαν τοῖς ἀνοῖς.

ᾨδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα. καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν. παῖδες ὑπερυψοῦτε χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐκδεδωκότες. κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνετον καρδίαν. μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν. μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέσθη. τῆς ἀγνωσίας ἀθληταί. πιστῶν δὲ κατηρδεύθη. πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή. ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων. τῇ κυβερνήσει τοῦ χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὅρμῳ. θείας βασιλείας ὄντως, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ τοῦ παρακλήτου. προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ μάρτυρες δειχθέντες. ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην. Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι. κόρη τοῦ βίου εὑρηκὼς. ἠράσθη σου τοῦ κάλλους. λόγος τοῦ θεοῦ καὶ σαρκωθεὶς. εὐώδιασε τὴν οἰκουμένην. Εἱρμὸς. ἄλλος.

Νικηταὶ τυράννου. καὶ φλογὸς τῇ χάρι-

τίσου

τῷ. καὶ τοσούτοις πολλοῖς προσπαλαίσασα,
θερμοῖς καὶ λαχανοῖς ἀγρίοις τρεφομένη. ἐν
μὴ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη
τριάκοντα πέντε. θεῷ μόνῳ προσομιλοῦ-
σα. ᾧ καὶ ἔζη, καὶ τῷ παμάγνῳ θεῷ. τοῦ δὲ
τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος,
κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις
θηράσας θήραν. εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν
τῶν ἑταίρων αὐτοῦ καὶ ἀπιχνάων. εἰσῆλθεν
εἰς τὴν τῆς θεοῦ ναοῦ ἱερείας χώραν. ἔρημος
γὰρ ἦν ὁ τόπος. καὶ δεξάμενος, καὶ μικρὸν
ἀναπαύσας. εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἁγίας
τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέ-
μου ῥιπιζομένην. ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. ὡς δὲ
προσβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαι-
νόμενον ἠθέλησεν, ἤκουσε φωνῆς λεγού-
σης. στῆθι ἄνθρωπε καὶ μὴ πλησιάσῃς. αἰσχύ-
νομαι γὰρ γυνὴ οὖσα θεαθῆναι σοι. αὐτὸς
δὲ καταπλαγεὶς καὶ φόβῳ ληφθεὶς. ἐβού-
λετο φυγεῖν. ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτε-
ραι. μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα,
τίς, καὶ πόθεν εἴη. ἡ δὲ. ῥίψον ἔφη χιτώνιον
δέομαι. καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνή-
σω. καὶ ὁ μὲν τὸ κελευσθὲν, ταχέως ἐποίη-
σεν. ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸ ἐπενδύτην. τοῦτον πε-
ριεβάλετο. καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα,
ἐφάνη τῷ κυνηγέτῃ. καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναι-
κεῖον. τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον. ἡ
θρὶξ λευκή. τὸ πρόσωπον μέλαν. δέρμα-
τι μόνῳ συνέχουσα τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν,
τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέ-
ρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα. ἀξιοῦ-
σα τὸν κυνηγέτην κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα
τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ χριστοῦ. καὶ οὕτως ἀπηλ-
λάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. ὡς δὲ
πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε φέρων τὰ θεῖα μυ-
στήρια, αὕτη ἐπιδεξαμένη, μετέλαβεν,
εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ἀναπέμψασα. αὐτὸς
δὲ ἀπελθὼν καὶ θηράσας, καὶ ταχὺ πάλιν
πρὸς τὸ ποθούμενον ἐπανελθὼν, εὗρε κει-
μένην ταύτην νεκράν. καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυ-
νατὸν, ἀνορύξας τὴν γῆν. καὶ πολλὰ δεη-
θεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν

Νοεμβ.

ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν
αὐτὴν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυ-
ναικῶν εὐσολίας καὶ σωπάτρας.

Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς θεὸν χωρεῖς λόγον.
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς εὐσολία.
Σωπάτρα πρὸς πατέρα καὶ λόγον.
Θρόνῳ παρέστη δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ ἁγία εὐσολία ὑπῆρχεν ἐπὶ μαυρικίου τοῦ
βασιλέως. γονέων εὐσεβῶν καὶ τὴν ῥώμην
οἰκούντων. ἐφ' ἁπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ
ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις
ἐσχόλαζε. θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι. κα-
ταλιποῦσα τὴν ῥώμην, τὴν κωνσταντίνου
πόλιν καταλαμβάνει. καὶ περιελθοῦσα
τοὺς σεβασμίους οἴκους. καὶ τὸν πόθον ἀφο-
σιωσαμένη, σωπάτρᾳ τῇ τοῦ μαυρικίου θυγα-
τρὶ, εἰς τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν τῆς θεοτόκου ἀπιού-
σῃ. περιτυγχάνει. καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι
οὐ δύναται, ἱκετεύει ἡ σωπάτρα τὴν μακα-
ρίαν εὐσολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευμα-
τικὴν. καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. καὶ
δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη
βίον ὑπέδυ. καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους
ἐχώρησεν. αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ
βασιλέως, τόπον τινὰ ἐπιτήδειον. καὶ δε-
ξαμένη οἶκον ἀσκητήριον. ἐκεῖσε ἅμα τῇ ἁγίᾳ
εὐσολίᾳ διῆγε. πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοι-
τῶσαι παρθένοι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς
τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον μετήρχον-
το. ἡ δὲ μακαρία εὐσολία πλείστοις ἔτεσιν
ἀγωνισαμένη, πρὸς κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρ-
χεται. διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μα-
καρίαν σωπάτραν. ἥτις τὰ ὅμοια τῇ πνευ-
ματικῇ ἐπαγωνισαμένη μητρί. καὶ εἰς ἄ-
κρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς κύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος ἀντωνίνου.

Ἀντώνινον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις.
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντα ὡς θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς σύρων χώρας λιθοτόμος τὴν
τέχνην. ἰδὼν δὲ τοὺς ἕλληνας ἀπερχομέ-
νους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ θύοντας. πα-
ρῄνεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. ὡς δὲ οὐκ

λέγειν τοὺς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας φιλαῦε. ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα. καὶ ποθήσασα μόνον σὲ τὸν νυμφίον, τὰ τῆς γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα. καὶ τύπον τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε. καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν. ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, ὀνησιφόρου, καὶ πορφυρίου. στί.

Ἵπποις ὀνησίφορε πρὸς θεὸν τρέχων.
Ἔχεις συνιππάζοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι πορφύριος καὶ ὀνησίφορος. διωγμοῦ καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς χριστιανοί. καὶ ἀχθέντες τοῦ βήματος, ἔστησαν ἑδραῖοι καὶ ἀπτόητοι ὁμολογοῦντες τὸν χριστὸν, θεὸν ἀληθινὸν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν. καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπεσον. ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν. εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθέων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκουφίζοντο. οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκεῖνοι ἰδόντες τοὺς ἁγίους ἀπηνεῖς, εἰς μανίαν περισσοτέραν ἀνήφθησαν. καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν. καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν, διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς τῶν ὥραις οἱ ἵπποι ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχινοῖς τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, τὰς ψυχὰς τῷ θεῷ παραδόντες. τότε χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ παγκεάνων. δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ματρώνης. στί.

Ζωῆς μελούσης ἀξιοῦται ματρώνα.
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.
Τῇ δ' ἐνάτῃ τύμβοιο ματρώναν δέξατο χώρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως. ἐκ πέργης τῆς παμφυλίας. καὶ συναφθεῖσα ἀνδρί. καὶ μιᾶς παιδὸς μήτηρ γενομένη. ἀνέρχεται ἐν κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός. δεκαπέντε ἐτῶν οὖσα. καὶ γενομένη συνήθης παρθένου τινὸς εὐγενίας. καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν ἐκκλησιῶν. ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐσχόλαζε. τὸν δὲ ἄνδρα περὶ θεὸν ὁρῶντα, θερμότερον διανάψασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τοὔνομα σωσάννῃ. αὕτη δὲ παραγίνεται ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδῦσα, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου βασιανοῦ μοναστήριον. καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ παραδέχεται. καὶ συνῆν τοῖς μοναχοῖς. τοῦ δὲ ὁσίου βασιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτήν, παρεπέμφθη ἐν μέσῃ τῇ πόλει εἰς μοναστήριον γυναικῶν. κἀκεῖθεν εἰς ἱεροσόλυμα μεταβαίνει. ἔπειτα εἰς τὸ σίναιον ὄρος, εἶτα εἰς βηρυτόν. ἔνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ ἐξήνεγκεν. ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἔκ τινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὖθις ἐν κωνσταντινουπόλει. ὀφθεῖσα δὲ αὖθις τῷ ἁγίῳ βασιανῷ. παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ μονῇ. ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται αὐτῆς τὰ ματρώνης μέχρι τοῦ νῦν. βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν. ἐν εἰρήνῃ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας. θεοκτίστης τῆς λεσβίας. στί.

Λέσβου τὸ θρέμμα παρθένος θεοκτίστη.
Κτίστῃ θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως μεθύμνης. τὸν βίον μοναχή. ἐκπαιδόθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἐδόθη εἰς παρθενῶνα. καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφήν. ταύτῃ δὲ τῇ νυκτὶ, ἐπιδραμόντες κρῆτες, ὡρμηγετοῦντο ὁρμήσαντες εἰς ἐκεῖνος πάντας τοὺς ἐγχωρίους ἐκείνους κἀκείνην συνέλαβον. ἔωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ ταύτῃ. καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. ἡ δὲ θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνάρετος ἦν. αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μείνασα. καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ.

τῷ.

σεως διέμεινας. ἀνδρείας ἀπερίτρεπτος. πονηρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε :—
Γ ωμαλαίῳ φρονήματι. σύζυγον λιποῦσα καὶ βίου ταραχήν. τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας. καὶ αὐτῷ ὀπίσω ἠκολούθησας.
Ο ὑλικῶν τὰ οἰκεῖα. ἄχραντε κεκτῆσθαι θεὲ ἐνυμφεύσω. καὶ μεθέπεται ὁ ἀμέμπτος. τὰ ἀμέμπτά μου λύων πταίσματα :—
ᾠδὴ ϛ. Συνέχει μου φῶς.
Ο ἱ πύργοι τοῦ Χριστοῦ, ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι. μοχλεύσει τῶν βασάνων ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε, τοῦ πυρὸς ἐδείχθησαν :—
Ε ὐδάλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε. καὶ ὤφθητε ἀσεβείας. καὶ ἀνδρείας εἰκόνες, σεπτοὶ μεγαλομάρτυρες :—
Ο ἱ τρατείαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε. τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πίστει. καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.
Ε γώκησεν ἐν σοί. χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος. καὶ ἔδειξεν ὑψῶσε. πλατυτέραν παρθένε.
Ο διόσε μακαρίζομεν ≈ Εἱρμὸς Ἄλλος.
Ο ρθρίζοντες βοῶμεν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.
Φ ορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ μακαρία. ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀχυμοσιώω ἐνέδυσας.
Τ εόντων αὐτῇ ἀλλάξω τὰ μένοντα. καὶ συζύγῳ, μνήστορα ἀθάνατον. φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :—
Ο λόνυκτον προσάγουσα δέησιν. τῷ δεσπότῃ. μακαρία ἐκοίμησας. τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος :—
Ν εκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων δεσπότην, ἀπορτεκοῦσα. τὰ πάθη παράμωνε. τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον :—
ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.
Λ ίθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. καὶ κατεπόντισέ με. καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς θεὸς. ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε :—
Η όμοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσασα ὦ μεγαλόφορε μάρτυς. δρόμον λύσας τοῦ μαρτυρίου. καὶ νικητὴς, γεγονὼς ἀπείληφας. τὰ βραβεῖα τὰ οἰκεῖα :—
Α θλοις συνδούμενοι τῇ πίστει. προσδεθέμενοι ἄμφω. καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ σκήνους. οἷα στερροὶ, ἀθληταὶ ἐπέσχητε, τῷ Χριστῷ συναπτόμενοι :—
Ι πποις προσδεθέντες καὶ βιαίως. διασυρθέντες γνώμῃ. τοῦ δικάζοντος βιαστάτῃ. οἱ ἀκλεεῖς, τοῦ Χριστοῦ μαρτυρες. θείου τέλους ἠξιώθησαν :—
Η ομίμων δίχα φύσεως παρθένε. τὸν νομοδότην τίκτεις. ἀναπλάττοντα τὴν συντριβεῖσαν, φύσιν ἡμῶν. ὃν δυσώπει σῶσαι με. ἁμαρτίας συντριβόμενον :—
Εἱρμὸς Ἄλλος.
Τ ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον. καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε :—
Ω ς ὄρνις ἀκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει. τῆς ἀσκήσεως ἤδη προσφωνοῦσα. ὡς νοητὰ, ἐφελκύσω στρουθία. ἱερωτάτων γυναικῶν συνάθροισιν. τὰ θήραφα τοῦ δυσμενοῦς, διαδρᾶσα μακαρία ἐν πτοῖ :—
Σ αρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα. καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη ὁσία. τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τὸ πρωτότατον κάλλος. περιφανῶς τῷ Χριστῷ ἀρετίζουσα. ὡραία τε καὶ εὐπρεπής, ἐγγυωείδης μακαρία θεόσοφε :—
Α γγέλων ἐπόθησας τὴν γῆς πολιτείαν. ἐπόθησας, ὑμνοῦσα ἀπαύστως. τὸν δι᾽ ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας παρθένου. ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος. τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ᾽ ἐχθροῦ τοῦ δολίου νεκρώσαντος.
Δ εδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις. τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ταύτην ῥύσω. τῆς πονηρᾶς, ἐκ δουλείας. τὸν τῶν ἁπάντων δεσπότην κυήσασα. τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν. τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους παράμωνε :—
Κοντάκιον. ἦχος, β. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Τ ὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα. ἐνυμφεύσω ἀνδρῶν, μακαρία κατοικήσασα. προσευχαῖς χολάζουσα. τὸν δεσπότην ἐν θέεως ἐθεράπευσας. διὸ πάντα κατέλιπες. ὁσίως τὸν βίον διανύσασα :— Ὁ οἶκος.
Α νοιξόν μου τὸ στόμα Χριστὲ μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέ-

τῶν ἐκμαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε :~ Θεο.

Η ὤσον πάναγνε σωθείημεν. τὸν γὰρ θείῳ νεύματι. τὸ πᾶν περιάγοντα. ἐσωμάτωσας θεὸν λόγον. ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν :~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς. τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~

Ῥάβδῳ θείας πίστεως. παθῶν διέτεμες θάλασσαν. θείαις ψυχαῖς. προοδοποιοῦσα, τὴν ἀθέαν διάβασιν :~

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα. μοναζουσῶν σαφῶς πάνσεμνε. καὶ μοναστῶν. βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον :~

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι. φθοροποιῶν παθῶν ἔνδοξε. καὶ τὸν ἐχθρόν. διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας :~ Θεο.

Ἥνωται ἐν μήτρᾳ σου. ὁ πλαστουργὸς σαρκὶ πάναγνε. μείνας ὃ ἦν. ὅπως τὸ εὖ εἶναι. τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται :~

Κα. ἦχος, α´. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Ἔρωτι τοῦ θείου, ἀναπτόμενοι πόθου. πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ᾽ ὅλως. μακάριοι ἐφλέχθητε. τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε. καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς ἀθλοφόροι. τὸ ἀοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος. καὶ δόξης ἐτύχετε :~

Δόξα, τῆς ὁσίας. ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαβοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ. μεθοδείας μαρτύρια πρὸς τὴν ζωήν. χαίρουσα ἔδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πυρί. καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τελέσασα. παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ πυρός. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε. μοναζουσῶν τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ :~ Θεο.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς. ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά. προσφέρω σοι δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. θεοτόκε βοήθει μοι. πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

Σταυροθεο. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι παρθένε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν. τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα :~ ᾠδή, δ´. Ὁ εἱρμός

Δι᾽ ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος. ἐπὶ σταυροῦ σου ἔστης. καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε. ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις :~

Ἠστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία ὀμεσιφόρε μάρτυς. ἐφειλκύσατο πόθῳ. τοὺς ἐξ ἴσου συναθλῆσαί σοι. τὸν θεῖον πορφύριον.

Συνωθήσαντα ἐχθρὰ πυρακτωθείσῃ. προσεφάπλωσιν ἅμα. τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας. χαίροντας οἱ τύραννοι. καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα ἀθλοφόροι. καὶ καθαραὶ θυσίαι τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων. χαίροντας προσήχθητε. διὸ μακαρίζεσθε :~

Ηυμεχῶσε ἀνακείμενον τῷ δεσπότῃ. προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι. ἀπατῆσαι οὐδ᾽ ὅλως, ἴσχυσαν πορφυρία. θεόφρον πανόλβιε. Θεο.

Σωματούμενον ἐκύησας θεοῦ λόγον. ὁμοιωθῆναι κόρη. διὰ σπλάγχνα ἐλέους. πᾶσιν εὐδοκήσαντα, παναμώμε δέσποινα :~

Εἱρμὸς Ἄλλος.

Εἰσακήκοα κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου. καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα :~

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου. ἤρδευσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας. ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα. μακαρία στάχυν θεία χάριτι :~

Ηρὸς Χριστοῦ ἐπορείσασα. τὰς τῆς διανοίας βάσεις

σεις

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα. διὰ πόνων ἀθλήσεως. ἐμφιλοσοφώτατα, καθυπέταξας. καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας. Ματρῶνα εἰκήσασα. ἀσκητῶν πανευσεβῶν. μέσον κατασβέννυσα τὰ ἐκκαύματα. ἡδονῶν θείοις ὄμβροις. τῶν δακρύων. καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον. τὸν πρὸς τὸν κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον. εἰς πολλῶν περιποίησιν. τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα. ναὸς τοῦ Πνεύματος πάνσοφε. ψυχῆς καθαρότητι. καὶ ὡδήγησας λαοὺς. πρὸς ἐπίπονα σκάμματα. τῆς ἀσκήσεως. καὶ προσήγαγες ταύτας. ὥσπερ προῖκα. σεσωσμένας τῷ δεσπότῃ· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν :~

Νεανίδες ἠγάπησαν. τὸν νυμφίον καὶ Κύριον. τῇ διδασκαλίᾳ σου. πειθαρχήσασαι. καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι. τὸ χαῦνον ἐν Πνεύματι. προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν. καὶ εἰσήχθησαν. μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα, τοῦ νυμφίου. τὸν ὅσιον Ματρῶνα. διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον ἐν γαστρί σου χωρήσασα. φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα. καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα. ἐκ σοῦ προσλαβόμενον. καὶ θεώσαντα σαφῶς μὴ παρίδῃς με πάναγνε. νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος. καὶ παντοίας δυσμενείας τε καὶ βλάβης. τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε. καθηλούμενον Κύριε. ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο. καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν. υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς. δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος. ὁ πολλῶν σου θαυμάτων. ἀπολαύσας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ. συγκαταβάσει σου δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης [illegible] κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. Ὁ κανὼν τῶν μαρτύρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου. ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας αἰγυπτίων. ἐκάλυψας δὲ ἅρματα φαραώ. καὶ τὴν δύναμιν :~

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν ὄνησιν θείαν ἡ σεπτή. ἐφέστηκε μνήμη σου. ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν. μάκαρ ἡμῶν μνήσθητι :~

Ἔχων παρρησίας μεμεστωμένον. τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν. ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας θεόπνευστε. καὶ χαίρων μάκαρ ἤθλησας :~

Ῥώμῃ δυναμούμενος ὁσίῳ. ὀνησιφόρε πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βάσανα. καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος. θεοτοκίον.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα. ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κυήσασα. Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. πάντες λαοί. τῷ ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ. τὸν φαραὼ βυθίσαντι. ἐπινίκιον. ᾠδὴν ᾄδοντες. ὅτι δεδόξασται.

Πράξεσιν ὁσίαις. πάντοτε συνοῦσα. καὶ μεθέξει θεουμένη Ματρῶνα. τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου :~

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ. περικαιομένη τὰ ἐκκαύματα. ἡδονῶν ψυχοφθόρων. ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας :~

Τίμιον τοῦ δεσπότου. σκεῦος ἀνεδείχθης. ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα. τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς διὰ ἀσκήσεως :~ θεοτοκίον.

Νικήσασα κόσμῳ. θείαν σωτηρίαν. καὶ ἀνάκλησιν. ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε. τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας ἄχραντε :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Ἴσον τῷ πατρὶ. καὶ Πνεύματι. λόγον ἐν σταδίῳ ὁμολογοῦντες οἱ μάρτυρες τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων. ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου. μάρτυς ἐπὶ πέτρας, ὁμολογίας καὶ πίστεως. τοῖς ἀνόμοις ὀνησιφόρε τῶν μαστίγων οὐ σεσάλευσαι :~

Ὅλῳ τῷ νοΐ μακάριε. μάρτυς ἐκδημήσας. πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον. οὐκ ἠθάνου

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, τῆς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου τριάδος. διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ ἀρχάγγελε. πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, μιχαὴλ ἀστραπόμορφε. φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Ἕτερον.

Πρός, Τοὺς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν δυνάμεων, ἀρχαγγέλων ἀγγέλων. κυριοτήτων θρόνων τε, καὶ ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ θεοῦ κατεστάθης, ἀρχιστράτηγε θεῖε, μιχαὴλ ὑπερένδοξε. τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε, σῶζε πάντας. τοὺς πίστει γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ σεραφὶμ πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέρα πανάγνε. τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας θεοτόκε. ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Πρός, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, ὡς προεξάρχοντα. καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρότατε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην. ὑμνοῦμέν πιστῶς, μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε. καθικετεύοντες πάσης, φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω, θείων δυνάμεων. σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν ἀγγέλοις, φαιδρὰν ἑορτήν, συγχορεῦσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ᾆσμα ὕμνον θεῷ. ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

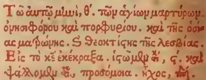
Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ἡμᾶς πτερύγων σου. πρὸς πεφευγότας πίστει. μιχαὴλ θεῖε μόνε. φύλαττε καὶ σκέπε. ἐν βίῳ παντί. καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ παρέσο βοηθός. ἡμῖν πᾶσιν ὁ μέγιστος.

Δὸς αὐτὸς ἕτερον, τὸ α΄. Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὅτε ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε. ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου, διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθα. τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον. τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς. ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ. ἀξιύμνητε μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ὁ ἀπόστολος. Ἀδελφοί. εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος. τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων ὀνησιφόρου καὶ πορφυρίου. καὶ τῆς ὁσίας ματρώνης. καὶ θεοκτίστης τῆς λεσβίας.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, ὀνησιφόρε χριστὸν τὸν θεὸν ὡμολόγησας. ἐναθλῶν στερρότατα. ἀνομούντων προβήματος πληγὰς μαστίγων ὅθεν ὑπήνεγκας. καὶ πυρακτώσεις παντὸς τοῦ σώματος. ὅθεν στεφανώσε, τῷ τῆς νίκης ἔστεψε, ζωαρχικῇ. ὁ ζωαρχικώτατος χεὶρ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ πορφύριε. ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς. σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι. καὶ δυνάμει τοῦ πνεύματος. ἣν ὑπερφορέσας, ὤφθης λαμπρότατος. συμβασιλεύων τῷ βασιλεύοντι. μόνῳ θεῷ ἡμῶν. εἰς αἰῶνας ἔνδοξε. ὃν ἐκτενῶς. πάντοτε ἱκέτευε. εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι. διὰ τὴν πάντων ζωήν. ἱερῶς θανατούμενοι. ὑπερέχαρας χαίροντες, φλογιζούσης ἡ πλώθητε. καὶ προσδεθέντες ἵπποις συρόμενοι. καὶ τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξασθε ὅθεν δοξάζεσθε ὅθεν μακαρίζεσθε. ὑπὲρ ἡμῶν πάντοτε δεόμενοι, ἀειμακάριστοι.

Ἕτερα, στιχηρὰ, τῆς ὁσίας. ἦχος, δ΄.

καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τῶν ἀγγέλων ζηλώσωμεν τὸν βίον. καὶ τὰς φρένας, ἐπάρωμεν εἰς ὕψος. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν. Χριστὸν ὑμνοῦντες. καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανίου. οἱ τὸν θρόνον, ἐφέποντες τῆς δόξης. περὶ θεὸν τε πάντοτε στρεφόμενοι. ἄγγελοι ὑμνοῦσι. καὶ ὑπερυψοῦσιν. αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀΰλου πυρὸς, ποιήσαν φλόγα. τοὺς ἐν ὕψει ἀπαύστως λειτουργοῦντας. καὶ τοὺς ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν. τριάδα προσκυνοῦμεν. καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν πόλῳ, παρεστήκεισαν δόμῳ μυριάδες, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων. ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τοῦτον θεοτόκε. πρέσβευε σωθῆναι. δοξολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων ἀγγέλων πέφυκε, μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον. ὁ μύστης τῆς χάριτος. καὶ τῆς παρθένου μύστωρ σεπτός. ὁ τῶν ἀσωμάτων στρατηγὸς ἐπαξίως. χαρὰν προδιαγγέλλων, γαβριὴλ τοῖς βοῶσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα. ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν. ἰεζεκιὴλ προϊστορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ σεραφὶμ παρίσταντο. καὶ τὰ χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλουν μεθ' ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρέμους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν. τὴν δευτέραν καὶ θείαν σου. ἐκδηλοποιῶν ὁ δανιὴλ προέλεγεν. ὡς θρόνοι ἐτέθησαν. καὶ παλαιὸς ἐκάθισε. καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων μυριάδας εἰσάγει. ἐν φόβῳ παρεστώσας. καὶ φωναῖς ἀπαύστοις. βοώσας τῇ τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι. ὁμοούσιος λόγος ἑκὼν. ὤφθη καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς παρθένου σύμμορφος. οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως. εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται. ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. καὶ μιᾷ ὑποστάσει. ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθεν τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια. καὶ μίαν ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα. ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ ἀρχάγγελοι. θρόνοι ἐξουσίαι καὶ κυριότητες. ἀρχαί τε καὶ δυνάμεις. χερουβὶμ καὶ σεραφίμ. μετὰ τῆς θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ναῶν προστάται δεικνύμενοι. μιχαὴλ σὺν τῷ γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε. τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας. τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην. καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας. σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον. φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον. καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, παρθένε τέτοκας. διό σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος, Κυρίως θεοτόκον.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς θείαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε. τῶν ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι. μιχαὴλ καὶ γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ θρόνων, χοροῖς συγχορεύων. ὡς στρατηγὸς τῶν ἀγγέλων, καὶ μύστης θεοῦ. ὑπὲρ ἡμῶν τῷ θείῳ γαβριὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου. καὶ τῆς ἐκκλησίας. καὶ ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων. ὑπὲρ ἡμῶν τὸν σωτῆρα, καθικετεύσατε. Θεοτοκίον.

Συμφώνως θεοτόκε. σὲ δοξολογοῦμεν. ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς. καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμπληροῖς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους. καὶ προνομέα ἄριστον, ἀρχιστράτηγε θεῖε. ἀνέδειξεν ὁ ποιητὴς καὶ θεός. καὶ δόξης σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως. καὶ προσφωνεῖν ἀνενδότως. τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

σωμάτων ἡμῶν δυνάμεων. εἴτε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, εἴτε τῇ νέᾳ χάριτι πολλαχοῦ αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε, καὶ παραδείκνυσιν. ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος. καὶ τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θήσομαι μεγαλαυχισάμενος εἰπεῖν. καὶ τῷ ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι καυχησάμενος, τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ὥς φησιν ὁ κύριος ἐξέπεσεν ἀξιώματος. ἐθεώρουν γάρ φησι τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ τάγμα, ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν. οὗτος ὁ πανάοιδιμος τὴν πρὸς τὸν δεσπότην εὐγνωμοσύνην ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ παντοκράτορος. ἰδὼν γὰρ τὸν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν ἀγγέλων χορούς. καὶ εἰπὼν πρόσχωμεν, ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων κύριον. ὡσανεὶ λέγων, ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν. μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὠνομάσθη, σύναξις τῶν ἀγγέλων. τουτέστι προσοχὴ καὶ ὁμόνοια καὶ ἕνωσις. οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλεονάζων οὐχ ἁπλῶς, πολλοῖς ἐπιφαινόμενος καταφαίνεται. ὤφθη γὰρ τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ λὼτ, ἐν τῇ τῶν σοδόμων καταστροφῇ. ἐφάνη τῷ ἰακὼβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. προσεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ὅτε τῶν αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. ἐφάνη τῷ βαλαὰμ, τὸν ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. πρὸς δὲ τὸν ἰησοῦν τοῦ ναυῆ ἔφη, πυθόμενον. ἐγὼ ἀρχιστράτηγος κυρίου, νῦν παραγέγονα. οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς παρὰ τῶν δυσσεβῶν, κατὰ τοῦ ἁγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελείᾳ χωρείᾳ παρέπεμψε. καὶ πολλὰ ἕτερα δ' ἐστὶν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ, ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. διά τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν, τανῦν ἑορτάζομεν. αἰτούμενοι ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, τῶν δυσχερῶν εὑρεῖν ἀπολύτρωσιν. καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὧ παρειστήκεισαν ἀπαύστως. λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν ἀγγέλων. τοῦ προσώπου ὁρᾶν, μὴ φέρουσαι τὴν θέαν εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμον. τῶν ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν. τοῦ ἀρρήτου φωτὸς, πληρούμενα ἀπαύστως. εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ. τῶν ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας. ἁγιάσας δὲ θείῳ πνεύματι, τριάδα. θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποστάσεις. ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν. τὸν πατέρα υἱὸν, σὺν πνεύματι βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς ἀσωμάτων. καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν. τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες. τῶν σοφῶν ἀρχαγγέλων χριστοῦ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ψάλλοντες, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι. ἀβραὰμ ὁ θεόπτης, καὶ λὼτ ὁ ἔνδοξος. ἐξένισαν ἀγγέλους. καὶ εὗρον κοινωνίαν. σὺν ἀγγέλοις κραυγάζοντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ. καὶ τωβὴτ τῷ πανσόφῳ. ὤφθησαν ἄγγελοι. ἀμείβοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν. καὶ τῶν παίδων ὁ ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτέ. πυρὸς καμίνου ὄντως. Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον. ἐκ παρθένου φορέσας. δίχα τροπῆς ἰησοῦ. τῇ φύσει διπλοῦν σε. ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει, πιστῶς σε κηρύττομεν.

εἰς

-τητι χε. τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργοὺς. πηγὴ ἡ ἀγαθότητος. σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις. τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας. Θκ.

Η μετὰ τόκον παρθένος. μόνη ἀπειρόγαμε ἁγνὴ μαρία ἄχραντε. τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμησον. ἐκκινδύνων ὁδηγοῦσα. πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἄλλος. Γράτιμε ἀπασῶν.

Απειθοῦντι τῷ πάλαι. τοῦ θεοῦ τὰ ἄρρητα, καὶ θεῖα θαύματα. βαλαὰμ τῷ μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ ἄγγελος ὄμω φανεὶς. φοβερῶς ἤλεγξε. καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας. τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ πέτρῳ. καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι, ἄγγελος ὤφθη θεοῦ. τῶν χειρῶν ἡρώδου. καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. διὸ δεῦτε πάντων, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους. τοὺς σοφοὺς ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις. ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, θεῖαι δυνάμεις θεοῦ. καὶ τῆς ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα. τῆς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις. καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε. Θκ.

Εν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. ἵνα σε γινώσκωμεν, θεὸν τῆς κτίσεως. ἐνεργείας ἄμφω. καὶ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον. τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἐκγυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς ὕμνοις.

ᾨδὴ, ς. Τὸν ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκμήτοντων κε. τῶν λόγων συπαρήγαγες. οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν. φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσαι σεπτοὶ, τῆς θεοῦ αἱρέσεως. γεγόνατε ἀσώματοι. πολῖται τῶν ἐπουρανίων. καὶ θείας ὄντως σκηνῆς. τῷ ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε. υἱὲ θεοῦ προανάρχε. αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως. καὶ δοξολογοῦσιν. ὡς ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος. Θκ.

Τὸν τῷ πρὶ. ἐν ὑψίστοις ἄχραντε. ἀνάρχως συνεδρεύοντα. ἀγκάλαις σαῖς ἐπαναλίναι ἠξίωσαι. ὃν ἡμῖν δίδου ἁγνὴ, τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τὸ πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς. τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας. ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸ μόνον ἀπόστάμενοι. ὑλέοις ἐν χείλεσι. τὸν ἀΰλους φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας ἀρχάγγελοι. καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα. τῆς πίστεως ἅγιοι. τῆς τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι ἀρχιστράτηγοι.

Αρχάγγελοι τοῦ θεοῦ, τῶν ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι. τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε. μιχαὴλ ὁ ἄρχων. καὶ γαβριὴλ οἱ ἀρχιστράτηγοι. Θκ.

Η νηδύος ὤφθης ἐκὼν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος. ὁ ἄσαρκος ὡς θεὸς, χε σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας. οὐ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Κοντάκιον. ἦχος, β.

Αρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης. τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι. Ὁ οἶκος.

Εφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου. πλήθη χαίρειν ἀγγέλων, ἐπὶ ἑνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθεκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον. οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν δέσποτα. παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύει σοι, Ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, η. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων οὐρανίων ταγμάτων. Στ.

Ε βουλόμην σοι μιχαὴλ ἆσμα πρέπον,
Α σαι πρέποντα, ἀλλ᾽ ἄϋλον οὐκ ἔχω.
Ο γδόατη οὐρανίοιο ἐκδαίνυται γάματος ἄρχων.

Εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐννέα ταγμάτων. σεραφίμ. χερουβίμ. θρόνων. κυριοτήτων. ἐξουσιῶν. ἀρχῶν. δυνάμεων. ἀρχαγγέλων. καὶ ἀγγέλων. Στ.

Ε πάξιόντι ταγμάτων τῶν ἐννέα.
Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα.

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος ταξίαρχος τῶν ἀσωμά-

χριστέ. ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀμνοῖς ὡς εὔσπλαγχνος. διακόνους τε ἀνέδειξας χριστὲ τῆς σεβίας, τῶν σῶν θεραπόντων :~ Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν κύριον. σρᾶ θεόνυμφε τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν. τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους :~

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς τριάδος φῶς δεύτερον. ὤφθης ἡμῖν. μιχαὴλ ὁ ἄρχων. τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε :~

Ἀΰλη θείας χάριτος, ὁ γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν. τοῦ θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐνσώματι κάθοδον :~

Ζωωεὶς ἀοίδιμε. καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε. φῶτα θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε :~ Θεοτοκίον.

Ἦσεν ἠσαΐας σου. τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁγνὴ κύησιν. ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως :~

Καταβασία. τοὺς σοὺς ὑ.

Ὠδὴ, ἦχος, πλ. δ. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι. ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα. ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα. νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός. αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς. πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμᾶς. τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ θεοτόκε. καὶ μεγαλύνομεν ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμέν σε. ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη. βοῶντες ἀκαταπαύστως σῶσον ἡμᾶς. παρθένε παντελεήμον ὡς ἀγαθή. καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίας φοβερᾶς, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως. μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου :~

Ὠδὴ, θ. Ἐπέβης ἐφ᾽ ἵππους.

Ἐπέβης ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ᾽ ἵπποις φιλάνθρωπε. καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Καλύπτει ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε. καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα. τῆς σῆς ἐνδόξου, ἄναρχε θείας αἰνέσεως. σὺν ἀγγέλοις σοι βοῶσι δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἐξῆλθεν οἰκτιρμῶν εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου χριστέ. συγκαλεῖς δέ, τὰς φίλας δυνάμεις σου. καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστοῖς σοι βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ μήτηρ, ὑπὲρ φύσιν ὤφθης πανάμωμε. ὡς θεὸν τὸν αὐτόν τε, καὶ ἄνθρωπον χριστὸν τεκοῦσα. ὃν μετὰ δέους κραυγάζουσι. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~ Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ἱεριχώ, ὤφθη δυνάμεως ἀρχιστράτηγος. πολεμοῦντι, πάλαι ἰησοῦ τοῦ ναυῆ. νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν. μιχαὴλ ὁ μέγας. τῶν ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος. ὑφ᾽ οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων κυρίου. δοριάλωτον εἷλε τὸ φρούριον :~

Ἄρχων ποτέ. τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. ὤφθη φέρων τέκνου ἀγγελίαν. τῷ ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ. γαβριὴλ ὁ μέγας θεοσόφως ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τοῦ λόγου, γεννηθεὶς ἰωάννης. τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσι.

Χαίρει χαρᾷ καὶ πάντα τὰ πέρατα σήμερον. τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν ἀρχαγγέλων σου ὁ θεός. μιχαὴλ τοῦ θείου. καὶ γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος. συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν ἀγγέλων ἡ τάξις. ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν :~ Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνή. πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν. μόνη ὤφθης. ἄνανδρος θηλάζουσα. τὸν τοῦ πατρός, λόγον ἀληθῆ. πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ᾽ ἡμᾶς. παρθένε θεοτόκε. οὗ τὴν θέαν τιμῶντες. τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σεβόμεθα :~

Ὠδὴ, ι. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀμετάστρεπτοι τῷ πόθῳ. ἀεὶ πρὸς τὸ ἀν[illegible]τον. πρὸς σὲ χριστὲ φερόμεναι. τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν ἀγγέλων αἱ δυνάμεις. ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζουσιν :~

Σὺ νοεροὺς κατ᾽ οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι. τῇ σῇ χριστὲ κατέστησας. ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος. τοὺς ἀγγέλους σου κατ᾽ εἰκόνα. δημιουργήσας ἀκατάληπτε :~

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ εὐ-

τητι

ἡμαρτηκότος χε πολυέλεε :~

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσι σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν. χε ὁ θς ἡμῶν. ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις. πρεσβείαις τῆς θκου μόνε φιλάνθρωπε :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα. ἦχος, πλ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται. τῶν ὑψηθρόνων καὶ φρικτῶν, τῆς θείας δόξης. μιχαὴλ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγοι. ἀγγέλων ταξιάρχαι σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις. ὡς λειτουργοὶ τοῦ δεσπότου. ὑπὲρ τοῦ κόσμου διὰ παντὸς. πρεσβεύοντες αἰτήσασθε ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν. καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :~ θκ.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη. τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐκ σοῦ τεχθέντα. σὺν τῶν ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις. καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν. δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν. πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν. καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. καὶ βίου ἐπανόρθωσιν. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος :~

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ ά. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. ἦχος, δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. στίχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν.

Εὐαγγέλιον κατ' ἰωάννην ζήτει τῇ β'. τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ ν. Δόξα.

Ταῖς τῶν ἀσωμάτων. οἰκτίρμον πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων :~ Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς θκε. εἶτα, στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θς, καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, β'. Τῷ αὐλῳ θρόνῳ. Ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, ἡ τῆς θκου. καὶ τῶν ἀσωμάτων. ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδὴ, ά. ἦχος, πλ.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί. τῆς πάσας διαθωύσαν. τὰς αὔλους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας. τριάδα τὴν ἄκτιστον. ἅγιος εἶ ἐκβοῶντες, ἅγιος εἶ, θεὲ παντοκράτορ :~

Θεοῦ, τῶν κτισμάτων σὺ ἀρχὴν. οὐσίαν τὴν ἀσώματον. ποιητὰ τῶν ἀγγέλων τὴν ἄχραντον σοῦ θρόνον. κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, θεὲ παντοκράτορ.

Χαίρειν γαβριὴλ μυσταγωγεῖ, τῆς τοῦ θυ σαρκώσεως. μιχαὴλ τε ταγμάτων, αὔλων πρωτοστάτα. ἀπαύστως κραυγάζοντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, θὲ παντοκράτορ. θ'.

Ἵνα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε. τῇ παραβάσει ποτὲ. τὸ τῶν ἀνθρώπων σὺ δὲ, παρθένε θεόνυμφε. ὅλον πρὸς εὐλογίαν. μετηγάγω, τὸν κτίστην τεκοῦσα.

Ἕτερος κανὼν, ἦχος, ὁ αὐτος.

Ποίημα καὶ τοῦτο. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τοὺς μορφοῦς τῶν ἀσωμάτων τάξεων. χοροὺς ἐν ᾄσμασιν. ὡς λειτουργοὺς θείους. δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες. τῆς ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας. καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας :~

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι. καὶ ταξιάρχαι φαιδροί. τοὺς ἀσωμάτους νόας. σήμερον ἐγείρουσι. πρός τε λειτουργίαν ἑόρτιον. τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης. μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι. ὕμνον τῇ τριάδι προσάγοντες :~

Συνευφρανθῶμεν τοῖς ἀγγέλοις ἄνθρωποι. πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ὁ γαβριὴλ αὖθις. νῦν εὐαγγελίζεται, ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν. καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῆς. θκ.

Κυοφορεῖς τὴν ὑπὲρ φύσιν ἄχραντε. ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ πρς λόγον, ἐν ἁγίῳ πνεύματι. δυσὶ μὲν ἐν τῇ φύσεσι, καὶ θελήμασιν ὄντα. ἐν ὑποστάσει ἀδιαιρέτως μιᾷ. ὃν καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα :~

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

ᾠδὴ, γ'. Τὸν φοβοῦ σου κε.

Ἰσχύι κατέστησας ἀθάνατε. καὶ δυνατοὺς ἐξαγγέλλοντας τὸ πανάγιόν σου θέλημα. τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας :~

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως. τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως. τῶν ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους

χε.

σμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:-

Δόξα. ἦχος, δ'.

υελίοις χείλεσιν, ὕμνει σε τὰ χερουβὶμ χριστὲ ὁ θεός. ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν ἀρχαγγέλων ὁ χορός, μιχαὴλ δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω δυνάμεων. τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς καὶ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε πρὸς πανήγυριν φαιδράν. κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς. αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη. καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος:- Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σήμερον. ὁ θεοχώρητος ναός. ἡ θεοτόκος ἐν ναῷ κυρίου προσάγεται. καὶ ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια, ἀγάλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:-

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες. τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης. θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον. ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος. ὁ συναΐδιος λόγος ἅγιος εἶ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον:- στίχος.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ. τῷ ἀσχέτῳ ἐν δόξῃ. αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς. μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε. τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα:- στίχος.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς. καὶ λειτουργὸς τῆς θείας φωταυγίας ἐκείνης. αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς. καὶ ὑμνοῦντας τὴν τριάδα πιστῶς:-

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος. καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε. πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας. καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε. ἐναργῶς ὡς ἄϋλος, τὸν ἄϋλον καθορῶν. καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γάρ, φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον:-

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι. δυσωποῦμεν ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι. ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς. σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς. ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων:- Καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε. ὁ κατενώπιον θεοῦ παριστάμενος. καὶ τῆς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος. φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας. πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος. καὶ εἰρηναίαν ἔτησαι ζωήν. τοῖς βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πόρασιν:-

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε θεοτόκε. τοῦ ἀχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκκαρδίας. τὰ σὰ ἐλέη δέσποινα οἱ δοῦλοί σου. κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία παρθένε. πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων. καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν:-

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ πολυόμματα. τῶν ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα. σὺν ἐξουσίαις θρόνοι κυριότητες. ἄγγελοι δυνάμεις τε καὶ ἀρχαὶ δυσωποῦσι. σὲ τὸν ποιητὴν ἡμῶν. καὶ θεὸν καὶ δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ ἡμαρ-

χόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι. καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ, μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλέως περσῶν, καὶ ἦλθον συνετίσαι σε, ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ὅτι ἰδοὺ ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν, μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην, καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἥψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. κύριε ἐν τῇ ὁράσει σου, ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔχω ἰσχύν. καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου. καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν, οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. καὶ προσέθετο καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. εἰρήνη σοι. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἐνίσχυσα. καὶ εἶπον. εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ, καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος περσῶν. καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην. καὶ ὁ ἄρχων τῶν ἑλλήνων ἤρχετο. καὶ ἀναγγελῶ σοι τὸ τεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας. καὶ οὐκ ἔστι τὶς ἀντεχόμενος περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ μιχαὴλ ὁ ἄρχων ἡμῶν:~

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα, ἦχος, α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι. οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ. πρεσβεύσατε πρὸς κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἦχος, ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων, μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων. σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν. ὁ καθεκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος. καὶ φυλάττων τοὺς πάντας. ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι. καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι ἀγαθῷ, τοῦ ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ θεῷ παριστάμενος. καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων. πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Ἦχος β'. Ἰοι στουδίτου.

Τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τῶν νοερῶν δυνάμεων προστατεύοντες. καὶ τῆς τρισηλίου δόξης, ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξάδετε. διό, πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ. περικυκλοῦντες νοεραὶ οὐσίαι. θεῖοι ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρυτάνει θεῷ. φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. ἅγιος ὁ θεός, ὁ πατὴρ ὁ ἄναρχος. ἅγιος ἰσχυρός, ὁ υἱὸς ὁ συνάναρχος. ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον πνεῦμα. τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ, συνδοξαζόμενον:~

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ θεότητι κύριε. καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, ἀνυμνοῦσί σε κύριε. σὺν αὐτοῖς δὲ μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω δυνάμεων. ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀγγέλων, ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε. τὰ τῶν ἀσωμάτων ᾄσματα προφερόμενος ἡμᾶς. ᾄδειν τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε. ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Ἦχος, δ'. Ἐφραὶμ καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτός. καταλαμπόμενοι ἀρχιστράτηγοι. τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας. ὡς φῶς λάχει μονοῦντες ὑψίστοις. τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου θεότητος. ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε. ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ἦχος πλ.

Οἱ ἄγγελοί σου χριστέ. τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες. καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι. ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοῦσι. καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί. ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, μένουσι φωτι-

σμὸν

πυρὸς ἐν λιμῷ. καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου μαδιάμ, καὶ ὤφθη πρὸς αὐτὸν ἄγγελος κῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κς̄ μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ κε̄. καὶ εἰ ἔστι κς̄ μεθ' ἡμῶν, καὶ ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα, καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες. οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κς̄; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς. καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ μαδιάμ. καὶ ἐπέβλεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν ἰηλ, ἐκ χειρὸς μαδιάμ, ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεών. ἐν ἐμοὶ κε̄, ἐν τίνι σώσω τὸν ἰηλ, ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν μανασσῇ. καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ποιήσεις μοι σήμερον, πᾶν ὅτι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν. ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου. καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κῦ. ἐγώ εἰμι καὶ καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. καὶ γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησε καθὰ ἐλάλησε πρὸς τὸν ὁ ἄγγελος κῦ. καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν καὶ προσεκύνησε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κῦ. λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην. καὶ ἐποίησεν οὕτως. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κῦ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων. καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας. καὶ κατέφαγε πᾶσαν τὴν θυσίαν. καὶ ὁ ἄγγελος κῦ ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ εἶδε γεδεών, ὅτι ἄγγελος κῦ ἐστι. καὶ εἶπε γεδεών, οἴμοι κε̄ κε̄. ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον κῦ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. καὶ εἶπεν αὐτῷ κς̄ εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. καὶ ᾠκοδόμησε γεδεών, θυσιαστήριον τῷ κῶ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰρήνη κῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἔτει τρίτῳ κύρου τοῦ βασιλέως περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἐγὼ δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου. καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην. ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ, τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι τίγρης. καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδίν. καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ ἀφάζ. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσείς. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ὡσεὶ λαμπάδες πυρός. καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. καὶ εἶδον ἐγὼ δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ, οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην. καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν. καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. καὶ εἶπε πρός με. δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις τούτοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ. καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου. ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος, καὶ εἶπε πρός με, μὴ φοβοῦ δανιήλ. ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον κῦ τοῦ θῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας περσῶν, εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν. καὶ ἰδοὺ μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρ-

χόν

ἦ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς ἐσκηνίου θεότητος. παραστάτης φαιδρότατος, μιχαὴλ δεικνύμενος ἀρχιστράτηγε. μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων. κραυγάζεις γηθόμενος. ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ. ἅγιος ὁ συνάναρχος. λόγος. ἅγιος. καὶ τὸ ἅγιον πνᾶ. μία δόξα. βασιλεία μία φύσις. μία θεότης καὶ δύναμις :~

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον. καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον. μιχαὴλ πρωτάγγελε, τῇ ἀΰλῳ γάρ. φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα. πληρῶν τὰ προστάγματα. τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ. δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου. γνωριζόμενος. καὶ τὴν γλῶ ἰαμάτων. τὸν ναὸν σου γνωριζόμενος τῇ κλήσει. σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον :~

Ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου. ὡς προὸ γέγραπται πνεύματα. καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα πύρινον. μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀπέδειξας κε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον. σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα λόγε. καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ. ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου :~ Ἕτερα. ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὁ νοῦς ὁ προαιώνιος. φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον. γαεικὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην. καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον. ἐν μήτρᾳ σωματούμενον. παρθενικῇ τὸν ἀσώματον. καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον :~

Θρόνῳ παριστάμενος. τῆς φρικτῆς θεότητος. καὶ πλουσίως λαμπόμενος. ταῖς θείαις. λαμπρότησι. ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύγως ἐκεῖθεν. τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε. πανθῶν ἀχλύως λύτρωσαι. καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε. πρέσβευε τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Θραῦσον τὰ φρυάγματα. τῶν ἐκ τῆς ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου. συνεχῶς ἐπερχόμενα. κόπασον τὰ σχίσματα. τὰ τῆς ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον. τῶν ἀμέτρητων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων. τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας. καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην προστρέχοντας. γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε. πρέσβευε τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Βυζάντιον.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν. καὶ ἡμέτερος προστάτης. ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος. τὴν σήμερον ἡμέραν. ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως, ἐπιφαινόμενος ἁγιάζει. ὅθεν καταξίως, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν, σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. μέγιστε μιχαὴλ ἀρχάγγελε :~ Καὶ νῦν, θκ. Ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσιτεία καὶ σκέπη. καὶ μέγα καταφύγιον. τὴν σήμερον ἡμέραν. ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει παραδόξως. ἐπιφαινομένη ἁγιάζει. ὅθεν καταξίως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. ἄχραντε θκε δέσποινα :~

Εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ὡς ἦν ἰς ἐν ἱεριχῷ. ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν. ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν ἰς εἶπεν αὐτῷ. ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυ, νυνὶ παραγέγονα. καὶ ἰς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα. τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος κυ πρὸς ἰν. λῦσον τὸ ὑπόδημα σου ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ὃν σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτὸν, ἅγιος ἐστί. καὶ ἐποίησεν ἰς οὕτως :~

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. κατίσχυσε μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἰηλ. καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ παρεγένετο. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν οὖσαν ἐν ἐφραθᾶ. καὶ γεδεὼν ὁ υἱὸς ἰωὰς ἐρράβδιζε

πυρὸς

πεφθαρὴ ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου παρθένε. παμάγαθε ποιμένα τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα. αὐτῶν τῆς φθορᾶς, ταύτην ἐξάρπασον. ὁμοῦ τῷ ποιμένι λαζάρῳ. πρέσβευε ὑπὲρ ταύτης οὖσα σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος :~

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαρτύρων.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, χριστοῦ τοῦ παμοικτίρμονος. φῶς καὶ τεσσαράκοντα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς ἐκκλησίας. ὑμῶν πρεσβείαις ἅγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα. καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, οἱ τῶν ὑμῶν ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον μνήμην :~ Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐγκρατείας ἡγίασε, σὲ μηδύος ὁ πλάσας. καὶ τὴν σεαυτὸν εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ ἁγίου. ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης, μοναζόντων θεόφρον. ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος. τῶν τοῦ θεοῦ ἐνταλμάτων. λάζαρε καὶ προσάγων, χριστῷ ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντας σε σῶσαι :~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὄρος ποτὲ ἑώρακεν, ὁ προφήτης σε κόρη. ἐκ σοῦ βροτίων ἀνάθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη. καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε θεόνυμφε. ὃν δυσώπει συντρίψαι. τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἴδωλα, καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀναμεγεῖραι μου, μορφῶσαι ἐν καρδίᾳ :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὡς τοῦ χριστοῦ τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μυστήριον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος. ἐκ τῶν ἱδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, στολὴν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται. εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον. καὶ εὐφημίαν. δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν. ὡς τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα. μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ὡς ἐνθαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ. τῷ στύλῳ παρέμεινας ὦ ἱερώτατε. κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας. ὥσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπιστὰς τὰς πράξεις σου ὅσιε. ἐν ἀποστειχίζοντας, παρεμβολὰς τῶν παθῶν. ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ. ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος. τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ θεῷ ἡμῶν. τῆς αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος. ὁ ὅσιος λάζαρος. τὸ τοῦ χριστοῦ καθαρὸν. θῦμα καὶ θύτης γενόμενος. εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε. τοὺς πάντας ἐν πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν. θείων λειψάνων. καὶ δοξάσωμεν. τὸν ἐν ἁγίοις χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. θαυμαζόμενον ὄντως. καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον :~ Δευτεροῦμεν τὸ α'.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες, μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων. ὑπάρχουσα θεοτόκε παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν. τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη. τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη. μόνη προστασία τῶν πιστῶν :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδε σε. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :~ Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, η'. ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ. καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. μετὰ τὸ στιχολογῆσαι τὸν προοιμιακὸν, Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, η'. καὶ

πέλως λάζαρε. ὁ παμπόνηρος. ἀλλὰ καὶ οὕτω ἤσχυνας, τὰς ἂν τοῦ μηχανουργίας. Θ.

Ηεμομένην τοῦ θανάτου ῥώμην ἔστησας σεμνὴ τῷ τόκῳ σου. τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωήν, παρθένε ἀνήγαγες, τῷ κτίστῃ μέλποντας. ὑπερυμνεῖτε, ὁ τῶν πρώτων χριστέ. καὶ θεὲ εὐλογητὸς εἶ. ᾠ. η'. Ἰουμάρνη ἰῶ σοφία

Μανιώδη τῶν τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον κατέβαλον μανίαν, οἱ ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες διαπρυσίως, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἀναμβάσατε πλάνοι. καὶ ἐπέγνωτε τὸν θεὸν τὸν ὄντα. πρὸς τοὺς τυράννους οἱ ἀθληταί, μελῳδοῦντες ἐβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Τὴν τορείαν μηδόλως, μελετήσαντες οἱ χριστοῦ ἀθλοφόροι. πνεύματος θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Θ.

Τὸν ἐκ πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον θεὸν λόγον. καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς παρθένου. εὐλογεῖτε ὡς παῖδες τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ἄλλος. Ἀκοικόρη παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν γενάρχην ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς ἐδὲμ ἀπάτῃ δίας. σοὶ δὲ σοφὲ προσβαλὼν δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῆς μοναχέ, κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου. διὸ νῦν χαίρων βοᾷς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὕλην τὴν κάτω προσμένειν ἀεὶ φιλοῦσαν δὴ ὡς νεκρὰν. εἰς πόλον ἕλκων τὸν νοῦν σου ἀνύψωσας. ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως σοφὲ. ὑπὲρ κόσμου μεσιτάκοντε. βροτοῖς καὶ τῷ δεσπότῃ σου. καὶ σὺν ἀγγέλοις βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτί. τῶν θείων πατὲρ ἐντολῶν, τοῦ σοῦ δεσπότου. σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενήν. ἀσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος. καὶ μέλπων διηνεκῶς. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Θ.

Δέξαι παρθένε δεσμίων φωνάς. ἀνθ᾽ ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἱρετικῶν ἐκ ἐμίαναν

Νοεμβ.

μολυσμῶν. καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ βασιλεῖ. ἱκετεύει καὶ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ᾠ. θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἐλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τῇ πλάνῃ, χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν. σὺ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος. καταφλέξας μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορούς. ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Τὴν ἄνω οἱ μάρτυρες δόξαν. καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, χριστὲ καταλιπόντες τῆς γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα. ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ. σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται. τοῦ τῶν ὅλων δεσπότου. ὃν ἐπηγγεῖσα κήρυκας τοὺς νῦν. τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς μάρτυρας προβάλλεται. Θ.

Νύμφη καὶ μήτηρ παρθένε. τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν υἱόν. δέξαι ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν. καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ. νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ἄλλος. Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἅλω ποιεῖς. ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν. θῆρας θανατοῖα τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὲ. μαθητῶν σου τὸ ὀνάριον. ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι. θῆρας κατ᾽ ἐμοῦ φονῶντας, ταῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροήθεις ὡς ἄρνες ἐν σοί. καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ἐπεχώρουν. λάζαρε κρηπὶς καὶ ἐγκαλλώπισμα ὁσίων. διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σου. ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν. πάντων τῶν λεόντων, δίκην ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Θιθανεῖν ἀλλάξω καὶ θανὼν. ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω. σὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις ταῖς σαῖς ἐνσημάνσεσι πιστούμενος. λάζαρε πατέρων ἀκρότης. ὅθεν καὶ ἡμᾶς. θανάτου ῥύου. τὰ τέκνα σου. Θ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης. στίχ.

Ἔφερεν Αὔκτος Ταυρίων αὐκτὸν τέλος.
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Χριστοῦ.
Φυγὴν κατακριθεῖσα πρὸς τοῦ πέδου.
Γέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνός τινος ἱερέως τῶν εἰδώλων. ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κομῶντος. ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν χριστιανῶν ἀπέστη πίστεως. πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἤνυσε. διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται. καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπόδρομος γίνεται. εἶτα τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑποδρομίᾳ, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς Θορύβιον ὑπατικὸν ὡς χριστιανοί. καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες, τύπτονται ῥάβδοις, καὶ λίθοις βάλλονται. καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ, ἐναπορρίπτονται. καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες τοξεύονται τυχνοτέρως. καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται. ἀλλὰ καὶ πάλιν θείᾳ ῥοπῇ, διὰ τῆς ξηρᾶς διεσώθησαν. ὁ δὲ τύραννος ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν. οὗ γενομένου, τέλος εἴληφε τὰ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθηνοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ. στίχ.

Ἐκ γῆς καλοῦσαν Ἀθηνόδωρον νόες,
Πρὸς τὰς μυητὰς δωρεὰς τοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Τῆς Θετταλῶν γῆς, Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος.
Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως. παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι. καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, καὶ ἀναρρίψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα. ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν μαρτύρων σου. ἐν τῇ χειρὶ γὰρ σου κύριε. ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων. ἀγαλλιῶσαι καὶ μέλπουσαι. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν,

Φλὸξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο παισὶν, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. τοῖς ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ. ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ ἀθλοφόροι. τὸ τῆς σαρκὸς περικείμενοι. τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον. βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Ὡς εὔπλοκος ὤν. καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν ἀθλοφόρων σου. ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις. πυρὶ τῷ σῷ κροτουμένη. καὶ ἀρρύθμως κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :– θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοί. πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, νόμος παρθένε ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες. καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν λόγον, τοῦ πατρὸς τὸν ἀΐδιον. ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Συναγάλλονται σὺν εὐφραινέσθωσαν. ἀνθρώποις σήμερον, ἀγγέλων αἱ στρατιαί. βροτὸς ἐπίγειος, ἄγγελος γήϊνος. ἑορτάζεται. νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψηβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν. τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς, ὑπὲρ ἅπαντας. Θεὸς σὲ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως :–

Μετὰ πεῖραν φανερὰν ἧψάν τε πρόδηλον, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν. Σπεῖρα ὡς ἄγγελος, ὑ

πύλως

σαν. δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τὸν στέφανον.
ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν. ἐκ
παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, οἱ μακρα-
ζομέν. χαίροις πάτερ ποιμὴν ἡμῶν. ὁ οἶκος.

Ἄλλοις ἐξ ἀνθρώπων θεοφόρε ἐγένου. ἐκ γῆς
πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας. διὸ σὺν ἀσωμάτοις
χοροῖς, ἁμιλλώμενον σε θεωροῦμεν ὅσιε ἐξίστα-
μαι ἐκ φόβου, ὅσοι κραυγάζω ἐκτενῶς τοιαῦτα.
Χαῖρε καμὼν ἀπὸ λαμπῆς μονοτρόπων.
Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.
Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν μακαριώτατε.
Χαῖρε χορευτὰ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε ὅτι σὺ ἐπὶ λήθην ὑπάγεις τῶν θρεμμά-
των τὸν χορόν.
Χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας, εἴσω ταύτην τὴν Ἐδέμ.
Χαῖρε τῆς αὐταρκείας σὺν θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον.
Χαῖρε τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διῶκτα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀέναε.
Χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἔχεγγυε.
Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς ἀσίας ἁπάσης.
Χαῖρε φωστὴρ μοναστῶν ποδηγέτα.
Χαίροις λάζαρε ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ζ: μνήμη τῶν ἁγίων
τεσσαράκοντα τριῶν μαρτύρων, τῶν ἐν με-
λιτινῇ, ἱέρακος καὶ τῶν λοιπῶν. στίχ.

Ὢ πῶς ἱέρων οὐδὲν ἐξ ἀτολμίας.
Ἄτολμον εἶδεν οὐδ' ἀγῶνα πρὸς ξίφος.
Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ ἱέρων ξίφει αὐ-
χένα τμηθείς. στίχ.
Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,
Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ
μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. ἦν δὲ γέρων ὁ ἱέ-
ρων ἀνδρεῖος κατὰ τὸ σῶμα. καὶ εὐσεβὴς
κατὰ τὴν ψυχήν. γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα.
τοῦτον ἔν τινι τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώ-
λων θεράποντες. καὶ βουλόμενοι τοῦτον ἑ-
λεῖν ληστρικῶς, οὐκ ἠδυνήθησαν. οὗτος γάρ,
τοῦ γεωργικοῦ ὀργάνου τὸ σιδήρειον ἀπὸ τοῦ
στελέχους ἐκβαλών, ὅπλον κατ' αὐτῶν τὸ ξύ-
λον χρησάμενος, αἵματι περιρρεομένους
καὶ ἱδρῶτι, πάντας ἀπεδίωξε τρεψάμενος. ἐ-
κεῖνοι δὲ παραγενόμενοι εἰς τὸν ἄρχοντα. καὶ
παρ' αὐτῷ ἐρωτηθείς, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος

τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται. οἱ δὲ λοιποὶ ἐ-
πὶ γῆς ἐκταθέντες, βουνεύροις κατεξαίνον-
το. τῇ δὲ ἕωθεν πάλιν, ἐφ' ἱκανὰς ὥρας ἐρα-
βδισθέντες, τὰ σώματα ἔξω τῆς πόλεως με-
λιτινῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, μελασίππου, κασίνης, καὶ ἀντωνίου. στίχ.
Οὐ σαρκὸς ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις.
Ὁ μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ κασίνη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβά-
του, ἐν ἀγκύρᾳ τῇ πόλει. τὴν πίστιν ὄντες
χριστιανοί. καὶ ὁ μὲν ἀντώνιος, ἐβλήθη
εἰς φυλακήν. μελάσιππος δὲ καὶ κασί-
νη, κρεμασθέντες ἐξέσθησαν. καὶ πυρὶ
κατεφλέχθησαν. εἶτα τέμνεται τοὺς
μαστοὺς ἡ κασίνη. ὁ δὲ μελάσιππος τοὺς
πόδας ἀφαιρεῖται, ἀπὸ τῶν γονάτων.
ὁ δὲ ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξέεται διὰ τὸ
ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἰουλιανοῦ.
καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας μακαρίσαι,
μελάσιππον καὶ κασίνην, ἔτι ἐπὶ τῶν βα-
σανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους. καὶ τὰς
μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντων τῷ
κυρίῳ. καὶ τοὺς ἀστραγάλους διατιτρῶνται.
καὶ βαρεῖ λίθῳ τοὺς πόδας ἀλγύνεται.
καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκ-
πυρωθέντος. καὶ περιάγεται ἔχων λίθον
ἀπηωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. καὶ αὖθις κρε-
μᾶται καὶ ξέεται. καὶ παραπέμπεται ἀ-
γειτνιῶ δουκί. καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβα-
νον πυρὸς ἐμβάλλεται. καὶ θηρίοις βορὰ
προτίθεται. ἐξ ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθείς,
τεσσαράκοντα ἄνδρας, ἐπεσπάσατο πρὸς
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετ-
μήθησαν. ἔπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυ-
ρωμένου ἁπλοῦται. καὶ ῥάβδοις ἄνωθεν
τύπτεται. καὶ τὰς χεῖρας τέμνεται. καὶ εἰς
κάμινον βληθεὶς ἄφλεκτος ἔμεινε. καὶ πολ-
λοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελ-
κυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀντώνιος μετὰ πολ-
λὰς τὰς τιμωρίας ξίφει τελειοῦται. στίχ.
Ἀντώνιε σὰς τὴν τομὴν χαίρων δέχου.
Καὶ δέξεται σε, τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

σαν. ἐν ἀβάτῳ ὄρει. περ τῷ θῷ συνεγνόμενος. ὡς μωϋσῆς καὶ ἠλίας. ὧν τὴν ἀνάκλησιν. ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν ἐναπείληφας:~ Δόξα.

Ῥυσμένης τὴν ποίμνην, θεῖε ἀπέφηνας. καταδυναστείας, πάσης ϗ δεινῆς ἀποθέσεως. τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν. ϗ τὸν κλῆρον σου δίδου νικᾶν τῶν ὀρθοδόξων. ᾠδ. έ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην ἀσεβῶς αἵματι. μαρτυρικῷ. ϗ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ. σοῦ οἱ ἀθλοφόροι, χριστὲ ἠμφιάσαντο:~

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος θεοῦ στέφουσι. τοὺς ἀθλητάς. πόθῳ καταλλήλῳ, τοῦ νέμοντος ἰσχύν. δι᾽ ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν μάρτυρες:~

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς ἀθλοφόροις τὸν σταυρὸν δέδωκας. καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν, ἀπῴκισας αὐτούς. διὸ σου ὑμνοῦμεν, χριστὲ τὴν θεότητα:~ Δόξα.

Ἱερουργὸν ἐκ δαδ, καταγομένη τοῦ χριστοῦ τέτοκας. ὅθεν ἀγνὴ τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης. δικαίως ϗ νόμου, μετάθεσις γίνεται. Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας. ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις. εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα. ὅθεν ἐνεθέξει θεωθείς. θαύματα ἐξαίσια. αὐτουργῶν ἐναπέφηνας:~

Ὁδοῖς ἔφεπόμενος, τοῦ βαπτιστοῦ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον. οἰκείοις δ᾽ αὖθις ἀπεφάνθης ἀρετῶν ὑποδείγμασι. περ ὡς ἐκεῖνος ἠλ. πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε λάζαρε. στύλοις ἑπτὰ τοῦ πνς. περ ἑπταρίθμοις, ἀπὸ προνοίας. οἶκον οἰκεῖον σὲ ἡ ἐνυπόστατος, ϗ ζῶσα σοφία τοῦ θῦ. ὡς ἐπαναπαύσατο, σὺν πρὶ ϗ τῷ πνί:~ Δόξα.

Στενούμενος θλίψεσι. ϗ πάθεσι χωννύμενος. σὲ τῶν ἁγνῶν τὴν πλατυτέραν. καθικετεύω μῆρ τοῦ ζῶντος θεοῦ. πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς. ὕψος ἀπαθείας τε. ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον:~ ᾠδ. ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἐλπιδίους ἦχος κροτείτω, πνευματικῆς ἀπαξίως. λογικῶν χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα. ϗ μέλπουσα, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους:~

Σήμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ. τῇ σεπτῇ τῶν χυ ἀθλοφόρων. πίστει δοξάζουσα. τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέθρωται καταλαπληγεῖσα, τῶν δεισμένων ἡ καρδία. χς γὰρ ἐκτείνας τὸν σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε. τοὺς μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα:~ Δόξα.

Ὄντως σὲ θῦ μρα. οἱ ἀθλοφόροι εἰδότες. τὸν σεσαρκωμένον θν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν. εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες:~ ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην ϗ πάντιμον.

Ἐρρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἁγνείας, στερρὰν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον. διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα. ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι καὶ θλίψεων:~

Νόσων δυάδα διέσωσας, γενναίων τῶν αἰσχρῶν ἀποθέσεων. τὸν μὲν φωνήματι. πατὴρ ἐγείρας τῆς πράξεως. τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἀπονοήματι:~

Ὁ στήσας ὕδασιν ὄρια. ὁ θρέψας δι᾽ ἀγγέλων θεράποντας. ἀγγέλου ὕδατι. σὲ παραδόξως ἐπότισε ὑπὲρ βαλοῦσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκ βρέφων σε:~ Δόξα.

Ὑμνοῦσι τάξεις ἀγγέλων σε. δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα. θεογεννήτρια. ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας. καὶ σωτηρίαν κόσμῳ παντὶ βραβεύσασαν:~

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος, δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σρῷ.

Χορὸς μαρτύρων τηλαυγὴς καὶ φωσφόρος. ἐξαναστείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε. τὴν ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς. ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην. αἰτούμεθα σῶτερ ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς. ὡς ἐλεήμων θεὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ἦχος, [illegible].
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὲ πόνους ϗ σκάμματα. αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν.

οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε :—

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἐν αὐτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα. φανοῦντες τὴν ἀσέβειαν ἀνεβόων. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε :— Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον. πρὸς πίστιν τῆς θεότητος τοῦ τεχθέντος. τιμῶντες σε κραυγάζομεν τῷ υἱῷ σου. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου κύριε :—

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Γυμνούμενος σθένει τοῦ δεσπότου, μηχανῶν τὰ ξόανα σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα. οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὑπερτελῶν ταῖς πρεσβείαις σου :—

Ἐν σώματι ἄγγελος ἐδείχθης. θεῷ σὺν ἀγγέλοις λειτουργῶν. πάχους σαρκὸς ἐκ φύσεως. ὑπερηρμένος λάζαρε. θεουργικῶς λαμπόμενος. καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος :— Θεοτοκίον.

Μεσιτεία σκέπη καὶ προστάτις. γενοῦ μοι γεννήτρια θεοῦ. τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα. ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα. καὶ συμπαθῶς με σώζουσα. καὶ τῷ υἱῷ σου καταλλάττουσα.

Κα, τῶν μαρτύρων. ἦχος, δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱέρων ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορός, μαρτύρων ὁ ἔνθεος. τῆς ἀθεΐας πυράν, τοῖς αἵμασι σβέσαντες. τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται. καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους. αὐτῶν χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν καὶ φαεινόν. τὸν πρᾳότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ. τὸν φύσιν νικήσαντα. καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα. χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον λάζαρον. καὶ χριστῷ ἀπείρῳ, τῷ πόθῳ λαφάσαντα. καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ :—

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. θεοτόκε βοήθει μοι. πρεσβεύουσα πρὸς τὸν υἱὸν καὶ θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου :—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἔστενε δακρύουσα, τῇ καρδίᾳ καὶ ἔλεγεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε κύριε, καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε. τὸ πλάσμα σου θέλων ὡς θεός, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου λυτρώσασθαι. δόξα λόγε τῇ μακροθυμίᾳ σου :—

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἐμιμήσαντο κύριε. οἱ ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον. ἱκετεύοντας κύριε, τοὺς ἀθλητάς. προσδέχου καὶ κινδύνων. καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον :—

Σεσώπηται κύριε. δαιμόνων ἡ πλάνη. ὄντως γὰρ θεόν σε. ἀληθῆ οἱ μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Ο κοῦν σε σέβοντες. οἱ ἀθληταί, θεὸν σεσαρκωμένον. τὸν υἱόν σου δέσποινα καταγγέλλουσιν. Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι. καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας. συντομωτάτῃ ἀσκήσει, λυτρωσάμενος. τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε λάζαρε :—

Καταπράττεται πρὸς ἅδην, συρρηγνυμένος λάζαρε. ἐπὶ κρημνοῖς πέτραις, σῶν ὑποθήκων ὁ παρήκοος. καὶ γλυκασμοῦ μέλιτος, ἀντιδρέπεται. οἰκτροτάτου θανάτου πικρίαν ὁ δείλαιος :—

Ἀνεδείχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν

Πᾶσα τῶν σταυρῷ ἰῦ. ἡ σὴ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο. βοῶσα, οὐ φέρω ταῦτα προσηλωμένον ὁρᾶν, τῷ ξύλῳ ὅν περ ἀπεκύησα. ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀπείρανδρος. καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι. καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος. ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται. τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν ὁ συμεὼν τῇ καρδίᾳ. ἐμοὶ ῥομφαία ἐλεύσεται. ἀλλ' ὦ μονογενὲς υἱὲ μου. δοξάσθητι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντας σε :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλάγιος β.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ δέσποινα. μὴ παρίδῃς, τὸν μικρόν μου στεναγμόν. ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι. καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός. ὡς δὲ θεὸς ὦ μῆτερ. νεκροὺς δοξάσω καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου :~

Ἀπολυτίκιον, τῶν ἁγίων. ἦχος, δ.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλάγιος δ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν σύλον κατέβρεχες. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας ποιμήν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν. ὅσιε πάτερ ἡμῶν λάζαρε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. ὁ κανὼν τῶν μαρτύρων. οὗ ἀκροστιχίς,

Δόξα κροτεῖσθω χριστὲ ἡ τῶν μαρτύρων.

Ἰωάννου μοναχοῦ. ᾠδή, α. ἦχος, δ.

Ἄσωμεν λαοὶ ἄσωμεν ᾆσμα.

Ἄσωμεν πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν. καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους. χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται :~

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα. τὸ τοῦ σωτῆρος τρόπαιον. ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ σταυροῦ πανοπλία. δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται μάρτυρες :~

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον στρόμπε καὶ θάνατον. τοῖς ἀοιδίμοις μάρτυσιν, ἀπεμείνοντο. οἱ τοῦ θείου διῶκται. ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες :~ Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπιούσιον τέτοκας. σεσαρκωμένον πάναγνε. τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον λέγον. ὅν περ οἱ τῶν μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

ᾠδή, α. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτῆρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε λάζαρε. τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου. λαμπηδόσι με, φωτὸς φυγάσας θείου. ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα :~

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον. φῶς θεῖον λάζαρε, ἀνατέλλοντε. καὶ δύνων φωτοφόρος, γενήσεως θαύματι. καὶ τῆς κοιμήσεως :~

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς. μακρυνόμενος, σαρκικῆς συγγενείας. χριστῷ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος :~ Θεοτοκίον.

Ἁγνὸν εὐφραινόμενος, ἡ πανυπέραγνος δέσποινα. πανόσιε λάζαρε, τὸν φοιτῶσα πρὸς σέ. ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε. μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι :~

ᾠδή, γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι ἀθλοφόροι. τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες. τῆς πλάνης τῆς πολυθέου ἀθεΐαν. οὐκ ἔστι κράζοντες, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου κύριε.

Ῥανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες. καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες. θυσίαις οὐκ ἐσφάγητε ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ

Ὁ αὐτὸς. Οὐχ κωλυόμε.

Τεκοῦσα τὸν δεσπότην μου κατὰ σάρκα ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τῆς ἀλλοτρίας, λύτρωσαι δέσποινα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ ξύλῳ προσαγαγόντα σε ἑκουσίως. ὡς ἑώρακεν ἡ παναμώμητος. θρηνῳδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου. Ἡ λοιπὴ

Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ. τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα. ἱερώτατον στράτευμα. ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος. φάλαγξ μαρτύρων θεόπνευστος. ὡραῖα ὁμήγυρις. ἀρραγὴς συνασπισμός. ἀληθῶς ἀπεδείχθητε. ἀξιάγαστοι. καὶ τῆς ἄνω πολῖται. ἐπαξίως. μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον. Ἀθανάσιον Μάμαντα. θεῖόν τε Βαράχιον καὶ Καλλίνικον. καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα. Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ. καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον. καὶ Καλλίμαχον. καὶ Εὐγένιον πάντας. συνελθόντες. σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ. καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον ἱδρῶμα. τὸν κλεινὸν ἐπιφάνιον. Μαξιμιανὸν ὁμοῦ καὶ Δουκίτιον. Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον. τὸν θεῖον Γιγάντιον. καὶ Δωρόθεον πιστῶς. καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν. καὶ Κασέκιον, καὶ ἀνίκητον ἅμα, Θεμέλιον. Εὐτύχιόν τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς μάρτυρας. Ἕτερα στιχηρὰ, τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν. καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας, ἀρετῆς κανών. μοναστῶν ἔρεισμα. ἀσκητῶν ἄγαλμα. τῶν ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. καὶ νυνὶ τὸ ἄρρητον. κάλλος ἐποπτεύων τοῦ κτίσαντος. ψυχαῖς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐμπυρίοις τῷ πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον. μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν. καὶ σαρκὸς προσπάθειαν. καὶ γηΐνης σχέσεως πᾶσαν ἔμφασιν. ὑψηλὴν ὥδευσας, πολιτείας τρίβον, ἀσφαλῶς μεταρσιούμενος. καὶ ἀνυψούμενος. πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν. καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον. ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος. ὅθεν τοῖς ἀγγέλων. ἀΰλοις συγκατείλεξαι χοροῖς. Λάζαρε πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα καὶ τὰ πάθη ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος. ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ σου καὶ φύλαξ ἄριστος. ὅθεν σὺν πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται. καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως. θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργὸν. καὶ τὴν ἐν θλίψει θερμότατον. ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ.

Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος, θεράπων γενόμενος. μεγαλοκῆρυξ πάτερ ἡμῶν. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί. τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι. τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα θεόν. καὶ σαρκὶ τεκοῦσα μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε. καὶ πρὸς πέραν, ἀσφαλοῦς βιώσεως, ἐπιστήριξον. τὰ τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίκασον τοὺς ἀπαύστως με. πιέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει. τὸν ταλαίπωρον καρδίας μου. ἐλπὶς τῶν ἀπόρων. ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅσιε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε. ὡς ἐν ἡλίοις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον σέβειν θεότητα, ἣν ψάλλομεν, ὁ τῶν πατέρων κύριος, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογία σου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, θεῷ προσενήνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον. ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ σωτῆρος. Θεοτ.

Πᾶσι πρόξενος αὐτοῖς ἀναπέφηνας, θείας λυτρώσεως. τὸν λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσα πανάμωμε. ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος. καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων. καὶ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν. αἵματι τιμίῳ σου, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην κύριον, Παῦλε πανόλβιε. τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς.

Φῶς τὸ φιλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, τριάδος ἐν σοῖς σκηνῶσαν, φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα. δῆμον μὲν ὀρθόδοξον. αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, πὲρ ἀμβλυώπτα. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα. καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ῥήσεις προφητῶν ἀκολουθοῦντες, παρθένε σὲ θεὸν καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, ἐμμανουὴλ καλούμενον. ᾧ καὶ κραυγάζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

ᾠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλον ἐμαυτὸν, προσάγω θεσπέσιε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἰσομάρτυς δὲ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταίσματα, παρὰ χριστοῦ δεξάμενος. ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου. καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Ἱερὸς πέφηνας, τῷ ζήλῳ πυρούμενος Παῦλος παμάριστε. τῶν ἐν παραδείσῳ μὲν, ἀρρήτων λόγων πατὴρ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων, γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως. συμμετέχων, στέφανον δεξάμενος. βασιλείας χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὥς τις ἀριστεὺς, ἐφάνης κατήγορος πλάνης αἱρέσεως. τῆς ὀρθοδοξίας δὲ ἰσομάρτυς θεῖος συνήγορος. μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς. καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε πανοίδιμε. τῆς ἀκτίστου τριάδος λαμπόμενος. Θεοτ.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ λόγος πανάμωμε περιβαλλόμενος. σεσωματωμένος δὲ, συναναστράφη κόσμῳ ὡς εὔσπλαγχνος. μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος. καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. τῆς ἀνωτάτου σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας, ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε. διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὁμολογίας θεόφρον. Θεοτ. Ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, μαρία θεονύμφευτε. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ υἱοῦ σου πάναγνε. κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀνάγκων αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα ἀνυψούμενον. καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον, λόγε ἡ ἄνυμφος μήτηρ, σου καθορῶσα ἐβόα. οἴμοι υἱὲ προάναρχε. πῶς ὑποφέρεις ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικαιότατε. ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος καὶ κακούργου.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας, κἀκεῖθεν ἀπαντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας. διδασκαλίαις σου ὅσιε πάτερ. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ὁ αὐτός.

προσπεφευγόντων, ὁ φιλάνθρωπος κερασάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα. ἐκέλευσεν ὕειν τοῖς νέφεσιν ἀσυνήθη ὑετὸν καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας μὲν ὥρων ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότατα ζέουσα καὶ παραπλήσια τῇ καμιναίᾳ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη. ὡς εὑρεθῆναι ὑπὸ ῥάμω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθεῖσα πλέον ἀνδρείας σπιθαμῆς. κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα βοτάνας τε καὶ φυτά. ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πάνυ τηνικαῦτα τοῦ θεοῦ ἀγανάκτησιν. ὑπεμφαίνουσα καὶ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. πολλῶν μὲν καὶ ῥαγδαίων ὄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἁμαρτίας καθάπερ πυρώδους καὶ μελαίνης κόνεως ἐπικειμένης καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀνθήματα κατεσθιούσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρύων. σφοδροῦ τοῦ θρήνου ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, κάτωθεν ἐν στεναγμῷ καὶ τῆς οἰκείας ψυχῆς ἐπιβρεχομένων, ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοὸς σπαρθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεῖα παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν καταφλέγουσαν τῶν ἐμπεπτόντων σὺν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Ἀρεστὰ Λουκᾶ τῷ θεῷ πράξας λόγῳ.
Τῆς εὐαρέστων ἐκθανὼν μοίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς, ἐκ πόλεως ὢν Ταυρομενίας τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας. νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, συνεχῶς ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ θεοῦ. καὶ θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικὶ συζεῦξαι, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστάς. καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ᾤκει. ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεώς τε καὶ ἐπισκέψεως. καὶ καταλαμβάνει μονήν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος. διὰ τεσσάρων μὲν καὶ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος ἄρτου καὶ ὕδατος. καὶ μηδ' ὅλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος, διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας, ἔρχεται μετά τινος μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει. ἐκ τῶν ἀνευρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην. ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος. μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ ψαλτήριον. εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἥπτετο. μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τῆς μικρᾶς σιτηρεσίας ἐφρόντιζε τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας ἐν τούτοις ὤν, χάριτος ἠξιώθη θεόθεν μεγίστης. καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων. ὡς καί τινας ἀποροῦντας λέγειν, πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς. καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει. καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπιμελεῖτο. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρις Ὀρμένθου, καὶ ἔν τινι κώμῃ οἰκήσας. ἐπὶ πλείους μηνῶν ἑπτά, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Παῦλος. ὁ διὰ Χριστὸν σαλός. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ θανὼν συνέστη τῶν θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρον πρὸς οὐσίαν, Παῦλε σκιώματα. καὶ προσπελάσας θεῷ, μεθέξει θεούμενος ἔνθεος γέγονας. ψάλλων

ὅσιε,

ἔμψυχον εἰπεῖν λόγος ὁ ἄναρχος, ἐκ σοῦ ἀπορρήτως ἁγνή. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε. τὴν εἰρήνην δωρούμενος :~

ᾠδὴ ς΄. Ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν. καὶ τὸν υἱὸν καὶ λόγον, τοῦ θεοῦ ὁ ἄρειος εἰς κτίσιν καταγαγών. ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, θεοφόρε κατακέκριται :~

Ὁ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων. ὁ ἀθετήσας πρὶν. μακεδόνιος τὸ θεῖον πνεῦμα. διὰ τῆς σῆς, καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβέβληται :~

Νεκροῦται συρόμενος ὁ ὄφις. τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ στίφος. ἀρχιερεῦ, τοῦ θεοῦ παμόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε :~ Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν παρθένε θεσμὸν. τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον. καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν. καὶ γὰρ ἐν σοί, θαυμαστῶς συνέδραμε. παρθενία τόκος ἄφθορος :~ Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ κατεπόντισέ με. καταιγίς, πολλῶν ἁμαρτημάτων ἀλλ' ὡς θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον ὑπέρφωτον. τὴν καθολικὴν φωτίζεις ἐκκλησίαν. ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας τὴν ψυχήν σου παῦλε προθέμενος. καὶ ὡς ζαχαρίας καὶ ἄβελ φανερῶς, βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον :~ Ὁ οἶκος.

Ὁμολογίας στῦλος ὑπῆρχες, καὶ ὁμώνυμος παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συνάθλος. τὰ στίγματα τοῦ ἰησοῦ βαστάζων, ἐν τῷ σώματι παῦλε ἱερομύστα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν καὶ καυχώμενος πάντοτε. ἐνώπιον βασιλέων, κακοδόξων ἱστάμενος. καὶ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. ὅθεν φανότερον. Βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ς΄. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν παύλου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχοι.

Τιωὰς φάρυσα παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει ὁ φάρυγξ ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.
Ὃν ὕμνει καὶ ὡμολόγει παῦλος ἐθ' ἄγχεται ἕκτῃ.

Παῦλος ὁ μέγας ὁμολογητής, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς θεσσαλονικαίων. νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς ἀλεξάνδρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. διάκονος τῆς αὐτῆς ἁγίας ἐκκλησίας. ὅνπερ οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τελευτὴν τοῦ ἀλεξάνδρου, πατριάρχην προχειρίζονται κωνσταντινουπόλεως. κωνστάντιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρειανὸς ὤν, ὑποστρέψας ἀπὸ ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τοῦ θρόνου. καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει εὐσέβιον τὸν νικομηδείας. ὁ δέ, καταλαβὼν τὴν ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖνον ὑπὸ κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ βασιλέως κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσιν ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους. καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ κωνσταντίου τῇ τῶν ἀρειανῶν συμβουλῇ. τότε γράφει κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κωνστάντιον. ὅτι εἰ μὴ ἀπολάβοιεν τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος παῦλος μικρόν. καὶ μετὰ θάνατον κώνσταντος, ἐξορίζεται εἰς κουκουσὸν ἀρμενίας. καὶ ἀποκλεισθεὶς ἐν οἰκήματι λειτουργῶν, ἀπεπνίγη παρὰ τῶν ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὠμοφορίου, παραδοὺς τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης, κόνεως, ἐπὶ λέοντος τοῦ μεγάλου.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, πέμπτῃ τοῦ νοεμβρίου μηνός. περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφὴς γεγονώς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρώδη θέαν μεταβαλών, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὡς τοῦτο καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῶν νεφῶν. πάντως πῦρ ἔσται καὶ φλὸξ κατακαίουσα ὡς πάλαι τὰ σόδομα. διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν. πάντων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, καὶ ἄλλης ἱκετείας

προσ-

ὡς θῆρα τὸν ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα. Στ.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον. δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα. τὴν κυήσασαν, θεὸν σεσαρκωμένον. παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλώβητον :~ Στ. γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ. τὸν φύσει υἱὸν μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον. παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος :~

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν θεοῦ. καὶ λόγον ἐνυπόστατον. σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας. παῦλε θεόφρον ὅσιε. τὸν δυσμενῆ φαυλίσας ἄρειον :~

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον θεοῦ. δι' οὗ θεοποιούμεθα. κρίσει δι κχία πάνσοφε. φύσει θεὸν ἐδίδαξας. καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον :~ Στ.

Ἀνάρχου γεννήτορος ὁ λόγος. ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ ἁγνὴ ἐδέξατο. καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Στι. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς. καὶ ὁμώνυμος πέρ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπομείνας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως. καὶ ὡς αὐτὸς τὴν ῥώμην, κατέλαβες ὅσιε. πανταχοῦ κηρύσσων, τριάδος τὸ ὁμότιμον. ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν ἁρμονίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον κατῃσχύνας μακεδόνιον. καὶ τὸν ἄθεον ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα. ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἄθεον ἐπικρατοῦσαν. ῥῆμα ἄθεον, ἐξοστρακίσας, παῦλε θεόφρον κατῄσχυνας ἄρειον. τῷ γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον. ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν Στ. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη. σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναμώμητον. μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι. παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Στ. δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ἱερὰς πολυτίμητον, σὴν κορυφὴν, τῆς ὁμολογίας τὸ στέφανον. ὡς νικηφόρῳ. ζωηφόρῳ δεξιᾷ. ὁ πλαστουργὸς ἐπέθηκε. παῦλε θεοφάντορ μακάριε :~

Ὥσπερ προηγώνισαι, τῶν δυσσεβῶν. πάνσοφε δογμάτων ἀπείληφας. τὰς ἀντιδόσεις. νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε. παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε :~

Ἰὼν τὴν ἐπουράνιον, χοροβατεῖν. ἰὼν πόδας πραέων χοραύγεσι. κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε. παῦλε γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος :~ Στ.

Ὁμοουσιότητι, τῇ τοῦ πατρὸς. σωτὴρ ὡς υἱὸς καθορώμενος. ἐκ τῆς παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῖν, σωματωθεὶς γεγέννησαι. σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον :~

Στ. ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως, καὶ σηπεδόνα ἔστησας. βαλὼν δραστικώτατον θεόφρον, φάρμακον πάτερ ὁμολογίαν τὴν σήν. καὶ τῶν σῶν δογμάτων τὸ λαμπρόν. καὶ νοῦ τε καθαρότητα. καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον :~

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις σου τοῖς χείλεσι παμμάκαρ. πρόμαχον ὄντως, ὀρθοδοξίας στερρόν. ἀνροῦσα σε ἄριστε πιστῶν. ὅθεν κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συστήματα :~

Ἀρείου τὸ ἄθεον, μακεδονίου βλάσφημον. παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων. καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλακαῖς, Δαυΐδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας. καὶ στερρῶς κατεδίκασας :~ Στ.

Ὑπάρχων αἰώνιος. νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε. σάρκα προσλαβόμενος παρθένε.

ἔμψυ

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα ἱεράρχα μακάριε. Χριστὸς ἐστεφάνωσε τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης. καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος. τὸν σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε. ὁμολογίας ἐπώνυμε. τῆς θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος. ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας. καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν. καὶ τυραννίδος περ διάσωσον. ὡς μάρτυς καὶ ἀήττητος. καὶ ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος. παρρησίαν σὺ κέκτησαι. πρὸς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν:~ Δόξα. ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, ὅσιε πάτερ. τὸν ὁμώνυμον παῦλον ἐζήλωσας. διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις. καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα ἀρείου κατήσχυνας. παθὼν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμοουσίου τριάδος. τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον, καθεῖλες μακεδόνιον. καὶ τὸ ὀρθόδοξον πᾶσι φανερώσας πίστιν. τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ ἀγγέλοις. μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα. τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία. ἄχραντε. παρθένε σῶσον ἡμᾶς. τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν, θεοτόκε ἀνεθέμεθα:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο. ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε. παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι. καὶ ψυχῆς. καὶ τοῦ σώματος πανύμνητε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, β΄. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλεύσας. τῇ ἐγκρατείας αὔρᾳ, τὸν τῶν παθῶν κλυδώνιον, ἐξέφυγες ὅσιε. ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου παύλου, διωγμοὺς ὑπήνεγκας. καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. διὸ ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα. καὶ νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος. τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, ἱεράρχα μακάριε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ω επὸρ, ἐν λιμένι προσδραμών. ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, παρθενομῆτορ ἁγνή. δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με. ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλον σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. μῆτερ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε. πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου:~. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε ὅρων, ἡ τεκοῦσα τὴν ζωήν. τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ σου ἐκβλαστήσαντα. ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες, τέκνον. γλυκὺ ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ. πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα. δι' ἐμὲ τὴν σὲ τετοκυῖαν, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, β΄.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ. ἄλλον παῦλον σε τῇ ἐκκλησίᾳ. ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. συνεκβοᾷ σοι καὶ ἄβελ πρὸς κύριον. καὶ ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ϛ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν μυσταγωγὸν παῦλον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνους. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε. καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα. καὶ στόμα πυρίπνοον, παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ παῦλος ὁ μέγιστος τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος. τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ παῦλον δεύτερον. ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἱρέσεις. καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος ὡς ἱεράρχης πιστός. καὶ κατέπτυξας, μάνδραις τῶν δογμάτων

ὡς

φοις προσανέψυχε. πυρπολουμένας, πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν. ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε :~

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεων, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς. διὰ δὲ πίστεως στερρᾶς, συνδεόμενοι πρὸς ἄθλησιν καὶ αὖθις. ἡνώθητε λαβὰς ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι πεισθήσας τοῦ παντάνακτος. τὰ θεσπίσματα ὡς λήμματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο ὅθεν οἰωνῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπείληφεν :~ Θεοτοκίον.

Υπὲρ τὸν ἐσχημάτισας παναμώμε, τῶν νοερῶν δυνάμεων. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι, οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν. ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς. χαιρετισμοῖς σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν. ᾠδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον. πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες σαρκὶ καὶ αἵματι. ὅλῳ τῷ νοΐ, προσανέχειν ἀπείπασθε. σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες :~

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε. τῆς ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε. καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε. κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα :~

Βασιλείαν τὴν ἄνω μάρτυς θεσπέσιε. ἀπολήψεσθαι θέλων ταύτην κατέλαβες. αἵμασι τοῖς σοῖς Γαλακτίων ὠνούμενος. σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πύρινος θρόνος φορεῖς παναμώμε: τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ἀναπαυόμενον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν Θεὲ ἱκέτευε. ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης :~

ᾠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ, θερμῶς στομούμενοι. σχέσιν ψυχῶν, τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως. καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε. διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν θεότητα. μάρτυρες δυάδος ὑλικῆς, ὑπεργενόμενοι :~

Χοροῖς μαρτύρων, παρθένων τάγμασιν. ἐν οὐρανοῖς χορεύων. καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος. σὺν τῇ σῇ συζύγῳ, Ἐπιστήμῃ κακῶν. λύσιν ἡμῖν βράβευε, νίκας τῷ ἄνακτι. κόσμῳ γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος :~

Στερρῶς τῇ πίστει εἰς ἓν συνούμενοι. πανάκλεως, ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος. τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδεόμενος, ἤθλησαν ὁμοφρόνως. τούτων δεήσεσιν, οἰκτείρον ἡμᾶς λόγε Θεοῦ. ὡς ὑπεράγαθος :~ Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαιρετισμοῖς σε. οἱ διὰ σοῦ, τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως. καὶ βοῶμέν σοι χαῖρε παναμώμε. χαῖρε εὐλογημένη. χαῖρε παλάτιον. τοῦ παμβασιλέως καὶ Θεοῦ. χαῖρε μητρόθεε :~

Ὁ εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Γραφεὶς τῷ γάλακτι μάρτυς, τῆς πίστεως γαλακτίων. σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέχρι τέλους. ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης :~

Χαιρετισμοῖς ὕμνοις, δοξάζοντές σε παρθένε. σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε. χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης :~ Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου ἀρχιεπισκόπου. τοῦ ὁμολογητοῦ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται. ὁμωνύμως καλούμενον. καὶ τρόποις κοσμούμενον. τοῖς αὐτοῦ παμμάκαρ. καὶ θεοσεβείᾳ. καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν πειρασμῶν. καὶ ζήλῳ πυρπολούμενον. ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε. ᾧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι. αἰωνίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον. ταῖς στερραῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνησας, ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθύν, ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας. διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος. βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ φιλάνθρωπος :~

Δρό

Ἀρασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇ δὲ πῦρ ἔφεισεν ἔμμονον ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται. στίχ.

Τὸν Τιμόθεον καὶ συναθλητὰς δύο,
Κτείνουσι πυγμαῖς καὶ θεοῦ τιμᾷ λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς τελειοῦται. στίχ.

Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Εὔψυχος καὶ Καρτέριος τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται. στίχ.

Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθείς, τελειοῦται. στίχ.

Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθείς, τελειοῦται. στίχ.

Φρουρᾷ δαμασθεὶς καὶ πρὸς τῇ φρουρᾷ ξέσει,
Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου καὶ Οὐρβανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἄρχοντος. πολλὰ γοῦν καὶ πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως, ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐναθλήσας. πλεῖστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει. ὅτι καὶ τῇ τοῦ πυρὸς κολάσει κατακρίνεται. τὸν Θεότιμον δὲ καὶ Θεόφιλον τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας καταδικάζει ὁ τύραννος. Δωρόθεον δέ, σεμνόν τινα καὶ ἱερὸν πρεσβύτερον, θηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. τὸν δὲ Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων μεταφέρει γένος. τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ Φαινὼ μετάλλοις ἐγκρίνει. καὶ παρθένους τρεῖς πορνοβοσκοῖς ἀκολάστοις ἐκδίδωσι. καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθείργνυσι. καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. ὁ δὲ Πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότατα αἰκισθεὶς ἅπαξ καὶ δὶς καὶ τῇ εἱρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐναπορριφείς, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας ὥρατο, τελειωθεὶς ἐν Χριστῷ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτόν, πάσαις ταῖς κατὰ θεὸν ἀρεταῖς. ὅθεν μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων ἐπισκόπων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβής. πρᾶος. ταπεινός. ἐλεήμων. ὀρφανῶν πατήρ. χηρῶν ὑπερασπιστής. ὁδηγὸς τῶν πεπλανημένων. τῶν νοσούντων ἰατρός. τῶν θλιβομένων παράκλησις. καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας χαίροντας καὶ εὐφραινομένους. ἀλλ᾽ ὁ σκανδαλοεργὸς διάβολος, τῷ τότε λέοντι ὑποβαλὼν εἰκονομάχῳ. πείθει τὸν ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστείλασθαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ τούτου γενομένου, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτόν, ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου, αἱρετικὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλέσας. ὁ δὲ μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βουνεύροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ καὶ καθεῖρξε, λιμαγχονήσας. ὁ δὲ ἅγιος εὐχαρίστως πάντα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας. ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ μου ἁγίας εἰκόνος, ἑτοίμως ἔχω μεληδὸν κατατμηθῆναι. ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βασιλεύς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶν ἐκεῖσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Χρησάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ.
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. ᾠδ. ζ. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ πνεύματος, πανσό-
φοις

Τοὺ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον. ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες. ἐν διπλοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πέρι καθείλετε δυσμενεῖς. αὖθις ὁρωμένους δέ, κατεβάλετε, ἐν δυνάμει θείου πνεύματος :~

Νομίμως ἠγωνίσαντο, γαλακτίων ὁ κλεινός. καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς. αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου λόγε πᾶσι δώρησαι :~ Θεοτοκίον.

Ἀγαθῶν ἡ δέσποινα. τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, θεὸν καθικετεύουσα. βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαι με :~

Ὁ εἱρμός, Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στερροῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι. γαλακτίων ἔνδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ συνάθλῳ σου, ἐπιστήμῃ τῷ μόνῳ θεῷ. μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσι γαλακτίωνα, ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα. καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν. τὴν δὲ πίστιν χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, γαλακτίωνος καὶ ἐπιστήμης. Στίχοι.

Ἀσυνδιάστους συζύγους κτείνει ξίφος.
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη ἐπιστήμη τε γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ ἐπιστήμη, ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας δεκίου, καὶ σεκούνδου ἡγεμόνος. καὶ ὁ μὲν γαλακτίων, υἱὸς ἦν κλειτοφῶντος καὶ λευκίππης, ἀμφοτέρων ἑλλήνων. κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παρά τινος μοναχοῦ ὀνουφρίου τοὔνομα. καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. ἡ δὲ ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας ἕλληνας ἔχουσα. ἐπεὶ τῷ γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη. παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄφθορον. τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν. διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ ἄρχοντος οὔρσου. καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς. καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται. καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. ἦν δὲ ὁ μὲν ἅγιος, ἐτῶν τριάκοντα. ἡ δὲ ἁγία ἐπιστήμη, ἐτῶν δεκαέξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. ἑρμοῦ λίνου. γαΐου. φιλολόγου. καὶ πατρόβα. Στίχοι.

Ἑρμᾶς πατρόβας καὶ γάϊος τρεῖς ἅμα.
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν εἰς δὶς τρεῖς φίλοι.
Καθεὶς ἰχθὺς γνώσεως θείας λόγον,
Ζωγρεῖ σε λῖνε καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλόλογος φιλῶν σε τὸν θεὸν λόγον.
Πληροῖ λόγους σοὺς καὶ θανὼν συνέστι σοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν τοῦ χριστοῦ. καὶ μὲν πατρόβας οὗ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς. ἐπίσκοπος ποτιόλων ἐγένετο. πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ χριστῷ προσαγαγών. ὁ δὲ ἑρμᾶς οὗ ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ ἅγιος ἀπόστολος παῦλος. ἐπίσκοπος φιλίππων γέγονεν. ὁ δὲ λῖνος, μετὰ πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης ῥώμης ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. ὁ δὲ γάϊος. οὗ καὶ αὐτὸς ὁ ἀπόστολος μέμνηται. μετὰ τὸν ἁγιώτατον τιμόθεον. ἐπίσκοπος ἐφέσου ἐγένετο. ὁ δὲ φιλόλογος, καὶ τούτου μέμνηται, ὑπὸ ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἐπίσκοπος σινώπης κατέστη. οἳ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς δηλωθείσαις πόλεσι. καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες. καὶ πολλοὺς διδάξαντες. καὶ τῷ χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται. Στίχοι.

πραγματικαῖς πίστει τιμήσωμεν :~

Ἐλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῶν, ἀναθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστός. γαλακτίων κόσμω τοὺς καρποὺς. προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀρρήτου πίστεως :~

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς χν̄, ἐκζητοῦσα ἔδραμεν, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, ἐπιστήμη νυμφικῶς, τούτω νενύμφευσαι :~ Θκ.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων. καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω μῆτερ τοῦ θεοῦ. δός μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσον :~

ᾠδ. γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς. καὶ ψυχῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδεν. καὶ ῥᾳστῶν πάντα τερπνὰ, σὺν ἐπιστήμῃ, χω̄ γαλακτίων, ἀπειθῶς ἑπόμενος :~

Ῥυσθέντες βρόχων τῶν σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐνασκήσει τῷ πόθω, συνεδέθητε χω̄. θυσία δὲ καθαρὰ ἐν ἀθλήσει, τούτω προσηνέχθητε :~

Τῷ θείω πόθω τοῦ χῡ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ πνῑ ἀθληταί. διὰ βασάνων πολλῶν. βασιλείας, θείας ἠξιώθητε :~ Θκ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην. καὶ οὐκ ἔτυχε κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς, ἐπιτύχω. κόρη ἀντιλήψεως :~

Ὁ εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ᾠδ. δ΄. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς. ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, γαλακτίων μακάριε. ὅθεν σου τὴν ἁγίαν. καὶ φωσφόρον ἡμέραν. πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες. ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς χν̄. πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν, Θκ. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, θν̄ ἡ κυήσασα. σὺν ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε. ἄφεσιν τῶν πταισμάτων. καὶ διόρθωσιν βίου. δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθω. ὑμνοῦσί σε καταξίως, μόνη πανύμνητε :~

Σταυροθκ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος, μήτηρ σου. λόγε θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο υἱέ μου, θαῦμα. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτω. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδ. δ΄. Χς μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε. στειρώσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα. καὶ καρποφόρον δεικνύντα. παραινέσεσι τὴν σύζυγον :~

Χν̄ ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας. κατεφρόνησας πλούτου, δόξης ψυχῆς. καὶ τιμῆς ἠλόγησας. φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, γαλακτίων ἀλλαξάμενος :~

Χῡ τοῖς ἴχνεσι κατηκολούθησας. ἀκλινῶς γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, ἐπιστήμῃ ἔνδοξε. διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ καὶ στεφάνων κατηξίωσαι :~ Θκ.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος. παναγία παρθένε τὸ καθαρὸν, θῡ οἰκητήριον. κάθαρόν ῥύπου με παντὸς, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου :~

ᾠδ. ε΄. Τῷ θείω φέγγει σου ἀγαθέ.

Τῷ θείω φέγγει καταυγασθεὶς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς γαλακτίων σοφέ. ἔπεισας ἀμείβειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον. ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ χῡ :~

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν, πολυθείας ἐσβέσατε. ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες. ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς τε σώματος.

Νόμω πειθόμενοι τοῦ θῡ, ἄραντες σταυρὸν ἐπ' ὤμων, εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον. καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε. ἀσκήσεως μονίμως, ἄθλοις ἐκλάμψαντες. Θκ.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινὸν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς. κἀμὲ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου. καὶ ἴασαι νοσοῦντα κόρη θεόνυμφε.

ᾠδ. ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ

Σήμερον τῶν μύρων ἱερὰ μητρόπολις, ἑορτάζει πόλιν ἅπασαν. πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα. τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ πανεύφημοι. ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε:~

Ἠνοίγη ὑμῖν οὐρανός. καὶ ἄγγελοι τῇ ἀνόδῳ ἀπεκρότησαν. τάξεις ἁγίων καὶ δικαίων, ηὐφράνθησαν ἐσκίρτησαν μαρτύρων. μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν ἅγιοι:~ Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ πανάμωμε. ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον. λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου. καὶ σκότους με ἐξάρπασον δέομαι. καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον. ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον:~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι πάτερ, νοΐ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις. ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες. διὸ καὶ δόξης ἔτυχες. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, μὴ διαλίπῃς παμμάκαρ.

Ἕτερον. τοῦ ἁγίου. Ὅμοιον.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης τούτου νίκανδρε. ὑφ' οὗ τῆς πόλεως μύρων, ἐχειρίσθης ὥσπερ, ἀρχιερεὺς θεόληπτος. ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις:~ Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι. καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ. εἰκόνι σου πανάμωμε. ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι. καὶ τῶν σωμάτων δέσποινα. ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ θεοτόκον κυρίως:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε'. τῶν ἁγίων μαρτύρων, γαλακτίωνος καὶ ἐπιστήμης. Στιχηρά, ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως. διὰ βασάνων πολλῶν, γαλακτίων καὶ θλίψεων. εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος. δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον. ἐθελουσίῳ ὁρμῇ πανόλβιε. ὢ τῆς ἑδραίας σου. καὶ βεβαίας πίστεως. δι' ἧς θεοῦ. ἔτυχες θεούμενος. νῦν τελεώτερον:~

Ἐπιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον. τῆς αὐτοῦ λαμπρότητι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα θεομακάριστε. καὶ καθελοῦσα στερραῖς ἐν στάσεσι. τὸν πολυμήχανον. καὶ ἀρχαῖον δράκοντα. μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα. μάρτυς πολύαθλε:~

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, ἀνατολῆς μονῆς τῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι. καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν. ὑπερβαλούσαις ἄθλων λαμπρότησι. καὶ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. ὢ τῶν ὑπερφώτων, ἑορτὴν γεραίροντες. τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα. Χριστὸν δοξάσωμεν:~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα. καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκκαρδίας πηγάζουσα. τῇ παρθένῳ βόησον. καὶ μητρὶ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἁγνή. τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις. καὶ ἡ χαρά. ἡ διαιωνίζουσα. καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. καὶ ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν. ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον. ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. ἔκλαιε λέγουσα. οἴμοι τέκνον φίλτατον. πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος. σταυρῷ προσήλωσεν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων εἷς.

ᾠδή, α'. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ. τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθλητάς, ἐν ᾠδαῖς

εὐλογητὸς εἶ :~

ᾠδ. η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, ταῖς ἀρεταῖς κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα ἰωαννίκιε. τὸν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων. τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῒ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι. ὡμίλεις κυρίῳ παντοκράτορι. ὑφ᾽ οὗ τὰ ἀπόρρητα, ὥσπερ μυούμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν. ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης. ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι. ἐν νόσοις ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι. τούτων με ἀπάλλαξον, πάτερ ἱκετεύω σε, ὡς ἐκ θεοῦ δεξάμενος ἰωαννίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη. τὰς ἀλγηδόνας, πιστῶς ἐπικουφίζειν. ⸻.

Σὺ πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις. πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. τριάδα ἀμέριστον. ἄκτιστον θεότητα. ὑμνολογοῦντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει. μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία :~ θεοτ.

Ὡράθης ἀγγέλων ὑπερτέρα. θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε, δέσποινα παναμώμε. τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με. νόος ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει. ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν :~

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐσχημάτισας. οὐδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι. τῷ δὲ οἰκείῳ νίκανδρε. εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναὸν καὶ μέλπων. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν κύριον. πρεσβυτέρων ἐρμαῖος ὁ ἔνδοξος. καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι. μαρτυρικῶς κραυγάζει. πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια. ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε. καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε, εὐωδίας κυρίῳ ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~ θεοτ.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον. ἡ εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος τὸν λυτρωτὴν καὶ κύριον, ᾧ βοῶμεν παρθένε. πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.
„ πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν κύριον :~

ᾠδ. θ. Ἅπας γηγενής.

Ἰσχύσας θεοῦ, τὸν νοῦν σου κρατύνοντος. κατακρατῆσαι παθῶν. ἄγγελος ἐν σώματι, ἐνταῦθα πάτερ σὺ ἐσχημάτισας, καὶ σὺν ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς ὁσίους κατοικεῖς. τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος. καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος :~

Ὡς πρὶν ὅσιον, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια, ᾤκησας. ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγριοι θῆρες καὶ θυποτάξαντι. πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα ἰωαννίκιε. καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν :~

Σοῦ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον λείψανον, ἐν τάφῳ κείμενον, θεραπεύει τὰ νοσήματα καὶ φλέγει σύρφη δαιμόνων πάντοτε. σοφὲ ἰωαννίκιε τῇ θείᾳ χάριτι. ἀναβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα. τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν :~

Ἤδη τῷ χριστῷ, ἐγγίζων φανώτερον, καὶ καθαρώτερον. μέμνησο τῶν πίστει σε, μνημονευόντων ἰωαννίκιε. ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτούμενος. νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν. καὶ θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν. θεοτ.

Φώτισον ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τὸ ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μὴ δὲ βυθὸς καλυψάτω με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ᾽ αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον. πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος :~

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχυρῶς σοφὲ καρτερικῶς, τεινόμενος. καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόσον οὐράνιον ἐδέξω. χειρὶ ἀγγελικῇ μάρτυς νίκανδρε. τοὺς φλέγοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας. ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν :~

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν, γυμνούμενοι. καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σώοι δεικνύμενοι. πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι, πυρὶ θείῳ συντηρούμενοι :~

Σήμε-

ταῦτα εἰσὶ τὰ ῥήματα ἃ πάλαι ὁ ἡσαΐας διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. ὅτι εἶδον τὸν θν. καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. διὰ τε οὖν τοῦτον λιθάσωμεν. τούτων ἀκούσαντες βαροὺχ καὶ ἀβιμέλεχ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον ἱερεμίου. καὶ πλέον, ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῶν μυστηρίων ὧν εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁ προφήτης ἀναληφθείς. ὁ δὲ γνοὺς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, λέγει, σιωπᾶτε, ὑμεῖς με ἀποκτείνωσιν ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα διηγήσωμαι ὑμῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐνέγκατέ μοι λίθον μειζότερον. καὶ ἤνεγκαν αὐτῷ. καὶ λέγει ὁ προφήτης. κε ποίησον τὸν λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ ἕως ἂν ἀναγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μου ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα. τότε διὰ προστάγματος θῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος τὴν ὁμοιότητα τοῦ προφήτου, ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐλιθάζετο. καὶ μετὰ τὸ ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε, καὶ σὺν αὐτῷ βαροὺχ μέσον τοῦ λαοῦ. καὶ προστάξει θῦ ἀναλαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε λέγων. ὦ μωροὶ ἰηλ. διατί με λιθάζετε νομίζοντες ὅτι ἐγὼ ἱερεμίας, ἐκεῖνος μέσον ὑμῶν ἑστῶτος. τότε ὡς ἐκμέθης ἀνανήψαντες, τὸν ἅγιον εἶδον. καὶ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτόν. καὶ παρὰ τῶν συναιχμαλώτων αὐτοῦ ἐλιθάσθη. παρ᾽ ὧν ὤφειλεν εὐεργετηθῆναι. καὶ οὐκ ἀντεῖπεν οὐδὲ ὠργίσθη. ἀλλ᾽ οὕτως ἐδέχετο τὰς καταφορὰς τῶν λίθων, ὡς δι᾽ αὐτῶν εἰς οὐρανὸν ἀνερχόμενος. ἐλθόντες δὲ βαροὺχ καὶ ἀβιμέλεχ, ἔθαψαν αὐτόν. καὶ τὸν λίθον λαβόντες, ἔθηκαν ἐν τῷ μνήματι. γράψαντες ἐν αὐτῷ. οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ βοηθὸς ἱερεμίου. τὰ δὲ ἱερὰ σκεύη ἐναπέθετο κατὰ τὴν θῦ πρόσταξιν ἐν πέτρᾳ ἱερεμίας. σφραγίσας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ τοῦ θῦ ὄνομα. καὶ ὡς γλυφὴ σιδήρου ὁ τύπος ἐγένετο. νεφέλης σκιαζούσης τὴν πέτραν. διὰ τὸ δυσδιάγνωστον εἶναι. ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου τὸ πρότερον ἡ κιβωτὸς κατεσκεύαστο μετὰ τῶν ἄλλων δέ. καὶ τοῦτο εἴρηκεν ἱερεμίας. εἰς οὐρανοὺς κς ἀπὸ σιὼν ἀνελήλυθεν. ἀλλὰ πάλιν ἐλεύσεται ταύτην ἐπισκεψόμενος. τῆς δὲ παρουσίας χυ ἔσται τὸ σημεῖον, ὅταν τὰ ἔθνη πάντα προσκυνήσουσι ξύλον. δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θν ἡμῶν. ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾨδ. ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τὴν καρδίαν τῆς τριάδος οἰκητήριον ἀπεργασάμενος, φρεῖς ἐδομήσω ναούς. ἐν οἷς θεία χάριτι ἰωαννίκιε, μύρα βλύζουσιν. εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγία θείου πνεύματος ἐλλαμπομένη ἀεί. ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοι, ἰωαννίκιε, τὰ βουλεύματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος. ταῖς ἱκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον. καὶ μέλπειν ποίησον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κς καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θε.

Ἀμαλλοίωτον τεκοῦσα μόνη κν, θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ. ἁγνὴ ἀλλοίωσαί μου τὸν νοῦν ἱκέτιδι. πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Τὴν ἱερατικὴν στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ. βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν νίκανδρε. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱεροσομιλοῦντες πυρί, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ. τῷ πρὸς τὸν κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι. ὁ τῶν πρώην πρς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετεστρέψατε, εἰς δρόσον πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες, χε εὐλογητὸς εἶ.

Θε.

Σωματωθέντα λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκτεις. ἁγνὴ παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρουμένον. ὁ τῶν πατέρων θεὸς

καὶ προσδεξάμενοι, ἔδησαν τὴν ἐπιστολὴν καὶ δέκα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσαντες αὐτὸν καὶ ἐπιδεξάμενοι, ἀπέστειλαν παραγγείλαντες πάλιν ὑποστρέψαι πρὸς αὐτούς. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν Βαβυλῶνι, ἐκαθέσθη ἔξω τῆς πόλεως ἐν στύλῳ. κατ᾽ οἰκονομίαν δὲ θεοῦ ἐξήρχετο τῆς πόλεως ἱερεμίας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, νεκρὸν ἐκκομίζοντες. καὶ θρηνοῦντες, καὶ μέλλοντες θάψαι αὐτόν, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβεν ἱερεμίας παρὰ τοῦ ναβουχοδονόσωρ ἐνδόσιμον θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας ἰουδαίοις. καὶ κράξας ὁ ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε. σοὶ λέγω ἱερεμία. δέξαι τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ καὶ τοῦ ἀβιμέλεχ. καὶ ἀκούσαντος αὐτοῦ πᾶς ὁ λαὸς ἱερουσαλήμ. ἀκούσας δε ἱερεμίας ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ καθίσας ὁ ἀετὸς εὐθὺς εἰς τὸν νεκρόν, ἀνέστη. τοῦτο πάντες θεασάμενοι ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐστάλη ἡ ἐπιστολή. δοξασάντων δὲ τὸν θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι. λύσας τὴν ἐπιστολὴν ἱερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάντων. καὶ ἀκούσαντες τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἐπανάκλησιν ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. γράψας δὲ καὶ ὁ ἱερεμίας πάσας τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς διαλαμβανούσας, δήσας ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ ἀετοῦ καὶ εὐλογήσας, ἀπέστειλεν αὐτόν. ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν τῷ Βαροὺχ καὶ τῷ ἀβιμέλεχ. καὶ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν. καὶ εὐχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν θεόν. ὅτι οὐκ ἐπειράθησαν τῶν τοιούτων θλίψεων. δοὺς δὲ τὰ σῦκα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱερεμίας, ἰάσατο ἅπαντας ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν. καὶ καταλαβούσης τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, εἶπεν ὁ θεὸς τῷ ἱερεμίᾳ. λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς καὶ ἔξελθε τῆς Βαβυλῶνος, καὶ δεῦτε ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. κἀκεῖ διαχωρίσεις τοὺς ἄρχοντας τῶν Βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας τοῦ σοῦ ἔθνους. καὶ γυναῖκας τῶν Βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ. τοὺς δὲ μὴ ἀκούσαντάς σου χωρισθῆναι, τ ὁ, δαίμων μετὰ σοῦ μὴ πράσης. καὶ ἐποίησεν ἱερεμίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν αὐτοὺς ἐν τῷ ἰορδάνῃ, οἱ πλείονες τῶν συμμιγέντων, οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ ἱερεμίου. ἀλλ᾽ εἶπον συμφέρει ἡμῖν εἰς Βαβυλῶν ὑποστρέψαι, ἢ καταλεῖψαι τὰς γυναῖκας ἡμῶν. ὑποστρέψαντες εἰς Βαβυλῶνα, οὐ προσεδέχθησαν παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, λεγόντων. ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς καὶ κρυφίως ἐξήλθατε, ὅρκοις ἑαυτοὺς κατησφαλισάμεθα μὴ δέξασθαι ὑμᾶς. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὰ τέκνα ὑμῶν. μὴ δεχθέντες δὲ οὗτοι οἱ σύμμικτοι. μήτε παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, μήτε παρὰ τοῦ ἱερεμίου, ἀπελθόντες εἰς ἔρημον τόπον τῆς ἱερουσαλὴμ μακρόθεν, ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν. σαμάρειαν ταύτην ἐπονομάσαντες. ἱερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰσελθὼν εἰς ἱερουσαλήμ, ἔχαιρον ἀναφέροντες τὰς θυσίας αὐτῶν ἡμέρας ἐννέα. καὶ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἀνήνεγκεν ἱερεμίας τὴν θυσίαν πρὸς τὸν θεόν. καὶ ηὔξατο ἕως οὗ ἀνελήφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καταλιποῦσα τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. τότε ὁ Βαροὺχ καὶ ὁ ἀβιμέλεχ ἤρξαντο θρηνεῖν τὸν ἱερεμίαν. ἀκούσας δε πᾶς ὁ λαός, ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδόντες τὸν ἱερεμίαν κείμενον χαμαὶ τεθνηκότα, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ θέντες χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἔκλαιον ἅπαντες πικρῶς. καὶ μετὰ ταῦτα ἡτοίμασαν τοῦ κηδεῦσαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα. μὴ κηδεύσατε αὐτὸν ἔτι ζῶντα. καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, παρέμενον αὐτῷ προσέχοντες ἐφ᾽ ἡμέραις τρισί. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. μιᾷ φωνῇ δοξάσατε πάντες τὸν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς Ἰησοῦν χριστόν. τὸ φῶς πάντων τῶν αἰώνων. τὸν ἄσβεστον λύχνον. τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν. γίνεται γὰρ μετὰ τοὺς καιροὺς τούτους, ἄλλα ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτά. καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίζεσθαι τὸν χριστὸν αὐτοῖς αἰνιγματωδῶς καθὼς εἶδε καὶ ἤκουσεν ἀναληφθείσης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. ἀνέκραζεν ὁ λαὸς ἅπας.

ταῦ

σας. οὐδένα εὗρε τῶν φίλων ἢ συγγενῶν. καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος· μεγάλη μοι ἔκστασις γέγονε. καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. καὶ θεὶς τὸν κόφινον λέγει. ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ἀπ' ἐμοῦ. καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ. καὶ λέγει αὐτῷ· σοὶ λέγω πρεσβῦτα. ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη. ὁ δὲ εἶπε. ἱερουσαλὴμ τέκνον. καὶ λέγει ἀβιμέλεχ. ποῦ ἐστιν ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βαροὺχ ὁ ἀναγνώστης. καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως, ὅτι οὐχ εὗρον αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης. οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ ἱερεμίου ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσούτους χρόνους; ἱερεμίας ἐν βαβυλῶνι μετὰ τοῦ λαοῦ χρόνους ἑβδομήκοντα. ἔστιν ἤδη αἰχμάλωτοι γεγόνασιν, ὑπὸ ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως. καὶ πῶς σὺ νέος ὤν, καὶ μήπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἐθεάσω. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἀβιμέλεχ, λέγει. εἰ μὴ ἦς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἄν σου, καὶ ἔλεγον ὅτι μαίνῃ. λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεν εἰς βαβυλῶνα. εἰ οἱ καταράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, οὔπω εἶχον ἀπελθεῖν εἰς βαβυλῶνα. πόση γὰρ ὥρα ἐστὶν ἀφ' οὗ με ἀπέλυσεν ὁ πατήρ μου ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα ἵνα δῶμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ. καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον ἀπὸ τοῦ καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομίζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα καθὼς συνελέγησαν. καὶ σὺ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς καὶ αὐτὸς μὴ διαψευδόμενόν με, λάβε τὰ σῦκα καὶ ἴδε. καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεν. ὦ τέκνον. δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐπήνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἔκστασιν ταύτην. ἰδοὺ χρόνους ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς βαβυλῶνα μετὰ ἱερεμίου ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾐχμαλωτίσθη. καὶ ἵνα μάθῃς τέκνον ὅτι ἀληθῆ εἰσὶν ἃ πρὸς σὲ λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε ὅτι οὔπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων. ἴδε καὶ τὰ σῦκα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι. καὶ γνῶθι καὶ αὐτὸς καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. τότε ἀβιμέλεχ, ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήψας. καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. καὶ λέγει τῷ γηραιῷ ποῖος μὴν οὗτος. καὶ εἶπεν αὐτῷ. δωδέκατος. καὶ δοὺς τῷ γηραιῷ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν. καὶ προσηύξατο ἀβιμέλεχ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐλθὼν καὶ κρατήσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός, διέσωσεν αὐτὸν ἐν τῷ μνημείῳ ἐν ᾧ ἦν ὁ βαροὺχ καθήμενος. καὶ ἰδόντες ἀλλήλους ἔκλαυσαν σφόδρα. εἶθ' οὕτως προσηύξαντο πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἠγαλλιάσαντο. δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες αὐτόν. καὶ ἰδὼν τὰ σῦκα ὁ βαροὺχ παρὰ καιρόν, πρὸ ἑβδομήκοντα χρόνων κοπέντα, ἔτι γάλακτος ἀποστάζοντα, μεγάλως ηὐχαρίστησε. καὶ ἐκπλαγεὶς προσευξώμεθα εἶπεν. ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖν κύριος πῶς ἄρα δῶμεν εἴδησιν τῷ ἱερεμίᾳ περὶ τῆς γενομένης σοι σκέπης, καὶ τῆς μνᾶς παραδόξου ἐγρηγόρσεως. καὶ ποιησάντων, ἤκουσαν ἀγγέλου ἀποσταλέντος αὐτοῖς. γράψατε τῷ ἱερεμίᾳ ἐπιστολήν. τί δεῖ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν ποιῆσαι καθὼς λέγω ὑμῖν. καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πάντα ὡς ὤφειλον γράψαι, προσέθετο καὶ τοῦτο. ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι. καὶ ὁ θεὸς ἐξάγει ὑμᾶς ἐκ βαβυλῶνος εἰς ἱερουσαλήμ. αὔριον δὲ πρωῒ ἐρχομένου ἀετοῦ πρὸς ὑμᾶς, δήσατε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην καὶ ὀλίγα σῦκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ἵνα πρὸς ἱερεμίαν ἀποκομίσηται ταῦτα ἐν βαβυλῶνι. καὶ ταῦτα εἰπών, ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν. εὐθέως οὖν λαβὼν χάρτην ὁ βαροὺχ ἔγραψεν ἃ ἤκουσε παρὰ τοῦ ἀγγέλου. καὶ ἐλθὼν πρωῒ ὁ ἀετὸς ἔκραξε. καὶ ἐλθὼν ὁ βαροὺχ σὺν τῷ ἀβιμέλεχ, εὐλόγησαν τὸν θεόν.

χη τῆς πόλεως. ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως. καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν καὶ εἶπον. νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ὁ θεός. καὶ παρεκάλεσαν τοὺς ἀγγέλους λέγοντες. παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν πόλιν ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ θεῷ. τότε ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων δέομαί σου κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπε κύριος, λάλει. καὶ εἶπεν ἱερεμίας. ἰδοὺ κύριε ἐγνώκαμεν ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς βαβυλῶνα, τί ποιήσωμεν τὰ ἅγιά σου σκεύη. καὶ εἶπεν ὁ θεός. παράδος αὐτὰ τῇ γῇ λέγων, ἄκουε ἡ γῆ τῆς φωνῆς τοῦ κτίσαντός σε ἐπὶ τῶν ὑδάτων. τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου. φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας. ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἠγαπημένου. καὶ ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων. παρακαλῶ σε κύριε τί ποιήσω ἀβιμέλεχ τῷ αἰθίοπι, ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου. ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου οὗ ἐνέβαλόν με. καὶ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῇ ὅτι μικρόψυχός ἐστι. καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἱερεμίαν. ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ ἀγρίππα. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. σὺ δὲ ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν βαβυλῶνα καὶ μεῖνον σὺν αὐτοῖς εὐαγγελιζόμενος ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτούς. τὸν δὲ βαρούχ, κατάλειψον ὧδε. τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν ναόν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος. πρωΐας δὲ λέγει τῷ ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεμίας. λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, καὶ ἔνεγκε σύκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ

λαοῦ αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν. καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν ἱερουσαλήμ. ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας ἄγγελος λέγων. εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν. πᾶσα ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων. ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. τότε ἱερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως. ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε. λάβε αὐτὰς καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας ἐν ᾗ ἐξετάσει σε κύριος περὶ αὐτῶν, διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. καὶ ὁ μὲν ἱερεμίας ἐπορεύετο μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς αἰχμαλωσίαν ἐν βαβυλῶνι. ὁ δὲ βαρούχ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως ἔμεινε καθεζόμενος ἐν μνημείῳ. καὶ ὁ ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σύκα ἐν τῷ καύματι. καταλαβὼν δένδρον. ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν θεοῦ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ ἱερεμίᾳ. ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἡδέως ὕπνωσα εἴρηκεν. ὀλίγον δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐστὶ βεβαρημένη ἡ κεφαλή μου ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. ἀνακαλύψας δὲ τὰ σύκα. εὗρε στάζοντα γάλα ὡς πρὸς μικροῦ συλλέξας αὐτά. καὶ εἶπεν. ἤθελον κοιμηθῆναι ἄλλο ὀλίγον. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπέστειλεν ἱερεμίας, ἐὰν τοῦτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω καὶ ἀνιαθήσεται. μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος καὶ καύσων καθ᾽ ἡμέραν; ἀπέλθω μᾶλλον ὡς συντόμως κἀκεῖ κοιμῶμαι. καὶ λαβὼν τὰ σύκα, ἦλθεν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύριος. ἔκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον. οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη. πεπλάνημαι μὴ κορεσθεὶς ὕπνου. καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως καταμονήσας τὰ σημεῖα λέγει. αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας,

φα, γέγραφα. καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν τὸ φρούριον τοῦτον δέχεται. οἱ δὲ διαβολεῖς, κατ᾽ αὐτοῦ πάλιν ὤχλουν τῷ βασιλεῖ λέγοντες· ἵνα τί οὗτος καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην. ἀλλὰ μᾶλλον ταράσσων. κρεῖσσον ἐστὶν ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. καὶ ὁ βασιλεύς. ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. τότε ἔρριψαν ἐν τῷ λάκκῳ μελχίου τὸν ἱερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. τοῦτο γνοὺς ἀβιμέλεχ. εἶπε τῷ βασιλεῖ. διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν. οὐχ ἑκὼν ἐποίησα. ἀλλ᾽ ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυρούς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ σπουδῇ ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργίᾳ θεοῦ ἀσινῆ τὸν προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. πρὸς ὃν ὁ βασιλεύς. ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη. μὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. καὶ ὁ προφήτης. διὰ τί ἀπειθεῖ τὴν ἀλήθειαν βασιλεῦ. ψευδοῦς ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων, ζῇ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου οὐκ ἀποκτενῶ σε ἔτι δ᾽ ἂν εἴπῃς μοι. οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἔκδοτόν σε ποιήσω. τότε ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ. ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται. εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος στῇς, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παρανάλωμα. λῆρον δὲ τὰ τοῦ προφήτου σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. περισχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ὃν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ χαλδαῖοι. καὶ ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ. καὶ σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν. καὶ δεδεμένον εἰς βαβυλῶνα κατήγαγον. καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον. καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. ὁ δὲ ναβουζαρδὰς τοῦ βασιλέως ἀρχιμάγειρος, τὴν ἱερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε. καὶ τὸν οἶκον κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε κατὰ τὴν ἱερεμίου φωνήν. πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς βαβυλῶνα κατήγαγον. μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνήκετο εἰς ἱερουσαλὴμ ἡ αἰχμαλωσία. καὶ καθὼς πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ κυρίου πρὸς ἱερεμίαν καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἐλάλησε κύριος πρὸς ἱερεμίαν λέγων. ἱερεμία. ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ βαρούχ. ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στῦλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. καὶ ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων παρακαλῶ σε κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπε κύριος. λάλει. καὶ εἶπεν ἱερεμίας, κύριε παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας χαλδαίων ἵνα καυχήσωνται οὗτοι ὅτι ἐνίσχυσαν κατ᾽ αὐτῆς; κύριέ μου εἰ θέλημα σόν ἐστι, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω καὶ μὴ ὑπὸ τῶν χαλδαίων. καὶ εἶπεν ὁ θεός. σὺ ἀναστὰς ἔξελθε. αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. ἄπελθε πρὸς βαρούχ καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ. καὶ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτός, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε. ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. καὶ ἀπελθὼν, ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ βαρούχ. καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τεί-

φεῖς. ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστὰς ἔχαιρε. τὰ τῆς χειροτονίας ὢν οὐδέποτε ὑποκριθεὶς, ὑφ' ἑτέρου μιμούμενος. τὸν ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένους, βαπτίζεται. καταπαιζόντων δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. οὗ γενομένου καὶ στολὴν λαμπρὰν ἀποδύς, αὐτὸς μετὰ τέλειον χειροτονισμὸν ὑπεδέξατο. ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἳ καὶ κατ' ἀνατολὰς προσεύχεσθαι τοῦτον ἐδίδαξαν. καὶ τῷ μετώπῳ καὶ παντὶ τῷ σώματι τὸν σταυρὸν διαγράφειν. ὅθεν καὶ πολλοὶ προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει οἳ καὶ διὰ νεφέλης ἐβαπτίσθησαν. καὶ ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. εἶτα τοῦ κόμητος τὸν ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γεγονότα, ἔκτιμος γοητείας καὶ οὐκ ἀληθείας. διενεχθέντων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραστῆναι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ αὐτοὺς τοιοῦτόν τι τερατουργῆσαι. τῶν δὲ προσαγαγόντων ταῦρον, ἐφ' ᾧ θανατῶσαι τοῦτον καὶ πάλιν ζωῶσαι, καὶ διὰ μὲν τῆς ἐπῳδῆς θανατωσάντων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτὸν ἀνεζώωσε. καὶ μόνῃ προστάξει, τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν κατήνεγκεν. ὅθεν παρὰ τοῦ κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφήτου Ἱερεμίου, περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. καὶ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης καὶ περὶ τῆς ἐκστάσεως Ἀβιμέλεχ.

Ἱερεμίας ὁ περισσὸς μέγας προφήτης ἐξ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν. ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς θείας σαρκώσεως. ἐν οἷς τὸ κραταιὸν τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. τοῦτον ποτὲ Πασχὼρ, ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ τοῦ οἴκου κυρίου ἡγούμενος τύψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλὴμ πενθοῦντα τὴν ἅλωσιν. ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῷ καταράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῷ Πασχὼρ ἀπεφθέγξατο. τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μέτοικον σε διαγορεύει. καὶ ἐν τῷ ταύτῳ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σου. διότι ἐπικατάρατος ὁ τὸ ἔργον κυρίου ἀμελῶν. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως Ἰωακεὶμ, ἐθρήνει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας. οἱ δὲ ψευδοπροφῆται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἔπειθον. ὁ δὲ υἱὸς Σαφὰν Ἀχικὰμ, τῷ Ἱερεμίᾳ συνὼν, τὸν φόνον διεκώλυε. τότε κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη. ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς ἤτοι κλοιοὺς ξυλίνους, περὶ τὸν τράχηλόν σου. καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα Μωάβ. καὶ Ἰδουμαίας Ἀμμών. καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος. ἅτινα καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. ἀναστὰς δὲ Ἀνανίας ὁ υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος Ἱερεμίου ἐπὶ ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε λέγων. οὕτως πρός με κύριος εἶπε. συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας. δολιάσου τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τάδε τῆς ἀληθείας διασαφούσης. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροὺς ποιήσω λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω. σὺ δὲ τάχιον ἀναμία τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει. ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν οὗτος τοῖς τεθνεῶσιν ἀπαίρει. τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίου πενθοῦντος τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἱρκτῇ ἐναποτίθεται. ἤδη τῶν Χαλδαίων ταύτῃ προσεγγισάντων. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ προφήτης καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμίν. χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης. κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν Χαλδαίων πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπτεται. καὶ ἐν εἱρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατελέσας. ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς. καὶ φησίν. ὡς εἰπὲ πονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπὲ καὶ ὁ προφήτης. οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοί. καὶ ἀγέγραφα,

Ἠ στράψεν ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ θεόληπτος βίος τῶν σῶν κατορθωμάτων παμμάκαρ. καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν παθημάτων. καὶ φῶς ἄϋλον, κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις τῶν πιστῶν μοναζόντων κλέος.
Χαίροις φωστὴρ διαυγὴς τοῦ κόσμου.
Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις.
Χαίροις ἄρρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις ὅτι τὸν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν.
Χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τοῖς φθαρτοῖς.
Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας.
Χαίροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργὸς θαυμασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.
Χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
Χαίροις πασῶν ἑτοιμότατος ῥύστης.
Χαίροις παντὸς καταφύγιον κόσμου.
Χαίροις πάτερ Ἰωαννίκιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δʹ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,
Αὐτῷ λόγῳ γνοὺς τοῦ θεοῦ πήξας λόγος.
Σ Ἠμᾶσαι δ' ἀγε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χθόνα σῶν.
Ο Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται, τῷ εἰκοστῷ τεταρτῳ ἔτει τῆς τοῦ κοπρωνύμου Λέοντος
ς τυραννίδος. χώρας μὲν φὺς τῶν Βιθυνῶν. πατρὸς δὲ μυριστέφου καὶ μητρὸς ἀναστασίας. οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας, καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύλους περισώσας ἐπὶ ὄψεσι τοῦ βασιλέως. ἀποσάμενος τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμήν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος, ἐν ᾧ θείας φωνῆς αὐτήκοος γεγονὼς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. ἐν οἷς δύο περιτυχὼν μοναχοῖς, οὐχ ὁραθεῖσι παρά τινος πώποτε. τέχνῃ μάτε περιβεβλημένοις. καὶ βοτάνας ἀγρίας τρεφομένοις. περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἤκουσε. καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῶν ἐλαβεν δύο σχῆμα χαίρων. ἐκεῖθεν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τοῦ Τριχαλίκου ὄρος καταλαμβάνει, εἶτα, τὴν τῶν Αὐγάρων μονήν. εἶτα τὰ κουνδουρείας τὰ ὄρη. καὶ μαθὼν τριάκοντα ψαλμούς. ἔψαλλε μετά τινος τροπαρίου οὕτω συντεθειμένου. ἡ ἐλπίς μου ὁ θεός. καταφυγή μου ὁ Χριστός. σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. οὗτος ὁ μακάριος. πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος καὶ μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα. καὶ περὶ τῶν μελλόντων προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου μονὴν ἐλθών. καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ἐνενήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων. καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων, παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου. στίχοι.

Χ ὑπὸ θουῦντας ζῶντα μάρτυρας δύο.
Κ Αἱ ζῶντας ἐν θάπτουσι νεκρὼς τῷ τάφῳ.
Ο Οὗτοι οἱ ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς
ς πόλεως ἡγεμόνι Λιβανίῳ διεβλήθησαν. ὁ δὲ τοῖς ἁμιλλητηρίοις αὐτοῦ προσδήσας ἵπποις τούτους, ἐλαύνων ἐτιμωρεῖ. ἑλκυσθέντες οὖν οἱ ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας ἀποξέεσθαι. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἀπορριφῆναι. καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες ἐκέλευσεν ὁ ματαῖος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχνων, ἥλους ἐμπαγῆναι. καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. καὶ οὕτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ ἀνυποίστῳ βίᾳ, τῷ θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πορφυρίου. στίχοι.

Ὁ Πορφύριος ἐστόλισται ἐξ ὕψους.
ς Λαμπρὰν στολισθεὶς πορφύραν τῶν αἱμάτων.
Ο Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ. ἐκ τῆς Ἐφεσίων πόλεως ὁρμώμενος. καὶ
ς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ θεάτροις ἐκτραφείς.

περικείμενοι. τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης; πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε. καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης, συνεδήσατε. τοῦ δεθέντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι :~

Σὺν ἀγγέλοις τὸν δεσπότην, κεκλεισμένοι ἐδόξαζον. οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ παμμάκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι. ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας, οὐκ ἐφροντίσαν. δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρηματίσαντες :~ Θε.

Ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ. φοβερῶς ὁ καθήμενος μητρικαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται. τὴν συμπτωθεῖσαν εἰκόνα, ἀνουρθούμενος καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς πρὸς ᾄδαν χαριζόμενος :~

ᾨδὴ ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδόν. θείαις ἀναβάσεσι καρδίας. καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος. καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς. πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος :~

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας ὅσιε. χάρισσοι ἐδόθη προφητείας. ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα. βλέπειν σε τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς. ὦ ἰωαννίκιε τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι. ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων. παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον. καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον. τὸν ἀγαθοδότην καὶ θεόν. ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων :~ Θε.

Νόσους μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς παράμωμε. ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου. τῆς ῥαθυμίας σκότος ἀπέλασον. ὅπως ἐναίμε σε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον. θεοῦ παμύμνητε. Ἄλλος. Τὸν φωτισμὸν σου κε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαούς. λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας. τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτεία σου νίκανδρε :~

Φωστικαῖς τοῦ πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς. βασάνων σκότος διήλθομεν ἀβλαβῶς. λύοντες ἀχλὴν τῆς ἀθείας. οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως, ὁ Τίτος γεγονώς. σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμόν. ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα νίκανδρε :~ Θε.

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ κύριον, κυήσασα σαρκί. παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνή. θεία κιβωτὲ καὶ σεπτὴ λυχνία. τὴν ψυχήν μου καταύγασον :~ ᾨδὴ ς. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαραίνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον. καρποὺς τὰ θαύματα. καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως φέρων ἰωαννίκιε :~

Ἰάσατό σε ὁ κύριος, ὁράσει ἀγαθίου τοῦ μάρτυρος. ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα παμόλβιε. διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα:

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας. τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος. ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι. τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου :~ Θε.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια. βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι. καὶ χεῖρα ὄρεξον. καὶ προς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας κόρη θεοχαρίτωτε :~ Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ηλούμενοι, ταῖς πορόναις τὸ σῶμα οἱ μάρτυρες. παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ σωτῆρος ἐδείκνυντο. τοῦ προσηλωθέντος, ἐν σταυρῷ καὶ φθορᾶς κόσμον σώσαντος :~

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε μάρτυρες. κυβερνήσει, τοῦ ἁγίου παμμάκαρες μοι πνεύματος. καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι :~

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν. μιαιφόνων. ἱεράρχα ἀοίδιμε νίκανδρε. καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω θεῷ παριστάμενος :~ Θε.

Ἠφάνισας, τῆς προμήτορος κόρη τὸ ὄνειδος: εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα. καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴν μετενήνοχας :~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων ἐν κόσμῳ. καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαυγάζων. ἰατρὸς δὲ ἀρρωστοῦντος τῶν νοσούντων. ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφὼς τὴν τῶν ἰάσεων. τοῖς αἰτοῦσι σε παρέχου πᾶσαν ἴασιν. ἵνα κράζωμεν. χαίροις πάτερ ἰωαννίκιε :~ Ὁ οἶκος

Ἡ στρα-

με :~ Ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις. ὀψώνιον πολυτελὲς τῷ ἐκ παρθένου, νίκανδρε ἐκλάμψαντι. τούτους προσαγόμενος :~

Κλῆμα εὐφορώτατον. τί του φυτεία ἐγένου, τῶν κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρων λογικούς. γλεῦκος ἡμῖν πηγάζον σεῖον, νίκανδρε μακάριε :~

Σὺ τῷ ὡραίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδίας, τῷ τοῦ σταυροῦ ἀρότρῳ, κατανεώσατε σοφοί. καὶ καρποφόρους, νίκανδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίζεσθε :~ Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ ὅμοιος. τὸν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεύσει κόρη. νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, λόγον ἀγνὴ συνέλαβες τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον :~ Ὁ εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ βοήσωμεν. ἅγιος εἶ κύριε.

Κάθ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν παθῶν τὴν ἀχλύος ἐκκαθαρθεὶς, τῶν Χριστοῦ προσταγμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ἐν ἀσκήσει διέλαμψας. καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ πνεύματι ἔζησας. τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας, πατήσας μακάριε. ὅθεν καὶ τῶν ἄνω, ἀσωμάτων ἀγγέλων. συμμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, ἰωαννίκιε ὅσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ.

Ἕτερον. ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

[illegible]ομου τὴν πηότητα, προθύμως ἔλιπες. καὶ τῷ δεσπότῃ σου κατηκολούθησας. ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς ἰωαννίκιε. ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας. δρόσῳ τῇ τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου παμόλβιε. διὸ σὺν ἀγγέλοις χορεύεις νῦν. τούτων τὸν βίον μιμησάμενος :~ Δόξα τῶν ἁγίων. Ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος, μάρτυς γενόμενος. ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἀθέων ἔστασιν. τὰ σεβάσματα αὐτῶν, νίκανδρε ἠφάνισας. ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν ὡραῖον τὸν ἔνδοξον. πάσαν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον. καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς :~ Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ. διῆλθε παραλλάξαντε. καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ. καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου. μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχήν μου θεόνυμφε. καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν. ἀλλ᾽ οἰκτείρον τὸν δοῦλον σου κόρη. καὶ ῥῦσαι με τῆς τούτων κατακρίσεως :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀπομείδιστον, οἰκτιρμὸν θάνατον. διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. σπλάγχνα κατατεμνομένη γὰρ, μητρικῶς ἀπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον. ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν :~

ᾨδὴ, δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ὄρη ὑψηλότατα καταλαβὼν. κορυφὰς δαιμόνων ὑψουμένους, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας σοφέ. καὶ κατ᾽ αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα :~

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ. φόβον ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς. καὶ αἰσθητῶς μακάριε. νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος :~

Ὅλος θείῳ πνεύματι πυρακτωθεὶς. ὑπὲρ παγετὸν ἐκαρτέρησας. ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προχωρῶν. καὶ ἐκζητῶν τὸν κύριον χάριτι θεία συνθάλποντα :~

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν. ὑπὲρ δονουμένους καὶ στήσειε. πρὸς καλουμένους, νῦν ἐπίσκεψαι τῇ σαῖς. πρὸς τὸν θεὸν δεήσεσιν. ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρομεν :~ Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν. πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι. εὐλογημένη, ἵλεων μοι τὸν κριτὴν. τὸν σὸν υἱὸν ἀπέργασαι. ὅπως κατ᾽ ἀξίαν δοξάζω σε :~

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ λόγου, νοητῶς τοῦτον φέροντες. ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι. οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον. οὐχ ἡττήθητε. πρὸς οὐράνιον νύσσαν σαφῶς ἐπειγόμενοι :~

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες. καὶ δεσμὰ

πει-

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ἱερῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι, φωθεὶς τὴν διάνοιαν. εἰς ὄρος
ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Ἰωαννίκιε, καὶ ἔλαβες
ποικίλα χαρίσματα. ἰατρεύειν τὰς νόσους.
τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοί-
μησιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἱερὸς καθαρότητι. ὁ Ἡσαΐας παρθένε, πόῤῥω-
θεν προέφησε, ποιητὴν τῆς κτίσεως τέξο-
μένην σε, ὥσπερ νῦν πανάγνε. σὺ γὰρ ὤφθης
μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος, διό σου δέο-
μαι. τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου. καθά-
ρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνὸν με ἀνά-
δειξον, κόρη τοῦ υἱοῦ σου. καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς
δεξιᾶς. ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖ-
ναι κόσμον ἅπαντα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κείσιν ἰδοὺ κεῖται. θανατηφόρον κρεμάμε-
ναι, σὲ υἱὲ κατέκειναν. ὡς κρείττονα στή-
σαντα ἐπὶ βήματος. τὸν νεκροὺς κρίνοντα,
καὶ τοὺς ζῶντας σῶτερ. καὶ τὸν Πιλάτῳ παρί-
στασαι. καὶ κατακρίνουσι. πρὸ τῆς δίκης φθο-
ροὶ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι.
καὶ συγκατακρίνομαι κύριε. ὅθεν καὶ προσ-
κυνῶ, θαμβεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγ-
μοῖς. ἡ θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.
Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. δ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.
Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.
κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων
δύο. ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τοῦ προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω.
Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α. ἦχος, δ.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος
ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρί-
ζοντας, φωταγώγησον. καὶ σκότους ἁμαρ-
τίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώ-
δευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον Ἰωαννίκιε.
τὸ γὰρ ἅγιον, ᾠκήσε σε πνεῦμα. ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, Ἰωαννίκιε ἔσχηκας,
διό σου δεόμεθα, οἰκτειρὸν ὅσιε. τὴν ταπεί-
νωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας. πάσας ἐπι-

κούφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἡ σὸν τῶν ἀνάκλησις. καὶ ἱσταμένων βεβαίω-
σις, ὑπάρχεις πανάμωμε. ὅθεν σου δέομαι.
συμπτωθέντα μου, τὴν νῦν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνόρ-
θωσον δέσποινα. ὅπως δοξάζω σε.
Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων. ᾠδὴ α. ἦχος.
Ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, ἱερο-
μαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον. ἱεραῖς
μελῳδίαις. νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη ἐκκλη-
σία. ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα. ᾄσμασι κα-
τατέρπεται, τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύ-
νης πιστῶς ἱεράρχα Νίκανδρε. τιμιώτερον
τοῦτο, τὴν ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἀνα-
πειργάσω. ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων,
ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου φέροντα, τὴν ψῆφον ἀληθῆ,
ἐνδύτῃ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι. ἐπελευτήσα-
τε χάριν θαυμασίων. καὶ δωρεῶν ἐπουρα-
νίων, μάρτυρες συμφώνως βοῶντες, ᾄ-
σωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπερίγραπτος κόλποις πατρός. κόλποις
τῆς μητρός, σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται.
μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ παρθένον
ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας. ὦ μεγαλοφώνως
βοῶμεν. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξα-
σται. ᾠδὴ, γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Τερπνῶν τὰ μένοντα ἠλλάξω. ἐμφρόνως
τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε. καὶ
ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἠλιοὺ ὁ μέγιστος,
ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁ δόμος τὴν λίαν ποθουμένην, πρῶν ὑπο-
δεῖξε δυάς. ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν,
ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι. προφητικῷ χαρί-
σματι. λελαμπρυσμένος μακάριε.

Λοιμώμενοι πάθεσι ποικίλοις. ἐν πίστει προσ-
τρέχομεν τῇ σῇ, σκέπε Ἰωαννίκιε. ἁγίαις
μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπισκέψαι,
ἐκ δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου παρθένε. τοὺς ἄνθρακας
σβέσον τῶν ἐμῶν, ἁμαρτημάτων πανά-
γνε. καὶ ἐσβεσμένον ἀνάψον, τὸν λύχνον
τῆς καρδίας μου. χρυσῆ λυχνία πανάμω-
με.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, οἰκτρῶς τὸ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. τέκνον μου ποθεινότατον. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον:~

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς ὀκτωήχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, δ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. καὶ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, νικάνδρου ἐπισκόπου μύρων. καὶ ἑρμαίου πρεσβυτέρου. Στιχ. προσόμοια τοῦ ὁσίου. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας. καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀξιοσέβαστον μνήμην σου:~

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα. καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι. παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε. θείῳ πυρί, ὁδηγούμενος πατὴρ μοναζόντων. ὁδηγὸς καμνόντων καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος:~

Τῶν χαρίτων τοῦ πνεύματος, ταῖς ἐν θέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν. ὀδύνας κακώσεων. καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου. καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων. καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Ἕτερα στιχηρά, τῶν ἁγίων. ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων τὸ σύστημα. καὶ ξίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου φιλάνθρωπε:~

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου. καὶ ἀπελαύνεις σοφέ, ἀηδίαν τῶν θλίψεων. καὶ πάθη σωμάτων. καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον. πάντων, τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων. σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον. τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. τοῦτον καθικέτευε ὅσιε νίκανδρε. ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην. καὶ ἀνυμνούντων σου, τὰ κατορθώματα. ὅπως, τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης. κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου:~

Δόξα, ἦχος, β΄.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον. τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως. τοὺς τῶν παθῶν θῆρας τε νεκρώσας. τὸ κατ᾽ εἰκόνα, ἀλώβητον διέσωσας. πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες. καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν ἰωαννίκιε. καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρέστασαι. καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγήν. καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον. ὄντως οὐκ ἐκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ πάναγνε. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν. καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν. δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα. δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν. καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε. ἔστενες δακρύουσα. καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. ἀδίκως πῶς θνήσκεις. θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν, παναγία παρθένε. σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει. ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι:~

Εἰς

διάκονον. ἀεθαλῆ τὸν μέγαν. τοὺς εὐκλεεῖς θεοῦ θεράποντας :~

Ἤδη πρὸς θεῖον σκηνώσαντες. καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου καταξιούμενοι. καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις συνούμενοι. καὶ συνόντες μαρτύρων στρατεύμασι. σὺν τούτοις ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τόκου σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται. τὸν γὰρ οἰκιστὴν καὶ πάσης κτίσεως κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα. ἁγνὴ παρθενομῆτορ. ὅθεν συμφώνως σὲ δοξάζομεν :~

[illegible] Ὁ τόκος σου [illegible]

Ὁ ρεῖ μαρτυρίου προσεπέθης. καὶ στέφος ἐνδέξω ἀθλοφόρε ἐκ χειρὸς τοῦ κυρίου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν μαρτύρων ὅθεν σε πάντες ἐπαξίως μεγαλύνομεν :~

Ἡμῖν λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων. καὶ νόσους διώκεις ἀθλοφόρε. τὰς τοῦ σώματος πόρρω. καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις. διό σε πόθῳ τὴν εὐφροσύνην πρὸς ἐπιστρέψομαι.

Ὡς πόλον πολλῶν ἀθλοφόρε. καὶ θρόνον τοῦ πάντων βασιλέως. παριστάμενος αἴγλην. τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων. πέμψον τῷ πόθῳ. τὴν ὠδὴν σοι ὑφαίνοντι :~ Θεοτοκίον.

Σύμμορφος υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὶν γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ αὖθις, διὰ πνεύματος ἁγίου ἐνδημήσας τῇ παρθένῳ, σάρκα πτωχεύσας τὸν ἄνθρωπον ἐθέωσας :~ Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀκέφαλος ὁ ἔνδοξος, ἰωσὴφ ὁ γενναῖος, ἀεὶ θαλασσοπλάνος σοφός. τοῦ χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ ἁγίᾳ τριάδι. οὓς εὐσεβῶς, ὡς ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες. φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λόγου θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ. ἐνθεοπνεύστοις ᾄσμασι, παναγία παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι μέμνησο οὖν θεῖε. τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου. ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ φωτισμόν. ὅσα γὰρ θέλει δύνασαι κόρη, ὡς πάντων οὖσα δέσποινα. ὀρθοδόξων τὸ κλέος :~

[illegible] καὶ τοῦ ἁγίου γεωργίου [illegible] στιχηρὰ [illegible] μαρτυσιν.

Τὸν τοῦ χριστοῦ τὸν γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν μάρτυσι. τὸν σοφὸν γεώργιον εὐφημήσωμεν. τὸν ἀληθείας τὸν κήρυκα. κλῆμα τὸ ἀείζωον. τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς. τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα. καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος. καὶ τοὺς πιστοῖς, ἐκτελοῦντας ἐτησίως. τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα :~

Ὡς ἄστρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν. ὡς μαργαρίτην πολύτιμον. ὡς λίθον ἀγαλλόμενα. ὡς ἡμέρας σε υἱόν. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις. εὐφημοῦμεν. ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην. τροπαιοφόρε γεώργιε :~

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. ἐπ᾽ ἀγρυπνοῦντα διάσωσον παμμάκαρ γεώργιε. καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ κυρίου τὸ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν. ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου :~

[illegible] δ.

Τὸν μοχλὸν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί. πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, γεώργιον τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα. ὃν ὑπὲρ χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι. καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι. καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνάλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον ἐνίκα τε ὁ πόθος τὴν φύσιν. διὰ θανάτου πεῖθον τὸν ἐραστὴν, διαβῆναι πρὸς τὸ ποθούμενον. χριστὸν τὸν θεόν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου. τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή. ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου. παρθένε ἀπειρόγαμε. καὶ πρὸς λιμένα σεῖον. καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἁγίων κατάταξον.

[illegible]

Νεκρούς

περ ἀστέρας φωταυγεῖς, ἰωσὴφ καὶ ἀειθα-
λαῖς, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, κόσμον
κατεφώτισαν, ἐν εὐσεβεία κραυγάζον-
τας. ὁ αἰνετὸς τῶν πρων :~

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκληρώσασθε, ἄ-
πονον μάρτυρες χῦ, πάντα πόνον καὶ
πειρασμόν. ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν,
πάντοτε κουφίζετε, ἐκ τῶν βοώντων
πανένδοξοι. ὁ αἰνετὸς τῶν πρων :~

Ἀκέψιμαν, μνὴν τὸν ἱερώτατον. καὶ ἰωσὴφ τὸν
θαυμαστόν. καὶ τὸν μέγαν ἀειθαλᾶν, τοὺς ἱε-
ρομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν. ἱερωτά-
τοις κραυγάζοντας, ὁ αἰνετὸς τῶν πρων. Θκ.

Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα. καὶ ἀθλο-
φόρων ἀκλεῶν, παναμώμητε ἀληθῶς,
στέφανος γεγένησαι. πάντων τὸ κρα-
ταίωμα. τῶν μελωδούντων ἑκάστοτε ὁ αἰ-
νετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητά. μόνοις τε γαννύμε-
νος μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς. τὰ
παρόντα, ὡς ὄναρ λελόγισαι ὑπερύμνη-
τε κε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πρων εὐλογητὸς εἶ :~

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, ἔνδοξε ποιήσας
ὡς νόμος, θῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν. ἰσχυρῶς ἐπὶ
πάσης τῆς κτίσεως, ἐνίκησαν τὸν βελτίο-
να τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θεία.

Ὡ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς θῦ, ἔρωτος παμμά-
καρ πῶς ὄλβον, ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν,
τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον, τῆς ἀγά-
πης οὐκ ἐκεῖνα. κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι
καὶ χρυσὸς πέλη :~ Θκ.

Παρθένε μῆτερ τοῦ θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρ-
βάρων τὰ θράση. καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀ-
σεβῶν ὑποτάξαι πιστῶς βασιλεύοντι.
καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι. τῆς ἀνδρείας μεγα-
λύναις τῶν ὀρθοδόξων :~

ᾠδ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσλ.

Ἡνωθέντας ἔναντι ἐχθρῶν, σοφοὶ ἐνδε-
λυγμένοι μετήγεσθε ἀπὸ τόπων. ἐπὶ τό-
πους πρὸς πολλῶν, πεῖραν μαστιγώσεων
ἐκβοῶντας. πάντα τὰ ἔργα :~

Ἐγυμνώσει σώματος ὑμεῖς. πληγαῖς προ-
σομιλοῦντας, ἐπελήξατε τὸν ἀσώματον,
παναύφημοι ἐχθρόν, δόρυ καρτερότητος.
μελωδοῦντας. πάντα :~

Συντριβέντας λίθοις ὥσπερ ποτέ. ὁ πρῶτος τῶν
μαρτύρων. τὴν πεῖραν οὐκ ἐξηρνήσασθε,
τὴν ὄντως ἀρραγῆ. χῦ μεγαλώνυμοι με-
λωδοῦντας. πάντα τὰ ἔργα :~ Δόξα.

Ὡς μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν. τριάδα δὲ
προσώποις. δοξάσωμεν τὸν πρα. τὸν
προάναρχον υἱόν. καὶ πνᾶ τὸ ἅγιον με-
λωδοῦντας. πάντα τὰ ἔργα :~ Θκ.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτέ, ἑώρακε παρθένε.
δι' ἧς μὲν ὁ ὑπερούσιος, κατῆλθεν
ἐπὶ γῆς. ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος.
τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν θκε. καὶ ὑπερ-
υψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ.

Ῥάβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέρρευσας δαι-
μόνων τὴν πληθύν. καὶ ἠλευθέρωσας πι-
στῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης. χῶ
μελωδοῦντας εὐλογεῖτε :~

Ὀμματίνας εἰς οὐρανόν, ἀνέτειλέ σοι πρώϊ-
μον τὸ φῶς, ὥσπερ ὑπέσχετο θεός. ἔτι
γάρ σου προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι.
ἐπιτάρροθος ἱκάνοι ποιήσιν. πᾶσαν ἀ-
πορρίψας, ἀνδείξου εἰς αἰῶνας :~

Φοβεράν σου τὴν προσβολήν, ἀνέδειξε χς
τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀλάζοσι λοχαγοῖς.
τὰς τε τούτων μηχανουργίας ἴσον ὡς ἀρά-
χνης, ἐξηφάνισας κράζων γεώργιε. ὑ-
περυψοῦτε χν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Τὴν ἄφατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέ-
λυσεν ἁγνή. τοῦ θανάτου καὶ ζωήν, τοῖς
ἀνθρώποις πᾶσι παρέχει. τοῖς τοῦτον ὑ-
μνοῦσιν, ὡς θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ κν. καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδ, θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ ἄνοδος καὶ κλίμακες πρὸς οὐρανὸν
ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, μάκαρ ἰω-
σήφ. ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι. αἱ τῶν λι-
λίθων ῥιφάδες παναύφημοι. δι' ὧν θα-
νατωθέντας ἀθανασίας ἠξιώθητε :~

Ἐ τῶν δυσσεβῶν ἐγείροντας, ἀκέψιμαν
τὸν θεῖον ἱερομάρτυρα. τὸν ἱερουργόν τε
ἰωσὴφ τὸν παναίεστον. καὶ χῦ μυστηρίων
διά-

κομίζοντα οἰκέτην. ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης. ἔξωθεν δὲ τῆς φυλακῆς παραμένων ἦν, ὃς, καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον ὑπομνήματα, σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο· τὸν αὐτοῦ δεσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. ἀναστήσας δὲ τοῦτον ὁ ἅγιος, εὐθυμεῖν παρεκελεύετο. εἶτα καὶ τὸ ὅραμα διεσάφει. προσέτι δὲ καὶ ἐπεσκήνωσεν αὐτῷ μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ τότε, σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς καταχύσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, τὸ πρὸς τὸν τῆς παροικίας αὐτοῦ οἶκον τὸν κατὰ παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε θείου φόβου, μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. τοῦ δὲ συνθεμένου. ἀπελύθη παρὰ τοῦ ἁγίου. τῇ δ' ἐπαύριον, ἀχθέντος αὖθις τοῦ μάρτυρος εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθέντος θῦσαι τῷ ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα οἷον εἶχεν ἐκλεπτύναντος ὡς εἰκὸς διὰ εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ μέντοι θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῇ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς παλαιστίνην ἀπαίρει, ἔνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὺν ἄλλοις κειμηλίοις, εὐλαβῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει. τά τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τοῦ ἁγίου διαταχθέντα αὐτῷ μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμψάσης, καὶ κωνσταντίνου τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ δραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ μάρτυρος ἐρασταί. ναὸν τῷ ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ κάλλιστον ἐν λύδῃ ἀνεγείρουσι. τότε πολύαθλον καὶ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου οὗ ἔκειτο ἀνελόμενοι, εἰς τοὐμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτὸς καὶ πολλῷ πλέον ἐμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν. καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγηγερμένῳ τῷδε ναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι. τελετὴν ἄγοντες τῷ τηνικάδε τοῦ νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν ἀεὶ μνήμης κρουνοὺς θαυμάτων παρέχον, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ, δοξάζειν γὰρ οἶδε θεὸς, τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. ἐκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει μάρτυρι. εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου :-

Τῇ αὐτῇ ἡμ[έρ]α τοῦ ἁγίου ἀχεμενίδου [illegible] τοῦ πέρσου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ γοροάνη βασιλέως περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαστὸς. ἀχεμενίδης καλούμενος. υἱὸς ἐπάρχου τῆς πόλεως γεγονὼς οὗτος καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν χριστόν. τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμὼν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἕλκειν τῆς στρατείας τὰς καμήλους, διαζώματι ζωννύμενον μόνον. πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν. διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στοᾶς εἶδε τὸν ἄριστον ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον. καὶ κόνεως ἐκ ὀλίγης ἔμπλεων. καὶ τῆς πρώην περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνησθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνης αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν. νῦν γοῦν τῆς ἔριδος ἐκείνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπόθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. ὁ δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπὼν εἰ διὰ τοῦτόν με οἴει τῆς εὐσεβείας ἐκστῆναι; ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν οὕτω τῶν λοιπῶν ἐξήλασεν. ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον. οὕτως εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη :- Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν :-

[illegible] ζ. Σ[illegible] τὴν θεοῦ κάμ[illegible].

Ἐκ τῆς περσικῆς χώρας ἀναλάμψαντα. ὥσ-

περ

ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη [illegible] ἡμ [illegible]
λογητοῦ θ[illegible]ας. καὶ
τῶν ἁγίων μαρτ[illegible] θεο
δότου θε[illegible]

Σύμμαρτυς ἔσω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι,
Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡ[illegible] ηλ[illegible].
ἐν εἰρήνῃ τελ[illegible]

ὧν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς ἠλία.
Γῆ ὅλῳ προσῆλθεν ὥσπερ ἄλλος ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, [illegible] ἐννέα μαρτύ-
ρων, ξίφει τ[illegible]

Εὐχαῖς ἀρρέπτοις χερσὶ τμηθέντων
πλάνων,
Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, [illegible] κη [illegible] μαρτύ-
ρων, πυρὶ τελ[illegible]

Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.
Οἷς συμφλέγουσι, πέντε δὶς καὶ δὶς δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, [illegible] τὰ ἐγκαί-
νια τοῦ ναοῦ τοῦ [illegible] μάρτυρος
γεωργίου ἐν λ[illegible] κατάθεσιν
τοῦ ἁγίου σώμα[illegible]

Τὸν ἐγκαινισμὸν καὶ λειψάνων τὴν θέσιν,
Ἐν ναῷ σου ἄγομεν γεώργιε ἄθλων.

Οὗτος ὁ ἔνδοξος τοῦ χριστοῦ μεγαλομάρτυς γεώρ-
γιος, ἦν ἐν τοῖς χρόνοις διοκλητιανοῦ. πρὸς
πατρὸς μὲν, καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ παλαιστι-
νός. ἀγωγῆς δὲ θείας καὶ φύσεως τυχὼν ἀ-
γαθῆς, καὶ ῥίζης οὐκ ἀκλεοῦς, τῶν γεννητόρων
αὐτοῦ ἄνωθεν εὐγενείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ κεκοσμημέ-
νων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότα-
τος καὶ λαμπρότατος. ὅθεν καὶ παρὰ διο-
κλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τηνικάδε ἀρξάμε-
νος τριβούνος νουμέρου ἐπισημότατος,
εἶτα καὶ κόμης, διὰ τὸ ἄηττον τῆς ἀνδρείας
γνωρίζεται, λανθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι
χριστιανὸς ἦν. εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας
χρόνον ἀνύων, ὀρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγό-
νει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν, ἐκείνου
τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἀπάρας δὲ τῆς
καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρί, πρὸς παλαιστί-
νην ἐξ ἧς αὕτη ὥρμητο μετοικίζεται, εἰς ἣν

ὄντα γῆν, κτήματά τε πολλά, καὶ κλήρους
αὐτῷ ἐτύγχανον. τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν
καιρὸν τοῦτον τὰ τῇδε ἀλλαξαμένης, κατε-
λείφθησαν τούτῳ, χρήματά τε καὶ περιου-
σία πραγμάτων πολλή. ἃ καὶ λαβὼν,
σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι. πρὸς τὸν
διοκλητιανὸν παραγίνεται. μείζονος ἀρ-
χῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. ἐκ πρώτης δὲ ἑωρα-
κὼς τὴν τοσαύτην αὐτοῦ κατὰ χριστιανῶν
μανίαν, μὴ δὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾷν,
βούλεται τέως, ἅπερ ἑαυτῷ περιέφερε
χρήματα. τοῖς πένησι διανεῖμαι. ἑαυτὸν
δὲ ἐνώπιον διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς βου-
λῆς, χριστιανὸν κηρύξαι, ὃ καὶ πεποίηκε.
ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανείμας
τούς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας καὶ περὶ
τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διατα-
ξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, βου-
λὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥστε τοὺς χριστιανοὺς ἐκ
μέσου ποιήσασθαι, αὐτόκλητος ἐν μέσῳ
τῆς βουλῆς παραγίνεται. ἐκεῖσε τότε καὶ
τοῦ διοκλητιανοῦ τυγχάνοντος. λαμπρῶς
οὖν τὸν χριστὸν θεόν τε καὶ θεοῦ υἱὸν ἀνακηρύξας,
παρρησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. διὸ κρατη-
θεὶς, παντοίαις καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασά-
νοις ἐκδίδοται. κοντῷ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶ-
ται, τροχῷ καὶ βυνάροις πολλάκις προσο-
μιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλε-
ται. ἀσινὴς δὲ ἐκ πάντων τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι
διατηρηθεὶς, τὴν ὁμόζυγον τοῦ διοκλητιανοῦ
ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ γλυκέριόν
τινα, καὶ ἕτερον ἀθανάσιον τοὔνομα, τὸν
μὲν, ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, θατέρου δὲ, τὸ
κτῆνος ζωώσας, καὶ ἄπειρον ἁπλῶς ἕτερον
πλῆθος ἀνδρῶν, μετηγάγετο πρὸς χριστόν. θαυ-
ματά τε παντοῖα τῇ χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασά-
μενος. τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμέ-
νων, σιδηροδέσμιος διοκλητιανοῦ προστά-
ξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. τῇ δὲ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ, ὁ χριστὸς αὐτῷ ἐν ὁράματι φαίνεται, εὐαγ-
γελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά.
ἐξ ὕπνου γεγονὼς, ἀσμένως ἐπιχαρί-
ζει θεῷ. τόν τε δεσμοφύλακα ἱκετεύει,
συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τῷ ἔθει δια-

κοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε παναμώμητε :~ Ἄλλος. Ζάλην με λογισμῶν.

Σῶμα σου, παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις. τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀπήμαντον θεομάκαρ. τὴν ἄνωθεν ἔχων ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις γεώργιε :~

Ἱλεων, τὸν δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε. τῶν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου, ἐκτελοῦσι. καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων ἀπήμονας διαφύλαττε :~

Ἡ δύν σου, κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν. πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις, κατεπάλαισας. ἄσαρκον ἐχθρόν. τὸν πάλαι τοὺς γενάρχας, ἐν παραδείσῳ ὑποσυλήσαντα :~ Θεοτοκίον.

Ὑ φάνας, ἱερουργίαν τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα παμάγνε. πρὸς καὶ πῦρ θεῖον, εὐδοκίᾳ τοῦ πάντων βασιλεῖ. ἀφέτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἠμφιάσασα :~ Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει. προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι ἐξαιτούμεθα ἀήττητε ἀθλοφόρε. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι. ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ κακώσεων. ὅπως κράζομεν. χαίροις μάρτυς γεώργιε :~ Ὁ οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ὤφθης, γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ κυρίου θεράπον καὶ φίλε. τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων σώζεις ἀεὶ ἔνδοξε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι πολύαθλε.

Χαῖρε δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος.
Χαῖρε δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.
Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.
Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῇ.
Χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.
Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις, βασιλέως τὸ τεῖχος.
Χαῖρε ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.
Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.
Χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.
Χαῖρε εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει.
Χαῖρε δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ πλάστης.
Χαίροις μάρτυς γεώργιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, γ'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. ἀκεψιμᾶ. Ἰωσὴφ καὶ ἀειθαλᾶ. Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων.
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λυσμάτων,
Τύμψαν ἀκεψιμᾶν τετάτη, λῦσαν δὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ σαβωρίου βασιλέως περσῶν. καὶ συλληφθέντων παρίστανται ἀνδραχὸς χαρτῷ ἀρχιμαγύρῳ εἰς ἐξέτασιν. καὶ εὐθέως ὁ ἅγιος ἀκεψιμᾶς, ῥάβδοις ῥοίναις τύπτεται. ὁ δὲ ἅγιος ἰωσὴφ, τείνεται καὶ μαστίζεται. ὥστε διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν. καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. ὁ δὲ ἅγιος ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἅγιος ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ ἰωσὴφ κρεμασθεὶς, κατελεύσθη. ὁ δὲ ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθεὶς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς. καὶ οὕτως τὸ πνεῦμα τῷ κυρίῳ παρέδωκε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀκεψιμᾶ. Στίχοι.

Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις.
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτὸν ἑξήκοντα διετέλεσεν ἔτη. μήτε ὁρώμενος μήτε φθεγγόμενος. ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων καὶ τὸν θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. τὸ δὲ ὄρυγμα. οὐδὲ ὅλου ἦν κατ' εὐθύ κατωρυγμένον. ἀλλ' ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατεσκευασμένον. τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, νύκτωρ δεξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμᾶτο πηγῆς. δι' ἧς παραμηδενὸς βλεπόμενος. καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος,

ςῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι παρθέ-
νε ἐφ' ἡμᾶς τῶν πταισμάτων δωρῆσαι τὴν ἄφε-
σιν. τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήμα-
τα. ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε. τῇ χάριτι τῇ θεία.
Ρήμασι σοφὲ ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς
ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυ-
σμενεῖς, στερρῶς κατεπάλαισας. τὰς ὑ-
π' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε.
προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.
Πυρὸς οἱ λάτραι κατηνάγκα-
ζον, σέβας προσάξαι δολερῶς. ἀλλὰ τὸν
νοῦν τῇ τοῦ θεοῦ ἀγάπῃ πυρούμενος. πυρ-
σολατρεῖν ἀπεῖπας ὅλως δεχόμενος.
ἀναψυχὴν ἰωσὴφ δυναμοῦσάν σε.
Ναμάτων, τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ
πνεύματος. ἀείθαλα τὰ θολερὰ τῆς ἀπιστίας καὶ
πικρά, καὶ διέφυγον ὕδατα. καὶ ταῖς
ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς
ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας. Θεοτοκίον.
Ἁγίων μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα. ὤφ-
θης παρθένε ἀληθῶς. ἔστι τῶν πιστῶν καταφυ-
γή. τεῖχός τε καὶ στήριγμα. καὶ παντελὴς ἀπο-
λύτρωσις. μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν.
Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ θεὸς τὴν ἀκοήν σου.
Νέμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν ἀκλινῆ τε
καὶ σεβασμίαν. ἀρωγήν σου καὶ ἀντίληψιν,
παμμάκαρ γεώργιε. ὡς παρρησίαν ἔχων
πρὸς κύριον.
Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχύν. δεδωρημένην
σοι ἐξ ἁγίου, τῶν ἁγίων ἀκροθίνιον. τὴν
βαρβάρων ἔφοδον. ταῖς προσευχαῖς, τα-
χέως κατάλυσον.
Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολάζει
καὶ ἀφειδῶς, συνωθεῖ με πρὸς τὴν
χάρυβδιν τῶν παθῶν γεώργιε. ἀλλὰ
προφθάσας διάσωσον. Θεοτοκίον.
Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρί, τὸν συνοχέα παντὸς
τοῦ κόσμου. μόνη τοῦτον ἀπεκύησας. θεοτόκε
πάναγνε. τὸν ἀκαταλήπτως νοούμενον.
ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.
Μακάριοι ἀπεφάνθητε. λόγον μακάριον.
κηρύξαντες, ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἀοίδιμοι,
τὸν ὑμᾶς συνάψαντα. τῶν μακαρίων τῆς
χορείαις πανεύκλεως ἀειστάσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστε-
ως. ἑλεπόλεις, τοῦ ἐχθροῦ παντελῶς ἀ-
φανίσαντες. ἰωσὴφ θεσπέσιε. ἀκεψιμᾶ
ἱερομύστα, ἀείθαλλε ἱερώτατε.
Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τὰ μαρτύρων τὰ
σώματα. διέρρηξεν. ἀθείας ἀνίσχυρον δύ-
ναμιν. καὶ ἐδήλου ἄρειστα, τῆς ἀρραγοῦς ψυχῆς
ἀγάπην. πρὸς τὸν δεσπότην καὶ χριστόν. Θεοτοκίον.
Τηρήσασα ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρα-
τον. παναμώμε. ὁ οἰκήσας ἀπόρως ἐν μή-
τρᾳ σου. διπλοῦς προελήλυθε. θεὸς καὶ ἄνθρωπος
θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.
Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι κε.
Ἀτίθασον παράταξιν, δαιμόνων φονώσα-
μενος. στερρῶς τῷ ὅπλῳ κεχρημένος, ἀκόντι-
ον ὡς θεῖον. ᾧ συνεξεκέντησας καὶ εἰς γῆν
κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.
Ῥώμῃ τοῦ παντοκράτορος, ῥωννύμενος γεώρ-
γιε. καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάν-
τα κυβερνώσῃ. τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς
ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.
Τί με θωπείαις ἔλεγον, τῷ κακοεργάτῃ ἅγιε.
τῆς τοῦ χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μετα-
στῆσαι; λίθον ἕψειν πέφυκας. γράφων τε
εἰς θάλασσαν. καὶ τοξεύειν οὐρανόν. Θεοτοκίον.
Ὑψαύχενας κατάβαλε, αἱρετικοὺς πανά-
μωμε. τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας,
λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις κατὰ τὸ δύνασθαι,
τῇ θελήσει σύνδρομον οἷα μήτηρ τοῦ θεοῦ.
ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.
Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα. ὑ-
μῶν οὐ κατεκάλυψε. τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ ἄν-
τορον σοφοί. θείᾳ κυβερνήσει κατὰ ἐφθάσατε.
τὸν γαληνὸν τὸν θείας ὅρμον γηθόμενοι.
Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων ἅγιοι, φοινίξαν-
τες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυ-
τοῖς. τοῦτο τότε ὁσίως ἐνδυσάμενοι. τῷ βα-
σιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.
Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε. συμ-
φώνως ἔνδον ἅγιοι. ἐχωρήσατε θεούμενοι
φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι.
πανεύκλεως, πρὸς τὸν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.
Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, παρθέ-
νε τόκῳ ἄχραντε. καὶ ἐζώωται ἀδὰμ παρα

ζήλῳ τῆς πίστεως :~

Τὸν μόνον καὶ τὰ σφάγια ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερον. ἄεθλα ἀλλοτρίου ὡς πάσχοντος. νοΐ γὰρ μάρτυς τελείως ἔνδοξε, πρὸς θεὸν ἠτένιζες. σῴζειν τὸν δυνάμενον. τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος. φωτιστικαῖς παναγίοις λάμψεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κατεχόμενον. καὶ προσαπολλύμενον. πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος. παναγία παρθένε θεόνυμφε :~

ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐδὲ φέρων βλέπειν ἅγιε. ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτὴς, ἀνομοῦντας διελέγχων. οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες. θεὸς ὡς ὁ κύριος :~

Πῦρ τὸ τοῦ λόγου ὅπερ ἦλθε μάκαρ. βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα. συγκαθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἴα. ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες. Χριστέ μοι στερέωμα :~

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σοι δεικνύων, ὥσπερ φοβεῖν ὁ τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτον σοῦ ψυχὴν, ὑπετώπιασε θεόφρον. σὺ δὲ στερρῶς ἀνέκραζες. Χριστέ μοι στερέωμα. Θεοτοκίον.

Ὄρος σὲ μέγα βλέπων ὁ προφήτης. ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν πάντων τῶν βουνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε. παρθένος γεννήσεται :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν. καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσόν με κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν. Κοντάκιον τῶν ἁγίων. ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ θείᾳ σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσταγώγησας. θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔπιες τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε. ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου. πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροις τοῖς σοῖς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρετῶν, καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου. ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὴν ἱεραρχίαν καὶ ἀθλοφόρον, ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ, καὶ ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ. ἐν σοὶ γὰρ θαρροῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, Πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Κα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής. ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής. ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος. οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν. ἐπαξίως ὄντες, ὑμνείσθωσαν σήμερον. οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυρώσαντες, ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον. τοῦ ἁγίου γεωργίου ὅμοιον.

Τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος. τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν εἰδώλων διήλεγξας. καὶ τοὺς πιστοὺς θεόσοφε, τῇ πίστει ἐστήριξας. ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ κυρίου σου. ἀθλοφόρε γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια. πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι. θεοτόκε βοήθει μοι. πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται. δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται. ὁρῶσα σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. ἡ πι-

στῶς

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Σ τερρῷ τῷ τῆς πίστεως θώρακι. καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος. καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος. τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου γεώργιε. καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς. τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος. σὺν ἀγγέλοις χορεύεις. τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις. καὶ διασώζεις καλούμενος :~

Δόξα τῶν ἁγίων. ἦχος, πλ. β.

Ἐφραὶμ καρίας.

Π ροοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας. ἐν χριστῷ μαρτυρίας. τῆς ἀκηράτου τριάδος. καὶ ὑπερουσίου μονάδος ἀθληταί. οἱ ἐν πυρὶ σιδήρῳ ἄφλεκτοι συντηρηθέντες, τρεῖς παῖδες γεγόνασιν. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς θεὸν μὴ ὑβρίσειν τοὺς οὕτω καὶ ὑμεῖς, θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε. μὴ ὑποκρινόμενοι τῇ τοῦ χριστοῦ ἀγαπήσει. ἀλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν. οὕτω καὶ ὑμᾶς χριστὸς, ὁ εἷς τῆς τριάδος. προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ ἰωσήφ. καὶ ἀειθαλᾶ θεόληπτοι. πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θ εὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν θεοτόκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ. Ὁ ἱ μάρτυρές σου κύριε. Καὶ τοῦ ἁγίου γεωργίου. ἦχος, δ.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς καὶ τῶν ἁγίων δύο. κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἀνθῶ τὰ τῶν τριῶν μαρτύρων ἐν μέσῳ. Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α. ἦχος, α. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἀ ἴγλη τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι μάρτυρες. ταύτην τὴν πανίερον. μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας. σκότους ἁμαρτίας. καὶ παθημάτων λυτρώσασθε :~

Ν όμοις τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ, συμπεφραγμένοι τοῦ μονογενοῦς ἐρωτώσατε. νόμους τοὺς κελεύοντας, παρανομεῖν ἀνδρείως ἐξεκλίνατε. ὅθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θ ύματα προσήχθητε χριστῷ, ἐθελουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα. μάρτυρες πανόλβιοι. ἱερουργοὶ καὶ θύται χρηματίσαντες. τοῦ ἐθελουσίως, σφαγῇ τὸν κόσμον ζωώσαντος. θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα. σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ παρθένε ἀγαθότητος. τοῦτον ἐκδυσώπει. κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἕτερος κανὼν, εἰς τὸν ἅγιον γεώργιον. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ὃν σεπτὸν ἐν μαρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

ᾠδὴ, α. ἦχος, δ. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τ ὁ δυστυχὲς τοῦ νοός μου. καὶ ἀδρανὲς ἅγιε. τῇ διατόρῳ τῆς σεπτῆς σου προσευχῆς μεταποίησον. ἀνυσθενῆ ἐργαζόμενος. ὅπως σου τὴν πανάγιον, ἑορτὴν ἐγκωμιάσομαι.

Ο ὑψιβάμων ἐν ἄμφω. καὶ τῶν πολλῶν ὑπέρθεν. ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνὼς, σοῦ οὐκ ἰσχύει γεώργιε. ἀνευφημεῖν τὰ τρόπαια. τέλειος γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνής. καὶ αἰχμητὴς κραταιὸς :~

Ν όμοις ἐπαίρων οὐδ' ὅλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται ἀθλητά. ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα. καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. ψαύσαι σου καν γοῦν ποσῶς, ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν :~ θεοτοκίον.

Σ ωτῆρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπανωρθώσω ἀγαθή. τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας. πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐξαφανίζουσαν :~

ᾠδὴ, γ. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Τ ὰ πάθη ἀσκήσεως πυρί, τεφρώσας ἱερώτατε. ἀκεψιμᾶ πρὸ πείρας ἀθλήσεως. κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι. τῇ ῥοαῖς τοῦ αἵματος. ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα :~

Ἀ δίκως στρεβλούμενος σοφὲ καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος. οὐκ ἐξηρνήσω τὸ θεῖον ὄνομα. οὐ πυρὶ ἐπέθυσας, ἰωσὴφ πανάριστε. πυρακτούμενος

 ζήλῳ,

σολα φῶν δυσσεβῶν καὶ τὴν γνῶσιν θεία κατασβέσαντων. δι' ὧν οἱ θρησκεύοντων, παραμόμως τοῦ ἥλιον. καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν. καὶ κατήργηται, οἱ τῶν μάγων καὶ τὴν ἰοια. μαρτυρῶν ἀεισέβαστοι. τριάδος ὑπέρμαχοι. φῶς τὸ ἐν σκότει αἰγλῆεν, τοῦ ἀληθοῦς ἀρχιποίμενος. χριστοῦ τοῦ τυθέντος. καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πάσαν καὶ τὴν φορὰν τῶν δεινῶν. ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπενέγκατε. ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, καὶ τεθέντων σοφοί. πρὸς βασάνων πλείονα πεῖραν ἤγεσθε. διὸ συγκοπτόμενοι. καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τῆς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπανώμενοι. οὐκ ἐκάμφθητε. οὐ θεὸν ἐξηρνήσασθε. ὅθεν προσαπηνέγκασθε, τὸ νίκης τὸν στέφανον. καὶ ταῖς μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμήθητε. μεθ' ὧν πρεσβεύετε. τὰς ψυχὰς ἡμῶν σωθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, ἦχος πλ. β', τοῦ ἁγίου γεωργίου ὅμοια.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς. πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας. καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ. καὶ τυράννων θράσος, κατεπάτησας. λαμπρῶν πρὸς ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας. περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος. σώζων πάντοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας. μάρτυς καὶ ταῖς πρεσβείαις σου, παμμάκαρ γεώργιε. καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς καὶ τῶν κλωμένος. χριστὸν ἱκετεύων. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἴθι τοῖς ἀφημμένοις ἡμῖν. καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος. τὸν πόνον καὶ τὴν κουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν. καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος. φρουρῶν καὶ φυλάττων. καὶ διασώζων γεώργιε. διαβιβάζων, πρὸς θεὸν διὰ πίστεως. καὶ προσάγμασιν, ἐμβιβάζων τοῦ κτίσαντος. ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντων, τύχωμεν πάντων τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων. χριστὸν ἀνυμνοῦντων. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς. τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κηρύττεται. τὸ κλέος ἔνδοξε μάρτυς. ὡς καὶ λαμπρὸς ἀστὴρ, διαφέρεις πᾶσαν ἀξίαν ἅγιε. τὴν κτίσιν γεώργιε. καὶ ταῖς θείαις κοσμούμενος, θαυματουργίαις. καὶ τὰς νόσους ἰώμενος. καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου. ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμὸν σε γινώσκομεν καὶ εὐεργέτην παμμάκαρ. τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. χριστὸν ἱκετεύων. τὰς ψυχὰς ἡμῶν σωθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, καὶ πολιτεύσω στρατιῶτα γεώργιε. τὸν σταυρὸν καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τῆς ἐκδιαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας. καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας. τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας. ὅθεν βλυστάνει ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς. καὶ τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. πρέσβευε δεόμεθα. ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα σε σταυρούμενον, χριστὲ ἡ σε κυήσασα. ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ μυστήριον υἱέ μου. πῶς καὶ τῷ ξύλῳ θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου. εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ ἁγίου γεωργίου. ἦχος, δ'. Πρὸς, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθλοφόρε γεώργιε, τῶν ἀγγέλων συνόμιλε. τῶν μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε. λιμὴν ἀνανεύξεως. θαλαττεύοντι κἀμοὶ, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι. καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωήν μου. ὅπως πίστει, ἀδιστάκτῳ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. καὶ ἀγρυπνοῦντα χειραγώγησον, τὸν νοῦν μου γεώργιε. καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ χριστοῦ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν. ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ.

Τοῖς

Ε κτῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν παμόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε. πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας. εἰρήνην τε καὶ γαλήνην αἰτούμενοι. καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Π λύσιν λαμπόμενοι φωτὶ, καὶ χάριτι ἀθλοφόροι διαπρέποντες. λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων, ὁμοῦ τοῖς σὺν ὑμῖν ἀεὶ ᾄδουσι. δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε. Θεοτοκίον.

Ε ὕα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, ζωὴν τὴν προαιώνιον ἐκύησας. τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως. Ὁ εἱρμός.

Ε ὕα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀ κίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ἀνεμποδίστως ἀφθόνως, τοῖς ἐν ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν ἅγιοι. ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφημοι. τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι ἀθλοφόροι. Θεοτοκίον.

Τ ὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ προπάτορος. ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα. καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως. ὑφ' οὗ ῥυσθέντες ἤθλησαν. χοροὶ μαρτύρων μέλποντες. σὲ τὴν ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν θεοτόκε.

Μετὰ τοὺς αἴνους, εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. εἶτα ἰδιόμελα. ἦχος, β'. στίχος.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Α ἱμάτων τοῖς κρουνοῖς, τὸ σῶμα βάψας. ἀκινδύνως διῆλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδὸν ἀθλοφόρε ἀκίνδυνε. ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα. Χριστὸν τὸν θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. ἦχος, δ'.

Π έντα φεγγεῖς τῶν ἀθλητῶν λαμπάς. ὡς ἐνδρυμῶ ξύλων ἀξίνη, δαβιτικῶς ἐξέκοψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Μ ακαρίζωσε πάντες, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογοῦσε θεόνυμφε, τὴν ἀειμακάριστον. καὶ δοξάζουσι σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν. ὅτι ἔτεκες, τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. καὶ καταρᾶς, ἠλευθέρωσας παρθένε. προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε ν σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο. καὶ τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν. υἱὲ ποθεινότατε. ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν. ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, γ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκεψιμᾶ ἰωσὴφ, καὶ ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ ἐν λύδῃ ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ. ἐσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, τῶν μαρτύρων.

ἦχος, πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ αίροις ἡ τῆς τριάδος τριάς. τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια. κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν. τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, οἱ προχέοντες. μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα. καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. μάρτυρες μεγαλώνυμοι. οἱ νύκτα μειώσαντες. τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χ αίροις ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, ἀειθαλᾶ καὶ ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι. τῷ θείῳ, πυρὶ τῆς πλάνης, πυρ

καὶ λόγιοι, ἀπελθόντων πρὸς αὐτὸν καὶ πολλὰ παρακαλεσάντων. ἔτι δὲ ἐκ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλησάντων εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ, μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν. ποτὲ τοῦ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως κύρου τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε ἀσκητῇ πρόσφορα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο. ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο. τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο. μηδὲν δὲ ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ ἅγιος ἔφη. ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε μοναστήρια. καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μεταδεδώκατε; τοῦ δὲ εἰρηκότος οὐδέ τινι τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν, ἄπιτε λοιπὸν ἔφη μεθ' ὧν ἐκομίσατε. φυσικῆς γὰρ συγγενείας καὶ οὐ θεραπείας ταῦτα ἠνέγκατε. οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός. ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας. καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν ὅρκοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μακρόθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ. καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς κύριον. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς νεανίας. οὕτω καὶ νῦν τοὺς ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας. ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐμεῖς ἀφθόνους δωρεάς. καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς ἀθλοφόροις σου χριστέ. συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐλήθη μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσενηνόχατε χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργούντων καὶ ψαλλόντων, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μεταβάντων τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν. ὑπερένδοξε δέσποινα. ἡ θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

ᾨδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν μαρτύρων. πανήγυρις, χαρμοσύνως ἐπεδήμησε. κόσμον καταυγάζουσα. πάντας κατευφραίνουσα. καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θκείων καὶ βόθρων καὶ βασάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε μακάριοι. ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον. καὶ τὸν τῆς δόξης κύριον. ᾧ νῦν κραυγάζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους. ἀκίνδυνον πηγάσιον ἀφθόνιον. αὖθις ἀνεμπόδιστον. καὶ τὸν πανοίδιμον, ἐλπιδοφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκράδαντον. τὸν κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες. καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι. αἴγλην τὴν ἀνέσπερον. τέλος τὸ μακάριον ἐν ᾧ νῦν οἰκεῖ εἰλήφατε, μάρτυρες κράζοντες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ θεοτόκον. φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε πανάμωμε. τέτοκας γὰρ πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν ποιητὴν καὶ κύριον. καὶ βασιλέα χριστόν. διό σε τὴν παρθένον ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς, οὐράνιος εὐφροσύνη διεδέξατο. ἔνθα μαρτύρων αἱ χορεῖαι. καὶ τὰ τῶν ἀθλοφόρων στρατάματα. καὶ πᾶσα τῶν πρωτοτόκων ὁμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν

Τὴν ῥυπωθεῖσαν μου ψυχὴν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ
ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον οἰ-
κτίρμον. καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ, αὔγασον
ὑμνῆσαι. τὸν πενταάριθμον χορὸν, μαρτύ-
ρων σου ὁμήγυριν. ἀκίνδυνον καὶ θεῖον πηγά-
σιον. σὺν ἐλπιδιφόρῳ ἀφθονίῳ, τὸν γενναῖ-
ον ἀνεμπόδιστον. τοὺς σεπτοὺς ἀθλοφό-
ρους. οἳ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρεί-
ως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς φέψαντες λόγε.
θῦμα λογικὸν προσήγαγον ἑαυτούς σοι.
Τῷ πάντων κτίστῃ, χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν :—
Τῷ αὐτῷ μηνὶ, β. ἄθλησις τῶν ἁγίων
μαρτύρων. ἀκινδύνου, πηγασίου. ἀφθο-
νίου. ἐλπιδιφόρου καὶ ἀνεμποδίστου. στίχ.
Ἀκίνδυνον πῦρ, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας.
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ ἀφθονίῳ καὶ τέσσαρσι, πῦρ ἄορ
ἆθλος.
Οὗτοι οἱ ἅγιοι, τῆς περσῶν γῆς ὄντες. καὶ τὰ
πρῶτα παρὰ σαβωρίῳ βασιλεῖ περσῶν
φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐξετίμων-
το. συλληφθέντες οὖν τύπτονται κρε-
μασθέντες τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέ-
γονται. ἐπειδὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς
χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίαν τοῦτον καταδικάζου-
σιν οἱ ἅγιοι. καὶ αὖθις λύουσι. καὶ ἐπὶ κραββά-
των σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦν-
ται. καὶ ὄμβρου καταρραγέντος, ἡ φλὸξ ἐσβέν-
νυται. καὶ τὸ τοῦ διὸς ἄγαλμα, εὐχῇ κατα-
βάλλουσι. διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβεσι με-
στοῖς μολύβδου καχλάζοντος, καὶ ἀνέπα-
φοι μείναντες, ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ χριστοῦ
ἐπισπῶνται πίστιν. ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κε-
φαλὴν ἀφῃρέθη. καὶ ἐν βοΐοις θυλάκοις βλη-
θέντας, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφθέντες, ἀνασώ-
ζονται. καὶ τὸν ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα
τῆς συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς χριστὸν ἐκκαλοῦν-
ται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων. οἳ τι-
νὲς τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. οἱ δὲ περ-
ὶ ἀκίνδυνον, πηγάσιον καὶ ἀνεμπό-
διστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θείου.
καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα
τοῦ βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν καθείλκυ-
σαν. ἔνθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες,
τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως :—
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀπὸ τῆς συγκλήτου
βουλῆς ἅγιοι, ξίφει τελειοῦνται.
Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀμείβονται γέρα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀδο-
ξίου, ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν ἁγίων ὀκτώ. στίχ.
Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν, ἧκον οἱ δέκα.
Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν σεβαστείᾳ,
ἐπὶ λικινίου βασιλέως. ἐξετασθέντες δὲ ὑ-
πὸ αὐξανίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ μαρ-
κέλλου δουκός, καὶ μαρκου τοῦ ἀγρικολάου,
καὶ ἀνυποφόροις βασάνοις ὑποβλη-
θέντες, πυρὶ παραδίδονται. ἐν ᾧ καὶ
τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, τῷ θεῷ παρέθεντο.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ κύρῳ.
Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν μαρκιανὸς, πατρί-
δα μὲν ἔσχε τὴν κύρον. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν
ἔρημον. καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους
περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβά-
νει τὸν ὀμφαλόν. καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δει-
μάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι.
καὶ τειχίοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθεὶς, καθεῖρ-
ξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκά-
στῃ ἑσπέρᾳ. τρεῖς οὐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ
ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. χρόνου δέ τινος διελη-
λυθότος, δύο φοιτητὰς ἐδέξατο, καλύβας
μικρὰς πήξαντας. οὗτος ἦν ὁ μακάριος.
ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον
ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμ-
πεν αὐτὸν ταῖς νυξί. καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν
γραμμάτων ὑπεδείκνυεν. εἶχε γὰρ μικρὸν
ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. καὶ ποτὲ δὲ μεγίστου
δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον
ἐρήμου, καὶ ὄλεθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνα-
σκηταὶ ἐθροήθησαν. ὁ δὲ ἅγιος, τῷ μὲν δα-
κτύλῳ τὸν σταυρὸν προετύπωσε, τῷ δὲ στόμα-
τι τὸ θηρίον ἐνεφύσησε. καὶ ὥσπερ καλάμη
ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον εὐθὺς εἰς πολ-
λὰ διελύθη. φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς ἀντιο-
χέων πρόεδρος. καὶ ὁ τῆς κύρου ἐπίσκοπος.
καὶ ἕτεροι τινὲς τῶν ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε

καὶ

προσώπου τοῦ κτίστου μου δέσποινα προθεῖν· ἀλλ' ἢ τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μὴ δωρῆσαι. ϗ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε:-

Τὸν θεὸν ϗ δεσπότην ϗ λυτρωτήν. κάμψας θεωροῦσα ἐν τῇ σορῷ. αὐθικῶς κρυπτόμενον θρηνῳδοῦσα ἐβόασας. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται. ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. ἀλλ' ἀνάστηθι. ἐκ τῶν νεκρῶν. ϗ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς θεὸς παντοδύναμος:-

[illegible]

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀθλήσεως. φαεινοὶ λαμπτῆρες, μαρτύρων χριστοῦ ἀνεδείχθητε. φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζοντες. τοὺς κραυγάζοντας. δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου:-

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν μαρτύρων γεγένηται. ϗ ἀποδεκτάτη, ὄντως τῷ θεῷ καθιδρώσας. ἀνεμποδίστως διδοῦσα, τὸ ἀκίνδυνον. ἀναβρύσασαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε. ϗ κινδύνων τὴν ἔφοδον. ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, τῶν πρὸς τὸν χριστὸν διακρούσασθε. τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανίερον. καὶ πανέορτον μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι:-

Απαρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον. τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν ϗ τὸ ὄργανον δεικνύντες, ἐκραυγάζετε. ἀεισέβαστοι. δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. δυσχερείας πάσης, ϗ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων. ἀποσειώμεθα βλάβην ϗ τὸν κλύδωνα. τῶν αἱρέσεων μῆτερ θεοῦ διαφάγομεν:-

[illegible]

Σεαυτὸν ἀφθόνιε, προσήγαγες θεῷ. καρτερῶς τὴν τυραννικήν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον. ϗ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος:-

Νικηθεὶς ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ χριστοῦ. δι' αὐτοῦ σου τὴν κεφαλήν, ἀποτμηθεὶς ἄριστε. καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον. εὐφροσύνην ἔσπευσας. ϗ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν:-

[illegible]τῷ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεὶς. καὶ τὸν πρὶν [illegible] τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε, ἐλπιδηφόρε. ἐπορθώθης σβῶτι, τῆς ἀλήκτου ὡραιότητος:-

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς. ἐν σκηναῖς ταῖς ἐνουρανίοις. ἠξιώθης ἔνδοξε μάρτυς ἀκίνδυνε. ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως:- Θκ.

Ἀνατείλας ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς. τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, θεοκυῆτορ δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν:-

[illegible] φωνῆς.

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες τὰ ἄφθαρτα. κατηξιώθητε βλέπειν, πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε ϗ κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀθλητοί:-

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι μάρτυρες. τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους. ϗ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους. διαλῦσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε:-

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον. ἀθανασίας σῆρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες. τῶν ἐν ζάλῃ. καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν:- Θκ.

Τῆξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων κόρη χειρόγραφον τῆς συνεχούσης με λύπης. ϗ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη. ϗ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον δέσποινα:- Ὁ εἱρμός.

[illegible]ύσωσαι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον. ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥάσαντι:- Κοντάκιον [illegible], δ'.

Ὁ [illegible]

Ἡ τῆς τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πενταυγὴς τῶν ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολάς. ἄφθονον ἀκίνδυνον, ἀνεμπόδιστον χάριν. ἀναπηγάζουσα. τῇ ἐλπίδι ἐνθέως. τοῖς προσιοῦσι πόθῳ δι' αὐτῶν. τῷ πάντων κτίστῃ χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν:- Ὁ [illegible]

ρων

χῶν ἡμῶν :~ Κάθισμα, ἦχος, ...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ φωτός. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ξύλῳ, τοῦ σταυροῦ σε ἰησοῦ. προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε καὶ ἔλεγε. τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπάς με, τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προανάρχου πατρός. ἀπόδος. καὶ δοξάσθητι ὅπως. δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες :~

Τροπάριον, ἦχος, β.

Ἀθλοφόροι κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε. καὶ χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθόν. ἱκετεύσατε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

ᾠδή, α. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τετράδος ὑπέρμαχοι, τῆς παναγίας πανόλβιοι, συμφώνως ἐδείχθητε προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς. καὶ παρείσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς τετράδος. θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ὑμῖν :~

Ἀκίνδυνον ἅγιοι ἀνεμποδίστως πηγάζετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς. παντακίνδυνον. καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν. ζάλην καὶ τάραχον. καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀήττητον, περιζωσάμενοι ἅγιοι. σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε. ἀλλ᾽ ἀπτόητον τὸ φρόνημα δεικνύντες. πυρὸς καὶ κολάσεων, κατελυμήσατε. ᾠδή.

Σὺ μόνη θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον. ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον. σὺ γὰρ πέφηνας. ἐκπάντων τῶν αἰώνων. δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ παντοκράτορος :~ ᾠδή, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ χριστοῦ τῇ δυνάμει παμμάκαρες. διανοίᾳ καθαρᾷ διὰ πυρός τε, καὶ ὕδατος ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ κρεῖττονα.

Ἀρραγεστάτη, τῶν μελλόντων ἐλπίδι μάρμαροι. τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι μάρτυρες, κατεφρονήσατε :~

Ἰσαρίθμοι ὄντες, τοῖς τρισὶ νεανίαις πανεύφημοι. ἀπονοίας περσικῆς, τὸ πῦρ σβεννύντες ἐφάνητε. τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος, περιχεόμενοι :~ ᾠδή.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας τὰς σοί, ἀνατιθέντες σῳζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα. Ὁ εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κάθισμα ἦχος, πλ. δ. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτέ, τῶν ἀνομούντων οἱ λαοί. τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες μαρτύρων ὑμῶν. καὶ τῶν κολαστῶν σπεύδοντες ἐκραύγαζον. δόξα σοι χριστὲ παντοδύναμε, σὺ γὰρ εἶ θεὸς καὶ οὐκ ἦν δύναμις, πλὴν σοῦ, θεὸν ἕτερον. ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου μάρτυσιν. αὐτῶν πρεσβείαις, σῶτερ τοῦ κόσμου. φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀκινδύνως, τὸν δρόμον τὸν ἀσεβῆ ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ ἀκλεεῖς. ἐλπίδι διήνυσαν. τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι. τοὺς γὰρ ὑπερμαχοῦντας, εἰς τέλεον. ὤλεσαν ἀνεμποδίστως τὴν ῥώμην αὐτῶν πτοήσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~ Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον, ἐν σῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, μῆτερ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα καὶ ἐν ἀγκάλαις συνέχεις τὸν πάντα συνέχοντα. τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ

προσ-

λέγων. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε. καὶ εἰς
πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον, πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκου ἰσραήλ. πορευόμενοι δὲ, κηρύσ-
σετε λέγοντες. ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύε-
τε. λεπροὺς καθαρίζετε. δαιμόνια ἐκβάλ-
λετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε:~
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

* * *

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, β΄. τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, ἀκινδύνου. πηγασίου. ἀφθονίου. ἐλπι-
δηφόρου, καὶ ἀνεμποδίστου. εἰς τὸ κύριε ἐκέ-
κραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ,
ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸ πενταρίθμον σύνταγμα, τῶν μαρτύρων
ὑμνήσωμεν. τὸν σοφὸν ἀκίνδυνον καὶ πηγά-
σιον. ἐλπιδηφόρον ἀφθόνιον. καὶ τὸν ἀνεμ-
πόδιστον. τοὺς γενναίους ἀθλητάς. καὶ θερ-
μοὺς ἀντιλήπτορας. τοὺς πηγάζοντας. ἀ-
νεμπόδιστον χάριν. τῆς ἐλπίδος, ἀφθονίαν
ἀκινδύνως, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος.
οὐ λεβήτων βράσματα. οὐ γῆς χάσματα.
οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα. χωρίσαι δεδύνην-
ται. τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ. τὴν ὑμῶν καρτερό-
φρονα. γενναιότητα. πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύστως. ἐνορῶντες. καὶ αὐτὸν μόνον πο-
θοῦντες. τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες. καὶ φωτὸς ἐμφο-
ρούμενοι. καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι.
τοὺς πρὸς ἡμᾶς καταφεύγοντας, κινδύ-
νων λυτρώσασθε. καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς,
τοὺς ἐν τόπω κακώσεως. τῇ θεόφρονι, πρὸς
θεὸν παρρησία, κεχρημένοι. καὶ συμπάθειαν
δεικνύντες. τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα. ἦχος πλ. [illegible]

Σήμερον ἡ πενταυγὴς, τῶν μαρτύρων ὁμήγυ-
ρις. ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν
εὐφροσύνην ἐκάλεσε. σήμερον καὶ, οἱ τοῦ
νοητοῦ ἡλίου θεράποντες. καὶ τῶν περσικῶν
καθαιρέται δογμάτων. τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡ-
λίῳ προσανέχοντας. καὶ προσκυνοῦντας
τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν.
ἐκδράσαν δὲ πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐ-
τῶν κρατῆρα. καὶ τοῖς δι' αὐτῶν ἐκχυθεῖσιν αἵμα-
σιν ἔσεψαν. ἡμᾶς προπεμπόμενοι, τοὺς
εὐσεβείας δρομέας. δεῦτε λέγοντες. τοὺς
ἀγῶνας ἡμῶν διέλθητε. καὶ τοὺς στεφά-
νους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε. ὁ γὰρ ὑ-
πομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται,
ὡς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα κοινω-
νοὶ γένησθε, τῶν στεφάνων ἡμῶν. καὶ πρεσ-
βευτὰς ἡμᾶς, πρὸς χριστὸν ἔχητε:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας.
ἐξάγαγε δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν
ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασ-
μῶν λύτρωσαι. καταιγίδος παραπτώσε-
ων, κόρη ἐξάρπασον. τῶν ἀνομιῶν μου ξη-
ραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς
δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστά-
σεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου ἁγνή. ὅπως ἀ-
παύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι.
καὶ ἄμωμος δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον,
ὡς ἑώρακε. μητρικῶς ἠλάλαζε. καὶ ἐκπληκτ-
τομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυ-
κύτατον. τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδο-
ξον. πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι πι-
λάτου παρέδωκε. καὶ κατακρίνουσι, θα-
νάτω τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν. ἀλλ' ἀνυμνῶ-
σου τὴν ἄφατον, λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου..

Δόξα. ἦχος, β΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ. ἐν τῇ μνήμη
σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ὦ φιλέορτοι. δεῦ-
τε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκω-
μιάζοντες. χαίροις ἀκίνδυνε. χαίροις
πηγάσιε. χαίροις ἀνεμπόδιστε. χαίροις
ἐλπιδηφόρε χαίροις ἀφθόνιε τὴν πλάνην
τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες. καὶ χριστὸν
τὸν κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, φανῶς κηρύξαν-
τες. διὸ παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι.
μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυ-

χῶν

σάμενοι. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε. ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν :-

[illegible] Ἔδωκας σημείωσιν

Χαῖρε καταφύγιον. χριστιανῶν καὶ κραταίωμα. χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε. χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας. χαῖρε θεοτόκε. ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης. χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα. τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις. ἡ σκηνὴ ἡ ὁλόφωτος. ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος :- σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα. καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον. ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος. Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον. ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο υἱέ μου. τί σοι ἀχάριστος λαός. ἀνταποδίδει, ἀνθ' ὧν πεποίηκας. καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε. σοῦ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν :-

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τίς μὴ θαυμάσει. τίς μὴ δοξάσει. τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων ἀναργύρων τὰ θαύματα. ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. καὶ τὰ τίμια, καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῆς ἰάσεων. ὢ δυὰς ἁγία. ὢ τίμιαι χεῖρες. ὢ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους. εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θεοτόκιον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως :-

σταυροθεοτόκιον. [illegible]

Οὐ φθόρῳ τέκνον βλέπουσα, τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα. ξύλῳ ὑψωθέντα. ὅπως τοὺς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ. ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας. θείαν καὶ σεπτὴν ἐγρήγορσιν. παράσχῃς ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. καὶ μεγαλύνουσα.

[illegible] τυπικὰ καὶ ἀπὸ

τοῦ κ[illegible] τῶν ἁγίων [illegible] γ΄ καὶ ς΄.

Προκείμενον ἦχος [illegible]

Τοῖς ἁγίοις. τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος. στίχ. Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός.

Πρὸς Κορινθίους [illegible]

Ἀδελφοί. ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. καὶ οὓς μέν, ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις. μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι, μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν. καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου. καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. οὐ φυσιοῦται. οὐκ ἀσχημονεῖ. οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς. οὐ παροξύνεται οὐ λογίζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. πάντα στέγει, πάντα πιστεύει. πάντα ἐλπίζει. πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούια. ἦχος β΄.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς. παραγγείλας αὐτοῖς,

λέ

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς εἰς σκηνώματα, οὐράνια. εἰς δόξαν ἀμάραντον. οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν ~

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναός. τοῖς θαύμασι καθ' ἑκάστην σεμνυνόμενος. ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦσι. Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι. τὰς ῥώσει τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε ~

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ἄγγελοι. θεῖοι ἀπόστολοι: προφῆται. καὶ ὅσιοι καὶ δίκαιοι ἅπαντες. μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι. ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε ~

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγής, ἀνάργυροι, θεοφόροι πανσεβάσμιοι. ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε. καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε ~ Δόξα.

Φωτὸς οἰκητήριον ἁγνή, γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος. καὶ φωτοφόρους τοὺς ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας. παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν πνεύματι. ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῆς ἰάσεως, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους. καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. Δόξα. ὅμοιον.

Ἐκύησας παράδοξαν τε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν λόγον. τῷ κόσμῳ τὴν σεπτήν, ἐκτελοῦντα πάνσοφος, οἰκονομίαν ἀρίστην. διὰ τοῦτο σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων. καὶ παντοίων κινδύνων. σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σοῦ τὸ σεπτὸν πάθος, καθορῶσα λυτρωτά, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἐβόα. πῶς ταῦτα πάσχεις υἱέ μου, καὶ φέρεις ἀδίκῳ κρίσει. ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ πάθος. τὸ πάντων πάθη καθαῖρον ~

Εἰς τοὺς αἴνους, τὰ προσόμοια. ἱστῶμεν ϛ', δ'. καὶ ψάλλομεν τοὺς δύο πρώτους. καὶ τοὺς δύο δευτέρους. ἦχος, α'. Ἀνατολικ.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε, παγκόσμιοι ἀνάργυροι. ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαριζόμενος: φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ. αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον, ἐξαντλήσαντες. πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις ἀνάργυροι. ὑπερφυῶς γάρ, τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ πνς, φάρμακα προτιθέντες θεῖα, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς τριάδος. ἐν ἡμῖν σαφῶς, τὴν κατοικίαν ἐποιήσατο. αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ~

ἦχος, β'. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας. βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι. κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων. θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων. θεῖοι τῶν πιστῶν, ἀνάργυροι πανύκλεεῖς. τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας. καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε. σὺν τῇ θεοδότῃ ἱκετεύσατε Θεὸν τὸν ἀγαθόν. λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. ἦχος, δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι ἀνάργυροι. τὰς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δεομένοις. ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ σρς Χυ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ κς, ὡς ὁμοζήλους τῶν ἀποστόλων. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων. ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευ-

σάμε-

ἅγιοι πᾶσι, ποταμὸς ἐκβλύζεται καθα-
ρῶν, ἰαμάτων ἀποπλυνόντων, παθῶν
μιάσματα. καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.
Ἡ ἐνδυναμωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.
ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ. ἡ δυ-
ὰς τῶν ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος.
λόγε θεοῦ σοφία καὶ δύναμις:~

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς ἁγίους σου. κό-
σμον, δι' αὐτῶν λυτρῶσαι ἐκ τῶν δεινῶν.
καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογη-
μένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου χριστέ. Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί. σὺ ἀνεβλάστη-
σας. ἄνθος, τὸν χριστὸν βλαστήσασα μαριάμ.
τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι καθωραΐσαν-
τα τοὺς αὐτοῦ ἀναργύρους θεράποντας.

ᾠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παίδων.

Νεκρωθέντων κόσμου τοῖς τερπνοῖς. καὶ τῆς φι-
λαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντων. ὡμο-
μιάσθητε σοφοὶ, τοῖς πᾶσιν ἀνάργυροι. τοῖς
βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ
ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδή-
λως. ζωῆς τῆς φθειρομένης κατελίπατε
τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντες. εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαι πάντας δέσποτα χριστέ. δεινῶν ἀρ-
ρωστημάτων. πρεσβείαις τῶν ἀναργύ-
ρων. καὶ ἀξίωσον ἀεὶ, συμφώνως κραυ-
γάζειν σοι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.
τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτοκίον.

Γεγηθότων πάντων οἱ πιστοί. καὶ χάριτι ῥω-
σθέντων. οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι. μητρο-
πάρθενε τῷ σῷ. ἀπαύστως κραυγάζομεν.
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. τὸν κύριον ὑμνεῖ-
τε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας. ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Γυμνοὶ πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ, κακίας ἅ-
γιοι τῷ θείῳ πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα.
σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταολὴ καὶ τῶν
δεινῶν ἀπαλλοτρίωσις, τοῖς βοῶσι,
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν θεοῦ, δαμιανὲ καὶ κοσμᾶ.
πιστοῖς γενόμενοι, πρώην κλῆρον νῦν φέρε-
τε. τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν. καὶ τῶν θαυ-
μάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν. καὶ
βοᾶτε. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ῥαντίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύ-
νατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν. καὶ τὰ σωμάτω-
να ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα. καὶ
τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ἀποδιώξατε.
ὡς προστάται. ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμ-
παθέστατοι:~

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητά. ὡς ῥόδα πνεύμα-
τι ὡραϊζόμενοι. ἡμῖν ἐδείχθητε ἅγιοι,
εὐωδίαν ἀποπέμποντες. καὶ τὸ δυσῶδες
τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες. τῶν βοώντων.
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί. ζωὴν γὰρ ἔτεκες
τὴν ἐνυπόστατον. χριστὸν τὸν κύριον ἄνασσα.
τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς ἀναρ-
γύρους ἰατροὺς βοῶντας δείξαντα. εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ μητέρα τοῦ
φωτός. τὴν ἀείζηλον δόξαν. καὶ ἀνω-
τέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμ-
νοις μεγαλύνομεν:~

Ὕμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ
νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην. καὶ
φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδοῦσαν, ἀ-
παύστως μακαρίσωμεν:~

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιοῦντες τοῖς
πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθε, πεπιστευμένοι
πάθη οἷα σωτῆρες. διὸ καὶ ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρα-
νὸν τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, φωτοδοσίας
χύσει νῦν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως
καταυγάζουσιν:~

Ὑπὸ τῆς σεπτῆς τριάδος. ἡ θεόκλητος
δυὰς, κροτουμένη προχέει, τῶν ἰαμά-
των πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μα-
καρίζουσιν:~ Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην. καὶ ἁγίαν κιβω-
τόν. τὴν ὁλόφωτον πύλην, τοῦ ἡλίου,
ὡς θεοῦ ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. ἄλλος.
Θῦμα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων. χουσταζὰθ, δασίου. καὶ ἑτέρων πέντε. στί.

Σὺν ἓξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι χουσάζιον, οἱ ψευδοῦς φίλοι.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι καταχθέντες ἐν δαμασκῷ. καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντας. τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων. ἰωάννου, ἐπισκόπου. καὶ ἰακώβου πρεσβυτέρου. στί.

Σὺν ἰακώβῳ τῷ θύτῃ χριστοῦ ξίφος,
Ἰωάννης λώεγγεν ὁ χριστοῦ θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ σαβωρίου βασιλέως περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον. καὶ ἀλεῖπται γενόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσέβειαν. οἳ, καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν. καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν. τῷ θεῷ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἑρμενιγγέλδου. στί.

Ἑρμενίγγελδος ἐκπλαγεὶς βαφὴν πλάνης.
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ, λιουβιγίλδου ῥηγὸς τῶν γότθων. ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ λεάνδρου τοῦ τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπου. καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος. ποικίλας ἠνύτος δὲ αὐτοῦ, θωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος. καὶ καθ᾽ ἑκάστην τῶν τοιούτων προσαγομένων, ἀκλινὴς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγώνιστος. ὅθεν στερεῖται μὲν, τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς. χεῖρας τε καὶ πόδας δεσμωθείς, εἱρκτῇ ζοφώδει ἐγκλείεται. ἐφεστηκυίας δὲ ἤδη τοῦ πάσχα ἑορτῆς. καὶ τὸν ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατὴρ πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δοῦναι τῶν μυστηρίων. ὁ δὲ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. ὅθεν προστάξει ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἱρκτῇ οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτμηθῆναι. οὗ γενομένου, ᾠδαὶ καὶ μελῳδίαι ἀσωμάτων δυνάμεων, μετὰ λαμπάδων, περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου ἑρμενιγέλδου καταπέμπονται. καὶ τὸ ξένον τοῦ θεάματος, τοὺς πιστοὺς, εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε. τὸν δὲ σφαγέα κατέπληττε, καὶ συνεταράττε. καὶ μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐβιάζετο. οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, τὸν ἀνω πόνων ἀπήλαυνε. καὶ καλεῖ λέανδρον, τὸν τῆς εὐσεβείας ἐπίσκοπον. καὶ τὸν νεώτερον παῖδα, ῥεχάρεδον βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἴσοις τελέσαι τὸν παῖδα. οἷς καὶ τὸν μάρτυρα ἑρμενίγελδον προετελέσατο. καὶ ταῦτα εἰπὼν, θνήσκει. ῥεχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. καὶ σκόπει μοι θεοῦ πρόνοιαν. ἑρμενίγγελδον συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾨδὴ, ζ. Σὲ νοητὴν, θεοτόκε κάμινον.

Ὅλοι θεοῦ, θεοφρόνως ὤφθητε. ὅλοι θεοῦ χωρητικοί. τὸν γὰρ κόσμον διὰ θεὸν, πάντα κατελίπατε. ἴχνεσιν ἑπόμενοι, τοῖς τοῦ σωτῆρος πανένδοξοι. θεοπρεπῶς, τὸν τῶν πατέρων θεὸν καταγεραίροντες.

Ὑπερφυῶς ἰατροὶ παμμάκαριστοι. τὰς ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς. πάσας θεραπεύετε φάρμακα σωτήρια, ἐκθησαυρῶν ἀρυόμενοι τῶν θεϊκῶν. ἀνυμνοῦντες θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας δέσποτα. καὶ διαδήματι λαμπρῷ. κατεκόσμησας εὐπρεπῶς. τοὺς ὑπερποθήσαντας κάλλος τὸ ἀμήχανον, χριστὲ τῆς σῆς ὡραιότητος. καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας. θεο.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους πάναγνε. φανερωθείσης τῆς γῆς. ἀνεδείχθης παμλαμπρεπὴς, πύλη καὶ ὁλόφωτος. κόσμον καταυγάζουσα μαρμαρυγαῖς καθαρότητος. καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα. ἄλλος. ὁ ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον

ἅγιοι.

φρονας. κοσμᾶν καὶ δαμιανὸν τοὺς θείους. προθύμως τιμήσωμεν:~

Σωφροσύνην τηρήσαντες. καὶ φρονήσει κοσμούμενοι. κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς οἱ θεῖοι. χριστῷ συναγάλλονται:~

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες. ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπεστάλθητε:~ Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας. μετὰ σώματος πάναγνε. τὸ πάντα κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς θεότητος:~

ἄλλος. Θύσωσοι.

Οὐ τέχνῃ, ἀνθρωπίνῃ ἐνθέῳ δὲ χάριτι. ἀποκαθαίρετε νόσους. τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι διὰ τοῦτο. κατὰ χρέος. εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν:~

Φιλίᾳ, πρὸς χριστὸν θεοφόροι συνδούμενοι. πᾶσαν κακίαν δαιμόνων. διαλύετε θείᾳ χάριτι. διὰ τοῦτο. τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν:~

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα. οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων. κεραννύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε ἀνάργυροι:~ Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο δέσποινα. ὁ καθαρώτατος λόγος. ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν ἀναργύρων. μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε:~

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων. ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις. ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει. καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλλετε. τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν:~ Ὁ οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν ἰατρῶν. καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. τοῦ γὰρ ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν κἀμοί. διηγήσεως χάριν δεδωρήνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους. ἀρεταῖς θεοῦ καὶ θεράποντας. ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων καὶ πάντας λυτροῦντας. Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν:~

Νοεμβ.

Μὴν νοέμβριος. ἔχων ἡμέρας, τριάκοντα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νύξ, ὥρας, ιδ'. εἰς τὴν α, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν, ἀναργύρων, κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ υἱῶν θεοδότης τῆς ἐξ ἀσίας. Στίχ.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν ἀνάργυροι δύο,
ληροῦσιν ὥσπερ εἶν· καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων
Πρώτῃ ἀκεστορε φῶτε νοεμβρίου, ἐκπατομὲν ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς ἀπάτιδος γῆς. πατρὸς μὲν, ὑπάρχοντος ἕλληνος. μητρὸς δὲ χριστιανῆς, τοὔνομα θεοδότης. ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα. καὶ ἀδείας ἐπικαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, τῆς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες. τὴν ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο. θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσι. διὸ οὐδὲν παρά τινος τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε. ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες. οὕτω καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπρέψαντες. καὶ εὐσεβῶς ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντες, κατετέθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐν τόπῳ καλουμένῳ φερεμάν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν. κυριαίνης. καὶ ἰουλιανῆς. Στίχ.

Καὶ κυρίαινα, πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει.
Γάση: πνοῆς τιμῶσα κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, σῶτερ ἐκκεκαυμένη.
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὗται ἤθλησαν ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. ὑπῆρχε μὲν οὖν ἡ κυρίαινα ἐκ ταρσοῦ τῆς κιλίκων ἐπαρχίας. ἡ δὲ ἰουλιανή, ἐκ πόλεως ῥωσῶν. καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ μαρκιανοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν χριστόν. ὅθεν ἡ κυρίαινα ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν, τὴν πόλιν περιάγεται. καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει ῥωσῶν, μετὰ τῆς ἁγίας ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδοται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς μήτηρ, τοῦ θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τοῦ δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις σου :~ Θεοτ. Ὁμοι[...]

Τὸν ἀμνόν σου καὶ ποιμένα ἐν τῷ σταυρῷ. ὡς ἑώρακε κρεμάμενον ἡ ἀμνάς. τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο μητρικῶς ἀλαλάζουσα. οἴμοι φῶς τοῦ κόσμου, θεέ μου καὶ κύριε. τίνος χάριν ταῦτα, ἑκὼν νῦν ὑφίστασαι. θέλων πάντας σῶσαι. γηγενεῖς, καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ἀνεξίκακε κύριε. ὅτι μακροθύμως ὑπήνεγκας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. τὰς ὀδύνας τοῖς ῥεύμασι, τοῖς σοῖς πάντας ἰώμενος :~ ᾠδ. δ. Ὁ ἐρ[...]

Κατενόησα παντοδύναμε. τὴν σὴν οἰκονομίαν. καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε σῶτερ.

Ῥήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι. οὐ χρυσὸν λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργύριον θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἀπαστράπτοντες θείοις θαύμασιν. οἱ ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες :~

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε. τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀνεξικάκους χεῖρας προσάγοντες :~

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα. τῶν μὴ σὲ θεοτόκον ὁμολογούντων, πανάγνε δέσποινα. [...] Ὁ καθ[...] ἐν δόξῃ.

Σωηφόροις ἐνεργείαις, ὁλικαῖς ἐπιδόσεσι. τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε. φωτοειδέστατοι στῦλοι, πύργοι ἄσειστοι. τῆς ἀμπέλου τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα :~

Μαζοὶ τῆς ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι ἀνάργυροι. οἱ διατρέφοντες πάντας, θείοις βρώμασιν. εὐφημείσθωσαν χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν :~

Ἱερεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν ἅγιοι. τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σεπτός. ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες, κομιζόμεθα. τὴν γαλήνην καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν :~ Θεοτ.

Συμπαθείας με παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον. ἡ τεκοῦσα λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον. τὸν συμπαθῶς τοὺς ἁγίους ἀναδείξαντα. ἰατῆρας καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν :~ ᾠδ. ε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ὡς κρουνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς, εὐεργεσίας νάματα. τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους. ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, ἀνάργυροι σεπτοί. ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν :~

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν. προφανῶς αὐγάζοντες. τῇ μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν ἀγγέλων ἀπαύστως. ἡμᾶς καταυγάζουσιν :~ Θεοτ.

Ὑπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων ποιητήν. τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα μητροπάρθενε. καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, σωτῆρα καὶ κύριον :~

ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι. πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον. πάντας αὐτοὺς καταφωτίζοντες. σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν δαίμονας ἐλαύνοντες θεοφόροι :~

Ὡς δύο φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον. πνευματοκινήτως θεοφόροι. πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι. καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι. καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι :~

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως. πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε. πάντων βοηθοὶ μετὰ θεόν. πάντων ἀντιλήπτορες. θεοφόροι ἀνάργυροι :~ Θεοτ.

Σοφίαν ἐκύησας, θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον. ἄχραντε παρθένε θεοτόκε. τὴν τοὺς ἁγίους πανσόφους δείξασαν. δι' ὧν τῆς κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα. καὶ δεινὰ πανουργεύματα :~

ᾠδ. ϛ. Τὸ[...] πρ[...]κτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας. εὐεργέτας θεο-

φρο

πρὶν ἐκλάμψας, υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος. αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται :-

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Δυὰς μεσάζοις τῶν σοφῶν ἀναργύρων. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Τ εἰσάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν ἀναργύρων τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκέτευε. μνήμην σου τὴν φωσφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι. ταῖς τοῦ πνς θείαις λαμπρότησιν :-

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες. τὰς ἀΰλους ἀστραπάς, τοῦ πνς σοφοὶ, ὑπεδέξασθε ἅγιοι. ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε. ἐπισκέψεσι θείαις ἀνάργυροι :-

Αμύσακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν. τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διυπνίζετε χάριτι. συμπαθεῖς θεοφόροι ἀνάργυροι :- Θεοτοκίον.

Σὰρξ καὶ θεός, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἁγνή. τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν. ἄξαντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας. τοὺς σεπτοὺς ἀναργύρους ἐν πνι. ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Στερέωσόν με χε. ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου. καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου. οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε :-

Ιάσεων τὰς πηγάς. τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων. τοὺς ὀχετοὺς τοῦ ἀΰλου, φωτὸς τὰ λαμπρότατα. δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν :-

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη. τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι. προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε :-

Ορίμοις ἐναρέτοις κατακοσμούμενοι πᾶσαν. τὴν φθειρομένην μορφὴν τοῦ βίου. σαφῶς ἀπεκρούσαντο. τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες :- Θεοτοκίον.

Ἐν εἴδει καθ᾽ ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη θεογεννῆτορ. συνεὶς δραμούσης σαρκὶ τῇ θεότητος, ἐν μήτρα, σου τῆς παναγίας θεόνυμφε :- Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος ναός. ὑμῶν. ἀναβλύζων ἱδρῶς. ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ πνεύματος. πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε :-

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε. τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων ἅγιοι. χάριτι δεικνύετε, τοῦ παντοκράτορος :-

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες. τὰς τοῦ πνς αὐγάς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε. ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε :- Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτην, γυναιξὶ σε θεὸς ἐξελέξατο. καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, ἀνηνεχθῆναι εὐδόκησεν. ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ᾠδὴ δ΄. ἦχος δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Οὗ ὅθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν. παραδόξως λαβόντες παρὰ χυ. πάντα θεραπεύετε ἀσινῶς τὰ πάθη. ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ πνς. ἐνεργοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν. ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι ἀνάργυροι. πρεσβεύσατε χῷ τῷ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Δόξα. Ὅμοιον.

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί. καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί. πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ πνς χάριτι τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες. τῶν πιστῶν ἐνταῦθα, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν. ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι. ἀνάργυροι. πρεσβεύσατε χῷ τῷ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :- Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί. τὴν μητέρα τοῦ πάντων δημιουργοῦ. ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν. καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, παρθένε πανύμνητε. τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου. ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλί-

σρῶ ὑψούμενον. ὄξος καὶ χολῆς τε γευόμενον πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον. χεῖρας τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζεν βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον.

Εἰς τὸν στίχον, τὰ στιχηρὰ [illegible] ἦχος β.

Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἐν ᾗ καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύειν τῶν νοσούντων ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων. ὧν αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους [illegible]

Ὁδῷ θεῷ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι. τὰς σεπτὰς ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες. τῶν ἐνύλων, τελείως ἀπέστητε. τῇ δὲ θείᾳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε. δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς. πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος ἀνάργυροι. ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς. καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. [illegible]

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι. ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε ἀγγέλων συνόμιλοι. κοσμᾶ σὺν τῷ δαμιανῷ τῷ σοφῷ. ἀδελφοὶ τερπνότατοι. καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν ἅγιοι ἀνάργυροι. θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον, ὑπερεκβλύζει. καὶ κενουμένη περισσεύεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη, καὶ πληθυνομένη. πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη. καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν. θεράποντας ἰατρούς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας. εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τῶν ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμνὸν τὸν ἀμωμότατον. ἀδίκως καθηλοῦντά σε. ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνή. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη. τὰ σπλάγχνα σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί. ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ παρὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς ἀναργύρους.

Γεωργίου [illegible]

ᾠδὴ α. [illegible] Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί. τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι. καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι. ᾠδὴν ἐπινίκιον. ὅτι δεδόξασται.

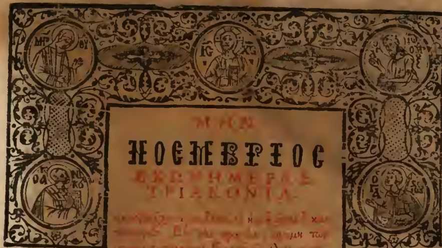
Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς τριάδος. ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος. φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλύζουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις. ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξελάμψατε. τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην. ὁλοτελῶς διασκεδάζοντες. τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ σωτῆρος πᾶσαν. ἡδυπάθειαν σαρκὸς ἀπέθεντο. τῇ ἀρετῇ ψυχὰς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες. ἐν κόσμῳ διέπρεψαν οἱ ἀξιάγαστοι. θ.

Ὅλον τὸν ἄϋλον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας. θεομῆτορ ἀπορρήτως ἠμφιάσατο. ὁ ἐν

πρ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

[illegible]

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαυρίσαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν δίδωσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι χριστοῦ. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην. οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελοι ἐχρημάτισαν. ἡ ὁμόφρων συζυγίας, ξυνωρὶς ὁμόφρονος. τῶν ἁγίων καὶ ὁμόψυχος, διὸ τοῖς κάμνουσι. πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν. ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορτῇ. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν τριάδα. δυὰς ἡ ἀοίδιμος, κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων. ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι᾽ ἀφῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πάντων τῶν προσφυγόντων, σωτήριοι λιμένες ἐν χριστῷ. καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

[illegible]

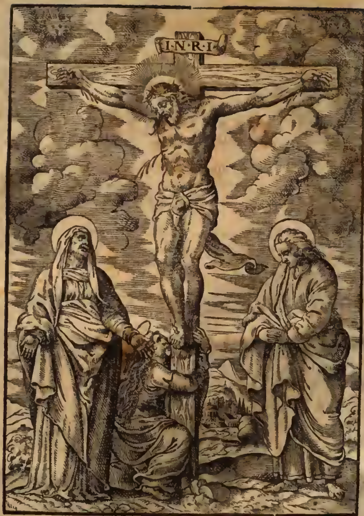
Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα. ἐκ θείας δυνάμεως διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι᾽ ὧν κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν, ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

[illegible]

Γνώμη ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ. ἀπάτῃ θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπὲρ θαυμαστὸν εὐσπλαγχνίαν σου. καὶ θερμὴν δέησιν. πανάγια κόρη καταφεύγω ὁ παναθλιος. διό με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων. καὶ σῶσόν με πανάμωμε τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω. καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ. καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε παναγία δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ᾽ ἀνόμων ὡς κατάκριτον,

σρω

I·N·R·I

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΟΥΤΟΣΙ

Τὸ παρὸν βιβλίον τετύπωται ἐνετίησιν, παρὰ τῶν κληρονόμων, Χριστοφόρου τοῦ τζανέτου. ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ, ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει, Γεωργίου ἱερέως. Βλαστοῦ κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου πουμιαλέ του.

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. ,αφξγʹ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ